YENİ ASYA NEŞRİYAT
ASYA'NIN BAHTININ MİFTAHI MESVERET VE ŞÛRADIR
655 88 29

Risale-i Nur Külliyatından

Sikke-i Tasdik-i Gaybî

İNDEKS-DİPNOT-SÖZLÜK-KRONOLOJİK BİLGİ

Müellifi
Bediüzzaman
SAİD NURSÎ

İçindekiler

Takdim 7

Bediüzzaman Said Nursî kimdir? 9

Risale-i Nur'dan parlak fıkralar ve bir kısım güzel mektuplar 14

Yirmi Yedinci Mektubun Lâhikasından alınmış mühim parçalar 49

Karadağ'ın Bir Meyvesi 85

Birinci Şua 109

Sekizinci Şua 166

Otuz Birinci Mektubun Otuz Birinci Lem'asının otuz bir meselesinden bir meseledir 202

Sekizinci Lem'a 205

Risale-i Nur'dan parlak fıkralar ve bir kısım güzel mektuplar 241

Namaz tesbihatının faziletine ait bir mektup 247

Üstadımızın ehemmiyetli bir mektubu 285

Yedinci Mesele (Yirmi Yedinci Mektup'tan) 333

Hüve Nüktesi 366

Yirmi Dokuzuncu Mektubun Beşinci Risale olan Beşinci Kısmı 371

Na'büdü Nüktesi (Yirmi Dokuzuncu Mektubun Birinci Kısmı) 376

Risale-i Nur hakkında bir takrizname 380

Medine-i Munevvere'de bulunan bir âlimin mektubu 388

Ekler 395

- Şahıs Bilgileri 397
- Yer Bilgileri 435
- Ayet İndeksi 457
- Hadis İndeksi 481
- Şahıs İndeksi 483
- Yer İndeksi 488
- Genel İndeks 490
- Tarihsel Gelişim ve Olaylar İçinde Bediüzzaman Said Nursî 529

* * *

Takdim

"Doğrudan doğruya Kur'ân'dan alıp ilhamı, / Asrın idrakine söyletmeliyiz İslâmı."

Din, vatan ve hürriyet şairi Mehmed Akif'in, Kur'ânî bir nur ve mukaddes kitabımızdan müjdeli bir mesaj beklentisi içindeki İslâm dünyası adına bu mısralarla dile getirdiği ideal, elinizdeki eserin müellifi Bediüzzaman Said Nursî tarafından telif edilen *Risale-i Nur Külliyatı* ile gerçekleşmiş; Kur'ân'ın çağımız insanına verdiği mesajlar bu eserlerle ortaya konulmuştur.

Modern çağ insanının aradığı Kur'ân yorumunu, en mükemmel şekliyle *Risale-i Nur*'da bulmak mümkündür. Bu yorum, "ruh-i aslî"yi rencide etmeden, asrın idrakine uygun izahları ihtiva eden bir hususiyete sahiptir. *Risale-i Nur*, Kur'ân'ın bu asra bakan mesajını anlayıp yorumlama hususunda "tecdit" vazifesini ifa etmiştir.

Çağımızın hususiyetlerini derin bir vukufla tahlil ve manevî hastalıklarını isabetle teşhis eden Bediüzzaman, "Zaman iman kurtarmak zamanıdır" formülü çerçevesinde kaleme aldığı *Risale-i Nur*'la, bu zamanın manevî ihtiyaçlarına tatminkâr cevaplar veren bir iman hazinesini ortaya koymuştur.

Neden zaman, iman kurtarmak zamanıdır?

Çünkü çağımızda iman, eski devirlerde görülmemiş hücum ve taarruzlara maruzdur. Eskiden iman, böylesine büyük tehlikelerle karşı karşıya değildi. Cemiyetlere, büyük ölçüde teslimiyete dayalı bir iman hâkimdi. O itibarla, büyük zatların sözleri, delilsiz de olsa kabul ediliyordu. Bugün ise, materyalist cereyanların yaygın hâle gelmesi sebebiyle, bu imanı tehdit eden şüpheler birçok zihni meşgul edecek seviyeye ulaşmıştır. Asırlardır Kur'ân aleyhine yığılagelen şüphe, itiraz ve evhamlar, bu asrın çalkantıları içinde yol bulup, çağın modern imkânları kullanılarak birçok insana mal edilebilmiştir.

İşte Bediüzzaman Said Nursî, bu gelişmelerin, Müslümanların dahi imanını tehlikeye sokacağını görerek, bir sel gibi gelen inançsızlık telkinleri karşısında, doğrudan doğruya Kur'ân'dan ilham alarak telif ettiği *Risale-i Nur* gibi muhkem bir seddi tesise muvaffak olmuştur.

Bu eserlerde, her insanın zihnini meşgul eden ve modern çağ insanlarının da bigâne kalamayacağı, "Ben kimim? Nereden geldim? Nereye gidiyorum? Bu dünyadaki vazifem nedir?" suallerine doyurucu izahlar getirilmekte; başta Allah'a iman olmak üzere bütün iman esasları izah ve ispat edilmekte; bu konularda fen ve felsefe adına ortaya konulan şüphe ve sualler ikna edici bir üslûpla cevaplandırılmakta; ilimle dinin uzlaşmazlığı yolundaki iddialar püskürtülerek, ilme din namına sahip çıkılmakta; İslâmı dejenere etmek maksadıyla girişilen tahrifatçı tahrip teşebbüsleri boşa çıkarılmakta; maddeci anlayışa bina edilen medeniyetin insanlığı sürüklediği manevî buhranlar, Kur'ân'ın tevhit ve haşir gibi geniş hakikatlerine dair aklı doyuran, ruhu okşayan, kalbi tatmin eden tatlı izahlarla tedavi edilmekte; ruhun ve kalbin vazifesizliğinden doğan sıkıntıların sürüklediği sefahat ve başıboşluk hâli, Kur'ân mesajıyla izale edilmektedir.

Risale-i Nur'un çok büyük önem taşıyan bir diğer özelliği de, çağımızın sosyal ve siyasî problemlerine; din ve demokrasi, din ve siyaset, cihad, terör gibi tartışma konularına küresel boyutta ve kalıcı geçerlilik taşıyan ufuk açıcı yorumlarıyla sağlam ve tutarlı çözümler getirmesi; demokrasiyi, hak ve hürriyetleri, sivil toplumu önceleyen ve müspet hareket esasına dayanan orijinal ve örnek bir hizmet metoduna kaynaklık etmesidir.

Risale-i Nur'un pek çok dünya diline çevrildiği; dünya üniversitelerinde tezlere ve ilmî araştırmalara konu olduğu; hakkındaki peşin hükümlerin sür'atle yıkılmaya yüz tuttuğu; muhteva ve mesajının her geçen gün daha iyi anlaşıldığı şu günlerde, bu paha biçilmez kıymetteki eserleri orijinal bir tanzimle ve istifadeyi kolaylaştıracak yeniliklerle tekrar neşrederek, önemli bir hizmeti daha ifa ettiğimiz inancındayız.

Yapılan yenilikleri şu şekilde sıralayabiliriz:

1. Metinde geçen bilinmeyen kelimelerin anlamları aynı sayfada verilmiş; kelimelerin seçiminde 8-11. sınıf öğrenci düzeyi esas alınmıştır. Kelimeye, geçtiği yerdeki anlamın verilmesine özen gösterilmiş; farklı anlamları peş peşe sıralanmıştır. Ayrıca, bilinen sözlük anlamının dışında, *Risale-i Nur*'un orijinal üslûbu içinde kendisine has bir anlamda kullanılan kelime veya kelime gruplarının açıklaması da, buna uygun şekilde yapılmıştır.

2. *Risale-i Nur*'un metni, üslûp ve özelliği de dikkate alınarak, Türkçenin imlâ kurallarına göre dizilmiştir.

3. Müellif Bediüzzaman Said Nursî'nin kısa biyografisinden başka; onun hayatında önem taşıyan tarihlerin sıralandığı bir tarih cetveline, ayrıca yer verilmiştir. Bu cetvel, aynı tarihlerde Türkiye'de ve dünyada meydana gelen önemli olayları da ihtiva etmektedir. Bu tercih ile, *Risale-i Nur*'a taallûk eden önemli olayların, cereyan ettikleri konjonktür çerçevesinde değerlendirilebilmesi hedeflenmiştir.

4. *Risale-i Nur*'da geçen şahıs ve mekân bilgilerinin yer aldığı listelerle birlikte, "şahıs ve mekân indeksi" de mevcuttur. Böylece okuyucu, şahıs ve mekânlar hakkında bilgilenmekle birlikte, onların metindeki yerlerine de kolaylıkla ulaşabilecektir.

5. Metinde geçen ayet ve hadisler için iki ayrı başlık altında indeks hazırlanmıştır. İndekslerin alfabetik sıralanışında, metinlerin Türkçe okunuşları esas alınmıştır. Böylece, Arap alfabesini bilmeyenlerin de indeksten istifade edebilmesi hedeflenmiştir.

6. Genel indeks, konu başlıkları belirlenirken alt başlıkların da dikkate alındığı bir titizlikle hazırlanmıştır.

7. Her risalenin "telif tarihi" ile ilgili olarak elde bulunan bilgiler hem o risalenin başlangıcına, hem de liste olarak eserin sonuna konulmuştur.

YENİ ASYA NEŞRİYAT

Bediüzzaman Said Nursî kimdir?

1878'de Bitlis'in Hizan ilçesinin Nurs köyünde doğan Bediüzzaman, ilk eğitimini ağabeyi Molla Abdullah'tan aldı. Değişik medreselerde kısa aralıklarla kalarak beş yıl süren tahsil hayatına, Tağ Köyünde sekiz yaşında başladı. Sonunda, Doğubayazıt'ta Şeyh Mehmet Celâlî'nin medresesinde üç ay süren bir eğitimden sonra icazetini aldı ve Doğubayazıt'tan ayrıldı. İlmî münazaralardaki başarısı, genç yaşta ulaştığı seviye, anlaşılması en zor konuları kolaylıkla anlaması ve mütalâa ettiği kitapları kolaylıkla ezberine alması gibi farklılıkları sebebiyle, zamanın âlimleri ona "Bediüzzaman" lâkabını uygun gördüler.

Bitlis'e gelen Bediüzzaman, Vali Ömer Paşanın konağında iki yıl kaldıktan sonra Van'a gitti. Burada kaldığı on yıl boyunca, çalışmalarını pek çok farklı ilimde derinleştirirken, Horhor Medresesini kurarak dersler de vermeye başladı. Eğitim çalışmaları sırasında, fen ilimleriyle din ilimlerinin birlikte okutulacağı, "Medresetüzzehra" adını verdiği üniversite projesinin eğitim esasları ve yönetim şeklini de belirledi.

Vali konağında bir gazetede okuduğu haber üzerine Bediüzzaman, hayatının bir gayesi olarak "Kur'ân'ın bu asra bakan manevî mu'cizesini insanlara ispat ederek gösterme" kararını verdi. Bu haber, İngiliz Sömürgeler Bakanı Gladstone'un ağzından bir "oyun"u dile getiriyordu: "İslâm dünyasına hâkim olmak için, ya Kur'ân Müslümanların elinden alınmalı, ya da Müslümanlar Kur'ân'dan soğutulmalı." Van'daki uzun ikametinin neticesi olan bu karar ve Şarkta kurulmasını istediği üniversite fikri, Said Nursî'nin bundan sonraki hayatını şekillendiren en önemli iki hedefti.

Üniversite düşüncesini hükümete iletmek isteyen Said Nursî, Van valisi İşkodralı Tahir Paşanın teşviki ve referansıyla, 1907 yılının başlarında İstanbul'a gitti. İlk iş olarak, Doğuda kurulmasını istediği üniversite ile ilgili bir dilekçeyi padişahın özel kalem dairesi olan Mabeyn-i Hümayuna sundu. Ancak, hükümet dilekçenin konusunu gerçekleştirmek için hiçbir girişimde bulunmadı. Gelişinden iki ay sonra Fatih'teki Şekerci Handa kalmaya başladı. "Burada her suale cevap verilir, her müşkül hallolunur; fakat sual sorulmaz" şeklinde bir daveti kapısına asması, kısa sürede bütün İstanbul'da değişik çevrelerde yankı buldu. Evhamlanan hükümet tarafından birkaç kere tutuklanan Bediüzzaman, hukukî açıdan suç isnat edilemeyince, serbest bırakıldı. Ancak, suçsuzluğu onu Toptaşı Tımarhanesine gönderilmekten kurtaramadı.

Doktorların "sağlam" raporu vermesine rağmen, o gözetimde kalmaya devam etti, sadece yeri değişti; tımarhaneden tekrar hapishaneye gönderildi. Çünkü, hükümet ile uzlaşmamıştı. Zaptiye Nazırı Şefik Paşanın, "ihsan-ı şahane" ile birlikte getirdiği Padişah selâmını reddetmişti–kurulmasını önerdiği üniversitenin rektörü tayin edilmesine ve rektörlük maaşının hemen ödenmeye başlanacağı sözünü almasına rağmen. Bu arada, elbette, eğitim hakkındaki teklifi Bakanlar Kurulunun gündemine alınacak ve görüşülmesi sağlanacaktı. Bediüzzaman, bu teklifleri sus payı olarak gördüğünden kabul etmedi ve hapishaneye gönderilmeyi tercih etti.

23 Temmuz 1908'de II. Meşrutiyetin ilân edilmesiyle serbest bırakılan Bediüzzaman Said Nursî, İstanbul'da çok hareketli bir siyasî hayat yaşamaya başladı. Gazetelerde, "Hürriyete Hitap" adıyla yayınlanan nutkunu, önce hürriyetin üçüncü gününde Sultanahmet'teki mitingde, daha sonra İttihatçıların ileri gelenleriyle birlikte gittiği Selânik Meydanında okudu.

İstanbul'daki sosyal hareketlilik devam ederken, cemiyetlere üye oluyor, gazetelerde makaleler yazıyor, konferanslara ve toplantılara katılıyor, kendisine yakın bulduğu toplumsal gruplara görüşlerini aktarıyordu. Meşrutiyetin ilânı ile birlikte, çeşitli çevrelerde meydana gelen tepkiyi ortadan kaldırmak için, önemli teşebbüslerde bulundu. Bediüzzaman imzasıyla Sadrazamlık aracılığı ile Doğu İllerindeki nüfuzlu şahıslara telgraflar çekti. İstanbul'un muhtelif yerlerindeki avcı taburlarını dolaştı. Medrese mensuplarının toplandıkları yerlere gitti. Meşrutiyetin ve anayasal sistemin İslâmiyete aykırı olmadığını, Asr-ı Saadetteki yönetim ruhuna uygunluğunu anlatarak, gerilimi hayli yatıştırdı.

Tarihe 31 Mart Vak'ası olarak geçen ayaklanmada yatıştırıcı bir rol oynamasına rağmen, Bediüzzaman da, sıkıyönetim mahkemesinde, diğerleri gibi idam talebiyle yargılandı.

Meşrutiyetin İslâmiyete olan uygunluğunu ve ülke için gerekliliğini içeren kapsamlı bir savunmanın sonunda beraat etti. Serbest bırakıldıktan sonra İstanbul'dan ayrıldı. Bu müdafaası, *İki Mekteb-i Musibetin Şehadetnamesi* veya *Divan-ı Harb-i Örfî* adıyla neşredildi.

1910 yılı baharında Van'a ulaşan Bediüzzaman, birkaç ay Horhor Medresesinin yeniden düzenlenmesi işiyle meşgul oldu. Hakkâri, Bitlis, Muş, Diyarbakır ve Urfa yörelerindeki aşiretleri ziyaret etti. Meşrutiyeti, hürriyeti, anayasayı ve bunların İslâmî temellerini, meşrutiyetin nimetlerinden faydalanmaları için gayret göstermelerinin gerekliliğini anlattı. Daha sonra bu görüşmelerin ve açıklamaların özetini *Münazarat* adı altında yayınladı.

Kış mevsiminin girmesiyle Şam'a giden Said Nursî, âlimlerin daveti üzerine Emeviye Camiinde, sonradan *Hutbe-i Şamiye* adı ile neşredilen, İslâm dünyasının siyasî, ekonomik ve sosyal sorunları ve çözüm yollarını anlattığı bir hutbe okudu.

Üniversite projesini iletmek amacıyla İstanbul'a dönen Bediüzzaman, Sultan Reşad'a, Rumeli seyahatinde Doğu Vilâyetlerini temsilen eşlik etti. Daha sonra, Balkan Savaşının başlamasıyla inşası durdurulan Üsküp Üniversitesi için ayrılan tahsisatın aktarılması ile birlikte Bediüzzaman'ın "Doğuda bir üniversite kurulması" teklifi, hükümetçe kabul edildi. Üniversitenin temeli, 1913 yılında atıldıysa da, I. Dünya Savaşının başlaması bu projenin de ertelenmesine sebep oldu.

Birinci Dünya Savaşının başlamasıyla birlikte Doğu İllerimizin Ruslar tarafından işgal edilmesi üzerine, talebeleriyle beraber Doğu Milis Teşkilâtını kurdu ve Van-Bitlis cephesinde gönüllü alay komutanı olarak Ermenilere ve Ruslara karşı savaştı. Bitlis savunması sırasında Ruslara esir düşünce, Kosturma'ya sevk edildi. Şubat 1917'de başlayan Rus ihtilâli sırasında firar ederek, Kosturma, Petersburg, Varşova, Viyana, Sofya üzerinden, Kasım 1918'de İstanbul'a ulaştı.

Gelişi büyük bir ilgiyle karşılanan Bediüzzaman, Harbiye Nazırı Enver Paşanın teklifi üzerine, İstanbul'da kurulma aşamasında olan Dârülhikmeti'l-İslâmiyeye üye tayin edildi. Şeyhülislâm Mûsa Kâzım Efendinin teklifi ile de, Sultan Vahdettin tarafından kendisine ilmiyede "Mahreç" payesi verildi. "Mahreç Mevleviyyeti" olarak da anılan bu paye, Osmanlı ülkesindeki bütün resmî ulemanın reisi olan "Başmüderris"ten sonraki ilmî rütbe anlamına geliyordu.

Çamlıca'da, Yusuf İzzettin Paşa Köşkünde kalan Bediüzzaman, Kur'ân'ın mu'cizeliğini çağın insanına göstermek için yazdıklarını neşretmeye başladı.

İman rükünlerinin ispatına dair *Nokta*, çeşitli ayet ve hadisleri tefsir eden *Sünuhat*, Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed'in (a.s.m.) peygamberliğini ispat eden *Şuaat*, Kur'ân'ın mu'cizeliğini anlatan *Rumuz*, sosyal konularda *Tulûat*, tevhidin ispatı hakkında *Katre*, özlü sözleri içine alan *Hakikat Çekirdekleri*, ahlâk ve ubudiyet derslerini ihtiva eden *Habbe, Zerre ve Şemme* adlı risalelerini yazdı ve yayınladı.

Bu sırada Birinci Dünya Şavaşı da bitmiş ve İngilizler payitahtı işgal etmekle kalmamış, Türkiye'de kendi politikalarını destekleyecek bir kamuoyu da oluşturmaya başlamışlardı. Kamuoyunda ciddî kuvvet kazanan İngiliz taraftarlığı, etkisini, Bediüzzaman'ın *Hutuvat-ı Sitte* adlı eserini İstanbul'un önemli yerlerinde dağıtmasıyla, kaybetti.

Anadolu'da başlayan İstiklâl Savaşının ve Kuva-i Milliyenin aleyhine, İngilizlerin etkisinde kalan bazı çevrelerin baskısıyla çıkarılan Şeyhülislâm fetvasına karşı bir fetva yayınladı. Yazı ve makalelerinde İstiklâl Savaşını "cihad," Kuva-i Milliyecileri de "mücahit" ilân ederek istiklâl mücadelesini destekledi. Büyük Millet Meclisi Hükümeti de, Bediüzzaman'ı yakından takip ettiğinden, ısrarla Ankara'ya davet etti.

Bediüzzaman, 25 Kasım 1922'de Ankara'da Büyük Millet Meclisinde düzenlenen resmî "hoş geldin" merasimiyle karşılandı. Bir yandan meclis çalışmalarına katılıyor, bir yandan da milletvekilleriyle önemli konuları tartışıyordu. Yeni kurulan devletin yapılanmasına katkıda bulunmak için 10 maddelik bir beyanname hazırlayarak milletvekillerine dağıttı. Bu faaliyetleri bazı çevreleri oldukça rahatsız ettiğinden, Büyük Millet Meclisi başkanı Mustafa Kemal Paşa ile aralarında ciddî bir tartışmaya yol açtı. Mustafa Kemal özür dileyip tartışmayı daha fazla uzatmasa da, bu olay Bediüzzaman ve yeni rejimin kurucuları arasındaki görüş farklılıklarının ilk işareti oldu.

Ankara'da kaldığı sırada, tabiatçılığı ve inkârcılığı ortadan kaldırmayı hedef alan, *Hubab* ve *Zeylü'z-Zeyil* gibi eserlerini yayınladı. Sultan Reşad döneminde karar verildiği hâlde, savaş yüzünden inşası sürdürülemeyen Medresetüzzehra'nın yeniden kurulması için TBMM'ne sunulan teklif kabul edilerek kanunlaştı.

Bediüzzaman, bu çalışmaları sırasında, yeni rejimin önde gelenlerinin farklı bir yolda olduğunu ve onlarla birlikte hareket etmenin mümkün olmadığını anladı. Kendisine Ankara'da kalma karşılığında sunulan, Büyük Millet Meclisi Hükümetinin en yüksek dinî makamı olan Şark Umumî Vaizliği ve milletvekilliği imkânlarını reddederek 1923 yılının Mayıs ayı başlarında Van'a gitti.

Bir süre sonra Erek Dağında, talebeleriyle ders yapmaya başladı. Bu arada Ankara'ya karşı tepkiler artıyordu. Mektup yazarak ayaklanmada kendisinden destek isteyen Şeyh Said'i plânından vazgeçirmeye çalıştı. Hamidiye paşalarından Kör Hüseyin Paşayı Şeyh Said'e destek kararından vazgeçirtti. Yatıştırıcı bir rol oynamasına rağmen, Şeyh Said Hâdisesi sonrası, Doğudaki diğer nüfuzlu kimseler gibi, o da Burdur'da zorunlu ikamete gönderildi.

1925 yılının Mayıs ayı ortalarında getirildiği Burdur'da *Nurun İlk Kapısı* adı ile kitaplaştırdığı iman hakikatlerini anlatmaya başladı. Daha önce Arapça olarak yazdığı *Şemme* ve *Şule* risalelerinin ek parçalarını kaleme aldı. Yine hükümetin emriyle, 25 Ocak 1926'da önce Isparta'ya, sonra da ücra bir köy olan, Barla'ya nakledildi.

Öldükten sonra dirilişi ispatlayan *Haşir Risalesi*, Kur'ân-ı Kerîm'i esas alan ve insanların imanlarını kurtarmalarına vesile olan *Sözler* ve *Mektubat* tamamen, *Lem'alar* ise 26. Lem'aya kadar, Barla'da yazıldı.

Bu sırada Ankara'da, yeni yönetim dinden uzak dünyevî bir temel üzerine oturtulmaya çalışılıyordu. 1928 yılında gerçekleşen harf inkılâbı ile, Arap harfleriyle kitap yayınlamak yasaklanınca, risaleler el yazısıyla yüz binlerce yazılarak çoğaltılmaya başlandı.

Sekiz yıllık Barla hayatından sonra Bediüzzaman 1934 yılının yaz aylarında Isparta'nın merkezine getirildi. 20 Nisan 1935'de savcının talimatıyla evi aranan Said Nursî'nin kitaplarına el konuldu. Bediüzzaman'la birlikte Isparta ve havalisinden 120 Nur Talebesi, tutuklanarak askerî araçlarla Eskişehir hapishanesine gönderildi.

Bediüzzaman, Eskişehir hapishanesinde Yirmi Yedinci, Yirmi Sekizinci, Yirmi Dokuzuncu ve Otuzuncu Lem'alar ile Birinci ve İkinci Şua risalelerini yazarak *Risale-i Nur*'un telifine devam etti. Eskişehir Ağır Ceza Mahkemesi, 19 Ağustos 1935 tarihinde verdiği kararla, Said Nursî'ye, hukukî bir suç isnat edilememesine rağmen, *Tesettür Risalesi* bahanesiyle, ancak "kanaat-i vicdaniye"ye dayanarak, 11 ay hapisle birlikte Kastamonu'da "mecburî ikamet" cezası verdi. On beş talebesini ise altışar ay hapis ile cezalandırdı.

Tahliye edildiğinde serbest bırakılmayarak, polis gözetimi altında mecburî ikamet için Kastamonu'ya gönderildi. Üçüncü Şua olan *Münacat Risalesi*, Dördüncü Şua olan *Hasbiye Risalesi,* Altıncı Şua ve Yedinci Şua olan *Ayetü'l-Kübra* Risalesi burada yazıldı.

Bediüzzaman, 20 Eylül 1943'de Isparta Savcısından gelen talimat üzerine yeniden tutuklanıp, 3 Ekim 1943 tarihinde Isparta'ya gönderildi. Önce askerî konvoy eşliğinde kara yoluyla Çankırı üzerinden Ankara'ya, sonra Isparta'ya getirildi. *Risale-i Nur* ile ilgili davaların birleştirilmesi kararı alındığı için, Isparta, Kastamonu ve Denizli'deki Nur Talebeleriyle beraber 25 Ekim 1943'te Denizli'ye sevk edildi.

Tecrit altında başlayan Denizli hapsinde On Birinci Şua, On İkinci ve On Üçüncü Şuaları yazdı. 15 Haziran 1944 günü Denizli Ağır Ceza mahkemesinden beraat ve tahliye kararı çıkmasına rağmen serbest bırakılmadı. Bakanlar Kurulu kararıyla Emirdağ'da zorunlu ikamete tâbi tutuldu. Burada, camie gitmesine bile müsaade edilmeyecek kadar ağır takip ve tarassuda uğruyordu. Bediüzzaman, hayatı boyunca yirmi üç defa denenecek zehirleme teşebbüslerinin ilk üçünü Emirdağ'da yaşadı.

Bu arada Yargıtay Birinci Ceza Dairesi, 30 Aralık 1944 tarihinde verdiği kararla, savcı tarafından temyiz edilen Denizli Ağır Ceza Mahkemesinin beraat kararını onayladı. 1946 yılından itibaren Isparta ve İnebolu'da *Risale-i Nur*'lar teksir edilmeye başlanmış ve 1947 yılında, haccın sınırlı da olsa serbest bırakılmasıyla, Nurların İslâm âlemine yayılması sağlanmıştı. Yeni yazı ile teksir edilen

Asa-yı Mûsa ve baskısı yapılan *Gençlik Rehberi* gibi risaleler Hristiyan misyonerlere verilmiş ve *Risale-i Nur*'lar Amerika'ya kadar gönderilmişti.

Bu tür gelişmelerden duyulan rahatsızlıkla, 17 Ocak 1948 günü Said Nursî ve Risale-i Nur Talebeleri Afyon Ağır Ceza Mahkemesine sevk edildi. Denizli mahkemesinde gizli cemiyet kurma, rejim aleyhinde olma, inkılâpları kabul etmeme, Mustafa Kemal'i tahkir, v.b. gibi iddialarla yargılanıp beraat kararı almalarına rağmen, Afyon Ağır Ceza Mahkemesinde de aynı iddialarla yargılandılar. Said Nursî, Afyon Cezaevinin bütün ağır ve zor şartlarına rağmen, On Dördüncü ve On Beşinci Şuaları burada yazarak *Risale–i Nur*'ların telifini tamamladı.

Mahkeme, 6 Aralık 1948 tarihinde Said Nursî hakkında 20 ay ağır hapis cezasına hükmetti. Temyiz edilen kararı Yargıtay, Bediüzzaman'ın lehine bozdu. Ancak, Afyon Ağır Ceza Mahkemesi yargılamayı uzatarak, 20 aylık sürenin cezaevinde geçmesini sağlayıp 20 Eylül 1949'da serbest bıraktı. 72 gün Afyon'da polis kontrolünde iskâna tâbi tutulup, ancak 28 Aralık 1949 tarihinde mecburî ikamet yeri Emirdağ'a dönebildi.

Bediüzzaman, 14 Mayıs 1950'de başlayan çok partili dönemi, 23 Ağustos 1953'e kadar kaldığı Emirdağ'da karşılamıştı. Türkiye'de 27 yıl aradan sonra yeniden başlayan demokratikleşme dönemini büyük bir sevinç ve ümitle karşılayan Bediüzzaman, talebeleriyle birlikte demokratlara çok önemli bir destek sağladı. Toplumun iç dinamiklerine ve bünyesine uygun değişiklikleri teşvik eden Bediüzzaman, hayatının sonuna kadar Demokratlardan ve demokrasiden yana olan tavrını korudu. 1952 yılında İstanbul'da, *Gençlik Rehberi* adlı kitabı hakkında Bediüzzaman'a bir dava daha açıldı. 5 Mart 1952'de yapılan son duruşmada, dava konusu kitabın 1943 yılında Denizli mahkemesinden beraat kararı aldığı ve bu kararın da Yargıtayca onaylanmış olduğu anlaşıldığından, men-i muhakeme kararı verilerek dava sonuca bağlandı. Ardından, Said Nursî Emirdağ'a döndü.

Daha sonra 1953 yılı başlarında İstanbul'a gelen Bediüzzaman, Fener Rum Patrikhanesini de ziyaret etti. Patrik Athenagoras ile görüşmesinde Hz. Muhammed'in (a.s.m.) peygamberliğini, Kur'ân-ı Kerîm'in de Allah'ın kitabı olduğunu kabul etmeleri hâlinde, Hrıstiyanları kastederek, ehl-i necat olacaklarını bildirdi.

23 Ağustos 1953'te yerleşmek üzere geldiği Isparta'da açılan bir davanın daha sorgu hâkimliğinde iken reddedilmesi ile Bediüzzaman'la ilgili mahkemeler devri kapandı.

Bu arada biyografisi talebeleri tarafından kaleme alındı; Bediüzzaman tarafından düzeltmeler yapılarak *Tarihçe-i Hayat* ismi ile *Risale-i Nur Külliyatına* dahil edildi.

Bediüzzaman, bundan sonraki hayatını ziyaretle geçiriyor, gittiği yerlerde talebelerine dersler yapıyordu. Takvimler 21 Mart 1960 tarihini gösterirken, ağır hasta bir vaziyette, yanındaki talebeleriyle Urfa'ya gitti. Seksen iki yıllık ömrünü 23 Mart 1960 günü, İpek Palas Oteli 27 numaralı odada sabaha karşı tamamladı.

Ömrü boyunca verdiği iman ve hürriyet mücadelesi yüzünden baskı altında kalan Bediüzzaman, 27 Mayıs 1960'daki hükümet darbesinden sonra kabrinde de rahat bırakılmadı. Halilürrahman Dergâhına defnedilen naaşı, 12 Temmuz 1960 gecesi kabrinden alınarak Isparta-Afyon civarında kimsenin bilmediği bir mezara defnedildi.

Dayanılması güç baskılara maruz bırakılmasına rağmen, hayat tarzıyla bir destan yazan Bediüzzaman, arkasında miras olarak Kur'ân'ın çağa dersi ve mesajı olan *Risale-i Nur Külliyatı* ile milyonlarca Nur Talebesini bıraktı.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ [1]

Bu *Sikke-i Gaybiye*'yi mahrem tutardık; yalnız has kardeşlerime mahsustu. Ben vefat ettikten sonra neşredilsin demiştim. Fakat zabıta geldi, adliye hesabına onu sakladığımız yerden çıkardılar. İki sene ellerinde kaldı. Üç mahkeme tetkikinden sonra iade edildi. Bize muhalif gayet nâmahremler dahi beraber okudular. Bizi çok yabanî insanlar gördüler. Bu iki defadır Isparta adliyesinin eline başka risalelerle beraber girmiş, hiçbir itiraz edilmeden geri verilmiş.

Madem umumun nazarına istemediğimiz halde gösterilmiş ve madem *Risale-i Nur*'un ehemmiyetini ispat edip şakirtlerini şevke getiriyor, kuvve-i maneviyelerini ziyadeleştiriyor; elbette Medresetüzzehra erkânlarının neşrine karar vermelerine iştirak ederim.

Said

1. Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.
Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.

adliye: mahkeme, yargılama işleriyle uğraşan daire.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
erkân: rükünler, esaslar, ileri gelenler.
gayet: son derece.
hâs: ileri gelen, seçkin olan.
iade: geri verme.
ispat: doğruyu delillerle göstermе.
iştirak: katılma, ortak olma.
itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma.
kuvve-i manevîye: manevî güç, moral.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
mahrem: herkesçe bilinmemesi gereken, gizli.
Medresetüzzehra: Bediüzzaman'ın doğuda (Van) yapılmasını idarecilere teklif ettiği, fen ilimleriyle din ilimlerinin birlikte okutulmasını düşündüğü üniversitenin işleyiviyerine getiren Risale-i Nur hizmeti.
muhalif: muhalefet eden, bir fiil ve düşünceye karşı zıt düşüncede bulunan.
namahrem: mahrem olmayan, bir şeyi bilmemesi gereken kişiler.
nazar: bakış, dikkat.
neşr: kitap basma, çıkarma; herkese duyurma, yayma.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
şakirt: talebe, öğrenci.
şevk: şiddetli arzu, istek; keyif, neşe.
tetkik: dikkatle araştırma, inceleme.
umum: bütün, herkes.
vefat: ölme.
yabanî: görgüsü olmayan, kaba.
zabıta: şehir güvenliğini sağlamakla vazifeli bulunan idare, polis.
ziyade: artma, çoğalma.

Risale-i Nur'dan parlak fıkralar ve bir kısım güzel mektuplar

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ [1] وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ [2]

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَبَدًا دَائِمًا [3]

LEYLE-İ KADİR'DE İHTAR EDİLEN BİR MESELE-İ MÜHİMME

Evvelâ: Leyle-i Kadir'de kalbe gelen pek uzun ve geniş bir hakikate pek kısaca bir işaret edeceğiz. Şöyle ki:

Nev-i beşer, bu son Harb-i Umuminin eşedd-i zulüm ve istibdadıyla ve merhametsiz tahribatıyla ve bir düşmanın yüzünden yüzer masumu perişan etmesiyle ve mağlûpların dehşetli me'yusiyetleriyle ve galiplerin dehşetli telâş ve hâkimiyetlerini muhafaza ve büyük tahribatlarını tamir edememelerinden gelen dehşetli vicdan azaplarıyla ve dünya hayatının bütün bütün fânî ve muvakkat olması ve medeniyet fantaziyelerinin aldatıcı ve uyutucu olması umuma görünmesiyle ve fıtrat-ı beşeriyedeki yüksek istidadatın, mahiyet-i insaniyesinin umumi bir surette dehşetli yaralanmasıyla ve ebedperest hissiyat-ı bâkiye ve fıtrî aşk-ı insaniyenin heyecan içinde

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.
2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsrâ Sûresi: 44.)
3. Allah'ın selâmı, rahmeti ve bereketi ebediyen ve dâima üzerinize olsun.

aşk-ı insaniye: insana ait aşk, insanla ilgili aşk; insanın aşkı.
azap: eziyet, işkence; büyük sıkıntı, şiddetli acı.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
ebedperest: sonsuzluğa bağlı olan, sonu olmayan şeyi seven, sonsuz olana tapan.
eşedd-i zulüm: zulmün en şiddetlisi.
evvelâ: birinci olarak, her şeyden önce, ilk olarak.
fânî: ölümlü, geçici.
fıtrat-ı beşeriye: insanın yaratılışı, insanın tabiatı.
fıtrî: tabiî, doğal.
hakikat: gerçek.
hâkimiyet: hâkim oluş, hükmediş, egemenlik.
Harb-i Umumî: genel harp, dünya savaşı.
hissiyat-ı bâkıye: bitmeyen duygular.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
istibdat: idarede görülen her türlü kanun dışı tazyik, baskı.
istidadat: istidatlar, kabiliyetler, yetenekler.
Leyle-i Kadir: Kadir Gecesi, Kur'ân-ı Kerîm'in dünya semasına nazil olduğu gece, Ramazan'ın 27. gecesi.
mağlup: yenilme, kendisine galip gelinmiş.
mahiyet-i insaniye: insanın esası, iç yüzü, vasfı, aslı, hakikati.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
me'yusiyet: ümitsizlik.
medeniyet: ilim, teknik, sanayi ve ticaretin nimetlerinden gerçek anlamda yararlanarak, bolluk, güvenlik ve rahatlık içinde yaşayış.
mesele-i mühimme: mühim, önemli mesele.
muhafaza: koruma.
muvakkat: geçici.
nev'i beşer: insanoğlu, insanlar.
suret: biçim, şekil, tarz.
tahribat: tahripler, yıkıp bozmalar.
tamir: onarma, düzeltme.
umum: bütün, herkes.
umumî: genel.
vicdan: insanın içindeki, iyiyi kötüden ayırabilen, iyilik etmekten lezzet duyan ve kötülükten elem alan manevî his.

uyanmasıyla ve gaflet ve dalâletin, en sert, sağır olan tabiatın Kur'ân'ın elmas kılıncı altında parçalanmasıyla ve gaflet ve dalâletin en boğucu, aldatıcı, en geniş perdesi olan siyasetin rûy-i zeminde pek çirkin, pek gaddarâne hakikî sureti görünmesiyle, elbette ve elbette, hiçbir şüphe yok ki, şimalde, garbda, Amerika'da emareleri göründüğüne binaen, nev-i beşerin maşuk-i mecazisi olan hayat-ı dünyeviye böyle çirkin ve geçici olmasından, fıtraten beşerin hakikî sevdiği ve aradığı hayat-ı bâkiyeyi bütün kuvvetiyle arayacak. Ve elbette, hiç şüphe yok ki, bin üç yüz altmış senede, her asırda üç yüz elli milyon şakirdi bulunan ve her hükmüne ve davasına milyonlar ehl-i hakikat tasdik ile imza basan ve her dakikada milyonlar hafızların kalbinde kudsiyetle bulunup lisanlarıyla beşere ders veren ve hiçbir kitapta emsali bulunmayan bir tarzda beşer için hayat-ı bâkiyeyi ve saadet-i ebediyeyi müjde verip bütün beşerin yaralarını tedavi eden Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyanın şiddetli, kuvvetli ve tekrarlı binler âyâtıyla belki sarihan ve işareten on binler defa dava edip, haber verip, sarsılmaz kat'î delillerle, şüphe getirmez hadsiz hüccetlerle hayat-ı bâkiyeyi kat'iyetle müjde ve saadet-i ebediyeyi ders vermesi, elbette nev-i beşer bütün bütün aklını kaybetmezse ve maddî ve manevî bir kıyamet başlarında kopmazsa, İsveç, Norveç, Finlandiya ve İngiltere'nin Kur'ân'ın kabulüne çalışan meşhur hatipleri ve din-i hakkı arayan Amerika'nın çok ehemmiyetli cemiyeti gibi, rûy-i zeminin kıt'aları ve hükûmetleri, Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyanı arayacaklar ve hakikatlerini

asr: yüzyıl.
ayat: Kur'ân ayetleri.
beşer: insan, insanlık.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
cemiyet: manevî birlik teşkil eden topluluk.
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.
dava: iddia.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
din-i hak: hak din, İslâmiyet.
ehemmiyetli: önemli.
ehl-i hakikat: hakikati arzulayanlar, gerçeği bulup onun peşinden gidenler; Allah adamı.
elmas: çok değerli.
emare: alâmet, belirti, nişan.
emsal: örnekler, benzerler.
fıtraten: fıtrî olarak, yaratılıştan, yaratılış itibariyle.
gaddarane: zalimce, gaddarca, merhametsizce, haincesine.
gaflet: dikkatsizlik, endişesizlik, Allah'tan uzaklaşıp nefsin arzularına dalmak.
garp: batı, Batı'da kalan bölgeler.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
hafız: Kur'ân-ı Kerîm'i tamamen ezberleyen ve okuyan kimse.
hakikat: gerçek, esas.
hakikî: gerçek.
hatip: hitap eden, topluluğa karşı konuşan.
hayat-ı bakıye: bakî olan, sonsuz hayat, ahiret hayatı.
hayat-ı dünyeviye: dünyaya ait olan hayat.
hüccet: delil.
hükmüne: yerine, değerine.
işareten: işaret ederek, belirterek.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
kat'iyet: kat'îlik, kesinlik.
kıt'a: yer yüzündeki yedi büyük kara parçasından her biri, ana kara.
kıyamet: son derece büyük yıkım, katlanılması güç bela.
kudsiyet: kutsallık, mukaddeslik, azizlik.
Kur'ân-ı Mucizül Beyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.
lisan: dil.
maddî: madde ile alakalı, cismanî.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
maşuk-ı mecazî: mecazî sevgi; gerçek sevgiye layık olmadığı halde âşık olunan şeyler.
nev'i beşer: insanoğlu, insanlar.
rûy-i zemin: yeryüzü.
saadet-i ebediye: sonu olmayan, sonsuz mutluluk.
sarihan: açıkça, açık olarak.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci.
şimal: kuzeyde yer alan bölgeler.
tabiat: .
tarz: biçim, şekil.
tasdik: doğrulama, onaylama.

anladıktan sonra bütün ruh u canlarıyla sarılacaklar. Çünkü, bu hakikat noktasında kat'iyen Kur'ân'ın misli yoktur ve olmaz ve hiçbir şey bu mu'cize-i ekberin yerini tutamaz.

Saniyen: Madem Risale-i Nur o mu'cize-i kübranın elinde bir elmas kılınç hükmünde hizmetini göstermiş ve en muannid düşmanları teslime mecbur etmiş. Hem kalbi, hem ruhu, hattâ hissiyatı tam tenvir edecek ve ilâçlarını verecek bir tarzda hazine-i Kur'ânîyenin dellâllığını yapan ve ondan başka me'haz ve mercii olmayan bir mu'cize-i maneviyesi bulunan Risale-i Nur o vazifeyi yapıyor ve aleyhinde dehşetli propagandalara ve gayet muannid zındıklara tam galebe çalmış ve dalâletin en sert ve kuvvetli kal'ası olan tabiatı "Tabiat Risalesi"yle parça parça etmiş ve gafletin en kalın ve boğucu ve geniş daire-i afakında ve fennin en geniş perdelerinde Asa-yı Musâ'daki Meyvenin Altıncı Meselesi ve Birinci, İkinci, Üçüncü ve Sekizinci Hüccetleriyle gayet parlak bir tarzda gafleti dağıtıp nur-i tevhidi göstermiş. Elbette bizlere lâzım ve millete elzemdir ki, şimdi resmen izin verilen din tedrisatı için hususi dershaneler açılmasına ve izin verilmesine binaen, Nur şakirtleri, mümkün olduğu kadar her yerde küçücük dershane-i Nuriye açmak lâzımdır.

Gerçi herkes kendi kendine bir derece istifade eder, fakat herkes herbir meselesini tam anlamaz. Hem iman hakikatlerinin izahı olduğu için, hem ilim, (HAŞİYE) hem

HAŞİYE: Şayet biri biliyor, taallüm etmeye muhtaç değilse, ibadete muhtaç veya marifete müştak veya huzur ister. Onun için herkese lüzumlu bir derstir.

aleyh: karşı, karşıt.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
daire-i afak: ufuklar dairesi, çok geniş ve büyük daire, kâinat.
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
dellâl: ilân edici; hakka davet eden.
dershane-i Nuriye: Nur dershanesi, nur medresesi, Risale-i Nur okunan ve okutulan yerler.
elmas: çok kıymetli bir mücevher.
elzem: daha (en, pek) lâzım, lüzumlu, gerekli.
fen: tecrübî, ispatla meydana gelmiş ilimlere verilen genel ad.
gaflet: dikkatsizlik, endişesizlik, Allah'tan uzaklaşıp nefsin arzularına dalmak.
galebe: galip gelme, üstünlük.
gayet: son derece.
gerçi: her ne kadar.
hakikat: gerçek, esas.
haşiye: dipnot.
hazine-i Kur'âniye: Kur'ân'ın hazinesi.
hissiyat: hisler, duygular.
hususî: özel.
hüccet: delil.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ilim: bilgi, marifet.
iman: inanç, itikat.
istifade: faydalanma, yararlanma.
iştiyak: gösteren
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.
kat'iyen: katî olarak, kesin olarak, kesinlikle.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
marifet: bilme, derin bilgi.
mehaz: menba, bir şeyin aslının alındığı kaymak.
merci: merkez, kaynak.
mesele: önemli konu.
misl: benzer, eş.
mu'cize-i ekber: en büyük mu'cize.
mu'cize-i kübra: en büyük mu'cize.
mu'cize-i manevîye: manevî mucize.
muannit: inatçı, ayak direyen.
müştak: arzulu, fazla istekli,
nur-i tevhid: tevhit nuru, birlik nuru; Allah'ın birliğindeki aydınlık, Allah'ın birliğini güneş gibi gösteren nur.
propaganda: bir inanç, düşünce, doktrin v.b. ni başkalarına tanıtmak, benimsetmek amacını güden ve çeşitli vasıtalarla yapılan faaliyet.
resmen: resmî bir şekilde, devlet tarafından.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh u cân: ruh ve can; ruh ve canla.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
saniyen: ikinci olarak.
şakirt: talebe, öğrenci.
taallüm: öğrenme, belleme.
tarz: biçim, şekil.
tedrîsât: öğretim.
tenvir: nurlandırma, aydınlatma, ışıklandırma.
vazife: görev.
zındık: Allah'a ve ahirete inanmayan, Allah'ı inkâr eden, imansız, münkir.

marifet, hem ibadettir. Eski medreselerde beş on seneye mukabil, inşaallah Nur medreseleri, beş on haftada aynı neticeyi temin edecek ve yirmi senedir ediyor.

Ve hem hükûmet ve millet ve vatan, hem hayat-ı dünyeviyesine ve siyasiyesine ve uhreviyesine pekçok faydası bulunan bu Kur'ân lemeatlarına ve dellalı bulunan Risale-i Nur'a değil ilişmek, tamamıyla tervic ve neşrine çalışmaları elzemdir ki, geçen dehşetli günahlara kefaret ve gelecek müthiş belâlara ve anarşistliğe bir sed olabilsin.

Salisen: Bu Ramazan-ı Şerifte, Kur'ân'ı zevk ve şevk ile okumak benim çok ihtiyacım vardı. Halbuki elemli hastalık, maddî ve manevî sıkıntılar, yorgunlukla ve meşgalelerin tesiriyle telâş ettim. Birden Hüsrev'in şirin kalemiyle mu'cizatlı yazılan cüz'ler ve Hafız Ali ve Tahirî'ye pekçok sevap kazandıran parlak ve kerametli Hizbü'l-Ekber-i Kur'ânîyeyi birbiri arkasından okumaya başlarken öyle bir zevk ve şevk verdi ki, bütün o yorgunlukları hiçe indirdi. Hiçbir vesveseye meydan vermeyerek pek parlak bir surette ders-i Kur'ânîyeyi onlardan dinlerken bütün ruh u canımla arzu ettim ve kast ve azmettim ki, mümkün olduğu derecede aynı Hizbü'l-Ekber-i Kur'ânîye gibi fotoğrafla mu'cizatlı Kur'ânımızı tab edeceğiz, inşaallah…

اَلْبَاقِى هُوَالْبَاقِى [1]

Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

1. Bâkî olan ancak Allah'tır.

anarşist: hiç bir düzen ve otorite tanımayan, karışıklık ve bozgunculuktan yana olan.
azm: kesin karar; kasıt, niyet.
belâ: musibet, sıkıntı.
cüz: kısım, parça.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
dellâl: ilân edici; hakka davet eden.
ders-i Kur'âniye: Kur'ân dersi, Kur'ân'a ait ders.
elem: dert, üzüntü, maddî-manevî ıztırap.
elzem: daha (en, pek) lâzım, lüzumlu, gerekli.
hayat-ı dünyeviye: dünyaya ait olan hayat.
hayat-ı siyâsîye: siyasî hayat, politik hayat.
hayat-ı uhreviye: uhrevî hayat, ahirete ait olan hayat.
Hizbü'l-Ekberi'l-Kur'ânî: Kur'ân'dan zikir ve dua için alınmış ayetler.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
kast: bir işi bile bile, isteyerek yapma.
kefaret: kendisi ile işlenen bir günahın giderilmesi.
keramet: ermişcesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
lemeat: lem'alar, parıltılar, parlayışlar.
maddî: madde ile alâkalı.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
marifet: bilme, derin bilgi.
medrese: eğitim ve öğretim kurumu.
meşgale: iş, uğraş, meşgul olunan şey.
mu'cizat: mu'cizeler, Allah tarafından verilip, yalnız peygamberlerin gösterebilecekleri büyük harika işler.
mukabil: karşılık.
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.
neşr: kitap basma, çıkarma; herkese duyurma, yayma.
Ramazan-ı Şerif: mübarek, şerefli Ramazan ayı.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh u cân: ruh ve can;
salisen: üçüncü olarak.
set: mani, perde, engel.
suret: biçim, şekil, tarz.
şevk: şiddetli arzu, aşırı istek ve heves.
tab: kitap basma.
temîn: sağlama.
terviç: bir fikri tutma, destekleme.
tesir: etki.
vesvese: şüphe, kuruntu, kalbe gelen asılsız kötü ve sinsi düşünce.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ [1] وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ [2]

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَبَدًا دَآئِمًا [3]

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Evvelâ: Nurun fevkalâde has şakirtleri, Sikke-i Gaybiye müştemilâtıyla, o evliya-yı meşhureden, kırk günde bir defa ekmek yiyip kırk gün yemeyen Osman-ı Halidî'nin sarih ihbarı ve evlâtlarına vasiyetiyle ve Isparta'nın meşhur ehl-i kalp âlimlerinden Topal Şükrü'nün zahir haber vermesiyle çok ehemmiyetli bir hakikatı dava edip, fakat iki iltibas içinde, bu biçare, ehemmiyetsiz kardeşleri Said'e bin derece ziyade hisse vermişler. On seneden beri kanaatlerini tadile çalıştığım halde, o bahadır kardeşler kanaatlerinde ileri gidiyorlar. Evet, onlar, On Sekizinci Mektuptaki iki ehl-i kalp çobanın macerası gibi, hak bir hakikati görmüşler; fakat tabire muhtaçtır. O hakikat de şudur:

Ümmetin beklediği, ahirzamanda gelecek zatın üç vazifesinden en mühimi ve en büyüğü ve en kıymettarı olan iman-ı tahkikiyi neşir ve ehl-i imanı dalâletten kurtarmak cihetiyle, o en ehemmiyetli vazifeyi aynen bitamamiha Risale-i Nur'da görmüşler. İmam-ı Ali ve Gavs-ı Azam ve Osman-ı Halidî gibi zatlar, bu nokta içindir ki, o gelecek zatın makamını Risale-i Nur'un şahs-ı manevisinde keşfen görmüşler gibi işaret etmişler. Bazan da o şahs-ı maneviyi bir hâdimine vermişler, o hâdime

ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.
âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
bahadır: cesur, yiğit, kahraman.
biçare: çaresiz, zavallı.
bitamamiha: tamamen, bütünüyle, hepsi.
cihet: yön.
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.
dava: iddia.
ehemmiyetli: önemli.
ehemmiyetsiz: önemsiz.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
ehl-i kalp: maneviyata çok kıymet veren, kalben Cenab-ı Hakka çok yakınlık hissedip çok hikmetlerden anlayan zat.
evlât: çocuklar.
evliya-i meşhure: ünlü velîler.
evvelâ: birinci olarak, her şeyden önce, ilk olarak.
fevkalâde: olağanüstü.
Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
hâdim: hademe, hizmetçi.
hâk: doğruluk.
hakikat: gerçek, esas.
hâs: ileri gelen, seçkin olan.
hisse: pay, nasip.
ihbar: haber verme, bildirme.
iltibas: karıştırmak.
iman-ı tahkikî: tahkikî iman, imana dair bütün meseleleri inceleyip delil ve bürhan ile inanma.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
keşfen: keşif yoluyla, gizli bir şeyin Allah tarafından birisine ilham edilmesi yoluyla.
kıymettar: kıymetli, değerli.
makam: manevî mevki.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
müştemilât: şümulünde olan şeyler, içinde bulunanlar.
neşir: yayma,yayım, herkese duyurma.
nokta: konu, konu ile ilgili önemli bölüm.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sarih: açık, âşikar.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatteb meydana gelen manevî şahıs.
şakirt: talebe, öğrenci.
tabir: yorum, yorumlama.
tadil: doğrultma, düzeltme.
ümmet: Müslümanların tamamı; bütün Müslümanlar.
vasiyet: bir kimsenin öldükten sonra yapılmasını istediği şeyler için, sağlığında verdiği emir ve ısmarlama.
vazife: görev.
zahir: açık, âşikar.
zat: kişi, şahıs.
ziyade: çok, fazla.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.
2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsrâ Sûresi: 44.)
3. Allah'ın selâmı, rahmeti ve bereketi ebediyen ve dâima üzerinize olsun.

mültefitâne bakmışlar. Bu hakikatten anlaşılıyor ki, sonra gelecek o mübarek zat, Risale-i Nur'u bir programı olarak neşir ve tatbik edecek.

O zatın ikinci vazifesi, şeriatı icra ve tatbik etmektir. Birinci vazife, maddî kuvvetle değil, belki kuvvetli itikad ve ihlâs ve sadâkatle olduğu halde, bu ikinci vazife gayet büyük maddî bir kuvvet ve hâkimiyet lâzım ki, o ikinci vazife tatbik edilebilsin.

O zatın üçüncü vazifesi, hilâfet-i İslâmîyeyi ittihad-ı İslâma bina ederek, İsevî ruhanileriyle ittifak edip din-i İslâma hizmet etmektir. Bu vazife, pek büyük bir saltanat ve kuvvet ve milyonlar fedakârlarla tatbik edilebilir. Birinci vazife, o iki vazifeden üç-dört derece daha ziyade kıymettardır. Fakat o ikinci, üçüncü vazifeler pek parlak ve çok geniş bir dairede ve şaşaalı bir tarzda olduğundan, umumun ve avamın nazarında daha ehemmiyetli görünüyorlar.

İşte o has Nurcular ve bir kısmı evliya olan o kardeşlerimizin tabire ve tevile muhtaç fikirlerini ortaya atmak, ehl-i dünyayı ve ehl-i siyaseti telâşa verir ve vermiş; hücumlarına vesile olur. Çünkü, birinci vazifenin hakikatini ve kıymetini göremiyorlar; öteki cihetlere hamlederler.

Kardeşlerimin ikinci iltibası: Fâni ve çürütülebilir bir şahsiyeti, bazı cihetlerle birinci vazifede pişdarlık eden Nur şakirtlerinin şahs-ı manevisini temsil eden o âciz kardeşine veriyorlar. Halbuki bu iki iltibas da Risale-i Nur'un hakikî ihlâsına ve hiçbir şeye, hattâ manevî ve uhrevî makamata dahi alet olmamasına bir cihette zarar

âciz: zayıf, güçsüz, zavallı.
avam: kültürlü, yüksek tabakadan olmayan; cahil halk tabakası.
binâ: kurma, dayandırma.
cihet: yön.
din-i İslâm: İslâm dini.
ehemmiyetli: önemli.
ehl-i dünya: dünyaya bağlı, dünya adamı, ahireti düşünmeyen.
ehl-i siyaset: ülkenin idaresiyle meşgul olanlar, siyaset adamları, politikacılar.
evliya: veliler, Allah dostları.
fânî: ölümlü, geçici.
fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.
gayet: son derece.
hakikat: gerçek, esas.
hakikî: gerçek.
hâkimiyet: hâkim oluş, hükmediş, egemenlik.
haml: isnat etme, atıf, yükleme.
hâs: ileri gelen, seçkin olan.
hilâfet-i İslâmiye: İslâm halifeliği.
hücûm: saldırma.
icra: yürütme, bir işi yerine getirme.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.
iltibas: karıştırmak.
İsevî: Hz. İsa'nın dininden olanlar.
itikat: inanç, iman.
ittifak: ortak bir gayede anlaşma, birleşme.
ittihad-ı İslâm: İslâm birliği, Panislâmizm.
kıymet: değer.
kıymettar: kıymetli, değerli.
maddî: madde ile alâkalı.
makamat: makamlar.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
mültefitane: mültefitçe, iltifat edene yakışır şekilde.
nazar: bakış, nezdinde.
neşir: yayma,yayım, herkese duyurma.
nurcu: Bedîüzzaman Said Nursî'nin eserlerine ve fikirlerine taraftar olan, Risale-i Nur'ları okuyup neşreden kimse.
pîşdâr: önde giden, öne düşen, öncü.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruhanî: islâm dışındaki dinlerde din adamı, rahip.
sadâkat: bağlılık, doğruluk.
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatteb meydana gelen manevî şahıs.
şahsiyet: kişilik.
şakirt: talebe, öğrenci.
şaşaalı: parlak, gösterişli.
şeriat: Allah tarafından peygamber vasıtasıyla bildirilen, İlâhî emir ve yasaklara dayanan hükümlerin hepsi.
tabir: yorum, yorumlama.
tarz: biçim, şekil.
tatbik: yerine getirme, uygulama.
temsil: birinin, bir topluluğun adına hareket etme.
tevil: yorumlama, yorum.
uhrevî: ahirete dair, ahirete ait.
umum: bütün, herkes.
vazife: görev.
vesile: aracı, vasıta.
zat: kişi, şahıs.
ziyade: çok, fazla.

verdiği gibi, ehl-i siyaseti de evhama düşürüp Risale-i Nur'un neşrine zarar gelir. Bu zaman, şahs-ı manevî zamanı olduğu için, böyle büyük ve bâkî hakikatler, fânî ve âciz ve sukut edebilir şahsiyetlere bina edilmez.

Elhâsıl: O gelecek zatın ismini vermek —üç vazifesi birden hatıra geliyor— yanlış olur. Hem hiçbir şeye alet olmayan Nurdaki ihlâs zedelenir, avam-ı mü'minin nazarında hakikatlerin kuvveti bir derece noksanlaşır. Yakiniyet-i bürhaniye dahi, kazaya-i makbuledeki zann-ı galibe inkılâp eder; daha muannid dalâlete ve mütemerrid zındıkaya tam galebesi, mütehayyir ehl-i imanda görünmemeye başlar. Ehl-i siyaset evhama ve bir kısım hocalar itiraza başlar. Onun için, Nurlara o ismi vermek münasip görülmüyor. Belki "Müceddiddir, onun pişdarıdır" denilebilir.

Umum kardeşlerimize binler selâm.

اَلْباقِي هُوَ الْبَاقِي [1]

Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ [2] وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ [3]

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَبَدًا دَائِمًا [4]

Aziz, sıddık, sarsılmaz, sebatkâr, fedakâr, vefadar kardeşlerim,

Bilirsiniz ki, Ankara ehl-i vukufu Risale-i Nur'a ait kerametleri ve işaret-i gaybiyeleri inkâr edememişler.

1. Bâkî olan ancak Allah'tır.
2. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.
3. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsrâ Sûresi: 44.)
4. Allah'ın selâmı, rahmeti ve bereketi ebediyen ve dâima üzerinize olsun.

âciz: zayıf, güçsüz, zavallı.
avam-ı mü'minîn: mü'minlerin geniş halk tabakası, avam olanları.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
bâkî: ebedî, daimî, sürekli ve kalıcı olan.
binâ: kurma, dayandırma.
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
ehl-i siyaset: ülkenin idaresiyle meşgul olanlar, siyaset adamları, politikacılar.
ehl-i vukuf: hâkimler.
elhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca.
evham: vehimler, zanlar, kuruntular.
fânî: ölümlü, geçici.
fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.
galebe: galip gelme, üstünlük.
hakikat: gerçek, esas.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.
inkâr: reddetme, inanmama, kabul ve tasdik etmeme.
inkılâp: değişme, dönüşme.
işaret-i gaybiye: gaypla ilgili işaret; Hz. Peygamber, müçtehit imamlar tarafından gayba ait verilen haberler, işaret yolu ile yapılan açıklamalar.
kazâyâ-yı makbule: kabule mazhar olmuş hüküm ve iddialar.
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.
metin: sağlam ve dayanıklı; kolaylıkla sarsılmayan, telaşa düşmeyen ve korkuya kapılmayan.
muannit: inatçı, ayak direyen.
Müceddit: hadis-i şerifle, her asır başında geleceği müjdelenen dinin yüksek hizmetkârı; dine yeni bir tarzla yaklaşan, asrın şartlarına göre ve ortaya atılan yeni şüphe ve taarruzlara karşı dini yorumlayıp kuvvetlendiren büyük âlim.
münasip: uygun.
mütehayyir: hayrete düşen, şaşıran.
mütemerrit: temerrüt eden, inatçı, kötü fiilinde inatlaşan.
nazar: bakış, nezdinde.
neşr: kitap basma, çıkarma; herkese duyurma, yayma.
pişdâr: önde giden, öne düşen, öncü.
sebatkâr: sebat eden, sözünde ve kararında duran, vazgeçmeyen, sebatlı.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
sükût: değerden düşme, değerini yitirme.
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatteb meydana gelen manevî şahıs.
şahsiyet: kişilik.
umum: bütün.
vefadar: sözünde ve dostluğunda devamlı olan, vefalı dost.
yakîniyet-i burhaniye: kesin deliller.
zann-ı galip: galip kanaat; üstün gelen zan, kuvvetli ihtimal, kuvvetli, gerçeğe en yakın olan zan.
zat: kişi, şahıs.
zındıka: dinsizlik, inançsızlık.

Yalnız, yanlış olarak o kerametlerde hissedar zannedip itiraz ederek, "Böyle şeyler kitapta yazılmamalıydı, keramet izhar edilmez" diye hafif bir tenkide mukabil, müdafaatımda onlara cevaben demiştim ki:

Onlar bana ait değil ve o kerametlere sahip olmak benim haddim değil. Belki Kur'ân'ın mu'cize-i maneviyesinin tereşşuhatı ve lem'alarıdır ki, hakikî bir tefsiri olan Risale-i Nur'da kerametler şeklini alarak şakirtlerinin kuvve-i maneviyelerini takviye etmek için, ikramat-ı İlâhiye nev'indendir. İkram ise, izharı bir şükürdür, caizdir, hem makbuldür.

Şimdi ehemmiyetli bir sebebe binaen bu cevabı bir parça izah edeceğim. Ve, "Ne için izhar ediyorum? Ve ne için bu noktada bu kadar tahşidat yapıyorum? Ve ne için birkaç aydır bu mevzuda çok ileri gidiyorum? Ekser mektuplar o keramete bakıyor?" diye sual edildi.

Elcevap: Risale-i Nur'un hizmet-i imaniyede, bu zamanda binler tahribatçılara mukabil yüz binler tamiratçı lâzım gelirken, hem benimle lâakal yüzer kâtip ve yardımcı bulunmak ihtiyaç varken, değil çekinmek ve temas etmemek, belki millet ve ehl-i idare takdir ile ve teşvik ile yardım ve temas etmek zaruri iken ve o hizmet-i imaniye hayat-ı bâkiyeye baktığı için hayat-ı fâniyenin meşgalelerine ve faidelerine tercih etmek ehl-i imana vacip iken, kendimi misal alarak derim ki:

Beni herşeyden ve temastan ve yardımcılardan men' etmekle beraber, aleyhimizde olanlar bütün kuvvetleriyle

aleyh: karşı, karşıt.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
caiz: yapılması veya yapılmamasında sakınca olmayan, uygun.
cevaben: cevap olarak, karşılık şeklinde.
ehemmiyetli: önemli.
ehl-i idare: idare edenler, devleti yönetenler.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
ekser: pek çok.
el-cevap: cevap olarak.
hakikî: gerçek.
hayat-ı bakıye: bakî olan, sonsuz hayat, ahiret hayatı.
hayat-ı fânîye: fânî hayat; sonu olan dünya hayatı.
hissedar: hisse sâhibi, hissesi olan.
hizmet-i imaniye: iman ve Kur'an hakikatlerinin ikna edici ve ilmî delillerle anlaşılmasına hizmet etme.
ikram: bağış, ihsan, bir şey sunma.
ikramat-ı İlâhiye: Cenab-ı Hakkın ikramları, nimetleri, bağışları.
itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.
izhar: gösterme, açığa vurma.
kâtip: yazıcı.
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.
kuvve-i maneviye: manevî güç, moral.
lâakal: en azından, hiç olmazsa.
lem'a: parıltı.
makbul: kabul edilmiş, geçerli.
men: yasak etme, engelleme.
meşgale: iş, uğraş, meşgul olunan şey.
mevzu: konu.
misal: örnek.
mu'cize-i manevîye: manevî mucize.
mukabil: karşılık.
müdafaat: müdafaalar, savunmalar.
nev: tür, çeşit.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sual: soru.
şakirt: talebe, öğrenci.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
tahribat: tahripler, yıkıp bozmalar.
tahşidat: yığmalar, biriktirmeler, toplamalar.
takdir: kıymet verme, beğenme.
takviye: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma, teyit ve tasdik etme.
tamirat: tamirler, düzeltmeler.
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması.
tenkîd: eleştirme.
tereşşuhat: damlamalar, sızıntılar.
vacip: dinî bakımdan yapılması şart olan, kesinlik bakımından farzdan sonra gelen.
zarurî: zorunlu.

arkadaşlarımın kuvve-i maneviyelerini kırmak ve benden ve Risale-i Nur'dan soğutmak ve benim gibi ihtiyar, hasta, zaif, garip, kimsesiz bir bîçareye, binler adamın göreceği vazifeyi başına yüklemek ve bu tecrid ve tazyiklerde maddî bir hastalık nev'inde insanlarla temas ve ihtilâttan çekilmeye mecbur olmak, hem o derece tesirli bir tarzda halkları ürküttürmek ile kuvve-i maneviyeyi kırmak cihetleriyle ve sebepleriyle, ihtiyarım haricinde bütün o manilere karşı, Risale-i Nur şakirtlerinin kuvve-i maneviyelerinin takviyesine medar ikramat-ı İlâhiyeyi beyan ederek Risale-i Nur etrafında manevî bir tahşidat yaptırmak ve Risale-i Nur kendi kendine, tek başıyla, başkalarına muhtaç olmayarak, bir ordu kadar kuvvetli olduğunu göstermek hikmetiyle bu çeşit şeyler bana yazdırılmış. Yoksa —haşa— kendimizi satmak ve beğendirmek ve temeddüh etmek ve hodfüruşluk etmek ise, Risale-i Nur'un ehemmiyetli bir esası olan ihlâs sırrını bozmaktır.

İnşaallah, Risale-i Nur kendi kendine, hem kendini müdafaa ettiği, hem kıymetini tam gösterdiği gibi, bizi de manen müdafaa edip kusurlarımızı affettirmeye vesile olacaktır.

Umum kardeşlerimin ve hemşirelerimin, hassaten duaları makbul mübarek masumlar taifesi ve muhterem ihtiyarlar cemaatinden herbirerlerine binler selâm ve dua ederek Ramazan-ı Şeriflerini tebrik ederiz, dualarını rica ederiz.

Hasta kardeşiniz
Said Nursî

beyan: açıklama, bildirme, izah.
bîçare: çaresiz, zavallı.
cemaat: topluluk, aralarında çeşitli bağlar bulunan insanlar topluluğu.
cihet: yön.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ehemmiyetli: önemli.
garip: gurbette, kendi memleketinin dışında bulunan, yabancı.
hariç: bir şeyin dışı, dışarısı, dışta kalan.
hassaten: bilhassa, özellikle.
hâşâ: asla, katiyen, öyle değil, Allah göstermesin.
hemşire: kız kardeş, bacı.
hikmet: gaye, maksat.
hodfüruş: kendini beğendirmeye çalışan, övünen.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.
ihtilât: karışıp görüşme, beraber yaşama.
ihtiyar: irade, tercih; kendi istek ve arzularına göre hareket etme.
ikramat-ı İlâhiye: Cenab-ı Hakkın ikramları, nimetleri, bağışları.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
kıymet: değer.
kuvve-i maneviye: manevî güç, moral.
maddî: madde ile alakalı, cismanî.
makbul: kabul edilmiş, geçerli.
manen: mana bakımından, manaca.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
mâni: engel.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
medar: sebep, vesile.
merbut: bağlı, rabtedilmiş.
muhterem: saygı değer, hürmete layık, saygın.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
müdafaa: savunma.
nev: tür, çeşit.
Ramazan-ı Şerif: mübarek, şerefli Ramazan ayı.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.
şakirt: talebe, öğrenci.
tahşidat: yığmalar, biriktirmeler, toplamalar.
taife: takım, güruh.
takviye: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma, teyit ve tasdik etme.
tarz: biçim, şekil.
tazyik: zorlama, baskı, sıkıntı verme.
tecrîd: hücre hapsi; bir kişinin başkalarıyla olan ilişkisini kesme.
temeddüh: kendi kendini övme, kendini methetme, böbürlenme.
umum: bütün.
vazife: görev.
vesile: aracı, vasıta.
ziyade: çok, fazla.

RİSALE-İ NUR'UN MAKBULİYETİNE İMZA BASAN VE GAYBÎ İŞARETLERLE ONDAN HABER VEREN SEKİZ PARÇADAN BİRİNCİ PARÇADIR

Aynı meseleye bu birinci Risalede yirmi dokuz işaret var. Sair parçalarla beraber bine yakın işaretler, remizler, îmalar, emareler aynı meseleye, aynı davaya ittifakla bakmaları sarahat derecesindedir. Vahdet-i mesele cihetiyle, o emareler birbirine kuvvet verir, te'yid eder. O sekizden üç tanesi, İmam-ı Ali'nin Radıyallahü Anhın üç keramet-i gaybiyesiyle Risale-i Nur'dan haber vermiş.

Bu sekiz parçayı Ankara ehl-i vukufu tetkik etmiş, itiraz etmemişler. Yalnız demişler: "Bu yazılmamalı idi. keramet sahibi, kerametini yazamaz."

Ben de onlara cevap verdim ki: "Bu benim değil, Risale-i Nur'un kerametidir. Risale-i Nur ise, Kur'ân'ın malıdır ve tefsiridir" dedim, onlar sustular; demek kabul ettiler.

Gerçi bu çeşit ikramlar yazılmasaydı daha münasip olurdu; fakat bu kadar hadsiz muarızlar ve kuvvetli ve kesretli düşmanlar karşısında az ve zaif olan bizlere kuvve-i maneviye ve gaybî imdat ve teşci ve sebat ve metanet vermek için mecburiyet-i kat'iye oldu, ben de yazdım. Benim benliğime bir hodfüruşluk verip sukutuma sebep olsa da, ehemmiyeti yok. Bu hizmete, yani ehl-i imanı dalâlet-i mutlakadan kurtarmaya, lüzum olsa dünyevî hayat gibi, uhrevî hayatımı da feda etmek bir saadet

cihet: yön.
dalâlet-i mutlaka: kayıtsız şartsız sapıklık, mutlak inançsızlık.
dava: takip edilen fikir, iddia.
dünyevî: dünyaya ait.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
ehl-i vukuf: hâkimler.
emare: alâmet, belirti, nişan.
fedâ: uğruna verme.
gaybî: gaybla ilgili, bilinmeyenle ilgili.
gerçi: her ne kadar.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
hodfüruş: kendini beğendirmeye çalışan, övünen.
ikram: bağış, ihsan.
ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme.
imdat: yardım.
itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma.
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.
keramet-i gaybiye: gaybla ilgili keramet, istikbal ile alâkalı keramet.
kesretli: çokluğu olan, çok fazla.
kuvve-i manevîye: manevî güç, moral.
makbuliyet: makbullük, beğenilmişlik, geçerlilik.
mecburiyet-i kat'iye: katî mecburiyet, kesin zorunluluk, kesin mecburiyet.
mesele: önemli konu.
metanet: metin olma, dayanıklılık; gayret.
münasip: uygun.
Radıyallahü Anh: Allah ondan razı olsun.
remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
saadet: mutluluk.
sâir: diğer, başka, öteki.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik.
sebat: sözünde durma, kararlı olma, azimlilik.
sükût: susma, sessiz kalma.
tefsîr: Kur'ân-ı Kerîm'i açıklamak maksadıyla yazılan kitap.
teşci: cesaret verme, cesaretlendirme.
tetkik: dikkatle araştırma, inceleme.
teyit: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma; doğru çıkarma.
uhrevî: ahirete dair, ahirete ait.
Vahdet-i mesele: meselenin, konunun birliği.

bilirim. Binler dostlarım ve kardeşlerimin Cennete girmeleri için, Cehennemi kabul ederim.

Said Nursî

* * *

İŞÂRÂT-I KUR'ÂNİYE VE ÜÇ KERAMET-İ ALEVİYE VE KERAMET-İ GAVSİYE HAKKINDA BİR TENBİH VE İHTARDIR.

Bu gayet mahrem Risaleler, nasılsa, muannid bir nâmahremin eline bu Risalelerden birisi geçmiş. Gayet sathî ve inat nazarıyla bir iki yerine haksız bir itiraz ile ehemmiyetli bir hâdiseye sebebiyet verdiğinden, bu mecmua, Risale-i Nur'un has talebelerine, belki ehass-ı havassa mahsus olduğu halde ve benim vefatımdan sonra intişarına müsaade olmasıyla beraber, şimdi mezkûr hâdisenin sebebiyle herkese değil, belki ehl-i insaf ve Risale-i Nur'la alâkadar ve talebelerinden bulunanlara ve haslardan birkaç şakirdin tensibiyle gösterilebilir fikriyle yazdık. Şimdi ise, iki sene iki mahkeme tetkikten sonra bize iade edilmesinden, neşrine mecbur olduk.

• *İkinci Nokta:* Bu Risale, baştan aşağıya kadar birtek neticeye bakıyor. Bine yakın emarelerle Risale-i Nur'un makbuliyetine bir imza basıldığını ispat ediyor. Böyle birtek davaya bu derece kesretli ve ayrı ayrı cihetlerde binler emareler ve îmâlar onu göstermesi, ilmelyakîn değil, belki aynelyakîn, belki hakkalyakîn derecesinde o davayı ispat eder.

alâkadar: ilgili, ilişki.
aynelyakîn: gözle görür derecede inanma; bir şeyi görerek ve seyrederek bilme.
cihet: yön.
dava: takip edilen fikir, iddia.
ehass-ı havas: seçkinlerin en seçkini, ileri gelenlerin en başındaki.
ehemmiyetli: önemli.
ehl-i insaf: insaf sahipleri, merhametli olanlar, orta yolu tutanlar.
emare: alâmet, belirti, nişan.
gaybî: gaypla ilgili, görünmeyenlere ait.
gayet: son derece.
hâdise: olay.
hakkalyakîn: marifet mertebesinin en yükseği; bir şeyi yaşayarak, içine girerek, doğruluğundan şüpheye asla yer bırakmayacak biçimde kesin olarak bilme.
hâs: ileri gelen, seçkin olan.
iade: geri verme.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
ilmelyakîn: ilim yoluyla kesin olarak bilme.
ima: dolaylı, üstü kapalı ifade etme.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
ispat: sağlam ve dayanıklı hale getirme; doğruyu delillerle gösterme.
işarat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın işaretleri.
itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma.
keramet-i Aleviye: Hz. Ali'ye ait keramet, olağanüstü, fevkalâde hâl.
keramet-i Gavsiye: Seyyid Abdülkadir Geylânî'nin kerâmeti.
kesretli: çokluğu olan, çok fazla.
mahrem: herkesçe bilinmemesi gereken, gizli.
makbuliyet: makbullük, beğenilmişlik, geçerlilik.
mecmua: toplanıp, biriktirilmiş, düzenlenmiş yazıların hepsi.
mezkûr: zikredilen, adı geçen, anılan.
muannit: inatçı, ayak direyen.
müsaade: izin.
namahrem: mahrem olmayan, bir şeyi bilmemesi gereken kişiler.
nazar: bakış.
neşr: kitap basma, çıkarma; herkese duyurma, yayma.
nokta: konu ile ilgili bölüm.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sathî: yüzeysel, derine inmeyen, üstün körü.
sebebiyet: sebep olma.
şakirt: talebe, öğrenci.
talebe: öğrenci.
tembih: uyarma, ikaz.
tensip: uygun görme, münasip kılma, uygun bulma.
tetkik: dikkatle araştırma, inceleme.
vefat: ölüm.

• *Üçüncü Nokta:* Bu Risaleyi mütalâa eden zatlar, inceden inceye, hususan cifrî hesabatına meşgul olmaya lüzum yok. Bir kısmı anlaşılmasa da zararı yok. Hem umumunu okumak da lâzım değil. Hem keramet-i Gavsiyenin ahirinde, Şamlı Hafız Tevfik'in fıkrasından başlayıp ahire kadar mütalâadan sonra ve baştaki mukaddimeyi okuduktan sonra (HAŞİYE) istediği parçayı okusun.

Said Nursî

HAŞİYE: Kitabın Birinci ve Yedinci Kısımlarını okuduktan sonra.

ahir: son.
cifrî: cifir hesabına ait.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
haşiye: dipnot.
hesabât: hesaplar.
hususan: bilhassa, özellikle.
Keramet-i Gavsiye: Seyyid Abdülkadir Geylânî Hazretlerinin kerametlerinden bahseden risale.
mukaddime: önsöz, başlangıç.
mütalâa: bir şeyi etraflıca düşünme, dikkatli okuma.
nokta: konu ile ilgili bölüm.
umum: bütün, hepsi.
zat: kişi, şahıs.

ŞAMLI HAFIZ TEVFİK'İN FIKRASI

بِاسْمِهٖ سُبْحَانَهُ ۞ [1] وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ [2]

Mukaddime: Malûm olsun ki, Zübdetü'r-Resail Umdetü'l-Vesail namında, kutbü'l-ârifîn Ziyaeddin Mevlâna Şeyh Halid'in (kuddise sirruhu) mektubat ve resail-i şerifelerinden muktebes nasayih-i kudsiyesinin tercümesine dair bir Risaleyi, on üç sene mukaddem, Bursa'da Hoca Hasan Efendiden almıştım. Nasılsa mütalâasına muvaffak olamamıştım. Tâ bugünlerde, kitaplarımın içerisinde birşey ararken elime geçti. Dedim: "Bu Hazret-i Mevlâna Halid, Üstadımın hemşehrisidir. Hem İmam-ı Rabbanî'den sonra, tarik-ı Nakşînin en mühim kahramanıdır. Hem tarik-i Halidiye-i Nakşiyenin piridir." Risaleyi mütalâa ederken, Hazret-i Mevlâna'nın tercüme-i halinde şu fıkrayı gördüm:

Ashab-ı Kütüb-i Sitteden İmam-ı Hâkim, Müstedrek'inde ve Ebu Davud, Kitab-ı Sünen'inde; Beyhakî, Şuab-ı İman'da tahriç buyurdukları,

اِنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ لِهٰذِهِ الْاُمَّةِ عَلٰى رَأْسِ كُلِّ مِأَةِ سَنَةٍ مَنْ يُجَدِّدُ لَهَا دِينَهَا [3]

yani, "Her yüz senede Cenab-ı Hak bir müceddid-i din gönderiyor" hadis-i şerifine mazhar ve masadak ve

Ashab-ı Kütüb-i Sitte: Kütüb-i Sitte Ashabı, meşhur altı sahih hadis kitabı olan Sahih-i Buharî, Sahih-i Müslim, İbni Mâce, Ebu Davud, Tirmizî ve Neseî'nin müellif ve musannifleri.
dair: alakalı, ilgili.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
hadis-i şerif: Peygamberimizden aktarılan sözlerin genel adı.
hemşehri: aynı şehirli, aynı memleketli.
kuddise sırruhu: sırrı mukaddes ve aziz olsun. (büyük veliler için kullanılır).
kutbülarifin: ariflerin en büyüğü, ariflerin en ileri geleni.
malûm: bilinen, bilinir olan.
mâsadak: doğrulayıcı, tasdik etmek.
mazhar: nail olma, şereflenme.
mukaddem: zaman bakımından önce olan.
mukaddime: önsöz, başlangıç.
muktebes: iktibas edilmiş, alıntı yapılmış.
muvaffak: başarmış, başarılı.
müceddid-i din: dini tecdit eden, dini, yine dinin kaynağından aldığı ilim ve tefsirle kuvvetlendiren.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
mütalâa: bir şeyi etraflıca düşünme, dikkatli okuma.
nam: ad.
nasayih-i kudsiye: mukaddes, yüce nasihatler.
pîr: bir tarikatın ilk kurucusu, veya o tarikata girmiş kimselerin kendisine bağlandıkları kimse, şeyh, mürşit.
resail-i şerife: mübarek ve şerefli risaleler, kitaplar.
tahric: hadislerin ilk rivayet edenini ortaya çıkarma.
tarik-ı Halidiye-i Nakşiye: Nakşibendî tarikatinin Halidiye kolunun yolu.
tarik-ı Nakşî: Şeyh Bahaüddin Nakşibendî'nin kurduğu tarikatin yolu, Nakşibendî tarikati.
tercüme-i hâl: hâl tercümesi, bir kişinin hayatını anlatan eser, biyografi.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.
2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin.
3. Muhakkak Allah bu ümmete her yüz sene başında dinini yenileyen bir müceddid gönderir. (Ebû Dâvud, Melâhim: 1.)

mazhar-ı tam olan Mevlâna eş-şehir, kutbü'l-ârifîn, gavsü'l-vâsılîn, vâris-i Muhammedî, kâmilü't-tarikati'l-âliyyeti ve'l-müceddidiyyeti Hâlid-i Zülcenaheyn Kuddise sirruhu, ilâ âhir... Sonra tarihçe-i hayatında gördüm ki, tevellüdü 1193 tarihindedir. Sonra gördüm ki, 1224 tarihinde Saltanat-ı Hind'in payitahtı olan Cihanâbâd'a dahil olmuş. tarik-i Nakşî silsilesine girip müceddidiyete başlamış.

Sonra 1238'de, ehl-i siyasetin nazar-ı dikkatini celp edip, vatanını terk ederek diyar-ı Şam'a hicretle gitmiştir. Hem içinde gördüm ki, Hazret-i Mevlâna'nın (k.s.) nesli, Hazret-i Osman bin Affan'a (radıyallahü anh) mensuptur.

Sonra gördüm ki, tercüme-i halinde istidad-ı fıtrî ve kabiliyet-i harika ile, sinni yirmiye baliğ olmadan evvel a'lem-i ulema-i asr ve allâme-i vakit olmuş. Süleymaniye kasabasında tedris-i ulûm ile iştigal eylemiştir.

Sonra Üstadımın tarihçe-i hayatını düşündüm. Baktım, dört mühim noktada tevafuk ediyorlar.

Birincisi: Hazret-i Mevlâna 1193'te dünyaya gelmiş; Üstadım ise, Arabî 1293'te, tam Mevlâna Halid'in yüz senesi hitam bulduktan sonra dünyaya gelmiş.

İkincisi: Hazret-i Mevlâna'nın (k.s.) tecdid-i din mücahedesine başlangıcı ve mukaddimesi, Hindistan'ın payitahtına 1224'te girmiş. Üstad ise, aynen yüz sene sonra,

a'lem-i ulema-i asır: asrın âlimleri içinde en çok bilen, asrın âlimlerinin en büyüğü.
allâme-i vakit: zamanın her ilme aşina en büyük âlimi.
Arabî: Arapçaya ait, Arap dili ile ilgili.
baliğ: ulaşmış, erişmiş.
celp: çekme, çekiş, kendine çekmek.
dâhil: girme, içinde olma.
diyar-ı Şam: Şam diyarı, bölgesi.
ehl-i siyaset: ülkenin idaresiyle meşgul olanlar, siyaset adamları, politikacılar.
füyuzat-ı maneviye: manevî feyizler.
gavsülvasılîn: hakikate, marifete ermiş olan kâmillerin başı anlamında Hz. Abdülkadir-i Geylânî için kullanılır.
hicret: bir yerden bir yere göç etme, göç.
hitam: son, nihayet.
ilh: ilâ-âhir sözünün kısaltılmışı.
istidad-ı fıtrî: yaratılıştan gelen kabiliyet.
iştigal: bir işle uğraşma, meşgul olma.
kabiliyet-i hârika: olağanüstü kabiliyet, yetenek.
kâmilü't-tarikati'l-âliyye ve'l-müceddidiyye: yüce tarikatin olgun rehberi ve yenileyicisi.
Kuddise sırruhu: sırrı mukaddes ve aziz olsun. (büyük veliler için kullanılır).
kutbülarifin: ariflerin en büyüğü, ariflerin en ileri geleni.
mensup: bir şeye veya kimseye alâkası bulunan, bağlı olan.
mukaddime: başlangıç.
mücahede: savaşma, mücadele.
müceddit: hadis-i şerifle, her asır başında geleceği müjdelenen dinin yüksek hizmetkârı; dine yeni bir tarzla yaklaşan, asrın şartlarına göre ve ortaya atılan yeni şüphe ve taarruzlara karşı dini yorumlayıp kuvvetlendiren büyük âlim.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
müzhir-i tam: tam olarak izhar eden, gösteren.
nazar-ı dikkat: dikkatli bakma, dikkatli bakış.
nesl: soy-sop, zürriyet.
payitaht: taht şehri, hükümdarın oturduğu şehir, hükümet merkezi.
radıyallahü anh: Allah ondan razı olsun.
Saltanat-ı Hind: hindistan saltanatı.
silsile: tarikatlarda Hz. Peygambere kadar dayandırılan şeyh ve pir zinciri.
sinn: yaş.
tarihçe-i hayat: bir kimsenin hayatını anlatan kitap; biyografi.
tarik-ı Nakşî: Şeyh Bahaüddin Nakşibendî'nin kurduğu tarikatin yolu, Nakşibendî tarikati.
tecdîd-i din: dinin esaslarına dokunmadan, asrın şartlarına göre yeni izah ve ispatlarla, insanların anlayışına en uygun bir şekilde ortaya koyma.
tedrîs-i ulûm: ilimlerin öğrenimi, ilimlerin öğretilmesi.
tercüme-i hâl: hâl tercümesi, bir kişinin hayatını anlatan eser, biyografi.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.
tevellüt: doğma, doğum.
vâris-i Muhammedî: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) vârisi.

1324'te Osmanlı Saltanatının payitahtına girmiş, mücahede-i maneviyesine hazırlanmış.

Üçüncüsü: Ehl-i siyaset, Hazret-i Mevlâna'nın fevkalâde şöhretinden tevehhüm ederek diyar-ı Şam'a naklettirilmesi, 1238'de vaki olmuştur. Üstad ise, aynen yüz sene sonra 1338'de Ankara'ya gidip, onlarla uyuşamayıp, onları reddederek, küserek, tekrar Van'a gidip, bir dağda inziva ederken 1338 senesini müteakip, Şeyh Said Hâdisesinin vukuu münasebetiyle ehl-i siyasetin vehmine dokunmuş; ondan korkarak Burdur ve Isparta, Kastamonu, Afyon vilâyetlerinde sekizer sene, yirmi beş sene ikamet ettirilmiş.

Dördüncüsü: Hazret-i Mevlâna, yaşı yirmiye baliğ olmadan evvel allâme-i zaman hükmünde, fuhûl-i ulemanın üstünde görünmüş, ders okutmuş. Üstad ise, tarihçe-i hayatını görenlere ve bilenlere malûmdur ki, on dört yaşında icazet alıp a'lem-i ulema-i zamana karşı muarazaya girişmiş, on dört yaşında iken, icazet almaya yakın talebeleri tedris etmiştir.

Hem Hazret-i Mevlâna, neslen Osmanlı olduğu ve Sünnet-i Seniyyeye bütün kuvvetiyle çalıştığı gibi, Üstadım, Kur'ân-ı Hakîme hizmet noktasında, meşreben Hazret-i Osman-ı Zinnureyn'in arkasında gidip, Hazret-i Mevlâna (k.s.) gibi, Risale-i Nur eczalarıyla, bütün kuvvetiyle Sünnet-i Seniyyenin ihyasına çalıştı.

İşte bu dört noktadaki tevafukat, tam yüz sene fasıla ile Risale-i Nur'un takviye-i din hususundaki tesiratı,

a'lem-i ulema-yı zaman: zamanın âlimleri içinde en çok bilen, asrın âlimlerinin en büyüğü.
allâme-i zaman: zamanın allâmesi, zamanın ilmî seviyesi en yüksek olan büyük âlimi.
baliğ: ulaşmış, erişmiş.
diyar-ı Şam: Şam diyarı, bölgesi.
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar.
ehl-i siyaset: ülkenin idaresiyle meşgul olanlar, siyaset adamları, politikacılar.
evvel: önce.
fasıla: ara.
fevkalâde: olağanüstü.
fuhul-i ulema: büyük âlimlerin ileri gelenleri, âlimlerin en değerlileri, üstünleri.
hâdise: olay.
hükmünde: değerinde, yerinde.
icazet: diploma, yetki belgesi, şahadetname.
ihya: yeniden kuvvetlendirme, kuvvet ve tazelik verme.
ikamet: oturma, bir yerde kalma.
inziva: bir köşeye çekilme, tek başına yaşama, dünya işlerinden vaz geçme, dünyadan el-etek çekme.
Kur'ân-ı Hakîm: her ayet ve suresinde sayısız hikmet ve faydalar bulunan Kur'ân.
malûm: bilinen, bilinir olan.
meşreben: meşrepçe, meşrep olarak.
muaraza: birbirine karşı gelme, söz ile karşılıklı mücadele.
mücahede-i maneviye: manevî olarak yapılan cihat.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
müteakip: den sonra.
nakl-i mekan: yer değiştirmek.
neslen: nesil itibariyle, soyca.
nokta: konu ile ilgili bölüm.
payitaht: başkent, başşehir.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
saltanat: sultanlık, padişahlık, hükümdarlık.
Sünnet-i Seniye: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) yüce sünneti; yüksek hâl, söz, tavır ve tasvipleri.
takviye-i din: din takviyesi, dinî inancın kuvvetlenmesi.
talebe: öğrenci.
tarihçe-i hayat: bir kimsenin hayatını anlatan kitap; biyografi.
tedrîs: okutma, ders verme.
tesirat: etkiler, tesirler.
tevafukat: tevafuklar, uygunluklar, raslantılar, birbirine uygun gelişler.
tevehhüm: vehimlenme, yok olanı var zannetmekle ümitsizliğe ve korkuya düşme.
vâki: olmuş, meydana gelmiş.
vehim: zan, şüphe, yanlış ve esassız düşünce.
vilayet: il.
vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme.

Hazret-i Mevlâna'nın (k.s.) tarik-ı Nakşiye vasıtasıyla hizmeti gibi azim görünüyor. (HAŞİYE)

Üstadım kendine ait medh ü senayı kabul etmiyor. Fakat Risale-i Nur Kur'ân'a ait olup, medh ü sena Kur'ân'ın esrarına aittir.

Yalnız Üstadımla Hazret-i Mevlâna'nın birkaç farkı var:

Birincisi: Hazret-i Mevlâna, zülcenaheyndir. Yani, hem Kadirî, hem Nakşî tarikat sahibi iken, Nakşîlik tarikati onda daha galiptir. Üstadım, bilâkis, Kadirî meşrebi ve Şazelî mesleği onda daha ziyade hükmediyor.

Ben Üstadımdan işittim ki: "Hazret-i Mevlâna (k.s.) Hindistan'dan tarik-ı Nakşîyi getirdiği vakit, Bağdat dairesi, Şah-ı Geylânî'nin (k.s.) ba'de'l-memat -hayatta olduğu gibi- taht-ı tasarrufunda idi. Hazret-i Mevlâna'nın (k.s.) manen tasarrufu, câ-yı kabul göremedi. Şah-ı Nakşibend (k.s.) ile İmam-ı Rabbanî'nin (k.s.) ruhaniyetleri Bağdat'a gelip Şah-ı Geylânî'nin ziyaretine giderek rica etmişler ki, "Mevlâna Halid (k.s.) senin evlâdındır, kabul et." Şah-ı Geylânî (k.s.), onların iltimaslarını kabul ederek Mevlâna Halid'i (k.s.) kabul etmiş. Ondan sonra Mevlâna Halid (k.s.) birden parlamış. Bu

HAŞİYE: Hazret-i Mevlâna (k.s.), milyonlar etbalarının ittifakıyla müceddiddir ve baştaki hadîs-i şerifin bir masadakıdır. Ve madem tam yüz sene sonra dört mühim cihetle tevafukla beraber, Risale-i Nur aynı vazifeyi görüyor; demek nass-ı hadîs ile Risale-i Nur eczaları, tecdid ve takviye-i din vazifesini görüyorlar.

azîm: büyük.
ba'delmemat: ölümden sonra, öldükten sonra.
bidayeten: ilk olarak, başlangıçta, ilkin.
cây-ı kabul: kabule değer, kabul ediş.
cihet: yön.
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar.
esrar: sırlar, gizli hakikatler.
etba: birinin sözüne, işine, mesleğine uyanlar.
evlât: çocuklar.
hadis-i şerif: Peygamberimizden aktarılan sözlerin genel adı.
Haşiye: dipnot.
hükmetme: hakim olma, işleme.
iltimas: yapılmasını isteme, rica.
ittifak: birleşme, fikir birliği etme.
Kadirî: Abdülkadir-i Geylânî hazretlerinin yolunda olan, onun tarikatine mensup olan.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
manen: mana bakımından, manaca.
mâsadak: doğrulayıcı, tasdik etmek.
meslek: gidiş, usul, yol.
meşrep: gidiş, hareket tarzı, tavır, tutum, meslek.
meth ü sena: methedip övme.
müceddit: hadis-i şerifle, her asır başında geleceği müjdelenen dinin yüksek hizmetkârı; dine yeni bir tarzla yaklaşan, asrın şartlarına göre ve ortaya atılan yeni şüphe ve taarruzlara karşı dini yorumlayıp kuvvetlendiren büyük âlim.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
Nakşî: Hz. Şah-ı Nakşibend'in kurduğu tarikat ve bu tarikata mensup olan.
nass-ı hadis: hadisin delil olması.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruhaniyet: ölmüş bir kimsenin devam etmekte olan manevî kuvvet ve kudreti.
Şah-ı Geylânî: Şeyh Abdülkadir Geylânî.
Şazelî: Ebu'l-Hasan-ı Şazelî isminde Tunus'lu alim bir zatın kurduğu tarikat.
taht-ı tasarruf: idare altında.
takviye-i din: dine kuvvet verilmesi.
tarikat: Allah'a ulaşmak için şeyhin gözetiminde müridin takip edeceği terbiye usul ve yolu.
tarik-ı Nakşî: Şeyh Bahaüddin Nakşibendî'nin kurduğu tarikatin yolu, Nakşibendî tarikati.
tarik-ı Nakşiye: Şeyh Bahaüddin Nakşibendî'nin kurduğu tarikatin yolu, Nakşibendî tarikati.
tasarruf: velîlerin Allah'ın izni dairesinde eşya ve varlıklar üzerindeki manevî tesirleri, keramet.
tecdîd: yenileme, tazeleme.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
vasıta: aracılık.
vazife: görev.
ziyade: çok, fazla.
zülcenaheyn: çift kanatlı, iki kanatlı.

vakıa, ehl-i keşifçe vaki ve meşhud olmuştur. O hâdise-i ruhaniyeyi, o zaman ehl-i velâyetin bir kısmı müşahede etmiş, bazı da rüyayla görmüşler. (Üstadımın sözü burada tamam oldu.)

İkinci fark şudur ki: Üstadım kendi şahsiyetini merciiyetten azlediyor. Yalnız Risale-i Nur'u merci gösteriyor. Hazret-i Mevlâna'nın şahsiyeti ise, kutbü'l-irşad, mercii'l-has ve'l-âmm olmuştur.

Üçüncü fark: Hazret-i Mevlâna (k.s.), zül'ecnihadır. Fakat, zamanın muktezasıyla sünnet-i seniyyeye çok kuvvet vermekle beraber ilm-i tarikatı esas tutmak cihetiyle tarikatı daha ziyade tutmuş, o noktada sarf-ı himmet etmiş. Üstadım ise, şu dehşetli zamanın muktezasıyla ilm-i hakikati ve hakaik-i imaniye cihetini iltizam ederek, tarikata üçüncü derecede bakmışlar.

Elhasıl: Baştaki hadis-i şerifin "Her yüz sene başında dini tecdid edecek bir müceddid gönderiyor" vaad-i İlâhîsine binaen, Hazret-i Mevlâna Halid, ekser ehl-i hakikatça, 1200 senesinin, yani on ikinci asrın müceddididir. Madem tam yüz sene sonra, aynen dört cihette tevafuk ederek Risale-i Nur eczaları aynı vazifeyi görmüştür. Kanaat verir ki —nass-ı hadisle— Risale-i Nur tecdid-i din hususunda bir müceddid hükmündedir.

Benim Üstadım daima diyor ki: "Ben bir neferim, fakat müşir hizmetini görüyorum. Yani kıymet bende değil. Belki Kur'ân-ı Hakîm'in feyzinden tereşşuh eden

asr: yüzyıl.
azil: birisini işinden veya makamından ayırma, işinden çıkarma, yol verme.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
cihet: yön.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar.
ehl-i hakikat: hakikati arzulayanlar, gerçeği bulup onun peşinden gidenler; Allah adamı.
ehl-i keşif: bazı sırları, bilinmeyen hakikatleri, Cenab-ı Hakkın lütuf ve ihsanı ile bilen velîler.
ehl-i velâyet: velî olanlar; erenler, Allah'ın dostluğunu kazananlar, velîlik sıfatını taşıyanlar.
ekser: pek çok.
elhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca.
feyz: bolluk, bereket; ihsan, bağış.
hâdise-i ruhaniye: ruhen yaşanan hâdise, olay.
hadis-i şerif: Peygamberimizden aktarılan sözlerin genel adı.
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.
hitam: son, nihayet.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ilm-i hakikat: hakikat ilmi.
ilm-i tarikat: tarikat, tasavvuf ilmi.
iltizam: birinin tarafını tutma, tarafgirlik.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kıymet: değer.
Kur'ân-ı Hakîm: her ayet ve suresinde sayısız hikmet ve faydalar bulunan Kur'ân.
kutbülirşat: büyük mürşit.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
merci: merkez, kaynak.
mercii'l has ve'l-amm: halkın ve idarecilerin, avamın ve havassın başvuru mercii, merkezi.
merciiyet: merkezilik, kaynak olan yer, çıkış yeri.
meşhut: gözle görülen, müşahede olunan.
muktezâ: iktiza etme, gerekme.
müceddit: hadis-i şerifle, her asır başında geleceği müjdelenen dinin yüksek hizmetkârı; dine yeni bir tarzla yaklaşan, asrın şartlarına göre ve ortaya atılan yeni şüphe ve taarruzlara karşı dini yorumlayıp kuvvetlendiren büyük âlim.
müşahede: İlahî güzellikleri ve sırları görme, seyretme.
müşir: en yüksek askerî derece, mareşal.
nass-ı hadis: hadisin delil olması.
nefer: asker, er.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sarf-ı himmet: himmetini sarfetmek, gayret göstermek.
sünnet-i seniye: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) yüce sünneti; yüksek hâl, söz, tavır ve tasvipleri.
şahsiyet: kişilik.
tarikat: Allah'a ulaşmak için şeyhin gözetiminde müridin takip edeceği terbiye usul ve yolu.
tasdik: doğrulama, onaylama.
tecdîd: yenileme, tazeleme.
tecdîd-i din: dinin esaslarına dokunmadan, asrın şartlarına göre yeni izah ve ispatlarla, insanların anlayışına en uygun bir şekilde ortaya koyma.
tereşşuh: sızıntı, damla.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.
vaad-i İlahî: Cenab-ı Hakk'ın verdiği söz.
vakıa: olay.
vâki: olmuş, meydana gelmiş.
vazife: görev.
ziyade: çok, fazla.
zülecniha: çok kanatlar sahibi, iki kanatlı.

Risale-i Nur eczaları bir müşiriyet-i maneviye hizmetini görüyor."

Üstadımı kızdırmamak için şahsını sena etmiyorum.

Şamlı Hafız Tevfik

* * *

RE'FET BEY VE HÜSREV VE RÜŞDÜ GİBİ RİSALE-İ NUR ŞAKİRTLERİNİN RİSALE-İ NUR BEREKETİNE İŞARET EDEN (BULDUKLARI) BİR TEVAFUK-İ LÂTİFTİR.

Risale-i Nur'un Isparta'ya ne derece rahmet olduğuna delâlet eden bir tevafukat-ı acibe:

Risale-i Nur'un mazhar olduğu inayatın külliyetinden mühim bir ferdi de şudur ki: Isparta vilâyeti sekiz seneden beri Risale-i Nur'un müellifini sinesinde saklamıştı ve Barla gibi şirin bir nahiyesinde, Cenab-ı Hakkın lütuf ve keremiyle muhafaza etmişti. Bu müddet zarfında yavaş yavaş intişar eden Risale-i Nur'dan Isparta'da binler adam imanlarını takviye ettiler. Bilhassa gençler pek çok istifade ve istifaza etti.

Vakta ki, Üstadımızın Barla gibi lâtif ve şirin bir mahaldeki sıkıntılı ve pek acıklı ve en katı kalpleri ağlatan işkenceli esareti bitti. Risale-i Nur'un müellifi olan Üstadımızın nazarı Cenab-ı Hakkın inayetiyle Isparta'ya müteveccih oldu. Evhama düşen bazı zalim ehl-i dünyanın teşebbüskârâne harekât-ı zahiriyesi bir sebeb-i adî olarak Üstadımız Isparta'ya getirildi.

avn: yardım.
bereket: bolluk, bereket, gürlük.
bilhassa: özellikle.
delâlet: delil olma, gösterme; alamet, işaret.
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar.
ehl-i dünya: dünyaya bağlı, dünya adamı, ahireti düşünmeyen.
esaret: esirlik, tutsaklık, hüküm altında bulunma.
evham: vehimler, zanlar, kuruntular.
harekât-ı zahiriye: görünüşteki davranışlar.
iman: inanç, itikat.
inayat: lütuflar, ihsanlar, iyilikler, yardımlar.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
istifade: faydalanma, yararlanma.
istifaza: feyz alma, feyz bulma, feyizlenme.
kerem: cömertlik, lütuf, ihsan, bağış.
külliyet: bütünlük, umumîlik.
lâtif: yumuşak, tatlı, hoş.
lütuf: güzellik, hoşluk, iyilik, ihsan.
mahal: yer.
mazhar: nail olma, şereflenme.
muhafaza: koruma.
müddet: süre, zaman.
müellif: eser telif eden, yazan.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
müşiriyet-i maneviye: manevî mareşallık.
müteveccih: bir cihete dönen, yönelen.
nahiye: idarî teşkilâtlanmada kaza ile köy arasındaki kademe; bucak.
nazar: bakış.
rahmet: şefkat etmek, merhamet etmek, esirgemek.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sebeb-i adî: basit sebep.
senâ: methetme, övme.
sîne: yürek, kalp, gönül.
şakirt: talebe, öğrenci.
takviye: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma.
teşebbüskârane: teşebbüs edene yakışır şekilde, teşebbüs edercesine.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.
tevafuk-i acibe: şaşırtıcı münâsebet ve uygunluk, alâkadarlık.
vakta: ne zaman, ne vakit.
vilayet: il.
zalim: zulmeden, acımasız ve haksız davranan.
zarfında: süresince.

Fakat Üstadımızın teşrif ettiği zaman yaz mevsiminin en hararetli zamanı idi. Yağmurlar kesilmiş, Isparta'yı iska eden sular azalmış, bir kısm-ı mühimminin menba'ı kesilmiş, ağaçlar sararmaya, otlar kurumaya, çiçekler buruşmaya başlamıştı.

Risale-i Nur'un en ziyade intişar ettiği mahal Isparta vilâyeti olduğu için, Risale-i Nur hakkındaki inayat-ı Rabbaniyeyi pek yakından temaşa eden Risale-i Nur'un Şakirtleri olan bizler, acip bir vakıaya daha şahit olduk.

Bu hâdise ise Risale-i Nur Müellifinin Isparta'ya teşrifini müteakip, bir asır içinde bir veya iki defa vukua gelen, bu yaz mevsimindeki yağmurun kesretle yağması olmuştur. Pek harika bir surette yağan bu yağmur Isparta'nın her tarafını tamamen iska etmiş; nebatata yeniden hayat bahşedilmiş; bağlar, bahçeler başka bir letafet kesb etmiş; ekserisi hemen hemen ziraatle iştigal eden halkın yüzleri, Risale-i Nur'un nail olduğu inayetten ve bereketinden olan bu yağmurdan istifade ederek gülmüş, ruhları inbisat etmişti. Cenab-ı Hak, kemal-i rahmetiyle, bu yaz mevsiminin bu şiddetli ve hararetli vaziyetini, baharın en letafetli, en şirin ve en hoş vaziyetine tebdil etti. Güya Risale-i Nur, yüz on dokuz parçasıyla, müellifi olan Üstadımıza bir taraftan hoşamedî etmek ve mahzun olan kalbine teselli vermek ve gamnak ruhunu tatyip etmek; ve diğer taraftan da, sekiz seneden beri yaşadığı Barla'yı unutturmak ve o muhteşem çınar ağacını ve dostlarını ve alâkadar olduğu şeylerden gelen firak hüznünü hatırlatmamak için, Cenab-ı Haktan yüz on dokuz Risalenin

alâkadar: ilgili, ilişki.
asr: yüzyıl.
bahş: bağış, ihsan, verme.
bereket: bolluk, bereket, gürlük.
ekserî: çoğu kısmı.
firak: ayrılık.
gamnâk: gamlı, tasalı, kaygılı.
güya: sanki.
hâdise: olay.
hararet: sıcaklık.
hârika: olağanüstü.
hoşamedi: hoş geldin deme, karşılama merasimi, hoş geldin töreni.
hüzn: keder, tasa, gam.
inayat: lütuflar, ihsanlar, iyilikler, yardımlar.
inayat-ı Rabbaniye: her şeyi terbiye ve idare eden Cenab*ı Hakk'ın yardımları.
inbisat: ferahlama, yayılma, genişleme.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
iska: su verme, sulama, suvarma.
istifade: faydalanma, yararlanma.
iştigal: bir işle uğraşma, meşgul olma.
kemal-i merhamet: merhametin son derecesi, tam bir merhamet, mükemmel ve kusursuz merhamet ile.
kesb: kazanma.
kesretli: çokluğu olan, çok fazla.
kısm-ı mühim: önemli kısım.
letafet: güzellik.
mahal: yer.
mahzun: hüzünlü, kederli, üzüntülü.
menba: kaynak.
muhteşem: haşmetli, yüce.
müellif: eser telif eden, yazan.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
müşahede: İlahî güzellikleri ve sırları görme, seyretme.
müteakip: den sonra.
nail: kavuşan, ulaşan, eren.
nebatat: bitkiler.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci.
tatyib: iyi davranma, gönlünü hoş etme, hoşlandırma.
tebdil: değiştirme, dönüştürme.
teselli: avutma, acısını dindirme.
teşrif: şereflendirme; büyük birinin bir yere gitmesi veya bir yerden gelmesi.
vakıa: olay.
vaziyet: durum.
vilayet: il.
vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme.
ziyade: fazla, fazlasıyla.
zulüm: haksızlık, eziyet, işkence.

eliyle, yüz on dokuz bin kelimeleri diliyle dua etti, yağmur istedi. Cenab-ı Hak, öyle bereketli bir yağmur ihsan etti ki, bir misli doksan üç tarihinde yağdığını ihtiyarlarımızdan işitiyoruz ki, bu tarih, Üstadımızın tarih-i velâdetine tesadüf etmekle beraber, bu umumî hâdise-i rahmet olan kesretli yağmur, hususî bir surette Risale-i Nur'a baktığına bir delili de şudur ki:

Risale-i Nur'un neşrine vasıta olan Üstadımız geldiği gün, Isparta'yı gayet hararetli ve yağmursuzluktan toztoprak içinde görmüş. Barla gibi bir yayladan gelip böyle bir yerde dayanamayacağım, diye telâş ediyordu. Üçüncü veya dördüncü günü bahçeleri kısmen gezdiği vakit, sebze ve ot ve çiçeklerin susuzluktan buruştuklarını görerek gayet müteessirane su istiyor, yağmur talep ediyordu. Arkadaşımız olan Bekir Beyden, değirmenleri çeviren suyu göstererek "Isparta'nın suyu bu kadar mıdır?" diye sormuştu. Bekir Bey cevap verdi: "Gölcüğün suyu kesilmiş, gelmiyor. Isparta'nın dörtte birini sulayan bu sudan başka yoktur" dedi.

Üstadımızın Isparta'da çok talebeleri bulunduğundan, ruhen yağmurun gelmesini istiyordu. Aynı günde öyle bir yağmur geldi ki, elli seneden beri Isparta böyle bir hâdiseyi görmemiş. O yağmur yüzde doksan dokuz menfaat vermiştir. Bundan anlaşılıyor ki, o tevafuk tesadüfî değil; bu rahmet, Isparta'ya rahmet olan Risale-i Nur'a bakıyor. Lillâhilhamd! Bu kerem-i İlâhî neticesi olarak Üstadımız: "Bana Barla'yı unutturdu. Unutamayacağım bir

bereket: bolluk, bereket, gürlük.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
gayet: son derece.
hâdise: olay.
hâdise-i rahmet: rahmet olayı.
hararet: sıcaklık.
hususî: özel.
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.
kerem-i İlâhî: İlâhî lütuf ve ikramlar.
kesretli: çokluğu olan, çok fazla.
kısmen: kısmî olarak, bir kısım.
Lillâhilhamd: Allah'a hamdolsun ki!.
menfaat: fayda.
misl: benzer, eş.
müteessirane: müteessir olarak, teessürle, üzüntü ile, üzülerek.
neşr: kitap basma, çıkarma; herkese duyurma, yayma.
rahmet: lütuf, nimet, faydalı yağmur için söylenir.
rahmet: şefkat etmek, merhamet etmek, esirgemek.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruhen: ruh ile.
suret: biçim, şekil, tarz.
talebe: öğrenci.
talep: isteme, dileme.
tarih-i veladet: doğum tarihi.
tesadüfî: tesadüfle ilgili, rastgele, tesadüf olarak.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.
umumî: genel.
vasıta: aracı.

şey varsa, o da, her yerde olduğu gibi, Barla'da bulunan ciddî dost ve talebelerimdir." diyor

Mustafa, Lütfi, Rüştü,
Hüsrev, Bekir Bey, Re'fet
(Rahmetullâhi Aleyhim ecmaîn)

* * *

RİSALE-İ NUR BEREKETİNE AİT YAĞMUR HÂDİSESİNİ TEYİT EDEN

MUHACİR HAFIZ AHMED SÜLEYMAN MUSTAFA ÇAVUŞ VE BEKİR BEY VE ŞEM'İ'NİN (R.H.) BİR FIKRASIDIR

[Isparta'daki kardeşlerinin fıkrasındaki davayı ispat eden kuvvetli iki delili gösteriyor.]

Re'fet Bey ve Hüsrev gibi kardeşlerimizin harika bir surette yağan yağmur içinde Risale-i Nur bereketine hususi baktığına kanaatimiz geliyor. Çünkü gözümüzle yağmur hâdisesinin hususi bir şekilde hizmet-i Kur'ân ve Risale-i Nur'a baktığını iki suretle gördük.

Birinci Suret: Risale-i Nur'un vasıta-i neşri olan Üstadımızın camii seddedildi. Risale-i Nur'u yazacak hariçteki talebelerinin, yanına gelmeleri men' edildiği hengâmda kuraklık başladı. Yağmura ihtiyac-ı şedid oldu. Sonra yağmur başladı, her tarafta yağdı, yalnızca Karaca Ahmed Sultan'dan itibaren bir daire içinde kalan Barla mıntıkasına yağmur gelmedi. Üstadımız bundan pek müteessir olarak duâ ediyordu. Sonra dedi ki:

bereket: mübareklik, bolluk, saadet.
ciddî: gerçek olarak, hakikaten.
dava: takip edilen fikir, iddia.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
hâdise: olay.
hariç: dışarı.
hârika: olağanüstü.
hengâm: zaman, sıra.
hizmet-i Kur'ân: Kur'ân hizmeti.
hususî: özel.
ihtiyac-ı şedit: çok şiddetli ihtiyaç, şiddetli muhtaç oluş.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
itibaren: den beri, ...den başlayarak, itibar ederek.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
men: yasak etme, engelleme.
mıntıka: bölge, taraf, cihet.
müteessir: teessüre kapılan, hüzünlü, kederli, mahzun.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sedd: kapama, tıkama, engel olma.
suret: biçim, şekil, tarz.
talebe: öğrenci.
teyit: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma; doğru çıkarma.
umumî: genel.
vasıta-i neşr: yayma, neşretme aracı.

"Kur'ân'ın hizmetine sed çekildi, bu köydeki mescidimiz kapandı. Bunda bir eser-i itab var ki, yağmur gelmiyor. Öyle ise, madem Kur'ân'ın itâbı var; Yasin Suresini şefaatçi yapıp Kur'ân'ın feyzini ve bereketini isteyeceğiz."

Üstadımız, Muhacir Hafız Ahmed Efendiye dedi ki:

"Sen kırk bir Yâsin-i Şerif oku."

Muhacir Hafız Ahmed Efendi (r.h.) bir kamışa okudu. O kamışı suya koydular. Daha yağmur alâmeti görünmezken, ikindi namazı vaktinde, Üstadımız, daima itimad ettiği bir hatırasına binaen, Muhacir Hâfız Ahmed Efendiye (r.h.) söyledi ki: "Yâsin'ler tılsımı açtı; yağmur gelecek."

Aynı gecede, evvelce yağmadığı Barla dairesi içine öyle yağdı ki, Üstadımızın odasının altındaki Çoban Ahmed'in bahçesindeki duvar yağmurdan yıkıldı. Halbuki Karaca Ahmed Sultan'ın arkasında ve deniz kenarında balık avlamakla meşgul Şem'i ile arkadaşları bir damla yağmur görmediler.

İşte bu hâdise kat'iyen delâlet ediyor ki, o yağmur, hizmet-i Kur'ân'la münasebettardır. O rahmet-i âmme içinde bir hususiyet var. Sure-i Yâsin anahtar ve şefaatçi oldu ve yağmur kâfi miktarda yağdı.

İkinci suret: Kuraklık zamanında, yirmi otuz gün içinde yağmur Barla'ya yağmamışken, Yokuşbaşı Çeşmesi yapıldığı bir zamanda menbaına yakın Üstadımız ve

alâmet: belirti, işaret, iz.
bereket: mübareklik, bolluk, saadet.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
delâlet: delil olma, gösterme; alamet, işaret.
eser-i itap: azarlama, paylama, darılma eseri, izi.
evvelce: daha önce.
feyz: bolluk, bereket; ihsan, bağış.
hâdise: olay.
hizmet-i Kur'ân: Kur'ân hizmeti.
hususîyet: hususîlik, ayırıcı özellik.
itap: azarlama, rencide etme.
itimat: dayanma, güvenme.
kâfi: yeter, elverir.
kat'iyen: katî olarak, kesin olarak, kesinlikle.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
menba: kaynak.
münasebettar: ilgili, alâkalı.
rahmet-i amme: umumî rahmet, herkesi ve her şeyi kaplayan rahmet.
set: mani, perde, engel.
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
Sure-i Yâsin: Yâsin Suresi. Kur'ân-ı Kerîm'in 36. suresi. Mekke'de nazil olmuştur. 83 ayettir.
suret: biçim, görünüş.
şefaat: birinden başkasının kusurlarının veya suçunun bağışlanmasını dileme.
tılsım: herkesin bilip çözemediği gizli sır.
Yasin-i Şerif: şerefli Yasin suresi.

biz yani, Süleyman, Mustafa Çavuş, Ahmed Çavuş, Abbas Mehmed filan beraber cemaatle namaz kıldık. Tesbihattan sonra dua için elimizi kaldırdık, Üstadımız yağmur duası etti. Kur'ân'ı şefaatçi yaptı. Birden, o güneş altında, herbirimizin ellerine yedi-sekiz damla yağmur düştü. Elimizi indirdik, yağmur kesildi. Cümlemiz bu hale hayret ettik. O vakte kadar yirmi otuz gündür yağmur gelmemişti. Yalnız o yağmur duası ânında, dua eden her ele yedi-sekiz damla düşmesi gösteriyor ki, bunda bir sır var. Üstadımız dedi ki: "Bu bir işaret-i İlâhiyedir. Cenab-ı Hak manen diyor ki: Ben duayı kabul ediyorum, fakat şimdi yağmur vermiyorum." Demek sonra sure-i Yâsin şefaat edecek. Nitekim de öyle olmuştur.

Elhasıl: Isparta'daki kardeşlerimizin umumi rahmet içindeki Risale-i Nur'un bereketine dair dava ettikleri hususiyeti, şu iki kuvvetli delille tasdik ediyoruz.

Şem'i, Mustafa Çavuş, Bekir Bey,
Muhacir Hafız Ahmed, Süleyman
(Rahmetullâhi Aleyhim ecmaîn)

* * *

SADÂKATTE MEŞHUR OLAN BARLALI SÜLEYMAN'IN VAZİFE-İ SADÂKATİNİ TAMAMIYLA YAPAN ISPARTA SÜLEYMAN'I RÜŞDÜ'NÜN BİR FIKRASIDIR.

Aziz Üstadım,

Kardeşlerimin Yirmi Yedinci Mektuba giren fıkralarını, kendi fikrime ve hissiyatıma muvafık bulduğumdan,

aziz: izzetli, muhterem, saygın.
bereket: mübareklik, bolluk, saadet.
cemaat: bir imama uyup namaz kılan Müslümanlar topluluğu.
dair: alakalı, ilgili.
dava: takip edilen fikir, iddia.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
elhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
hâl: durum, vaziyet.
hissiyat: hisler, duygular.
hususiyet: hususîlik, ayırıcı özellik.
işaret-i İlahiye: Cenab-ı Hakk'ın işareti.
manen: mana bakımından, manaca.
muvafık: uygun, münasip.
rahmet: lütuf, nimet, faydalı yağmur için söylenir.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadâkat: bağlılık, doğruluk.
sâir: diğer, başka, öteki.
sır: gizli hakikat.
sure-i Yâsin: Yâsin Suresi. Kur'ân-ı Kerîm'in 36. suresi. Mekke'de nazil olmuştur. 83 ayettir.
şefaat: birinden başkasının kusurlarının veya suçunun bağışlanmasını dileme.
tasdik: doğrulama, onaylama.
tesbihat: tesbihler, Cenab-ı Hakkın bütün noksan sıfatlardan uzak ve bütün kemal sıfatlara sahip olduğunu ifade eden sözler.
umumî: genel.
vazife-i sadâkat: .dürüstlük, bağlılık, sadakat.

onlar bu nokta-i nazardan kendi fıkralarımdır diye başka fıkra yazmaya lüzum görmedim. Fakat bu âhirlerde Risale-i Nur'un kerametine temas eden bazı hâdiseler benimle de münasebetdar olarak vücuda geldiğinden, ondan bir ihtar hükmünde idi ki, onlar münasebetiyle, benim de bir hususi fıkram kardeşlerimin hususi fıkraları içine girsin diye, o hâdiselerden bazı lâtif tevafukatı ve bazı rüya-yı sadıkayı ve birkaç hâdiseyi yazıyorum.

Bu rüyalar, birbirine yakın ve birkaç gün zarfında görülmüş ve Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm içinde bulunduğu cihetle, rüya-yı sadıkadır. Çünkü, hadisçe sabittir ki, Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm görülen rüyada, şeytan o rüyaya karışamıyor. Bu rüya-yı sadıkadan herbiri, gerçi rüyadır, delil ve hüccet olamaz; fakat herbirinin aynı mealde ittifakları bir müjde veriyor ve Risale-i Nur'un makbuliyetine ve Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmın daire-i rızasında bulunduğuna bizlere kanaat veriyor.

Ezcümle:

BİRİNCİSİ: Risale-i Nur Şakirtlerinden Rıza görüyor: Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm, camide Hazret-i Ebu Bekri's-Sıddık (r.a.) emrediyor: "Çık, hutbe oku." Ebu Bekri's-Sıddık koşarak minberin en yukarı basamağına kadar çıkar, hutbe okur. Hutbe içinde cemaate der ki: "Bu söylediğim hakikatlerin izahatı Yirmi Dokuzuncu Sözdedir."

İKİNCİSİ: Risale-i Nur'un Şakirtlerinden Osman Nuri diyor ki: Rüyamda, Şemail-i Şerife muvafık, gayet nurani

ahir: son.
aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.
cemaat: bir imama uyup namaz kılan Müslümanlar topluluğu.
cihet: yön.
daire-i rıza: razı olma dairesi.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
ezcümle: bu cümleden olarak.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
gayet: son derece.
hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış.
hâdise: olay.
hakikat: gerçek, esas.
hususi: özel.
hüccet: delil.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
ittifak: birleşme, fikir birliği etme.
izahat: izahlar, açıklamalar.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
lâtif: yumuşak, tatlı, hoş.
makbuliyet: makbullük, beğenilmişlik, geçerlilik.
meal: mana, anlam, mefhum.
muvafık: uygun, münasip.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
münasebettar: ilgili, alâkalı.
nokta-i nazar: görüş açısı, bakış açısı; görüş, fikir.
nurani: nurlu, ışıklı, parlak, münevver.
radıyallahü anh: Allah ondan razı olsun.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
rüya-yı sadıka: doğru rüya, makbul ve muteber kimselerin gördükleri şekilde, dünyada hakikatları çıkan sadık rüya.
sabit: ispat edilmiş, ispatlanmış.
şakirt: talebe, öğrenci.
Şemail-i Şerife: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) mübarek huyları, tavırları, maddî ve manevî özellikleri.
tevafukat: tevafuklar, uygunluklar, raslantılar, birbirine uygun gelişler.
zarfında: süresince.

bir surette Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmı oturduğu yere dayanmış bir vaziyette gördüm. Bu anda bir sada geldi ki, Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmın bir yaveri geliyor. Kapılar birden bire kendi kendine açıldı. Risale-i Nur naşirlerinin Üstadı olan zat içeriye girdi. Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm, Üstadımıza şefkatkârâne bir iltifat göstererek, dayandığı vaziyetten doğruldu. Ben de ağlayarak uyandım.

ÜÇÜNCÜSÜ: Risale-i Nur Şakirtlerine köşkünü tahsis eden Şükrü Efendidir. Rüyada ona diyorlar ki, "Senin o köşküne Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm gelmiş." O da koşarak gidip, Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmı çok nurani ve sürurlu bir halde bulup ziyaret etmiş.

DÖRDÜNCÜSÜ: Risale-i Nur Şakirtlerinden Nazmi'dir. Rüyasında ona diyorlar ki: "Risale-i Nur Şakirtleri imansız ölmezler; kabre imanla girerler."

Bu rüyalar Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm ile münasebettar olmak cihetiyle, o rüyalar zamanında Mucizat-ı Ahmediye Risalesi münasebetiyle lâtif ve küçük bir iki tevafukun letâifini zikredeceğim. Şöyle ki:

Risale-i Nur eczalarından birkaç vecihle kerameti görülen mucizat-ı Ahmediyeye dair On Dokuzuncu Mektubun tashihi zamanıda, yedi mucizat-ı Ahmediyeye (a.s.m.) mazhar yedi çocuğun bahsine geldiği vakitte, Meliha isminde yedi yaşındaki kızım, umulmadık bir vakitte hanemden çıkıp Üstadımın oturduğu köşke geldi, o

aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.
bahis: konu.
cihet: yön.
dair: alakalı, ilgili.
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar.
hane: ev.
iltifat: ilgi gösterme, yüzünü çevirip bakma.
iman: inanç, itikat.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
lâtif: tatlı, şirin.
letaif: güzellikler, incelikler.
mazhar: nail olma, şereflenme.
mu'cizat-ı Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği mu'cizeler.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
münasebettar: ilgili, alâkalı.
naşir: eser, neşreden, yayınlayan, dağıtan.
nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sada: ses.
suret: biçim, şekil, tarz.
sürur: sevinç, mutluluk.
şakirt: talebe, öğrenci.
şefkatkârâne: şefkatli ve merhametli bir şekilde.
tahsis: bir şeyi bir kimseye veya bir yere ayırma.
tashih: basılacak bir eserin dizgilerini kontrol ederek yanlışları düzeltme.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.
vaziyet: durum.
vecih: cihet, yön.
yaver: emir subayı.
zat: kişi, şahıs.
zikr: anma, bildirme.

yedi çocuk bahsini masumane çocukcasına dinlemeye başladı. Çay içmesini çok sevdiği halde, kendine verildi; çocukların bahsi bitinceye kadar içmedi.

O saatten on dakika evvel, hem On Dokuzuncu Mektup, hem Miraç Risalesi ayrı ayrı tashih ediliyordu. On Dokuzuncu Mektubun yüz elli sayfası içinde birtek sayfada kuru direğin ağlamasından bahis var. Miraç Risalesinde altı yüz satırdan birtek satır ondan bahseder. Muhtelif tarzlarda, muhtelif vakitte, muhtelif adamlar, muhtelif kitaplarda birden birtek sözü söylediklerini ben işittim. O da kuru direğin ağlaması idi. Herbiri iki kişiden ibaret iki kısım tashihçiler, aynı kelime üstündedirler, o kelimeyi söylüyorlardı. Ben hayretle dedim, "İki taraf da bir kelimeyi söylüyorsunuz." Sonra baktık, Miracın tashihi aynı kelimeye geldiği gibi, On Dokuzuncu Mektubun tashihi de aynı kelime üzerindedir. Biz hazır olanlar şüphemiz kalmadı ki, yedi yaşında Meliha'nın yedi çocuk bahsine tevafuku ve bu iki kısım musahhihlerin aynı kelimede ittifakları, o mucizat-ı Ahmediye bahsinin bir kerametinin bir şuaıdır.

Yine Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmın mektubuyla münasebettar üçüncü bir tevafuk: Milas'tan gelen ve oraya gönderilen kitapların listesini bir sebebe binaen saklamak lâzım gelmişti. Üstadım, bu listeyi saklamak için bana verdiğini biliyormuş. Bir gün o listeye lüzum olacağını düşünerek benden isteyecekti. Fakat istememişti. O gece kalkar o listeyi seccadesinin yanında görür, hayret eder. Bu, saklandığı yerden çıkıp, nasıl burada

aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.
bahis: konu.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
evvel: önce.
ibaret: meydana gelen, oluşan.
ittifak: birleşme, fikir birliği etme.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
masumâne: masumca, suçsuz ve günahsız bir şekilde.
Miraç: Peygamberimiz Hz. Muhammed (a.s.m.) Efendimizin, Recep ayının 27. gecesinde Cenab-ı Hakkın huzuruna ruhen, cismen, hâlen çıkması mu'cizesi.
mu'cizat-ı Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği mu'cizeler.
muhtelif: türlü türlü, çeşitli.
musahhih: tashih eden, tashihçi, yanlışları düzelten.
münasebettar: ilgili, alâkalı.
şua: ışın, bir ışık kaynağından uzanan ışık telleri.
tarz: biçim, şekil.
tashih: basılacak bir eserin dizgilerini kontrol ederek yanlışları düzeltme.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.

bulunsun? Sabahleyin benden soruyor, "Ben getirmedim, haberim yok" dedim. Zaten gece yanına çıkmamıştım. Bunda bir manâ var. Biz düşündük, aynı gün Milas'tan listeye göre kitap istemeye bir hak kazanmak için, Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmın Mısır azizi Mukavkıs'a yazdığı mektup, eski Mısırlılara ait kitaplar içinde bulunarak İstanbul'a gönderilmiş. Bu mektubun fotoğrafla alınan aynının bir sureti, o gecenin gündüzünde bize geldi, o geceki liste hâdisesine tevafuk etti. Bunda şüphemiz kalmadı ki, saklı olan o listenin kendi kendine orada bulunması, bu mektub-i Nebeviyenin gelmesine bir istikbal ve bir işaret idi.

İşte o günlerde Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm rüyada Risale-i Nur'la münasebettar görülmesi ve mektup da aynı vakitte gelmesi, o günlerde telif edilen hastalara ait yirmi beş deva-yı maneviyeyi beyan eden Yirmi Beşinci Lem'a ve iktisada ait On Dokuzuncu Lem'a ve onların akabinde ihtiyarlara ait yirmi altı rica-yı beyan eden Yirmi Altıncı Lem'anın telif zamanlarına tevafuk etmesi şüphe bırakmıyor ki, bu üç Risale, Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmın makbuliyetine mazhar olmuş.

Yine Risale-i Nur'la münasebeti tahakkuk eden hâdiselerden birisi de şudur ki; Risale-i Nur'un Isparta'ya medar-ı bereket olduğunu çok emarelerle gördük ve görüyoruz.

Ezcümle: Şükrü Efendi hem kendi köşkünü, hem merhum kardeşi Nuri Efendinin köşkünü Risale-i Nur'un

akabinde: arkası sıra, peşi sıra, peşinden.
aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.
aziz: hürmete layık, değerli, kıymetli.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
deva-i maneviye: manevî ilaç, çare.
emare: alâmet, belirti, nişan.
ezcümle: bu cümleden olarak.
hâdise: olay.
iktisâd: tutum, lüzumundan fazla veya eksik harcamalardan kaçınma.
istikbal: gelecek.
makbuliyet: makbullük, beğenilmişlik, geçerlilik.
mazhar: nail olma, şereflenme.
medar-ı bereket: bereket sebebi.
mektub-ı Nebeviye: Hz. Peygamber (s.a.v)'in mektubu.
merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
münasebettar: ilgili, alâkalı.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
suret: nüsha, kopya.
tahakkuk: gerçekleşme, kesinleşme.
telif: eser yazma.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.

ders ve telifine verdiği bir zamanda, onun şehirdeki evine muttasıl büyük bir haliçe binası ateş aldı. Bütün o büyük bina yandığı halde, Şükrü Efendinin evine sirayet etmedi. Hattâ yanan haliçe binasının müştemilâtından olup, haliçe binası ile Şükrü Efendinin hanesine bitişik olan ahşap odunluk dahi yanmadı. Bu vaziyeti gören herkes hayret içinde kaldı. Fakat Risale-i Nur ile alâkaları olanların şüpheleri kalmadı ki, Şükrü Efendi Risale-i Nur'un telifine bu iki köşkü verdiği için, onun bereketiyle, harika bir surette, hem kendi hanesi, hem merhum kardeşinin hanesi o müthiş yangından kurtuldu.

Hem Risale-i Nur yazın nasıl ki büyük bir yağmur ve rahmete sebep olduğu delillerle beyan edilip Gavs-ı Geylânî'nin (k.s.) kerametine dair Risalede kaydedilen hâdise Risale-i Nur'un bir kerameti olduğu gibi, bu seneki kışta Risale-i Nur'un merkez-i faaliyeti, Barla'dan Isparta'nın bağlarına nakledilmişti. Bağlarda soğuk ve fırtına şehirden çok şiddetli oluyordu. Bu şiddetli kışta Risale-i Nur'un dersi tatil olmamak ve naşiri de dayanabilmek için, bir eser-i rahmet olarak bu senenin kışı gayet mutedil geçti. Evet, herkes biliyor ki, şimdiye kadar böyle mutedil ve bazı günler yaza benzer tarzda bir kış, bu yakın zamanlarda görülmemişti. İşte bugün, yeni Mart on iki, eski Şubat yirmi yedidir. Sitte-i Sevr denilen fırtınalı altı meşhur günün üçüncü günü olan bugün, Nevruz günü gibi açıktır, güzeldir. Nasıl ki Risale-i Nur'un bereketi yüzünden rahmet-i İlâhiye yaz ortasında bir bahar getirdiğini kanaat verecek emareler ile görmüştük; öyle de, bu

alâka: ilgi, ilişki. bağ.
bereket: mübareklik, bolluk, saadet.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
dair: alakalı, ilgili.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
emare: alâmet, belirti, nişan.
eser-i rahmet: rahmet eseri, rahmetin izi, alâmeti.
gayet: son derece.
hâdise: olay.
haliçe: küçük halı, kilim, seccade.
hane: ev.
hârika: olağanüstü.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.
merkez-i faaliyet: faaliyet merkezi.
mutedil: ılıman.
muttasıl: bitişik.
müştemilât: şümulünde olan şeyler, içinde bulunanlar.
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.
nakl: bir yerden başka bir yere taşıma, yer değiştirme, aktarma.
naşir: eser, neşreden, yayınlayan, dağıtan.
nevruz: ilkbahar başlangıcı; Celâlî Takvimine göre yılbaşı.
rahmet: şefkat etmek, merhamet etmek, esirgemek.
rahmet-i İlâhîye: Allah'ın sonsuz rahmeti, İlâhî rahmet.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sirayet: birinden diğerine geçme, bulaşma.
Sitte-i Sevr: Güneş'in Boğa Burcunda bulunduğu Nisan ayındaki altı günlük fırtına.
suret: biçim, şekil, tarz.
tarz: biçim, şekil.
telif: kitap yazma, eser ortaya koyma.
vaziyet: durum.

kış ortasında Risale-i Nur'un bereketi yüzünden bir güz mevsimi olmasına bir vesile olduğuna kanaat ettik.

Hem Risale-i Nur eczasından İktisat Risalesi'nin telifine çok yakın bir zamanda, Üstadımın maişetindeki iktisadı ifrat derecesine girmişti. Ben ve Hüsrev ve daha diğer arkadaşlarımız bütün biliyoruz ki, Üstadımızın hasta olmadığı halde bütün Ramazan'da yediği gıdayı hesap ettik; bir tek fırıncala ekmeği, yarım okka kese yoğurdu, yüz elli dirhem pirinç idi. Biz tahmin ettik ki, yirmi dört saatte üç hurma tanesi kadar gıda ile külfetsiz idare etti. Fazlaya iştahası olmadığı için yemiyordu. Bu hal, Ramazan'dan sonra ona yazdırılacak olan İktisat Risalesinin bereketine ve mübarekiyetine ve kerametine bir işaret idi.

Ve bir de Risale-i Nur'un takviye-i din hakkında hizmetine işaret eden bir diğer hâdise şudur ki: Isparta'nın mühim bir âliminin, takriben otuz-kırk sene evvel yazdığı istikbale dair kasidesinin fıkraları, Risale-i Nur'a tam tevafuk ediyor ve Risale-i Nur'u gösteriyor. Şöyle ki:

Allah rahmet etsin ve kabri pürnur olsun, Topal Şükrü Efendi namında ehl-i kalb ve Isparta'nın bir medar-ı fahri olan zatın kerametkârâne buraca meşhur bir şiirini gördüm, getirip arkadaşlarıma gösterdim. Dedim: Bu zat bu dalâletli zamanımızdan bahsettiği gibi, bir fıkrası da Harb-i Umumîden bahsediyor gibi görünüyor. Çünkü bu şiirinde diyor:

Aferin çarha ki, çattırdı kuduzu kuduza.

bereket: mübareklik, bolluk, saadet.
çarha: ordunun ilerisinde bulunan askerlerin yaptıkları talim.
dair: alakalı, ilgili.
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.
dirhem: yaklaşık üç grama denk gelen eski bir ağırlık ölçüsü.
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar.
ehl-i kalp: maneviyata çok kıymet veren, kalben Cenab-ı Hakka çok yakınlık hissedip çok hikmetlerden anlayan zat.
evvel: önce.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
güz: sonbahar.
hâdise: olay.
hâl: durum, vaziyet.
Harb-i Umumî: genel harp, dünya savaşı.
ifrat: aşırılık, pek ileri gitme.
iktisâd: tutum, lüzumundan fazla veya eksik harcamalardan kaçınma.
istikbal: gelecek zaman.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kaside: övgü maksadıyla yazılmış şiir ve bu şiirin nazım şekli.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
kerametkârane: kerametli bir şekilde, keramet gösterircesine.
külfet: zahmet, sıkıntı.
maişet: geçim, geçinme.
medar-ı fahr: övünme sebebi.
mübarekiyet: mübareklik, feyizlilik, bereketlilik.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
nam: ad.
pürnur: nur dolu, nur içinde, nurlu, aydınlık.
rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
takriben: tahminen, yaklaşık olarak, aşağı yukarı.
takviye-i din: din takviyesi, dinî inancın kuvvetlenmesi.
telif: eser yazma.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.
vesile: aracı, vasıta.
zat: kişi, şahıs.

Yani, bütün dünya kâfirlerini birbirine musallat ettirdi, ve iki satır sonra yine diyor:

Sûk-i asr içre bütün dâd ü sitend, küfr ü dalâl;
Müşteri kalmadı, din indi ucuzdan ucuza.

Yani, o asrın çarşısında alışveriş dinsizlik elinde olacak, dinsizlik hükmedecek, din gayet ucuza düşecek ve İslâmın şeairi gizlenecek. Sonra diyor:

Şükriya bilmezem esrar-ı gayıbdan amma,
Ya ileri, ya geri, takrib ederim üç otuza.

Kendi tefsir ediyor. Yani, otuz üçe şiddetli kafiyesine müraat için, otuz üç yerine "üç otuz" demiştir. Hem Harb-i Umumiye işaret ettiği fıkrasıyla, "dinsizlik düsturları, kanunları, o asır çarşısında hükmettiği..." fıkrasının ortasında şöyle diyor:

Eriş ey avn-ı şeriat (HAŞİYE 1) *eriş ey muhyiddin!*
Elem-i rîş-i (HAŞİYE 2) *cefasından erişti o zere.*

Şimdi benim kanaatım geliyor ki, bu zat, otuz üç senesinden sonra Risale-i Nur'u Isparta'nın imdadına çağırıyor. "Ey avn-i Şeriat! Ey muhyi'd-din yetiş!" diyor. Yani vefatından takriben otuz üç sene sonra şeriata ve dinin şeairine, Isparta'ya yetişecek bir nuru çağırıyor.

HAŞİYE 1: Şeriat cifirle dokuz yüz seksen eder. Risaletü'n-Nur dahi اَلنُّور 'daki ل (lâm) asl-ı *lâm* olsa, cifirle dokuz yüz yetmiş sekiz edip iki farkla tevafuk eder.

HAŞİYE 2: Riş: Ceriha, yara demektir.

amma: ama, lakin, ancak.
asr: yüzyıl.
avn-i şeriat: Şeriatın yardımı.
avn-i Şeriat: Şeriatın yardımı.
cefa: eziyet, sıkıntı, zulüm.
ceriha: yara.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
dâd ü sitend: .alışveriş.
düstur: kaide, esas, prensip.
elem-i riş: yara acısı, yaranın verdiği acı.
esrar-ı gayb: görünmeyen sırlar.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
gayet: son derece.
Harb-i Umumî: genel harp, dünya savaşı.
haşiye: dipnot.
hükmetme: hakim olma, işleme.
imdat: yardım.
kafir: Allah'ı ve İslamiyeti inkar eden, dinsiz.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
küfr-i dalâl: kâfirlik, sapıklık, dinsizlik.
muhyiddin: dine hayat veren.
musallat: çok rahatsızlık veren, aşırı derecede sataşan.
müraat: gözetme, riayet etme.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
rîş: yara.
sûk-i asr: asrın, yüzyılın çarşısı.
şeair: dinin alâmetleri, işaretleri.
şeriat: Allah tarafından peygamber vasıtasıyla bildirilen, İlâhî emir ve yasaklara dayanan hükümlerin hepsi.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
takriben: tahminen, yaklaşık olarak, aşağı yukarı.
takrip: yaklaştırma, yanaştırma.
tefsîr: açıklama, izah.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
vefat: ölüm.
zat: kişi, şahıs.
zer: çile.

Cenab-ı Hak duasını kabul etmiş ki, vefatından otuz-kırk sene sonra Risale-i Nur o vazifeyi görmüş.

Talebeniz ve hizmetkârınız

Süleyman Rüşdü

* * *

RİSALE-İ NUR'UN MÜSADERE HÂDİSESİ MÜNASEBETİYLE ISPARTA SÜLEYMAN'I RÜŞDÜ'NÜN, EVVELKİ FIKRASINA ZEYİL OLARAK YAZDIĞI BİR FIKRASIDIR.

Risale-i Nur Şakirtlerinin merkezi olan Şükrü Efendinin köşkünün komşusu seksen yaşında muhterem Alîl Osman Çavuş namında bir zat, Risale-i Nur naşirlerine hücum zamanından bir gün sonra rüyasında görüyor ki: Güneş ile Kamer, beraber olarak köşkün içine girip parlıyorlar.

Diğer bir rüyada Keçeci Mustafa Efendinin hafîdi Bekir yine hâdise-i elîmeden bir-iki gün sonra görüyor ki, güneş kıble tarafından çıkıyor. Şuaatı içinde güneş yüzünde Risale-i Nur naşirinin sureti temessül edip, aynen güneşin kursunda görünüyor.

Hem mütedeyyin bir kadın, yine hâdiseden sonra görüyor ki, semavattan mübarek kâğıtlar yağıyor. Soruyorlar: "Bu nedir?" Rüyada demişler: "Risale-i Nur'un sayfalarıdır." Yani, tabirce Risale-i Nur, Kur'ân'ın tefsiri olduğu cihetle, vahy-i semavî olan Kur'ân'ın semavî ve ilhamî bir tefsiridir. Hem yağmur gibi, insanlara kesretli bir rahmettir.

cihet: yön.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
evvel: önce.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
hâdise: olay.
hâdise-i elîme: elem verici, üzücü hâdise.
hafîd: evlat oğlu, torun.
hizmetkâr: hizmet yapan kimse, hizmetçi.
hücûm: saldırma.
ilhamî: ilham ile elde edilen, ilham ile ulaşılan.
kamer: Ay.
kesretli: çokluğu olan, çok fazla.
kıble: güney yönü, cenup.
kurs: bir yıldızın görünen yüzü.
muhterem: saygı değer, hürmete layık, saygın.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
müsadere: toplatma, elden alma.
mütedeyyin: dinin emirlerini eksiksiz yerine getiren, dindar, dine bağlı.
nam: ad.
naşir: eser, neşreden, yayınlayan, dağıtan.
rahmet: lütuf, nimet, faydalı yağmur için söylenir.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
semavat: semalar, gökler.
semavî: Allah tarafından olan, İlâhî.
suret: biçim, görünüş, yüz, çehre.
şakirt: talebe, öğrenci.
şuaat: şualar, ışınlar, parıltılar.
tabir: ifade.
talebe: öğrenci.
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması.
temessül: bir şekil ve surete girme, cisimlenme.
vahy-i semavî: Allah tarafından melekler vasıtasıyla peygambere gelen vahiy, semavî vahiy.
vazife: görev.
vefat: ölüm.
zat: kişi, şahıs.
zeyl: ek, bir eserin devamı olarak yazılan kısım.

Hâdisenin vukuundan evvel, Risale-i Nur Şakirtlerinin herbiri bir cesedin azaları gibi, bir cihette o cesede gelen müessir bir arızayı bütün azanın hissetmesi nev'inden, bu hâdiseyi Risale-i Nur'un dört şakirdi, vukuundan biriki gün evvel şöyle gördüler: Üçü, yani Mehmed Zühdü, Halil Ruhi, Mehmed Niyazi, Risale-i Nur naşirlerinin üstadını vefat etmiş görüyorlar ki, vefat ise tabirce Risale-i Nur'un tatilini haber veriyor. Dördüncüsü Fazıl Bey görüyor ki, hâdiseden birgün evvel raftaki kitapları karıştırır, bazı kitapları düşürür. Üstad bana hiddet ediyor, ben de diyorum: "Refet düşürdü." Birden haneye polisler doluyorlar, herşeyi alıyorlar.

Hem bundan yedi buçuk ay evvel Risale-i Nur naşirlerine gelen elîm polishaneye çağırma meselesinde Risale-i Nur'un şakirtlerinin dört tanesi (aynı hâdiseyi bir ikisi, yani Rüşdü ile Lütfü aynen görüyorlar, ikisi de az bir tabirle) aynı hâdiseyi görmeleri ve bu defaki hâdiseyi, yine dört tane şakirtler aynen görmesi gösteriyor ki, Risale-i Nur Şakirtleri, bir cesedin azaları gibidirler ki, Risale-i Nur'a gelen hâdiseyi, bir cesedin azaları gibi hissediyorlar.

Hem Risale-i Nur Şakirtlerinden Bekir'e o musibet gününden birgün evvel biri demiş: "Üstadın seni çağırıyor." Bir hiss-i kablelvuku ile ikinci gün Üstadının başına gelen ve rahmet-i İlâhiye ile hafif geçen müthiş musibeti, düşmanların plânları derecesinde büyük, ağır hissetmiş tarzında, ağlayarak gayet korkaklık ve halecan ile koşup geldi. O halecan ve ağlamasına hiç sebeb-i zahirî

aza: organlar, uzuvlar.
ceset: vücut, beden.
cihet: yön.
elîm: şiddetli, çok dert ve keder veren.
evvel: önce.
gayet: son derece.
hâdise: olay.
hane: ev.
helecan: heyecan.
hiddet: öfke, kızgınlık.
hiss-i kablelvuku: bir şeyi vukuundan önce hissetme, bir hâdisenin gerçekleşmesinden önce kalbe doğması.
mesele: önemli konu.
musibet: felaket, bela.
müessir: tesirli.
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.
naşir: eser, neşreden, yayınlayan, dağıtan.
nev: çeşit, tür.
polishane: polisevi.
rahmet-i İlâhiye: Allah'ın sonsuz rahmeti, İlâhî rahmet.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sebeb-i zahirî: görünürdeki sebep.
şakirt: talebe, öğrenci.
tabir: yorum, yorumlama.
vefat: ölüm.
vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme.

yokken, yine heyecanını, ağlamasını teskin edemiyordu. Demek Risale-i Nur'a gelen musibet, şakirtlerini kerametkârâne ikaz ediyordu.

Hem musibetin aynı gününde Üstadımız gezmekten dönerken -Hüsrev ve Mehmed'in ihbarıyla- birdenbire sebepsiz ehl-i dünyaya karşı şiddete başlamış. Yirmi beş sene evvel Divan-ı Harb-i Örfî'de kendi idam kararını beklerken, sebepsiz, kalbsiz, rütbeli iki adam, mahpus olduğu koğuşa tahkir için geldikleri zaman gayet acip bir surette söylediği o hale mahsus meşhur bir şetmi üç defa zalim ve garazkâr ehl-i dünyaya karşı sarf ediyor, "Benden ne istiyorsunuz?" diye bağırarak tekrar ediyor, sonra susuyor. Aynı dakikada zabıta köşkü basmak için yedi-sekiz polis köşkün etrafına girdikleri zamana tevafuk ediyor.

Medar-ı ibret bir hâdise:

Risale-i Nur naşirlerinin tazyiki yüzünden âmirlerinin yanında yüz bulmak niyetiyle Risale-i Nur naşirlerine ilişenlerin aksi maksadıyla tokat yediklerinin yüz hâdiseden bir hâdisesi şudur ki:

Sebepsiz, sırf bazı garazkârların keyfi için Risale-i Nur naşirlerine bir kulp takıp mahkemelerde süründürmek ve belki mahvetmek için sureten kendini dost gösterip gayet hainâne bir riyakârlıkla dairemize sokulup, birtakım yalanlarla âmirlerini iğfal edip Risale-i Nur naşirlerine müthiş darbe gelmesine vesile olan bir adam, teveccüh

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
amir: memurun üstü, emreden, buyuran.
Divan-ı Harb-i Örfî: İttihat ve Terakki hükümeti zamanında 31 Mart Olayından sonra kurulan ve oldukça sert kararlar alan sıkıyönetim mahkemesi.
ehl-i dünya: dünyaya bağlı, dünya adamı, ahireti düşünmeyen.
evvel: önce.
garazkâr: haset eden, kin güden, kötü kasıt sahibi.
gayet: son derece.
hâdise: olay.
hainâne: haincesine, hain bir kişiye yakışır şekil ve surette.
hâl: durum, vaziyet.
iğfal: yanıltma, gaflete düşürerek kandırma, aldatma.
ihbar: haber verme, bildirme.
ikaz: uyarı.
kerametkârane: kerametli bir şekilde, keramet gösterircesine.
koğuş: hastahane, kışla, hapishane gibi umumî binalarda çok sayıda kişinin oturmasına veya yatmasına mahsus büyük oda.
kulp: bahane, uydurma sebep.
mahpus: hapsedilmiş olan, tutuklu.
mahv: yok etme, ortadan kaldırma.
medar-ı ibret: ibret sebebi, vesilesi.
musibet: felaket, bela.
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.
naşir: eser, neşreden, yayınlayan, dağıtan.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
riyakâr: riya eden, iki yüzlü, sahtekâr.
sarf: harcama.
suret: biçim, şekil, tarz.
sureten: suret olarak, görünüş itibariyle.
şakirt: talebe, öğrenci.
şetm: sövme, küfür.
tahkir: hakaret etme, küçük görme, şeref ve haysiyetini incitme.
tazyik: zorlama, baskı, sıkıntı verme.
teskin: sakinleştirme, yatıştırma.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.
teveccüh: yönelme, sevgi, ilgi.
vesile: aracı, vasıta.
zabıta: şehir güvenliğini sağlamakla vazifeli bulunan idare, polis.
zalim: zulmeden, acımasız ve haksız davranan.

ve makam kazanmak değil, bilâkis öyle bir tokat yedi ki, dünyada kaldıkça, vicdanı varsa vicdan azabı çektirecek. Hem o kolay vazifesinden müşkil bir vazifeye tahvil ettiler ve hem de ona yalancı nazarıyla baktılar. Ve hem nefret-i âmmeyi kazandı. Ve hem taharri hâdisesinden iki gün sonra bir ihtiyar adamı hanesinden çıkarıp yolda getirirken o ihtiyar zat füc'eten vefat edip hem mes'uliyet-i maddiyeye ve maneviyeye maruz kalmıştır.

Evet, Risale-i Nur'a hücum edenler, vaktiyle kefenini boynuna takınmalı ve rezalete bürünmeli ve manevi cehenneme dünyada girmeyi göze almalı.

Hem o musibet hâdisesinden iki gün evvel, Risale-i Nur Şakirtlerinden olmayan ve hiç bizimle zihnen meşgul olmayan biri rüyada görüyor ki: Isparta'nın altındaki ovada çok ormanlar bulunuyor. Kuvvetli bir sel geliyor, bu ormanın çok ağaçlarını deviriyor. Birden bire bir zelzele-i arz oluyor, Risale-i Nur naşiri, elbisesiyle heybetli bir surette yer yarılıp çıkıyor. (HAŞİYE) O da korkusundan uyanıyor. İki gün sonra Risale-i Nur'u tatil ve manen toprağa defnetmek niyetiyle küre-i arzı titretecek derecede bir hata ile Risale-i Nur'un eczalarını evrak-ı muzırra nev'inden taharri edip, toplayıp merkez-i hükûmete, ta Dahiliye Vekâletine gönderir. Hiçbir daire kanunca

HAŞİYE: Demek bu geçen seneki zelzele, yani İzmir zelzelesi, Risale-i Nur'un dirilmesine ve meydana çıkmasına bir emaredir ve o rüyayı tâbir ediyor. Evet, o zelzeleden evvel Risale-i Nur defnolunmuş gibi gayet gizli perde altında intişar ediyordu. Zelzele başladıktan sonra eski elbise-i fâhiresiyle meydan-ı zuhura çıktı.

azap: eziyet, işkence; büyük sıkıntı, şiddetli acı.
Dahiliye Vekaleti: İçişleri Bakanlığı.
defin: gömme.
defin: gömme.
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar.
elbise-i fahire: kıymetli, değerli elbise.
emare: alâmet, belirti, nişan.
evrak-ı muzırra: zararlı evrak, kâğıtlar, yapraklar.
evvel: önce.
füc'eten: birdenbire, ansızın, ani olarak.
gayet: son derece.
hâdise: olay.
hane: ev.
haşiye: dipnot.
hücûm: saldırma.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
kefen: gömülmeden önce ölünün sarıldığı beyaz bez, kefen.
küre-i arz: yer küre, dünya.
makam: büyük yer, mevkî.
manen: mana bakımından, manaca.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
maruz: bir şeyin etkisi ve tesiri altında bulunma.
merkez-i hükümet: hükümet merkezi, ülkeyi idare merkezi.
mes'uliyet-i maddiye: maddî mes'uliyet, sorumluluk.
mes'uliyet-i manevîye: manevî mes'uliyet, manevî sorumluluk.
meydan-ı zuhur: görünme, ortaya çıkma yeri
musibet: felaket, bela.
müşkül: güç, zor, çetin.
naşir: eser, neşreden, yayınlayan, dağıtan.
nazar: bakış, dikkat.
nefret-i amme: umumun, genelin nefreti.
nev: çeşit, tür.
rezalet: toplumun duygularını incitecek, değer yargılarına ters düşen olay veya durum, kepazelik.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci.
tabir: yorum, yorumlama.
taharri: arama, araştırma.
tahvil: bir halden başka bir hale getirme, değiştirme, dönüştürme.
vazife: görev.
vefat: ölme.
vicdan: insanın içindeki, iyiyi kötüden ayırabilen, iyilik etmekten lezzet duyan ve kötülükten elem alan manevî his.
zat: kişi, şahıs.
zelzele: yer sarsıntısı, deprem.
zelzele-i arz: yerin sarsılması, deprem.
zihnen: zihin olarak, zihince.

mucib-i muaheze ve mes'uliyet birşey Risale-i Nur'da bulamadığından, o manevî zelzele içinde öldürdük, defnettik zannettikleri Risale-i Nur, dirilip, yer yarılıp meydana çıktığı gibi yine o rüya işaret ediyor ki, bir zelzele-i azîme ve bir sel içinde Risale-i Nur bu vatan ve millete bir halâskâr, bir münci suretinde musibetzedelerin imdadına yetişecek.

Risale-i Nur Şakirtlerinden

(Yıldırım)

Süleyman Rüşdü

defin: gömme.
halâskâr: halâs eden, kurtaran.
imdat: yardım.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
mucib-i mes'uliyet: mes'uliyet gerektirici, sorumluluk gerektiren.
mucib-i muaheze: sorgulamayı, yargılamayı gerektiren.
musibetzede: musibet görmüş, felâkete uğramış, belâya, kazaya uğrayan.
münci: necat veren, kurtaran, kurtarıcı.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci.
zelzele: yer sarsıntısı, deprem.
zelzele-i azîme: büyük deprem.

Yirmi Yedinci Mektubun Lâhikasından Alınmış Mühim Parçalar

Birinci Mesele

Birinci Şuada bir iki ayetin işaretinde, Risale-i Nur'un sadık talebeleri imanla kabre gireceklerini ve ehl-i Cennet olacaklarını kudsi bir müjde ve kuvvetli bir beşaret bulunduğu gösterilmiştir. Fakat bu pek büyük meseleye ve çok kıymettar işarata tam kuvvet verecek bir delil ister diye beklerdim; çoktan beri muntazırdım. Lillahilhamd, iki emare birden kalbime geldi.

Birinci Emare: İman-ı tahkiki ilmelyakinden hakkalyakine yakınlaştıkça daha selb edilmeyeceğine ehl-i keşf ve tahkik hükmetmişler. Demişler ki: "Sekerat vaktinde, şeytan, vesvesesiyle ancak akla şüpheler verip tereddüde düşürebllir. Bu nevi iman-ı tahkiki ise yalnız akılda durmuyor, belki hem kalbe, hem ruha, hem sırra, hem öyle letaife sirayet ediyor, kökleşiyor ki, şeytanın eli o yerlere yetişemiyor; öylelerin imanı zevalden mahfuz kalıyor. "

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
beşaret: müjde.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
ehl-i Cennet: Cennet ehli, Cennetlikler, Cennette bulunanlar veya oraya girmeye hak kazananlar.
ehl-i keşif: bazı sırları, bilinmeyen hakikatleri, Cenab-ı Hakkın lütuf ve ihsanı ile bilen velîler.
ehl-i tahkik: gerçeği araştıranlar, gerçeğin peşinden gidenler.
emare: alâmet, belirti, nişan.
hakkalyakin: imanî meselelerin hakikatini tam olarak anlama.
hükmetme: karar vermek, inanca varmak.
ilmelyakîn: ilim yoluyla kesin olarak bilme.
iman: inanç, itikat.
iman-ı tahkikî: tahkikî iman, imana dair bütün meseleleri inceleyip delil ve bürhan ile inanma.
işarat: işaretler, alâmetler, belirtiler.
kıymettar: kıymetli, değerli.
kudsî: mukaddes, yüce.
letaif: manevî duygular.
lillâhilhamd: Allah'a hamdolsun ki!.
mahfuz: hıfz olunmuş, korunmuş.
mesele: önemli konu.
muntazır: bekleyen, gözeten.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
nevî: çeşit, tür.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
sadık: sözünde, işinde doğru olan, dostluğu ve bağlılığı içten olan.
sekerat: ölmek üzere olan bir canlını kendinden geçmesi.
selb: ortadan kaldırma, iptal etme; olumsuzlaştırma.
sır: kalbe konulan bir lâtife.
sirayet: birinden diğerine geçme, bulaşma.
talebe: öğrenci.
tereddüt: kararsızlık, şüphede kalma.
vesvese: şüphe, kuruntu, kalbe gelen asılsız kötü ve sinsi düşünce.
zeval: sona erme, bitme, yok olma.

Bu iman-ı tahkikinin vüsulüne vesile olan bir yolu, velayet-i kamile ile, keşf ve şuhud ile hakikate yetişmektir. Bu yol, ehass-ı havassa mahsustur, iman-ı şuhudidir:

İkinci yol, iman-ı bilgayb cihetinde sırr-ı vahyin feyziyle bürhani ve Kurani bir tarzda akıl ve kalbin imtizacıyla hakkalyakin derecesinde bir kuvvetle zaruret ve bedahet derecesine gelen bir ilmelyakin ile hakaik-ı imaniyeyi tasdik etmektir. Bu ikinci yol, Risale-i Nur'un esası, mayesi, temeli, ruhu, hakikati olduğunu has talebeleri görüyorlar. Başkaları dahi insafla baksalar, Risale-i Nur'un, hakaik-ı imaniyeye muhalif olan yolları gayr-i mümkün ve muhal ve mümteni derecesinde gösterdiğini görecekler.

İkinci emare: Risale-i Nur'un sadık şakirtlerinin hüsn-i akıbetlerine ve iman-ı kamil kazanmalarına o derece kesretli ve makbul ve samimi dualar oluyor ki, o duaların içinde hiçbiri kabul olmamasına akıl imkan veremiyor. Ezcümle, Risale-i Nur'un bir hadimi ve birtek şakirdi yirmi dört saatte laakal Risale-i Nur Talebelerinin hüsn-i akıbetlerine ve saadet-i ebediyeye mazhar olmalarına, yüz defa Risale-i Nur Talebelerine ettiği duaları içinde hiç olmazsa yirmi-otuz defa selâmet-i imanlarına ve hususi hüsn-i akıbetlerine ve imanla kabre girmelerine aynı duayı en ziyade kabule medar olan şerait içinde ediyor.

Hem Risale-i Nur Talebeleri, bu zamanda her cihetten ziyade hücuma maruz iman hususunda birbirine selâmet-i iman hakkındaki samimi, masum lisanlarıyla dualarının

bedahet: açıklık, aşikâr, ispata ihtiyaç olmayacak derecede açıklık.
bürhanî: burhana, delil ve ispata dayanarak.
cihet: yön.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ehass-ı havas: seçkinlerin en seçkini, ileri gelenlerin en başındaki.
emare: alâmet, belirti, nişan.
ezcümle: bu cümleden olarak.
feyz: bolluk, bereket; ihsan, bağış.
gayr-ı mümkün: mümkün olmayan, imkânsız.
hâdim: hademe, hizmetçi.
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.
hakikat: gerçek, esas.
hakikat: gerçek.
hakkalyakin: imanî meselelerin hakikatini tam olarak anlama.
hâs: ileri gelen, seçkin olan.
hususi: özel.
hücûm: saldırma.
hüsn-i akıbet: iyi netice, hayırlı son.
ilmelyakîn: ilim yoluyla kesin olarak bilme.
iman: inanç, itikat.
iman-ı bilgayb: gayba, görünmeyenlere inanmak.
iman-ı kâmil: mükemmel iman.
iman-ı şuhûdî: gözle görürcesine inanmak.
iman-ı tahkikî: tahkikî iman, imana dair bütün meseleleri inceleyip delil ve bürhan ile inanma.
imtizaç: uyuşma, uygunluk, bağdaşma.
kesretli: çokluğu olan, çok fazla.
keşif: Allah tarafından ilham edilme, kalp gözüyle görme.
Kur'ânî: Kur'ân'a uygun, Kur'ân'a ait.
lâakal: en azından, hiç olmazsa.
lisan: dil.
makbul: kabul edilmiş, geçerli.
maruz: bir şeyin etkisi ve tesiri altında bulunma.
masum: saf, temiz.
mâye: maya, temel, esas, öz.
mazhar: bir şeyin çıktığı göründüğü yer; nail olma, şereflenme.
medar: sebep, vesile.
muhal: imkansız, olması mümkün olmayan.
muhalif: muhalefet eden, bir fiil ve düşünceye karşı zıt düşüncede bulunan.
mümteni: imkansız, olamaz.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
saadet-i ebediye: sonu olmayan, sonsuz mutluluk.
sadık: sözünde, işinde doğru olan, dostluğu ve bağlılığı içten olan.
selâmet-i iman: imanın kurtarılması.
sırr-ı vahiy: İlâhî vahyin sırrı, hakikati.
şakirt: talebe, öğrenci.
şerait: şartlar.
şuhut: gözle görme, müşahede.
talebe: öğrenci.
tarz: biçim, şekil, suret.
tasdik: doğrulama, onaylama.
velâyet-i kâmile: kâmil velâyet, olgunluğa ermiş velâyet.
vesile: aracı, vasıta.
vüsul: kavuşma, ulaşma, erişme.
zaruret: zorunluluk, mecburiyet.
ziyade: fazla, fazlasıyla.

yekünü öyle bir kuvvettedir ki, rahmet ve hikmet, onun reddine müsaade etmez. Faraza mecmuu itibarıyle reddedilse de, tek bir tane onların içinde kabul olunsa, yine herbiri selamet-i imanla kabre gireceğine kafi geliyor. Çünkü herbir dua umuma bakar.

Said Nursi

* * *

[Risale-i Nur'un kerametinin bu havalide zuhur eden çok tereşşuhatından bir iki hâdise beyan ediyorum.]

BİRİNCİSİ: Hatib Mehmed namında ciddi bir ihtiyar talebe İhtiyarlar Risalesini yazıyordu. Ta On Birinci Ricanın ahirlerinde merhum Abdurrahmanın vefatının tam mukabilinde kalemi [1] لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ yazıp ve lisanı dahi [2] لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ diyerek hüsn-i hatimenin hatemiyle sahife-i hayatını mühürleyip Risaletü'n-Nur Talebelerinin imanla kabre gireceklerine dair olan işari beşaret-i Kur'ânîyeyi vefatıyla imza etmiş. Rahmetullahi aleyhi rahmeten vasiaten, amin.

İKİNCİSİ: Sizin telifiniz olan Fihristenin tashihinde bir müstensihin noksan bıraktığı bir sahifeyi Tahsin'e dedim, "Yaz!" O da yazmaya başladı. Simsiyah mürekkepten ve temiz kalemle birden yazdığınız ikinci cilt fihristesinin makbuliyetine hüccet olarak o siyah mürekkep, güzel bir kırmızı suretini aldı. Ta yarım sahife kadar biz bu garip hâdiseye taaccüp ederek bakarken, o mürekkep

1. Ondan başka hiçbir İlah yoktur. (Bakara Sûresi: 163; Âl-i İmran Sûresi: 2.)
2. Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur. (Muhammed Sûresi: 19.)

ahir: son.
âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
beşâret-i Kur'âniye: Kur'ân'ın müjdelemesi.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
ciddî: ağırbaşlı, hâlleri sakin olan kişi.
dair: alakalı, ilgili.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
faraza: farz edelim ki, öyle sayalım ki, söz gelişi.
fihriste: bir kitapta bulunan şeyleri sırayla gösteren liste, katalog.
garip: tuhaf, hayret verici.
hâdise: olay.
hatem: mühür, damga.
havali: bölge, etraf, çevre, civar.
hikmet: İlahî gaye, yüksek bilgi, fayda.
hüccet: delil.
hüsn-i hatime: iman ile ahirete gitmek, kelime-i şehadet söyleyerek ölmek.
iman: inanç, itikat.
işarî: bir kelimenin açık manasına bağlı olarak ikinci ve üçüncü derecede işaret yolu ile yapılan açıklama.
kâfi: yeter, elverir.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
lisan: dil.
makbuliyet: makbullük, beğenilmişlik, geçerlilik.
mecmu: toplam, tüm.
merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.
mukabil: karşılık.
müsaade: izin.
müstensih: istinsah eden, bir yazının kopyasını çıkarıp çoğaltan.
nam: ad.
rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.
rahmeten vasia: geniş olan rahmet, merhamet ve acıma.
rahmetullahi aleyh: Allah'ın rahmeti onun üzerine olsun.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sahife: sayfa.
sahife-i hayat: hayat sayfası; hayatın devreleri.
selâmet-i iman: imanın kurtarılması.
suret: biçim, görünüş.
taaccüp: şaşma, hayret etme, şaşakalma.
talebe: öğrenci.
tashih: basılacak bir eserin dizgilerini kontrol ederek yanlışları düzeltme.
telif: kitap yazma, eser ortaya koyma.
tereşşuhat: damlamalar, sızıntılar.
umum: bütün, herkes.
vefat: ölüm.
yekün: toplam.
zuhur: görünme, belli olma, ortaya çıkma.

sim siyaha döndü. Sahifenin öteki yarısı, aynı kalem, aynı hokka, tam siyah yazıldı.

Bir zaman Barla'da, bağlardaki köşkte, Şamlı Hafız ve Mesud, Süleyman'ın müşahedesiyle aynı hâdiseyi başka şekilde gördük. Şöyle ki:

Ben sevmediğim için siyah bir mürekkebi kısmen döktüm. Birden mütebakisi, çok beğendiğim güzel bir kırmızıya tahavvül etti; Risale-i Nur katiplerini şevklendirdi, gözümüze silsile-i kerametin bir ucunu ve tereşşuhunu gösterdi.

Said Nursi

[Bugünlerde manevi bir muhaverede bir sual ve cevabı dinledim. Size bir kısa hülâsasını beyan edeyim.]

Biri dedi: "Risale-i Nur'un iman ve Tevhid için büyük tahşidatları ve külli teçhizatları gittikçe çoğalıyor. Ve en muannid bir dinsizi susturmak için yüzde birisi kafi iken, neden bu derece hararetle daha yeni tahşidat yapıyor?"

Ona cevaben dediler: "Risale-i Nur, yalnız bir cüz'i tahribatı ve bir küçük haneyi tamir etmiyor; belki külli bir tahribatı ve İslâmiyeti içine alan ve dağlar büyüklüğünde taşları bulunan bir muhit kaleyi tamir ediyor. Ve hususi bir kalbi ve has bir vicdanı ıslaha çalışmıyor, belki bin seneden beri tedarük ve teraküm edilen müfsid aletlerle dehşetli rahnelenen kalb-i umumiyi ve efkar-ı ammeyi ve umumun ve bahusus avam-ı müminin istinadgahları

avam-ı mü'minîn: mü'minlerin geniş halk tabakası, avam olanları.
bahusus: hususiyetle, en çok, hele.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cevaben: cevap olarak, karşılık şeklinde.
cüz'î: küçük, az.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
efkâr-ı amme: genelin, umumun düşünceleri, kamuoyu.
hâdise: olay.
hararet: ateşlilik, coşkunluk, heyecanlılık.
hâs: hususî, mahsus, özel.
hokka: içine mürekkep, boya, v.s. konulan, cam, seramik veya metalden yapılmış küçük kutu biçimindeki kap.
hususî: özel.
hülâsa: kısaca, özet.
ıslah: iyi duruma getirme, iyileştirme, düzeltme.
iman: inanç, itikat.
istinatgâh: dayanak noktası, güvenilecek yer.
kalb-i umumî: umumun kalbi, genele ait kalp, toplumun duyguları.
kâtip: yazıcı.
kısmen: kısmî olarak, bir kısım.
küllî: umumî, genel, bütün olan.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
muannit: inatçı, ayak direyen.
muhavere: konuşma, sohbet etme.
muhit: ihata eden, kuşatıcı.
müfsit: fesat çıkaran, fesatçı, bozguncu.
müşahede: gözlem.
mütebaki: geri kalan kısım.
rahne: zarar, ziyan; gedik, yara.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sahife: sayfa.
silsile-i keramet: keramet silsilesi, kerametin zincirleme birbirini takip etmesi.
sual: soru.
tahavvül: değişme, dönüşme, başkalaşma.
tahribat: tahripler, yıkıp bozmalar.
tahşidat: yığmalar, biriktirmeler, toplamalar.
tamir: onarma, düzeltme.
techizat: techizler, donatmalar, cihazlandırmalar.
tedârük: hazırlama, elde bulundurma, sağlama.
teraküm: birikme, yığılma, toplanma.
tereşşuh: sızıntı, damla.
Tevhid: Allah'ın bir olduğuna inanma, birleme.
umum: bütün, herkes.
vicdan: insanın içindeki, iyiyi kötüden ayırabilen, iyilik etmekten lezzet duyan ve kötülükten elem alan manevî his.

olan İslâmî esasların ve cereyanların ve şeairlerin kırılmasıyla bozulmaya yüz tutan vicdan-ı umumiyi, Kur'ân'ın icazıyla ve geniş yaralarını Kur'ân'ın ve imanın ilaçlarıyla tedavi etmeye çalışıyor. Elbette böyle külli ve dehşetli tahribata ve rahnelere ve yaralara, hakkalyakin derecesinde ve dağlar kuvetinde hüccetler, cihazlar ve bin tiryak hasiyetinde mücerreb ilaçlar ve hadsiz edviyeler bulunmak gerektir ki, bu zamanda Kur'ân-ı Mucizü'l Beyanın i'caz-ı manevisinden çıkan Risale-i Nur, o vazifeyi görmekle beraber, imanın hadsiz mertebelerinde terakkiyat ve inkişafata medardır" diye, uzun bir mükaleme cereyan etti. Ben de tamamen işittim, hadsiz şükrettim.

Bu hâdise münasebetiyle, yine bu günlerde hatırıma gelen bir vakıayı beyan ediyorum:

Ben namaz tesbihatının ahirinde otuz üç defa kelime-i Tevhid zikrederken, birden kalbime geldi ki: Hadis-i şerifte, "Bazan bir saat tefekkür, bir sene ibadet hükmüne geçer." [1] "Risaletü'n-Nur'da o saat var; çalış, o saati bul!" ihtar edildi. Adeta ihtiyarsız bir surette Kur'ân'ın Ayetü'l Kübrasının iki tefsiri olan iki Ayetü'l Kübra risalelerinden mülahhas, tefekküri bir tekellüm tam bir saat devam etti.

Baktım, size gönderdiğim *Ayetü'l Kübra* risalesinin birinci makamının hülâsasından müntehab güzel bir sırrını hülâsa ile Yirmi Dokuzuncu Lema-i Arabiyeden müstahreç nurlu, tatlı fıkralardan terekküb ediyor. Ben kemal-i lezzetle hergün tefekkür ile okumaya başladım. Birkaç gün sonra hatırıma geldi ki: Madem Risale-i Nur bu

1. *Keşfü'l-Hafâ*, 1: 1004

ahir: son.
ayetülkübra: en büyük delil, ayet anlamında Risale-i Nur'da 7. Şua adlı eser.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
cihaz: aza, organ.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
edviye: ilâçlar, devalar.
fıkra: kısım, bölüm.
Hadis-i şerif: Peygamberimizden aktarılan sözlerin genel adı.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
hakkalyakin: imanî meselelerin hakikatini tam olarak anlama.
hasiyet: bir şeye has özellik, nitelik.
hüccet: delil.
hükmüne: yerine, değerine.
hülâsa: kısaca, özet.
i'caz-ı manevî: manen mucize oluş.
icaz: az sözle çok mana ifade etme.
ihtar: dikkat çekme, hatırlatma, uyarı.
ihtiyarsız: irade ve istem dışı.
iman: inanç, itikat.
inkişafat: inkişaflar, açılmalar, gelişmeler.
İslâmî: İslâm ile alâkalı, İslama ait.
kelime-i Tevhid: tevhid-i İlâhîyi ifade eden lâilahe illallah Muhammedün Resulullah cümlesi.
kemal-i lezzet: lezzetin mükemmelliği, tam ve mükemmel lezzet.
Kur'ân-ı Mucizül Beyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.
küllî: umumî, genel, bütün olan.
Lem'a-i Arabiye: Arapça yazılmış olan lem'a.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
makam: yer, durak.
medar: sebep, vesile.
mertebe: derece, basamak.
muhlis: ihlaslı, samimî; bir işi hiç bir karşılık beklemeden sırf Allah rızası için yapan.
mücerrep: tecrübe edilmiş, denenmiş.
mükâleme: konuşma.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
müntehap: seçilmiş, seçkin, güzide, mümtaz.
müstahreç: alıntı yapılmış, alınmış, bir kitaptan alınmış.
nurlu: ışıklı, parıltılı.
rahne: zarar, ziyan; gedik, yara.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sır: gizli hakikat.
suret: biçim, şekil, tarz.
şeair: dinin alâmetleri, işaretleri.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
tahribat: tahripler, yıkıp bozmalar.
tefekkür: derin düşünme; eşyanın hakikatini, yaratıcının sırlarını kavramak ve ibret almak için zihnen ve kalben düşünme.
tefekkürî: tefekküre ait, düşünce ile ilgli.
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması.
tekellüm: söyleme, konuşma.
terakkiyat: ilerlemeler, gelişmeler, yükselişler.
terekküb: karışıp birleşme, birden fazla şeyin birleşmesinden oluşma.
tesbihat: tesbihler, Cenab-ı Hakkın bütün noksan sıfatlardan uzak ve bütün kemal sıfatlara sahip olduğunu ifade eden sözler.
tiryak: en iyi çare, baş ilâç.
vakıa: olay.
vazife: görev.
vicdan-ı umumî: kamu vicdanı.
zikr: Allah'ın adlarını anarak dua etme, Allah'ı anma.

zamanın bir mürşididir; talebelerine bir vird-i ekber olabilir diye kaleme aldım ve bütün risalelerin hususi menbaları, madenleri olan binden ziyade ayat-ı Kuraniyeyi kendi Kur'ân'ımda evvelce işaretler koyup bir Hizb-i Azam-ı Kur'anî yapmak niyet ettim; şimdi bu "Hizb-i Azam" ve bu "Vird-i Ekber" Risale-i Nur mensuplarına, bazı eyyam-ı mübarekede okunması için, bir zaman size de göndermek hakkınız var. İnşaallah, bir zaman sonra size gönderilecek. Bazı kelimelerini tercüme ve bir kısım kayıtlarını tefhim için vakit bulsam gayet kısa haşiye ile birşey yazacağım.

Umum kardeşlerime ve hizmet-i Kur'ânîyede bütün arkadaşlarıma hasret ve iştiyakla binler selam.

Said Nursi

* * *

EMİN VE TAHSİN VE HİLMİ'NİN BİR FIKRASIDIR

(YİRMİ YEDİNCİ MEKTUBUN FIKRALARI İÇİNE GİRMEYE MÜNASİP GÖRÜLDÜ)

Bugünlerde ziyade bir hassasiyetle risalelere bakıldığından, inayetin himayeti dahi bir nevi hassasiyetle ikramını gösterdi. Gayet cüz'i bir numunesi şudur ki:

Risale-i Nur Şakirtlerine maişet cihetinde bir ikram-ı İlahi ve küçük, fakat şayan-ı hayret ve gayet lâtif bir tevafuk, bir vakıadır. Risaletü'n-Nur hizmetinin şüphesiz

ayat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın ayetleri.
cihet: yön.
cüz'î: küçük, az.
evvelce: daha önce.
eyyam-ı mübareke: mübarek günler.
fıkra: kısım, bölüm.
gayet: son derece.
hasret: özlem.
hassasiyet: hassaslık, dikkatlilik, ihtimamlılık.
haşiye: dipnot.
himayet: koruma, esirgeme.
Hizb-i âzam: Risâle-i Nur'da geçen Kur'ân ayetlerinin toplandığı eserin adı.
hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.
hususi: özel.
ikram: bağış, ihsan, bir şey sunma.
ikram-ı İlâhî: Allah'ın ikram ve ihsanı.
inayet: yardım, ihsan, lütuf.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
iştiyak: göreceği gelme, özleme.
latîf: güzel, hoş.
maden: asıl, esas, kaynak.
maişet: geçim, geçinme.
menba: kaynak.
mensup: bir şeye veya kimseye bağlı olan, üye.
münasip: uygun.
mürşit: irşat eden, doğru yolu gösteren, rehber, kılavuz.
nevî: çeşit, tür.
nümune: örnek.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
şakirt: talebe, öğrenci.
şayan-ı hayret: şaşılacak, hayret verici şey.
talebe: öğrenci.
tefhim: anlatma, açıklama, bildirme.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
umum: bütün.
vakıa: vuku bulan, olan şey, olay.
vird-i ekber: en büyük dua, zikir.
ziyade: çok, fazla.

bir kerametidir. Evet, Risale-i Nur'un bir silsile-i kerametinin menbaı olan tevafuk, bu vakıada o cinsten altı adet tevafukatın ittifakı ise, tesadüf ihtimalini köküyle keser diye hükmettik. Şöyle ki:

Birkaç günden beri Üstadımızın ziyaretine gitmediğimizden, kardeşim Emin ile beraber Üstadımızın ziyaretine gittik. İkindi vakti beraber namaz kıldıktan sonra, bize emretti ki: "Size yemek yedireceğim, burada tayınınız var." Mükerreren, "Yemezseniz bana dokuz zarar olur" dedi. "Çünkü yiyeceğinize karşı Cenab-ı Hak gönderecek." Yemek yemekten affımızı rica etmişsek de emretti: "Rızkınızı yiyin; bana gelir." Emrini kırmamak için lütuf buyurduğu tereyağı ve kabak tatlısını ekmekle yemeye başladık. Daha sofrada iken ümit edilmeyen bir vakitte ve bir tarzda ve aynı miktarda, bir adam geldi elinde yediğimiz kadar taze ekmek, aynı yediğimiz miktarda — fındık kadar— tereyağı ve diğer elinde bize verilenin tam bir misli kabak tatlısı olarak kapıyı açtı. Artık taaccüb edilecek, hiçbir cihette tesadüfe mahal kalmayarak Risaletü'n şakirtlerinin rızkındaki bereket-i Rabbaniyeyi gözümüzle gördük. Üstadımız emretti: "İhsan on misli olacak. Halbuki bu ikram tamı tamına mislidir. Demek tayın ciheti galebe etti. Tayın temini ise mizan ile olur." Sonra aynı akşamda sadaka ciheti dahi hükmünü gösterdi. Biz gördük ki: Ekmek on misli; tereyağı tatlısı, o da on misli ve kabak tatlısı, çok sevmediği için kabak, patlıcan turşusu on misli, memul hilafında Risaletü'n-Nur'dan İkinci Şua'ın bir hafta mütalaasına mukabil bir manevi ücret

bereket-i Rabbaniye: her şeyi terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakk'ın bereketlendirmesi.
cihet: yön.
galebe: galip gelme, üstünlük.
hilâf: ters, karşı, zıt, aykırı.
hükmetme: karar vermek, inanca varmak.
hüküm: karar, emir.
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.
ihtimal: olabilirlik.
ikram: bağış, ihsan.
ittifak: birleşme, birlik oluşturma.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
lütuf: ikram ve yardımda bulunma.
mahal: yer.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
me'mul: umulan, ümit edilen, beklenilen.
menba: kaynak.
misl: kat; eş.
mizan: ölçü, denge.
mukabil: karşılık.
mükerreren: mükerrer olarak, tekrar olarak, tekrar be tekrar.
mütalâa: bir şeyi etraflıca düşünme, tetkik etme.
rızk: Allah'ın lütuf ve ihsan ettiği nimetler.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadaka: Allah rızası için ihtiyaç sahibi fakirlere yapılan yardım.
silsile-i keramet: keramet silsilesi, kerametin zincirleme birbirini takip etmesi.
şakirt: talebe, öğrenci.
taaccüp: şaşma, hayret etme, şaşakalma.
tarz: biçim, şekil.
tayın: ekmek, erzak, yiyecek.
temîn: sağlama.
tesadüf: rastlantı.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
vakıa: olay.

olarak geldi. Gözümüzle gördük. Demek kabak tatlısının tatlılığı, tereyağını un helvasına girdi, kendisi turşuda kaldı.

Risale-i Nur şakirtlerinin, hüsn-i hizmetine acele bir mükafat gördükleri gibi, hizmette kusur edenler dahi tokat yediklerini, Isparta'da olduğu gibi burada dahi gözümüzle gördük. Pekçok vukuatından beş altısını beyan ediyoruz:

BİRİNCİSİ: Ben; yani Tahsin, birgün yeni açtığımız dükkan meşgalesiyle bana emrolunan vazife-i Nuriyeyi tenbellik edip yapamadım; aynı vakitte şefkatli bir tokat yedim.

Dükkanda otururken birisi bana geldi, tebdil edilmek için emanet olmak üzere yüz lira verdi. Bu paranın sahibine Allah için bir hizmet yapmak üzere tebdil için Maliye sandığına gittim. Bu parayı sayarken aralarında bir kalp lira bulundu. Bu yüzden ifadeye, sual ve cevab ve muahezeye maruz kaldığım gibi, evimizi de taharri etmek icap etti. Beni mahkemeye verdiler; fakat terbiye ve şefkat tokatı olmak cihetiyle, yine Risaletü'n-Nur kerametini gösterdi, zararsız kurtulduk.

İKİNCİSİ: Üstadımıza ve Risaletü'n-Nur'a dört-beş sene hizmet eden ve okutturan ve cidden taraftar bulunan bir zat, elinde dine ait bir gazeteyle geldi. Risale-i Nur'un mesleğine muhalif bir cereyanın sahiplerine taraftarane bir tavır gösterdiği zaman, Üstadımın canı çok sıkıldı. Bir-iki gün sonra şiddetli, fakat şefkatli bir tokat yedi. Bir doktor ona dedi ki: "Eğer ameliyat yaptırmazsan yüzde yüz ölüm var." O da bilmecburiye ameliyat yaptırdı. Fakat şefkat ciheti imdada yetişerek çabuk kurtuldu.

ameliyat: operasyon.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
bilmecburiye: mecburiyetle, zorunlu olarak.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
cidden: ciddî olarak, gerçek olarak.
cihet: yön.
hüsn-i hizmet: güzel hizmet.
icap: gerekme hali, gerekli olma.
imdat: yardım.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
maruz: bir şeyin etkisi ve tesiri altında bulunma.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.
meşgale: iş, uğraş, meşgul olunan şey.
muaheze: tenkit, itiraz, kınama, tariz.
muhalif: muhalefet eden, bir fiil ve düşünceye karşı zıt düşüncede bulunan.
mükâfat: iyi bir iş veya hizmetten dolayı verilen şey, ödül.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sual: soru.
Şakirt: talebe, öğrenci.
şefkat: karşılıksız sevgi besleme, içten ve karşılıksız merhamet.
taharri: arama, araştırma.
taraftar: taraflı, bir tarafı destekleyen.
taraftarane: taraflı olarak, taraf tutarak, taraftarlık ederek.
tebdil: değiştirme, dönüştürme.
terbiye: besleyip büyütme, yetiştirme, eğitme.
vazife-i Nuriye: Risale-i Nur vazifesi, hizmeti.
vukuat: vuku bulan şeyler, hâdiseler, olaylar.
zat: kişi, şahıs.

ÜÇÜNCÜSÜ: Bir memur, Risaletü'n-Nur'u kemal-i iştiyakla okurdu. Hem Üstadla görüşmeye ve tam ders almaya çalışıyordu. Birden bir komiser tarafından ona evham verildi. O da görüşmeyi ve okumayı bırakıp başka şehre giderken, birden sebepsiz bir tarzda bir ayağı kırıldı, bir ay çekti. Yine şefkat yar oldu ki, şimdi tekrar okumaya şevkle başladı.

DÖRDÜNCÜSÜ: Ehemmiyetli bir zat, Risaletü'n-Nur'u kemal-i takdirle okur yazardı. Birden sebatsızlık gösterdi; şefkatsiz bir tokat yedi. Gayet meftun olduğu refikası vefatla ve iki oğlu da başka yere gitmesiyle acınacak bir hale girdi.

BEŞİNCİSİ: Dört senedir Üstadın çarşı içinde hizmetine bakan bir zat, birden sadakatini bırakıp mesleğini değiştirdi. Birden şefkatsiz bir tokat yedi, bir senedir daha çekiyor.

ALTINCISI: Bir hocaya ait bir hâdisedir. Belki helal etmez; biz de onu görmüyoruz. Tokatı şimdilik kaldı.

Bu vukuat nevinden hem çok var, hem Risale-i Nur a karşı kusura binaen tokat olduğundan katiyen şüphemiz kalmadı.

Risale-i Nur şakirtlerinden

Emin, Tahsin, Hilmi

Evet, tasdik ediyorum.

Said Nursi

binaen: -den dolayı, bu sebepten.
ehemmiyetli: önemli.
evham: vehimler, zanlar, kuruntular.
gayet: son derece.
hâdise: olay.
kat'iyen: katî olarak, kesin olarak, kesinlikle.
kemal-i iştiyak: istek ve arzunun son derecesi, tam bir istek ve arzu.
kemal-i takdir: takdirin en mükemmeli.
meftun: tutkun, müptela, aşırı bağlanmış.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.
nev: çeşit, tür.
refika: kadın eş, karı.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadâkat: bağlılık, doğruluk.
sebat: sözünde durma, kararlı olma, azimlilik.
şakirt: talebe, öğrenci.
şefkat: karşılıksız sevgi besleme, içten ve karşılıksız merhamet.
şevk: şiddetli arzu, istek; keyif, neşe.
tarz: biçim, şekil.
tasdik: doğrulama, onaylama.
vefat: ölme.
vukuat: vuku bulan şeyler, hâdiseler, olaylar.
zat: kişi, şahıs.

Hem, Risale-i Nur'un suhuletle intişarının bir kerametini, bu mektubu yazdığımız zamanda ve yemekteki keramet dakikasında gözümüzle gördük. Şöyle ki:

Ehemmiyetli yedi sekiz risale ve İşarat-ı Kur'ânîye Şuaını, mühim bir mektupla beraber; bir torbada ehemmiyetli bir kardeşimize bir şehre göndermiştik. Şoför o paketi düşürmüştü. Böyle bir zamanda böyle eserleri münafıklar, casuslar haber almadan, emin bir el ile beş gün sonra elimize geçti. Kanatimiz geldi ki, bir inayet bizi himaye ediyor.

Hem, Risale-i Nurun hakkında inayet-i Rabbaniyenin lâtif bir himayeti şudur ki:

Karanlık bir vaziyette, korkutan bir zamanda casusların ve taharri memurlarının tecessüsleri Üstadımızın menzilini sarması dakikasında, bir fare, Üstadımızın bir çorabını aldı. Ne kadar aradık, hiçbir yerde bulamadık. O farenin yuvasını gördük; kabil değil, çorap oraya giremez. İki gün sonra gördük ki; o hayvan, o çorabı getirmiş, öyle yere ki, saklanmış, muhteviyatı unutulmuş olan mahrem mektupların ve evrakların tam yanında bırakılmış. Halbuki, iki defa oraya bakmıştık, görememiştik. Hem, o çorabı o yere getirmek, soba borusuna çıkıp, yukarıdan olur; gayet kurnaz ve zeki adam ancak o işi yapar. Hiçbir cihette tesadüf ihtimali kalmadığından, Üstadımız dedi: "Bu mektupları oradan kaldıracağız." Biz onlara baktık, gerçi siyasetle alakaları yoktur; fakat, vehham casuslara, aleyhimize habbeyi kubbe yapmaya

alâka: ilgi, ilişki, yakınlık.
aleyh: karşı, karşıt.
casus: çeşitli konularda sır mahiyetindeki şeyleri öğrenip başkalarına bildiren kimse.
cihet: yön.
ehemmiyetli: önemli.
emin: inanılır, güvenilir.
gayet: son derece.
gerçi: her ne kadar.
habbe: tane.
himaye: koruma, muhafaza etme.
himayet: koruma, esirgeme.
ihtimal: olabilirlik.
inayet: yardım, ihsan, lütuf.
inayet-i Rabbanîye: her şeyin terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakk'ın yardımı.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
işarat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın işaretleri.
kabil: mümkün, ihtimal dairesinde.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
kubbe: gökyüzü, sema.
latîf: güzel, hoş.
mahrem: herkesçe bilinmemesi gereken, gizli.
menzil: ev, oda, yer.
muhteviyât: içindekiler.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
münafık: nifak sokan, arabozucu; kalbinde küfrü gizlediği halde Müslüman görünen.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sühulet: kolaylık.
taharri: arama, araştırma.
tecessüs: bir insanın bilinmesini istemediği bir kusurunu, ayıbını veya özel durumunu araştırıp öğrenme arzusu.
tesadüf: rastlantı.
vaziyet: durum.
vehham: çok şüphe ve vesvese eden, çok kuruntulu; vehimli, kuruntulu.

ehemmiyetli bir vesile olurdu. Biz hem onlan, hem daha bahaneye medar olabilen başka şeyleri kaldırdık. O heyecanımızdan casuslar haber alıp anladılar ki, hazırlandık. Daha hücum etmeden yalnız ikinci gün Emin, elinde bir torba ile menzile girdi. Tam arkasında karakol komiseri, gizli, hissettirmeden girdi. Emin'in elinde kitaplar yerinde yoğurdu gördü, tavrını değiştirdi.

Elhasıl, Risaletü'n-Nur'un intişarına karşı gelen düşman ve casuslara mukabil, birtek fare çıktı, planlarını zir ü zeber etti.

Evet Evet Evet Evet Evet Evet

Tevfik Ahmed Tahsin Hilmi Feyzi Said Nursi

* * *

Aziz kardeşlerim

Sizinle pekçok alakadar ve görüşmeye çok müştakım ve vaziyetinizi bu soğuk kışta merak eder, hayalen sizinle görüşürken bir-iki nokta hatıra geldi; beyan ediyorum.

BİRİNCİSİ: On Dokuzuncu Sözün ahirinde Kur'ân'daki tekrarın ekser hikmetleri Risale-i Nur'da dahi cereyan eder. Bilhassa ikinci hikmeti tam tamına vardır. O hikmet şudur ki: Herkes Kur'ân'a muhtaçtır. Fakat, herkes her vakit bütün Kur'ân'ı okumaya muktedir olamaz, fakat bir sureye galiben muktedir olur. Onun için, en mühim makasad-ı Kur'ânîye, ekseri uzun surelerde derc edilerek herbir sure bir Kur'ân hükmüne geçmiş. Demek

ahir: son.
alâkadar: ilgili, ilişki.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
bahane: asıl sebebi gizlemek için ileri sürülen uydurma sebep.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
bilhassa: özellikle.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
derc: sokma, içine alma.
ehemmiyetli: önemli.
ekser: pek çok.
ekserî: çoğu kısmı.
elhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca.
galiben: çoğu zaman, çoğu kere.
hayalen: hayalî bir şekilde.
hikmet: gaye, maksat.
hikmet: İlahî gaye, yüksek bilgi, fayda.
hücûm: saldırma.
hükmüne: yerine, değerine.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
maksat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın maksadı, gayesi.
medar: sebep, vesile.
menzil: ev, oda, yer.
mukabil: karşılık.
muktedir: iktidarlı, gücü yeten.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
müştak: arzulu, fazla istekli, iştiyak gösteren.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
vaziyet: durum.
vesile: aracı, vasıta.
zir ü zeber: altüst, karmakarışık, darmadağın.

hiç kimseyi mahrum etmemek için, haşir ve Tevhid ve kıssa-i Musa (a.s.) gibi bazı maksadlar tekrar edilmiş. Aynen bu ehemmiyetli hikmet içindir ki, bazı defa haberim olmadan, ihtiyarım ve rızam olmadığı halde, ince hakaik-ı imaniye ve kuvvetli hüccetler, müteaddit risalelerde tekrar edilmiş.

Ben çok hayret ediyordum; neden bunlar bana unutturulmuş, tekrar yazdırılmış? Sonra kati bir surette bildim ki; herkes bu zamanda Risale-i Nur'a muhtaçtır. Fakat, umumunu elde edemez; etse de, tam okuyamaz. Fakat küçük bir Risale-i Nur hükmüne geçmiş bir risale-i camiayı elde edebilir ve ekser vakitlerde muhtaç olduğu meseleleri ondan okuyabilir. Ve gıda gibi, her zaman ihtiyaç tekerrür ettiği gibi, o da mütalaasını tekrar eder.

İKİNCİ NOKTA: *Ayetü'l-Kübra*'dan çıkan "Vird-i Ekber" namındaki Arabi risaleciğin ahirinde risale-i Münacat'ın başındaki ayetin tefsiri diye Arabi kısımları ilave edilse, beraber okunsa, iyidir. Biz de nüshamıza yazdık.

ÜÇÜNCÜSÜ: Aziz kardeşlerim, çok defa kalbime geliyordu: "Neden İmam-ı Ali Radıyallahü Anh, Risaletü'n-Nur'a ve bihassa *Ayetü'l-Kübra* risalesine ehemmiyet vermiş?" diye sırrını beklerdim. Lillahilhamd, o sır ihtar edildi. İnkişaf eden o sırra şimdilik yalnız kısa bir işaret ediyorum. Şöyle ki:

Risaletü'n-Nur'un mümtaz bir hasiyeti, imanın en son ve en küllî istinad noktası kavi ve kat'î beyan edildiğinden, bu hasiyet, *Ayetü'l-Kübra* risalesinde fevkalade

ahir: son.
Arabî: Arap diline ait.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
Ayetülkübra: en büyük delil, ayet anlamında Risale-i Nur'da 7. Şua adlı eser.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
bilhassa: özellikle.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
ehemmiyetli: önemli.
ekser: pek çok.
fevkalâde: olağanüstü.
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.
hasiyet: bir şeye has özellik, nitelik.
haşr: kıyametten sonra bütün insanların bir yere toplanmaları, Allah'ın ölüleri diriltip mahşere çıkarması.
hikmet: İlahî gaye, gizli sebep, fayda.
hüccet: delil.
hükmüne: yerine, değerine.
ihtar: dikkat çekme, hatırlatma, uyarı.
ihtiyar: irade, tercih.
iman: inanç, itikat.
inkişaf: manevî bir sırrın veya bir hâlin görülmesi, keşfolunması.
istinat: dayanak.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
kavi: kuvvetli, güçlü.
kıssa-i Mûsa: Hz. Mûsa'nın kıssası, Hz. Mûsa'nın başından geçen mühim hâdiselerin anlatıldığı kıssa.
küllî: umumî, genel, bütün olan.
Lillâhilhamd: Allah'a hamdolsun ki!.
mahrum: bir şeye sahip olamayan, yoksun.
maksat: gaye.
mesele: önemli konu.
mümtaz: ayrıcalıklı, seçkin.
mütalâa: bir şeyi etraflıca düşünme, tetkik etme.
müteaddit: çeşitli, bir çok.
nam: ad.
nokta: konu ile ilgili bölüm.
nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.
Radıyallahü Anh: Allah ondan razı olsun.
rıza: razı olma, hoşnutluk.
risale-i câmia: toplayıcı risale.
risale-i Münacat: Münacat Risalesi.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sır: gizli hakikat.
suret: biçim, şekil, tarz.
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması.
tekerrür: tekrarlanma.
Tevhid: Allah'ın bir olduğuna inanma, birleme.
umum: bütün, hepsi.
vird-i ekber: en büyük dua, zikir.

parlak görünüyor. Bu acip asırda mübareze-i küfür ve iman, en son nokta-i istinada sirayet ederek, ona dayandırıyor.

Mesela: Nasıl ki gayet büyük bir meydan muharebesinde ve iki tarafın büyük kuvvetleri toplandığı bir sırada iki tabur çarpışıyorlar; düşman tarafı en büyük ordusunun cihazat-ı muharebesini kendi taburuna imdat ve kuvve-i maneviyesini fevkalade takviye için her vasıtayı istimal ederek, ehl-i iman taburunun kuvve-i maneviyesini bozmak ve efradının tesanüdünü kırmak için her vesileyi kullanır, ehemmiyetli bir istinadgahı kendine temayül ettirerek ihtiyat kuvvetini dağıtır, Müslüman taburunun herbir neferine karşı cemiyet ve komitecilik ruhuyla mütesanid bir cemaat gönderir, bütün bütün kuvve-i maneviyesini mahvetmeye çalıştığı bir hengamda Hızır gibi biri çıkar, der: "Meyus olma! Senin öyle sarsılmaz bir nokta-i istinadın ve öyle mağlup olmaz muhteşem orduların, tükenmez ihtiyat kuvvetlerin var ki, dünya toplansa karşısına çıkamaz, kainatı dağıtamayan onu dağıtamaz. Şimdilik mağlubiyetin sebebi, bir cemaate ve bir şahs-ı maneviye karşı bir neferi göndermenizdir. Çalış ki; herbir neferin, istinad noktaları olan dairelerden manen istifade ettiği kuvvetli kuvve-i maneviye ile bir şahs-ı manevi ve bir cemiyet hükmüne geçsin." dedi ve tam kanaat verdi.

Aynen öyle de, ehl-i imana hücum eden ehl-i dalalet, bu asır cemaat zamanı olduğu cihetle, cemiyet ve komitecilik mayesiyle bir şahs-ı manevi ve bir ruh-i habis

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
âlem: dünya.
asr: yüzyıl.
Ayetülkübra: en büyük delil, ayet anlamında Risale-i Nur'da 7. Şua adlı eser.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cemaat: topluluk, aralarında çeşitli bağlar bulunan insanlar topluluğu.
cemiyet: manevî birlik teşkil eden topluluk.
cihazat-ı muharebe: savaş aletleri, savaş silâhları, harp teçhizatı.
cihet: yön.
efrat: fertler.
ehemmiyetli: önemli.
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
fevkalâde: olağanüstü.
gayet: son derece.
hasiyet: bir şeye has özellik, nitelik.
hengâm: zaman, sıra.
hücûm: saldırma.
hükmüne: yerine, değerine.
ihtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.
imdat: yardım.
istifade: faydalanma, yararlanma.
istimâl: kullanma.
istinat: dayanma, güvenme.
istinatgâh: dayanak noktası, güvenilecek yer.
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.
kanaat: inanma.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
komite: kötü bir maksat için toplanmış topluluk, cemiyet.
kuvve-i manevîye: manevî güç, moral.
mağlûbiyet: yenilgi, yenilme.
mağlup: yenilme, kendisine galip gelinmiş.
mahv: yok etme, ortadan kaldırma.
manen: mana bakımından, manaca.
mâye: maya, temel, esas, öz.
me'yus: yeise düşmüş, ümitsiz, kederli.
meselâ: örneğin.
muharebe: savaşma, savaş.
muhteşem: haşmetli, yüce.
mübareze-i küfür ve iman: iman ve küfrün savaşı, mücadelesi.
mütesânid: tesanüt eden, birbirine dayanıp kuvvet alan.
nefer: asker, er.
nokta-i istinat: dayanak noktası, güvenme ve itimat noktası.
ruh: his, duygu.
ruh-i habis: kötü ruh, çirkin ruh.
sirayet: birinden diğerine geçme, bulaşma.
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatten meydana gelen manevî şahıs.
tabur: düzgün sıralar halinde ard arda dizilmiş topluluk.
takviye: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma.
temayül: bir tarafa doğru eğilme, meyletme, yönelme.
tesanüt: dayanışma, birbirine dayanma ve destek olma.
vasıta: araç.
vesile: aracı, vasıta.
vicdan-ı umumî: kamu vicdanı.

olmuş; Müslüman âlemindeki vicdan-ı umumi ve kalb-i külliyi bozuyor ve avamın taklidi olan itikadlarını himaye eden İslâmî perde-i ulviyeyi yırtıyor ve hayat-ı imaniyeyi yaşatan anane ile gelen hissiyat-ı mütevariseyi yandırıyor. Herbir Müslüman tek başıyla bu dehşetli yangından kurtulmaya meyusane çabalarken, Risalei'n-Nur (Risaletü'n-Nur) Hızır gibi imdada yetişti. Kainatı ihata eden son ordusunun (HAŞİYE) gösterip ve ondan mukavemetsuz maddi ve manevi imdat getirmek hizmetinde harika bir emirber neferi olarak *Ayetü'l-Kübra* risalesini İmam-ı Ali Radıyallahü Anh keşfen görmüş, ehemmiyetle göstermiş. Temsildeki sair noktaları tatbik ediniz, ta o sırrın bir hülâsası görünsün.

Said Nursi

* * *

EMİN VE FEYZİ'NİN BİR FIKRASIDIR

[Risaletü'n-Nur'a ait dört-beş kerametten bahseder.]

Hizmet-i Kur 'aniyede bize sebkat eden sadık ve halis, metin ve vefakar kardeşlerimizden mübarek Hüsrev ve Rüşdü gibi zatlar, Risaletü'n-Nur'un hadimlerine ve vazifelerinin makbuliyetine bir emare olan, ihsan olunan bereket hakkında müteaddit fıkralar yazmışlar. Biz de bu kardeşlerimizin fıkraları gibi, bu yakın zamanda beraber tezahür eden, gördüğümüz bazı hâdisatı kaydedeceğiz. Hem numune için yalnız bir kısmını beyan ederiz.

HAŞİYE: Kâinatı dağıtmayan bir kuvvet, o orduyu bozamaz.

an'ane: âdet, örf, gelenek, nesilden nesile aktarılagelen şeyler.
avam: kültürlü, yüksek tabakadan olmayan; cahil halk tabakası.
AyetülKübra: en büyük delil, ayet anlamında Risale-i Nur'da 7. Şua adlı eser.
bereket: mübareklik, bolluk, saadet.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
emare: alâmet, belirti, nişan.
emirber: emir eri.
fıkra: kısım, bölüm.
hâdim: hademe, hizmetçi.
hâdisat: hâdiseler, olaylar.
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
hârika: olağanüstü.
haşiye: dipnot.
hayat-ı imaniye: imanlı hayat.
himaye: koruma, muhafaza etme.
hissiyat-ı mütevârise: miras kalan hisler, geçmişten gelerek yeni nesle intikal eden hürmet, hayâ gibi hisler.
Hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.
hülâsa: kısaca, özet.
ihata: kuşatma, içine alma.
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.
imdat: yardım.
İslâmî: İslâm ile alâkalı, İslama ait.
itikat: inanç, iman.
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler
kalb-i küllî: toplumun, umumun kalbi.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
keşfen: keşif yoluyla, gizli bir şeyin Allah tarafından birisine ilham edilmesi yoluyla.
maddî: madde ile alakalı, cismanî.
makbuliyet: makbullük, beğenilmişlik, geçerlilik.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
me'yusâne: ümitsizce, ümitsizlikle, ümitsiz bir şekilde.
metin: sağlam ve dayanıklı; kolaylıkla sarsılmayan, telaşa düşmeyen ve korkuya kapılmayan.
mukâvemetsûz: mukavemeti yok eden, dayanılmaz hâle getiren.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
müteaddit: çeşitli, bir çok.
nefer: asker, er.
nümune: örnek.
perde-i ulviye: yüce, manevi perde.
Radıyallahü Anh: Allah ondan razı olsun.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.
sâir: diğer, başka, öteki.
sebkat: geçme, ilerleme.
sır: gizli hakikat.
tatbik: uydurma, uygulama.
temsil: benzetme, misal getirme.
tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.
vazife: görev.
vefakâr: vefalı, vefa gösteren.
zat: kişi, şahıs.

Birincisi: Bu yakında Üstadımızla beraber kıra çıkmıştık. Çay yapılmasını, hem ikişer çay, üçer şekerle içilmesini emir buyurdular. Hepimiz üçer şekerle ikişer çay içtik. Yalnız Emin kardeşimiz, bir şeker kendisine noksan olarak içmiş. Akşam üzeri, Risaletü'n-Nur'un menba-ı intişarı olan Üstadımızın odasına geldik. Emin, şeker kutusuna sarf olan şekerleri koymak istemiş, fakat kutu sekiz şekerden fazla almamış. Emin, "Fesübhanallah!" der. On yedi şeker yerine, kutu sekiz şekerle dolsun diye taaccüb ettik. Bu vaka bize şuhud derecesinde kanaat verdi ki, şu sırr-ı bereket, Risalei'n-Nur hadimlerine bir inayet-i İlahiye ve bir iltifat-ı Rabbaniyedir.

Ikincisi: Yine aynı günde, ben, yani Mehmed Feyzi, evvelce yazıp Üstada teslim ettiğim *Hücumat-ı Sitte* risalesini bana vermek için sakladığı yerden ararken, fevkalade bir surette bulunmaz. Birden o anda adetlerinin hilafına olarak hiç vuku bulmamış bir tarzda bir hâdise zuhuruyla, gözlüklerini bırakarak merdivene müteveccih olurlar. Aynı vakitte Risale-i Nur'un intişarına ve hizmetine zarar vermek niyetiyle casus bir adamın merdivene doğru zahiren ziyaret maksadıyla geldiği görülür. Üstadımızın telaşlı olduğunu hissseder. Hem Üstadımız onun nazarını öteki hâdise-i bedeniyeye çevirir, ona der ki: "Görüyorsun, ben mazurum, ziyareti başka vakte bırak!" O da döner gider. Hem *Hücumat-ı Sitte*, hem Mehmed Feyzi, hem başka işlerimiz o tecessüsten kurtuldu.

casus: çeşitli konularda sır mahiyetindeki şeyleri öğrenip başkalarına bildiren kimse.
evvelce: daha önce.
Fesübhanallah: Allah (c.c.) ne güzel yaratmış; Allah bütün noksanlıklardan münezzehtir, her şey kendine tespih eder anlamında olup hayret ve taaccübü ifade için söylenir.
fevkalâde: olağanüstü.
hâdim: hademe, hizmetçi.
hâdise: olay.
hâdise-i bedeniye: vücut olayı.
haşiye: dipnot.
hilâf: ters, karşı, zıt, aykırı.
iltifat-ı Rabbaniye: her şeyi terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakk'ın lütfu, iltifatı.
inayet-i İlahiye: Allah'ın yardımı.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
Kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.
kanaat: inanma.
maksat: gaye.
mazur: özürlü, özrü olan.
menba-ı intişar:.
müteveccih: bir cihete dönen, yönelen.
nazar: bakış.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sarf: kullanma; harcama.
sırr-ı bereket: bereket sırrı.
suret: biçim, şekil, tarz.
şuhut: gözle görme, müşahede.
taaccüp: şaşma, hayret etme, şaşakalma.
tarz: biçim, şekil.
tecessüs: bir insanın bilinmesini istemediği bir kusurunu, ayıbını veya özel durumunu araştırıp öğrenme arzusu.
vak'a: vuku bulan, olay, hâdise.
vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme.
zahiren: görünüşte.
zuhur: görünme, belli olma, ortaya çıkma.

Evet, *Hucümat-ı Sitte* saklandığı muayyen yerinde fevkalâde bir surette kaybolması, ehemmiyetli bir hâdisenin önünü aldı. Üstada arız olan bu hilâf-ı adet halet ve o risalenin yerinde bulunmaması, katiyen tesadüfe hamledilmez.

Bir hafta sonra o risaleyi hilaf-ı memul bir yerde bulduk. Üstadımızın emriyle Emin kardeşime ehemmiyetli bir surette okudum. Üstadımız izahat veriyordu. O vakte kadar öyle mühim ve tesirli ders almamıştık.

Demek bu iki mühim sırra binaen, risale kendini göstermedi. Bu hâdise, Risale-i Nur'un sadık ve ihlaslı şakirtleri daima bir hıfz-ı inayet ve himayet altında olduklarına şüphe bırakmıyor.

Üçüncüsü: Yine bir vaka-i bereket: Üstadımızın bir okka (yani kilo) peyniri vardı. Ekser günlerde, o peynirden, hoşuna gittiği için, bir-iki defa yiyordu ve bize de veriyordu. Hem, yemeksiz olduğu ekser vakitlerde ondan yediği halde, altı ay kadar devam ettiğini ve halen de yüz dirhem kadar o peynirden bulunduğunu görüp yakinen tasdik ediyoruz. Fakat, bu hâdise-i bereketin ifşasından sonra, evvelce görünmeyen dibi, görünmeye başladı, noksaniyetini gösterdi. Evet, bereket hususunda şayan-ı hayret bir hâdisedir. Hem, yarım kilo tereyağı, ekser günlerde fazla sarf olunduğu halde, elli güne yakın devamıyla anladık ki, şüphesiz bir bereket içine girmiş.

Hem, yine aynı Ramazan Bayramında Üstadın rızası olmadığı halde Tahsin ve ben, yani Emin, bir kilo kadar

arız: gelme, sonradan olma.
bereket: bolluk, bereket, gürlük.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
dirhem: yaklaşık üç grama denk gelen eski bir ağırlık ölçüsü.
ehemmiyetli: önemli.
ekser: pek çok.
evvelce: daha önce.
fevkalâde: olağanüstü.
hâdise: olay.
hâdise-i bereket: bereket olayı.
hâlet: hal, durum.
haml: isnat, atıf, yormak.
hıfz-ı inayet: Allah'ın koruması.
hilâf-ı âdet: âdete aykırı.
hilâf-ı me'mul: Umulanın tersine, beklenenin aksine.
himayet: koruma, esirgeme.
ifşa: duyurma, gizli bir şeyi yayma.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.
izahat: izahlar, açıklamalar.
kat'iyen: katî olarak, kesin olarak, kesinlikle.
muayyen: belirli.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
noksaniyet: eksiklik, noksanlık.
okka: dört yüz dirhemden oluşan bir ağırlık ölçüsü birimi, 1283 gram.
rıza: razı olma, hoşnutluk.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadık: sözünde, işinde doğru olan, dostluğu ve bağlılığı içten olan.
sarf: kullanma; harcama.
sır: gizli hakikat.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci.
şayan-ı hayret: şaşılacak, hayret verici şey.
tasdik: doğrulama, onaylama.
tesadüf: rastlantı.
vak'a-i bereket: bereketi gösteren olay.
yakînen: yakîn olarak, şüpheye düşmeden bilme.

ince şeker getirmiştik. Ekser yoğurt ve süt ve tatlı kabağa vesair şeylere bazan yirmi-otuz dirhemden fazla kattıkları halde, beş ay devam etti. Halen o şekerden yüz dirhem kadar kalması, elbette bereket sebebiyledir.

Hem, bu havalideki şakirtler, herkes, cüz'i-külli hissetmiş ve itiraf ediyorlar ki: Risaletü'n-Nur'a çalıştığımız zaman, hem rızkımızda bereket ve suhulet, hem kalbimizde bir inşirah ve ferah, zahiren hissediyoruz. Ezcümle, ben kendim, yani Emin, itiraf ediyorum ki: Risaletü'n-Nur dairesine girmezden evvel bütün sene çalışırdım. Ne vakit Risaletü'n-Nur dairesine girdim, beş seneden beri üç-dört ay kadar çalıştığım halde evvelkinden daha müferrah ve daha mesud bir halde yaşamaklığım, yüzde yüz Risaletü'n-Nur'un hizmetinin bereketiyle olduğunda hiç şüphem yoktur. **(HAŞİYE)**

Hem, ezcümle, Üstadımız diyor ki: "Benim de kanaat-i katiyem çok tecrübelerle gelmiş ki; ben Risaletü'n-Nur'un tashihatıyla meşgul olduğum zaman, pek zahir bir tarzda hem rızkımda bereket, hem suhulet görüyordum. Ne vakit çalışmazsam, o hali göremiyordum."

Hem, Üstadımız diyor ve biz de tasdik ediyoruz ki: "Ben son zamanda anladım; şimdiye kadar hem ben,

---

HAŞİYE: Evet bütün kuvvetimle tasdik ediyorum ki, Emin kardeşimiz memleketimize geldiği zaman mütemâdiyen fa'al bir sûrette her ay çalışıyordu. Şimdi ise, Risâletü'n-Nur'un dairesine girdikten sonra, üç-dört aydan fazla çalıştığını görüyoruz.

Feyzi

bereket: bolluk, bereket, gürlük.
cüz'î: küçük, az.
dirhem: yaklaşık üç grama denk gelen eski bir ağırlık ölçüsü.
ekser: pek çok.
evvel: önce.
ezcümle: bu cümleden olarak.
faal: çalışkan, gayretli.
ferah: gönül açıklığı, sevinç, sevinme.
haşiye: dipnot.
havali: bölge, etraf, çevre, civar.
inşirah: ferahlama, göğsün açılıp sevinç ve huzura kavuşturulması, rahatlama.
kanaat-ı kat'iye: kesin kanaat, varılan kesin düşünce.
küllî: çok, büyük, çok miktarda.
mesut: saadetli, bahtlı, mutlu.
müferrah: feraha kavuşmuş, gönül huzuruna ermiş.
mütemadiyen: sürekli olarak, devamlı.
rızk: yiyecek, içecek şey, azık.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
suret: biçim, şekil, tarz
sühulet: kolaylık.
şakirt: talebe, öğrenci.
tarz: biçim, şekil.
tasdik: bir şeyin veya kimsenin doğruluğuna kesin olarak hükmetme.
tashihat: düzeltmeler, tashihler.
vesaire: ve başkaları, bunun gibileri.
zahir: açık, âşikar.
zahiren: görünüşte.

hem dostlarım, bir hakikatin suretini başka şekilde görmüşüz. Şöyle ki:

"Hapishanede birtek ekmek, sekiz ve bazan on gün bana kafi geldiği gibi, burada da aynen o tarzda yaşıyordum. Hem ben, hem kardeşlerim, bunu benim az yemek ve iştihasızlığıma veriyorduk. Halbuki, çok emarelerle katiyen anladık ki; o acib hal, bereket neticeleri imiş. Birkaç defa sekiz günde bana kafi gelen bir ekmeği, aynı iştiha ile, çalışmadığımdan berekete mazhar olmadığım zaman iki günde, bazan bir buçuk günde bitiriyordum. Demek bu on altı ve on yedi seneden beri benim mükemmel tayınatım, Risaletün-Nurun hizmetinden gelen bir bereket idi."

Evet, bize de aynelyakin derecesinde kanaat gelmiş ki; bu kesretli hâdisat-ı bereket, Kur'ân-ı Mucizü'l-Beyan'ın icaz-ı manevisinin bir şuaıdır. Manen der: "Ey Kur'ân şakirtleri! Sizi vazife-i mukaddesenizden ekseriyetle geri bırakan, maişet telaşesidir. O ise, Kur'ân'ın feyziyle bereket nevinden sizlere veriliyor; vazifenize bakınız!"

اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ اِسْمِكَ الْاَعْظَمِ وَبِحُرْمَةِ رَسُولِكَ الْاَكْرَمِ ❁ يَسِّرْلَنَا خِدْمَةَ الْقُرْاٰنِ بِنَشْرِ رِسَالَةِ النُّورِ بِالدَّوَامِ بَيْنَ الْاَنَامِ فِى عَالَمِ الْاِسْلَامِ ❁ اٰمِينَ، اٰمِينَ، اٰمِينَ [1]

Hem, hâdisat-ı bereketin aynı zamanda Risaletü'n-Nur'un bir kerameti olarak bir şakirdinin binler lira kıymetinde hanesinin, ona pek yakın dehşetli bir yangından

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
aynelyakîn: gözle görür derecede inanma; bir şeyi görerek ve seyrederek bilme.
bereket: bolluk, bereket, gürlük.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
ekseriyetle: daha ziyadesiyle, çoklukla, çoğunlukla.
emare: alâmet, belirti, nişan.
feyz: bolluk, bereket; ihsan, bağış.
hâdisat-ı bereket: bereket olayları.
hakikat: gerçek, esas.
hane: ev.
i'caz-ı manevî: manen mucize oluş.
iştiha: fazla istek, arzu.
kâfî: yeter, elverir.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kat'iyen: katî olarak, kesin olarak, kesinlikle.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.

1. Allah'ım İsm-i Âzamın ve Resûl-i Ekrem'in (a.s.m.) hürmetine, âlem-i İslâmdaki insanlar arasında Risâle-i Nur'un devamlı neşriyle bizim için Kur'ân hizmetini kolaylaştır. Âmin, âmin, âmin.

kesretli: çokluğu olan, çok fazla.
kıymet: değer.
Kur'ân-ı Mucizülbeyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.
maişet: geçim, geçinme.
manen: mana bakımından, manaca.
mazhar: nail olma, şereflenme.
nev: tür, çeşit.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci.
şua: ışın, bir ışık kaynağından uzanan ışık telleri.
tarz: biçim, şekil.
tayinat: erzak, yiyecek, gıda, tayınlar, tayin edilen parça veya miktar.
telâşe: telaş, her hangi bir şeyden dolayı meydana gelen sıkıntı ve acelecilik.
vazife: görev.
vazife-i mukaddese: mukaddes, kutsal görevler.

fevkal-memul bir surette Risaletü'n-Nur'un bereketiyle kurtulması; ve Risaletü'n-Nur'un Tercümanına ahiret cihetinde çok alakadarlık gösteren bir hanım, o dehşetli yangında hanesinin üçüncü katında bulunan elmas ve mücevherat ve altınlarını kurtarmak için koşup çıktığı vakit ateş her tarafını sarmış, elmas ve mücevheratını kurtaramadığı gibi, kendi nefsini de bütün bütün tehlike-i katiyede gördüğü vakitte Risale-i Nur Tercümanı, o ateşten, talebesinin hanesini kurtarmasına şiddetli dua ederken, o biçare hanım hatırına gelmiş, "Acaba o yangında o ahiret hemşirem bulunmasın?" diye ona da Risaletü'n-Nur'u şefaatçi edip dua etmiş.

"Ya Rabbi, ona merhamet eyle!" niyaz etmiş. Aynı zamanda o hanım, pencereyi kırmış, kendini iki kat yüksekliğinde avluya atmış, fevkalade bir surette ne incinmiş, ne de bir yeri kırılmış. Hem bakır ve demiri eriten o dehşetli ve şiddetli yangından bütün konak yandıktan sonra bütün mücevheratını ve altunun, hiçbiri zayi olmayarak muhafaza etmiş; bulmuş, almış. Risaletü'n-Nur'un bereketinden hem canını, hem malını kurtarmış.

Hem, mezkur hâdisatın aynı zamanında vuku bulması münasebetiyle, Risaletü'n-Nur'un kerametkarane iki tokatını yiyen, aynı anda vazifece ehemmiyetli iki mütecaviz ve muacciz iki adamın tecavüz ve taciz anında birisinin kafasına, diğerinin ciğerine vurması (HAŞİYE) bizde hiç

HAŞİYE: Evet, o mütecâvizlerden birisi dehâlet etti, ölümden kurtuldu; diğeri bir sene azap çekti, hem öldü.

ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
alâkadar: ilgili, ilişki.
âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
bereket: bolluk, bereket, gürlük.
bîçare: çaresiz, zavallı.
cihet: yön.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ehemmiyetli: önemli.
elmas: çok değerli.
faal: her zaman çalışan, harekette bulunan.
fevkalâde: olağanüstü.
fevkalme'mul: umulanın üstünde, umulandan çok fazla.
hâdisat: hâdiseler, olaylar.
hane: ev.
haşiye: dipnot.
hemşire: kız kardeş, bacı.
hürmet: saygı.
İsm-i âzam: Cenab-ı Hakkın bin bir isminden en büyük ve manaca diğer isimleri kuşatmış olanı.
kerametkârane: kerametli bir şekilde, keramet gösterircesine.
mezkûr: zikredilen, adı geçen, anılan.
muacciz: taciz eden, sıkıntı veren, sıkıcı, bıktırıcı, usandıran.
muhafaza: koruma.
mücevherat: mücevherler.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
mütecaviz: saldırgan, belli sınırını aşan.
mütemadiyen: sürekli olarak, devamlı.
nefs: kendi, şahıs.
neşr: herkese duyurma, yayma, tamim.
niyaz: Allah'a yalvarma ve yakarma.
Resul-i Ekrem: çok cömert, kerîm olan peygamber, Hz. Muhammed (a.s.m.).
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
suret: biçim, şekil, tarz.
şefaat: birinden başkasının kusurlarının veya suçunun bağışlanmasını dileme.
taciz: rahatsız etme, huzursuz kılma, sıkma.
talebe: öğrenci.
tasdik: doğrulama, onaylama.
tecavüz: saldırma, sataşma, başkasının hakkına dokunma.
tehlike-i kat'iye: kesin tehlike.
tercüman: çeşitli hal, durum, maksat veya duyguları ifade etme vasıtası.
vazife: görev.
vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme.
ya Rabbî: Ey her şeyi en güzel şekilde terbiye ve idare eden Rabb'im.
zayi: elden çıkmış, zarar, ziyan.

şüphe bırakmadı ki, hizmet-i Kur'ânîyedeki inayet-i Rabbaniyenin bir hıfz ve himayet sillesidir, "Artık durunuz, yeter! Tokada müstehak oldunuz!" diye manen söylemesidir.

Risaletün-Nur Şakirtlerinden

Emin ve Feyzi

* * *

MEHMED FEYZİ'NİN YEDİĞİ ŞEFKAT TOKADIDIR.

Evet, Üstadım bana "Mucizat-ı Ahmediyeyi kardeşim Hüsrev tarzında yaz" diyordu. Ben, yani Feyzi, bir parça tembellik ettim. Birden yirmi sekizlilerle askere istenildim. Yine Üstadım dedi: "Git, Mucizat-ı Ahmediyeyi yaz. Seni şimdi vermeyeceğim." Sonra başladım. O emir bir hafta geri kaldı. Tekrar bir arıza ile nasılsa Mucizat-ı Ahmediyenin yazılması noksanlaştı. Tekrar askere çağrıldım. Üstadım "Git, yaz" dedi. Ben gidip kemal-i ciddiyet ve sadakatle Mucizat-ı Ahmediyeyi yazmaya başladım. Fevkalme'mul ikinci defa emir geri kaldı. Tekrar bir mazerete binaen Mucizat-ı Ahmediyeyi yazamadım. Üstadım dedi, "Madem Mucizat-ı Ahmediyeyi yazmakla tekâsül ettin, şimdi senin vazifen *Risaletü'n-Nur* hesabına askerliktedir." Birden emir gelip bir şefkat tokadı yiyip vazifeme gönderildim. Cenab-ı Hakka şükürler olsun, mümkün olduğu kadar Risaletü'n-Nur'a çalıştım ve çalıştırıldım. Üstadım bize söylediği gibi, altı-yedi ay sonra terhis edilip sevgili Üstadıma, Risaletü'n-Nur'un kudsî

binaen: -den dolayı, bu sebepten.
fevkalme'mul: umulanın üstünde, umulandan çok fazla.
hıfz: koruma, muhafaza etme, himaye etme.
himayet: koruma, esirgeme.
hizmet-i Kur'âniye: Kur'ân'ın hizmeti.
inayet-i Rabbanîye: her şeyin terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakk'ın yardımı.
kemal-i ciddiyet: ciddiyetin son derecesi, tam bir ciddiyet.
kudsî: mukaddes, yüce.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
manen: mana bakımından, manaca.
mazeret: özür, elde olmadan yapılan suç, kabahat.
Mu'cizat-ı Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği mu'cizeler, Risale-i Nur'dan bir eser adı.
müstahak: hak eden, hak etmiş.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadâkat: bağlılık, doğruluk.
şakirt: talebe, öğrenci.
şefkat: karşılıksız sevgi besleme, içten ve karşılıksız merhamet.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
tekâsül: üşenme, tembellik.
terhis: askerliğini bitirenlerin ordudan gitmelerine izin verme, bırakma.
vazife: görev.

vazifesine kavuştum. İnşaallah bu kabahatim affolmuştur. Hem Risaletü'n-Nur'da, hem hizmet-i Kur'ânîyede bizleri sebkat eden Hüsrev, Rüştü, Hafız Ali, Hulûsi, Sabri gibi halis Kur'ân şakirtlerini ve kıymettar kardeşlerimi şefaatçi ederek o kusurumun affını bütün ruhumla Kur'ân'dan ve Üstadımdan rica ediyorum. Ben itiraf ediyorum ki, tembelliğimin cezası olarak fevkalme'mul bir şefkat tokadı yedim.

Risale-i Nur'un tembel bir şakirdi,
fakat elmas kalemli kardeşlerinin
gayret ve faaliyetiyle iftihar eden

Mehmed Feyzi

* * *

RİSALE-İ NUR ŞAKİRTLERİNDEN MEHMED FEYZİ VE EMSALİNE HİTABEN BEYAN EDİLEN BİR HAKİKATTİR

Kardeşim Feyzi

Madem sen Isparta vilâyetindeki kahramanlara benzemek istiyorsan, tam onlar gibi olmalısın. Eskişehir hapishanesinde, Allah rahmet etsin, mühim bir şeyh-i mürşid ve cazibedar bir Nakşi evliyasından bir zat, dört ay mütemadiyen Risaletü'n Nur'un elli-altmış şakirtleri içinde ve celpkârane onların içlerinde sohbet ettiği halde, yalnız birtek şakirdi muvakkaten kendine çekebildi.

beyan: açıklama, bildirme, izah.
cazibedar: çekici, cazibeli.
celpkârâne: bir yere çağırıp çeker gibi, çekip götürürcesine.
elmas: çok değerli.
emsal: benzerler.
evliya: veliler, Allah dostları.
fevkalme'mul: umulanın üstünde, umulandan çok fazla.
hakikat: gerçek, esas.
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
hitaben: hitap ederek, söyleyerek.
hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.
iftihar: övünme.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
kıymettar: kıymetli, değerli.
kusur: eksiklik, özür, suç, kabahat.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
muvakkaten: geçici olarak
mühim: önemli, ehemmiyetli.
mütemadiyen: sürekli olarak, devamlı.
Nakşî: Hz. Şah-ı Nakşibend'in kurduğu tarikat ve bu tarikata mensup olan.
rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
sebkat: geçme, ilerleme.
şakirt: talebe, öğrenci.
şefaat: birinden başkasının kusurlarının veya suçunun bağışlanmasını dileme.
şefkat: karşılıksız sevgi besleme, içten ve karşılıksız merhamet.
şeyh-i mürşit: doğru yola iletici önder.
vazife: görev.
vilayet: il.
zat: kişi, şahıs.

Mütebakisi, o cazibedar şeyhe karşı müstağni kaldılar. Risaletü'n-Nur'un yüksek, kıymettar hizmet-i imaniyesi, onlara kafi olarak kanat veriyordu. O şakirtlerin gayet keskin kalb basireti, şöyle bir hakikati anlamış ki:

Risaletü'n-Nur'a hizmet eden, imanını kurtarıyor. Tarikat ve şeyhlik ise, velayet mertebeleri kazandırıyor. Bir adamın imanını kurtarmak, on mümini velayet derecesine çıkartmaktan daha mühim ve daha sevaplıdır. Çünkü, iman, saadet-i ebediyeyi kazandırdığı için, bir mümine küre-i arz kadar bir saltanat-ı bakiyeyi temin eder; velayet ise, müminin Cennetini genişlettirir, parlattırır. Bir adamı sultan yapmak, on neferi paşa yapmaktan ne kadar yüksek ise, bir adamın imanını kurtarmak, on adamı veli yapmaktan daha sevaptır.

İşte bu dakik sırrı, senin Isparta'lı kardeşlerin bir kısmının akılları görmese de, umumunun keskin kalbleri görmüş ki; benim gibi biçare, günahkar bir adamın arkadaşlığını, evliyalara —belki, eğer olsaydı, müçtehidlere—dahi tercih ettiler.

Bu hakikate binaen, bu şehre bir kutub, bir Gavs-ı Azam gelse, dese: "Seni on günde velayet derecesine çıkaracağım." Sen, Risale-i Nur'u bırakıp onun yanına gitsen, Isparta kahramanlarına arkadaş olamazsın.

Lillâhilhamd, bu zamanda Sünnet-i Seniyye dairesinde kemal-i imanı kazanan Risale-i Nur Şakirtleri, evliyaların, mürşidlerin nazar-ı dikkatini celbedecek vaziyeti aldığından, her zamanda bulunan hakikî mürşidler, herhalde

basiret: kalp gözüyle görme, doğru ve ölçülü görüş.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
bîçare: çaresiz, zavallı.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
cazibedar: çekici, cazibeli.
celp: çekme, kendine çekme.
dakik: ince ve derin.
emsal: benzerler.
evliya: veliler, Allah dostları.
Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
gayet: son derece.
günahkâr: günahlı, günah işlemiş.
hakikat: gerçek.
hakiki: gerçek.
hitaben: hitap ederek, söyleyerek.
hizmet-i imaniye: iman ve Kur'an hakikatlerinin ikna edici ve ilmî delillerle anlaşılmasına hizmet etme.
iman: inanç, itikat.
kâfî: yeter, elverir.
kemal-i iman: imanın mükemmelliği ve sağlamlığı.
kıymettar: kıymetli, değerli.
kutup: evliyalar içerisinde zamanın en büyük mürşidi olan.
küre-i arz: yer küre, dünya.
Lillâhilhamd: Allah'a hamdolsun ki!.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
mertebe: derece, basamak.
mü'min: iman eden, inanan.
müçtehit: ayet ve hadislerden şer'î hükümler çıkarabilen, gerekli bütün ehillik şartlarına sahip olan, geniş ve derin bilgili din âlimi.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
mürşit: irşat eden, doğru yolu gösteren, rehber, kılavuz.
müstağni: tenezzül etmeyen, gerekli bulmayan.
mütebaki: geri kalan kısım.
nazar-ı dikkat: dikkatli bakma, dikkatli bakış.
nefer: asker, er.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
saadet-i ebediye: sonu olmayan, sonsuz mutluluk.
saltanat-ı bâkiye: bakî saltanat.
sır: gizli hakikat.
Sünnet-i Seniye: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) yüce sünneti; yüksek hâl, söz, tavır ve tasvipleri.
şakirt: talebe, öğrenci.
şeyh: tarikat dersi veren manevî lider, mürşit.
Tarikat: Allah'a ulaşmak için şeyhin gözetiminde müridin takip edeceği terbiye usul ve yolu.
temîn: sağlama.
umum: bütün, hepsi.
vaziyet: durum.
velâyet: velîlik, ermişlik, Allah dostluğu.
velî: Allah'ın sevgisine, himayesine kavuşmuş, ermiş kimseler, Allah dostu, evliya.
vilayet: il.

bu zamanda *Risaletü'n-Nur* Şakirtlerine müşteri olurlar. Birisini elde etseler, yirmi mürid kadar kıymet verirler. Hem zevkli ve cazibedar velâyet tereşşuhatı karşısında Risaletü'n-Nur'un hizmetindeki meşakkat, mücahede, külfet bulunduğundan, Feyzi'ye hitaben beyan edilen bu hakikat kaleme alındı.

Said Nursî

* * *

HÜSREV'İN BİR FIKRASIDIR.

Aziz Üstadım,

Yüksek ve ciddi irşadlarınızla adım atmayı en büyük bir maksat bilen talebeleriniz, son zamanlarda şayan-ı şükran bir vaziyete girdiler. Hulusi-i Sani, beş-on arkadaşıyla; Hafız Ali, civarındaki yirmi-yirmi beş arkadaşıyla; Mübarekler, otuz-otuz beş refikleriyle ve bilhassa Hacı Hafız Köyünde Ahmedler ve Mehmed'lerin çok halis gayretleriyle umumiyet itibarıyla, hem hiç mübalâğasız bin kalemle, belki daha fazla, en geride kalan Isparta'da ise kahraman Rüşdü'nün ve Risaleleri kendine tamamen yazan Mehmed Zühtü'nün ve Küçük Ali'nin ve Osman Nuri gibi faal talebelerin gayret ve himmetleriyle otuz ile kırk arasında, hattâ bir cihette mümtaziyet kazanan Mehmed Zühdü'nün Küçük Hafız Ali gibi hem Risaletü'n-Nur'u yazarak hem kendi evinde yüz elli kadar çocuğu serbest olarak üç aydanberi okutmasıyla ve civarında diğer köylerde bulunan on beş yirmişer arkadaşlarıyla

aziz: izzetli, muhterem, saygın.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
bilhassa: özellikle.
cazibedar: çekici, cazibeli.
ciddî: gerçek olarak, hakikaten.
cihet: yön.
civar: çevre, yöre, etraf.
faal: her zaman çalışan, harekette bulunan.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
hakikat: gerçek.
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
himmet: çalışma, çabalama, gayret gösterme.
hitaben: hitap ederek, söyleyerek.
Hulûsi-i sânî: ikinci Hulûsi.
irşat: doğru yolu gösterme, gafletten uyandırma.
kıymet: değer.
külfet: zahmet, sıkıntı.
maksat: gaye.
meşakkat: zahmet, sıkıntı, güçlük, zorluk.
mübalâğa: bir işi, bir şeyi çok büyütme, abartma.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
mücahede: savaşma, mücadele.
mümtaziyet: seçkinlik.
mürit: tarikatta bir şeyh ve mürşide bağlanarak tarikat usul ve âdetleri ile tasavvufî hakikatleri öğrenen kimse.
refik: arkadaş, yoldaş.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
şakirt: talebe, öğrenci.
şayan-ı şükran: teşekkür etmeye değer.
talebe: öğrenci.
tereşşuhat: damlamalar, sızıntılar; kesin olmayan haberler.
umumiyet: genellik.
vaziyet: durum.
velâyet: velîlik, ermişlik, Allah dostluğu.

talebeleriniz, Kur'ânî hizmetlerinde gayretli bir surette çalışmaktadırlar. Mübareklerin yazdıkları gibi, dört köyde dört ay zarfında, elifba okumayan kırkelli adam, Risaletü'n-Nur'u mükemmel yazmaya muvaffak olmaları harika bir keramet-i *Risaletü'n-Nur* olduğuna kanaatimiz geldi.

Risale-i Nur Şakirtlerinden
Hüsrev

* * *

HULUSİ BEYİN BİR FIKRASIDIR.

Aziz Üstadım,

On Dokuzuncu Mektubu bir mecliste ve bir Cuma gecesi okumak niyetiyle üzerime almıştım. Şiddetli yağmurlu bir gece idi. O mecliste okumak üzere elimi cebime koydum, o mübarek eser yerinde olmadığını hayretle gördüm. Eseri koyduğum cep yırtık ve delik olmadığı gibi, ben de başka hiçbir yerde durmadığıma göre bu hale hayret etmemek kabil mi? O geceyi uykusuz geçirdim, müteessir oldum. Hazret-i Gavstan bu mübarek eseri istedim. Lillâhilhamd, ertesi günü, bu eseri dinlemekle namaza başlamış olan bir muallim vasıtasıyla bulundu. Şakır şakır yağmur altında ve çamur içinde bu mübarek eser bulunsa bile artık okunmayacak derece olacağını tahmin edersiniz, değil mi? Şayan-ı hayret ve ca-yı dikkat ve medar-ı ibrettir ki, en ufak bir leke bile olmamıştır. Hafız-ı Hakikî, o mübarek eseri, ona manen ve

aziz: izzetli, muhterem, saygın.
cây-ı dikkat: dikkat edilecek nokta, dikkat edilecek yer veya şey; dikkate değer.
elifba: Arap dilinin seslerini ve yazı sistemini gösteren harfler dizisi.

fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
Hafız-ı Hakikî: hakikî muhafaza eden ve koruyan Allah.
hârika: olağanüstü.
Hazret-i Gavs: Abdulkadir Geylanî (k.s) Hazretleri.
kabil: mümkün, ihtimal dairesinde.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
keramet-i Risaletü'n-Nur: Risale-i Nur'un kerameti.
Kur'ânî: Kur'ân'a uygun, Kur'ân'a ait.
Lillâhilhamd: Allah'a hamdolsun ki!.
manen: mana bakımından, manaca.
meclis: topluluk.
medar-ı ibret: ibret sebebi, vesilesi.
muallim: ders veren, öğretmen.
muvaffak: başarmış, başarılı.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
müteessir: teessüre kapılan, hüzünlü, kederli, mahzun.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci.
Şayan-ı hayret: şaşılacak, hayret verici şey.
talebe: öğrenci.
vasıta: aracılık.
zarfında: süresince.

cidden bağlı olanlar gibi muhafaza buyurmuş. Hafîz ve Alîm ve Hakîm isimlerinin zahir bir tecellisi böylece lemean etmiş oldu.

Hulusi

* * *

Mahrem olan "Sırr-ı İnna Atayna"da cifir le istihracım, aynen Münazarat risalesinde, "Bir nur çıkacak; göreceğiz" diye gaybi müjdelerdeki gibi ilhami ve hak bir hakikati, fikrimle tatbikatımda bir kusur vardı. O kusur, beni bir zaman düşündürüyordu. Münazarat ve Sünuhat gibi risalelerdeki müjde-i Nuriyeyi, Risale-i Nur halletti. Daire-i siyasiye yerine, yüksek bir daire-i Nuriye ile o kusuru izale ettiği gibi; mahrem "Sırrı-ı İnna Atayna"da, "On iki-on üç sene sonra, İslâmiyete darbe vuranların başlarına öyle müthiş bir patlayış olacak ki, Kıyamete kadar unutulmayacak" mealindeki istihrac-ı cifri çok geniş bir dairede olduğu halde, "nur sırrı"nın aksine olarak dar bir dairede ve hususi bir hükümette tatbik etmek suretiyle fikrim o geniş daireyi ihata edemeyerek, o hakikatin suretini değiştirmiş.

Halbuki, o istihracın gösterdiği aynı tarihte, o rejimin müessisi ve başı dünyadan göçtü, darbesini yedi. Ve aynı senede perde altında, bilinmeyen ve küre-i arzın ekserisini ve nev-i beşerin kısm-ı azamını istibdadı altına alan bir müthiş cereyanın düğümü ve düğmesi ve manen başı ve en müthiş olan o göçüp giden adam tokat yediği aynı zamanda, daha sene tamam olmadan, o müthiş

Alîm: her şeyi hakkıyla bilen Allah.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
cidden: ciddî olarak, gerçek olarak.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
daire-i Nuriye: nura ait daire, nur dairesi.
daire-i siyasiye: siyaset dairesi.
ekserî: çoğu kısmı.
gaybî: gaybla ilgili, bilinmeyenle ilgili.
Hafîz: yarattıklarını koruyup gözeten Allah.
hâk: doğru, gerçek, hakikat.
hakikat: gerçek, esas.
Hakîm: her şeyi bir maksatla uygun ve hikmetle yaratan, hikmet sahibi Allah.
hall: çözme, karışık bir meseleyi şüphe edilmeyecek derecede açıklama.
hususî: özel.
ihata: kuşatma, içine alma.
ilhamî: ilham ile elde edilen, ilham ile ulaşılan.
istibdat: kendi başına ve hiç bir nizama ve kanuna bağlı olmadan yönetme, keyfî idare sistemi.
istihrac-ı cifrî: cifre ait sonuç çıkarmalar, cifirle ilgili hesaplamalar.
istihraç: bir şeyden bir şey çıkarma, sonuç çıkarma, mana çıkarma.
izale: giderme, ortadan kaldırma.
kısm-ı azam: büyük kısım, ekseriyet, çoğunluk.
Kıyamet: bütün kâinatın Allah tarafından tayin edilen bir vakitte yıkılıp mahvolması.
küre-i arz: yer küre, dünya.
lemeân: parlama, parıldama.
mahrem: herkesçe bilinmemesi gereken, gizli.
manen: mana bakımından, manaca.
meal: mana, anlam, mefhum.
muhafaza: koruma.
müessis: tesis edici, tesis eden, kuran, kurucu.
müjde-i Nuriye: nurlu müjde.
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.
nev'i beşer: insanoğlu, insanlar.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sır: gizli hakikat.
sırr-ı inna a'teyna: Kevser suresinin sırrı.
suret: biçim, tarz, görünüş.
tatbik: uydurma, uygulama.
tatbikât: uydurmalar, uygulamalar.
tecelli: belirme, bilinme, görünme.
zahir: açık, âşikar.

cereyanın bütün başları ve taraftarları öyle semavi ve müthiş tokatlara ve şiddetli fırtınalı musibetlere tutulmaya başladılar ki, Kıyamete kadar azabını çekecekler ve çekiyorlar; ve edyan-ı semaviye ve İslâmiyete ettikleri cinayetlerin cezasını çok geniş bir dairede gördüler ve görüyorlar. "Mimsiz medeniyetin bu istifrağ ve kusması ile dünyayı mülevves ettikleri için, aynı istihracın gösterdiği tarihte o medeniyetin başına öyle semavi tokat indi ki, en karanlık vahşetten daha aşağı indirdi.

Elhasıl: "Sırr-ı İnna A'tayna"da, çok geniş bir daireyi, dar bir dairede tatbik edilmiş. Nur müjdesi ise, dar ve manevi, fakat yüksek bir daireyi, geniş ve maddi bir daire suretinde tasvir edilmiş. Cenab-ı Hakka yüz bin şükür ediyoıum ki, bu iki kusurumu [1] يُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ sırrına mazhar eyledi.

Said Nursi

* * *

HÜSREV'İN BİR FIKRASIDIR.

Çok kıymettar ve çok sevgili Üstadım efendim,

Hazret-i İsa Aleyhisselâmla Deccal hakkındaki ehadis-i müteşabiheden bir hadisin üç cihetle hakikî tevilini beyan ve izah eden Mehmed Feyzi ve Emin kardeşlerimizin mübarek fıkralarını Sabri kardeşim göndermiş; bugün aldım, okudum. Bu hadis-i şerifin mealine ve hakikî tevillerine o kadar muhtaçmışım ki, kızgın kum

Aleyhisselam: Allah'ın selamı onun üzerine olsun.
azap: günahlara karşı çekilecek ceza, eziyet, işkence.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
cihet: yön.
cinayet: cana kıyma, katl veya bu derecede ağır bir suç.
Deccal: kıyamet zamanına yakın meydana çıkarak fitne ve fesada sebep olacağı, İslâmî şeairi tahrip edeceği, tarihte görülmemiş zulümleri nifakla aldatarak yapacağı hadis-i şeriflerde belirtilmiş yalancı ve zararlı şahıs.
edyan-ı semaviye: semavî dinler, Allah tarafından gönderilmiş olan hak dinler.
ehadis-i müteşabihe: teşbih ve temsil yoluyka hakikati anlatan, mecazî manada söylenen hadisler.
elhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış.
hadis-i şerif: Peygamberimizden aktarılan sözlerin genel adı.
hakikî: gerçek.
istifrağ: kusma.
istihraç: bir şeyden bir şey çıkarma, sonuç çıkarma, mana çıkarma.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.
Kıyamet: bütün kâinatın Allah tarafından tayin edilen bir vakitte yıkılıp mahvolması.
kıymettar: kıymetli, değerli.
maddî: madde ile alakalı, cismanî.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.

1. Allah onların günahlarını silip, yerlerine iyilikler verir. (Furkan Suresi: 70.)

mazhar: bir şeyin çıktığı göründüğü yer; nail olma, şereflenme.
meal: mana, anlam, mefhum.
mimsiz medeniyet: deniyet manasına gelen kötü medeniyet.
musibet: felaket, bela.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
mülevves: kirli, pis; karışık, düzensiz.
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.
semavî: Allah tarafından olan, İlâhî.
sır: gizli hakikat.
sırr-ı inna a'teyna: Kevser suresinin sırrı.
suret: biçim, şekil, tarz.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
taraftar: taraflı, bir tarafı destekleyen.
tasvir: bir şeyi yazıyla veya başka ifade tarzlarıyla anlatma.
tatbik: uydurma, uygulama.
tevil: yorumlama, yorum.
vahşet: ürkütücü ve korkunç olan şey.

sahralarında senelerden beri susamışlara ab-ı hayat uzatır gibi ruh ve kalbim bir taze hayat buldu. Derinden derine nefes aldım, bütün letaiflerim sürurla doldu, zahirî cesedimden manevî kalbime kadar sirayet etti. Sevgili Üstadımız talebelerini ve Kastamonulu kardeşlerimiz de bizleri lütuflarıyla doyurduklarından, Cenab-ı Hakka hadsiz şükrettim. Başta sevgili Üstadım, Risaletü'n-Nur'un kerametine ve bu fıkranın feyzine bakan üç ikram ile karşılaştık.

Birincisi: Mektubunu birlikte takdim ettiğim Sabri kardeşimiz, bu âli fıkra eline vasıl olacağı anda, bir diğer kardeşine hâdisattan bahsederken bu fıkranın münderecatını anlatması…

İkincisi: Bu hakir talebeniz Hüsrev de, bu fıkranın vusulünden birgün evvel Refet Beyle konuşurken demiştim: "Aziz Refet, biz Hazret-i İsa Aleyhisselâmın nüzulüne intizar ediyoruz. Bu peygamber-i âlişan, din lehinde hareket eden cereyanın başlarına nüzul etse gerektir; ve o millet de Müslüman olacaktır. Sevgili Üstadımızın son mektuplarından böyle anlıyorum. Bu hususta ümidim kuvvetlidir. İnşaallah öyle de olacaktır" demiştim.

Üçüncüsü: Atabeyli kardeşlerimin sevgili Üstadıma yazdıkları mektup ki, onu da bu akşam aldım, okudum, çok acip gördüm. O kardeşlerim de Osman Halidî'nin bahsettiği müceddid-i din ve o şerefe Cenab-ı Hakkın nail ettiği zatı da sevgili Üstadımız olan *Risaletü'n-Nur*

âb-ı hayat: hayat suyu.
acip: tuhaf, hayrette bırakan.
Aleyhisselam: Allah'ın selamı onun üzerine olsun.
âlî: yüce, yüksek, ulu.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
bahis: konu.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
ceset: vücut, beden.
evvel: önce.
feyz: bolluk, bereket; ihsan, bağış.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
hâdisat: hâdiseler, olaylar.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
hakir: küçük, aşağı, ehemmiyetsiz.
ikram: bağış, ihsan, bir şey sunma.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
intizar: bekleme, gözleme.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
leh: onun tarafına, ondan yana, birinin faydası için yapılan hareket.
letaif: manevî duygular.
lütuf: güzellik, hoşluk, iyilik, ihsan.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
müceddid-i din: dini tecdit eden, dini, yine dinin kaynağından aldığı ilim ve tefsirle kuvvetlendiren.
münderecat: bir şeyin içine derc edilmiş şeyler, bir kitap veya derginin ihtiva ettiği şeyler, içindekiler.
nail: kavuşan, ulaşan, eren.
nüzul: inme, iniş, gökten dünyaya geliş.
peygamber-i alişan: büyük şan ve şeref sahibi olan peygamber, Hz. Muhammed (a.s.m.).
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
sahra: geniş ve susuz arazi, çöl.
sirayet: birinden diğerine geçme, bulaşma.
sürur: sevinç, mutluluk.
şeref: manevî büyüklük, yücelik, onur.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
takdim: arz etme, sunma.
talebe: öğrenci.
vasıl: ulaşan, erişen, kavuşan.
vusul: ulaşma, erişme, yetişme.
zahirî: görünürde.
zat: kişi, şahıs.

olduğundan bahsediyorlar. O mektubu da birlikte takdim ettim.

Evet muhterem Üstadım, bugünlerde Risaletü'n-Nur'un, fevkalade faaliyeti içinde çok kerametlerini müşahede ediyoruz. Hattâ şöyle diyebilirim ki: Herbir talebeniz, başlı başına, birer birer, belki de kerratla böyle ikrama ve böyle in'ama mazhardırlar.

Milâslı Mehmed Efendi, "Bir karyede, bin kalemle Nura sarılan kardeşlerimizin köyündeki faaliyeti biraz mübalâğalı görmüşler. Ben onun tahkiki için geldim" dedi. Risaletü'n-Nur'un bir kerameti idi ki, bu köyün kıymetli faal bir talebesi Marangoz Ahmed yanımda idi. Ben dedim: Vakıa ben bu köye gitmedim, kardeşlerimden soruyorum, onlar da diyordu: "Kadın-erkek, çoluk-çocuk, Risaletü'n-Nur'u yazan bin kalem vardır." Sonra Marangoz Ahmed dedi ki: "Bizim köyümüz üç yüz elli hanedir. İki hoca, bir hacı, üç adamdan başka bütün evlerimize *Risaletü'n-Nur* girmiştir. Kadınlara, kız çocuklarına varıncaya kadar yazıyorlar. Hattâ ümmilerden, kırk yaşından yukarı yazı yazan on kadar kardeşimiz vardır" cevabında bulundu. Milâslı Mehmed Efendi bu faaliyete hayran oldu.

Talebeniz

Hüsrev

* * *

faal: çalışkan, gayretli.
fevkalâde: olağanüstü.
hane: ev.
ikram: bağış, ihsan, bir şey sunma.
in'am: nimet verme, nimetlendirme, ihsan etme.
karye: köy.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
kerrat: kereler, defalar, kezler.
mazhar: nail olma, şereflenme, İlahî tecellilerin göründüğü yer olma.
muhterem: saygı değer, hürmete layık, saygın.
mübalâğa: bir işi, bir şeyi çok büyütme, abartma.
müşahede: bir şeyi gözle görme, seyretme.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
tahkik: doğru olup olmadığını araştırmak, inandığı şeylerin aslını, esasını bilerek inanma.
takdim: arz etme, sunma.
talebe: öğrenci.
ümmî: okuma yazması olmayan, okumamış.
vakıa: olay.

RİSALE-İ NUR'UN BEŞ TALEBESİNİN BİR FIKRASIDIR.

Isparta'nın saf menabi-i ilmiyesinden bir zat ki, tarikat-ı aliye-i Nakşiyye rüesasından ve bin iki yüz doksan iki veya bin iki yüz doksan üç arasında dâr-ı bekaya teşrif buyuran Beşkazalızade Osman Halidî Hazretleri, meslek-i ilmiye ve ameliyesiyle alâkadarane keşfiyat ve hâdisatını bir hüccet-i katıa gibi vârislerine vasiyet ve mahz-ı tebşiratlarını şöylece tevarüs eylemiştir. Hattâ Üstad-ı muhteremimizin tevellüdüne tam isabetli olarak, tarih-i mezkûrda "İmanı kurtaran bir müceddid çıkacak; o da bu sene tevellüt etmiş" demiş. Bundan başka, dört evlâdından birisinin o zat ile müşerref ve mülâki olacağını ilâve etmiştir. Bu beyanat-ı hakikîye şöylece cereyan etmiştir:

Bin üç yüz yirmi yedi Rumî senesi Atabey'de sünnet ve hıfz cemiyetlerinden birinde müşarün ileyh Osman Halidî Hazretlerinin evlâtlarından sonuncusu Ahmed Efendi merhumdan, "Müceddid, müceddid diyorsunuz. Nerede ve kimdir?" İrad olunan suale cevaben, "Evet, şimdi mevcuttur ve hem otuz beş yaşlarındadır" demiştir.

Saniyen: Isparta'nın Yenice Mahallesinden ve kardeşlerimizden Nuri tarafından merhum mumaileyh Ahmed Efendiden "Pederiniz, 'Benim evlâdımdan birisi o müceddidle mükâleme ve musafahada olacaktır' demiş. Nasıldır?" diye sorulmuş. Cevaben, Ahmed Efendi merhumun "Evet doğrudur. Ben onunla görüştüm" cevabında

alâkadarâne: ilgilenerek, alâka göstererek.
beyanat-ı hakikiye: gerçek beyanlar, açıklamalar.
cemiyet: manevî birlik teşkil eden topluluk.
cereyan: olma, meydana gelme.
cevaben: cevap olarak, karşılık şeklinde.
dâr-ı beka: bâkî ve sonsuz dünya; ahiret.
evlât: çocuklar.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
hâdisat: hâdiseler, olaylar.
hıfz: .
hüccet-i katıa: kat'i ve kesin delil, hiç bir şüpheye mahal bırakmayan delil.
iman: inanç, itikat.
irad: söyleme.
keşfiyat: keşifler, Allah'ın ilham etmesiyle gösterilen gaybla ilgili sırlar.
mahz-ı tebşirat: müjdelerin en güzeli, müjdelerin tâ kendisi.
menabi-i ilmiye: ilmin kaynakları.
merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.
meslek-i ameliye: .
meslek-i ilmiye: ilim mesleği, ilme ait yol.
mumâileyh: ismi geçen, bahsedilen.
musâfaha: selam vermek ve sevgisini göstermek üzere birbirine el uzatma.
müceddit: hadis-i şerifle, her asır başında geleceği müjdelenen dinin yüksek hizmetkârı; dine yeni bir tarzla yaklaşan, asrın şartlarına göre ve ortaya atılan yeni şüphe ve taarruzlara karşı dini yorumlayıp kuvvetlendiren büyük âlim.
mükâleme: konuşma.
mülâki: görüşen, konuşan.
müşarünileyh: kendine işaret edilen, ismi evvelce söylenmiş olan, sözü edilen.
müşerref: şerefli, yüce.
peder: baba.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
rumî: Rumî tarih ve sene, Rumî takvim.
rüesa: reisler, başkanlar.
saf: halis, temiz.
saniyen: ikinci olarak.
sual: soru.
talebe: öğrenci.
tarih-i mezkur: zikredilen, adı geçen tarih.
tarikat-ı âliye-i Nakşiye: yüce nakşi tarikati.
teşrif: şereflendirme; büyük birinin bir yere gitmesi veya bir yerden gelmesi.
tevarüs: miras yoluyla geçme.
tevellüt: doğma, doğum.
Üstad-ı muhterem: muhterem, saygıdeğer üstad.
vâris: mirasçı.
vasiyet: bir kimsenin öldükten sonra yapılmasını istediği şeyler için, sağlığında verdiği emir ve ısmarlama.
zat: kişi, şahıs.

bulunması, işbu keşfiyat ve beyanata medar olmuştur. Müşarün ileyh Osman Halidî Hazretlerinin müstesna tesbihat ve tahmidatının biri, [1] وَاَنْ لَيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَاسَعٰى ayet-i kerimesinin fazl-ı tevfikine sığınarak, Isparta'nın cenubunda, dağda Sidre nam mevkide erbain eyyam-ı mübarekesini tes'id ve hasr-ı tesbihata niyetle kırk günlük iaşeye tahsis ettiği ki, herbir gün için elli dirhem miktarında bir bezdirme ekmeğinden kırk tane olan bir tahsisatı bir-iki günde yer ve kırk gün de daha yemek yemeden o mevki-i mahsusada imrar-ı evkat ve tesbihatta bulunurlar. İkmalinde, geri avdetlerinde mübarek dudakları birbirine yapışır, bıçakla tekrar açarlar. Biraz ileride şu asr-ı hazırın uğradığı ve uğrayacağı kaviyyen me'mul ve melhuz olan sefahet ve atalete rağmen düsturu şüyuhatını tahdit ve ancak anasır-ı mecruha cerrahını unutmayıp ve ihmal dahi etmeyerek şehadet-i kat'iyesini gösterip sahife-i hayatını bin iki yüz doksan ikide imzalamıştır.

Van'da tesisine başlanan Medrese-i Zehranın tehiri, "Doktor hastaya elzemdir" fetvasıyla, on dokuz bin altın tahsisat ve arkasında Sultan Reşad, daha beride iki yüz meb'ustan yüz altmış küsurun inzimam-ı reyi yüz elli bin banknot kabul ettikleri halde, maddeten mevki-i fiile isal edilememiş. Herhalde Hakîm-i Mutlak, Kadîr-i Mutlak, daha ahsen suretini dilemiş ki, o Sultan-ı Ezelînin lûtfuyla, maddiyata minnet etmeden, hâzâ min fazlı Rabbi, elhamdü lillâh, Isparta'da Risale-i Nur'un telifine menba olması ve manevî Medresetü'z-Zehra hükmüne geçmesi,

anasır-ı mecruha: yaralanmış unsurlar.
asr-ı hazır: şimdiki asır.
avdet: geri gelme, dönüş.
ayet-i kerîme: Kur'ân'ın ayeti; azamet ve şerefi olan ayet.
cenup: güneyde yer alan bölgeler.
düstur: kaide, esas, prensip.
düstur-i şuyuhât: herkes tarafından bilinen kurallar.
erbain: dervişlerin çile çıkarmak için hücreye kapandıkları kırk günlük mühlet.
eyyam-ı mübareke: mübarek günler.
fehvâ: mana, anlam, mefhum, kavram.
Hakîm-i Mutlak: Sonsuz hikmet sahibi ve her şeyi her hangi bir kayda ve şarta bağlı olmaksızın gayeli ve faydalı yaratan Allah.
hasr-ı tesbihât: tesbihata has kılma, sadece Allah'ü Tealayı zikirle meşgul olma.
hükmüne: yerine, değerine.
ikmal: tamamlama, bitirme.
imrar-ı evkat: vakit geçirme.
inzimam-ı rey: görüş birliği, aynı görüşü paylaşma, aynı fikre katılma.
îsâl: ulaştırma, eriştirme.
Kadîr-i Mutlak: hiç bir kayıt ve şarta tâbi olmaksızın her şeye gücü yeten sonsuz kudret sahibi, Allah.
kaviyyen me'mul: çok kuvvetle ümit edilen.
keşfiyat: keşifler, Allah'ın ilham etmesiyle gösterilen gaybla ilgili sırlar.
maddeten: madde ve cisim olarak.
maddiyat: maddî ve cismanî şeyler, gözle görülüp elle tutulur cinsten şeyler.
mebus: milletvekili.
medar: sebep, vesile.
Medresetüzzehra: Bediüzzaman'ın doğuda (Van) yapılmasını idarecilere teklif ettiği, fen ilimleriyle din ilimlerinin birlikte okutulmasını düşündüğü üniversite.
melhuz: hatıra gelen, umulan, beklenen, muhtemel olan.
mevki-i fiil: iş, hareket yapma sahası.
mevki-i mahsusa: özel olarak ayrılmış yer.
minnet: bir iyilik karşısında yük altında kalma, kendini manevî olarak borçlu hissetme.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
müstesna: benzerlerinden üstün olan, seçkin, mümtaz.
müşarünileyh: kendine işaret edilen, ismi evvelce söylenmiş olan, sözü edilen.
sahife-i hayat: hayat sayfası; hayatın devreleri.
sefahat: yasak şeylere, zevk ve eğlenceye aşırı derecede düşkünlük.
Sultan-ı Ezelî: ezelî sultan; kudret, kuvvet ve hükümranlığının başlangıcı olmayan Allah.
şahadet-i kat'iye: kesin ölüm ve şehitlik.
tahdit: hudutlandırma, sınırlama.
tahmidat: hamd etmeler, şükretmeler.
tahsis: bir şeyi bir kimseye veya bir yere ayırma.
tahsisat: bir kimse ve daire için ayrılmış para, ödenek.
te'hîr: erteleme, sonraya bırakma.
telif: eser yazma.
tesbihat: tesbihler, Cenab-ı Hakkın bütün noksan sıfatlardan uzak ve bütün kemal sıfatlara sahip olduğunu ifade eden sözler.
tesîd: tebrik etme, kutlama.
tesis: kurma, meydana getirme.

1. İnsan için çalışmaktan başka birşey yoktur. (Necm Sûresi: 39.)

payansız kusurlarımızın belki de setrine inşaallah vesile olmasını Cenab-ı Erhamürrahimîn'den dileyerek, işbu destgâh-ı manevîyi tahkimen Osman-ı Halidî'nin kıymettar ve manidar, sadık ve meşhur ihbaratının hedef ve masruf-i lehi günden daha aşikâr bir halde zuhur etmiştir.

Şu mütevali vekayi-i müsbete biz aciz hizmetçilere vazife-i aslîmizde ayrıca nazar-ı dikkati celbettiğine muttali olduktan sonra, bin hamd ü sena ile huzur-i Üstada birer birer vücud-i manevîmizle arz-ı endam eder ve mübarek ellerini öperiz. Aynı gayeye yardıma koşan ve aynı destgâhın alâkadarları olan Küçük Hüsrev, Feyzi, Nazif, Emin, Tahsin, Tevfik, Hilmi gibi kardeşlerimize arz ederiz.

Risale-i Nur Şakirtlerinden

Hasan, Osman, Tahirî, Abdullah

Hulûsi-i Sani Sabri

* * *

Aziz kardeşlerim

Bugünlerde Tefsirin ve Onuncu Sözün tevafukatına baktım. Kendi kendime dedim ki: "Bu ziyade tafsilat israftır. Ehemmiyetli meseleler çoktur; vakit zayi olmasın." Birden ihtar edildi ki: "O tevafuk altında çok ehemmiyetli meseleler vardır. Hem madem tevafukta bir inayet-i hassa ve bir iltifat-ı Rahmani Risaletün-Nura karşı tezahür etmiş; o iltifata karşı hüsn-i şükran ve memnuniyet ve müteşekkirane sevinç ne kadar ifratkarane de olsa,

işbu: işte bu, bu.
kıymettar: kıymetli, değerli.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
manidar: nükteli, ince manalı.
masruf-i leh: faydalı iş, dönüş.
memnuniyet: memnunluk, sevinçli oluş.
mesele: önemli konu.
muttali: bir işten haberi olan, bilgili, haberdar.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
müteşekkirâne: müteşekkir olarak, teşekkür edercesine.
mütevâli: birbiri ardınca giden, ard arda gelen, takib eden, ara vermeden süren.
nazar-ı dikkat: dikkatli bakma, dikkatli bakış.
payan: son, nihayet.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadık: doğru, gerçek, hakikî olan.
setr: örtme, kapama, gizleme.
şakirt: talebe, öğrenci.
tafsilât: tafsiller, açıklamalar, izahlar.
tahkimen: sağlamlaştırarak, kuvvetlendirerek.
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
tevafukat: tevafuklar, uygunluklar, raslantılar, birbirine uygun gelişler.
tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.
vazife-i aslî: asıl vazife, görev.
vekayi-i müsbete: müspet, olumlu olaylar.
vesile: aracı, vasıta.
vücud-i manevî: manevî vücut.
zayi: elden çıkmış, zarar, ziyan.
ziyade: fazla, fazlasıyla.
zuhur: ortaya çıkma.

âciz: zayıf, güçsüz, zavallı.
alâkadar: ilgili, ilişki.
arz: sunma.
arz-ı endam: boy-pos göstermе.
aşikâr: açık, belli, meydanda.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
celp: çekme, kendine çekme.
Cenab-ı Erhamürrâhimîn: inayet ve rahmet, yardım ve lütuf sahiplerinin en merhametlisi olan, şeref ve azamet sahibi olan yüce Allah (c.c.).
destgâh: tezgah.
destgâh-ı manevî: manevî tezgah.
ehemmiyetli: önemli.
hamd ü sena: şükür ve övgü.
Hulûsi-i sânî: ikinci Hulûsi.
huzur-i Üstad: Üstad'ın huzuru.
hüsn-i şükran: güzel teşekkür, şükür.
ifratkârâne: aşırı giderek
ihbarat: ihbarlar, bildirmeler, haber vermeler.
ihtar: dikkat çekme, hatırlatma, uyarı.
iltifat: ilgi gösterme, yüzünü çevirip bakma.
iltifat-ı Rahmanî: hiç bir şeyi hariç bırakmayarak bütün mahlûkatına şefkat ve merhamet eden Cenab-ı Hakkın iltifatı, teveccühü.
inayet-i hassa: özel yardım, Cenab-ı Hakk'ın sevdiği kullarına yapmış olduğu hususî himayesi ve yardımı.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.

israf olamaz." Bu ihtar mücmelini iki cihetle izah edeceğim.

Birincisi: Her şeyde —ne kadar cüz i olsa da— bir kasıt ve iradenin cilvesi bulunmasıdır, tesadüf hakikî olarak bulunmamasıdır.

Evet, kesretin en dağınık ve en ziyade tesadüfe verilen, kelimattaki hurufatın vaziyetleridir. Hususan kitabette, madem hiç münasebeti olmayan ve ihtiyar-ı beşer karışmayan hurufatın vaziyetlerinde bir tenasüb, bir nizam bulunuyor; elbette bir irade-i gaybi tahtında vaziyetler veriliyor. Hiçbir şey, daire-i ilim ve kudretinden hariç olmadığı gibi, daire-i irade ve meşietten dahi hariç değildir ki, böyle cüz'i ve dağınık şeylerde dahi bir tenasüb gözetiliyor ve tanzim ediliyor. Ve o tanzim içinde irade-i amme cilvesinden inayet-i hassa suretinde Risaletün-Nur'a bir imtiyaz nevinden hususi bir teveccüh görülmüş. Ben bu derin meseleyi tam görmek için İşaratül-İcazın tevafukatına dikkat ettim ve kati bir kanaatle o sırrı bildim ve hissettim.

İkincisi: Nasıl ki çok mübarek ve kudsi büyük bir zat, gayet fakir ve muhtaç bir adama ümit edilmediği bir tarzda iltifatkarane bir kapta bazı kağıtlara sarılı bir hediye ihsan etse, elbette o biçare adam, o pek büyük zata karşı hediyesinin binler mislinden fazla teşekkür etmek ister. Ve bin o hediye kadar kıymetli bulunan o hediye ile gösterilen iltifata karşı ne kadar teşekkürde israf ve ifrat da etse, makbuldür. Ve o çok mübarek zatın hediyesine

bîçare: çaresiz, zavallı.
cihet: yön.
cilve: tecelli, görüntü.
cüz'î: küçük, az.
daire-i ilim ve kudret: ilim ve kudret dairesi.
daire-i irade ve meşiet: Cenab-ı Hakk'a ait irade, arzu, dilek ve işlerin dairesi.
gayet: son derece.
hakiki: gerçek.
hariç: bir şeyin dışında kalma.
hurufat: harfler.
Hususan: bilhassa, özellikle.
hususî: özel.
ifrat: aşırılık, pek ileri gitme, haddini aşma.
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
ihtiyar-ı beşer: insanın ihtiyar, irade ve tercihi.
iltifat: ilgi gösterme, yüzünü çevirip bakma.
iltifatkârane: iltifat edene yakışır şekilde, iltifat edercesine, iltifat ederek.
imtiyaz: fark, ayrıcalık, üstünlük.
inayet-i hassa: özel yardım, Cenab-ı Hakk'ın sevdiği kullarına yapmış olduğu hususî himayesi ve yardımı.
irade: dileme, isteme, bir şeyi yapıp yapmama konusunda için olan iktidar, güç.
irade-i âmme: genel irade, güç.
irade-i gaybî: gaybî irade, Cenab-ı Hakkın, izzeti ve imtihan sırrı gereğince, kâinatta yapmış olduğu faaliyetlere sebepleri ve tabiatı perde ederek iş görmesi.
israf: gereksiz yere harcama, ihtiyaçtan fazlasını harcama, savurganlık.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kast: bir işi bile bile, isteyerek yapma.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
kelimat: kelimeler, sözler.
kesret: çokluk.
kitabet: kâtiplik, yazma.
kudsî: mukaddes, yüce.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
makbul: kabul edilmiş, geçerli.
mesele: önemli konu.
misl: kat; eş.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
mücmel: kısa ve az sözle ifade edilmiş, öz, özet.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
nev: tür, çeşit.
nizam: düzen, düzgünlük; kanun.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sır: gizli hakikat.
suret: biçim, şekil, tarz.
taht: alt.
tanzim: düzenleme, sıralama, tertipleme.
tarz: biçim, şekil.
tenâsüb: uyma, uygunluk, birbirini tutma.
tesadüf: rastlantı.
tevafukat: tevafuklar, uygunluklar, raslantılar, birbirine uygun gelişler.
teveccüh: yönelme, sevgi, ilgi.
vaziyet: durum.
zat: kişi, şahıs.
ziyade: çok, fazla.

sardığı kağıtları da teberrük deyip şeker gibi yese, hatta o hediye içindeki cevizlerin kabuklarını da teberrük deyip ekmek gibi yese, başına koysa, israf olmadığı gibi, Risaletün-Nur yüzünde, irade-i ammede inayet-i hassa iltifatı, tevafuk zarfıyla ihsan edilmiş. Elbette tevafuka dair tafsilat, tasvirat, füli teşekküratın bir nevidir ve sevincin ve minnettarlığın heyecanlı bir tereşşuhatıdır. Evet, böyle, bir zatın iltifatını gösteren maddi kırk para ihsanına karşı, kırk bin liraya değer iltifatına karşı ne kadar teşekkür eylese, israf değil.

Said Nursi

* * *

Aziz sıddık kardeşlerim

Sizin fevkalade sadakat ve uluvv-i himmetinizden tereşşuh eden bir hafta evvelki mektubunuza karşı hüsn-i zannınızı bir derece cerh eden benim cevabımın hikmeti şudur ki:

Bu zamanda öyle fevkalade hakim cereyanlar var ki, herşeyi kendi hesabına aldığı için, faraza hakikî beklenilen o zat dahi bu zamanda gelse, harekatını o cereyanlara kaptırmamak için siyaset alemindeki vaziyetten feragat edecek ve hedefini değiştirecek diye tahmin ediyorum.

Hem, üç mesele var. Biri hayat, biri şeriat, biri imandır. Hakikat noktasında en mühimmi ve en azamı, iman meselesidir. Fakat, şimdi umumun nazarında ve

minnettar: bir iyiliğe karşı teşekkür duygusu içinde olan.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
nazar: bakış
nev: tür, çeşit.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadâkat: bağlılık, doğruluk.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
Şeriat: Allah tarafından peygamber vasıtasıyla bildirilen, İlâhî emir ve yasaklara dayanan hükümlerin hepsi.
tafsilât: tafsiller, açıklamalar, izahlar.
tasvirat: tasvirler, resmini yapmalar, bir şeyi çeşitli ifade şekilleri ile anlatmalar.
teberrük: bir şeyi bereket ve saadet vesilesi sayarak almak veya vermek.
tereşşuh: sızıntı, damla.
tereşşuhat: damlamalar, sızıntılar.
teşekkürat: teşekkürler, minnet, memnuniyet ve şükür ifade etmeler.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
ulüvv-i himmet: himmetin yüksekliği; yüksek himmetlilik, yüksek gayretlilik.
umum: bütün, hepsi.
vaziyet: durum.
zat: kişi, şahıs.

âlem: dünya.
âzam: en büyük.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
cerh: yaralama.
dair: alakalı, ilgili.
evvel: önce.
faraza: farz edelim ki, öyle sayalım ki, söz gelişi.
ferâgat: hakkından isteyerek vazgeçme.
fevkalâde: olağanüstü.
fiilî: fiille ilgili, gerçekten yapılan iş.
hakikat: gerçek.
hakikî: gerçek.
hâkim: hükmeden.
harekât: hareketler, davranışlar.
hikmet: İlahî gaye, gizli sebep, fayda.
hüsn-i zan: iyi fikirde bulunup, iyi olacağını düşünmek.
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.
iltifat: ilgi gösterme, yüzünü çevirip bakma.
iman: inanç, itikat.
inayet-i hassa: özel yardım, Cenab-ı Hakk'ın sevdiği kullarına yapmış olduğu hususî himayesi ve yardımı.
irade-i âmme: genel irade, güç.
israf: gereksiz yere harcama, ihtiyaçtan fazlasını harcama, savurganlık.
maddî: madde ile alakalı, cismanî.
mesele: önemli konu.

hal-i alem ilcaatında en mühim mesele, hayat ve Şeriat göründüğünden, o zat şimdi olsa da, üç meseleyi birden umum ruy-i zeminde vaziyetlerini değiştirmek nev-i beşerdeki cari olan adetullaha muvafık gelmediğinden, herhalde en azim meseleyi esas yapıp, öteki meseleleri esas yapmayacak, ta ki iman hizmeti, safvetini umumun nazarında bozmasın ve avamın çabuk iğfal olunabilen akıllarında o hizmet başka maksatlara alet olmadığı tahakkuk etsin.

Hem de, yirmi seneden beri tahripkar eşedd-i zulüm altında o derece ahlak bozulmuş, o derece metanet ve sadakat kaybolmuş ki; ondan, belki yirmiden birisine itimad edilmez. Bu acib halata karşı çok fevkalade sebat ve metanet ve hamiyet-i İslâmîye lâzımdır. Yoksa akim kalır, zarar verir.

Demek, en halis ve en selametli ve en mühim ve en muvaffakıyetli hizmet, Risaletün-Nur Şakirtlerinin çalıştıkları daire içindeki kudsi hizmettir.

Her ne ise, şimdilik bu meseleye bu kadar yeter.

Said Nursi

* * *

HÜSREV'İN MEKTUBUNDAN BİR FIKRADIR

Evet, Üstadım, gözümüzle görüyoruz ki: Ehl-i tarikat, bid'alara dayanamamışlar; hem girmişler, içinden çıkamıyorlar, hem salikleri ondan bir ikiye inmiş. Hem onlar da itiraf ediyorlar ki: Zevklerinden, cezb edici güzelliklerinden

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
âdetullah: Allah'ın tabiata koyduğu yaratılışa ait kanunlar.
akim: neticesiz, sonu yok, başarısız.
avam: kültürlü, yüksek tabakadan olmayan; cahil halk tabakası.
azîm: büyük.
bid'a: dinin aslına uymayan adet ve uygulamalar.
cari: cereyan eden, akan, işleyen.
cezp: kendine doğru çekme, çekilme.
Ehl-i tarikat: tarikat ehli, kalbini dünyanın fani işlerinden ayırıp, Allah sevgisi ile bağlayan kimseler.
eşedd-i zulüm: zulmün en şiddetlisi.
fevkalâde: olağanüstü.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
halat: haller, durumlar, vaziyetler.
hâl-i âlem: şimdiki hâl ve yaşama şekli.
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
hamiyet-i İslâmiye: İslâmiyete ait olan duygu ve bağların korunma çabası.
iğfal: yanıltma, gaflete düşürerek kandırma, aldatma.
ilcaat: zorlamalar, mecbur etmeler.
iman: inanç, itikat.
itimat: dayanma, güvenme.
kudsî: mukaddes, yüce.
maksat: gaye.
mesele: önemli konu.
metanet: metin olma, dayanıklılık; gayret.
muvaffakıyet: başarma, başarılı olma.
muvafık: uygun, münasip.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
nazar: bakış.
nev'i beşer: insanoğlu, insanlar.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
rüy-i zemin: yeryüzü.
sadâkat: bağlılık, doğruluk.
safvet: saflık, hâlislik, temizlik, paklık.
salik: bir tarikata girmiş bulunan, bir tarikata girip hidayet yolunu takip eden, mürit.
sebat: sözünde durma, kararlı olma, azimlilik.
selâmet: salimlik, eminlik, kurtuluş, korku ve endişeden uzak olma.
şakirt: talebe, öğrenci.
Şeriat: Allah tarafından peygamber vasıtasıyla bildirilen, İlâhî emir ve yasaklara dayanan hükümlerin hepsi.
tahakkuk: gerçekleşme, delil ile ispat edilme, kesinleşme.
tahripkâr: tahrip eden, tahrip edici, yıkan, yıkıcı.
umum: bütün, herkes.
vaziyet: durum.
zat: kişi, şahıs.

ellerinde çok şeyleri kalmamış. Cenab-ı Hakkın sırf bir ihsanı olarak Risaletü'n-Nur'un parlak, nuranî nasiyesini müşahede ediyoruz ki, in'ikâs eden lemeat-ı Nuriyesi bütün ihtiyacımıza kâfi ve vafi geliyor, herkesi hayrette bırakıyor. Hem, ehl-i bid'ayı serfüru ettiriyor. Öylelerin lisanlarından, nedamet ve teessüfü ifade eden "Bilmemişiz!" kelimeleri dökülüyor.

Muhitimizde, Risaletü'n-Nur'a karşı cazibedar ve çok âli hakikatlerinden başka ehl-i bid'a lisanları susmuş; güya karanlıklı girdaplara sokulmuşlar, konuşuyorlar. Konuşsalar da tesirleri kalmamıştır. Cazibedar ve i'cazkâr lisanıyla ancak *Risaletü'n-Nur* konuşuyor. Bid'a ve dalâlet zulmetlerine karşı ancak onun talebeleri kuvvet-i imanla çelikten bir kale gibi duruyorlar. Hem öyle fevkalâde fütuhat yapıyor ve öyle harikulâde bir surette emir ve nehy-i Kur'ânîyi temessük ettiriyor ki, pek çok müşahedatımızdan yalnız birisini bin kalemli kardeşimiz söylüyorlar ki... Sükût.

Hüsrev

* * *

KÂTİP OSMAN'IN RÜYASINA AİT BİR FIKRASIDIR

Şaban-ı Şerifin on beşinci Cumartesi leyle-i Berat gecesi rüyamda, büyük berrak, küçük bir deniz olan bir göl sahilinde İngiliz veyahut Almanla biz, yani Türk hükûmeti harp ediyormuş. Harp esnasında semadan bir karaltı zuhur etmeye başladı. "Acaba bu semadan inen nedir?"

âlî: yüce, yüksek, ulu.
berrak: nurlu, pek parlak, duru, açık.
bid'a: dinin aslına uymayan adet ve uygulamalar.
cazibedar: çekici, cazibeli.
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.
ehl-i bid'a: bid'atçılar, doğru yoldan sapıp hurafelerin peşinden gidenler.
fevkalâde: olağanüstü.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
fütuhat: zaferler, fetihler, galibiyetler.
girdap: çok tehlikeli, içinden çıkılması zor hâl.
güya: sanki.
hakikat: gerçek, esas.
harikulâde: olağanüstü.
harp: savaş.
i'cazkâr: muarızlarının başlarını yere eğdirecek şekilde mu'cizeli olan.
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.
in'ikâs: aksetme, yansıma.
kâfi: yeter, elverir.
kâtip: yazıcı.
kuvvet-i iman: iman kuvveti.
lemeat-ı Nuriye: Risale-i Nur'un lem'aları, parıltıları.
leyle-i Berat: Berat Gecesi, Şaban ayının 15. gecesi.
lisan: dil.
muhit: yöre, çevre.
müşahedat: gözlemler.
müşahede: bir şeyi gözle görme, seyretme.
nasiye: yüz.
nedamet: pişmanlık.
nehy-i Kur'ânî: Kur'ân-ı Kerim'in yasaklaması.
nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sema: gökyüzü, gök.
serfüru: baş eğme, söz dinleme, itaat.
suret: biçim, şekil, tarz.
Sükût: susma, sessiz kalma.
Şaban-ı Şerif: şerefli Şaban ayı.
talebe: öğrenci.
teessüf: üzülme, acı duyma.
temessük: yapışma, sarılma, sıkıca tutunma.
vâfi: yeterli, tam.
zuhur: görünme, belli olma, ortaya çıkma.
zulmet: karanlık.

diye hepimizin nazar-ı dikkatini celb etti. Yakınlaştıkça bir insan ve sonra üzeri ihramlı yüzü bir parça esmer, başı beyaz ve büyük tülbentle sarılı bir kadın şeklini alarak, gölün ortasında, hemen ineceği zaman derhal oraya bir mermerden minber yapılarak minberin üzerine indi. Sonra, zat-ı âlinizden gelen umum mektupları okumaya başladı. Her iki tarafta sükûnet hasıl oldu. Okuduğu mektupları herkes can kulağıyla dinledi. Sonra nihayetinde "Evet, Hazret-i Kur'ân-ı Azîmüşşanın ahkâm-ı şer'iyesince amel ederseniz yakayı kurtarırsınız. Eğer Kur'ân-ı Azîmüşşanın ahkâm-ı şer'iyesine riayet etmezseniz, hepiniz mahv ü perişan olacaksınız" diye söyledi. Sonra evime geldim. Bizim Refet Beyle Rüşdü Efendi bizim eve geldiler, bendenize dediler: "Bu sırrı sen mi ifşa ettin? Bu mektuplar minber üzerinde okundu." Bendeniz de cevaben, "Hayır kardeşlerim, bu sırrı siz anlamadınız mı? Bu gelen zat, semadan geliyor, bu mektupları oradan getiriyor. Ben kim oluyorum ki o havadisi oraya çıkarayım?" diye onlara söyledim. Sonra bunlara bir hediye ikram edeyim diye baktım, evimizin deliğinde dört top helva gördüm. Birisini birine, diğerini öbürüne ve iki tanesini de kendim yedim. Ağzım tatlı olarak uyandım.

İnşaallah leyle-i Berat hürmetine ve duanız bereketiyle hakkımızda mübarektir. Lütfen tabirini beklemekteyiz.

Talebeniz

Kâtip Osman

* * *

ahkâm-ı şer'iye: şer'î hükümler, şeriatın esas ve kanunları.
amel: iş, uygulama, yapma.
celp: çekme, kendine çekme.
cevaben: cevap olarak, karşılık şeklinde.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
esmer: siyaha, karaya çalan buğday rengi.
hâsıl: meydana gelme, ortaya çıkma.
havadis: haberler.
hürmet: haysiyet, şeref.
ifşa: duyurma, gizli bir şeyi yayma.
ihram: hac ve umre için giyilen, yün, pamuk ve ketenden yapılan dikişsiz elbise.
ikram: bağış, ihsan, bir şey sunma.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
kâtip: yazıcı.
Kur'ân-ı Azîmüşşan: şan ve şerefi yüce olan Kur'ân.
leyle-i Berat: Berat Gecesi, Şaban ayının 15. gecesi.
mahv ü perişan: perişan olma ve yıkılma.
minber: camide hatibin hutbe okuduğu merdivenli kürsü.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
nazar-ı dikkat: dikkatli bakma, dikkatli bakış.
nihayet: son.
riayet: uyma, gözetme.
sema: gökyüzü, gök.
sır: gizli tutulan, kimseye söylenmeyen şey, gizli iş veya söz.
sükûnet: sakinlik, sessizlik.
tabir: yorum, yorumlama.
talebe: öğrenci.
umum: bütün.
zat: kişi, şahıs.
zat-ı âlî: yüce zât, kişi.

KARADAĞ'IN BİR MEYVESİ

Aziz Kardeşlerim,

Bu defa mektup yerine bu meyveyi gönderiyoruz.

Bir ayetin mana-i işarîsinin külliyetinden bir ferdi: Hürriyetten bu ana kadardır, Teşrin-i Sani otuzuncu gün, bin üç yüz elli sekizde Karadağ başına çıkıyordum. "İnsanların, hususan Müslümanların bu teselsül eden helâketleri ve hasaretleri ne vakitten başladı, ne vakte kadar?.." hatıra geldi. Birden her müşkülümü halleden Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyan, Sure-i وَالْعَصْرِ 'yi karşıma çıkardı, "Bak!" dedi; baktım.

Her asra hitap ettiği gibi, bu asrımıza daha ziyade bakan [1] اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ❁ وَالْعَصْرِ ❁ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ayetindeki makam-ı cifrîsi bin üç yüz yirmi dört edip hürriyet inkılâbıyla başlayan tebeddül-i saltanat ve Balkan ve İtalyan Harbleri ve Birinci Harb-i Umumi mağlûbiyetleri ve muahedeleri ve şeair-i İslâmîyenin sarsılmaları ve bu memleketin zelzeleleri ve yangınları ve İkinci Harb-i Umuminin zemin yüzünde fırtınaları gibi semavî ve arzî musibetlerle hasaret-i insaniye ile اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ayetinin bu asra dahi bir hakikati, maddeten aynı tarihiyle gösterip, bir lem'a-i i'cazını gösteriyor.

[2] اِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ise makam-ı cifrisi ahirdeki ت beş sayılır, şedde sayılır, bin üç yüz elli sekiz

1. Yemin olsun asra. İnsan muhakkak hüsrandadır. (Asr Sûresi: 1-2.)
2. Ancak îman eden, güzel işler yapanlar müstesnâ... (Asr Sûresi: 3.)

ahir: son.
arzî: yerle ilgili, yere ait.
asr: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
hakikat: gerçek, esas.
hall: çözme, karışık bir meseleyi şüphe edilmeyecek derecede açıklama.
Harb-i Umumî: genel harp, dünya savaşı.
harp: savaş.
hasaret: hasar, zarar, ziyan.
hasaret-i insaniye: insana ait zarar, insanın zararı.
helâket: yıkılma, mahvolma.
hitap: söz söyleme, topluluğa veya birisine karşı konuşma.
hususan: bilhassa, özellikle.
inkılâp: değişme, dönüşüm, köklü değişme.
Kur'ân-ı Mucizül Beyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.
külliyet: bütünlük, umumîlik.
lem'a-i i'caz: acze düşüren parıltı, mu'cizelik parıltısı.
maddeten: madde ve cisim olarak.
mağlûbiyet: yenilgi, yenilme.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
muahede: iki veya daha çok devlet arasında akdedilen anlaşma, antlaşma.
musibet: felaket, bela.
müşkül: güçlük, zorluk.
semavî: semaya ait, gökten gelen.
şeair-i İslâmiye: İslâma ait işaretler, İslâma sembol olmuş iş ve ibadetler.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
tebeddül-i saltanat: saltanatın değişmesi, hakimiyetin değişmesi.
teselsül: zincirleme, silsile halinde birbirini takip etme.
teşrin-i sani: Kasım ayı.
zelzele: yer sarsıntısı, deprem.
zemin: yer.
ziyade: fazla, fazlasıyla.

olan bu senenin ve gelecek senenin aynı tarihini göstermekle o hasaretlerden, bahusus manevî hasaretlerden kurtulmanın çare-i yegânesi iman ve a'mal-i saliha olduğu gibi; ve mefhum-i muhalifiyle o hasaretin de sebeb-i yegânesi küfür ve küfran, şükürsüzlük, yani imansızlık, fısk ve sefahet olduğunu gösterdi. Sure-i وَالْعَصْرِ 'ın azamet ve kudsiyetini ve kısalığıyla beraber gayet geniş ve uzun hakaikın hazinesi olduğunu tasdik ederek, Cenab-ı Hakka şükrettik.

Evet, âlem-i İslâm bu asrın hasareti olan bu dehşetli İkinci Harb-i Umumiden kurtulmasının sebebi, Kur'ân'dan gelen iman ve a'mal-i saliha olduğu gibi; fakirlere gelen acı açlık ve kahtın sebebi, orucun tatlı açlığını çekmedikleri; ve zenginlere gelen hasarat ve zayiatın sebebi de, zekât yerinde ihtikâr etmeleridir. Ve Anadolunun bir meydan-ı harb olmamasının sebebi, [1] اِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا kelime-i kudsiyesinin hakikatini fevkalâde bir surette yüz bin insanların kalblerine tahkiki bir tarzda ders veren Risaletü' Nur olduğunu, pekçok emarelerle ve şakirtlerinden binler ehl-i hakikat ve dikkatin kanaatleri ispat eder. Ezcümle, emarelerden biri, Risale-i Nur'a sıkıntı veren ve yahut hizmetinden çekilen pekçok adamların tokat yemeleri gibi, bu sene bu memleketin etrafında umumi bir tarzda Risale-i Nur'un intişarına sıkıntı verip şimdiki bir nevî tevakkuf devresi vermek hatasıyla, şimdiki umumi bir sebebi olduğunu göstermesidir.

* * *

a'mal-i saliha: salih ameller, Allah'ın rızasına uygun yapılmış iyi ve hayırlı işler.
âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
asr: yüzyıl.
azamet: büyüklük.
bahusus: hususiyetle, en çok, hele.
çare-i yegâne: tek çare, tek çıkar yol.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
devre: dönem.
ehl-i dikkat: dikkatliler, dikkat sahipleri.
ehl-i hakikat: hakikati arzulayanlar, gerçeği bulup onun peşinden gidenler; Allah adamı.
emare: alâmet, belirti, nişan.
ezcümle: bu cümleden olarak.
fevkalâde: olağanüstü.
fısk: dinsizlik, ahlâksızlık.
gayet: son derece.
hakaik: hakikatler, doğrular, gerçekler.
hakikat: gerçek, esas.
Harb-i Umumî: genel harp, dünya savaşı.
hasaret: hasar, zarar, ziyan.
hazine: zengin ve değerli kaynak.
ihtikâr: fazladan kazanç sağlamak amacıyla, hayat için zarurî olan ihtiyaç maddelerini satın alıp fiyatı artsın diye kırk gün veya daha fazla bir süre saklama.
iman: inanç, itikat.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
kaht: kıtlık sebebiyle meydana gelen açlık.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kelime-i kudsiye: mukaddes, yüce söz.
kudsiyet: kutsallık, mukaddeslik, azizlik.
küfran: iyilik bilmeme, görülen iyiliği unutma, nankörlük.
küfür: imansızlık, dinsizlik.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
mefhum-ı muhalif: bir sözde bizzat kast edilen mananın tersinden anlaşılan, zıt anlam.
meydan-ı harp: harp meydanı, savaş meydanı, savaş alanı.
nevî: çeşit, tür.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sebeb-i yegâne: tek sebep.
sefahat: yasak şeylere, zevk ve eğlenceye aşırı derecede düşkünlük.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
tahkiki: araştırma ve inceleme ile ilgili, inandığı şeylerin aslını, esasını bilerek inanma.
tarz: biçim, şekil.
tasdik: doğrulama, onaylama.
tevakkuf: duraklama, durma.
umumî: genel.
zayiat: zarar ve ziyan; kayıplar, yitikler.

1. Ancak îman edenler... (Asr Suresi: 2.)

SÛRE-İ VE'L-ASR'IN DAĞ MEYVESİ NÂMINDAKİ NÜKTESİNE BİR HÂŞİYEDİR

الصَّالِحَاتِ[1]'daki ت , ahirdeki *ta*'lar ekseriyetçe vakfa rastgelmesiyle, cifirce ه sayılabilir. Bu noktada اِلاَّ beraberdir. Bu zamanımızı gösterir (1358) ve telâffuzca ه okunmadığından, ت kalabilir. Bu noktadan şeddeler sayılmazsa ve اِلاَّ beraber değil, iki yüz küsur zamana kadar iman ve amel-i salihle beraber bir taife-i azîme hasaret-i azîmeye karşı mücahedeye devam edeceğine işaret edip, Fatiha'nın ahirinde صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ[2] gösterdiği zamana; hem

لاَ تَزَالُ طَآئِفَةٌ مِنْ اُمَّتِي ❁ ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ ❁
حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِهِ[3]

birinci cümle, bin beş yüz makamıyla ahirzamanda bir taife-i mücahedenin son zamanlarına; ve ikinci cümle, bin beş yüz altı makamıyla galibâne mücahedenin tarihine; ve üçüncü cümle, bin beşyüz kırk beş makamıyla, pek az bir farkla, hem Fatiha'nın, hem Asr Suresinin ikinci cümlesinin gaybî işaretlerine işaret edip tevafuk eder. Demek, bu hadis-i şerifin üç cümlesinden herbirisi, bin beş yüz tarihine ve mücahedenin ne kadar devam edeceğine dair işaretlerine aynen bu

1. Güzel işler yapanlar...
2. Kendilerine nîmet ve ihsanda bulunduğun peygamberlerin ve onlara tâbî olan sâlih kullarının yoluna ilet. (Fâtiha Sûresi: 7.)
3. Ümmetimin içinden bir tâife gelecek, tâ kıyamete kadar gâlibâne bir şekilde devam edecektir. (Buhârî, 9:125, 162; Müslim, 1:137, 2:1522, 1524, 1525.)

ahir: son.
amel-i salih: Allah rızasına uygun hayırlı iş, dine uygun hareket, davranış.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
dair: alakalı, ilgili.
ekseriyet: çoğunluk.
galibâne: galip gelmiş gibi, galip sıfatıyla.
gaybî: gaypla ilgili, görünmeyenlere ait.
hadis-i şerif: Peygamberimizden aktarılan sözlerin genel adı.
hasaret-i azîme: büyük zarar ve ziyan.
haşiye: dipnot.
iman: inanç, itikat.
makam: yer, durak.
mücahede: savaşma, mücadele.
nam: ad.
nükte: ince manalı, ancak dikkatle anlaşılabilen mana veya söz.
Sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
sure-i Ve'l-Asr: Asr suresi.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
taife-i azîme: büyük bir taife, büyük bir grup.
taife-i mücahede: cihat eden taife, cihat edenler topluluğu.
telâffuz: bir harf, hece veya kelimeyi söylenmesi gerektirdiği şekilde seslendirme.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.
vakf: durak.

[1] اَلَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ bin beşyüz altmış bir makamıyla, hem [2] وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ bin beş yüz altmış makamıyla iştirak edip, o taife-i azîmenin mücahedatları ne kadar devam edeceğini mana-i işarî ve cifrî ile gösterirler. Ve Fatiha ve hadisin irae ettikleri tarihe, makam-ı ebcedleriyle takarrüb edip, farklı bir derece tevafuk ederler ve manalarıyla da, tam tetabuk ederek, parlak bir lem'a-i i'caz-ı gaybiyeyi gösteriyorlar.

* * *

BİRDENBİRE KALBE GELEN BİR NÜKTE-İ İ'CAZİYEDİR

Kur'ân'a ait en cüz'î, en küçük bir nüktenin de kıymeti büyük olduğundan, İşarat-ı Kur'ânîyenin bu zamanımıza tevafuk eden küçük bir şuaı, bugün, Sure-i Asr nükte-i i'caziyesi münasebetiyle, Sure-i Fil'den, mana-i işarî tabakasından, tevafuk düsturuna istinaden bir nüktesini beyan etmem ihtar edildi. Şöyle ki:

Sure-i اَلَمْ تَرَ كَيْفَ meşhur ve tarihî bir hâdise-i cüz'iyeyi beyan ile gelen ve her asırda efradı bulunan o gibi ve ona benzeyen hâdiseleri ihtar ve tabakat-ı işariyeden herbir tabakaya göre bir manayı ifade etmek umum asırlarda umum nev-i beşerle konuşan Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyanın belâgatının muktezası olmasından, bu kudsî sure, bu asrımıza da bakıyor, ders veriyor, fenaları tokatlıyor. Mana-i işarî tabakasında bu asrın en büyük hâdisesini

asır: yüzyıl.
belâgat: söz ve yazıda sanatlı ve tesirli ifade; bir şeyde saklı bulunan derin anlam.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cifrî: cifir hesabına ait.
cüz'î: küçük, az.
düstur: kaide, esas, prensip.
efrat: fertler.
hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış.
hâdise: olay.
hâdise-i cüz'iye: küçük ve basit hâdise, olay.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
irae: gösterme.
istinaden: istinat ederek, dayanarak.
işarat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın işaretleri.
iştirak: katılma, ortak olma.
kıymet: değer.
kudsî: mukaddes, yüce.
Kur'ân-ı Mucizül Beyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.
lem'a-i i'caz-ı gaybiye: mucize derecesinde gaybî parıltı.
makam: yer, durak.
makam-ı ebced: ebced makamı, harflere sayı değeri verilerek elde edilen sonuç.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
muktezâ: iktiza eden, gereken.

1. Ancak imân eden, güzel işler yapanlar... (Asr Sûresi: 3.)
2. Ve birbirine hakkı ve sabrı tavsiye edenler müstesnâ. (Asr Sûresi: 3.)

mücahedat: mücahedeler, savaşmalar.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
nev'i beşer: insanoğlu, insanlar.
nükte: ince manalı, ancak dikkatle anlaşılabilen mana veya söz.
nükte-i i'caziye: şaşırtan, mucizevî manası olan söz.
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
Sure-i Fil: Fil Suresi.
sure-i meşhur: meşhur sure.
Sure-i Ve'l-Asr: Asr suresi.
şua: ışın, bir ışık kaynağından uzanan ışık telleri.
tabaka: derece, kat.
tabakat-ı işariye: işarî manadaki makamlar, tabakalar.
taife-i azîme: büyük bir taife, büyük bir grup.
takarrüp: yakınlaşma, yaklaşma, yanaşma.
tarihî: tarihe ait, tarihle ilgili.
tetabuk: birbirine uygun gelme, uyma.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
umum: bütün.

haber vermekle beraber, dünyayı her cihetle dine tercih etmek ve dalâlette gitmenin cezası olarak cifir ve hesab-ı ebced ile üç cümlesi aynı hâdisenin zamanına tetabuk edip, işaret ediyor.

BİRİNCİ CÜMLESİ: Kâbe-i Muazzamaya hücum eden Ebrehe askerlerinin başlarına ebabil tayyareleriyle semavî bombalar yağdırmasını ifade eden تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ[1] cümle-i kudsiyesi, bin üç yüz elli dokuz edip, dünyayı dine tercih eden ve nev-i beşeri yoldan çıkaran medeniyetçilerin başlarına semavî bombalar ve taşlar yağdırmasına tevafukla işaret ediyor.

İKİNCİ CÜMLESİ: اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِى تَضْلِيلٍ[2] kelime-i kudsiyesi, eski zaman hâdisesindeki, Kâbe'nin nurunu söndürmek için, hilelerle hücum edenlerin kendileri yokluk, zulümat, dalâlette aksülamel ile aleyhlerine dönmesiyle tokat yedikleri gibi; bu asrın aynen hilelerle, desiselerle edyan-ı semaviye kâbesini, kıblegâhını dalâlet hesabına tahribe çalışan cebbar, mağrur ehl-i dalâletin tadlil ve idlâllerine semavî bombalar tokadıyla cezalanmasına, aynı tarihi فِى تَضْلِيلٍ[3] kelime-i kudsiyesi bin üç yüz altmış makam-ı cifrîsiyle tevafuk edip işaret ediyor.

ÜÇÜNCÜSÜ: اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْفِيلِ[4] cümle-i kudsiyesi, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâma hitaben, "Senin mübarek vatanın ve kıblegâhın olan

1. Onlara ateşte pişirilmiş taşlar attılar. (Fîl Sûresi: 4.)
2. Onların tuzaklarını boşa çıkarmadı mı? (Fîl Sûresi: 2.)
3. Boşa çıkarmadı mı? (Fîl Sûresi: 2.)
4. Rabbinin fil sahiplerine ne yaptığını görmedin mi? (Fîl Sûresi: 1.)

aksülamel: tepki, reaksiyon.
aleyh: ona karşı, onun üzerine.
Aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.
asr: yüzyıl.
cebbar: zorba.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
cihet: yön.
cümle-i kudsiye: mukaddes ve mübarek cümle.
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.
desise: hile, oyun, aldatmaca.
ebabil: Kur'ân-ı Kerîm'in Fil Suresinde (sure no:105) geçen, Kâbe'yi yıkmaya gelen Ebrehe'nin ordusunu helâk eden kuşlar sürüsüne verilen isim.
edyan-ı semaviye: semavî dinler, Allah tarafından gönderilmiş olan hak dinler.
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.
hâdise: olay.
hesab-ı ebced: harflere verilen sayı değerleri ile ibarelerden geçmişe veya geleceğe ait işaretler çıkarmak, tarih düşürmek.
hitaben: hitap ederek, söyleyerek.
hücûm: saldırma.
idlâl: dalâlete düşürme, doğru yoldan çıkarma, saptırma, azdırma.
Kâbe-i Muazzama: büyük Kâbe.
kelime-i kudsiye: mukaddes, yüce söz.
kıblegâh: kıble tarafı, kıblenin bulunduğu yer.
mağrur: gururlu; kendini beğenmiş, büyüklük taslayan.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
nev'i beşer: insanoğlu, insanlar.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
Resul-i Ekrem: çok cömert, kerîm olan peygamber, Hz. Muhammed (a.s.m.).
semavî: semaya ait, gökten gelen; Allah tarafından olan, İlahî.
tadlil: doğru yoldan çıkartma, doğru yoldan saptırma, dalâlete düşürme.
tahrip: harap etme, yıkma, bozma.
tayyare: uçak (mecaz anlamda).
tetabuk: birbirine uygun gelme, uyma.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
zulümat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve külür.

Mekke-i Mükerremeyi ve Kâbe-i Muazzamayı harikulâde bir surette düşmanlardan kurtarmasını ve o düşmanları nasıl bir tokat yediklerini görmüyor musun?" diye mana-i sarihiyle ifade ettiği gibi; bu asra dahi hitap eden o cümle-i kudsiye, mana-i işarîsiyle der ki: "Senin dinin ve İslâmiyetin ve Kur'ân'ın ve ehl-i hak ve hakikatin cebbar düşmanları olan dünyaperest ve dünyanın menfaati için mukaddesatı çiğneyen o ashab-ı dünyaya senin Rabbin nasıl tokatlarla cezalarını verdiğini görmüyor musun? Gör, bak!" diye, mana-i işarîsiyle, bu cümle, aynen makam-ı cifrîsiyle tam bin üç yüz elli dokuz (1359) tarihiyle, aynen afat-ı semaviye nev'inde semavî tokatlarla, "İslâmiyete ihanet cezası olarak…" diye, mana-i işarî ifade ediyor. Yalnız, [1] اَصْحَابِ الْفِيلِ yerinde [2] اَصْحَابِ الدُّنْيَا gelir. *Fîl* kalkar, dünya gelir. **(HAŞİYE)**

HAŞİYE: Bu fil lâfzı kalkmasının sırrı: Eski zamanda, dehşetli fil-i mahmudî azametine, heybetine dayanmış, hücum etmişler. Şimdi ise, dünya servetine ve malına ve o servetle havada ve denizde filolar teşkil edip, esâret altına almış. Ve Avrupa medeniyetçileri, medeniyetin mehâsiniyle, iyilikleriyle, menfaatleriyle değil, belki medeniyetin seyyiâtıyla ve sefâhetiyle ve dinsizliğiyle üç yüz elli milyon Müslümanların her tarafta hâkimiyetlerini imhâ edip istibdâdına serfürû' etmiş ve bu musîbet-i semâviyeye sebebiyet vermiş. Ve dünyaperest gaddar zâlimlere zulümlerine ceza olarak tokatlar gelmeye ve fakir ve mâsumlar ve mazlumlara, fânî mallarını ve hayatlarını âhiretlerine çevirmek ve kıymettar eylemek ve dünyadaki günahlarına kefâretü'z-zünûb etmeye kader-i İlâhîye fetvâ verdiler. Şimdi yedi senedir, dünyaperestlerin bu musîbette vaziyetlerini ve sefâhetlerini ve Harb-i Umumi sahifelerini kat'iyen bilemiyorum. Fakat, iki sene evvelki vaziyetleri, bu sûre-i kudsiyenin mânâ-i işârî tabakasından gelen tokatlar, tamı tamına onların başlarına iniyorlar ve sûrenin bir mânâ-i işârîsini tam tefsir ediyor.

1. Fil sahipleri.
2. Dünyaya sahip çıkanlar, dünyayı isteyenler.

afat-ı semaviye: semavî afetler, semavî musibetler.
ashab-ı dünya: dünyalık kimseler.
azamet: büyüklük.
cebbar: zorba.
cümle-i kudsiye: mukaddes ve mübarek cümle.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
dünyaperest: dünyaya tapan, dünyaya düşkün, tamahlı, hırslı kimse.
ehl-i hak ve hakikat: hak ve hakikat yolunda çalışan ve gerçeği bulan insanlar.
fânî: ölümlü, geçici.
fetva: bir konu hakkında verilen hüküm, karar.
fil-i mahmudî: Habeşî Yemen valisi Ebrehe'nin Kkâbe'yi yıkmak için geldiği zaman, ordusunda bulunan Mahmut adlı fil.
gaddar: çok fazla zulüm ve haksızlık eden.
hâkimiyet: hâkim oluş, hükmediş, egemenlik.
Harb-i Umumî: genel harp, dünya savaşı.
harikulâde: olağanüstü.
haşiye: dipnot.
heybet: korku hissi veren büyüklük.
hitap: söz söyleme, topluluğa veya birisine karşı konuşma.
ihanet: hainlik, kötülük etme.
imha: ortadan kaldırma, mahvetme.
istibdat: kendi başına ve hiç bir nizama ve kanuna bağlı olmadan yönetme, keyfî idare sistemi.
Kâbe-i Muazzama: büyük Kâbe.
kader-i İlâhiye: İlâhî kader, Allah'ın kader kanunu.
kat'iyen: hiç bir zaman, asla.
kefaretü'z-zünup: mü'minlere, işledikleri günahların affı için Allah tarafından verilen kefaret hükmündeki hastalık ve musibetler.
kıymettar: kıymetli, değerli.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
mana-yı sarih: açık mana, remiz ve ima yoluyla değil açık anlatım.
mazlum: zulüm görmüş, haksızlığa uğramış.
mehasin: güzellikler, iyilikler.
Mekke-i Mükerreme: keremli, aziz, mukaddes Mekke şehri.
menfaat: fayda.
mukaddesat: mukaddes, kutsal, temiz ve yüce olan şeyler.
musibet: felaket, bela.
musibet-i semaviye: semavî musibet, gökten gelen belâlar, musibetler.
Rabb: besleyen, yetiştiren, verdiği nimetlerle mahlûkatı ıslah ve terbiye eden Allah.
sak şeylere düşkünlük, sefihlik.
sebebiyet: sebep olma.
sefahet: zevk, eğlence ve yasak şeylere düşkünlük, sefihlik.
semavî: semaya ait, gökten gelen; Allah tarafından olan, İlahî.
serfüru: baş eğme, söz dinleme, itaat.
seyyiat: seyyieler, fenalıklar, kötülükler.
sır: gizli hakikat.
sure-i kudsiye: mukaddes, yüce sure.
suret: biçim, şekil, tarz.
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması
teşkil: oluşturma, şekillendirme.
vaziyet: durum.
zalim: zulmeden, acımasız ve haksız davranan.
zulüm: haksızlık, eziyet, işkence.

Tahlil

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ[1] : İki ت sekiz yüz; iki ر dört yüz; iki م, bir ب, bir ح, bir ى yüz; *tenvin*, vakf olmadığından ن 'dur, elli; bir ه, bir ج, bir ا, dokuz; mecmuu bin üç yüz elli dokuz.

فِى تَضْلِيلٍ[2] : İki ض sekiz yüz, ف seksen, ت dört yüz, iki ى yirmi, iki ل altmış, tenvin —vakfa rast gelmiş— sayılmaz yekûnü bin üç yüz altmış.

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْفِيلِ[3] : İki ر, bir ت sekiz yüz; iki ف, iki ك iki yüz; iki ل bir م yüz; bir ع, bir ص yüz altmış; dört ب, üç ا, bir ى, bir ح yirmi dokuz; اَلْفِيلِ yerine gelen اَلدُّنْيَا 'daki iki د, bir ا dokuz; bir ن elli; bir ى on; bir ا bir; bu yekûn bin üç yüz elli dokuz, okunmayan ا sayılmazsa bin üç yüz elli sekiz eder. Hem Arabî, hem Rumî tarihiyle bu semavî tokatların ayrı ayrı çeşitlerinin zamanlarına tevafukla parmak basıyor. **(HAŞİYE)**

HAŞİYE: Evet, bu tokattan, pürşer beşer, şirkten şükre girmezse ve Kur'ân'a tarziye vermezse, melâike elleriyle de ahcâr-ı semâviye başlarına yağacağını bu sûre bir mânâ-i işârî ile tehdit ediyor.

Kardeşiniz
Said Nursî

1. Onlara ateşte pişirilmiş taşlar attılar. (Fîl Sûresi: 4.)
2. Boşa çıkarmadı mı? (Fîl Sûresi: 2.)
3. Rabbinin fil sahiplerine ne yaptığını görmedin mi? (Fîl Sûresi: 1.)

ahcar-ı semaviye: semavî taşlar, gök taşları, meteorlar.
Arabî: Arapçaya ait, Arap dili ile ilgili; Hicrî takvim.
beşer: insan, insanlık.
haşiye: dipnot.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
mecmu: toplam, tüm.
melâike: melekler.
pürşer: fenalık, kötülük dolu; çok fena, çok kötü.
rumî: Rumî tarih ve sene, Rumî takvim.
semavî: semaya ait, gökten gelen; Allah tarafından olan, İlahî.
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
şirk: Allah'a ortak koşma, Allah'tan başka yaratıcının bulunduğuna inanma.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
tahlil: zor bir meseleyi hallet-me, değerlendirme.
tarziye: hatalı bir hareketten dolayı affını isteme, özür dileme.
tehdit: korkutma, gözdağı verme
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
vakf: Arapça bir kelimenin sonunu harekesiz olarak okuma.
yekûn: toplam.

KÜÇÜK HÜSREV FEYZİ'NİN BİR İSTİHRACIDIR.

Otuz üçüncü ayetten Hafız Ali'nin istihracının bir zeyli ve lâhikasıdır.

Sure-i Zümer'de

اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ عَلٰى نُورٍ مِنْ رَبِّهٖ [1]

ayet-i azimenin mana-yı sarihinden başka, bir mana-yı işarî tabakasının külliyetinde dahil bir ferdi *Risale-i Nur* ve tercümanı olduğuna kuvvetli bir delil buldum. اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ cümlesi, hesab-ı cifrî ve ebcedî ve riyazîyle bin üç yüz yirmi dokuz veya sekiz eder. Demek مَنْ külliyetinde فَهُوَ ve işaretinde dahil ve medar-ı nazar bir ferdi, inşirah-ı sadır nuruyla başka bir halete girip eski sıkıntıdan kurtulup nuranî bir mesleğe giren bir şahsı, eski ve yeni Harb-i Umumînin gelmeye hazırlanmaları olan o dehşetli tarihe ve o ferdin vaziyetine remzen bakar. فَهُوَ عَلٰى نُورٍ مِنْ رَبِّهٖ deki نُورٍ مِنْ رَبِّهٖ kelimesi, Risale-i Nur ismine ve manasına hem cifrî, hem sureti, hem manası, tevafuk ettiği gibi, اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ cümlesinin de makam-ı cifrîsi gösterdiği tarihte Risale-i Nur tercümanı olan

1. Allah kimin kalbini İslama açmışsa, o kimse Rabbinden bir nur üzere değim midir? (Zümer Suresi: 22.)

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
ayet-i azime: büyük ve azametli ayet.
cifrî: cifir hesabına ait.
dahil: girme, içinde olma.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
hâlet: hal, durum.
Harb-i Umumî: genel harp, dünya savaşı.
haşiye: dipnot.
hesab-ı cifrî: cifir hesabı.
hesab-ı ebcedî: harflere verilen sayı değerleriyle ibarelerden geçmişe ve geleceğe ait işaretler çıkarmak, tarih düşürmek.
hesab-ı riyazî: matematiğe dayalı hesap.
inşirah-ı sadr: gönül ferahlığı, kalp rahatlığı, iç huzuru.
istihraç: bir şeyden bir şey çıkarma, sonuç çıkarma, mana çıkarma.
külliyet: bütünlük, umumîlik.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
mana-yı sarih: açık mana, remiz ve ima yoluyla değil açık anlatım.
medar-ı nazar: göz önünde bulundurulması gereken.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Sure-i Zümer: Zümer suresi.
suret: biçim, tarz, görünüş.
tabaka: derece, kat.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
vaziyet: durum.
zeyl: ek, bir eserin devamı olarak yazılan kısım.

Üstadımın (HAŞİYE) —tahkikatımla— aynen vaziyetine tevafuk ediyor. Çünkü, o zamanda Harb-i Umumînin mebde'lerinde, Üstadım, eski âdetini ve sair ulûm-i felsefeyi ve ulûm-i âliye (اَلْآلِيَة) ulûm-i âliyeyi (عَالِيَة) bırakıp tam bir inşirah-ı sadırla *Risale-i Nur*'un fatihası ve birinci mertebesi olan *İşârâtü'l-İ'câz* tefsirine başlıyor, bütün himmetini, efkârını Kur'ân'a sarf etmeye başladığına tevafuku kavi bir emaredir ki, bu asırda o külli mana-yı işarîde medâr-ı nazar bir ferdi, *Risale-i Nur*'un tercümanı ve şakirtlerinin şahs-ı manevisini temsil eden mümessilidir.

Evet, madem Kur'ân-ı Mucizülbeyan her asırda her ferde hitap eder bir ilm-i muhit ve bir irade-i şamileyle herşeye bakabilir. Ve madem ulema-i İslâmın ittifakıyla, ayetlerin mana-yı sarihinden başka işari ve remzî ve zımnî müteaddit tabakalarında manaları vardır; Ve madem [2] يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا gibi hitaplarda, her asır gibi, bu asırdaki ehl-i iman, Asr-ı Saadetteki müminler gibi dahildir.

Ve madem İslâmiyet noktasında bu asır, gayet ehemmiyetli ve dehşetlidir. Kur'ân ve Hadis, ihbar-ı gaybîyle, ehl-i imanı onun fitnesinden sakınmak için şiddetle haber vermiş.

HAŞİYE: Bu şerh-i sadra münasebettar bir tevâfuktur, Üstadımdan anlaım. Yirmi beş senedir daima ve en mühim duası [1] اَللّٰهُمَّ اشْرَحْ صَدْرِى لِلْاِيمَانِ وَالْاِسْلَامِ münacatı olmuş.

1. Allah'ım kalbimi îman ve İslâma açık kıl.
2. Ey îman edenler! (Bakara Sûresi : 104, 153,... Âl-i İmrân Sûresi: 100, 102, 118, v.d.)

Asr-ı Saadet: Peygamberimiz Hz. Muhammed'in (a.s.m.) peygamber olarak dünyada bulunduğu devir.
dahil: girme, içinde olma.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
efkâr: düşünceler, fikirler, görüşler.
ehemmiyetli: önemli.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
emare: alâmet, belirti, nişan.
fatiha: başlama, giriş.
fitne: karışıklık, bozgunculuk.
gayet: son derece.
Hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış.
Harb-i Umumî: genel harp, dünya savaşı.
haşiye: dipnot.
himmet: çalışma, çabalama, gayret gösterme.
ihbar-ı gaybî: gayba ait haber, geçmiş veya gelecek zamana ait haber.
ilm-i muhit: her şeyi ihata edici, kuşatıcı ilim.
inşirah-ı sadr: gönül ferahlığı, kalp rahatlığı, iç huzuru.
irade-i şamile: Cenab-ı Hakkın bütün kâinat ve mahlûkatı kuşatan kudreti.
işarî: bir kelimenin açık manasına bağlı olarak ikinci ve üçüncü derecede işaret yolu ile yapılan açıklama.
ittifak: birleşme, fikir birliği etme.
kavi: kuvvetli, güçlü.
Kur'ân-ı Mucizül Beyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.
küllî: umumî, genel, bütün olan.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
mana-yı sarih: açık mana, remiz ve ima yoluyla değil açık anlatım.
mebde: başlangıç.
medar-ı nazar: göz önünde bulundurulması gereken.
mertebe: derece, basamak.
mü'min: iman eden, inanan.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
mümessil: temsil eden, temsilci.
münacat: Allah'a dua etme, yalvarma, Onun manevî huzurunda tazarru ve niyazda bulunma
münasebettar: ilgili, alâkalı.
müteaddit: çeşitli, bir çok.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
Rab: besleyen, yetiştiren, verdiği nimetlerle mahlûkatı ıslah ve terbiye eden Allah.
remzî: remizli, işaretli olarak.
sâir: diğer, başka, öteki.
sarf: harcama.
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatten meydana gelen manevî şahıs.
şakirt: talebe, öğrenci.
şerh-i sadır: kalbi açıklama.
tabaka: derece, kat.
tahkikat: araştırmalar, soruşturmalar.
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması.
temsil: birinin, bir topluluğun adına hareket etme.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
ulema-yı İslâm: İslâm âlimleri.
ulûm-i âliye: yüksek, akademik ilimler.
ulûm-i felsefe: felsefî ilimler.
vaziyet: durum.
zımnî: üstü kapalı, dolayısıyla anlatılan.
Zümer: Kur'ân-ı Kerîm'in 39. suresi. Mekke'de (52. 54. ayetler Medine'de) nazil olmuştur. 75 ayettir.

Ve madem hesab-ı cifrî ve ebcedî ve riyazî eskiden beri sağlam bir düsturdur ve kuvvetli bir emare olabilir. Ve madem Risale-i Nur ve tercümanı ve şakirtleri iman ve Kur'ân hizmetinde parlak ve tesirli vazifeleri gayet ehemmiyet kesb etmiştir. Ve madem bu büyük ayet, hesab-ı cifirle bu asırda ve iki Harb-i Umumîye bakar; eski harbin patlamasına ve *Risale-i Nur*'un zuhuruna tevafuk ettiğini gibi manen de gösterir. Elbette mezkûr hakikatlere ve kuvvetli karinelere binaen, bilâtereddüt hükmederiz ki, *Risale-i Nur*'un şahs-ı manevisi ve tercümanı, bu ayet-i azimenin mana-yı işarî tabakasının külliyetinde dahil ve medar-ı nazar bir ferdidir ve bu ayet ona işaret eder ve mana-yı remziyle ondan haber verir ve ihbar-ı gayb nev'inden bir lem'a-i i'caziyeyi gösterir denilebilir ve deriz.

Tahlil

Bir ش iki ر yedi yüz; ل , ن , م , ف iki yüz; ا , ه , د , ص yüz; م , س yüz; İsm-i Celâl (اَللّٰهُ) altmış yedi; iki ل altmış; فَهُوَ doksan bir; لِلْاِسْلَامِ ' deki iki veya üç ا , iki veya üç ح sekiz; نُورٍ مِنْ رَبِّهِ , "Risale-i Nur" her ikisinde nur var. Risalede رَبِّهِ , ر 'deki ر 'ya mukabildir. Eğer نُورٍ ' deki tenvin sayılsa, اَلنُّورِ 'daki dahi şeddeli ن sayılır yine ittihat ederler. نُورٍ 'dan başka مِنْ رَبِّهِ doksan yedi ederek

asr: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
ayet-i azîme: büyük ve azametli ayet.
bilâtereddüt: tereddütsüz.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
dahil: girme, içinde olma.
düstur: kaide, esas, prensip.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
emare: alâmet, belirti, nişan.
gayet: son derece.
hakikat: gerçek, esas.
Harb-i Umumî: genel harp, dünya savaşı.
harp: savaş.
hesab-ı cifir: cifir hesabı, harflere verilen sayı değerleriyle ibarelerden geçmişe ve geleceğe ait işaretler çıkarmak.
hesab-ı ebcedî: harflere verilen sayı değerleriyle ibarelerden geçmişe ve geleceğe ait işaretler çıkarmak, tarih düşürmek.
hesab-ı riyazî: matematiğe dayalı hesap.
hükmetme: karar vermek, inanca varmak.
ihbar-ı gayp: Kur'ân ve Hz. Peygamberin bu konulara dair bildirmiş olduğu haberler.
iman: inanç, itikat.
ism-i Celâl: sonsuz büyüklük, haşmet, ululuk ve yücelik anlamında Cenab-ı Hakk'ın bir ismi.
ittihat: birleşme, birlik oluşturma
karine: delil.
kesb: kazanma.
külliyet: bütünlük, umumîlik.
lem'a-i i'câziye: mucize derecesinde manevî parıltı.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
mana-yı remz: işaretle anlatılmak istenen mana.
manen: mana bakımından, manaca.
medar-ı nazar: göz önünde bulundurulması gereken.
mezkûr: zikredilen, adı geçen, anılan.
mukabil: karşılık.
nev: tür, çeşit.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatten meydana gelen manevî şahıs.
şakirt: talebe, öğrenci.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
tabaka: derece, kat.
tahlil: zor bir meseleyi hallet-me, değerlendirme.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
vazife: görev.
zuhur: ortaya çıkma.

Risale-i Nur'da kalan ه , ل , س , iki ا dahi doksan yedi ederek tam tefavuk eder. Türkçe telaffuzda Risale-i Nur hemzeyle okunması zarar vermez.

Sure-i Maide'nin on beşinci ayeti

قَدْ جَآءَكُمْ مِنَ اللّٰهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ۞ يَهْدِي بِهِ اللّٰهُ [1]

Sure-i Nisâ'nın ahirinde,

يَآ اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا [2]

ayeti gibi, Risale-i Nur'a mana ve cifir cihetiyle, mana-yı işarî efradından olduğuna kuvvetli bir karine buldum.

İkinci ayet olan Sure-i Nisâ ayeti, Birinci Şua olan İşârât-ı Kur'ânîyede, Üstadım işaretini beyan etmiş. Birinci ayet olan Sure-i Maide'nin on dördüncü ayeti hem bunun işaretini teyid ediyor, hem de اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ [3] ayetinin işaretini tasdik ediyor.

Evet, bu asırda mana-yı işarî tabakasından tam şu ayetin kudsi mefhumuna bir fert, *Risale-i Nur* olduğuna, kim insafla baksa tasdik edecek; *Risale-i Nur* bir ferdi olduğuna manevi münasebet kavidir.

Madem bu ayetin makam-ı cifrîsi bin üç yüz altmış altıdır; eğer meddeler ve okunmayan hemzeler sayılmazsa altmış ikidir. Ve madem Risale-i Nur, Kur'ân-ı Mübin'in

1. Gerçekten size bir nur ve hakkı ap açık bildiren bir kitap gelmiştir. Allah kendi rızâsına uyan kimseleri (o kitap vâsıtasıyla selâmet yollarına eriştirir...) (Mâide Sûresi: 15-16.)
2. Ey insanlar! Size, Rabbinizden ap açık bir delil olan bir peygamber geldi ve size dünyanızı ve âhiretinizi aydınlatıcı ap açık bir nur olarak Kur'ân'ı indirdik. (Nisâ Sûresi: 174.)
3. Allah kimin kalbini İslâma açmışsa... (Zümer Sûresi: 22.)

ahir: son.
ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
asır: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
cihet: yön.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
efrat: fertler.
hemze: elif yerine kullanılan işaret, elif, vav, ye ve he üzerine konulan kısa okutma işareti.
iman: inanç, itikat.
işarat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın işaretleri.
karine: delil.
kavi: kuvvetli, güçlü.
kudsi: mukaddes, yüce.
Kur'ân-ı Mübin: hak ve hakikati açıklayan Kur'ân.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
manevi: manaya ait, maddî olmayan.
medde: med işareti, Kur'ân-ı Kerîm'de üzerine konduğu elifi uzatarak okutan işaret.
mefhum: bir sözün ifade ettiği mana.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
Nisâ: Kur'ân-ı Kerîm'in 4. suresi. Medine'de nazil olmuştur. 176 ayettir.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
peygamber: Allah tarafından haber getirerek İlahî emir ve yasakları insanlara tebliğ eden elçi, nebi.
Rab: besleyen, yetiştiren, verdiği nimetlerle mahlûkatı ıslah ve terbiye eden Allah.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
selâmet: salimlik, eminlik, kurtuluş, korku ve endişeden uzak olma.
Sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
Sure-i Maide: Maide Suresi.
Sure-i Nisa: Nisa suresi.
tabaka: derece, kat.
tasdik: doğrulama, onaylama.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
teyit: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma; doğru çıkarma.
vasıta: aracılık.

nurunu ve hidayetini neşreden bir kitab-ı mübindir. Ve madem zahiren ondan daha ileri o vazifeyi ağır şerait altında yapanları görmüyoruz. Ve madem ayetler, sair kelamlar gibi cüz'î bir manaya münhasır olamaz. Ve madem delâlet-i zımnî ve işarîyle kaideten mefhum-i kelâmda dahil oluyor. Ve madem Necmeddin-i Kübra ve Muhyiddin-i Arabî (r.a.) gibi çok ehl-i velayet mana-yı zahirîden başka batınî ve işarî manalarla ekser âyâtı tefsir etmişler; hatta tefsirlerinde "Mûsa (a.s.) ve Firavundan murad, kalb ve nefistir" dedikleri halde, ümmet onlara ilişmemiş; büyük ulemadan çokları onları tasdik etmişler. Elbette, ayetin delâlet-i zımniyeyle Risale-i Nur'a kuvvetli karinelerle işareti kat'îdir; şüphe edilmemek gerektir.

Tahlil

قَدْ جَآءَكُمْ yüz altmış dokuz, مِنَ اللّٰهِ yüz elli yedi, نُورٌ tenvinle beraber üç yüz altı ve وَكِتَابٌ مُبِينٌ ۞ altı yüz otuz bir; يَهْدِى بِهِ اللّٰهُ yüz üç; yekûnu bin üç yüz altmış altı, eğer meddeler ve okunmayan hemzeler sayılmazlarsa, bu seneki Muharrem tarihine, yani bin üçyüz altmış ikiye tamam tevafuk eder. Eğer مُبِينٌ 'deki tenvin de vakfedilse, bin üç yüz on altıdır ki, hem *Risale-i Nur*'un mukaddematına, hem tenvinle tekemmülüne ve Birinci Şuada beyan edildiği gibi, çok âyâtın ehemmiyetle gösterdikleri aynı meşhur tarihe tevafuk eder.

ayat: Kur'ân ayetleri
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi
bâtınî: içe ait, dahilî
beyan: açıklama, bildirme, izah
cüz'î: küçük, az
dahil: girme, içinde olma
delâlet-i zımnî: gizli, remizli işaret.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet
ehl-i velâyet: velî olanlar; erenler, Allah'ın dostluğunu kazananlar, velîlik sıfatını taşıyanlar.
ekser: pek çok
firavun: Allahlık iddiasında bulunduğu için Hz. Musa'nın (a.s.) mücadele ettiği Mısır hükümdarı
hemze: elif yerine kullanılan işaret, elif, vav, ye ve he üzerine konulan kısa okutma işareti
işarî: bir kelimenin açık manasına bağlı olarak ikinci ve üçüncü derecede işaret yolu ile yapılan açıklama.
kaideten: kaide ve hükümlere göre, kurala uygun olarak
karine: delil
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan
kitab-ı mübin: kâinattaki olayları cereyan ettiren Allah'ın kudretine ait nizam ve intizam esaslarını, kanunlarını ihtiva eden manevî kitap; kudret kitabı.
madem: ...den dolayı, böyle ise
mana-yı zahirî: zahire ait mana, açık mana, görünen mana.
medde: med işareti, Kur'ân-ı Kerîm'de üzerine konduğu elifi uzatarak okutan işaret.
mefhum-ı kelâm: kelimenin ifade ettiği mana, sözün manası.
mukaddemat: başlangıçlar
murâd: maksat, meram
münhasır: sınırlanmış, sınırlı.
nefis: kötü vasıfları kendisinde toplayan hayırlı işlerden alıkoyan güç
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sâir: diğer, başka, öteki
şerait: şartlar.
tahlil: zor bir meseleyi halletme, değerlendirme
tasdik: doğrulama, onaylama
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması
tekemmül: olgunlaşma, kemale erme, mükemmelleşme
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.
ümmet: Müslümanların tamamı; bütün Müslümanlar.
vakf: durak
vazife: görev
yekûn: toplam
zahiren: görünüşte

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ [1]

Ben, senin içtihadında hatâ var diyenlere ve ispat edenlere teşekkür edip ruh u canla minnettarım. Fakat, şimdiye kadar o içtihadımı tamamıyla kanaatle tam tasdik edenler, binler ehl-i iman ve onlardan çokları ehl-i ilim tasdik ettikleri ve ben de dehşetli bir zamanda kudsî bir teselliye muhtaç olduğum bir hengâmda, sırf ehl-i imanın imanını Risale-i Nur ile muhafaza niyet-i halisasıyla ve Necmeddin-i Kübra, Muhyiddin-i Arabî gibi binler ehl-i işarat gibi cifrî ve riyazî hesabıyla beyan edilen bir müjde-i işariye-i Kur'ânîyeyi kendine gelen bir kanaat-i tamme ile, hem mahrem tutulmak şartıyla beyan ettiğim ve o içtihadımda en muannid dinsizlere de ispat etmeye hazırım dediğim halde beni gıybet etmek, dünyada buna hangi mezheple fetva verilebilir, hangi fetvayı buluyorlar? Ben herşeyden vazgeçerim, fakat adalet-i İlâhiyenin huzurunda bu dehşetli gıybete karşı hakkımı helal etmem. Titresin! Bütün sadatın ceddi olan Fahr-i Âlem Aleyhissalâtü Vesselâmın Sünnet-i Seniyesini muhafaza için hayatını ve herşeyini feda eden bir mazlumun şekvası, elbette cevapsız kalmayacak.

İllâ bir şart ile helâl edebilirim ki: Bu Ramazan-ı Şerifte bana ve halis kardeşlerime verdiği endişe ve telâşı, hakperestlik damarıyla, büyüklere lâyık ulüvv-i cenapla, enaniyet-i taassubkârânesini hakikate ve insafa feda edip tamire çalışmasıdır; müşfik ve munsıf bir hoca tavrıyla,

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.

adalet-i İlâhîye: Allah'ın adaleti, İlâhî adalet.
Aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.
cedd: dede, büyük baba, ata.
cifrî: cifir hesabına ait.
cüz'î: küçük, az.
dahil: girme, içinde olma.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
delâlet-i zımnî: gizli, remizli işaret.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
ehl-i ilim: ilim sahipleri, ilim adamları.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
ehl-i işârât: Kur'ân'ın işaretleri ile uğraşan ilim ehli.
ehl-i velâyet: velî olanlar; erenler, Allah'ın dostluğunu kazananlar, velîlik sıfatını taşıyanlar.
enaniyet-i taassupkârane: gurur ve kibirden meydana gelen tutuculuk.
Fahr-i Alem: âlemin övüncü, âlemin kendisiyle övündüğü Peygamberimiz (a.s.m.).
fetva: İslam'da bir mesele hakkında dinî meselelere tam vâkıf yetkili kimseler tarafından verilen şer'i hüküm.
hakperest: doğruluk ve haktan taviz vermeyen ve ayrılmayan.
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
hemze: elif yerine kullanılan işaret, elif, vav, ye ve he üzerine konulan kısa okutma işareti.
hengâm: zaman, sıra.
hidayet: doğru olan, hak olan:.
içtihat: din âlimlerinin şer'î esaslar dahilinde Kur'ân ve sünnete uygun şekilde bir konuda fikir ortaya koymaları, hüküm vermeleri.
işarî: bir kelimenin açık manasına bağlı olarak ikinci ve üçüncü derecede işaret yolu ile yapılan açıklama.
kaideten: kaide ve hükümlere göre, kurala uygun olarak.
kanaat-i tamme: tam kanaat. kesin, şüphe edilmeyen düşünce, fikir.
mana-yı zahirî: zahire ait mana, açık mana, görünen mana.
medde: med işareti, Kur'ân-ı Kerîm'de üzerine konduğu elifi uzatarak okutan işaret.
mefhum-ı kelâm: kelimenin ifade ettiği mana, sözün manası.
muannit: inatçı, ayak direyen.
mukaddemat: başlangıçlar.
munsıf: insaf eden, insaflı.
murâd: maksat, meram.
müjde-i işariye-i Kur'âniye: Kur'ân'ın işaret yoluyla müjdesi.
münhasır: sınırlanmış, sınırlı.
müşfik: şefkatli, merhametli, sevgi ve ilgi gösteren.
niyet-i halisa: halis olan niyet, her türlü hileden, riyadan, kötülükten uzak olan niyet, samimî olan gaye.
riyazî: hesapla, matematikle ilgili, riyaziyeye ait.
ruh u cân: ruh ve can; ruh ve canla.
sâdât: seyyidler, Hz. Muhammed'in neslinden gelenler.
Sünnet-i Seniye: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) yüce sünneti; yüksek hâl, söz, tavır ve tasvipleri.
tekemmül: olgunlaşma, kemale erme, mükemmelleşme.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.
ulüvv-i cenap: âlicenaplık, cömertlik, büyüklük.
ümmet: Müslümanların tamamı; bütün Müslümanlar.
vakf: durak.

kusurumuz varsa bize lütufkârâne ihtar ve ikazdır. Cenab-ı Hak, Settarü'l-Uyûbdur; hasenat seyyiata mukabil gelse, affeder. İman hizmetinde yüz binler insanın imanını tahkikî yapmak hasenesine karşı benim gibi bir biçarenin hüsn-i niyetle, kuvvetli emarelerle inayet-i İlâhiyeden tasavvur ettiği bir müjde-i Kur'ânîyenin tefehhümünde bir yanlış, belki yüz yanlış varsa da o hasenata karşı gelemez, setri uyûb perdesini yırtamaz. Her neyse…

Bu mesele yalnız şahsıma taallûk etseydi, ben cidden nefs-i emmaremi tam kırmak için ona minnettar olurdum. *Mesleğimiz, bu zamanda hakka hizmet, bütün bütün terk-i enaniyetle olabileceğini kat'î kanaatimiz olduğu gibi, yirmi senedir nefs-i emmarem ister istemez o mesleğe itaate mecbur olmuş.* Risale-i Nur ve mukaddematları, buna bir hüccet-i katıadır. Fakat garaz ve inat ve bir nevi taassub-i meslekiyeyi ihsas eden ve esrar-ı mestureyi işaa suretinde gelen itiraz ve ayıplara karşı Eski Said (r.a.) lisanıyla derim: İşte meydan! En mutaassıp ulemadan ve en büyük veliden tut, tâ en dinsiz feylesoflara ve müdakkik hükemalara, Risale-i Nur'daki davaları ispat etmeye hazırım ve hem de ispat etmişim ki, benim mahvıma ve idamıma mütemadiyen çalışan zındık filozoflar ve mülhidler, o davaları cerh edemiyorlar ve edememişler.

Hem bütün hayatımda delilsiz davaları zikretmediğim, sizin gibi eski ve yeni arkadaşlarım biliyorlar. Bahusus, Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyandan aldığım bir kuvvetle Avrupa filozoflarına Risale-i Nur meydan okur. Risale-i Nur bu

bîçare: çaresiz, zavallı.
cerh: yaralama.
cidden: ciddî olarak, gerçek olarak.
dava: takip edilen fikir, iddia.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
emare: alâmet, belirti, nişan.
esrar-ı mesture: gizlenmiş, örtülmüş sırlar.
filozof: felsefe ile uğraşan.
garaz: kötü kasıt, düşmanca niyet, kin.
Hâk: doğruluk, gerçek, hakikat; Allah.
hasenat: iyi ameller, iyi işler, hayırlar.
hasene: hayırlı amel, Allah rızasına uygun iş.
hüccet-i katıa: kat'i ve kesin delil, hiç bir şüpheye mahal bırakmayan delil.
hükema: âlimler, çok bilgili kimseler, feylesoflar, filozoflar.
hüsn-i niyet: iyi niyet, temiz kalplilik.
ihsas: hissetirme, sezdirme.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
ikaz: uyarı.
iman: inanç, itikat.
inayet-i İlahiye: Allah'ın yardımı.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
işaa: haber yayma, herkese duyurma.
itaat: söz dinleme, boyun eğme, emre uygun hareket etme.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
Kur'ân-ı Mucizül Beyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.
lisan: dil.
lütufkârane: güzellikle, iyilik ve ihsanda bulunarak.
mahv: yok etme, ortadan kaldırma.
mesele: önemli konu.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.
minnettar: bir iyiliğe karşı teşekkür duygusu içinde olan.
mukabil: karşılık.
mukaddemat: başlangıçlar.
mutaassıp: bir şeyi savunmada aşırılık gösteren ve inat eden; dinî meselelerde körü körüne bir fikre bağlı olan ve başka bir fikri kabullenemeyen.
müdakkik: tetkik eden, inceden inceye araştıran.
müjde-i Kur'âniye: Kur'ân'ın müjdesi.
mülhit: İslam dininden ayrılan, Allah'ı inkar eden, dinsiz, imansız.
mütemadiyen: sürekli olarak, devamlı.
nefs-i emmare: insana kötü ve günah işlerin yapılmasını emreden nefis.
nevî: çeşit, tür.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
setr-i uyûb: ayıpları örtme, kusurları gizleme.
settârü'l-uyûb: ayıpları, günahları örten, bağışlayan Allah.
seyyiat: seyyieler, fenalıklar, kötülükler.
suret: biçim, şekil, tarz.
taallûk: alâkalı, münasebetli olma.
taassub-ı meslekiye: meslekî istibdat, tutuculuk.
tahkikî: araştırma ve inceleme ile ilgili, inandığı şeylerin aslını, esasını bilerek inanma.
tasavvur: bir şeyi zihinde şekillendirme, düşünme.
tefehhüm: anlamak, idrak etmek.
terk-i enaniyet: benlik ve enaniyetten vazgeçme.
ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.
velî: Allah'ın sevgisine, himayesine kavuşmuş, ermiş kimseler, Allah dostu, evliya.
zındık: Allah'a ve ahirete inanmayan, Allah'ı inkâr eden, imansız, münkir.
zikr: anma, bildirme.

zamanda medar-ı nazar bir hâdise-i Kur'ânîye olduğundan, bir iki işaret değil, belki benimle beraber Risale-i Nur Şakirtleri tarafından istihraç edilen beş Risalede yazılan işaretler, bir cihette bine yaklaşıyor. Bin incecik saçlar dahi toplansa kuvvetli bir ip olduğu gibi, sarahate yakın bir delâlet oluyor. Vahdet-i mesele cihetiyle o işaretler birbirine kuvvet verir. Bazı işaratı zayıf görmekle onu inkâr etmek, insafa, hakperestliğe muvafık olamaz. İnkâr eden mazur olamaz. Hususan lüzumsuz ve zararlı ve müfritane bir gıybet olsa, bu zamanda ehl-i ilim ortasında ehl-i hakikati ağlattıracak bir hâdise-i elîmedir.

* * *

بِاسْمِهٖ سُبْحَانَهُ [1]

Kardeşlerim,

Kur'ân'ın birtek ayetinin birtek işareti, ihbar-ı gayb nev'inden bir lem'a-i i'caziyeyi tevafuk suretiyle gösterdiğini manevi bir ihtarla gördüm.

اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَاْكُلَ لَحْمَ اَخِيهِ مَيْتًا [1]

bu ayet-i kerimenin makam-ı cifrîsi, şedde ve tenvin sayılmazsa, bin üç yüz elli birdir; مَيْتًا in aslı مَيِّتًا olmasından bin üç yüz altmış bir ederek; bu tarihte, umur-i azimeden bir dehşetli gıybeti, şu ayetin mana-i işarî külliyetinde dahil ediyor. Umur-i azimeden böyle bir acip gıybet aynı tarihte, aynı senede vukua geldi. Şöyle ki:

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.

2. Sizden biri, ölü kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? (Hucurat Suresi: 12.)

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
ayet-i kerîme: Kur'ân'ın ayeti; azamet ve şerefi olan ayet.
cihet: yön.
dahil: girme, içinde olma.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
delâlet: delil olma, gösterme.
ehl-i hakikat: hakikati arzulayanlar, gerçeği bulup onun peşinden gidenler; Allah adamı.
ehl-i ilim: ilim sahipleri, ilim adamları.
gıybet: arkadan çekiştirmek, hazır olmayan birisinin aleyhinde konuşma.
hâdise-i elîme: elem verici, üzücü hâdise.
hâdise-i Kur'âniye: Kur'ân'da haber verilen olay.
hakperest: doğruluk ve haktan taviz vermeyen ve ayrılmayan.
hususan: bilhassa, özellikle.
ihbar-ı gayp: gayptan gelen haber, geçmiş veya gelecek zamana ait haberler.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
inkâr: reddetme, inanmama, kabul ve tasdik etmeme.
istihraç: bir şeyden bir şey çıkarma, sonuç çıkarma, mana çıkarma.
işarat: işaretler, alâmetler, belirtiler.
külliyet: bütünlük, umumîlik.
lem'a-i i'câziye: mucize derecesinde manevî parıltı.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
mana-i işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
mazur: özürlü, özrü olan.
medar-ı nazar: göz önünde bulundurulması gereken.
muvafık: uygun, münasip.
müfritane: müfrit bir şekilde, aşırı derecede, aşırı olarak.
nev: tür, çeşit.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
umur-ı azîme: büyük işler.
vahdet-i mesele: meselenin, konunun birliği.
vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme

On sekiz sene müddetinde sünnet-i seniyeyi muhafaza için başına şapka koymadığından, on sekiz senedir haps-i münferit hükmünde ihtilâttan men' ve yalnız bir odada hayatını geçirmeye mecbur edilen ve hususi ibadetgâhında ezan-ı Muhammedî (a.s.m.) okuyup "اَللّٰهُ اَكْبَرُ ﴿جَلَّ جَلَالُهُ﴾" dediğinden ve "لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ" hakikatini güneş gibi gösterdiğinden, yüz arkadaşıyla taht-ı tevkife alınan bir adamı, yüzer emare ve karinelere istinaden inayet-i ilâhiyeden geldiğine kat'î bir kanaatle işarat-ı Kur'ânîyeden bir müjdeyi hem kendine, hem musibetzede arkadaşlarına teselli niyetiyle beyan ettiği için, gıybet ve fena tabiratla teşhir etmek ve onun dersleriyle imanlarını kurtaran, masum şakirtlerini ondan tenfir edip şüpheler vermek; güya ortalıkta medar-ı inkâr hiçbir şey yok ve hiçbir münkeratı ve cinayeti görmüyor gibi, yalnız o biçarenin mevhum bir hatasını, sekiz senede seksen müdakkiklerin nazarında saklanan ve sathî ve indî nazarına göre, bir içtihadî yanlışını görüyor zannıyla zemmetmek, elbette bu asırda, bu memlekette Kur'ân-ı Mu'cizülbeyan'ın kasten işaretine medar olabilir azim bir hâdisedir. Bence, Kur'ân'ın, nasıl ki her sure ve bazan bir ayet ve bazan bir kelime bir mucize olur; öyle de, bu ayetin tek bir işareti, ihbar-ı gayb nev'inden bir lem'a-i i'câziyedir.

Bu ayetin bu işareti, bu asırda, Risale-i Nur Şakirtlerinin hakkındaki gıybete baktığına üç emare var.

Allahü Ekber: Allah en büyük ve en yücedir.
asr: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
azîm: büyük.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
bîçare: çaresiz, zavallı.
cinayet: cana kıyma, katl veya bu derecede ağır bir suç.
emare: alâmet, belirti, nişan.
ezan-ı Muhammedî: Hz. Muhammed'in tebliğ ettiği dinin ezanı.
galiz: kaba, çirkin, terbiye ve nezaket ölçüsünün dışında, edebe aykırı.
gıybet: arkadan çekiştirmek, hazır olmayan birisinin aleyhinde konuşma.
güya: sanki.
hâdise: olay.
hakikat: gerçek, esas.
haps-i münferit: tek başına yalnız hapis.
Hucurat: Kur'ân-ı Kerîm'in 49. suresidir. Medine'de nazil olmuştur.
hususi: özel.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ibadetgâh: ibadet yeri, mabet.
içtihadî: içtihatla ilgili, içtihada ait.
ihbar-ı gayp: gayptan gelen haber, geçmiş veya gelecek zamana ait haberler.
ihtilât: karışıp görüşme, beraber yaşama.
iman: inanç, itikat.
inâdî: inada dayanan, sözünde ısrar eden, ayak direten.
inayet-i İlahiye: Allah'ın yardımı.
istinaden: istinat ederek, dayanarak.
işarat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın işaretleri.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
karine: delil.
kasten: bile bile, isteyerek, kasıtlı olarak.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
Kur'ân-ı Mucizül Beyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.
lâ ilâhe illallah: Allah'tan başka ilah yoktur.
lem'a-i i'câziye: mucize derecesinde manevî parıltı.
mahkûm: bir mahkemece hüküm giymiş, hükümlü.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
medar: sebep, vesile.
medar-ı inkâr: inkâr sebebi.
men: yasak etme, engelleme.
mevhum: hakikatte olmayan, vehim ve hayal ürünü olan.
mu'cize: benzerini yapmaktan insanların aciz kaldığı şey.
muhafaza: koruma.
musibetzede: musibet görmüş, felâkete uğramış, belâya, kazaya uğrayan.
müdakkik: tetkik eden, inceden inceye araştıran.
müddet: süre, zaman.
münkerat:.
nazar: bakış, dikkat.
nev: tür, çeşit.
sathî: yüzeysel, derine inmeyen, üstün körü.
sünnet-i seniye: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) yüce sünneti; yüksek hâl, söz, tavır ve tasvipleri.
şakirt: talebe, öğrenci.
tabir: ifade.
tabirat: tabirler, ifadeler, terimler, deyimler.
taht-ı tevkif: gözetim altında, hapishanede.
tenfir: nefret ettirme, iğrendirme, tiksindirme.
teselli: avutma, acısını dindirme.
teşhir: gösterme, sergileme.
zem: yerme, kınama, ayıplama.

Birincisi: Birinci Şua olan İşarat-ı Kur'ânîye risalesinde, *Risale-i Nur*'a ve tercümanına da işaret eden beşinci ayet olan

اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَالَهُ نُورًا يَمْشِى بِهٖ فِى النَّاسِ [1]

gayet kuvvetli karinelerle مَيْتًا kelime-i kudsiyesi cifir ve ebced hesabıyla ve üç cihet manasıyla Said Nursî'ye tevafuk etmesidir.

Ikinci emare: اَيُحِبُّ اَحَدُكُم (ila ahir) ayetin makam-ı cifrîsi ve riyazîsi bin üç yüz altmış bir etmesidir, aynı tarihte o acip hâdise oldu.

Üçüncü emare: O muhterem ihtiyar zatı unutmak, belki şahsıla karşı tezyifatını ihtiyarlığına ve çok cihetlerle mabeynimizdeki uhuvvete hürmeten helal etmege karar verdiğim ve biz hizmetkar olduğumuz Kur'ân'a havale edip bıraktığım hengamda, birden ihtiyarım haricinde, beş vecihle zemmi zemmeden ve Mucizane gıybetten altı cihetle zecreden اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَاْكُلَ لَحْمَ اَخِيهِ مَيْتًا [2] ayeti karşımda kendini gösterip temessül eyledi. Manen "Bana bak" dedi. Ben de baktım, birden tesbihat içinde gördüm ki, bin üç yüz elli birden, ta bin üç yüz altmış bir tarihini gösterdi. Halimize baktım; perde altında elli birden, ta altmış bire kadar Risale-i Nur medet beklediği İstanbul afakında, perde altında bir nevi taarruz bulunmuş ve altmış birde birden patlamasıdır.

1. Ölü iken îman ile nûra kavuşturduğumuz ve halk içinde o nur ile doğru yola yürüyen kimse... (En'am Suresi: 122.)
2. Sizden biri, ölü kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? (Hucurat Suresi: 12.)

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
afak: ufuklar.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
cihet: yön.
ebced: Arap alfabesinin ilk tertibi ve harflerinin taşıdığı sayı değerlerine dayanan hesap sistemi.
emare: alâmet, belirti, nişan.
gayet: son derece.
gıybet: arkadan çekiştirmek, hazır olmayan birisinin aleyhinde konuşma.
hâdise: olay.
hariç: dışarı.
ihtiyar: irade, tercih; kendi istek ve arzularına göre hareket etme.
ilââhir: sona kadar, sonuna kadar.
işarat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın işaretleri.
karine: delil.
kelime-i kudsiye: mukaddes, yüce söz.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
makam-ı riyazî: matematiğe ait makam, matematiksel hesaba göre.
manen: mana bakımından, manaca.
medet: inayet, yardım, imdat.
mu'cizâne: mu'cizeli bir şekilde.
nevi: çeşit, tür.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
taarruz: saldırma, sataşma, ilişme
temessül: bir şekil ve surete girme, cisimlenme.
tesbihat: tesbihler, Cenab-ı Hakkın bütün noksan sıfatlardan uzak ve bütün kemal sıfatlara sahip olduğunu ifade eden sözler.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
vecih: cihet, yön.
zecr: önleme, yasak etme, yasaklama.
zem: yerme, kınama, ayıplama.

Tahlil

ت, dört yüz, خ altı yüz = bin; iki ى , iki م yüz, iki ك iki ل yüz; üçüncü م , ن , ى yüz; د , ب , üç ح otuz; dördüncü ى on, beş ا bir ه ile beraber on, ahirdeki "tenvin" vakfen elif olduğu için, yekûnu bin üç yüz elli bir, aslı yâ-i müşeddede olduğundan, bin üç yüz altmış bir eder. (HAŞİYE) مَيْتًا aslı yâ-yı müşeddede olduğundan bin üç yüz altmış bir eder

Said Nursi

* * *

بِاسْمِهٖ سُبْحَانَهُ [1] ❁ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ [2]

Bu aciz kardeşiniz, hem itiraz eden o eski dost zata, hem ehl-i dikkate ve sizlere beyan ediyorum ki:

Kur'ân-ı Mucizü'l-Beyanın feyziyle Yeni Said (r.a.) hakaik-ı imaniyeye dair o derece mantıkça ve hakikatçe bürhanlar zikrediyor ki; değil Müslüman uleması, belki en muannid Avrupa feylesoflarını da teslime mecbur ediyor ve etmektedir. Amma, Risale-i Nurun kıymet ve ehemmiyetine işari ve remzi bir tarzda Hazret-i Ali (r.a.) ve Gavs-ı Azamın ihbaratı nevinden, Kuran-ı Mucizül-Beyan dahi bu zamanda bir mucize-i maneviyesi

HAŞİYE: Bu âyet, bizi şiddetli menettiğinden, bizi gıybet edenleri unutmalıyız, medâr-ı gıybet etmemeliyiz. İnşâallah, daha tekerrür etmeyecek.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.

2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsrâ Sûresi: 44.)

âciz: zayıf, güçsüz, zavallı.
ahir: son.
amma: ama, lakin, ancak.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
bürhan: delil, ispat, hüccet.
dair: alakalı, ilgili.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
ehl-i dikkat: dikkatliler, dikkat sahipleri.
feyiz: bolluk, bereket, ihsan, bağış.
feylesof: dinsiz, sapık fikirli, felsefe ile uğraşan.
Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
gıybet: arkadan çekiştirmek, hazır olmayan birisinin aleyhinde konuşma.
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.
hakikat: gerçek, esas.
haşiye: dipnot.
ihbarat: ihbarlar, bildirmeler, haber vermeler.
iman: inanç, itikat.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
işarî: bir kelimenin açık manasına bağlı olarak ikinci ve üçüncü derecede işaret yolu ile yapılan açıklama.
kıymet: değer.
Kur'ân-ı Mucizül Beyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.
medar-ı gıybet: gıybet sebebi.
men: yasak etme, engelleme.
mu'cize-i maneviye: manevî mucize.
muannit: inatçı, ayak direyen.
nev: tür, çeşit.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
remzî: remizli, işaretli olarak.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
tahlil: bir kelime veya cümleyi çeşitli yönleriyle inceleme.
tarz: biçim, şekil.
tekerrür: tekrarlanma.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.
vakfen: arapçada bir kelimenin sonunu harekesiz okuma.
ya-i müşeddede: şeddeli 'ya' harfi.
yekûn: toplam.
zat: kişi, şahıs.
zikr: anma, anılma.

olan Risale-i Nura nazar-ı dikkati celb etmesine mana-i işari tabakasından rumuz ve imaları, icazının şenindendir ve o lisan-ı gaybın belagat-ı mucizekaranesinin muktezasıdır.

Evet, Eskişehir hapishanesinde, dehşetli bir zamanda, kudsi bir teselliye pekçok muhtaç olduğumuz hengamda, manevi bir ihtarla:

"Risale-i Nurun makbuliyetine eski evliyalardan şahit getiriyorsun. Halbuki, [1] ❁ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ❁ sırrıyla, en ziyade bu meselede söz sahibi Kur'ândır. Acaba Risale-i Nur'u Kur'ân kabul eder mi? Ona ne nazarla bakıyor?" denildi. O acib sual karşısında bulundum. Ben de, Kur'ân'dan istimdat eyledim.

Birden, otuz üç ayetin mana-i sarihinin teferruatı nevindeki tabakatından mana-i işari tabakasından ve o mana-i işari külliyetinde dahil bir ferdi, Risale-i Nur olduğunu ve duhulüne ve medar-ı imtiyazına birer kuvvetli karine bulunmasını bir saat zarfında hissettim ve bir kısmını bir derece izahlı, bir kısmını mücmelen gördüm. Kanaatime hiçbir şek ve şüphe ve vehim ve vesvese kalmadı; ve ben de, ehl-i imanın imanını Risale-i Nurla takviye etmek niyetiyle, o kati kanaatimi yazdım ve has kardeşlerime mahrem tutulmak şartıyla verdim.

Ve o risalede, biz demiyoruz ki: "Ayetin mana-i sarihi budur." Ta hocalar "Fihi nazar" desin. Hem, dememişiz ki: "Mana-i işarinin külliyeti budur." Belki diyoruz ki: "Mana-i sarihinin tahtında müteaddit tabakalar var; bir

1. Yaş ve kuru hiçbir şey yoktur ki, ap açık bir kitapta yazılı olmasın. (En'âm Sûresi: 59.)

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
belâgat-i mu'cizekârane: mu'cize derecesinde üslup ve ifade tarzı.
celp: çekme, kendine çekme.
dahil: girme, içinde olma.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
duhul: içeri girme, dahil oluş.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
evliya: veliler, Allah dostları.
fîh-i nazar: ona bir bakmak lazımdır.
hâs: ileri gelen, seçkin olan.
hengâm: zaman, sıra.
icaz: sözü kısa söyleme, kısa fakat yeterli ifade etme.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme.
iman: inanç, itikat.
istimdat: aman dileme, merhamet ve yardımına sığınma.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
karine: delil.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
kudsî: mukaddes, yüce.
külliyet: bütünlük, umumîlik.
lisan-ı gayp: gaybın haberlerini bildiren dil, ahiret ahvalini veya bizce bilinmeyen gayp hükmündeki haberleri söyleyen, Kur'ân-ı Kerîm.
mahrem: herkesçe bilinmemesi gereken, gizli.
makbuliyet: makbullük, beğenilmişlik, geçerlilik.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
mana-yı sarih: açık mana, remiz ve ima yoluyla değil açık anlatım.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
medar-ı imtiyaz: imtiyaz vesilesi, farklı ve üstün olma sebebi.
mesele: önemli konu.
muktezâ: iktiza eden, gereken.
mücmelen: kısa ve özlü bir şekilde, özet olarak.
müteaddit: çeşitli, bir çok.
nazar: bakış.
nazar-ı dikkat: dikkatli bakma, dikkatli bakış.
nev: tür, çeşit.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
rumuz: remizler, işaretler.
sır: gizli hakikat.
sual: soru.
şe'n: iş, durum, özellik, yapı.
şek: şüphe, zan, tereddüt.
tabaka: derece, kat.
tabakat: tabakalar, dereceler, katlar.
taht: alt.
takviye: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma, teyit ve tasdik etme.
teferruat: ayrıntılar, dallar, bölümler.
teselli: avutma, acısını dindirme.
vehim: zan, şüphe, yanlış ve esassız düşünce.
vesvese: şüphe, kuruntu, kalbe gelen asılsız kötü ve sinsi düşünce.
zarfında: süresince.
ziyade: çok, fazla.

tabakası da, mana-i işari ve remzidir. Ve o mana-i işari de, bir küllidir; her asırda cüz'iyatları var. Ve Risale-i Nur dahi, bu asırda, o mana-i işari tabakasınnı külliyetinde, bir ferddir. " Ve o ferdin, kasten bir medar-ı nazar olduğuna ve ehemmiyetli bir vazife göreceğine, eskiden beri ulema beyninde bir düstur-i cifri ve riyazi ile, karineler, belki hüccetler gösterilmiş iken, Kur'ân'ın ayetini veya sarahatini, değil incitmek; belki icaz ve belagatına hizmet ediyor.

Bu nevi işarat-ı gaybiyeye itiraz edilmez. Ehl-i hakikatin nihayetsiz işarat-ı Kuraniyeden had ve hesaba gelmeyen istihraçlarını inkar edemeyen, bunu da inkar etmemeli ve edemez.

Amma benim gibi ehemmiyetsiz bir adamın elinde böyle ehemmiyetli bir eserin zuhur etmesini istiğrab ve istibad edip, böyle itiraz eden zat, eğer buğday tanesi kadar çam çekirdeğinden dağ gibi çam ağacını halk eylemek azamet ve kudret-i İlahiyeye delil olduğunu düşünse, elbette bizim gibi acz-i mutlak, fakr-ı mutlakta, ihtiyac-ı şedid zamanında, böyle bir eserin zuhuru, "Vüsat-i rahmet-i İlahiyeye delildir" demeye mecbur olur.

Ben, sizi ve muterizleri, Risale-i Nurun şerefi ve haysiyetiyle temin ediyorum ki; bu işaretler ve evliyanın imalı haberleri, remizleri, beni daima şükre ve hamde ve kusurlarımdan istiğfara sevk etmiş. Hiçbir vakitte, hiçbir dakika nefs-i emmareme medar-ı fahr ve gurur olacak bir enaniyet ve benlik vermediğini, size, bu yirmi senelik hayatımın gözünüz önünde tereşşuhatıyla ispat ediyorum.

acz-i mutlak: mutlak zayıflık, güçsüzlük.
azamet: büyüklük.
belâgat: söz ve yazıda sanatlı ve tesirli ifade; bir şeyde saklı bulunan derin anlam.
beyn: arasında.
cüz'iyat: parçaya ait olan şeyler.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
düstur-i cifrî: cifir kaidesi, kuralı.
düstur-i riyazî: matematik kaidesi.
ehemmiyet: önem.
ehl-i hakikat: hakikati arzulayanlar, gerçeği bulup onun peşinden gidenler; Allah adamı.
enaniyet: kendini beğenme, bencillik, egoistlik.
evliya: veliler, Allah dostları.
fakr-i mutlak: sonsuz fakirlik, tam muhtaçlık, mutlak çaresizlik, yoksulluk.
had ve hesaba gelmeme: sayısız ve sınırsız olma.
halk: yaratma, yoktan var etme.
hamd: Allah'a karşı şükran ve memnuniyetini onu överek bildirme.
haysiyet: şeref, onur, itibar.
hüccet: delil.
icaz: sözü kısa söyleme, kısa fakat yeterli ifade etme.
ihtiyac-ı şedit: çok şiddetli ihtiyaç, şiddetli muhtaç oluş.
istib'ad: akıldan uzak görme, yaklaştıramama.
istiğfar: tevbe etme, Allah'tan günahlarının bağışlanmasını isteme.
istiğrap: garip bulmak, şaşırmak ve hayret etmek.
istihraç: bir şeyden bir şey çıkarma, sonuç çıkarma, mana çıkarma.
işarat-ı gaybiye: gaypla ilgili işaretler; Hz. Peygamber, müçtehit imamlar tarafından gayba ait verilen haberler, işaret yolu ile yapılan açıklamalar.
işarat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın işaretleri.
itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma.
karine: delil.
kasten: bile bile, isteyerek, kasıtlı olarak.
kudret-i İlâhiye: Allah'ın kudreti, Allah'ın kudretiyle yaptığı işler, fiiller, tasarruflar.
küllî: umumî, genel.
külliyet: bütünlük, umumîlik.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
mana-yı remzî: işaretlerle anlatılmak istenen mana.
medar-ı fahr: övünme sebebi.
medar-ı gurur: gururlanma sebebi.
medar-ı nazar: göz önünde bulundurulması gereken.
muteriz: itiraz eden, karşı çıkan, itirazcı.
nefs-i emmare: insana kötü ve günah işlerin yapılmasını emreden nefis.
nevî: çeşit, tür.
nihayetsiz: sonsuz, sınırsız.
remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik.
sevk: yöneltme.
şeref: manevî büyüklük, yücelik, onur.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
tabaka: derece, kat.
temîn: şüpheyi giderme, sağlamlaştırma.
tereşşuhat: damlamalar, sızıntılar.
ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.
vazife: görev.
vüs'at-i rahmet-i İlâhiye: Cenab-ı Hakk'ın rahmet ve merhametinin genişliği, büyüklüğü.
zat: kişi, şahıs.
zuhur: ortaya çıkma.

Evet, bu hakikatle beraber, insan kusurdan, nisyandan hali değil. Benim, bilmediğim çok kusurlarım var, belki de fikrim karışmış; risalelerde hatalar olmuş. Fakat, Kuranın hurufat-ı kudsiyesinin yerine beşerin tercümesini ikame perdesi altında noksan huruflarla, yeni hat altında, tahrifkarane, ehl-i dalaletin tevilat-ı fasideleri, ayatın sarahatini incitmelerine bakmıyor gibi, biçare mazlum bir adamın, kardeşlerinin imanını kuvvetlendirmek için bir nükte-i icaziyeyi beyan ettiği için hizmet-i imaniyesine fütur verecek derecede itiraz, elbette, değil ehl-i hakikat zatlar, belki zerre miktar insafı bulunan itiraz edemez.

Bunu da ilaveten beyan ediyorum: Bu zamanda gayet kuvvetli ve hakikatli milyonlarla fedakarları bulunan meşrepler, meslekler, tarikatler, bu dehşetli dalalet hücumuna karşı zahiren mağlubiyete düştükleri halde; benim gibi yarım ümmi ve kimsesiz ve mütemadiyen tarassud altında, karakol karşısında ve müthiş, müteaddit cihetlerle aleyhimde propagandalar ve herkesi tenfir etmek vaziyetinde bulunan bir adam, o mesleklerden daha ileri, kuvvetli dayanan Risale-i Nura sahip değildir ve o eser onun hüneri olamaz, onunla iftihar edemez. Belki, doğrudan doğruya Kuran-ı Hakimin bu zamanda bir nevi mucize-i maneviyesi olarak, rahmet-i İlahiye tarafından ihsan edilmiştir. O adam, binler arkadaşıyla beraber, o hediye-i Kur'ânîyeye el atmışlar; her nasılsa birinci tercümanlık vazifesi ona düşmüş. Onun fikri ve ilmi ve zekasının eseri olmadığına delil, Risale-i Nurda öyle parçalar var ki,

aleyh: ona karşı, onun üzerine.
ayat: Kur'ân ayetleri.
beşer: insan, insanlık.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
bîçare: çaresiz, zavallı.
cihet: yön.
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.
ehl-i hakikat: hakikati arzulayanlar, gerçeği bulup onun peşinden gidenler; Allah adamı.
fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.
fütur: zayıflık, gevşeklik, usanç.
gayet: son derece.
hakikat: gerçek, esas.
hâlî: boş, bir şeyden uzak, müstesna.
hatt: yazı, el yazısı.
hediye-i Kur'âniye: Kur'ân'ın hediyesi.
hizmet-i imaniye: iman ve Kur'an hakikatlerinin ikna edici ve ilmî delillerle anlaşılmasına hizmet etme.
huruf: harfler.
hurufât-ı kudsiye: mukaddes harfler.
hücûm: saldırma.
iftihar: övünme.
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.
ikame: yerine koyma.
ilaveten: ilave olarak, ekleyerek.
iman: inanç, itikat.
itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma.
Kur'ân-ı Hakîm: her ayet ve suresinde sayısız hikmet ve faydalar bulunan Kur'ân.
mağlûbiyet: yenilgi, yenilme.
mazlum: zulüm görmüş, haksızlığa uğramış.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.
meşrep: gidiş, hareket tarzı, tavır, tutum, meslek.
mu'cize-i manevîye: manevî mucize.
müteaddit: çeşitli, bir çok.
mütemadiyen: sürekli olarak, devamlı.
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.
nevi: çeşit, tür.
nisyan: unutma, unutuş.
nükte-i i'caziye: şaşırtan, mucizevî manası olan söz.
propaganda: bir inanç, düşünce, doktrin v.b. ni başkalarına tanıtmak, benimsetmek amacını güden ve çeşitli vasıtalarla yapılan faaliyet.
rahmet-i İlâhîye: Allah'ın sonsuz rahmeti, İlâhî rahmet.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik.
tahripkârane: yıkıcı şekilde.
tarassut: gözetme, göz altında tutma.
tarikat: Allah'a ulaşmak için şeyhin gözetiminde müridin takip edeceği terbiye usul ve yolu.
tenfir: nefret ettirme, iğrendirme, tiksindirme.
tevilât-ı faside: bozgunculuk veren, fitne çıkaran yorumlar.
ümmî: okuma yazması olmayan, okumamış.
vazife: görev.
vaziyet: durum.
zahiren: görünüşte.
zat: kişi, şahıs.
zerre: pek ufak parça.

bazı altı saatte, bazı iki saatte, bazı bir saatte, bazı on dakikada yazılan risaleler var. Ben, yeminle temin ediyorum ki, Eski Saidin (r.a.) (HAŞİYECİK) kuvve-i hafızası beraber olmak şartıyla, o on dakika işi on saatte fikrimle yapamıyorum, o bir saatlik risaleyi, iki günde, istidadımla, zihnimle yapamıyorum. Ve o bir günde altı saatlik risale olan Otuzuncu Sözü ne ben ve ne de en müdakkik dindar feylesoflar, altı günde o tahkikatı yapamaz. Ve hakeza…

Demek biz müflis olduğumuz halde, gayet zengin bir mücevherat dükkanının dellalı ve bir hizmetçisi olmuşuz. Cenab-ı Hak, fazl ve keremiyle şu hizmette halisane, muhlisane bizi ve umum Risale-i Nur Talebelerini daim ve muvaffak eylesin; amin, bihürmeti Seyyidilmürselin…

Said Nursi

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ [1] ۞ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ [2]
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ [3]

Çok aziz, çok sıddık ve sadık kardeşlerim ve Risale-i Nur cihetinde emin ve halis varislerim,

HAŞİYECİK: Bâzı müstensihler bu bîçare Said hakkında (r.a.) kelimesini bir duâ niyetiyle yazmışlar. Ben bozmak istedim; hatıra geldi ki, "Allah râzı olsun" mânasında bir duâdır, ilişme. Bende bozmadım.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.
2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsrâ Sûresi: 44.)
3. Allah'ın selâmı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
bîçare: çaresiz, zavallı.
bihürmeti seyyidi'l-mürselîn: Peygamberlerin Efendisi Hz. Muhammed (a.s.m) hürmetine.
cihet: yön.
daim: devam eden, devamlı, sürekli.
dellâl: ilan eden, bir haberi duyurmak için yüksek sesle bağırarak dolaşan kimse.
dindar: dinin emirlerini yerine getiren.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz
emin: inanılır, güvenilir.
fazl: alicenaplık, ihsan, cömertlik.
feylesof: felsefe ile uğraşan, filozof.
gayet: son derece.
hâkezâ: böylece, bunun gibi.
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
halisâne: temiz kalplilikle, samimî bir şekilde, sırf Allah rızasını gözeterek.
haşiye: dipnot.
istidat: kabiliyet, yetenek.
kerem: cömertlik, lütuf, ihsan, bağış.
kuvve-i hafıza: hafıza gücü.
muhlisâne: ihlaslı bir şekilde, samimî olarak, içten gelerek, dostlukla.
muvaffak: başarmış, başarılı.
mücevherat: mücevherler.
müdakkik: tetkik eden, inceden inceye araştıran.
müflis: iflas etmiş, her şeyini kaybetmiş.
müstensih: istinsah eden, bir yazının kopyasını çıkarıp çoğaltan.
razı: rıza gösteren, hoşnut olan.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
tahkikat: araştırmalar, soruşturmalar.
talebe: öğrenci.
temîn: şüpheyi giderme, sağlamlaştırma.
umum: bütün.
vâris: mirasçı.

Çok manidar ve kuvvetli bir tevafuk ve şakirtlerin sadakatlerine delil, bir zahir keramet-i Nuriyeyi beyan etmeme bir ihtar aldım. Şöyle ki:

Ben vasiyetnamemi yazdığım aynı zamanda, gizli münafıklar, benim itimad ettiğim hizmetçilerimi zabıta tarafından yanıma gelmekten men ettikleri aynı vakitte, fırsat bulup, tanımadığım birisiyle, sabık dokuz defadan daha tesirli bir zehir bana yutturdular.

Hem aynı zamanda, Tunuslu ve alim kardeşlerimizden ve buraya kadar geçen sene beni görmek için gelip görüşmeden giden Hoca Haşmet, Yozgat'tan buraya yazıyor ki: "Said vefat etmiş, Risale-i Nur'un yüz otuz risalesi muhafaza edilsin. Ta ki, ileride tab edeceğiz."

Hem aynı zamanda Halil İbrahim'in vefatım hakkında bir hazin mersiye hükmündeki parlak mektubu, şakirtleri ağlattırdı.

Hem, bu zamana pek çok yakın, Hüsrev'in, kendi adetine muhalif benim vefatıma dair bir-iki mektubunda, iki-üç gün ömür gibi tabirlerle ecelime işaretleri, bir parça beni müteessir etti. Acaba ben gidiyorum diye endişe ettim.

Hem, bu aynı hengamlarda, en ziyade hayat-ı dünyeviyedeki vazifemi düşünüp vefatımdan sonra şakirtler bu dehşetli zamanda benim bedelime de o vazifeyi yapacaklar mı diye çok merak ederken, birden Denizli, Milas, Isparta, İnebolu, ümidimin yüz derece fevkinde öyle

âdet: görenek, usul, alışkanlık.
âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı.
bedel: karşılık.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
biçare: çaresiz, zavallı.
dair: alakalı, ilgili.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ecel: her canlının Allah tarafından takdir edilen ölüm vakti.
endişe: kaygı.
fevkinde: üstünde
haşiye: dipnot.
hayat-ı dünyeviye: dünyaya ait olan hayat.
hazîn: hüzünlü, acıklı.
hengâm: zaman, sıra.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
itimat: dayanma, güvenme.
keramet-i Nuriye: Risale-i Nur'a ait keramet.
manidar: nükteli, ince manalı.
men: yasak etme, engelleme.
mersiye: birisinin ölümü hakkında yazılan, teessürü anlatan manzume, ağıt.
muhafaza: koruma.
muhalif: zıt, karşıt.
münafık: nifak sokan, arabozucu; kalbinde küfrü gizlediği halde Müslüman görünen.
müstensih: istinsah eden, bir yazının kopyasını çıkarıp çoğaltan.
müteessir: teessüre kapılan, hüzünlü, kederli, mahzun.
razı: rıza gösteren, hoşnut olan.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sabık: geçmiş.
sadâkat: bağlılık, doğruluk.
şakirt: talebe, öğrenci.
tab: kitap basma.
tabir: yorum, yorumlama.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
vasiyetname: yazılı vasiyet, bir kimsenin vasiyetini yazmış olduğu kâğıt.
vazife: görev.
vefat: ölüm.
zabıta: şehir güvenliğini sağlamakla vazifeli bulunan idare, polis.
zahir: açık, âşikar.
ziyade: fazla, fazlasıyla.

sahabetkarane ve iltizamperverane o vazifeye koşup başkaları da ve muallim ve alimleri koşturdular ki, beni hayret hayret içinde bıraktılar.

Elhasıl: Bu beş cihetteki tevafuk, zahir bir keramet-i Nuriyedir.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّى [1]

Kardeşlerim, merak etmeyiniz, Cevşen ve Evrad-ı Bahaiye bu defa dahi o dehşetli zehirin tehlikesine galebe etti; tehlike devresi geçti, fakat hastalık devam ediyor.

Umum kardeşlerime birer birer selâm, selametlerine dua edip, şüphesiz makbul olan dualarını isterim ve İneboluda ve civarında hem çok hanımların, hem küçücük yavrularının Risale-i Nur'u yazmaya başlamalarını ve Kuran dersini çok masumların almasını bütün ruhucanımızla tebrik ediyoruz.

اَلْبَاقِى هُوَالْبَاقِى [2]

Said Nursi

1. Allah'a hamd olsun. (Fâtihâ Sûresi: 2.) Bu Rabbimin fazlındandır. (Neml Suresi: 40.)

2. Bâkî olan ancak Allah'tır.

âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı.
cihet: yön.
civar: çevre, yöre, etraf.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
devre: dönem.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
Elhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca.
Evrad-ı Bahaiye: Bahaddin Nakşibend'in (k.s.) zikri.
galebe: galip gelme, üstünlük.
iltizamperverâne: bir tarafı tutmayı severcesine.
keramet-i Nuriye: Risale-i Nur'a ait keramet.
makbul: kabul edilmiş, geçerli.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
muallim: ders veren, öğretmen.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruhucan: ruh ve can; ruh ve canla.
sahabetkarane: sahip çıkarcasına, korurcasına.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
selâmet: salimlik, eminlik, kurtuluş, korku ve endişeden uzak olma.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
umum: bütün.
vazife: görev.
zahir: açık, âşikar.

Birinci Şua

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۞ وَبِهِ نَسْتَعِيْنُ [1]

İki acip suale karşı def'aten hatıra gelen garip cevaptır.

BİRİNCİ SUAL: Denildi ki: "Fatiha ve Yâsin ve hatm-i Kur'ânî gibi okunan virtler, kudsî şeyler, bazan hadsiz ölmüş ve sağ insanlara bağışlanıyor. Hâlbuki böyle cüz'î birtek hediye an-ı vahidde hadsiz zatlara yetişmek ve herbirisine aynı hediye düşmek, tavr-ı aklın haricindedir."

ELCEVAP: Fatır-ı Hakîm, nasıl ki unsur-i havayı kelimelerin berk gibi intişarlarına ve tekessürlerine bir mezraa ve bir vasıta yapmış ve radyo vasıtasıyla bir minarede okunan ezan-ı Muhammedî (a.s.m.), umum yerlerde ve umum insanlara aynı anda yetiştirmek gibi; öyle de, okunan bir Fatiha dahi, meselâ umum ehl-i iman emvatına aynı anda yetiştirmek için hadsiz kudret ve nihayetsiz hikmetiyle manevî âlemde, manevî havada çok manevî elektrikleri, manevî radyoları sermiş, serpmiş, fıtrî telsiz telefonlarda istihdam ediyor, çalıştırıyor. Hem nasıl ki bir lâmba yansa, mukabilindeki binler âyineye, herbirine tam bir lâmba girer; aynen öyle de, bir Yasin-i Şerif

1. Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla. Ve ondan yardım dileriz.

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
âlem: varlık tabakalarından her biri.
an-ı vahit: pek az, pek kısa bir süre, bir an.
âyine: ayna.
berk: şimşek.
cüz'î: küçük, az.
def'aten: birdenbire, bir defada, âni olarak.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
elcevap: cevap olarak.
emvat: ölüler.
ezan-ı Muhammedî: Hz. Muhammed'in tebliğ ettiği dinin ezanı.
Fâtır-ı Hakîm: her şeyi bir maksada uygun ve hikmetle benzersiz bir şekilde yaratan Allah (c.c.).
fıtrî: tabiî, doğal.
garip: tuhaf, hayret verici.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
hariç: dışarı.
hatm-i Kur'ânî: Kur'ân-ı Kerim'i baştan sona okuyup bitirme.
hikmet: İlahî gaye, yüksek bilgi, fayda.
intişar: yayılma, dağılma.
istihdam: bir hizmette kullanma, çalıştırma.
kudret: güç, kuvvet, iktidar.
kudsî: mukaddes, yüce.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
meselâ: örneğin.
mezraa: tarla, ekilecek yer.
mukabil: karşılık.
nihayetsiz: sonsuz, sınırsız.
sual: soru.
tavr-ı akıl: akıl çizgisi, akıl ölçüleri.
tekessür: çoğalma, kesretli olma.
umum: bütün.
unsur-ı hava: hava unsuru.
vasıta: aracı, aracılık.
virdi: zikir; belli zamanlarda, belli sayıda, belli dualarının zikir olarak belli biçimde ve düzenli şekilde okunması.
Yasin-i Şerif: şerefli Yasin suresi.
zat: kişi, şahıs.

okunsa, milyonlar ruhlara hediye edilse, herbirine tam bir Yâsin-i Şerif düşer.

İKİNCİ SUAL: Şiddetle ve amirâne denildi ki: "Sen Risale-i Nur'u makbuliyetine dair Hazret-i Ali (r.a.) ve Gavs-ı Azam (r.a.) gibi zatların kasidelerinden şahitler gösteriyorsun. Halbuki, asıl söz sahibi Kur'ân'dır. Risale-i Nur, Kur'ân'ın hakikî bir tefsiri ve hakikatinin bir tercümanı ve meselelerinin bürhanıdır. Kur'ân ise, sair kelâmlar gibi kışırlı, kemikli ve şuuru hususi ve cüz'î değildir. Belki Kur'ân, umum işaratıyla ve eczasıyla ayn-ı şuurdur, kışırsızdır, fuzulî, lüzumsuz maddeleri yoktur, âlem-i gaybın tercümanıdır. Sözler hakkında söz onundur. Görelim o ne diyor?"

ELCEVAP: Risale-i Nur doğrudan doğruya Kur'ân'ın bahir bir bürhanı ve kuvvetli bir tefsiri ve parlak bir lem'a-i i'caz-ı manevîsi ve o bahrin bir reşhası ve o güneşin bir şuaı ve o maden-i ilm-i hakikatten mülhem ve feyzinden gelen bir tercüme-i maneviyesi olduğundan, onun kıymetini ve ehemmiyetini beyan etmek Kur'ân'ın şerefine ve hesabına ve senasına geçtiğinden, elbette Risale-i Nur'un meziyetini beyan etmekliği, hak iktiza eder ve hakikat ister, Kur'ân izin verir. Benim gibi bir tercümanın hissesi yalnız şükürdür. Hiçbir cihette fahre, temeddühe gurura hakkı yoktur ve olamaz. Gelecek ayetlerin işaratına bu nokta-i nazarla bakmak gerektir. Yoksa beni hodbinlikle ittiham edenlere hakkımı helâl etmem. Bu çok ehemmiyetli suale karşı iki-üç saat zarfında birden Kur'ân'ın âyât-ı meşhuresinden "Sözler" adedince

âlem-i gayp: gayp âlemi, görünmeyen, fakat varlığı kesin olan ve mahiyeti allah tarafından bilinen başka dünyalar.
amirâne: emrederek, emredercesine.
ayat-ı meşhure: meşhur ayetler.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
ayn-ı şuur: tam şuurluluk.
bâhir: apaçık, aşikar.
bahr: deniz.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
bürhan: bir şeyi ispatlamak için kullanılan kesin delil.
cihet: yön.
cüz'î: küçük, az.
dair: alakalı, ilgili.
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
elcevap: cevap olarak.
fahr: övünme, böbürlenme.
feyiz: bolluk, bereket; ilim, irfan.
fuzulî: boşuna, yersiz, gereksiz, lüzumsuz.
Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
hâk: doğruluk, gerçek, hakikat.
hakikat: gerçek, asıl, esas.
hakikî: gerçek.
hisse: pay, nasip.
hodbin: kendini düşünen, bencil.
hususî: özel.
iktiza: gerektirme, lüzumlu kılma.
işarat: işaretler, haber vermeler.
ittiham: suç altında bulunma, töhmetli olma.
kaside: övgü maksadıyla yazılmış şiir ve bu şiirin nazım şekli.
kelâm: söz, lafız.
kıymet: değer.
lem'a-i i'caz-ı manevi: manevi mucizenin parıltısı.
maden-i ilm-i hakikat: hakikat ilminin madeni, kaynağı.
makbuliyet: makbullük, beğenilmişlik, geçerlilik.
mesele: önemli konu.
meziyet: bir şeyi başkalarından ayıran vasıf, üstünlük ve değerlilik vasfı.
mülhem: ilham olunmuş.
nokta-i nazar: görüş açısı, bakış açısı; görüş, fikir.
Rahîm: merhamet eden, çok merhametli olan, esirgeyen, koruyan, acıyan Allah.
Rahman: sonsuz merhamet sahibi ve şefkatle bütün varlıkları rızıklandıran Allah.
reşha: sızıntı, damla.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
sâir: diğer, başka, öteki.
senâ: methetme, övme.
Sual: soru.
sual: soru.
şeref: manevî büyüklük, yücelik, onur.
şua: ışın, bir ışık kaynağından uzanan ışık telleri.
şuur: bilinç.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması.
temeddüh: kendi kendini övme, kendini methetme, böbürlenme.
tercüme-i maneviye: manevî tercüme.
umum: bütün.
Yasin-i Şerif: şerefli Yasin suresi.
zarfında: süresince.
zat: kişi, şahıs.

otuz üç ayetin hem manasıyla, hem cifirle Risale-i Nur'a işaretleri uzaktan uzağa icmalen görüldü. Ayrı ayrı tarzlarda otuz üç ayet müttefikan Risale-i Nur'u remizleriyle gösterdiği, hayal meyal görüldü.

* * *

İhtar: En evvel yirmi dördüncü ayetin başında zikredilen ihtara dikkat etmek lâzımdır. O ihtarın yeri başta idi, fakat orada hatıra geldi, oraya girdi.

İkinci bir ihtar: Tevafukla işaretler, eğer münasebat-ı maneviyeye istinad etmezse ehemmiyeti azdır. Eğer münasebet-i maneviyesi kuvvetli ise, bu onun bir ferdi, bir masadakı hükmünde olsa ve müstesna bir liyakati bulunsa, o vakit tevafuk ehemmiyetlidir. Ve o kelâmdan bunun iradesine bir emare olur. Ve ondan o ferdin hususi bir surette dahil olduğuna ya remz, ya işaret, ya delâlet hükmünde onu gösterir. İşte gelecek âyât-ı Kur'ânîyenin Risale-i Nur'a işaretleri ve tevafukları ekseriyetle kuvvetli bir münasebet-i maneviyeye istinad ederler. Evet bu gelecek âyât-ı meşhure müttefikan on üçüncü asrın ahirine ve on dördüncü asrın evveline cifirce bakıyorlar ve Kur'ân ve iman hesabına bir hakikate işaret ediyorlar. Ve medar-ı teselli bir nurdan haber veriyorlar. Ve o zamanın dalâlet fitnesinden gelen şübehatı izale edecek Kur'ânî bir bürhanı müjde veriyorlar.

Ve o işaretlere ve remizlere tam mazhar ve o vazifeleri bihakkın görecek, Risale-i Nur gibi bir tefsir-i Kur'ânî olacak. Halbuki Risale-i Nur bu mezkûr noktada ileri olduğu, onu okuyanlarca şüphesiz olmasıyla delâlet eder ki, o ayetler, bilhassa Risale-i Nur'a bakıp ona işaret ediyorlar.

* * *

ahir: son.
asır: yüzyıl.
ayat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın ayetleri.
ayat-ı meşhure: meşhur ayetler.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
bihakkın: tamamıyla, hakkıyla.
bilhassa: özellikle.
bürhan: bir şeyi ispatlamak için kullanılan kesin delil.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
dâhil: girme, içinde olma.
delâlet: delil olma, gösterme; alamet, işaret.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
ekseriyetle: daha ziyadesiyle, çoklukla, çoğunlukla.
emare: alâmet, belirti, nişan.
evvel: önce.
fitne: karışıklık, bozgunculuk.
hakikat: gerçek.
hususî: özel.
hükmünde: değerinde, yerinde.
icmalen: kısaltarak, kısaca, özetle.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
iman: inanç, itikat.
irade: dileme, isteme, bir şeyi yapıp yapmama konusunda için olan iktidar, güç.
istinat: dayanma.
izale: giderme, ortadan kaldırma.
kelâm: söz, lafız.
Kur'ânî: Kur'ân'a uygun, Kur'ân'a ait.
liyakat: layık olma, ehliyet.
mâsadak: doğrulayıcı, tasdik etmek.
mazhar: nail olma, şereflenme.
medar-ı teselli: ferahlık sebebi, teselli kaynağı.
mezkûr: zikredilen, adı geçen, anılan.
münasebet-i manevîye: manevî münasebet, yakınlık, irtibat.
müstesna: benzerlerinden üstün olan, seçkin, mümtaz.
müttefikan: ittifak ederek, hep beraber, birlikte.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.
remz: işaret, gizli ve kapalı bir surette ifade etme.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
suret: biçim, şekil, tarz.
şübehat: şüpheler.
tarz: biçim, şekil.
tefsir-i Kur'ânî: Kur'ân tefsiri, Kur'ân'ın açıklaması.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
vazife: görev.
zikretmek: anmak, bildirmek.

Birincisi:

Sure-i Nur'dan Ayeti'n-Nur'dur ki, Risale-i Nur'un Resaili'n-Nur ve Risalei'n-Nur ve *Risaletü'n-Nur* namlarıyla sebeb-i tesmiyesinin on altı sebebinden bir sebep olduğundan, birinci olarak onu beyan etmek gerekir.

Bu Ayeti'n-Nur:

اَللّٰهُ نُورُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ مَثَلُ نُورِهٖ كَمِشْكٰوةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ اَلْمِصْبَاحُ فِى زُجَاجَةٍ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّىٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لاَ شَرْقِيَّةٍ وَلاَ غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِٓئُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلٰى نُورٍ يَهْدِى اللّٰهُ لِنُورِهٖ مَنْ يَشَٓاءُ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ اْلاَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ [1]

Şu Ayet-i Nuriyenin manaca çok tabakatı ve vücuh-i kesiresi vardır. Ve o tabakalardan ve vecihlerden işarî ve remzî bir vechi manaca ve cifirce nurlu bir tefsiri olan Risalei'n-Nur ve Risaletü'n-Nur'a dört beş cümlesiyle on cihetten bakıyor. Ve o tabakalardan ve o vecihlerden bir tabaka ve bir perde dahi mu'cizâne elektrikten haber veriyor.

- *Risale-i Nur*'a bakan birinci cümlesi

مَثَلُ نُورِهٖ كَمِشْكٰوةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ [2] 'dur.

1. Allah göklerin ve yerin nurudur. Onun nurunun misali, bir lamba yuvası gibidir ki, onda bir kandil vardır. Kandil de cam fanus içindedir. Cam fanus ise, inci gibi parlayan bir yıldıza benzer ki, ne doğuya, ne de batıya ait olmayan mübarek bir ağacın yakıtından tutuşturulur. Onun yakıtı, kendisine ateş dokunmasa bile ışık verecek kabiliyettedir. O nûr üstüne nurdur. Allah dilediğini nuruna kavuşturur. İnsanlara Allah böyle misâller verir. Çünkü Allah herşeyi hakkıyla bilendir. (Nur Suresi: 35.)
2. ... bir lâmba yuvası gibidir ki, onda bir kandil vardır. (Nur Suresi: 35.)

ayet-i Nuriye: nur ayeti.
ayetü'n-nur: Nur ayeti, Nur suresi 35. ayet.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
cihet: yön.
işari: bir kelimenin açık manasına bağlı olarak ikinci ve üçüncü derecede işaret yolu ile yapılan açıklama.
mu'ciz-âne: mu'cizeli bir şekilde.
nam: ad.
nurlu: ışıklı, parıltılı.
remzî: remizli, işaretli olarak.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sebeb-i tesmiye: isimlendirme sebebi.
Sure-i Nur: Nur suresi.
tabaka: derece, kat.
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması.
vecih: cihet, yön.
vücuh-i kesîre: pek çok yönler.

Yani, nur-i İlâhînin veya nur-i Kur'ânînin veya nur-i Muhammedînin (a.s.m.) misali şu مِشْكٰوةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ 'dur. Makam-ı cifrîsi dokuz yüz doksan sekiz olarak, aynen *Risaletü'n-Nur* —şeddeli nun iki nun sayılmak cihetiyle— tam tamına tevafukla ona işaret eder.

• İkinci cümlesi [1] اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ 'dur.

Yirmi Sekizinci Lem'ada tafsilen beyan edildiği gibi, İmam-ı Ali (r.a.) Kaside-i Celcelûtiyesinde sarahat derecesinde *Risalei'n-Nur*'a bakarak ve ona işaret ederek demiş: [2] اَقِدْ كَوْكَبِى بِالْاِسْمِ نُورًا Ben tahmin ediyorum ki, İmam-ı Ali'nin (r.a.) bu işareti, bu cümle-i Nuriyenin remzinden mülhemdir. Bu cümle-i ayetin makamı, beş yüz kırk altı edip, Risale-i Nur'un adedi olan beş yüz kırk sekize gayet cüz'î ve sırlı iki farkla tevafuk noktasından işaret ettiği gibi, remzî bir manasıyla tam bakıyor.

• Üçüncü cümlesi [3] مِنْ شَجَرَةٍ'dir. Eğer مِنْ شَجَرَةٍ 'deki ة vakıflarda gibi ه sayılsa, beşyüz doksan sekiz ederek, tam tamına *Resaili'n-Nur* ve *Risalei'n-Nur* adedi olan beşyüz doksan sekize tevafukla beraber, [4] مِنْ فُرْقَانٍ حَكِيمٌ 'in adedine yine sırlı birtek farkla, tevafuk-i remzî ile, hem *Resaili'n-Nur*'u efradına dâhil eder, hem yine *Risalei'n-Nur*'un şecere-i mübareki Furkan-ı Hakîm olduğunu gösterir.

1. Cam fanus ise inci gibi parlayan bir yıldıza benzer. (Nur Suresi: 35.)
2. Benim yıldızımı nur ile parlat.
3. Bir ağaçtan. (Nur Suresi: 35.)
4. Furkan-ı Hakîm'den.

beyan: açıklama, bildirme, izah.
cihet: yön, sebep, vesile.
cümle-i ayet: ayet cümlesi.
cümle-i Nuriye: Nur ayetine ait cümle, nura ait cümle.
cüz'î: küçük, az.
dâhil: girme, içinde olma.
efrat: fertler.
Furkan-ı Hakîm: doğruyu yanlıştan ayıran hikmetli Kur'ân.
gayet: son derece.
kandil: lamba.
Kaside-i Celcelûtiye: Hz. İmam-ı Ali'nin Hz. Peygamberin derslerine istinaden kaleme aldığı ve aslı cifir ve ebcet hesabı ile alâkalı olarak telif edilen Süryanice kaside.
makam: değer, ölçü.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
misal: benzer, örnek.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
mülhem: ilham olunmuş.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
nur-i İlahî: Allah'ın verdiği nur.
nur-i Kur'ânî: Kur'ân-ı Kerim'in nuru, aydınlığı, ışığı.
nur-i Muhammedî: Hz. Muhammed'in nuru, ışığı.
remz: işaret, gizli ve kapalı bir surette ifade etme.
remzî: remizli, işaretli olarak.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik.
sır: gizli hakikat.
Sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
şecere-i mübareke: mübarek, kutlu ağaç; mübarek sülâle, silsile.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
tafsilen: tafsilli bir şekilde, uzun uzadıya, ayrıntılı olarak.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
tevafuk-ı remzî: remizle, işaretle ilgili tevafuklar, uygunluklar. remiz derecesindeki uygunluk ve münasebettarlık.
vakf: Arapça bir kelimenin sonunu harekesiz olarak okuma.

Eğer مِنْ شَجَرَةٍ 'deki ة , ة kalsa, o vakit makam-ı cifrî-si dokuz yüz doksan üç eder, tevafuka zarar vermeyen cüz'î ve sırlı beş farkla *Risaletü'n-Nur* adedi olan dokuz yüz doksan sekize tevafukla, manasının dahi muvafakatına binaen ona işaret eder.

• Dördüncü cümlesi [1] نُورٌ عَلٰى نُورٍ يَهْدِى اللّٰهُ لِنُورِهٖ 'dir ki, dokuz yüz doksan dokuz ederek, sırlı birtek farkla *Risaletü'n-Nur* adedi olan dokuz yüz doksan sekize tevafukla, manasının kuvvetli münasebetine binaen, işaret derecesinde remzeder.

• Beşinci cümlesi, [2] مَنْ يَشَآءُ cümlesi gayet cüz'î bir farkla *Risaletü'n-Nur* Müellifinin ismiyle meşhur bir lâkabına tevafukla, manası baktığı gibi, bakıyor. Eğer يَشَآءُ 'daki mukadder zamir izhar edilirse, مَنْ يَشَآءُ هُ olur, tam tamına tevafuk eder.

Bu ayet, nasıl ki *Risalei'n-Nur*'a ismiyle bakıyor; öyle de, tarih-i telifine ve tekemmülüne tam tamına tevafukla remzen bakıyor.

[3] كَمِشْكٰوةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ اَلْمِصْبَاحُ فِى زُجَاجَةٍ cümlesi كَمِشْكٰوةٍ 'daki tenvin vakıf yeri olmadığından *nun* sayılmak ve فِى زُجَاجَةٍ vakıf yeri olduğundan ة , ه olmak cihetiyle bin üç yüz kırk dokuz ederek, Resaili'n-Nur'un en

ayet: Kur'ân'ın her bir cümlesi.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
cihet: yön.
cüz'î: küçük, az.
Furkan-ı Hakîm: doğruyu yanlıştan ayıran hikmetli Kur'ân.
izhar: gösterme, belirtme.
kandil: lamba.
lâkap: ünvan.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
mukadder: takdir edilmiş.
muvafakat: müsaade etme, kabul etme.
müellif: eser telif eden, yazan.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.

1. O nur üstüne nurdur. Allah dilediğini nûruna kavuşturur. (Nur Suresi: 35.)
2. Dilediğini. (Nur Suresi: 35.)
3. Bir lamba yuvası gibidir ki, onda bir kandil vardır. Kandil de cam fânus içindedir. (Nur Suresi: 35.)

nur: aydınlık, parıltı, ışık.
remz: işaret, gizli ve kapalı bir surette ifade etme.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sır: gizli hakikat.
Sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
tarih-i telif: eserin yazılış tarihi.
tekemmül: olgunlaşma, kemale erme, mükemmelleşme.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
vakıf: Arapça bir kelimenin sonunu harekesiz olarak okuma.

nuranî cüzlerinin telifi hengâmı ve tekemmül zamanı olan bin üç yüz kırk dokuz tarihine tam tamına tevafukla işaret eder.

Hem, اَلْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ [1] cümlesi bin üç yüz kırk beş ederek, *Resaili'n-Nur*'un intişarı ve iştiharı ve parlaması tarihine tam tamına tevafuk eder. Çünkü, şeddeli ر , iki ر ; şeddeli ن , iki ن ; şeddeli ز , aslı itibarıyle bir ل , bir ز ve birinci زُجَاجَةٍ [2] vakıf cihetiyle ه ikinci vakıf olmadığından ت sayılır.

Eğer şeddeli ز , iki ز sayılsa, o vakit bin üç yüz yirmi iki eder ki, Risale-i Nur Müellifi, mukaddemat-ı Nuriyeye başladığı aynı tarihe tam tamına tevafuk eder.

Hem, مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ [3] cümlesi; tâ-i evvel ت ikinci ت ise, vakıf yeri olduğunda ه olmak ve شَجَرَةٍ 'deki tenvin ن sayılmak cihetiyle bin üç yüz on bir eder ki, o tarihte *Resaili'n-Nur* Müellifi *Risaletü'n-Nur*'un mübarek şecere-i kudsiyesi olan Kur'ân'ın basamakları olan ulûm-i Arabiyeyi tedrise başladığı aynı tarihe tam tamına tevafuk ederek remzen bakar.

İşte bu kadar manidar ve müteaddit tevafukat-ı Kur'âniyenin ittifakı yalnız bir emare, bir işaret değil, belki

1. Kandil de cam fanus içindedir. Cam fanus ise, inci gibi parlayan bir yıldıza benzer. (Nur Suresi: 35.)
2. Cam fanus.
3. Mübarek bir ağaçtan.

cihet: yön.
cüz: kısım, parça.
emare: alâmet, belirti, nişan.
hengâm: zaman, sıra.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
iştihar: meşhur olma, şöhret bulma, tanınma.
ittifak: birleşme, birlik oluşturma.
mukaddemat-ı Nuriye: Risale-i Nur'un telifinin başlangıcı.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
Müellif: eser telif eden, yazan.
müteaddit: çeşitli, bir çok.
nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sual: soru.
şecere-i kudsiye: kutsal, mübarek ağaç.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
ta-i evvel: Arap alfabesindeki ilk te harfi.
tedrîs: okutma, ders verme.
tekemmül: olgunlaşma, kemale erme, mükemmelleşme.
telif: eser yazma.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
tevafukat-ı Kur'âniye: Kur'ândaki uygunluklar.
ulûm-i Arabiye: Arapça ilimler, Arap dilini çeşitli bakımlardan inceleyen çeşitli ilimler.
vakf: Arapça bir kelimenin sonunu harekesiz olarak okuma.

kuvvetli bir delâlettir. Belki elektrikle beraber *Resaili'n-Nur*'a münasebet-i maneviyesiyle bir tasrihtir.

Bu ayetin münasebet-i maneviyesinin letafetlerinden bir letafeti şudur ki: İhbar-ı gayb nevinden mu'cizâne hem elektriğe, hem *Risalei'n-Nur*'a işaret ettiği gibi, ikisinin zuhurlarına ve zaman-ı zuhurlarından sonraki tekemmül zamanlarına ve hilâf-ı âdet vaziyetlerini çok güzel gösteriyor.

Meselâ, [1] زَيْتُونَةٍ لاَ شَرقِيَّةٍ وَلاَ غَرْبِيَّةٍ cümlesi der: "Nasıl ki elektriğin kıymettar metaı, ne şarktan, ne de garbdan celb edilmiş mal değildir. Belki yukarıda, cevv-i havada rahmet hazinesinden, semavat tarafından iniyor. Her yerin malıdır. Başka yerden aramaya lüzum yoktur" der. Öyle de manevî bir elektrik olan Resaili'n-Nur dahi ne Şarkın malûmatından, ulûmundan ve ne Garbın felsefe ve fününundan gelmiş bir mal ve onlardan iktibas edilmiş bir nur değildir. Belki, semavî olan Kur'ân'ın Şark ve Garbın fevkındeki yüksek mertebe-i arşîsinden iktibas edilmiştir.

Hem meselâ, [2] يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْلَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ cümlesi, mana-i remziyle diyor ki: "On üçüncü ve on dördüncü asırda semavî lâmbalar ateşsiz yanarlar, ateş dokunmadan parlarlar. Onun zamanı yakındır." Yani, bin iki yüz seksen tarihine yakındır. İşte, bu cümle ile nasıl ki elektriğin hilâf-ı âdet keyfiyetini ve geleceğini remzen beyan eder; aynen öyle de, manevî bir elektrik olan

1. Ne şarka, ne de garba ait bir zeytin ağacından. (Nur Suresi: 35.)
2. Onun yakıtı, kendisine ateş dokunmasa bile ışık verecek kabiliyettedir. (Nur Suresi: 35.)

asır: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
celp: çekme, kendine çekme.
cevv-i hava: hava boşluğu.
delâlet: delil olma, gösterme; alamet, işaret.
felsefe: madde ve hayatı başlangıç ve gaye bakımından inceleyen ilim.
fevkinde: üstünde.
fünun: fenler.
garp: güneşin battığı taraf, batı.
hilâf-ı âdet: âdete aykırı.
ihbar-ı gayp: gayptan gelen haber, geçmiş veya gelecek zamana ait haberler.
iktibas: alıntı.
kandil: lamba.
keyfiyet: bir şeyin nasıl olduğu, nitelik.
kıymettar: kıymetli, değerli.
letafet: latiflik, hoşluk, incelik.
malûmat: bilgiler, bilinen şeyler.
mana-yı remz: işaretlerle ifade edilen mana.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
mertebe-i arşî: en yüksek mertebe, en yüce makam.
meselâ: örneğin.
meta: fayda, menfaat, hayır, nimet.
mu'ciz-âne: mu'cizeli bir şekilde.
Mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
münasebet-i maneviye: manevî münasebet, yakınlık, irtibat.
nev: tür, çeşit.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
rahmet: Allah'ın kullarını esirgemesi, onlara maddî ve manevî nimetler vermesi.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
semavat: semalar, gökler.
semavî: semaya ait, gökten gelen; Allah tarafından olan, İlahî.
Sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
Şark: güneşin doğduğu yön, doğu.
tasrih: açıkça ifade ederek şüphe ve tereddütleri silme.
tekemmül: olgunlaşma, kemale erme, mükemmelleşme.
ulûm: ilimler.
vaziyet: durum.
zaman-ı zuhur: görünme, ortaya çıkma zamanı.
zuhur: ortaya çıkma.

Resaili'n-Nur dahi gayet yüksek ve derin bir ilim olduğu halde, külfet-i tahsile ve derse çalışmaya ve başka üstadlardan taallüm edilmeye ve müderrisinin ağzından iktibas olmaya muhtaç olmadan, herkes derecesine göre o ulûm-i âliyeyi, meşakkat ateşine lüzum kalmadan anlayabilir, kendi kendine istifade eder, muhakkik bir âlim olabilir. Hem işaret eder ki, *Resaili'n-Nur* Müellifi dahi ateşsiz yanar, tahsil için külfet ve ders meşakkatine muhtaç olmadan kendi kendine nurlanır, âlim olur.

Evet, bu cümlenin bu mu'cizâne üç işaratı elektrik ve *Resaili'n-Nur* hakkında hak olduğu gibi, müellif hakkında dahi ayn-ı hakikattir. Tarihçe-i Hayatını okuyanlar ve hemşehrileri bilirler ki, İzhar kitabından sonraki medrese usulünce on beş sene ders almakla okunan kitapları Resaili'n-Nur Müellifi yalnız üç ayda tahsil etmiş. Hem, nasıl ki bu cümlenin manevî münasebet cihetinde kuvvetli ve letafetli işareti var; öyle de, cifrî ve ebcedî tevafukuyla hem elektriğin zaman-ı zuhurunun kurbiyetini, hem *Resaili'n-Nur*'un meydana çıkması, hem de müellifinin velâdetini remzen haber veriyor.

Bir lem'a-i i'caz daha gösterir. Şöyle ki:

[1] يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ 'nun makamı bin iki yüz yetmiş dokuz olup, [2] وَلَوْلَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ kısmı ise, iki *tenvin*, iki *nun* sayılmak cihetiyle bin iki yüz seksen dört ederek, hem elektriğin taammümünün kurbiyetini, hem *Resaili'n-Nur*'un yakınlığını, hem on dört sene sonra müellifinin

1. Yakıtı ışık verecek kâbiliyettedir. (Nur Suresi: 35.)
2. Kendisine ateş dokunmasa bile... O nurdur. (Nur Suresi: 35.)

âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı.
ayn-ı hakikat: hakikatın aslı, gerçeğin tâ kendisi.
cifrî: cifir hesabına ait.
cihet: yön.
ebcedî: ebced hesabına ait.
gayet: son derece.
hâk: doğruluk, gerçek, hakikat.
hemşehri: aynı şehirli, aynı memleketli.
iktibas: alıntı.
ilim: bilgi, marifet.
istifade: faydalanma, yararlanma.
işarat: işaretler, haber vermeler.
kurbiyet: yakınlık, yakın olma, yakınlık kazanma.
kurbiyet: yakınlık, yakın olma, yakınlık kazanma.
külfet: zahmet, sıkıntı.
külfet-i tahsil: tahsilin, eğitimin getirdiği yük, tahsilin, öğrenmenin zorluğu.
lem'a-i i'caz: acze düşüren parıltı, mu'cizelik parıltısı.
letafet: latiflik, hoşluk, incelik.
makam: yer, durak.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
medrese: eski dönemde ders okutulan düzenli öğretim kuruluşu.
meşakkat: zahmet, sıkıntı, güçlük, zorluk.
mu'ciz-âne: mu'cizeli bir şekilde.
muhakkik: tahkik eden, gerçeği araştırıp bulan, bir şeyin iç yüzünü inceleyerek vakıf olan.
müderrisin: müderrisler, medrese hocaları, profesörler.
müellif: eser telif eden, yazan.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
taallüm: öğrenme, belleme.
taammüm: umumîleşme, genel olma, yaygınlaşma.
tahsil: ilim öğrenme, bilgi edinme, öğrenim.
tahsil: ilim öğrenme, bilgi edinme, öğrenim.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
ulûm-i âliye: din ilimleri, dinden bahseden tefsir, kıraat, hadis, fıkıh, kelam gibi ilimler.
üstat: öğretici, öğretmen.
velâdet: doğma, doğuş.
zaman-ı zuhur: görünme, ortaya çıkma zamanı.

velâdetini يَكَادُ[1] kelime-i kudsiyesiyle manen işaret ettiği gibi, cifirle de tam tamına aynı tarihe tevafukla işaret eder. Malûmdur ki, zaif ve ince ipler içtima ettikçe kuvvetleşir, kopmaz bir halat olur. Bu sırra binaen, bu ayetin bu işaretleri birbirine kuvvet verir, te'yit eder. Tevafuk tam olmazsa da, tam hükmünde olur ve işareti delâlet derecesine çıkar.

TENBİH: Ben bu Âyet-i Nuriyenin işaretlerini elektrik ve Resaili'n-Nur'un hatırı için beyan etmedim. Belki bu ayetin i'caz-ı manevîsinin bir şubesinden bir lem'asını göstermek istedim.

Elhasıl: Bu ayet-i kudsiye, sarih manasıyla nur-i İlâhî ve nur-i Kur'ânî ve nur-i Muhammedîyi (a.s.m.) ders verdiği gibi, mana-i işarîsiyle de her asra baktığı gibi, on üçüncü asrın ahirine ve on dördüncü asrın evveline dahi bakar ve dikkatle baktırır. Ve bu iki asrın ahir ve evvellerinden en ziyade nazara çarpan ve en ziyade münasebet-i maneviyesi bulunan ve bu ayetin umum cümlelerinin muvafakatlarını ve mutabakatlarını en ziyade kazanan elektrik ile Resaili'n-Nur olduğundan, doğrudan doğruya mana-i remziyle bakar diye bana kanaat-i kat'iye verdiğinden, çekinmeyerek kanaatimi yazdım. Hatâ etmişsem, Erhamürrahimînden rahmetiyle affetmesini niyaz ediyorum. Resaili'n-Nur'un bu ayetin iltifatına liyakatini anlamak isteyen zatlar, hangi risaleye dikkatle baksalar anlarlar. Hiç olmazsa Eskişehir Hapishanesinin bir meyvesi olan Otuzuncu Lem'a namındaki altı esma-i İlâhiyeye dair Altı Nükte Risalesine, hiç olmazsa o Lem'adan ism-i Hayy ve Kayyuma dair Beşinci ve Altıncı Nüktelere dikkatle baksa elbette tasdik eder.

1. Hemen, neredeyse.

ahir: son.
asır: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
ayet-i kudsiye: Kur'ân'ın kudsî ayeti.
Ayet-i Nuriye: nur ayeti.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
dair: alakalı, ilgili.
delâlet: delil olma, gösterme; alamet, işaret.
Elhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca.
Erhamü'r-Râhimîn: merhamet edenlerin en merhametlisi olan Allah.
esma-i İlâhiye: Allah'ın isimleri.
evvel: önce.
halat: kalın ip, urgan.
hükmünde: değerinde, yerinde.
i'caz-ı manevî: manen mucize oluş.
içtima: toplanma, bir araya gelme.
iltifat: ilgi gösterme, yüzünü çevirip bakma.
ism-i Hayy: Cenab-ı Hakk'ın hayatı veren, dirilten anlamında ismi.
ism-i Kayyum: varlığı ve diriliği her an için olup, gökleri ve yeri her an için tutan, daimî her şeye her hususta iktidar sahibi olan anlamında Allah'ın bir ismi.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kanaat-ı kat'iye: kesin kanaat, varılan kesin düşünce.
kelime-i kudsiye: mukaddes, yüce söz.
lem'a: parıltı.
liyakat: layık olma, ehliyet.
malûm: bilinen, bilinir olan.
mana-yı işarî: işaretlerle ifade edilen mana.
mana-yı remz: işaret edilen mana.
muvafakat: müsaade etme, kabul etme.
münasebet-i manevîye: manevî münasebet, yakınlık, irtibat.
nam: ad.
nazar: bakış, dikkat.
niyaz: Allah'a yalvarma ve yakarma.
nur-i İlahî: Allah'ın verdiği nur.
nur-i Kur'ânî: Kur'ân-ı Kerim'in nuru, aydınlığı, ışığı.
nur-i Muhammedî: Hz. Muhammed'in nuru, ışığı.
nükte: ince manalı, ancak dikkatle anlaşılabilen mana veya söz.
rahmet: Allah'ın kullarını esirgemesi, onlara maddî ve manevî nimetler vermesi.
sarih: açık, âşikar.
sır: gizli hakikat.
sualen: soru sorarak.
tasdik: doğrulama, onaylama.
tenbih: uyarı, ihtar.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
teyit: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma; doğru çıkarma.
umum: bütün.
velâdet: doğma, doğuş.
zaif: zayıf.
zat: kişi, şahıs.
ziyade: çok, fazla.

Resaili'n-Nur'a işaret eden ikinci ayet:

فَاسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ[1] ayet-i meşhuresidir ki, شَيَّبَتْنِي سُورَةُ هُودٍ[2] hadisinin vürudüna sebep olmuş. اِسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ[3] 'nin işareti Sekizinci Lem'ada tafsilen beyan edildiği gibi, Sure-i Hud'da فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ[4] (ilâ ahirihi) ayetinin iki kuvvetli işaret veren sahifesinin mukabilindeki gayet meşhur bir ayetidir. Makam-ı cifrisi bin üç yüz üç ederek, hem Sure-i Şûra'nın ikinci sahifesinde وَاسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ[5] ise, bin üç yüz dokuz ederek, o tarihte umum muhatapları içinde birisine hususan Kur'ân hesabına iltifat edip istikametle emreder ki, birinci tarih ise, Resaili'n-Nur Müellifinin Risale-i Nur'u netice veren ulûmun tahsiline başladığı tarihtir. Ve ikinci ayetin tarihi ise, o müellifin harika bir surette pek az bir zamanda ilimce tekemmül etmesi, tahsilden tedrise başladığı ve üç ayda bir kış içinde on beş senede medresece okunan yüz kitaptan ziyade okuduğu ve o zamanın o muhitte en meşhur ulemasının yanında o üç ayın mahsulü on beş senesinin mahsulü kadar netice verdiği çok mükerrer imtihanlarla (HAŞİYE) ve hangi ilimden olursa olsun sorulan her

HAŞİYE: Bu beyanat-ı methiye Said'e ait değildir. Belki Kur'ân'ın bir talimizini, bir hadimini "Said" (r.a.) lisanıyla ve hâliyle tarif eder; tâ hizmetine itimat edilsin.

1. Emrolunduğun gibi dos doğru ol. (Hûd Suresi: 112.)
2. Hûd Sûresi beni ihtiyarlattı. (*Tirmizî*, Tefsiru'l-Vüsul: 56.)
3. Emrolunduğun gibi dos doğru ol.
4. O gün insanlardan şakîler ve saîdler vardır. (Hûd Suresi: 105.)
5. Emrolunduğun gibi dosdoğru ol. (Şûrâ Suresi: 15.)

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
ayet-i meşhure: meşhur ayet.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
beyanat-ı methiye: övgü dolu beyanlar, övgü beyanları.
gayet: son derece.
hadim: hademe, hizmetçi.
hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış.
hârika: olağanüstü.
haşiye: dipnot.
hususan: bilhassa, özellikle.
ilâahir: sona kadar, sonuna kadar.
ilim: bilgi, marifet.
iltifat: ilgi gösterme, yüzünü çevirip bakma.
istikamet: doğruluk; inanç, düşünce, niyet, tutum ve davranışta Allah'ın rızasına uygun olarak doğru yol üzere olma.
itimat: dayanma, güvenme.
lisan: dil.
mahsul: ürün.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
muhâtab: kendisine hitap olunan, söz söylenilen kimse.
muhit: yöre, çevre.
mukabil: karşılık.
müellif: eser telif eden, yazan.
mükerrer: tekrarlanmış, tekrar olunmuş.
sahife: sayfa.
Sure-i Hud: Hud suresi.
Sure-i Şûrâ: Şura suresi.
suret: biçim, şekil, tarz.
tafsilen: tafsilli bir şekilde, uzun uzadıya, ayrıntılı olarak.
tahsil: ilim öğrenme, bilgi edinme, öğrenim.
tarif: bir şeyi bütün vasıflarını içine alacak şekilde anlatma.
tedris: okutma, ders verme.
tekemmül: olgunlaşma, kemale erme, mükemmelleşme.
tilmiz: öğrenci, talebe.
ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.
ulûm: ilimler.
umum: bütün.
vürud: gelme, ulaşma.
ziyade: çok, fazla.

suale karşı cevab-ı savab vermekle ispat ettiği aynı tarihe tam tamına tevafukla remzen Risale-i Nur'un istikametine bir işrettir.

Üçüncü ayet-i meşhure:

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا[1] ayeti kuvvetli münasebet-i maneviyesiyle beraber, cifirce bin üç yüz kırk dört eder ki, o tarihte Risale-i Nur'un şakirtleri gibi bu ayetin manasına daha ziyade mazhar olanlar zahiren görülmüyor. Demek bu ayet, manasının müteaddit tabakalarından işarî bir tabaka ve remzî bir perdeden Kur'ân'ın parlak bir tefsiri olan Risale-i Nur'a bakıyor ve en evvel nazil olan Sure-i Alâk'ta إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيَطْغَىٰ[2] ayeti gibi manasıyla ve makam-ı cifriyle ifade ediyor ki, bin üç yüz kırk dörtte nev-i insan içinde firavunâne emsalsiz bir tuğyan, bir inkâr çıkacak. وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا[3] ayeti ise, o tuğyana karşı mücahede edenleri sena ediyor. Evet Harb-i Umumi neticelerinden, hem âlem-i insaniyet, hem âlem-i İslâmiyet çok zarar gördüler. Nev-i insanın, hususan Avrupa'nın mağrur ve cebbarları, bilhassa birisi, kuvvet ve gınaya ve paraya istinad ederek firavunâne bir tuğyana girdiklerinden o hususi insanlar nev-i beşeri mes'ul ediyor diye, "insan" ism-i umumisiyle tabir edilmiş.

Eğer لَنَهْدِيَنَّهُمْ[4] 'deki şeddeli ن , bir ن sayılsa bin iki yüz doksan dört eder ki, *Risaletü'n-Nur* Müellifinin

1. Bizim uğrumuzda cihad edenlere Biz yollarımızı göstririz... (Ankebut Suresi: 69.)
2. Şüphesiz ki insan azgınlaşır. (Alâk Suresi: 6.)
3. Bizim uğrumuzda cihad edenler. (Ankebut Suresi: 69.)
4. Kendilerine yollarımızı göstririz. (Ankebut Suresi: 69.)

âlem-i insaniyet: insanlık âlemi.
âlem-i İslâmiyet: İslam alemi, İslam dünyası.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
ayet-i meşhure: meşhur ayet.
bilhassa: özellikle.
cebbar: zorba.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
emsalsiz: benzersiz.
evvel: önce.
firavunane: firavunca, dinsizce, alçakça.
gına: zenginlik, bolluk.
Harb-i Umumî: genel harp, dünya savaşı.
hususan: bilhassa, özellikle.
hususî: özel.
inkâr: reddetme, inanmama, kabul ve tasdik etmeme.
ism-i Umumî: .
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
istikamet: doğruluk; inanç, düşünce, niyet, tutum ve davranışta Allah'ın rızasına uygun olarak doğru yol üzere olma.
istinat: dayanma.
işarî: bir kelimenin açık manasına bağlı olarak ikinci ve üçüncü derecede işaret yolu ile yapılan açıklama.
mağrur: gururlu; kendini beğenmiş, büyüklük taslayan.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
mazhar: nail olma, şereflenme.
mes'ul: sorumlu, yükümlü.
mücahede: savaşma, mücadele.
müellif: eser telif eden, yazan.
münasebet-i manevîye: manevî münasebet, yakınlık, irtibat.
müteaddit: çeşitli, bir çok.
nazil: nüzul eden, inen.
nev'i beşer: insanoğlu, insanlar.
nev'i insan: insan türü, insanoğlu.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
remzî: remizli, işaretli olarak.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
senâ: methetme, övme.
sual: soru.
Sure-i Alâk: Alâk Suresi; Kur'ân-ı Kerîm'in 96. suresi. Mekke'de nazil olmuştur. 19 ayettir.
şakirt: talebe, öğrenci.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
tabaka: derece, kat.
tabir: ifade.
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
tuğyan: azma, azgınlık, hiddetlenme.
zahiren: görünüşte.
ziyade: çok, fazla.

besmele-i hayatıdır ve tarih-i velâdetinin birinci senesidir. Eğer şeddeli ل , iki ل ve ن bir sayılsa, o vakit bin üç yüz yirmi dörtte Hürriyetin ilânı hengâmında mücahede-i maneviye ile tezahür eden Risalei'n-Nur Müellifinin görünmesi tarihidir.

Dördüncü ayet-i meşhure:

[1] وَلَقَدْ اٰتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِى ayetidir. Şu cümle Kur'ân Azîmüşşanı ve Fatiha Suresini müsenna senasıyla ifade ettiği gibi, Kur'ân'ın müsenna vasfına lâyık bir bürhanı ve altı erkân-ı imaniye ile beraber hakikat-i İslâmiyet olan yedi esası, Kur'ân'ın seb'a-i meşhuresini parlak bir surette ispat eden ve [2] سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِى nuruna mazhar bir âyinesi olan Risalei'n-Nur'a cifirce dahi işaret eder. Çünkü, [3] اٰتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِى makam-ı ebcedîsi bin üç yüz otuz beş adediyle Risalei'n-Nur'un fatihası olan *İşaratü'l-İ'caz* tefsirinin Fatiha Suresiyle el-Bakara Suresinin başına ait kısmı basmakla intişar tarihi olan bin üç yüz otuz beş veya altıya tevafukla, remzî bir perdeden ona baktığına bir emaredir.

Beşinci ayet:

[4] اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنٰهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِى بِهٖ فِى النَّاسِ

'dir. Bu ayetin remzi lâtiftir. Çünkü hem kuvvetli münasebet-i maneviye ile, hem cifirle efrad-ı kesiresi içinde

1. And olsun ki Biz sana, her zaman tekrarlanan yedi âyetli Fâtiha'yı verdik. (Hicr Suresi: 87.)
2. Tekrarlanan yedi ayeti...
3. Biz sana, her zaman tekrarlanan yedi âyetli Fâtiha'yı verdik. (Hicr Suresi: 87.)
4. Ölü iken îman ile diriltip nûra kavuşturduğumuz ve halk içinde o nur ile doğru yolda yürüyen kimse... (En'am Suresi: 122.)

Alâk: Kur'ân-ı Kerîm'in 96. suresi. İkra Suresi de denilir. Mekke'de nazil olmuştur. 19 ayettir.
Ankebut: Kur'ân-ı Kerîm'in 29. suresi. Mekke'de (1 ve 11. ayetleri Medine'de) nazil olmuştur. 69 ayettir.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
ayet-i meşhure: meşhur ayet.
âyine: ayna.
besmele-i hayat: hayata geliş, hayatın başlangıcı.
beyanat-ı methiye: övgü dolu beyanlar, övgü beyanları.
bürhan: bir şeyi ispatlamak için kullanılan kesin delil.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
cihad: düşmanla savaşma.
cihad: düşmanla savaşma.
efrad-ı kesire: çok kişiler.
emare: alâmet, nişan, eser, ipucu, belirti, karine.
erkân-ı sualiye: .
fatiha: başlama, giriş.
hâdim: hademe, hizmetçi.
hakikat-ı İslâmiyet: İslâmiyetin aslı, esası, gerçeği.
haşiye: dipnot.
hengâm: zaman, sıra.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
itimat: dayanma, güvenme.
Kur'ân-ı Azîmüşşan: şan ve şerefi yüce olan Kur'ân.
lâtif: yumuşak, tatlı, hoş.
lisan: dil.
makam-ı ebcedî: ebcetle ilgili makam, ebcedî mana, ebcedî hesap.
mazhar: nail olma, şereflenme.
mücahede-i maneviye: manevî olarak yapılan cihat.
müellif: eser telif eden, yazan.
münasebet-i maneviye: manevî münasebet, yakınlık, irtibat.
müsenna: iki şahsa veya iki nesneye delâlet eden kelime.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
remiz: işaret, gizli ve kapalı bir surette ifade etme.
remzî: remizli, işaretli olarak.
seb'a-i meşhure: meşhur yedi; altı imanî rükün ile beraber hakikat-ı İslâmiyet olan Kur'ân'ın meşhur yedi esası.
sena: methetme, övme.
Sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
suret: biçim, şekil, tarz.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
tarif: bir şeyi bütün vasıflarını içine alacak şekilde anlatma.
tarih-i veladet: doğum tarihi.
tefsîr: Kur'ân-ı Kerîm'i açıklamak maksadıyla yazılan kitap.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.
tilmiz: öğrenci, talebe.
vasıf: sıfat.

hususi bir surette Risalei'n-Nur ve müellifine bakıyor. Şöyle ki: [1] مَيْتًا kelimesi, tenvin, nun sayılmak cihetiyle, beş yüz ederek Saidü'n-Nursî adedi olan beş yüze tevafukla, işaret ediyor ki, "Saidü'n-Nursî dahi meyyit hükmünde idi, *Risaletü'n-Nur* ile ihya edildi, onunla hayat buldu."

Evet, [2] اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَالَهُ نُورًا 'deki iki tenvin, nun'durlar. Bin üç yüz otuz dört eder ki, o aynı zamanda (Arabî tarihle) Said umumi harbde maddî ve dehşetli bir mevtten dahi harika bir tarzda kurtulması ve felsefe ve gafletten gelen manevî ve şiddetli bir ölümden necat bulması ve Kur'ân'ın âb-ı hayatıyla taze bir hayata girmesi tarihidir. Bu tevafuk-i manevî ve muvafakat-i cifriye, delâlet derecesinde bir işarettir.

Hem [3] فَاَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ 'de tenvin, nun; ve şeddeli ن iki ن ve بِهِ 'de telâffuz edilen ى sayılmak cihetiyle bin iki yüz doksan dört eder ki, velâdetinin ve hayatının birinci senesidir. Demek bu cümle ile hayat-ı maddiyesine, evvelki cümle ile de hayat-ı maneviyesine işaret eder.

Elhasıl: Bu ayet müteaddit ve çok tabakalarından, bir işarî tabakadan hem *Risaletü'n-Nur*'a, hem müellifine, hem bu on dör düncü asrın iptidasına, hem iptidasındaki *Risaletü'n-Nur*'un mebdeine remzen, belki işareten, belki delâleten bakar.

* * *

âb-ı hayat: hayat suyu.
Arabî: Arapçaya ait, Arap dili ile ilgili.
asır: yüzyıl.
ayet: Kur'ân'ın her bir cümlesi.
cihet: yön.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
delâlet: delil olma, gösterme; alamet, işaret.
delaleten: delil olarak, delil yoluyla.
elhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca.
evvel: önce.
felsefe: madde ve hayatı başlangıç ve gaye bakımından inceleyen ilim.
gaflet: dikkatsizlik, endişesizlik, Allah'tan uzaklaşıp nefsin arzularına dalmak.
hârika: olağanüstü.
harp: savaş.
hayat-ı maddiye: maddî, cisimli hayat.
hayat-ı manevîye: manevî hayat.
Hicr: Kur'ân-ı Kerîm'in 15. suresi.
hususî: özel.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ihya: canlandırma, diriltme, hayat verme.
iman: inanç, itikat.
iptida: baş, başlangıç.
işareten: işaret ederek, belirterek.
işarî: işaretle ilgili, işaretle olan.
maddî: madde ile alakalı, cismanî.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
mebde: başlangıç.
mevt: ölüm.
meyyit: ölmüş, ölü.
muvafakat-ı cifriye: cifir hesabındaki uygunlutk.
müellif: eser telif eden, yazan.
müteaddit: çeşitli, bir çok.
necat: kurtuluş, kurtulma.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.

1. Ölü iken... (En'am Suresi: 122.)
2. Ölü iken iman ile diriltip nûra kavuşturduğumuz kimse. (En'am Suresi: 122.)
3. İman ile diriltip nura kavuşturduk ve halk içinde o nur ile doğru yola yürüttük. (En'am Suresi: 122.)

Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
suret: biçim, şekil, tarz.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
tabaka: derece, kat.
tarz: biçim, şekil.
telâffuz: bir harf, hece veya kelimeyi söylenmesi gerektirdiği şekilde seslendirme.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
tevafuk-ı manevî: manada uygunluk.
umumî: genel.
velâdet: doğma, doğuş.

اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا ayetinin tetimmesi

اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ
كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا [1]

ayetinin kuvvetli işaretini hem te'yit, hem letafetlendiren üç münasebet birden ramazanda kalbime geldi. Katî bir kanaat verdi ki, مَيْتًا [2] kelimesine tam münasip, Said'dir.

Bu ayet *Risale-i Nur* tercümanı olan Said'i مَيِّتْ ünvanıyla göstermesinin bir hikmeti budur ki:

Mevtin muammasını ve tılsımını Risale-i Nur ile o açmış, o dehşetli yüzün altında ehl-i imana çok ünsiyetli, sürurlu, nurlu bir hakikat keşfedip ispat etmiş. Ve mevtalûd hayat-ı fâniyede boğulan ehl-i ilhada karşı, bakiyane, hayatalûd, muvakkat bir mevt-i zahirî ile galibâne mukabele eder.

كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ [3] sırrına mazhar olan ehl-i ilhad, gayr-i meşru müştehiyatının ibahesiyle süslendirmesine mukabil, *Risale-i Nur*, mevti o aldatıcı, fânî hayata karşı çıkarıp lezzet ve ziynetini zirüzeber eder. Ve der ve ispat eder ki: *"Mevt, ehl-i dalâlet için idam-ı ebedîdir. Ve o dehşetli darağacından kurtaran ve mevti mübarek bir terhis tezkeresine çeviren yalnız Kur'ân ve imandır."* İşte bunun içindir ki, bu hakikat-i muazzama-i mevtiye,

1. Ölü iken iman ile diriltip nura kavuşturduğumuz ve halk içinde o nur ile doğru yolda yürüyen kimse, inkâr karanlıkları içinde kalıp da ondan hiçbir zaman çıkmayacak olan kimse gibi olur mu? (En'am Suresi: 122.)
2. Ölü.
3. İnkâr karanlıkları içinde kalan kimse gibi... (En'am Suresi: 122.)

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
bâkiyâne: daimî, sonsuz bir şekilde.
darağacı: idama mahkûm olanların asıldıkları sehpa, dâr.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.
ehl-i ilhad: ilhad ehli, doğru meslek ve dinden, hak yolundan çıkıp bâtıl yola sapan imansızlar, dinsizler.
ehl-i iman: inananlar.
fânî: ölümlü, geçici.
galibâne: galip gelmiş gibi, galip sıfatıyla.
gayrimeşru: meşru olmayan, dine aykırı, kanunsuz.
hakikat: gerçek.
hakikat-i muazzama-i mevtiye: büyük ölüm hakikati, gerçeği.
hayatalûd: hayat dolu, canlı.
hayat-ı fâniye: fânî hayat; sonu olan dünya hayatı.
hikmet: gizli sebep, gaye.
ibaha: mübah kılma, bir şeyi haram olmaktan çıkarak serbest bırakılması.
idam-ı ebedî: dirilmemek üzere yok oluş, ahiret inancı olmadığı için ölümü ebedî yokluğa gitmek olarak görme.
Iman: inanç, itikat.
inkâr: Allah'ın varlığına, birliğine inanmama, kabul ve tasdik etmeme.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
keşif: gizli bir şeyi bulma, meydana çıkarma.
letafet: latiflik, hoşluk, incelik.
mazhar: nail olma, şereflenme.
mevt: ölüm.
mevtalûd: ölüm gibi, ölümlü, ölü gibi, korkunç.
mevt-i zahirî: zahirî ölüm.
muamma: anlaşılmaz, çözülmesi güç iş, anlamı gizli ve güç anlaşılır söz.
mukabele: karşılık verme, karşılama.
mukabil: karşılık.
muvakkat: geçici.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
münasip: uygun.
müştehiyat: iştahlılar, istekliler.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sır: gizli hakikat.
Sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
sürur: sevinç, mutluluk.
terhis: askerliğini bitirenlerin ordudan gitmelerine izin verme, bırakma.
tetimme: bir konuyu veya eseri tamamlamak için eklenen kısım, ek.
te'yit: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma; doğru çıkarma.
tezkere: askerlik görevinin bittiğini belgeleyen terhis kâğıdı.
tılsım: herkesin bilip çözemediği gizli sır.
ünsiyet: alışkanlık, ülfet, dostluk.
ünvan: şöhret, ad, isim.
zirüzeber: altüst, karmakarışık, darmadağın.
ziynet: süs.

Risale-i Nur'da gayet mühim ve geniş bir mevki almış, hattâ ekser hücumunda mevti elinde tutup ehl-i dalâletin başına vurur, aklını başına getirmeye çalışır.

İkincisi: Ehl-i tarikatin ve bilhassa Nakşîlerin dört esasından biri ve en müessiri olan ratıba-i mevt Eski Said'i Yeni Said'e (r.a.) çevirmiş ve daimâ hareket-i fikriyede Yeni Said'e yoldaş olmuş. Başta İhtiyarlar Risalesi olarak, Risalelerde o rabıta, keşfiyatı göstere göstere, tâ ehl-i iman hakkında mevtin nuranî ve hayattar ve güzel hakikatini görüp gösterdi.

Üçüncüsü: Bu ayet, cifir ve ebced hesabıyla, her taraftа Said'e hücum eden üç çeşit mevtin temas zamanını ve tarihini aynen gösterip tevafuk eder. Demek ayetteki مَيِّتْ kelimesinin efradından medar-ı nazar bir ferdi ve cifirce onun ismi مَيِّتْ adedine tam tevafukla hususî işarete mazhar bir masadak Saidü'n-Nursî'dir.

* * *

Sabri'nin sadâkatinin bir kerametidir.

Ben namazdan sonra bu tetimmeyi yazarken Sıddık Süleyman'ın halefi Emin, Sabrî'nin [1] اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا ayetine dair parçayı aldığını ve Ramazan'ın feyzinden onun izahı gibi nurlar istediğini gördüm. Ne yazdığımı Emin'e gösterdim. Hayretle dedi: "Bu hem Sabri'nin, hem Risale-i Nur'un bir kerametidir."

1. Ölü olan kimse... (En'am Suresi: 122.)

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
bilhassa: özellikle.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
dair: alakalı, ilgili.
ebced: Arap alfabesinin ilk tertibi ve harflerinin taşıdığı sayı değerlerine dayanan hesap sistemi.
efrat: fertler.
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.
ehl-i tarikat: tarikat ehli, kalbini dünyanın fani işlerinden ayırıp, Allah sevgisi ile bağlayan kimseler.
ekser: pek çok.
feyz: bolluk, bereket; ihsan, bağış.
gayet: son derece.
hakikat: gerçek, esas.
halef: oğul, soy, nesil.
hareket-i fikriye: düşünülerek yapılan hareket.
hayattar: canlı, yaşayan.
hususî: özel.
hücûm: saldırma.
hücûm: saldırma.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
keşfiyat: keşifler, Allah'ın ilham etmesiyle gösterilen gaybla ilgili sırlar.
mâsadak: doğrulayıcı, tasdik etmek.
mazhar: nail olma, şereflenme.
medar-ı nazar: göz önünde bulundurulması gereken.
mevki: yer, makam.
mevt: ölüm.
müessir: tesirli.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
Nakşî: Hz. Şah-ı Nakşibend'in kurduğu tarikat ve bu tarikata mensup olan.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
nurani: nurlu, ışıklı, parlak, münevver.
rabıta: münasebet, alâka, bağ.
rabıta-i mevt: ölüm bağı, ölümünü düşünerek dünyanın fânî olduğunu mülâhaza etmekle nefsin desiselerinden kurtulma.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadâkat: bağlılık, doğruluk.
tetimme: bir konuyu veya eseri tamamlamak için eklenen kısım, ek.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
yoldaş: yol arkadaşı.

Bu ayetteki esrarlı muvazene-i Kur'ânîyeyi düşünürken, Sure-i Hud'daki فَاَمَّاالَّذِينَ شَقُوا fıkrasına karşı [1] وَاَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِى الْجَنَّةِ 'deki muvazene hatıra geldi ve bildirdi ki: Nasıl ki bu ikinci ayet ve birinci fıkra *Risale-i Nur*'un mesleğine, şakirtlerine tam tamına manen ve cifirce bakıyor; öyle de,

[2] فَاَمَّاالَّذِينَ شَقُوا فَفِى النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ

ayeti dahi, *Risale-i Nur*'un muarızlarına ve düşmanlarına ve onların cereyanlarının mebdeine ve faaliyet devresine ve müntehasına cifirle, tevafukle işaret eder. Şöyle ki:

[3] يُرِيدُونَ اَنْ يُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ gibi ayetlerin bahsinde Birinci Şuada yedi sekiz ayatın ehemmiyetle gösterdikleri bin üç yüz on altı ve yedi tarihi —ki, Kur'ân'a karşı olan su-i kastın mebdeidir— فَاَمَّا الَّذِينَ شَقُوا cifirce aynı tarihi gösteriyor. Eğer şeddeli *mim*, iki *mim* sayılsa bin üç yüz elli yedi, eğer şeddeli *lâm*, iki *lâm* sayılsa bin üç yüz kırk yedi ki, bu asrın tâğiyâne faaliyet tarihidir. Her iki şeddeli ikişer sayılsa bin üç yüz seksen yedi ki, [4] لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ dehşetli bir cereyanın müntehası tarihi olmak ihtimali var. [5] فَفِى النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ise bin üç yüz almış bir, eğer فَفِى النَّارِ 'daki okunmayan ى

1. Saîdlere gelince, onlar da Cennette kalacaklardır. (Hûd Suresi: 108.)
2. Şakîlere gelince, Cehennem ateşinde eşeğin anırması gibi nefes alıp verirler. (Hûd Suresi: 106.)
3. Allah'ın nurunu üflemekle söndürmek isterler. (Tevbe Suresi: 32.)
4. Gaybı Allah'tan başka kimse bilemez.
5. [Şakîlere gelince] Cehennem ateşinde eşeğin anırması gibi nefes alıp verirler. (Hûd Suresi: 106.)

asır: yüzyıl.
ayat: Kur'ân ayetleri.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
devre: dönem.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
esrar: sırlar, gizli hakikatler.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
ihtimal: olabilirlik.
mebde: başlangıç.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.
muarız: muhalefet eden, karşı çıkan, muhalif.
muvazene: mukayese, karşılaştırma; ölçü, denge.
muvazene-i Kur'âniye: Kur'ân hakikatlerindeki ölçü, denge.
müntehâ: bitiş, sona erme.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sualen: soru sorarak.
su-i kast: kötü kasıt, kötü niyet; kötü kasıtla iş yapma, tuzak kurma.
Sure-i Hud: Hud suresi.
şakirt: talebe, öğrenci.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
tağîyane: azgınca, azmışçasına, isyan ederek.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.

sayılmazsa bin üç yüz elli bir tarihini, eğer şeddeli ن, asıl itibarıyla bir ل, bir ن sayılsa yine bin üç yüz otuz bir tarihini ve Harb-i Umumî âfetinin feryad ü fizar içindeki yangınını göstererek Cehennem ateşinde zefir ve şehik eden ehl-i şekavetin azabını haber verip, ehl-i imanı fitnelere düşüren şakilerin hem dünyada, hem ahirette cezalarına işaret eder. Aynen öyle de, bu asra da zahiren bakan, esrarlı olan Sure-i [1] وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ 'den şu ayetin

اِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ [2]

ifadesi gibi hem İstanbul'un iki harik-ı kebîri, hem Harb-i Umumînin dehşetli yangınını Cehennem azabı gibi o fitnenin bir cezasıdır diye işaret eder.

Elhasıl: Bu ayet her asra baktığı gibi bu asra daha ziyade nazar-ı dikkati celb etmek için cifirce bu asrın üç dört devresinin tarihlerine ve hâdiselerine işaret ve manasının suretiyle ve tarz-ı ifadesiyle iki cereyanın keyfiyetlerine ve vaziyetlerine ima eder.

Sabri'nin mektubu yolda iken ve gelmeden evvel o mektubun manevî tesiriyle bu ayeti ve [3] اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا ayetiyle beraber düşünürken hatırıma geldi. Risale-i Nur bu derece kuvvetli işaret-i Kur'ânîyeye ve şakirtleri bu

afet: belâ, musibet, büyük felâket.
ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
asır: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
azap: eziyet, işkence; büyük sıkıntı, şiddetli acı.
celp: çekme, kendine çekme.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
ehl-i iman: inananlar.
ehl-i şekavet: İslamiyetin yasakladığı kötülükleri ve rezaletleri işleyen kimse.
elhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca.
esrar: sırlar, gizli hakikatler.
evvel: önce.
feryad ü fizar: yüksek sesle bağırıp haykırmak, imdat istemek.
feryat: haykırma, çığlık.
fitne: karışıklık, bozgunculuk.
hâdise: olay.
Harb-i Umumî: genel harp, dünya savaşı.
harik-ı kebir: büyük yangın.
ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme.

1. Yemin olsun burçlarla dolu gökyüzüne. (Büruc Suresi: 1.)
2. Mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara eziyet eden, sonra tevbe de etmemiş olan kimseler için Cehennem azâbıyla beraber bir başka yangın azâbı daha vardır. (Büruc Suresi: 10.)
3. Ölü olan kimse... (En'am Suresi: 122.)

işaret-i Kur'âniye: Kur'ân'ın işareti.
keyfiyet: bir şeyin nasıl olduğu, nitelik.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
nazar-ı dikkat: dikkatli bakma, dikkatli bakış.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
suret: biçim, şekil, tarz.
şaki: şikâyetçi, şikâyette bulunan, şikâyet eden.
şakirt: talebe, öğrenci.
şehîk: nefesi çekerken ses verme, hıçkırık.
tarz-ı ifade: ifade tarzı, söyleyiş, anlatış şekli.
tesir: etki.
vaziyet: durum.
zahiren: görünüşte.
zefir: göğüs geçirme.
ziyade: fazla, fazlasıyla.

kadar kıymetli beşaret-i Furkaniyeye ve aktabların iltifatına mazhariyetin sırrı ve hikmeti, musibetin azameti ve dehşetidir ki, hiçbir eserin mazhar olmadığı bir kudsî takdir ve tahsin almış. Demek ehemmiyet onun fevkalâde büyüklüğünden değil, belki musibetin fevkalâde dehşetine ve tahribatına karşı mücahedesi cüz'î ve az olduğu halde gayet büyük öyle bir ehemmiyet kesb etmiş ki, bu ayette işaret ve beşaret-i Kur'ânîyede ifade eder ki, *Risale-i Nur dairesi içine girenler tehlikede olan imanlarını kurtarıyorlar ve imanla kabre giriyorlar ve Cennete gidecekler* diye müjde veriyorlar. Evet, bazı vakit olur ki, bir nefer gördüğü hizmet için bir müşirin fevkıne çıkar, binler derece kıymet alır.

İHTAR: Geçmiş ve gelecek ayetlerin işaretleri yalnız tevafukla değil, belki herbir ayetin mana-i küllisindeki cüz'iyat-ı kesiresinden bir cüz'î ferdi *Risale-i Nur* olduğuna imaen, münasebet-i maneviyeye göre cifrî ve ebcedî bir tevafukla o münasebeti teyiden ve ona binaen hususi ona bakar demektir.

Altıncı ayet:

Sure-i Hadîd'de [1] وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ yani, "Karanlıklar içinde size bir nur ihsan edeceğim ki, o nur ile doğru yolu bulup onda gidesiniz." Lillâhilhamd, Risale-i Nur bu kudsî ve küllî manasının parlak bir ferdi olduğu gibi, نُورًا deki tenvin ن sayılmak cihetiyle bin üç yüz on sekiz adediyle Resaili'n-Nur Müellifi tedristen, telif vazifesine ve mücahidâne seyahate başladığı zamanın

1. Hadid Suresi: 28.

aktap: kutuplar; belli bir yer veya memleketteki evliyanın başı olan en büyük velî.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
azamet: büyüklük.
beşaret-i Kur'âniye: Kur'ân'ın müjdelemesi.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
cifrî: cifir hesabına ait.
cihet: yön.
cüz'î: küçük, az.
cüz'iyat-ı kesire: pek çok parçacık, birçok bölüm.
dehşet: büyük tehlike karşısında korkma ve şaşırıp kalma.
ebcedî: ebced hesabına ait.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
fevk: üst.
fevkalâde: olağanüstü.
gayet: son derece.
hikmet: gaye, maksat.
hususî: özel.
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
iltifat: güzel sözler söyleyerek birini samimî olarak okşama.
imaen: ima yoluyla, ima ederek, sezdirerek, işaretle.
iman: inanç, itikat.
kesb: kazanma.
kıymet: değer.
kudsî: mukaddes, yüce.
kudsî: mukaddes, yüce.
küllî: umumî, genel, bütün olan.
Lillâhilhamd: Allah'a hamdolsun ki!.
mana-yı küllî: genel mana.
mazhar: nail olma, şereflenme.
mazhariyet: nail olma, şereflenme.
musibet: felaket, bela.
mücahede: savaşma, mücadele.
mücahidâne: mücahitçe, cihat ederek, gayret göstererek.
müellif: eser telif eden, yazan.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
münasebet-i maneviye: manevî münasebet, yakınlık, irtibat.
müşir: en yüksek askerî derece, mareşal.
nefer: asker, er.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
sır: gizli hakikat.
sure-i Hadit: Hadid Suresi; Kur'ân'ın 57. suresidir. Medine'de nazil olmuştur. 29 ayettir.
tahribat: tahripler, yıkıp bozmalar.
tahsin: beğenme, güzel bulma.
takdir: kıymet verme, beğenme.
tedris: okutma, ders verme.
telif: eser yazma.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
teyiden: tasdik ederek, kuvvetlendirerek.
vazife: görev.

beş sene evvelki zamanına ve çok ayetlerin işaret ettikleri bin üç yüz on altı tarihindeki mühim bir inkılâb-ı fikrîden iki sene sonraki zamana tevafuk eder ki, o zaman istihzarat-ı Nuriyeye başladığı aynı tarihtir. İşte şu nurlu ayet, hem manaca, hem cifirce tevafuku ise, umum vücuhu aynı şuur olan Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyanda elbette ittifakı ve tesadüfi olamaz.

Yedinci ayet:

[1] وَيُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهٖ şu ayet-i meşhuresinin küllî manasının bu zamanda zahir bir mâsadakı *Risaletü'n-Nur* olduğu gibi Lâfzullahtaki şeddeli *lâm*, bir *lâm*; ve [2] بِكَلِمَاتِهٖ 'deki melfuz *yâ* sayılmak şartıyla dokuz yüz doksan sekiz adediyle *Risaletü'n-Nur*'un dokuz yüz doksan sekiz adedine tam tamına tevafukla münasebet-i maneviyeye binaen remzen ona bakar. Ve bu remzi lâtifleştiren ve kuvvet veren münasebetlerin birisi şudur ki, *Risaletü'n-Nur*'un eczaları *Sözler* namıyla iştihar etmişler. *Sözler* ise Arapça *kelimat*'tır ve o *kelimat* ile Kur'ân'ın hakaikını o derece mahz-ı hak ve ayn-ı hakikat olduğunu ispat etmiş ki, bu zamanın dinsiz feylesoflarını tam susturuyor.

Sekizinci ayet:

[3] قُلْ اِنَّنِى هَدٰينِى رَبِّى اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ 'dir. Şu ayet-i meşhure külli manasının bu asırda muvafık ve münasip

asır: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
ayet-i meşhure: meşhur ayet.
ayn-ı hakikat: hakikatın aslı, gerçeğin tâ kendisi.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar.
evvel: önce.
feylesof: sapık fikirli, felsefe ile uğraşan.
hakaik: hakikatler, doğrular, gerçekler.
inkılâb-ı fikrî: fikrî değişiklik.
istihzarat-ı Nuriye: Risale-i Nur hizmetinin başlangıç, hazırlık devresi.
iştihar: meşhur olma, şöhret bulma, tanınma.
ittifak: birleşme, birlik oluşturma.
kelimat: kelimeler, sözler.
Kur'ân-ı Mucizül Beyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.
küllî: umumî, genel, bütün olan.
Lâfzullah: Allah lâfzı.
lâtif: tatlı, şirin.
mahz-ı hak: hakkın tâ kendisi.
mâsadak: doğrulayıcı, tasdik etmek.
melfuz: söylenmiş, söylenilen, okunan.
mu'cize: benzerini yapmaktan insanların aciz kaldığı şey.
muvafık: uygun, münasip.
mühim: önemli, ehemmiyetli.

1. Allah, delil ve mu'cizeleriyle hakkı ortaya çıkarır. (Yunus Suresi: 82.)
2. Kelimeleriyle.
3. De ki: Elbette Rabbim beni dos doğru bir yola eriştirdi. (En'am Suresi: 161.)

münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
münasebet-i manevîye: manevî münasebet, yakınlık, irtibat.
münasip: uygun.
nam: ad.
nurlu: ışıklı, parıltılı.
remz: işaret, gizli ve kapalı bir surette ifade etme.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
şuur: bilinç.
tesadüfi: tesadüfle ilgili, rastgele, tesadüf olarak.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
umum: bütün.
vücuh: vecihler, yönler; münasebetler.
zahir: açık, âşikar.

bir ferdi *Risaletü'n-Nur* oduğu gibi, cifirle [1] صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ kelimesi, صِرَاطٍ 'deki tenvin *nun* sayılmak cihetiyle *Risaletü'n-Nur* adedi olan dokuz yüz doksan sekize yine iki sırlı (HAŞİYE) fark ile baktığı gibi, [2] رَبِّي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ هَدَانِي cümlesinin makam-ı ebcedîsi ile bin üç yüz on altı ederek, Risale-i Nur Müellifinin tedrisiyle istihzarat-ı Nuriyede bulunduğu en hararetli tarihi olan bin üç yüz on altı adedine tam tamına tevafuk eder.

Dokuzuncu ayet:

Hem el-Bakara Suresinde, hem Lokman Suresinde [3] فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ cümlesidir. Yani, *"Allah'a iman eden, hiç kopmayacak bir zincir-i nuranîye yapışır, temessük eder."* Risale-i Nur ise, iman-ı billahın Kur'ânî bürhanlarından bu zamanda en nuranîsi ve en kuvvetlisi olduğu tahakkuk ettiğinden, bu [4] بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ külliyetinde hususî dahil olduğuna teyiden, makam-ı cifrîsi bin üç yüz kırk yedi ederek *Risaletü'n-Nur* intişarının fevkalâde parlaması tarihine tam tamına tevafukla bakar. Ve bu on dördüncü asırda Kur'ân'ın i'caz-ı manevîsinden neş'et eden bir urvetü'l-vüska ve zulümattan nura çıkaracak bir vesile-i nuraniye *Risalei'n-Nur* olduğunu remzen bildirir.

HAŞİYE: Yani, mertebesine işaret için iki fark var. Risâle-i Nur vahiy değil, ilham ve istihraçtır.

1. Dosdoğru bir yol.
2. Rabbim beni dosdoğru bir yola eriştirdi. (En'am Suresi: 161.)
3. Bakara Suresi: 256; Lokman Suresi: 22.
4. Hiç kopmayacak bir zincir-i nuranî.

asır: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
Bakara: Kur'ân-ı Kerîm'in 2. suresi. Medine-i Münevvere'de nazil olmuştur. 286 ayettir.
bürhan: bir şeyi ispatlamak için kullanılan kesin delil.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
cihet: yön.
dâhil: girme, içinde olma.
fevkalâde: olağanüstü.
hararet: sıcaklık.
haşiye: dipnot.
hususî: özel.
i'caz-ı manevî: manen mucize oluş.
ilham: belli bilgi vasıtalarına başvurmadan Allah tarafından insanın kalbine veya zihnine indirilen mana.
iman-ı billâh: Allah'a inanma, Allah'ı, onun kâinatta tecelli eden bütün sıfat ve isimleriyle beraber kabul ederek Ona inanma.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
istihraç: bir şeyden bir şey çıkarma, sonuç çıkarma, mana çıkarma
istihzarat-ı Nuriye: Risale-i Nur hizmetinin başlangıç, hazırlık devresi.
Kur'ânî: Kur'an'a ait, Kur'an'dan gelen.
külliyet: bütünlük, umumîlik.
Lokman: Kur'ân-ı Kerîm'de 31. sure, Mekke'de nazil olmuştur.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
makam-ı ebcedî: ebcetle ilgili makam, ebcedî mana, ebcedî hesap.
mertebe: derece, basamak.
müellif: eser telif eden, yazan.
neşet: meydana gelme, oluşma, çıkma.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.
sual: isteme.
tahakkuk: gerçekleşme, delil ile ispat edilme, kesinleşme.
tedris: okutma, ders verme.
temessük: yapışma, sarılma, sıkıca tutunma.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
teyiden: tasdik ederek, kuvvetlendirerek.
urvetü'l-vüska: kopmaz ve sağlam kulp; Müslümanlık.
vahiy: Cenab-ı Hakkın dilediği hükümleri, sırları ve hakikatleri peygamberlere bildirmesi.
vesile-i nuraniye: nurlu sebep.
zincir-i nuranî: nurlu zincir.
zulümat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve külür.

Onuncu ayet: يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَآءُ [1]

On birinci ayet: وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ [2]

On ikinci ayet: وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ [3]

ayetleridir.

Meal-i icmalileri der ki: *"Kur'ân hikmet-i kudsiyeyi size bildiriyor, sizi manevî kirlerden temizlendiriyor."*

Bu üç ayetin küllî ve umumî manalarında *Risalei'n-Nur* kastî bir surette dâhil olduğuna iki kuvvetli emare var.

Birisi şudur ki: Risalei'n-Nur'un müstesna bir hassası ism-i Hakem ve Hakîmin mazharı olup, bütün safahatında, mebahisinde nizam ve intizam-ı kâinatın âyinesinde ism-i Hakem ve Hakîmin cilveleri olan hikmet-i kudsiyeyi ve hikemiyat-ı Kur'ânîyeyi ders veriyor. Mevzu-u ve neticesi hikmet-i Kur'ânîyedir.

İkinci emare: *Birinci ayet*, bin üç yüz yirmi iki ederek, makam-ı ebcedî ile Risalei'n-Nur Müellifinin doğrudan doğruya ulûm-i âliyeden (آلِيه) başını kaldırıp hikmet-i Kur'ânîyeye müteveccih olarak hâdimü'l-Kur'ân vaziyetini aldığı tarihtir ki; bir sene sonra İstanbul'a gitmiş, manevî mücahedesine başlamış.

İkinci ayet ise, makam-ı cifrîsi bin üç yüz iki ederek, Risale-i Nur Müellifinin Kur'ân dersini aldığı tarihe tam

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
âyine: ayna.
cilve: tecelli, görüntü.
dâhil: girme, içinde olma.
emare: alâmet, belirti, nişan.
hâdimü'l-Kur'ân: Kur'ân hizmetkârı, Kur'ân'a hizmet eden.
hâssa: bir kimseye has olan özellik, nitelik veya tesir.
hikemiyat-ı Kur'âniye: Kur'ân'da geçen ibret verici hâdiseler.
hikmet-i Kur'âniye: Kur'ân'a mahsus hikmet, Kur'ân'ın hikmeti.
hikmet-i kutsiye: kusursuz ve eksiksiz hikmet.
intizam-ı kâinat: kainattaki düzen, sistem.
ism-i Hakem: Cenab-ı Hakk'ın haklı ile haksızı ayıran ve her işi hikmete göre yapan anlamında ismi.
ism-i Hakîm: Hakîm ismi; Cenab-ı Hakkın hikmetle, faydaları takip ederek iş gören manasındaki ismi.
kasdî: bile bile yapılan.
küllî: umumî, genel, bütün olan.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
makam-ı ebcedî: ebcetle ilgili makam, ebcedî mana, ebcedî hesap.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
mazhar: nail olma, şereflenme, İlahî tecellilerin göründüğü yer olma.
meal-i icmalî: kısaca anlam, özet olarak anlam.
mebahis: mebhaslar, bahis olunanlar, konular.
mevzu: konu.
mücahede: savaşma, mücadele.
müellif: eser telif eden, yazan.
müstesna: benzerlerinden üstün olan, seçkin, mümtaz.
müteveccih: bir cihete dönen, yönelen.
nizam: düzen, düzgünlük; kanun.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
safahat: safhalar, devreler.
suret: biçim, şekil, tarz.
ulûm-i âliye: din ilimleri, dinden bahseden tefsir, kıraat, hadis, fıkıh, kelam gibi ilimler.
umumî: genel.
vaziyet: durum.

1. Allah hikmeti dilediğine verir... (Bakara Suresi: 269.)
2. Onlara Kitabını öğretecek, kâinatın yaratılış sırlarını ve gayesini bildirecek ve onları inkâr ve isyan kirlerinden temizleyecek. (Bakara Suresi: 129.)
3. Sizi inkâr ve günah kirlerinden temizler, size Kur'ân'ı, kâinatın gayesini ve sırlarını öğretir. (Bakara Suresi: 151.)

tamına tevafukla remzen Kur'ân'ın bahir bir bürhanı olan Resaili'n-Nur'a bakar.

Üçüncü ayet ise, bin üç yüz otuz sekiz olduğundan, hikmet-i Kur'ânîyeyi Avrupa hükemasına karşı parlak bir surette gösterebilen ve gösteren Risalei'n-Nur Müellifi Dârü'l-Hikmeti'l-İslâmîyede hikmet-i Kur'ânîyeyi müdafaa etmekle, hattâ İngiliz'in Başpapazı sual ettiği ve altı yüz kelime ile cevap istediği altı sualine altı kelime ile cevap vermekle beraber, inzivaya girip bütün gayretiyle Kur'ân'ın ilhamatından Risale-i Nur'un meselelerini iktibasa başladığı aynı tarihe tam tamına tevafukla remzen bakar.

On üçüncü ayet: Sure-i Âl-i İmran'da,

وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللّٰهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ [1]

On dördüncü ayet: Sure-i Nisâ'da

لٰكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ [2]

Bu iki ayet bu asra da hususî bakarlar.

Birincisinin meali gösteriyor ki: Ehl-i dalâlet müteşabihat-ı Kur'ânîyeyi yanlış tevilât ile tahrifine ve şüpheleri çoğaltmasına çalıştığı bir zamanda, ilimde rüsuhu bulunan bir taife, o müteşabihat-ı Kur'ânîyenin hakikî tevillerini beyan edip ve iman ederek o şübehatı izale eder. Bu küllî mananın her asırda mâsadakları ve cüz'iyatları var. Harb-i Umumî vasıtasıyla, bin seneden beri Kur'ân

1. Halbuki o âyetlerin tefsirini Allah'tan ve Allah'ın kendilerine ilimde derinlik ve istikamet ihsan ettiği kimselerden başkası bilemez. (Âl-i İmrân Suresi: 7.)
2. Fakat onlardan ilimde derinlik ve istikamet sahibi olanlar... (Nisâ Suresi: 162.)

aleyh: karşı, karşıt.
asır: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
bâhir: apaçık, aşikar.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
bürhan: bir şeyi ispatlamak için kullanılan kesin delil.
cüz'iyat: parçaya ait olan şeyler.
Dârülhikmeti'l-İslâmiye: 1918-1922 yılları arasında büyük hizmetler yapmış olan İslam akademisi veya Yüksek İslam Şurası manasındaki dinî müessese.
Ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.
hakikî: gerçek.
Harb-i Umumî: genel harp, dünya savaşı.
hikmet-i Kur'âniye: Kur'ân'a mahsus hikmet, Kur'ân'ın hikmeti.
hususî: özel.
hükema: filozoflar.
iktibas: alıntı.
ilhâmât: ilhamlar, gönle doğmalar, kalbe gelmeler.
ilim: bilgi, marifet.
iman: inanç, itikat.
inziva: bir köşeye çekilme, tek başına yaşama, dünya işlerinden vaz geçme, dünyadan el-etek çekme.
izale: giderme, ortadan kaldırma.
küllî: umumî, genel, bütün olan.
mâsadak: doğrulayıcı, tasdik etmek.
meal: mana, anlam, mefhum.
mesele: önemli konu.
müdafaa: savunma.
müellif: eser telif eden, yazan.
müteşâbihât-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın müteşâbih olan ayetleri.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
rüsuh: bir ilmin derinliğine, inceliğine varma ilim ve fende geniş bilgi sahibi olma.
sual: sorma.
Sure-i Âl-i İmrân: Âl-i İmran suresi; Kur'ân-ı Kerim'in üçüncü suresi.
Sure-i Nisa: Nisa suresi.
suret: biçim, şekil, tarz.
şübehat: şüpheler.
tahrif: değiştirme, bozma.
taife: takım, güruh.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
tevil: Kur'ân ve hadislerin açıklamasında, geçerli bir delil veya sebepten dolayı, ayeti ilk bakışta görünen manasından alıp, taşıdığı diğer manalardan, bir veya birkaçı ile tefsir etme.
tevilât: teviller, yorumlamalar.
vasıta: aracılık.

aleyhinde teraküm eden Avrupa itirazları ve evhamları âlem-i İslâm içinde yol bulup yayıldılar. O şübehatın bir kısmı fennî şeklini giydi, ortaya çıktı. Bu şübehatı ve itirazları bu zamanda def eden başta Risalei'n-Nur ve şakirtleri göründüğünden, bu ayet bu asra da baktığından, Risalei'n-Nur ve şakirtlerine remzen bakmakla beraber, ulema-i müteahhirînin mezhebine göre [1] اِلَّا اللّٰهُ 'da vakfedilmez. O halde makam-ı cifrîsi aynen [2] اِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰى 'nın makamı gibi bin üç yüz kırk dört ederek, *Resaili'n-Nur* ve şakirtlerinin meydan-ı mücahede-i maneviyeye atılmaları tarihine tam tamına tevafukla, onları da bu ayetin harîm-i kudsîsinin içine alıyor. Hem haşrin en kuvvetli ve parlak bir bürhanı olan Onuncu Sözün etrafa yayılması tarihine ve Kur'ân'ın kırk vecihle mu'cize olduğunu beyan eden Yirmi Beşinci Sözün iştiharı hengâmına, hem اِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰى adedine tam tamına tevafukla bakar. Eğer mezheb-i selef gibi اِلَّا اللّٰهُ da vakfolsa, o halde [3] اَلرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ 'deki şeddeli ر iki ر sayılsa bin üç yüz altmış küsur ederek, Risaletü'n-Nur Şakirtlerinin bundan on beş yirmi sene sonraki rasihâne ve muhakkikane olan ilimlerine ve imanlarına remzen baktığı gibi, şeddeli ر asıl itibariyle bir ل bir ر sayılsa bin iki yüz on iki ederek, bundan bir buçuk asır evvel Mevlâna Halid Zülcenaheyn'in Hindistan'dan getirdiği parlak bir

1. Allah'tan başka.
2. Şüphesiz ki insan azgınlaşır. (Alâk Suresi: 6.)
3. Derinleşenler.

âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
beyan: açıklama; izah; anlatma
bürhan: delil.
evham: olmayan birşeyi olur zannı ile meraklanmak, vehimler, kuruntular
fennî: fenne ilgili ve fene ait. Müsbet ilme dayanan
şakirt: talebe
şübehat: şüpheler
haşr: insanların öldükten sonra tekrar diriltilip bir yerde toplanmaları
harîm-i kudsî: kutsal olan, herkesin girmesine izin verilmeyen yerler.
hengâm: zaman, an.
iştihar: meşhur olma, tanınma, ün alma
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
meydan-ı mücahede-i maneviye: manevi cihad meydanı.
mezheb-i selef: önceden bulunan mezhepler.
mu'cize: olağanüstü olay.
muhakkikane: gerçeği araştıran birine yakışır bir halde.
rasihâne: sağlamca, sağlam olarak.
remzen: işaret yoluyla, remiz ile
teraküm: birikme, yığılma, toplanma.
tevafuk: uygun gelmek
ulema-i müteahhirîn: son zamanlarda yetişen büyük alimler.
vakf: durak

ilm-i hakikat rüsuhuyla o zamanda meydan alan tevilât-ı fasideyi ve şübehatı dağıtarak yüz senede elli milyondan ziyade insanları daire-i irşadına aldığı ve tenvir ettiği zamanın tarihine tam tamına tevafukla bakar.

İkinci ayet olan [1] اَلرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُم , şeddeli ر aslına nazaran bir ل bir ر sayılmak cihetiyle, makam-ı ebcedîsi bin üç yüz kırk dört etmekle her asra baktığı gibi, bu asra da hususi remzen bakar. Ve ilm-i hakikatte rasihâne çalışan ve kuvvetli iman eden bir taifeye işaret eder. Ve çok ayetlerin ehemmiyetle gösterdikleri bu bin üç yüz kırk dörtte *Risaletü'n-Nur* ve şakirtlerinden daha ziyade bu vazifeyi müşkül şerait içinde sebatkârâne yapan zahirde görülmüyor. Demek bu ayet onları dahi daire-i harîmine hususi dahil ediyor.

On beşince ayet:

[2] يَآ اَيُّهَا النَّاسُ قَدْجَآءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا

Şu ayet bu zamana dahi hitap eder. Çünkü tamam —[3] مُبِينًا hariç kalsa— bin üç yüz altmış küsur eder. Eğer [4] قَدْجَآءَكُمْ 'den sonraki olsa, [5] بُرْهَان ve [6] نُورًا kelimelerindeki tenvinler *nun* sayılsa bin üç yüz on eder. Demek bu asra da hitap eder. Hem, [7] قَدْجَآءَكُمْ بُرْهَانٌ cümlesi yalnız dört farkla Furkan adedine tevafukla sarihan baktığı gibi,

şerait: şartlar.
şübehat: şüpheler.
Furkan: hak ile bâtılı birbirinden ayıran anlamında Kur'ân'ın bir ismi.
hariç: dışarı.
hitap: söz söyleme, topluluğa veya birisine karşı konuşma.
hususî: özel.
ilm-i hakikat: hakikat ilmi.
iman: inanç, itikat.
makam-ı ebcedî: ebcetle ilgili makam, ebcedî mana, ebcedî hesap.
müşkül: güçlük, zorluk.
nazaran: nispeten, kıyaslayarak, göre.
rasihane: sağlamca, sağlam olarak.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
rüsuh: bir ilmin derinliğine, inceliğine varma ilim ve fende geniş bilgi sahibi olma.
sarihan: açıkça, açık olarak.
sebatkârane: sabır ve sebat ederek.
taife: takım, güruh.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
tenvir: nurlandırma, aydınlatma, ışıklandırma.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
tevilât-ı faside: bozgunculuk veren, fitne çıkaran yorumlar.
vazife: görev.
zahir: görünüşe göre, görünüş itibariyle.
ziyade: çok, fazla.

1. Onlardan ilimde derinlik ve istikamet sahibi olanlar... (Nisâ Suresi: 162.)
2. Ey insanlar! Size, Rabbinizden ap açık bir delil olan peygamber geldi ve size, dünyanızı ve âhiretinizi aydınlatıcı ap açık bir nur olarak Kur'ân'ı indirdik. (Nisâ Suresi: 174.)
3. Apaçık.
4. Size geldi.
5. Apaçık bir delil.
6. Apaçık bir nur.
7. Size apaçık bir delil geldi.

asr: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
cihet: yön.
dâhil: girme, içinde olma.
daire-i harîm: mahrem, hususî daire.
daire-i irşat: irşat dairesi.
ehemmiyet: önem, de?er, kıymet.
şakirt: talebe, öğrenci.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.

o kudsî bürhan-ı İlâhînin bu zamanda parlak ve kuvvetli bir bürhanı olan *Resaili'n-Nur*'a dahi ikinci cümlesi olan [1] اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا adedi, iki tenvin vakıfta iki elif sayılmak cihetiyle beşyüz doksan sekiz ederek aynen tam tamına *Resaili'n-Nur*'a ve *Risale-i Nur* adedine tevafuk ile o semavî bürhan-ı kudsînin yerde bir bürhanı, *Resaili'n-Nur* olduğunu remzen haber veriyor.

İHTAR: Sözlerin üç ismi olan Risalei'n-Nur veya *Resaili'n-Nur* veya Risaleti'n-Nur'daki şeddeli ن , iki ن sayılmak, cifirce ağlebî bir kaidedir. Şeddeli harf bazan bir, bazan iki sayılabilir.

On altıncı ayet:

[2] لِلَّذِينَ اٰمَنُوا هُدًى وَشِفَآءٌ 'dur. Şu şifalı ayet çok zamandır benim dertlerimin şifası ve ilâcı olduğu gibi, eczahane-i kübra-i İlâhiye olan Kur'ân-ı Hakîmin tiryakî ilâçlarından, Risalei'n-Nur eczalarının kavanozlarından alarak belki bin manevî dertlerime bin kudsî şifayı buldum ve Resaili'n-Nur Şakirtleri dahi buldular. Ve fenden ve felsefenin bataklığından çıkan ve tedavisi çok müşkül olan ve zındıka hastalığına müptelâ olanlardan çokları onunla şifalarını buldular.

İşte her derde şifa olan Kur'ân'ın ilâçlarının bu zamanda bir kısım kavanozları hükmünde bulunan *Resaili'n-Nur* dahi bu şifadar ayetin bir medar-ı nazarı olduğuna kuvvetli bir emare şudur ki: Bu ayetin makam-ı cifrîsi

ağlebî: çoğunlukla, ekseriya.
ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
bürhan: bir şeyi ispatlamak için kullanılan kesin delil.
bürhan-ı İlâhî: İlâhî, mukaddes delil.
bürhan-ı kudsî: kudsî delil, kudsî bürhan.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
cihet: yön.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar.
eczahane-i kübra-yı İlahiye: Allah'ın büyük eczahanesi.
emare: alâmet, belirti, nişan.
felsefe: madde ve hayatı başlangıç ve gaye bakımından inceleyen ilim.
fen: tecrübî, ispatla meydana gelmiş ilimlere verilen genel ad.
Fussilet: Kur'ân-ı Kerîm'in 41. Suresi. Mekke'de nazil olmuştur. Secde, Sure-i Akvat ve Mesabih suresi de denir. 54 ayettir.
hidayet: doğru inanç ve yaşayış üzere olmak.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
kaide: kural, esas, düstur.
kudsî: mukaddes, yüce.
Kur'ân-ı Hakîm: her ayet ve suresinde sayısız hikmet ve faydalar bulunan Kur'ân.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
medar-ı nazar: göz önünde bulundurulması gereken.
müptelâ: tutkun, bir şeye düşkün ve tutulmuş olan.
müşkül: güç, zor, çetin.
Nisâ: Kur'ân-ı Kerîm'in 4. suresi. Medine'de nazil olmuştur. 176 ayettir.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
peygamber: Allah tarafından haber getirerek İlahî emir ve yasakları insanlara tebliğ eden elçi, nebi.
Rabb: besleyen, yetiştiren, verdiği nimetlerle mahlûkatı ıslah ve terbiye eden Allah.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
semavî: semaya ait, gökten gelen; Allah tarafından olan, İlahî.
Sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
Şakirt: talebe, öğrenci.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
şifa: bedenî ve ruhî bir hastalığın son bulması, sağlığına kavuşma.
şifadar: şifa verici, şifalı.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
vakıf: Arapça bir kelimenin sonunu harekesiz olarak okuma.
zındıka: dinsizlik, inançsızlık.

1. Size ap açık bir nur indirdik.
2. O, îman edenler için bir hidâyet rehberi ve bir şifâdır. (Fussılet Suresi: 44.)

olan bin üç yüz kırk altı adedi *Resaili'n-Nur*'un bin üç yüz kırk altıda şifadarâne etrafa intişarının tarihine ve mu'cizat-ı Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâm namında olan risale-i harikanın zaman-ı telifine tam tamına tevafukudur. Şu tevafuk hem münasebet-i maneviyeyi teyid ve onunla teeyyüd eder, hem remizden işaret derecesine çıkarıyor.

On yedinci ayet:

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ [1] 'deki قُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ [2] 'nün makam-ı cifrîsi, şeddeli *lâm*'lar birer *lâm* ve şeddeli *kâf*, bir *kâf* sayılmak cihetiyle bin üç yüz yirmi dokuz ederek, Harb-i Umuminin başlangıcı zamanında *Resaili'n-Nur*'un başlangıcı olan *İşaratü'l-İ'caz* tefsirinin tarih-i telifine tam tamına tevafukla beraber, şeddeli kâf, iki kâf sayılmak cihetiyle bin üç yüz kırk dokuz ederek Harb-i Umuminin verdiği sarsıntılar zamanında *Resaili'n-Nur*'un حَسْبِيَ اللّٰهُ [3] diyerek ehl-i dünyadan hiçbir yerde himaye görmeden belki tehacüme hedef olmakla beraber çekinmeyerek yalnız başlarıyla müşkülât içinde envar-ı Kur'ânîyeyi neşrettikleri aynı tarihe tam tamına tevafuku ise, her cihetiyle ayn-ı şuur olan âyâtta elbette tesadüfi olamaz. Belki bu gibi ayetler, en müşkül zaman olan bu asra dahi hususi bakarlar ve o âyâtı kendilerine rehber ittihaz eden bir kısım şakirtlerine hususi iltifat edip, iltifatlarıyla teşci ederler.

1. Ey Peygamber, eğer insanlar senden yüz çevirirse, sen de ki: "Allah bana yeter. Ondan başka ibâdete layık hiçbir ilâh yoktur. Ben ona tevekkül ettim." (Tevbe Suresi: 129.)

2. De ki: "Allah bana yeter. Ondan başka ibâdete layık hiçbir ilâh yoktur. Ben ona tevekkül ettim." (Tevbe Sûresi: 129.)

3. Allah bana yeter. (Tevbe Suresi: 129.)

aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.

asr: yüzyıl.

ayat: Kur'ân ayetleri.

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.

ayn-ı şuur: tam şuurluluk.

cihet: yön.

ehl-i dünya: dünyaya bağlı, dünya adamı, ahireti düşünmeyen.

envar-ı Kur'âniye: Kur'ân nurları, Kur'ân'ın saçtığı parıltılar, ışıklar.

Harb-i Umumî: genel harp, dünya savaşı.

himaye: koruma, muhafaza etme.

hususî: özel.

iltifat: ilgi gösterme, yüzünü çevirip bakma.

intişarat: yayılmalra, dağılmalar, neşrolunmalar.

ittihaz: edinme, alma, kabul etme.

makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.

Mu'cizat-ı Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği mu'cizeler. Risale-i Nur'da bir eser.

münasebet-i manevîye: manevî münasebet, yakınlık, irtibat.

müşkül: güç, zor, çetin.

müşkülât: müşkiller, güçlükler, zorluklar.

nam: ad.

neşr: kitap basma, çıkarma; herkese duyurma, yayma.

remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.

risale-i harika: harika risale, harika kitapçık.

şakirt: talebe, öğrenci.

şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.

şifadarane: şifa verircesine, şifalı olarak.

tarih-i telif: eserin yazılış tarihi.

teeyyüd: doğru çıkma, gerçekleşme.

tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması.

tehacüm: hücum etme, saldırma.

tesadüfi: tesadüfle ilgili, rastgele, tesadüf olarak.

teşci: cesaret verme, cesaretlendirme.

tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.

teyit: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma.

zaman-ı telif: yazılış zamanı.

Bu ayet, sabık ayetler gibi münasebet-i maneviyesi gerçi zahiren görünmüyor, fakat bir cihetle *Resaili'n-Nur* ile bir nevî münasebeti vardır. Şöyle ki: On üç senedir (HÂŞİYE) bu ayet *Risaletü'n-Nur* Müellifinin ve sonra has şakirtlerinin, mağribden sonra, bir vird-i hususileridir. Hem bu ayetin manasına bu zamanda tam mazhar ve herkes onlardan çekinmesinden fütur getirmeyerek, حَسْبِيَ اللّٰهُ deyip mütevekkilâne müşkülât-ı azîme içinde envar-ı imaniyeyi ve esrar-ı Kur'ânîyeyi neşreden ehl-i imanı me'yusiyetten kurtaran başta *Risaletü'n-Nur* ve şakirtleridir.

On sekizinci ayet:

[1] اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ 'dir. Bu ayet mealiyle hizbullahın zahirî mağlûbiyetinden gelen me'yusiyeti izale için kudsî bir teselli verir ve hizbullah olan hizb-i Kur'ânînin hakikatte ve akıbette galebesini haber verir. Ve bu asırda hizb-i Kur'ânînin hadsiz efradından Resaili'n-Nur Şakirtleri tezahür ettiklerinden bu ayetin küllî manasında hususi dahil olmalarına bir emare olarak makam-ı cifrîsi olan bin üç yüz elli adedi ile Resaili'n-Nur Şakirtlerinin zahirî mağlûbiyetleri ve bir sene sonra mahpusiyetleri içinde manevî galebeleri ve metanetleri ve haklarında yapılan müthiş imha plânını akim bırakan ihlâsları ve kuvve-i maneviyeleri tezahür etmesinin Rumî tarihi olan bin üç yüz elli ve elli bir ve elli iki adedine tam tamına tevafuku elbette şefkatkârâne, teselliyettarâne bir remz-i Kur'ânîdir.

HAŞİYE: Telif tarihine göredir.

1. Şüphesiz Allah'a tâbî olan topluluk gerçek galiplerin ta kendisidir. (Mâide Suresi: 56.)

akıbet: nihayet, son.
akim: neticesiz, sonu yok, başarısız.
asır: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
cihet: yön.
dâhil: girme, içinde olma.
efrat: fertler.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
emare: alâmet, belirti, nişan.
envar-ı imaniye: iman nurları, imana ait parıltılar.
esrar-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın sırları, Kur'ân'a ait gizlilikler.
fütur: zayıflık, gevşeklik, usanç.
galebe: galip gelme, üstünlük.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
hakikat: gerçek, bir şeyin aslı, esası.
hâs: ileri gelen, seçkin olan.
haşiye: dipnot.
hizb-i Kur'ânî: Kur'ân ayetlerinden bir kısmının bir araya getirilmiş hâli.
hizbullah: Allah'ın taraftarı, Allah'a bağlı olan topluluk.
hususî: özel.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.
ilâh: kendisine ibadet edinilen tapınılan Mabud, Allah.
izale: giderme, ortadan kaldırma.
kudsî: mukaddes, yüce.
kuvve-i maneviye: manevî güç, moral.
küllî: umumî, genel, bütün olan.
mağlûbiyet: yenilgi, yenilme.
mağrip: güneşin batma vakti, akşam.
mahpûsiyet: tutukluluk hâli.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
mazhar: nail olma, şereflenme.
me'yusiyet: ümitsizlik.
metanet: metin olma, dayanıklılık, sağlamlık.
müellif: eser telif eden, yazan.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
münasebet-i maneviye: manevî münasebet, yakınlık, irtibat.
müşkilât-ı azîme: çok büyük zorluklar.
mütevekkilâne: tevekkül içinde olarak, kendi gücünü aşan kısmını Allah'a havale ederek.
neşr: herkese duyurma, yayma, tamim.
nevî: çeşit, tür.
Peygamber: Allah tarafından haber getirerek İlahî emir ve yasakları insanlara tebliğ eden elçi, nebi.
remz-i Kur'ânî: Kur'ân'a ait remiz, işaret.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
rumî: Rumî tarih ve sene, Rumî takvim.
sabık: geçmiş.
şefkatkârâne: şefkatli ve merhametli bir şekilde.
telif: eser yazma.
teselli: avutma, acısını dindirme.
teselliyettarane: teselli edene, teselli verene yakışır şekilde.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
Tevbe: Kur'ân-ı Kerîm'in 9. suresi. Berae Suresi de denir. Medine'de nazil olmuştur. 104 ayettir.
tevekkül: bir işi gerçekleşmesi için gereken çalışmayı ve çabayı gösterip sebeplere başvurduktan sonra işi Allah'a bırakma.
tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.
vird-i hususî: özel vird, dua, zikir.
zahiren: görünüşte.
zahirî: görünüşte olan; zahire, dışa ait olan.

On dokuzuncu ayet:

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَآ اَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا [1]

Şu ayetin umum manasındaki tabakalarından bir tabaka-i işariyesi bu asra dahi bakıyor. Çünkü يَقُولُونَ رَبَّنَآ اَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا [2] hem manaca kuvvetli münasebeti var, hem cifirce bin üç yüz yirmi altı ederek o tarihteki Hürriyet inkılâbından neş'et eden fırtınaların hengâmında herşeyi sarsan o fırtınaların ve harblerin zulümatından kurtulmak için nur arayan mü'minler içinde, Resaili'n-Nur Şakirtleri az bir zaman sonra tezahür ettiklerinden bu ayetin efrad-ı kesiresinden bu asırda bir mâsadakı onlar olduğuna bir emaredir. [3] وَاغْفِرْ لَنَا cümlesi bin üç yüz altmışa bakıyor. Demek bundan beş altı sene sonra istiğfar devresidir. Resaili'n-Nur Şakirtleri o zamanda istiğfar dersini vereceğini remzen bir îmâdır.

Yirminci ayet:

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَاهُوَ شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ [4]

Şu ayet-i azîme sarihan Asr-ı Saadette nüzul-i Kur'ân'a baktığı gibi, sair asırlara dahi mana-i işarîsiyle bakar. Ve Kur'ân'ın semasından ilhamî bir surette gelen şifadar nurlara işaret eder. İşte doğrudan doğruya tabib-i kulûb olan Kur'ân-ı Hakîm'in feyzinden ve ziyasından iktibas olunan

1. (Peygamberle) beraber olan mü'minlerin nurları önlerinden ve arkalarından koşarak Cennete yol gösterirken, onlar da, "Ey Rabbimiz, nurumuzu tamamla ve bizi bağışla" derler. (Tahrim Suresi: 8.)
2. Ey Rabbimiz, "Nurumuzu tamamla" derler. (Tahrim Suresi: 8.)
3. Bizi bağışla. (Tahrim Suresi: 8.)
4. Biz Kur'ân'dan mü'minler için bir şifâ ve rahmet olan şeyi indiriyoruz. (İsra Suresi: 82.)

asır: yüzyıl.
Asr-ı Saadet: Peygamberimiz Hz. Muhammed'in (a.s.m.) peygamber olarak dünyada bulunduğu devir.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
ayet-i azîme: büyük ve azametli ayet.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
devre: dönem.
efrad-ı kesire: çok kişiler.
emare: alâmet, belirti, nişan.
feyz: bolluk, bereket; ihsan, bağış.
harp: savaş.
hengâm: zaman, sıra.
ilhamî: ilham ile elde edilen, ilham ile ulaşılan.
ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme.
inkılâp: değişme, dönüşüm, köklü değişme.
istiğfar: tevbe etme, Allah'tan günahlarının bağışlanmasını isteme.
Kur'ân-ı Hakîm: her ayet ve suresinde sayısız hikmet ve faydalar bulunan Kur'ân.
Mâide: Kur'ân'ı Kerîm'in 5. suresi. Medine-i Münevvere'de nazil olmuştur. 120 ayettir.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
mâsadak: doğrulayıcı, tasdik etmek.
mü'min: iman eden, inanan.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
neşet: meydana gelme, oluşma, çıkma.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
nüzul-i Kur'ân: Cenab-ı Hakkın kelâmı olan Kur'ân-ı Kerîm'in indirilmesi, insanlığa ihsan edilmesi ve gönderilmesi.
Peygamber: Allah tarafından haber getirerek İlahî emir ve yasakları insanlara tebliğ eden elçi, nebi.
Rab: besleyen, yetiştiren, verdiği nimetlerle mahlûkatı ıslah ve terbiye eden Allah.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
sâir: diğer, başka, öteki.
sarihan: açıkça, açık olarak.
sema: yücelik, yükseklik, gök.
Sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci.
şifadar: şifa verici, şifalı.
tabaka: derece, kat.
tabaka-i işariye: işarî tabaka; Kur'ân'ın işarî manası.
tâbi: boyun eğen, uyan, itaat eden.
tabib-i kulub: kalplerin tabibi, kalplerin doktoru; kalp doktoru.
Tahrim: Kur'ân-ı Kerîm'in 66. suresi. Medine'de nazil olmuştur. 12 ayettir.
tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.
umum: bütün.
ziya: ışık, aydınlık, nur.
zulümat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve külür.

Risaletü'n-Nur, benim çok tecrübelerimle umum manevî dertlerime şifa olduğu gibi, Resaili'n-Nur Şakirtleri dahi tecrübeleriyle beni tasdik ediyorlar. Demek *Resaili'n-Nur* bu ayetin bir mana-i işarîsinde dahildir. Ve bu duhulüne bir emare olarak, مَاهُوَ شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ[1] 'nin makam-ı cifrîsi bin üç yüz otuz dokuz ederek, aynı tarihte Kur'ân'dan ilham olunan *Resaili'n-Nur* bu asrın manevî ve müthiş hastalıklarına şifa olmakla meydana çıkmaya başlamasından, bu ayet ona hususî remzettiğine bana kanaat veriyor. Ben kendi kanaatimi yazdım; kanaate itiraz edilmez.

Yirmi birinci ayet veya ayetler:

قُلْ اِنَّنِى هَدٰنِى رَبِّىٓ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞[2]
وَهَدٰيهُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ[3]

sekiz-dokuz ayetlerde sırat-ı müstakîme nazarı çeviriyorlar. Ve bu doğru, istikametli yolu bulmak için daima Kur'ân'ın nurundan, her asırda o asrın zulmetlerini dağıtacak ve istikamet yolunu tenvir edecek, Kur'ân'dan gelen nurlar olmakla ve bu dehşetli ve fırtınalı asırda ve o doğru yolu şaşırtmayacak bir surette gösteren başta şimdilik *Risaletü'n-Nur* tezahür ettiğinden, hem bu "sırat-ı müstakîm" kelimesinin makam-ı cifrîsi —tenvin, *nun* sayılmak cihetiyle— bin eder. Medde olmazsa, dokuz yüz doksan dokuz ederek, yalnız bir veya iki farkla **(HAŞİYE)**

HAŞİYE: Yani *Risaleti'n-Nur*'un mertebesi ikinci ve üçüncüde olduğuna işarettir. Vahiy değil ve olamaz, belki ilham ve istihraçtır.

1. Mü'minler için şifâ ve rahmet olan şey. (İsra Suresi: 82.)
2. De ki: Elbette Rabbim beni dos doğru bir yola eriştirdi. (En'am Suresi: 161.)
3. Allah da onu dosdoğru bir yola iletti. (Nahl Suresi: 121.)

asır: yüzyıl.
ayet: Kur'ân'ın her bir cümlesi.
cihet: yön.
dâhil: girme, içinde olma.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
duhul: içeri girme, dahil oluş.
emare: alâmet, belirti, nişan.
haşiye: dipnot.
hususî: özel.
iktibas: alıntı.
ilham: belli bilgi vasıtalarına başvurmadan Allah tarafından insanın kalbine veya zihnine indirilen mana.
istihraç: bir şeyden bir şey çıkarma, sonuç çıkarma, mana çıkarma
istikamet: doğruluk; inanç, düşünce, niyet, tutum ve davranışta Allah'ın rızasına uygun olarak doğru yol üzere olma.
itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
mana-yı işari: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
medde: med işareti, Kur'ân-ı Kerîm'de üzerine konduğu elifi uzatarak okutan işaret.
mertebe: derece, basamak.
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.
nazar: bakış, dikkat.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
remz: işaret, gizli ve kapalı bir surette ifade etme.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sırat-ı müstakim: hak yol, Allah'ın gösterdiği hidayet yolu.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci.
şifa: bedenî ve ruhî bir hastalığın son bulması, sağlığına kavuşma.
tasdik: doğrulama, onaylama.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
tenvir: nurlandırma, aydınlatma, ışıklandırma.
tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.
umum: bütün.
vahiy: Cenab-ı Hakkın dilediği hükümleri, sırları ve hakikatleri peygamberlere bildirmesi.
zulmet: karanlık, Allah'ın nurundan mahrum olma hâli.

Risaletü'n-Nur adedi olan dokuz yüz doksan sekize tevafukla, sekiz dokuz ayetlerde "sırat-ı müstakîm" kelimeleri bu mezkûr iki ayet gibi *Risaletü'n-Nur*'u sırat-ı müstakîmin efradına hususî idhal edip remzen ona baktırır ve istikametine işaret eder. Eğer صِرَاطٍ 'daki tenvin sayılmazsa, اَلنُّورِ 'daki şeddeli nun, bir nun sayılır, yine tevafuk eder. Hem nasıl ki bu ayet Risalei'n-Nur'a ismiyle bakıyor; öyle de, onun istihzarat zamanına da bakar. Çünkü, [1] هَدٰنِي رَبِّي اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ 'in makam-ı cifrîsi bin üç yüz on altı ederek *Risaletü'n-Nur* Müellifinin ihtiyarsız olarak istihzarat-ı Nuriyede bulunduğu ve umum malûmatını Kur'ân'ın fehmine basamaklar yaptığı en hararetli tarihi olan bin üç yüz on altı adedine tam tamına tevafuku elbette evvelki işaratı teyid ve onunla teeyyüd ederek Risaletü'n-Nur'u daire-i harîmine remzen belki işareten dahil ediyor.

Cay-ı dikkat ve ehemmiyetli bir tevafuktur ki, *Risaletü'n-Nur* Müellifi bin üç yüz on altı sıralarında mühim bir inkılâb-ı fikrî geçirdi. Şöyle ki:

O tarihe kadar ulûm-i mütenevviayı, yalnız ilimle tenevvür için merak ederdi, okurdu, okuturdu. Fakat birden o tarihte merhum vali Tahir Paşa vasıtasıyla Avrupa'nın Kur'ân'a karşı müthiş bir su-i kastları var olduğunu bildi. Hattâ bir gazetede İngilizin bir müstemlekât nazırı demiş: "Bu Kur'ân, İslâm elinde varken biz onlara hakikî

1. Rabbim beni dos doğru bir yola eriştirdi. (En'am Suresi: 161.)

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
cây-ı dikkat: dikkat edilecek nokta, dikkat edilecek yer veya şey; dikkate değer.
dâhil: girme, içinde olma.
daire-i harîm: mahrem, hususî daire.
efrat: fertler.
ehemmiyetli: önemli.
evvel: önce.
fehm: anlayış.
hakikî: gerçek.
hâkim: hükmeden, üstün olan.
hararet: ateşlilik, coşkunluk, heyecanlılık.
hususî: özel.
idhal: dahil etme, içine alma, sokma.
ihtiyarsız: irade ve istem dışı.
ilim: bilgi, marifet.
inkılâb-ı fikrî: fikrî değişiklik.
istihzarat: hazırlıklar.
istihzarat-ı Nuriye: Risale-i Nur hizmetinin başlangıç, hazırlık devresi.
istikamet: doğruluk; inanç, düşünce, niyet, tutum ve davranışta Allah'ın rızasına uygun olarak doğru yol üzere olma.
işarat: işaretler, haber vermeler.
işareten: işaret ederek, belirterek.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
malûmat: bilgiler, bilinen şeyler.
merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.
mezkûr: zikredilen, adı geçen, anılan.
müellif: eser telif eden, yazan.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
müstemlekât: müstemlekeler, sömürgeler.
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.
nazır: vekil, bakan.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sırat-ı müstakim: hak yol, Allah'ın gösterdiği hidayet yolu.
su-i kast: kötü kasıt, kötü niyet; kötü kasıtla iş yapma, tuzak kurma.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
teeyyüd: doğru çıkma, gerçekleşme.
tenevvür: nurlanma, parlama, aydınlanma.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
teyit: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma; doğru çıkarma.
ulûm-i mütenevvia: çeşitli ilimler.
umum: bütün.
vasıta: aracılık.

hâkim olamayız. Bunun sukûtuna çalışmalıyız"dediğini işitti, gayrete geldi. Birden makam-ı cifrîsi bin üç yüz on altı olan [1] فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ fermanını manen dinleyerek bir inkılâb-ı fikrî ile merakını değiştirdi. Bütün bildiği ulûm-i mütenevviayı Kur'ân'ın fehmine ve hakikatlerinin ispatına basamaklar yaparak hedefini ve gaye-i ilmiyesini ve netice-i hayatını yalnız Kur'ân bildi; ve Kur'ân'ın i'caz-ı manevîsi ona rehber ve mürşid ve üstad oldu. Fakat, maattessüf, o gençlik zamanında çok aldatıcı arızalar yüzünden bilfiil o vazifenin başına geçmedi. Bir zaman sonra Harb-i Umuminin tarraka ve gürültüsüyle uyandı. O sabit fikir canlandı, bilkuvveden bilfiile çıkmaya başladı.

İşte, hem ona, hem *Risaletü'n-Nur*'a çok alâkası bulunan bu bin üç yüz on altı tarihine çok ayetler müttefikan bakarlar. Meselâ, nasıl ki, [2] هَدٰنِي رَبِّي اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ayeti tam tamına tevafukla işaret eder; aynen öyle de, bir ayet-i meşhure olan, [3] اِنَّ رَبِّي عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ makam-ı cifrîsi, şeddeli *nun*, bir *nun* sayılsa ve tenvin sayılmazsa bin üç yüz on altı ederek, aynen tam tamına o tarihe işaret eder.

Hem, nasıl ki yedi sekiz surelerde gelen ayetler ve o ayetlerde gelen "sırat-ı müstakîm" cümleleri *Risaletü'n-Nur* ismine tevafukla beraber, bu mezkûr iki ayet gibi bir kısmı *Risaletü'n-Nur* telifinin tarihini de gösterir; aynen öyle de, yedi adet surelerin başlarında yedi defa

alâka: ilgi, ilişki. bağ.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
ayet-i meşhure: meşhur ayet.
bilfiil: bizzat kendi çalışması ile, kendi yaparak.
bilkuvve: fiil mertebesine geçmeden potansiyel halde, düşünce halinde.
fehm: anlayış.
ferman: emir, buyruk.
gaye-i ilmiye: ilmî gaye ve maksat.
hakikat: gerçek.
Harb-i Umumî: genel harp, dünya savaşı.
i'caz-ı manevî: manen mucize oluş.
inkılâb-ı fikrî: fikrî değişiklik.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
maatteessüf: ne yazık ki, üzülerek belirteyim ki.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
meselâ: örneğin.
mezkûr: zikredilen, adı geçen, anılan.
mürşit: irşat eden, doğru yolu gösteren, rehber, kılavuz.
müttefikan: ittifak ederek, hep beraber, birlikte.
netice-i hayat: hayatın neticesi ve gayesi.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

1. Artık sen onlara aldırma. (Nisâ Sûresi: 81; En'am Suresi: 68.)
2. Rabbim beni dos doğru bir yola eriştirdi. (En'am Suresi: 161.)
3. Şüphesiz ki benim Rabbim hak ve adâlet üzeredir. (Hûd Suresi: 56.)

sabit: ispat edilmiş, ispatlanmış.
sırat-ı müstakim: hak yol, Allah'ın gösterdiği hidayet yolu.
sualen: soru sorarak.
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
sükût: değerden düşme, değerini yitirme; susma.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
tarraka: gümbürtü.
telif: eser yazma.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
ulûm-i mütenevvia: çeşitli ilimler.
üstat: öğretici, öğretmen.
vazife: görev.

[1] تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ cümle-i kudsiyesi makam-ı cifrîsi olan bin üç yüz on altı veya yedi ederek aynen tam tamına o bin üç yüz on altı tarihine tevafukla işaret ettiği gibi, [2] طٰسٓ تِلْكَ اٰيَاتُ الْقُرْاٰنِ ayeti dahi aynen bin üç yüz on altı ederek, o bin üç yüz on altı tarihine tevafukla işaret eder. Güya, nasıl ki Asr-ı Saadette Kur'ân'daki iman hakikatlerine alâmetler, deliller ve o Kitab-ı Mübin'in davalarına bürhanları ve hüccetleri gözlere de göstermek manasında tekrar ile

تِلْكَ اٰيَاتُ الْقُرْاٰنِ ۞ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ ۞ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ [3]

fermanlarıyla Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyan ilânat yapıyor. Öyle de, bu dehşetli asırda dahi bir mana-i işarîsiyle o âyât-ı Furkaniyenin bürhanları ve hakkaniyetinin alâmetleri ve hakikatlerinin hüccetleri ve hak Kelâmullah olduğuna delilleri olan *Resaili'n-Nur*'a mana-i işarîsiyle alâmet ve bürhan ve emare ve delil manasıyla âyâtın ayetleri diye tekrar ile [4] تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ ferman ederek nazar-ı dikkati Kur'ân hesabına bu asra ve bu asırdaki *Resaili'n-Nur*'a çeviriyor itikad ediyorum. Evet herbir cihetle ayn-ı şuur olan âyât-ı Kur'ânîyenin böyle yirmi vecihle ve yirmi parmakla aynı şeye müttefikan işaretleri tasrih derecesinde bana kanaat veriyor. Benim kanaatime iştirak etmeyen bu ittifaka ne diyecek ve ne diyebilir?

1. Bu (hikmetle dolu) kitabın âyetleridir. (Yunus Suresi: 1.)
2. Tâ sîn. Bu yüce Kur'an'ın âyetleridir. (Neml Suresi: 1.)
3. Bu (hikmetle dolu) kitabın âyetleridir. (Yunus Suresi: 1.) • Bu ap açık kitabın âyetleridir. (Yusuf Suresi: 1.) • Bu, yüce Kur'ân'ın ayetleridir. (Neml Suresi: 1.)
4. Bu ap açık kitabın âyetleridir. (Yusuf Suresi: 1.)

adalet: her hak sahibine hakkının tam ve eksiksiz verilmesi, düzenli ve dengeli oluş.
alâmet: belirti, işaret, iz.
asr: yüzyıl.
Asr-ı Saadet: Peygamberimiz Hz. Muhammed'in (a.s.m.) peygamber olarak dünyada bulunduğu devir.
ayat: Kur'ân ayetleri.
ayat-ı Furkaniye: hak ile batılı ayıran Kur'ân ayetleri.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
ayn-ı şuur: tam şuurluluk.
bürhan: bir şeyi ispatlamak için kullanılan kesin delil.
cifrî: cifir hesabına ait.
cihet: yön.
cümle-i kudsiye: mukaddes ve mübarek cümle.
dava: iddia.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
emare: alâmet, belirti, nişan.
ferman: emir, buyruk.
güya: sanki.
hâk: doğruluk, gerçek, hakikat.
hakikat: gerçek.
hakkaniyet: hak ve adalete uygunluk, hak ve doğruluktan ayrılmama.
hikmet: İlahî gaye, yüksek bilgi, fayda.
hüccet: delil.
ilânât: ilânlar.
iman: inanç, itikat.
iştirak: katılma, ortak olma.
itikat: kesin inanma, iman.
ittifak: birleşme, birlik oluşturma.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
Kelâmullah: Allah'ın kelâmı, Kur'ân-ı Kerîm.
Kitab-ı Mübin: kâinattaki olayları cereyan ettiren Allah'ın kudretine ait nizam ve intizam esaslarını, kanunlarını ihtiva eden manevî kitap; kudret kitabı.
Kur'ân-ı Mucizül Beyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
müttefikan: ittifak ederek, hep beraber, birlikte.
nazar-ı dikkat: dikkatli bakma, dikkatli bakış.
Nisâ: Kur'ân-ı Kerîm'in 4. suresi. Medine'de nazil olmuştur. 176 ayettir.
Rab: besleyen, yetiştiren, verdiği nimetlerle mahlûkatı ıslah ve terbiye eden Allah.
Sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
tasrih: açıkça ifade ederek şüphe ve tereddütleri silme.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
vecih: cihet, yön.
Yunus: Kur'ân-ı Kerîm'in 10. suresidir. Mekke'de (40, 94, 95 ve 96. ayetleri Medine'de) nazil olmuştur.

Hangi kuvvet bu ittifakı bozar? *Resaili'n-Nur* bu asra gelen işarat-ı Kur'ânîyeye hususi bir medar-ı nazar olduğuna kimin şüphesi varsa, Kur'ân'ın kırk vecihle mu'cizesini ispat eden *mu'cizat-ı Kur'ânîye* namındaki Yirmi Beşinci Söz ve Yirminci Sözün İkinci Makamına ve haşre dair Onuncu Söz ve Yirmi Dokuzuncu Sözlere baksın, şüphesi izale olmazsa, gelsin parmağını gözüme soksun.

Yirmi ikinci ayet ve ayetler:

Hem Yunus, hem Yusuf, hem Ra'd, hem Hicr, hem Şuara, hem Kasas, hem Lokman surelerinin başlarında bulunan [1] تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ ilân-ı kudsîsidir.

Yirmi birinci ayetin hatimesinde bunun münasebet-i maneviyesi bir derece beyan edilmiş. Cifrîsi ise, bu ayette üç ت bin iki yüz eder ve iki ك , iki ل yüz eder, yekûnu bin üç yüz; bir ى , bir ب dört veya beş, mecmuu bin üç yüz on altı veya on yedi ederek, Resaili'n-Nur Müellifi bir inkılâb-ı fikrî ile ulûm-i mütenevviayı Kur'ân'ın hakaikına çıkmak için basamaklar yaptığı bir tarihe tam tamına tevafuku münasebet-i maneviyesinin kuvvetine istinaden deriz:

O tevafuk remzeder ki, *"Bu asırda Resaili'n-Nur denilen otuz üç adet Söz ve otuz üç adet Mektub ve otuz bir adet Lem'alar, bu zamanda, Kitab-ı Mübin'deki ayetlerin ayetleridir. Yani, hakaikının alâmetleridir ve hak ve*

1. Bu ap açık kitabın âyeteleridir. (Yusuf Suresi: 1.)

alâmet: belirti, işaret, iz.
asr: yüzyıl.
ayet: Kur'ân'ın her bir cümlesi.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cifrî: cifir hesabına ait.
dair: alakalı, ilgili.
hâk: doğru, gerçek, hakikat.
hakaik: hakikatler, doğrular, gerçekler.
haşr: kıyametten sonra bütün insanların bir yere toplanmaları, Allah'ın ölüleri diriltip mahşere çıkarması.
hatime: son, nihayet.
Hicr: Kur'ân-ı Kerîm'in 15. suresi.
hikmet: İlahî gaye, yüksek bilgi, fayda.
hususî: özel.
ilan-ı kutsî: mukaddes ve yüce ilan.
inkılâb-ı fikrî: fikrî değişiklik.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
istinaden: istinat ederek, dayanarak.
işarat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın işaretleri.
ittifak: birleşme, birlik oluşturma.
izale: giderme, ortadan kaldırma.
Kasas: Kur'ân-ı Kerîm'in 28. suresi. Mekke'de (52 ve 55. ayetler Medine'de) inmiştir. 88 Ayettir.
Kitab-ı Mübin: kâinattaki olayları cereyan ettiren Allah'ın kudretine ait nizam ve intizam esaslarını, kanunlarını ihtiva eden manevî kitap; kudret kitabı.
Lokman: Kur'ân-ı Kerîm'de 31. sure, Mekke'de nazil olmuştur.
makam: yer, durak.
mecmu: toplam, tüm.
medar-ı nazar: göz önünde bulundurulması gereken.
Mu'cizat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın mu'cizeleri.
mu'cize: benzerini yapmaktan insanların aciz kaldığı şey.
müellif: eser telif eden, yazan.
münasebet-i manevîye: manevî münasebet, yakınlık, irtibat.
nam: ad.
Neml: Kur'ân-ı Kerîm'in 27. suresi. Mekke'de nazil olmuştur. 93 ayettir.
Ra'd: Kur'ân-ı Kerîm'in 13. suresi. Medine'de nazil olmuştur. 43 ayettir.
remz: işaret, gizli ve kapalı bir surette ifade etme.
Sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
Şuara: Kur'ân-ı Kerîm'in 26. suresi. Mekke'de (224-227. Ayetleri Medine'de) nazil olmuştur. 227 ayettir.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
ulûm-i mütenevvia: çeşitli ilimler.
vecih: cihet, yön.
yekûn: toplam.
Yunus: Kur'ân-ı Kerîm'in 10. suresidir. Mekke'de (40, 94, 95 ve 96. ayetleri Medine'de) nazil olmuştur.

hakikat olduğunun bürhanlarıdır ve o ayetlerdeki hakaik-ı imaniyenin gayet kuvvetli hüccetleridir. Ve تِلْكَ *kelime-i kudsiyesinin işaret-i hissiyesiyle, gözlere dahi görünecek derecede zahir olduğunu ifade eden böyle işarete lâyık delilleridir"* diye, remzen *Resaili'n-Nur*'u bir işarî manasının küllî dairesine hususî ve medar-ı nazar bir ferdi olarak dahil ediyor.

Elhasıl: Nasıl ki bu ayette bulunan işarî mana yedi surede yedi işaret hükmünde olup, delâlet, belki sarahat derecesine çıkıyor; aynen öyle de, [1] صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ 'deki remiz dahi, yedi-sekiz surelerde bulunmakla, yedi-sekiz remiz hükmünde olarak o remzi işaret, belki delâlet, belki sarahat derecesine çıkarıyor.

İHTAR: Külfetsiz olmak üzere, birden hatıra gelen işarat kaydedildi; tekellüfe girmemek için işaretli otuz üç ayetin çok işaratı kaydedilmedi.

Yirmi üçüncü ayet:

[2] عَسٰى رَبُّنَآ اَنْ يُّبْدِلَنَا خَيْرًا Şu ayet her asra baktığı gibi bu asra da bakıyor ve bu asırda kâbuslu bir rüya gibi musibetlere düşen ve Rabb-i Rahîminden onu hayra tebdil etmesini rica edenler içinde Resaili'n-Nur şakirtlerine hususî remzettiğine bir emaresi şudur ki:

Bu ayetin makam-ı cifrîsi olan bin üç yüz kırk beşte ehemmiyetli risaleler telif ile beraber, fevkalâde hâdiseler

1. Dos doğru bir yol. (En'am Suresi: 161.)
2. Umulur ki Rabbimiz bize bundan daha hayırlısını verir. (Kalem Suresi: 32.)

asr: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
bürhan: bir şeyi ispatlamak için kullanılan kesin delil.
dâhil: girme, içinde olma.
delâlet: delil olma, gösterme; alamet, işaret.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
ehemmiyetli: önemli.
elhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca.
emare: alâmet, belirti, nişan.
fevkalâde: olağanüstü.
gayet: son derece.
hâdise: olay.
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.
hakikat: gerçek.
hususî: özel.
hüccet: delil.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
işarat: işaretler, haber vermeler.
işaret-i hissiye: hissî işaret, hisle ilgili belirti; duygu yoluyla yapılan ve algılanan işaret.
işarî: bir kelimenin açık manasına bağlı olarak ikinci ve üçüncü derecede işaret yolu ile yapılan açıklama.
kelime-i kudsiye: mukaddes, yüce söz.
külfet: zahmet, sıkıntı.
küllî: umumî, genel, bütün olan.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
medar-ı nazar: göz önünde bulundurulması gereken.
musibet: felaket, bela.
Rabb-i Rahîm: şefkat ve merhamet sahibi olan Cenab-ı Hak.
remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik.
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
Şakirt: talebe, öğrenci.
tebdil: değiştirme, dönüştürme.
tekellüf: gösteriş, yapmacık, sahte tavır.
telif: eser yazma.
zahir: açık, âşikar.

vukua gelmeye hazırlandılar. Ve o *Resaili'n-Nur*'un merkez-i intişarı olan Barla karyesinde ziyade sıkıntı müellifine verildi. Ve hususan küçük mescidine ilişildiği zaman Resaili'n-Nur Şakirtleri kuvvetli bir rica ile dergâh-ı İlâhiyeye iltica edip, "Yâ Rab! Bu müthiş rüyayı hayra tebdil eyle" deyip yalvardılar. Herkesin me'yusiyetlerine mukabil, pek kuvvetli bir ümit ve rica ile Müslümanların kuvve-i maneviyelerini takviye ettiler. Bu ayetin birden külfetsiz hatıra geleni bu kadardır, yoksa esrarı çokur. Tekellüf olmasın diye kısa kestim.

Yirmi dördüncü ayet ve ayetler:

Hem Sure-i Zümer, hem Sure-i Casiye, hem Sure-i Ahkâf'ın başlarında bulunan تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ[1] âyât-ı azîmeleridir. Şu ayetler dahi yirmi ikincideki ayetler gibi *Risaletü'n-Nur*'un ismine ve zatına, hem telif ve intişarına bir mana-i remziyle bakıyorlar.

* * *

Izahtan evvel mühim bir ihtar

Lüzumlu dört beş nokta beyan edilecek.

BİRİNCİ NOKTA: Hadiste varid olduğu gibi, "Herbir ayetin mana mertebelerinde bir zahiri, bir batını, bir haddi, bir muttalaı vardır. Bu dört tabakadan herbirisinin, (hadisçe شُجُونٍ وَغُسُونٍ[2] tabir edilen) füruatı, işaratı, dal

ayat-ı azîme: azîm, büyük manalar ihtiva eden ayetler.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
bâtın: iç mana, açık ve görünür mananın içindeki asıl mana, yalnız kabiliyeti olanların anlayabildiği hakikat.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
dergâh-ı İlâhiye: Cenab-ı Hakkın dergâhı, kapısı, katı.
esrar: sırlar, gizli hakikatler.
evvel: önce.
füruat: ayrıntılar, esastan olmayan meseleler.
had: sınır, hudut.
hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış.
hususan: bilhassa, özellikle.
hüküm: emir, buyruk.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
iltica: sığınma, güvenme, dayanma.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
işarat: işaretler, alâmetler, belirtiler.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.
karye: köy.
kuvve-i manevîye: manevî güç, moral.
külfet: zahmet, sıkıntı.
mana-yı remz: işaretle anlatılmak istenen mana.
me'yusiyet: ümitsizlik.
meal: mana, anlam, mefhum.
merkez-i intişar: yayma, yayıncılık merkezi.
mertebe: derece.
mukabil: karşılık.
muttala: anlama, bilgilenme yeri.
müellif: eser telif eden, yazan.
mühim: önemli, ehemmiyetli.

1. Bu Kur'ân, kudreti herşeye gâlip olan ve hikmeti herşeyi kuşatan Allah tarafından indirilmiştir. (Zümer Suresi: 1.)
2. *İhya-i Ulûmi'd-Din*, 1: 377; İtkan, 2:184, 174, 175, (*Et-tıbyân fî Ulûmü'l-Kur'ân*, Mekke, 1985.)

müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.
nokta: konu ile ilgili bölüm.
nokta: konu ile ilgili bölüm.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Sure-i Ahkâf: Ahkâf suresi.
Sure-i Câsiye: Câsiye suresi.
Sure-i Zümer: Zümer suresi.
Şakirt: talebe, öğrenci.
tabaka: derece, kat.
tabir: yorum, yorumlama.
takviye: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma, teyit ve tasdik etme.
tebdil: değiştirme, dönüştürme.
tekellüf: gösteriş, yapmacık, sahte tavır.
telif: eser yazma.
varit: gelen, ulaşan, erişen.
vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme.
ya Rab: Ey Allah!.
zahir: açık, görünür.
ziyade: fazla, fazlasıyla.

ve budakları vardır" mealindeki hadisin hükmüyle, Kur'ân hakkında nazil olan bu ayet-i kudsiye, fer'î bir tabakadan ve bir mana-i işarîsiyle de Kur'ân'la münasebeti çok kuvvetli bir tefsirine bakmak, şe'nine bir nakîse değil, belki o lisanü'l-gaybdaki i'caz-ı manevîsinin muktezasıdır.

İKİNCİ NOKTA: Bir tabakanın mana-i işarîsinin külliyetindeki efradının bu asırda tezahür eden ve münasebeti pek kuvvetli bir ferdi *Risaletü'n-Nur* olduğunu, onu okuyan herkes tasdik eder.

Evet, ben Risaletü'n-Nur'un has şakirtlerini işhad ederek derim:

Risaletü'n-Nur sair telifat gibi ulûm ve fünundan ve başka kitaplardan alınmamış. Kur'ân'dan başka me'hazı yok, Kur'ân'dan başka üstadı yok, Kur'ân'dan başka mercii yoktur. Telif olduğu vakit hiçbir kitap müellifinin yanında bulunmuyordu. Doğrudan doğruya Kur'ân'ın feyzinden mülhemdir ve sema-i Kur'ânîden ve âyâtının nücumundan, yıldızlarından iniyor, nüzul ediyor.

ÜÇÜNCÜ NOKTA: *Resaili'n-Nur* baştan başa ism-i Hakîm ve Rahîmin mazharı olduğundan bu üç ayetin ahirleri ism-i Hakîm ile ve gelecek yirmi beşinci dahi Rahman ve Rahîm ile bağlamaları münasebet-i maneviyeyi cidden kuvvetlendiriyor. İşte bu kuvvetli münasebet-i maneviyeye binaen deriz ki: تَنْزِيلُ الْكِتَابِ[1] cümlesinin sarih bir manası Asr-ı Saadette vahiy suretiyle Kitab-ı Mübin'in nüzulü olduğu gibi, mana-i işarîsiyle de, her asırda

1. Bu Kur'ân indirilmiştir. (Zümer Suresi: 1.)

ahir: son.
asır: yüzyıl.
Asr-ı Saadet: Peygamberimiz Hz. Muhammed'in (a.s.m.) peygamber olarak dünyada bulunduğu devir.
ayat: Kur'ân ayetleri.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
ayet-i kudsiye: Kur'ân'ın kudsî ayeti.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
cidden: ciddî olarak, gerçek olarak.
efrat: fertler.
fer'î: teferruat, ayrıntı.
feyiz: bolluk, bereket; ilim, irfan.
fünun: fenler.
hâs: hususî, mahsus, özel.
i'caz-ı manevî: manen mucize oluş.
ism-i Hakîm: Hakîm ismi; Cenab-ı Hakkın hikmetle, faydaları takip ederek iş gören manasındaki ismi.
ism-i Rahîm: bütün mahlûkatı sonsuz rahmet ve merhameti ile kuşatan anlamında Cenab-ı Hakk'ın bir ismi.
işhat: şahit gösterme, tanık getirme.
Kitab-ı Mübin: Kur'ân-ı Kerîm.
külliyet: bütünlük, umumîlik.
lisanü'l-gayb: gaybî bir dil; gaybdan, görünmeyenlerden haber veren dil.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
mazhar: bir şeyin çıktığı göründüğü yer; nail olma, şereflenme.
mehaz: menba, bir şeyin aslının alındığı kaymak.
merci: merkez, kaynak, müracaat edilecek yer.
muktezâ: iktiza eden, gereken.
müellif: eser telif eden, yazan.
mülhem: ilham olunmuş.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
münasebet-i maneviye: manevî münasebet, yakınlık, irtibat.
nakîse: eksiklik, noksanlık, kusur.
nazil: nüzul eden, inen.
nokta: konu ile ilgili bölüm.
nücum: yıldızlar.
nüzul: Kur'ân'ın vahiy yoluyla Hz. Muhammed'e indirilmesi.
Rahîm: merhamet eden, çok merhametli olan, esirgeyen, koruyan, acıyan Allah.
Rahman: sonsuz merhamet sahibi ve şefkatle bütün varlıkları rızıklandıran Allah.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sâir: diğer, başka, öteki.
sarih: açık, âşikar.
sema-yı Kur'ânî: Kur'an'ın sması.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci.
şe'n: iş, durum, özellik, yapı.
tabaka: derece, kat.
tasdik: doğrulama, onaylama.
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması.
telif: eser yazma.
telifât: telifler.
tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.
ulûm: ilimler.
üstat: öğretici, öğretmen.
vahiy: Cenab-ı Hakkın dilediği hükümleri, sırları ve hakikatleri peygamberlere bildirmesi.

o Kitab-ı Mübin'in mertebe-i arşiyesinden ve mu'cize-i maneviyesinden feyz ve ilham tarikıyla onun gizli hakikatleri ve hakikatlerinin bürhanları iniyor, nüzul ediyor diyerek şu asırda bir şakirdini ve bir lem'asını cenah-ı himayetine ve daire-i harimine bir hususî iltifat ile alıyor.

DÖRDÜNCÜ NOKTA: İşte bu Risalede mezkûr otuz üç ayet-i meşhurenin bilittifak, tekellüfsüz, manaca ve cifirce *Resaili'n-Nur*'un başına parmak basmaları ve başta Âyeti'n-Nur on parmakla ona işaret etmesi, eskiden beri ulema ortasında ve edibler mabeyninde meşhur bir düstur ve hakikatli bir medar-ı istihracat ve hattâ hususî tarihlerde ve mezar taşlarında ediblerin istimal ettikleri maruf bir kanun-i ilmî iledir. Eğer o kanuna tasannu karışmazsa, işaret-i gaybiye olabilir. Eğer sun'î ve kastî yapılsa, yalnız bir letafet, bir zerafet, bir cezalet olur.

Evet, edibler hususî ve şahsî tarihlerde onun taklidini yapmakla kelâmlarını güzelleştirdikleri; hem cifir ilminin en esaslı bir kaidesi ve mühim bir anahtarı olan makam-ı ebcedî ile işaret ise, her cihetle ayn-ı şuur ve nefs-i ilim ve mahz-ı irade ve tesadüfî halleri olmayan ve lüzumsuz maddeleri bulunmayan Kur'ân'ın bu kadar âyât-ı meşhuresi icma ile ve ittifakla Risalei'n-Nur'a işaret ve tevafukları sarahat derecesinde onun makbuliyetine bir şahadettir ve hak olduğuna bir imzadır ve şakirtlerine bir beşarettir.

BEŞİNCİ NOKTA: Bu hesab-ı ebcedî, makbul ve umumi bir düstur-i ilmî ve bir kanun-i edebî olduğuna deliller pekçoktur. Burada yalnız dört beş tanesini numune için beyan edeceğiz.

asır: yüzyıl.
ayet-i meşhure: meşhur ayet.
Ayetü'n-Nur: Nur ayeti, Nur suresi 35. ayet.
ayn-ı şuur: tam şuurluluk.
beşaret: müjde.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
bilittifak: ittifakla, beraberce, elbirliğiyle.
bürhan: bir şeyi ispatlamak için kullanılan kesin delil.
cenah-ı himayet: koruma yönü, himayet tarafı.
cezalet: ahenkli, akıcı ve güzel ifade.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
cihet: yön.
daire-i harîm: mahrem, hususî daire.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
düstur: kaide, esas, prensip.
düstur-i ilmî: ilmî düstur, kaide, kural.
edib: edebiyatçı, edebiyatla meşgul olan.
feyz: bolluk, bereket; ihsan, bağış.
hâk: doğru, gerçek, hakikat.
hakikat: gerçek, esas.
hesab-ı ebcedî: harflere verilen sayı değerleriyle ibarelerden geçmişe ve geleceğe ait işaretler çıkarmak, tarih düşürmek.
hususî: özel.
icma: bir konu üzerinde fikir birliğine varma, fikir birliği.
ilham: belli bilgi vasıtalarına başvurmadan Allah tarafından insanın kalbine veya zihnine indirilen mana.
iltifat: ilgi gösterme, yüzünü çevirip bakma.
istimâl: kullanma.
işaret-i gaybiye: gaypla ilgili işaret; Hz. Peygamber, müçtehit imamlar tarafından gayba ait verilen haberler, işaret yolu ile yapılan açıklamalar.
ittifak: birleşme, fikir birliği etme.
kaide: kural, esas, düstur.
kanun-ı edebî: edebiyat kaidesi, edebiyat kuralı.
kanun-ı ilmî: ilmî kanun, ilimle ilgili kaide.
kasdî: kastederek, isteyerek, bile bile yapılan.
Kitab-ı Mübin: Kur'ân-ı Kerîm.
lem'a: parıltı.
letafet: latiflik, hoşluk, incelik.
mabeyn: ara.
mahz-ı irade: iradenin kendisi, gerçek irade kuvveti.
makam-ı ebcedî: ebcetle ilgili makam, ebcedî mana, ebcedî hesap.
makbul: kabul edilmiş, geçerli.
makbuliyet: makbullük, beğenilmişlik, geçerlilik.
maruf: herkesçe bilinen.
medar-ı istihracat: çıkışlar, bir şeyden bir şeyi çıkarma sebebi.
mertebe-i arşiye: yüksek derece, yüksek mevki.
mezkûr: zikredilen, adı geçen, anılan.
mu'cize-i maneviye: manevî mucize.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
nefs-i ilim: ilmin ta kendisi.
nümune: örnek.
nüzul: Kur'ân'ın vahiy yoluyla Hz. Muhammed'e indirilmesi.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik.
sun'î: yapmacık, uydurma, sahte.
şahadet: şahit olma, şahitlik, tanıklık.
şahsî: şahsa, kişiye ait, hususî.
şakirt: talebe, öğrenci.
tarik: yol.
tasannu: yapmacık.
tekellüf: gösteriş, yapmacık, sahte tavır.
tesadüfî: tesadüfle ilgili, rastgele, tesadüf olarak.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.
zerâfet: incelik, zariflik.

Birincisi: Bir zaman benî İsrail âlimlerinden bir kısmı huzur-i Peygamberîde surelerin başlarındaki الٓمٓ ۞ كٓهيعٓصٓ[1] gibi mukattaat-ı hurufiyeyi işittikleri vakit, hesab-ı cifrî ile dediler:

"Ya Muhammed! Senin ümmetinin müddeti azdır."

Onlara mukabil dedi:

"Az değil." Sair surelerin başlarındaki mukattaatı okudu ve ferman etti: "Daha var." Onlar sustular…[2]

İkincisi: Hazret-i Ali Radıyallahü Anhın en meşhur Kaside-i Celcelûtiyesi, baştan nihayete kadar bir nevi hesab-ı ebcedî ve cifir ile telif edilmiş ve öyle de matbaalarda basılmış.

Üçüncüsü: Cafer-i Sadık Radıyallahü Anh ve Muhyiddin-i Arabî (r.a.) gibi esrar-ı gaybiye ile uğraşan zatlar ve esrar-ı huruf ilmine çalışanlar, bu hesab-ı ebcedîyi gaybî bir düstur ve bir anahtar kabul etmişler.

Dördüncüsü: Yüksek edibler bu hesabı, edebî bir kanun-i letafet kabul edip eski zamandan beri onu istimal etmişler. Hattâ letafetin hatırı için iradî ve sun'î ve taklidî olmamak lâzım gelirken, sun'î ve kastî bir surette o gaybî anahtarların taklidini yapıyorlar.

Beşincisi: Ulûm-i riyaziye ulemasının münasebet-i adediye içinde en lâtif düsturları ve avamca harika görünen kanunları, bu hesab-ı tevafukînin cinsindendirler. Hattâ fıtrat-ı eşyada Fâtır-ı Hakîm bu tevafuk-i hesabîyi

1. Elif, lâm, mîm. (Bakara Suresi: 1.) • Kef, hâ, yâ, ayn, sâd. (Meryem Suresi: 1.)

2. İbni Kesir, *Tefsirü'l-Kur'âni'l-Azim*, 1:38; *Tefsirü't-Taberi*, 1:71-72.

âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı.

avam: kültürlü, yüksek tabakadan olmayan; cahil halk tabakası.

benîisrail: İsrailoğulları, Yahudiler.

cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.

düstur: kaide, esas, prensip.

edebî: edebiyatla ilgili, edebiyata ait.

edib: edebiyatçı, edebiyatla meşgul olan.

esrar-ı gaybiye: gaybî sırlar, görünmeyen sırlar.

esrar-ı huruf: harflerin sırları.

Fâtır-ı Hakîm: her şeyi bir maksada uygun ve hikmetle benzersiz bir şekilde yaratan Allah (c.c.).

ferman: emir, buyruk.

fıtrat-ı eşya: eşyanın fıtratı, eşyanın yaratılışına uygun, eşyanın tabiatına uygun.

gaybî: gaybla ilgili, bilinmeyenle ilgili.

hârika: olağanüstü.

hesab-ı cifrî: cifir hesabı.

hesab-ı ebcedî: harflere verilen sayı değerleriyle ibarelerden geçmişe ve geleceğe ait işaretler çıkarmak, tarih düşürmek.

hesab-ı tevafuki: tevafukları her hangi bir şekil ve sebeple aynı çizgi, doğrultu veya şekil dahilinde muvafık ve uygun gelen harf, kelime veya daha fazlasını, bazı hesap teknikleriyle bulma, hesaplama.

huzûr-i Peygamberî: Peygamberin huzuru, sohbeti.

iradî: irade ile alâkalı, iradeye dair, zor ve baskı altında yapılmayan, ihtiyarî.

istimâl: kullanma.

kanun-ı letafet: letafet kanunu, güzellik, lâtiflik, hoşluk, şeffaflık kanunu.

kasdî: bile bile yapılan.

Kaside-i Celcelûtiye: Hz. İmam-ı Ali'nin Hz. Peygamberin derslerine istinaden kaleme aldığı ve aslı cifir ve ebcet hesabı ile alâkalı olarak telif edilen Süryanice kaside.

lâtif: yumuşak, tatlı, hoş.

letafet: latiflik, hoşluk, incelik.

mukabil: karşılık.

mukattaat: Kur'ân-ı Kerim'de bazı surelerin başlarında bulunan kesik kesik ikisi üçü birleşik veya tek tek yazılı harfler.

mukattaat-ı hurûfiye: sure başlarında bulunan ve birer ilâhî şifre mahiyetini taşıyan harfler. (yâ sin. elif lâm mîm. V.d.).

müddet: süre, zaman.

münasebet-i adediye: sayıca meydana gelen denklik, uygunluk.

nevî: çeşit, tür.

nihayet: son.

Radıyallahü Anh: Allah ondan razı olsun.

sâir: diğer, başka, öteki.

sun'î: yapmacık, uydurma, sahte.

suret: biçim, şekil, tarz.

taklidî: taklitle yapılan.

telif: eser yazma.

tevafuk-ı hesabî: hesaplamada uygunluk, harflere rakam değeri vererek manalar bulma.

ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.

Ulûm-i riyaziye: riyazî ilimler, matematikle ilgili ilimler.

ümmet: Müslümanların tamamı; bütün Müslümanlar.

zat: kişi, şahıs.

bir düstur-i nizam ve bir kanun-i vahdet ve insicam ve bir medar-ı tenasüb ve ittifak ve bir namus-i hüsün ve ittisak yapmış. Meselâ, nasıl ki iki elin ve iki ayağın parmakları, âsapları, kemikleri, hattâ hüceyratları, mesamatları hesapça birbirine tevafuk ederler; öyle de, bu ağaç, bu baharda ve geçen bahardaki çiçek, yaprak, meyvece tevafuk ettiği gibi, bu baharda dahi az bir farkla geçen bahara tevafuk ve istikbal baharları dahi mazi baharlarına ihtiyar ve irade-i İlâhiyeyi gösteren sırlı ve az farkla muvafakatleri, Sâni-i Hakîm-i Zülcemalin vahdetini gösteren kuvvetli bir şahid-i vahdaniyettir.

İşte madem bu tevafuk-i cifrî ve ebcedî, bir kanun-i ilmî ve bir düstur-i riyazî ve bir namus-i fıtrî ve bir usul-i edebî ve bir anahtar-ı gaybî oluyor. Elbette menba-ı ulûm ve maden-i esrar ve fıtratın tercüman-ı âyât-ı tekviniyesi ve edebiyatın mu'cize-i kübrası ve lisanü'l-gayb olan Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyan, o kanun-i tevafukîyi işaratında istihdam, istimal etmesi, i'cazının muktezasıdır.

İhtar bitti, şimdi sadede geliyoruz.

* * *

Sure-i Zümer, Casiye, Ahkâf'ın başlarındaki [1] تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ olan ayetler, sabık ihtarın ikinci noktasında, münasebet-i maneviyesi beyan edildiğinden, burada yalnız cifrî remzini beyan edeceğiz. Şöyle ki:

anahtar-ı gaybî: gayp anahtarı, gaybı açacak anahtar.
asap: sinirler.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cifrî: cifir hesabına ait.
cihet: yön.
cüz: kısım, parça.
cüz'î: küçük, az.
dair: alakalı, ilgili.
düstur-i nizam: düzgünlük düsturu, tertip prensibi.
düstur-i riyazî: matematik kaidesi.
ebcedî: ebced hesabına ait.
ekseriyetle: daha ziyadesiyle, çoklukla, çoğunlukla.
feyz: bolluk, bereket; ihsan, bağış.
fıtrat: yaratılış, tabiat, mizaç, huy.
gayet: son derece.
hüceyrat: hücrecikler.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
ihtiyar: irade, tercih; kendi istek ve arzularına göre hareket etme.
iltifat: ilgi gösterme, yüzünü çevirip bakma.
insicam: anlatılanların birbirleriyle olan uyumluluğu, tutarlılığı, düzgünlüğü.
irade-i İlâhiye: Allah'ın iradesi, Cenab-ı Hakkın dilediğini yapabilme gücü, kudreti.
istihdam: bir hizmette kullanma, çalıştırma.
istikbal: gelecek zaman.
istimâl: kullanma.
ittifak: birleşme, fikir birliği etme.
ittisâk: dizilme, sıralanma, bir nizam dahilinde sıralanma.
kanun-ı ilmî: ilmî kanun, ilimle ilgili kaide.
kanun-ı tevafukî: tevafuka ait prensip, denk gelmeye ait kanun.
kanun-ı vahdet: birlik kanunu.
Kur'ân-ı Mucizül Beyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.
lisanü'l-gayb: gaybî bir dil; gaybdan, görünmeyenlerden haber veren dil.
maden-i esrar: sırların kaynağı, merkezi.
mazi: geçmiş zaman.
medar-ı tenasüp: uygunluk sebebi.
menba-ı ulûm: ilimlerin menbaı, kaynağı.
mesamat: mesamlar, delikler, gözenekler.
mu'cize-i kübra: en büyük mu'cize.
muktezâ: iktiza eden, gereken.
muvafakat: uyma, uyuşma, uygunluk.
münasebet-i manevîye: manevî münasebet, yakınlık, irtibat.

1. Bu Kur'ân, kudreti herşeye galip olan ve hikmeti herşeyi kuşatan Allah tarafından indirilmiştir (Zümer Suresi: 1.)

namus-i fıtrî: yaratılış kanunu.
namus-i hüsün: güzellik kanunu.
remz: işaret, gizli ve kapalı bir surette ifade etme.
sabık: geçmiş.
sadet: konuşulan madde, asıl konu.
Sâni-i Hakîm-i zülcemal: güzellik ve hikmet sahibi olan ve her şeyi sanatla yaratan Allah.
sır: gizli hakikat.
şahid-i vahdâniyet: Allah'ın tek ve benzersiz oluşunun, kusur ve noksanlardan uzak oluşunun şahidi ve delili.
tercüman-ı ayat-ı tekviniye: oluşla ve yaratılışla ilgili ayetlerin terecümanı.
tevafuk-ı cifrî: cifirle ilgili tevafuk, cifrî hesaba göre birbirine denklik, uygunluk, münasebet.
umumiyet: genellik.
usul-i edebî: edebiyatla ilgili bir usul, kaide.
vahdet: birlik ve teklik.
yekûn: toplam.

İki ت 800, iki ن 100, iki م 80, iki ك 40, üç ز 21, üç ى 30, bir ب , bir ح 10, Lâfzullah (اللهُ) 67, bir ع 70, dört ل , dört ا 124 olup yekûnu bin üç yüz kırk iki ederek, bu asrın şu tarihine nazar-ı dikkati celb etmekle beraber; Kur'ân'ın tenziliyle çok alâkadar bir Nura parmak basıyor. Ve o tarihten az sonra mu'cizat-ı Ahmediye (a.s.) Risalesi ve Yirminci ve Yirmi Dördüncü Mektublar gibi Risaletü'n-Nur'un en nuranî cüzleri meydan-ı intişara çıkmaları ve Kur'ân'ın kırk vecihle i'cazını ispat eden mu'cizat-ı Kur'ânîye Risalesiyle haşre dair Onuncu Sözün ikisinin kırk ikide intişarları ve kırk altıda fevkalâde iştiharları aynı tarihte olması bir kuvvetli emaredir ki, bu ayet ona hususi bir iltifatı var.

Hem nasıl ki, bu ayetler telif ve intişarına işaret ederler; öyle de, yalnız تَنْزِيلُ الْكِتَابِ kelimesi Risaletü'n-Nur'un ismine —şeddeli *nun*, bir *nun* sayılmak cihetiyle— gayet cüz'î bir farkla tevafuk edip remzen bakar, kendine kabul eder. Çünkü, تَنْزِيلُ الْكِتَابِ kelimesi dokuz yüz elli bir ederek, Risaletü'n-Nur'un makamı olan dokuz yüz kırk sekize sırlı üç farkla tevafuk noktasından bakar.

Birden hatıra geldi ki: Bu üç farkın sırrı ise, Risaletü'n-Nur'un mertebesi üçüncüde olmasıdır. Yani, vahiy değil ve olamaz. Hem umumiyetle dahi ilham değil. Belki ekseriyetle Kur'ân'ın feyziyle ve mededi̇yle kalbe gelen sünuhat

alâkadar: ilgili, ilişki.
asr: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
celp: çekme, kendine çekme.
cihet: yön.
cüz: kısım, parça.
cüz'î: küçük, az.
emare: alâmet, belirti, nişan.
fevkalâde: olağanüstü.
haşr: kıyametten sonra bütün insanların bir yere toplanmaları, Allah'ın ölüleri diriltip mahşere çıkarması.
hususî: özel.
i'caz: mucizelik, insanların benzerini yapmaktan âciz kaldıkları şeyi yapmak.
ilham: belli bilgi vasıtalarına başvurmadan Allah tarafından insanın kalbine veya zihnine indirilen mana.
iltifat: ilgi gösterme, yüzünü çevirip bakma.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
ispat: doğruyu delillerle gösterme, tanınma.
iştihar: meşhur olma, şöhret bulma, tanınma.
Lâfzullah: Allah lâfzı.
medet: inayet, yardım, imdat.
mertebe: derece.
meydan-ı intişar: yayılma alanı.
Mu'cizat-ı Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği mu'cizeler.
Mu'cizat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın mu'cizeleri.
nazar-ı dikkat: dikkatli bakma, dikkatli bakış.
nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sünuhat: sünuhlar, akla gelen, içe doğan şeyler.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
telif: eser yazma.
tenzil: Kur'ân-ı Kerîm'in vahiy yoluyla Peygamberimize (a.s.m.) yavaş yavaş indirilmesi.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
vahiy: Cenab-ı Hakkın dilediği hükümleri, sırları ve hakikatleri peygamberlere bildirmesi.
vecih: cihet, yön.
terme.
yekûn: toplam.

ve istihracat-ı Kur'ânîyedir. Cây-ı dikkattir ki, birinci حٰمٓ olan Sure-i Mü'min'de [1] تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ makam-ı cifrîsi, bazı mühim ayetler gibi, bin üç yüz yetmişe bakıyor. Acaba on beş yirmi sene sonra başka bir nur-i Kur'ân zuhur mu edecek, yahut *Resaili'n-Nur*'un bir inkişaf-ı fevkalâde ile bir fütuhatı mı olacak bilmediğimden, o kapıyı açamıyorum.

Yirmi beşinci ayet:

[2] حٰمٓ ۞ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ayet-i kudsiyesidir. Bu ayetin mana-i işarîsi, *Resaili'n-Nur* ile münasebeti çok kuvvetlidir. Bir ciheti şudur ki:

Risaletü'n-Nur'un ve şakirtlerinin mesleği dört esas üzerine gidiyor.

Birincisi tefekkürdür; Hakîm ismine bakıyor.

Biri de şefkattir, hadsiz olan fakrını hissetmektir ki, Rahman ve Rahîm isimlerine bakıyor.

Hem şu ayet, nasıl ki *Resaili'n-Nur*'un telif ve tekemmül tarihine tevafukla parmak basıyor; öyle de, تَنْزِيلٌ kelimesiyle (vakf mahalli olmadığından tenvin *nun* sayılmak cihetiyle) makamı beş yüz kırk yedi olarak Sözlerin ikinci ve üçüncü ismi olan *Resaili'n-Nur* ve *Risale-i Nur*'un adedi olan beş yüz kırk sekiz veya kırk dokuza, şeddeli nun, bir nun sayılmak cihetiyle, pek cüz'î ve sırlı

ayet: Kur'ân'ın her bir cümlesi.
ayet-i kudsiye: Kur'ân'ın kudsî ayeti.
cây-ı dikkat: dikkat edilecek nokta, dikkat edilecek yer veya şey; dikkate değer.
cihet: yön.
cüz'î: küçük, az.
fakr: fakirlik, yoksulluk, muhtaçlık.
fütuhat: zaferler, fetihler, galibiyetler.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
Hakîm: her şeyi bir maksatla uygun ve hikmetle yaratan, hikmet sahibi Allah.
inkişaf-ı fevkalade: olağanüstü açılımlar, gelişmeler.
istihracat-ı Kur'âniye: Kur'ân'dan farklı farklı manalar çıkarma.
mahal: yer.
makam: değer.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
nur-i Kur'ân: Kur'ân-ı Kerîm'in nuru, aydınlığı, ışığı.
Rahîm: merhamet eden, çok merhametli olan, esirgeyen, koruyan, acıyan Allah.
Rahman: sonsuz merhamet sahibi ve şefkatle bütün varlıkları rızıklandıran Allah.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı.
Sure-i Mü'min: Mü'min suresi.
şakirt: talebe, öğrenci.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
şefkat: karşılıksız sevgi besleme, içten ve karşılıksız merhamet.
tefekkür: derin düşünme; eşyanın hakikatini, yaratıcının sırlarını kavramak ve ibret almak için zihnen ve kalben düşünme.
tekemmül: olgunlaşma, kemale erme, mükemmelleşme.
telif: eser yazma.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
vakf: Arapça bir kelimenin sonunu harekesiz olarak okuma.
zuhur: görünme, belli olma, ortaya çıkma.

1. Bu Kur'ân, kudreti herşeye galip olan ve hikmeti herşeyi kuşatan Allah tarafından indirilmiştir. (Zümer Suresi: 1.)
2. Bu kitap, kudreti herşeye galip olan, ilmi herşeyi kuşatan Allah tarafından indirilmiştir. (Mü'min Suresi: 2.)

bir veya iki farkla tevafuk ederek, remzen ona bakar, dairesine alır.

Hem, [1] حٰمٓ ۞ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ 'in makam-ı cifrîsi, bir vecihle, yani tenvin *nun* sayılsa ve şeddeli iki ر 'daki *lâm-ı aslî* hesap edilse, حٰمٓ , حَامِيمْ telâffuzda olduğu gibi olsa, bin üç yüz elli dört veya beş eder. Ve diğer bir vecihte, yani tenvin sayılmazsa, bin üç yüz dört eder. Üçüncü vecihte, yani telâffuzda bulunmayan iki lâm hesaba girmezse, bin iki yüz doksan dört eder.

Birinci vecihte, tam tamına *Resaili'n-Nur*'un telifçe bir derece tekemmülü ve fevkalâde ehemmiyet kesb etmesi ve fırtınalara tutulması ve şakirtleri kudsî bir teselliye muhtaç oldukları Arabî tarihiyle, şu bin üç yüz elli beş ve elli dört tarihine, hem otuz bir adet Lem'alardan ibaret olan "Otuz Birinci Mektubun telif zamanına, hem o mektubun Otuz Birinci Lem'asının vakt-i zuhuruna ve o lem'adan Birinci Şuanın telifine ve o şuanın yirmi dokuz makamında otuz üç adet âyâtın Risale-i Nur'a îmaları yazıldığı şu zamana, şu dakikaya, şu hale tam tamına tevafuku ise, Kur'ân'ın i'caz-ı manevîsine yakışıyor. Gayet lâtif ve müjdeli bir tevafuktur.

İkinci vecihte, yani bin üç yüz dört makamıyla Risale-i Nur'un tercümanı, Risale-i Nur'un basamakları olan mebadi-i ulûma besmelekeş olduğu ve fütuhat-ı Nuriyede besmelesini çektiği ve fatiha-i hayat-ı ilmiyede

1. Hâ, mîm. • Bu kitap, Rahmân ve Rahîm olan Allah tarafından indirilmiştir. (Fussılet Suresi: 1-2.)

Arabî: Arap diline ait.
ayat: Kur'ân ayetleri.
besmelekeş: Besmele çeken.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
fatiha-i hayat-ı ilmiye: ilmî hayatın başlangıcı.
fevkalâde: olağanüstü.
fütuhat-ı Nuriye: Nur'un zaferleri, Risale-i Nur ile yapılan iman ve Kur'ân hizmetinin akıl ve kalpleri kendine cezp etmesi, kalpleri fethetmesi.
gayet: son derece.
i'caz-ı manevî: manen mucize oluş.
ibaret: meydana gelen, oluşan.
ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme.
kesb: kazanma.
kudsî: mukaddes, yüce.
lâtif: yumuşak, tatlı, hoş.
makam: yer.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
mebadi-i ulûm: ilimlerin çekirdeği, ilimlerin başlangıcı, ilimlerin usûl ve prensipleri, ilimlerin evveli; ilk ilimler.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
şakirt: talebe, öğrenci.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
tekemmül: olgunlaşma, kemale erme, mükemmelleşme.
telâffuz: bir harf, hece veya kelimeyi söylenmesi gerektirdiği şekilde seslendirme.
telif: eser yazma.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
teselli: avutma, acısını dindirme.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
vakt-i zuhur: ortaya çıkma zamanı.
vecih: cihet, yön.

[1] بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيم okuduğu zamanına tam tamına tevafukla parmak basıyor, arkasını sıvatıyor, "Haydi git, selâmetle çalış" remzen diyor.

Üçüncü vecihte, yani bin iki yüz doksan üç veya dört olan makam-ı cifrîsiyle, o tercümanın besmele-i hayat-ı dünyeviyesinin iptidasına tam tamına tevafuk sırrıyla îma eder ki, onun hayatı çok dehşetli dağdağaları ve fırtınaları görmek ve çekmekle beraber daima Rahman ve Rahîm isimlerinin mazharı olarak rahmetle muhafaza ve şefkatle terbiye edileceğini remzen mün'imane haber veriyor. Bu suretle Kur'ân'ın manevî i'cazından ihbar-ı gaybî nev'inin bir şuaını gösteriyor.

Yirmi altıncı ayet:

Sure-i Hud'da [2] فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ayetinin iki satır sonra gelen [3] وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ ayetidir.

Şu ayetin şeddeli م ve şeddeli ل ve şeddeli ن ikişer sayılmak ve اَلْجَنَّة 'deki ت vakıfta ه olduğundan olmak cihetiyle, makam-ı cifrîsi bin üç yüz elli iki olmakla tam tamına Resaili'n-Nur Şakirtlerinin en me'yusiyetli ve musibetli zamanları olan bin üç yüz elli iki tarihine tam tamına tevafukla o acınacak hallerinde kudsî ve semavî bir teselli, bir beşarettir. Ve ayetin münasebet-i maneviyesi bir iki Risalede, yani Keramat-ı Aleviyede ve Gavsiyede beyan edilmiştir.

1. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.
2. O gün insanlardan şakîler ve saîdler vardır. (Hûd Suresi: 105.)
3. Saîdlere gelince, onlar da Cennette kalacaklardır. (Hûd Suresi: 108.)

ayet: Kur'ân'ın her bir cümlesi.
besmele-i hayat-ı dünyeviye: dünya hayatının başlangıcı.
beşaret: müjde.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cihet: yön.
dağdağa: gürültü, beyhude telaş ve ıztırap.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
hâl: durum, vaziyet.
i'caz: mucizelik, insanların benzerini yapmaktan âciz kaldıkları şeyi yapmak.
ihbar-ı gaybî: gayba ait haber, geçmiş veya gelecek zamana ait haber.
ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme.
iptida: baş, başlangıç.
Keramat-ı Aleviye ve Gavsiye: Hz. Ali'ye ve Abdulkadir Geylanî hazretlerine ait kerametler, olağanüstü, fevkalâde haller.
kudsî: mukaddes, yüce.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
mazhar: bir şeyin çıktığı göründüğü yer; nail olma, şereflenme.
me'yusiyet: ümitsizlik.
muhafaza: koruma.
musibet: felaket, bela.
mün'imane: nimet verircesine; nimet verene, ikram edene yakışır şekilde.
münasebet-i manevîye: manevî münasebet, yakınlık, irtibat.
nev: tür, çeşit.
Rahîm: merhamet eden, çok merhametli olan, esirgeyen, koruyan, acıyan Allah.
Rahman: sonsuz merhamet sahibi ve şefkatle bütün varlıkları rızıklandıran Allah.
rahmet: Allah'ın kullarını esirgemesi, onlara maddî ve manevî nimetler vermesi.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
selâmet: salimlik, eminlik, kurtuluş, korku ve endişeden uzak olma.
semavî: semaya ait, gökten gelen; Allah tarafından olan, İlahî.
sır: gizli hakikat.
Sure-i Hud: Hud suresi.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci .
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
şefkat: acıyarak ve esirgeyerek sevme, içten ve karşılıksız merhamet.
şua: ışın, bir ışık kaynağından uzanan ışık telleri.
terbiye: besleyip büyütme, yetiştirme, eğitme.
teselli: avutma, acısını dindirme.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
vakf: Arapça bir kelimenin sonunu harekesiz olarak okuma.
vecih: cihet, yön.

وَاَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ [1] 'deki سُعِدُوا kelimesi, فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ [2] 'deki سَعِيدٌ kelimesine Kur'ân sahifesinde tam muvazi ve mukabil gelmesi, bu tevafuka bir letafet daha katar. Bu ayetin küllî ve çok geniş mana-i kudsîsinin cüz'iyatından Risale-i Nur Şakirtleri gibi teselliye çok muhtaç bir cüz'îsi bu asırda, bin üç yüz elli ikide bulunduğuna tam tamına tevafukla işaret ederek başına parmak basıyor.

Eğer فَفِي الْجَنَّةِ [3] kelimesinde vakfedilmezse ve خَالِدِينَ [4] kelimesiyle rabt edilse, o vakit ت olmaz. Fakat daha lâtif tesellikâr bir tevafuk olur. Çünkü, وَاَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا [4] kaide-i nahviyece müptedadır, فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ [5] onun haberidir. Bu haber ise, makam-ı cifrîsi olan bin üç yüz kırk dokuz adediyle, bin üç yüz kırk dokuz tarihinden beşaretle remzen haber verir. Ve o tarihte bulunan Kur'ân hizmetkârlarından bir taifenin ashab-ı Cennet ve ehl-i saadet olduğunu mana-i işarîsiyle ve tevafuk-i cifrî ile ihbar eder ve bu tarihte Risale-i Nur Şakirtleri Kur'ân hesabına fevkalâde hizmetleri ve tenevvürleri ve çok mühim Risalelerin telifleri ve başlarına gelen şimdiki musibetin, düşmanları tarafından ihzaratı tezahür ettiğinden, elbette bu tarihe müteveccih ve işarî, tesellikâr bir beşaret-i Kur'ânîye en evvel onlara baktığını gösterir.

---

1. Saîdlere gelince, onlar da Cennette kalacaklardır. (Hûd Suresi: 108.)
2. O gün insanlardan şakîler ve saîdler vardır. (Hûd Suresi: 105.)
3. Cennettedirler.
4. Saîdlere gelince...
4. Ebedî olarak kalıcıdırlar.
5. Ebedî olarak Cennette kalacaklardır. (Hûd Suresi: 108.)

---

ashab-ı Cennet: Cennet ashabı, Cennetlikler.
asr: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
beşaret: müjde.
beşaret-i Kur'âniye: Kur'ân'ın müjdelemesi.
cüz'î: az, parçaya ait olan.
cüz'iyat: parçaya ait olan şeyler.
ehl-i saadet: saadete ulaşanlar, mutluluğu yakalayanlar, bahtiyar olanlar.
evvel: önce.
fevkalâde: olağanüstü.
haber: Arapça dilbilgisinde, isim cümlelerinde yüklem vazifesi gören kelime veya kelime grubu .
hizmetkâr: hizmet yapan kimse, hizmetçi.
ihbar: haber verme, bildirme.
ihzarat: hazırlıklar, hazırlanmalar.
işarî: bir kelimenin açık manasına bağlı olarak ikinci ve üçüncü derecede işaret yolu ile yapılan açıklama.
kaide-i nahviye: gramer, dilbilgisi kaidesi.
küllî: umumî, genel, bütün olan.
lâtif: yumuşak, tatlı, hoş.
letafet: latiflik, hoşluk, incelik.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
mana-yı kudsî: mukaddes mana.
mukabil: karşılık.
musibet: felaket, bela.
muvâzî: paralel, birbirine denk.
mühim: önemli, ehemmiyetli .
müpteda: isim cümlelerinde özne.
müteveccih: bir cihete dönen, yönelen.
rapt: bağlama, bağlanma, iliştirme .
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sahife: sayfa.
şakirt: talebe, öğrenci .
taife: takım, güruh.
telif: eser yazma.
tenevvür: nurlanma, parlama, aydınlanma.
teselli: avutma, acısını dindirme.
tesellikâr: teselli bulan.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
tevafuk-ı cifrî: cifirle ilgili tevafuk, cifrî hesaba göre birbirine denklik, uygunluk, münasebet.
tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.
vakf: Arapça bir kelimenin sonunu harekesiz olarak okuma.

Evet, فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ 'de şeddeli ن , bir ن sayılmak cihetiyle, ت dört yüz, خ altı yüz; bin eder. İki ن yüz; bir ى , iki ف , bir ل iki yüz; diğer ل otuz, ikinci ى on, iki ا iki, bir ج üç, bir د dört; kırk dokuz eder ki, yekûnu bin üç yüz kırk dokuz eder.

Bu müjde-i Kur'ânîyenin binden bir vechi bize teması, bin hazineden ziyade kıymettardır. Bu müjdenin bir müjdecisi bir sene evvel görülmüş bir rüya-i sâdıkadır. Şöyle ki:

Isparta'da başımıza gelen bu hâdiseden bir ay evvel bir zata, rüyada ona deniliyor ki: "Resaili'n-Nur Şakirtleri imanla kabre girecekler, imansız vefat etmezler."

Biz o vakit o rüyaya çok sevindik. Demek o müjde, bu müjde-i Kur'ânîyenin bir müjdecisi imiş. **(HAŞİYE)**

Yirmi yedinci ayet:

Sure-i Sâf'ta يُرِيدُونَ لِيُطْفِؤُا نُورَاللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ[1] dur. Bu ayetteki نُورَاللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِ[2] cümlesinin makam-ı cifrîsi, bin üç yüz on altı veya yedidir. Ve bu

HAŞİYE: Cihan saltanatından daha ziyâde kıymettar bir müjde-i Kur'âniye, bir beşâret-i semâviye bu sayfada vardır.

1. Onlar Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek isterler. Fakat Allah nurunu tamamlayacaktır– kâfirler isterse hoşlanmasınlar. (Sâf Suresi: 8.)
2. Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek isterler. Fakat Allah nurunu tamamlayacaktır. (Sâf Suresi: 8.)

ayet: Kur'ân'ın her bir cümlesi.
beşaret-i semaviye: İlâhî, semadan gelen müjde.
cihet: yön.
evvel: önce.
hâdise: olay.
haşiye: dipnot.
iman: inanç, itikat.
kıymettar: kıymetli, değerli.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
müjde-i Kur'âniye: Kur'ân'ın müjdesi.
rüya-yı sadıka: doğru rüya, makbul ve muteber kimselerin gördükleri şekilde, dünyada da hakikatları çıkan sadık rüya.
sure-i Saff: Saff suresi.
şakirt: talebe, öğrenci .
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
vecih: cihet, yön.
vefat: ölme.
yekûn: toplam.
zat: kişi, şahıs.
ziyade: çok, fazla.

tarih ise, sabıkan yirmi birinci ayetin hatimesinde zikredilen inkılâb-ı fikrî sadedinde, Avrupa'nın bir müstemlekât nazırı, Kur'ân'ın nurunu söndürmesine çalışması tarihine ve Resaili'n-Nur müellifi dahi ona karşı o inkılâb-ı fikrî sayesinde o nuru parlatmaya çalışması aynı tarihe, hem yedi surede yedi defa [1] تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ aynı tarihe, hem [2] طٰسٓ تِلْكَ اٰيَاتُ الْقُرْاٰنِ dahi aynı tarihe, hem [3] هَدٰنِى رَبِّىٓ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ dahi aynı tarihte, hem [4] اِنَّ رَبِّى عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ dahi şeddeli bir ن , bir ن sayılmak ve tenvin sayılmamak cihetiyle aynı tarihe, hem [5] فَاَعْرِضْ عَنْهُم fermanı dahi aynı tarihe, hem [6] نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِ dahi aynı tarihe bilittifak muvafakatleri elbette remizden, işaretten, delâletten ziyade bir sarahattir ki, Risale-i Nur o nur-i İlâhînin bir lem'ası olacağını ve düşmanları tarafından gelen şübehat zulümatını dağıtacağını mana-i işarîsiyle müjdeliyor. Hem bu cifrî ve müteaddit ve manidar tevafuklar ise, kuvvetli bir münasebet-i maneviyeye istinad ederler.

Evet *Resaili'n-Nur*'un yüz yirmi dokuz Risaleleri, yüz yirmi dokuz elektrik lâmbalarının şişeleri misillü, Kur'ân nur-i âzamından uzanan tellerin başlarına takılıp, o nuru neşrettikleri meydandadır. Risale-i Nur'un yarı ismi iki

1. Bu [hikmetle dolu] kitabın ayetleridir. (Yunus Suresi: 1.)
2. Tâ, sîn. Bunlar yüce Kur'ân'ın ayetleridir. (Neml Suresi: 1.)
3. Rabbim beni dos doğru bir yola eriştirdi. (En'am Suresi: 161.)
4. Şüphesiz ki benim Rabbim hak ve adâlet üzeredir. (Hûd Suresi: 56.)
5. Onlara aldırma. (Nisâ Suresi: 81; En'am Suresi: 68.)
6. Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek isterler. Fakat Allah nurunu tamamlayacaktır.(Sâf Suresi: 8.)

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
bilittifak: ittifakla, beraberce, elbirliğiyle.
cifrî: cifir hesabına ait.
cihet: yön.
delâlet: delil olma, gösterme .
ferman: emir, buyruk .
hatime: son, nihayet.
inkılâb-ı fikrî: fikrî değişiklik.
istinat: dayanma .
lem'a: parıltı.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
manidar: nükteli, ince manalı.
misillü: gibi, benzeri.
muvafakat: müsaade etme, kabul etme.
müellif: eser telif eden, yazan.
münasebet-i maneviye: manevî münasebet, yakınlık, irtibat.
müstemlekât: müstemlekeler, sömürgeler.
müteaddit: çeşitli, bir çok.
nazır: vekil, bakan .
neşr: kitap basma, çıkarma; herkese duyurma, yayma.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
nur-i azam: en büyük nur, en büyük ışık, muazzam aydınlık.
nur-i İlahi: Allah'ın verdiği nur.
remiz: kelime ve cümleye yüklenilmiş gizli mana, şifre, sembol .
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sabıkan: evvelce, bundan önce.
sadet: konuşulan madde, asıl konu.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik .
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
şübehat: şüpheler.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
zikr: anma, bildirme.
ziyade: çok, fazla.
zulümat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve külür.

defa bu cümle-i ayette bulunmasıyla o münasebeti pek letafetlendiriyor.

Yirmi sekizinci ayet:

Sure-i Tevbe'de

يُرِيدُونَ اَنْ يُطْفِؤُا نُورَاللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبَى اللّٰهُ اِلَّآ اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ [1]

ayetindeki نُورَاللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبَى اللّٰهُ اِلَّآ اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ [2] cümlesi, kuvvetli ve letafetli münasebet-i maneviyesiyle beraber şeddeli *lâm*'lar,birer *lâm* ve şeddeli *mim* asıl kelimeden olduğundan iki *mim* sayılmak cihetiyle bin üç yüz yirmi dört ederek, Avrupa zalimleri devlet-i İslâmîyenin nurunu söndürmek niyetiyle müthiş bir su-i kast plânı yaptıkları ve ona karşı Türkiye hamiyetperverleri, hürriyeti yirmi dörtte ilânıyla o plânı akim bırakmaya çalıştıkları halde, maatteessüf, altı-yedi sene sonra, Harb-i Umumî neticesinde yine o su-i kast niyetiyle, Sevr Muahedesinde Kur'ân'ın zararına gayet ağır şeraitle kâfirâne fikirlerini yine icra etmek olan plânlarını akim bırakmak için Türk milliyetperverleri cumhuriyeti ilânla mukabeleye çalıştıkları tarihi olan bin üç yüz yirmi dörde, tâ otuz dörde, tâ elli dörde tam tamına tevafukla, o herc ü merc içinde Kur'ân'ın nurunu muhafazaya çalışanlar içinde Resaili'n-Nur müellifi yirmi dörtte ve *Resaili'n-Nur*'un mukaddematı otuz dörtte ve *Resaili'n-Nur*'un nuranî cüzleri ve fedakâr şakirtleri elli dörtte mukabeleye çalışmaları göze çarpıyor. Hatta hakikat-i hâli bilmeyen

akim: neticesiz, sonu yok, başarısız .
ayet: Kur'ân'ın her bir cümlesi.
cihet: yön.
cümle-i ayet: .
cüz: kısım, parça.
devlet-i İslâmiye: İslâm devleti.
fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.
gayet: son derece.
hakikat-ı hâl: durumun gerçek yönü, işin aslı.
hamiyetperver: hamiyet sahibi, din ve millet gibi önemli değerleri seven, koruyan ve bunlara hizmet eden.
Harb-i Umumî: genel harp, dünya savaşı.
herc ü merc: karmakarışık olma, alt üst olma.
icra: yürütme, bir işi yerine getirme.
ilân: yayma, duyurma.
kâfirâne: kâfircesine, Allah'ı inkar edercesine.
letafet: latiflik, hoşluk, incelik.
maatteessüf: ne yazık ki, üzülerek belirteyim ki.
milliyetperver: milletini seven, ulusçu, milliyetçi.
muahede: antlaşma.
muhafaza: koruma.
mukabele: karşılık verme, karşılama .
mukaddemat: başlangıçlar.
müellif: eser telif eden, yazan.

1. Allah'ın nurunu üflemekle söndürmek isterler. Allah ise nurunu tamamlamaktan başka birşeye râzı olmaz–kâfirler isterse hoşlanmasınlar. (Tevbe Suresi: 32.)
2. Allah'ın nurunu üflemekle söndürmek isterler. Allah ise nurunu tamamlamaktan başka birşeye razı olmaz (Tevbe Suresi: 32.)

münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
münasebet-i manevîye: manevî münasebet, yakınlık, irtibat.
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver.
su-i kast: kötü kasıt, kötü niyet; kötü kasıtla iş yapma, tuzak kurma .
Sure-i Tevbe: Tevbe suresi.
şakirt: talebe, öğrenci .
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
şerait: şartlar.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.
zalim: zulmeden, acımasız ve haksız davranan.

bir kısım ehl-i siyaseti telâşa sevk ettiler ve bu itfa su-i kastına karşı tenvir vazifesini tam ifa ettiklerinden, bu ayetin mana-i işarîsi cihetinde bir medar-ı nazarı olduklarına kuvvetli bir emaredir. Şimdi İslâmlar içinde nur-i Kur'ân'a muhalif hâletlerin ekserisi o suikastların ve Sevr Muahedesi gibi gaddarâne muahedelerin vahim neticeleridir.

Eğer şeddeli *mim* dahi şeddeli *lâm*'lar gibi bir sayılsa, o vakit bin iki yüz seksen dört eder. O tarihte Avrupa kâfirleri devlet-i İslâmîyenin nurunu söndürmeye niyet ederek on sene sonra Rusları tahrik edip Rusun doksan üç muharebe-i meş'umesiyle âlem-i İslâmın parlak nuruna muvakkat bir bulut perde ettiler. Fakat bunda Resaili'n-Nur Şakirtleri yerine Mevlâna Halid'in (k.s.) şakirtleri o bulut zulümatını dağıttıklarından, bu ayet, bu cihette onların başlarına remzen parmak basıyor. Şimdi hatıra geldi ki, eğer şeddeli ل 'lar ve م ikişer sayılsa, bundan bir asır sonra zulümatı dağıtacak zatlar ise, Hazret-i Mehdînin şakirtleri olabilir. Her ne ise… Bu nurlu ayetin çok nuranî nükteleri var. [1] اَلْقَطْرَةُ تَدُلُّ عَلَى الْبَحْرِ sırrıyla kısa kestik.

Yirmi dokuzuncu ayet:

Sure-i İbrahim'in başında

آلٓرٰ كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
اِلَى النُّورِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ [2]

1. Damla, denizin varlığına delâlet eder.
2. Elif, lâm râ. Bu bir kitap ki, insanları Rablerinin izniyle inkâr karanlıklarından iman nuruna çıkaran, kudreti herşeye galip olan ve her türlü hamde lâyık olan Allah'ın yoluna kavuşturman için sana indirdik. (İbrahim Suresi: 1.)

âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
asır: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
cihet: yön.
devlet-i İslâmiye: İslâm devleti.
ehl-i siyaset: ülkenin idaresiyle meşgul olanlar, siyaset adamları, politikacılar.
ekserî: çoğu kısmı.
emare: alâmet, belirti, nişan.
gaddarane: zalimce, gaddarca, merhametsizce, haincesine.
hâlet: hal, durum.
ifa: bir işi yapma, yerine getirme.
itfa: bastırma, dindirme, teskin etme .
kafir: Allah'ı ve İslamiyeti inkar eden, dinsiz.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
medar-ı nazar: göz önünde bulundurulması gereken.
Mehdî: hadislere göre ahir zamanda tevhidi esas alarak imanı muhafaza edip İslâmiyeti hurafelerden ve bid'alardan arındırarak zamanın anlayışına göre yenileyecek olan âlim ve önder zat .
muahede: antlaşma.
muhalif: zıt, karşıt, aykırı.
muharebe-i meş'ume: uğursuz savaş.
muvakkat: geçici.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver .
nurlu: ışıklı, parıltılı.
nur-i Kur'ân: Kur'ân-ı Kerîm'in nuru, aydınlığı, ışığı.
nükte: ince manalı, ancak dikkatle anlaşılabilen mana veya söz.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
sevk: yöneltme.
sır: gizli hakikat.
suikast: kötü kasıt, kötü niyet; kötü kasıtla iş yapma, tuzak kurma .
Sure-i İbrahim: İbrahim suresi.
şakirt: talebe, öğrenci .
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
tahrik: hareket ettirme, harekete geçirme.
tenvir: nurlandırma, aydınlatma, ışıklandırma .
vahim: ağır, sonu tehlikeli ve korkulu, dehşet verici .
zat: kişi, şahıs.
zulümat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve külür.

ayetidir. Şu ayetin dört beş cümlesinde dört beş îmâ var. Mecmuu bir işaret hükmüne geçer.

Birincisi: اِلَى النُّورِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ cümlesi ifade eder ki: "Kitab-ı Mübîn vasıtasıyla, on dördüncü asırdaki zulümattan, insanlar biiznillâh Kur'ân'dan gelen bir nura çıkarlar." Bu meal ve hususan *nur* lâfzı, *Resaili'n-Nur*'a mutabık olduğu gibi, makam-ı cifrîsi, şeddeli *nun*, iki *nun* olmak üzere, bin üç yüz otuz sekiz veya dokuz ederek, Harb-i Umumî zulümatında telif edilen *Resaili'n-Nur*'un fatihası olan *İşaratü'l-İ'caz* tefsiri o zulmetler içindeki zuhuru tarihine tam tamına tevafuku ve ayetteki *nur* kelimesi Risale-i Nur'daki *nur* lâfzına îmâ ile bakıyor.

İkincisi: اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ cümlesi evvelki cümledeki nuru tarif ederek der: O nur Cenab-ı Hakkın izzet ve mahmudiyetini gösteren yoldur. Bu cümlenin makam-ı ebcedîsi beşyüz kırk sekiz veya elli olarak, *Resaili'n-Nur*'un şeddeli *nun*, bir *nun* olmak üzere adedi olan beş yüz kırk sekize tam tamına tevafuk eder. Eğer okunmayan iki elif sayılsa, mertebesine işaret eden iki farkla yine tam tamına tevafuk eder. Bu îmayı teyid eden, hem letafetlendiren bir münasebet var. Şöyle ki:

Âlem-i İslâm için en dehşetli asır, altıncı asır ile Hülâgû fitnesi ve on üçüncü asrın ahiri ve on dördüncü asır ile Harb-i Umumî fitneleri ve neticeleri olduğu münasebetiyle, bu cümle makam-ı ebcediyle altıncı asra ve

ahir: son.
Âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
asr: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
biiznillah: Allah'ın izni ile.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
evvel: önce.
fatiha: başlama, giriş.
fitne: karışıklık, bozgunculuk.
Harb-i Umumî: genel harp, dünya savaşı.
hususan: bilhassa, özellikle.
hükmüne: yerine, değerine.
ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme.
izzet: şeref, yücelik; kuvvet, kudret, üstünlük.
Kitab-ı Mübin: Kur'ân-ı Kerîm .
letafet: latiflik, hoşluk, incelik.
mahmudiyet: hamd ve övgüye layık olma.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
makam-ı ebced: ebced makamı, harflere sayı değeri verilerek elde edilen sonuç.
meal: mana, anlam, mefhum.
mecmu: toplam, tüm.
mertebe: derece.
mutabık: birbirine uyan, uygun.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
tefsîr: Kur'ân-ı Kerîm'i açıklamak maksadıyla yazılan kitap.
telif: eser yazma.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.
teyit: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma; doğru çıkarma.
vasıta: aracılık .
zuhur: ortaya çıkma.
zulmet: karanlık, Allah'ın nurundan mahrum olma hâli.
zulümat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve külür.

evvelki cümle gibi اَلْعَزِيزِ الْحَمِيدِ kelimeleri ile bu asra, Sultan Abdülaziz ve Sultan Abdülhamid devirlerine îmâ eder.

Hem, sabık ayetlerde ise, *Resaili'n-Nur*'un ikinci ismine tevafukla işaret eden umum o ayetler, dehşetli asır olan Hülâgû ve Cengiz asrına dahi îmâ ederler. Hattâ o ayetlerin hem o asra, hem bu asra îmâları içindir ki, Hazret-i Ali (r.a.) Ercuze'sinde ve Gavs-ı Âzam (r.a.) Kasîde'sinde *Resaili'n-Nur*'a kerametkârâne işaret ettikleri vakit, hem o asra, hem şu asra bakıp hiddetle işaret etmişler.

Üçüncüsü: مِنَ الظُّلُمَاتِ kelimesindeki اَلظُّلُمَاتِ 'ın adedi bin üç yüz yetmiş iki ederek, bu asrın zulümleri, zulmetleri ne vakte kadar devam edeceğini, o zulmetlerin içinde bir nur daima tenvire çalışacağına ima ile Risale-i Nur'un tenvirine remzen bakar.

Dördüncüsü: لِتُخْرِجَ النَّاسَ cümlesi diyor ki: "Bin üç yüz kırk beşte Kur'ân'dan gelen bir nur ile insanlar karanlıklardan ışıklara çıkarılacak" Bu meal ise, bin üç yüz kırk beşte fevkalâde tenvire başlayan *Resaili'n-Nur*'a tam tamına cifirce, hem mealce muvafık ve mutabık olmakla, Risale-i Nur'un makbuliyetine îmâ, belki remzediyor.

Beşincisi: الرٓ كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ 'deki اِلَيْكَ kelimesi Kur'ân'a has baktığı için hariç kalmak üzere,

asır: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
ercüze: Hz. Ali tarafından yazılan ve istikbalden haber veren vezinli kaside.
evvel: önce.
fevkalâde: olağanüstü.
Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
hariç: bir şeyin dışında kalma.
hâs: hususî, mahsus, özel.
hiddet: öfke, kızgınlık.
ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme.
kerametkârane: kerametli bir şekilde, keramet gösterircesine.
makbuliyet: makbullük, beğenilmişlik, geçerlilik.
meal: mana, anlam, mefhum.
mutabık: birbirine uyan, uygun.
muvafık: uygun, münasip.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
remz: işaret, gizli ve kapalı bir surette ifade etme.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sabık: geçmiş.
tenvir: nurlandırma, aydınlatma, ışıklandırma .
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.
umum: bütün.
zulmet: karanlık, Allah'ın nurundan mahrum olma hâli.
zulüm: haksızlık, eziyet, işkence.

الٓرٰ كِتَابٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ cümlesinin makamı Risaletü'n-Nur'un birinci ismine tam tamına tevafuk etmesi, Risaletü'n-Nur'un, Kitab-ı Münzelin tam bir tefsiri ve manası olduğunu ve ondan yabanî olmadığını remzen ifade eder. Çünkü الٓرٰ üç yüz seksen iki, كِتَابٌ dört yüz yirmi üç, اُنْزِلَ اِلَيْكَ yüz kırk dört, yekûnu dokuz yüz kırk dokuz; eğer tenvin nun sayılsa dokuz yüz doksan dokuz ederek, Risaletü'n-Nur'un (eğer şeddeli نّ , bir نْ sayılsa) adedi olan dokuz yüz kırk sekize, (eğer şeddeli نّ , iki نْ olsa) dokuz yüz doksan sekize sırlı, yani vahiy olmadığını ifade için birtek farkla tevafuk edip ona ima eder.

Elhasıl: Bu birtek ayette mezkûr beş cümlenin münasebet-i maneviyeyi gözeterek beş adet îmâları bir kuvvetli işaret, belki bir delâlet hükmüne geçebilir kanaati bana bunu yazdırdı. Hata etmişsem, Kitab-ı Mübin'i şefaatçi edip Erhamürrahimînden kusurumun affını niyaz ederim.

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَآ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَآ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ [1]

ayet: Kur'ân'ın her bir cümlesi.
delâlet: delil olma, gösterme; alamet, işaret.
elhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca.
Erhamü'r-Râhimîn: merhamet edenlerin en merhametlisi olan Allah.
hükmüne: yerine, değerine.
ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
Kitab-ı Mübin: Kur'ân-ı Kerîm .
Kitab-ı Münzel: inzal edilmiş, indirilmiş İlâhî kitap.
mezkûr: zikredilen, adı geçen, anılan.

1. Seni her türlü noksandan tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Sen herşeyi hakkıyla bilir, her işi hikmetle yaparsın. (Bakara Suresi: 32.)

münasebet-i manevîye: manevî münasebet, yakınlık, irtibat.
niyaz: Allah'a yalvarma ve yakarma.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sır: gizli hakikat.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
şefaat: birinden başkasının kusurlarının veya suçunun bağışlanmasını dileme.
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.
vahiy: Cenab-ı Hakkın dilediği hükümleri, sırları ve hakikatleri peygamberlere bildirmesi.
yabanî: ayrı, farklı, yabancı.
yekûn: toplam.

Yirmi dokuzuncu ayetin sehvine dair tafsilat

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

Küçük bir sehivden kuvvetli bir işaret-i gaybiye gördüm. Ondan bildim ki, o sehiv bunun içinmiş. Şöyle ki:

Birinci Şua olan İşarat-ı Kur'ânîyenin yirmi dokuzuncu ayet Sure-i İbrahim'in başında,

الٓرٰ كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ [1]

içinde [2] اِلَى النُّورِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ cümlesine makam-ı cifrîsi sehven "Bin üç yüz otuz dört ederek, *Risale-i Nur*'un fatihası olan *İşaratü'l-İ'caz* tefsirinin zuhuru ve tab'ı tarihine tevafukla bakar" denilmiş. Hâlbuki, melfuz harflerinin makamı bin üç yüz otuz dokuz olup, o tefsirin fevkalâde iştiharı ve Dârü'l-Hikmet tarafından ekser müftülere gönderilen nüshalar, müteaddit ve maddî ve manevî inkılâpların sarsıntılarından vikaye noktasında -çok emareler ve müftülerin îtirafıyla- birer kal'a ve ekser müftülerin ellerinde birer elmas kılınç hükmüne geçmeleri tarihine tevafukla takdirkârâne bakar. Okunmayan iki *elif* sayılsa, bin üç yüz kırk bir edip, Risale-i Nur'un mebde-i zuhuruna tam tamına tevafukla bakar.

1. Elif, lâm râ. Bu bir kitap ki, insanları Rablerinin izniyle inkâr karanlıklarından imân nuruna çıkaran, kudreti herşeye galip olan ve her türlü hamde lâyık olan Allah'ın yoluna kavuşturman için sana indirdik. (İbrahim Suresi: 1.)
2. Rablerinin izniyle nura...

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
dair: alakalı, ilgili.
Dârü'l-Hikmet: Osmanlılarda Şeyhülislamlık makamının bir ismi.
ekser: pek çok.
elmas: çok değerli .
emare: alâmet, belirti, nişan.
fatiha: Kur'ân-ı Kerim'in birinci suresi.
fevkalâde: olağanüstü.
hükmüne: yerine, değerine.
inkılâp: değişme, dönüşüm, köklü değişme.
işarat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın işaretleri.
işaret-i gaybiye: gaypla ilgili işaret; Hz. Peygamber, müçtehit imamlar tarafından gayba ait verilen haberler, işaret yolu ile yapılan açıklamalar.
iştihar: meşhur olma, şöhret bulma, tanınma.
kal'a: büyük hisar.
maddî: madde ile alakalı, cismanî.
makam: değer.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
mebde-i zuhur: ortaya çıkma, meydana çıkmasının başlangıcı.
melfuz: söylenmiş, söylenilen, okunan.
müteaddit: çeşitli, bir çok.
nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sehiv: hata, yanlışlık.
sehven: yanlışlıkla, yanılarak, hataen.
Sure-i İbrahim: İbrahim suresi.
tab: kitap basma.
tafsilât: tafsiller, açıklamalar, izahlar.
takdirkârâne: takdir edene yakışır şekilde, takdir ederek.
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.
vikaye: koruma, sahip çıkma.
zuhur: ortaya çıkma.

Bu küçük sehiv şöyle bir manayı birden kuvvetli ihtar etti ki: O Sure-i İbrahim'in (a.s.) başındaki ayetin Risale-i Nur'a remzen bakan yalnız onun dört cümlesi değil, belki o birinci sahife ahirine kadar münasebat-ı maneviye cihetinde bir mana-i remzî ile -efradı kesiresi içinde- Risale-i Nur'a gizli bir hususiyetle îmâ eder, remzen bakar. Ben şimdilik o hakikat-i remziyeyi beyan edemem. Yalnız kısa bir işaret edilecek.

Evet, Risale-i Nur'un mayası ve meşrebi tefekkür ve şefkat olduğu cihetle, Hazret-i İbrahim'in (a.s.) hususi meşrebi olan tefekkür ve şefkat noktasında tam tevafuk etmek sırrıyla, şu surede daha ziyade Risale-i Nur'u kucağına alıyor. Baştaki ayet, dört cümle ile en karanlık bir asrın kara kara içinde, zulmet zulmet içinde insanları nura çıkaran ve Kur'ân'dan çıkan bir nura parmak bastığı gibi, en karanlık içinde bulunan ve *Risale-i Nur*'un cerayanına muhalif gidenleri tarif eder.

ÜÇÜNCÜ AYET:

اَلَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا اُولٰٓئِكَ فِى ضَلَالٍ بَعِيدٍ [1]

Bu dahi, üç cümlesiyle bazı münasebat-ı maneviye ve muvafakat-i mefhumiye cihetinde ve hem *Risale-i Nur*'un mesleğine, hem mülhidlerin mesleğine îmâen bakar.

Ve birinci cümlesiyle der ki: "O bedbahtlar, bazı ehl-i îmânın (imanları beraber olduğu halde) ve bir kısım ehl-i ilmin (ahireti tam bildikleri halde) onlara iltihak delâletiyle,

ahir: son.
ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
asr: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
bedbaht: bahtsız, talihsiz, zavallı.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
cihet: yön, sebep, vesile.
delâlet: delil olma, gösterme.
efrad-ı kesire: çok kişiler.
ehl-i ilim: ilim sahipleri, ilim adamları.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
hakikat-ı remziye: işaretlerle ifade edilen hakikat, gerçek.
hamd: Allah'a karşı şükran ve memnuniyetini onu överek bildirme.
hususî: özel.
hususiyet: hususîlik, ayırıcı özellik .
ihtar: hatırlatma, uyarı.
iltihak: karışma, katılma.
ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme.
imaen: ima yoluyla, ima ederek, sezdirerek, işaretle.
iman: inanç, itikat.
inkâr: Allah'ın varlığına, birliğine inanmama, kabul ve tasdik etmeme.
kudret: güç, kuvvet, iktidar.
mana-yı remzî: işaretlerle anlatılmak istenen mana.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.
meşrep: gidiş, hareket tarzı, tavır, tutum, meslek.
muhalif: muhalefet eden, bir fiil ve düşünceye karşı zıt düşünce de bulunan.
muvafakat-ı mefhûmiye: sözden çıkarılan manaların uygunluğu.
mülhit: İslam dininden ayrılan, Allah'ı inkar eden, dinsiz, imansız.

1. Onlar dünya hayatını seve seve ahirete tercih edeler, halkı Allah yolundan alıkoyarlar ve doğru yolu eğri göstermeye çalışırlar. Öyleleri, haktan pek uzak bir sapıklık içindedirler. (İbrahim Suresi: 3.)

münasebat-ı maneviye: manevî münasebetler.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
Rab: besleyen, yetiştiren, verdiği nimetlerle mahlûkatı ıslah ve terbiye eden Allah .
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
sahife: sayfa.
sehiv: hata, yanlışlık.
sır: gizli hakikat.
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
Sure-i İbrahim: İbrahim suresi.
şefkat: karşılıksız sevgi besleme, içten ve karşılıksız merhamet.
tefekkür: derin düşünme; eşyanın hakikatini, yaratıcının sırlarını kavramak ve ibret almak için zihnen ve kalben düşünme.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
ziyade: çok, fazla.
zulmet: karanlık, Allah'ın nurundan mahrum olma hâli.

bilerek ve severek hayat-ı dünyeviyeyi dine ve ahirete, yani elması tanıdığı ve bulduğu halde beş paralık şişeyi ona tercih etmek gibi, sefahet-i hayatı dinî hissiyata muannidâne tercih edip, dinsizlikle iftihar ederler." Bu cümlenin bu asra bir hususiyeti var. Çünkü hiçbir asır böyle bir tarzı göstermemiş. Sair asırlarda o ehl-i dalâlet, ahireti bilmiyor ve inkâr ediyor, elması elmas bilmiyor, dünyayı tercih ediyor.

Ve ikinci cümlesi olan وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ[1] ile der ki: "O bedbahtların dalâleti, muhabbet-i hayattan ve temerrüdden neş'et ettiği için, kendi halleri ile durmuyorlar, tecavüz ediyorlar. Bildikleri ve onunla ecdatları bağlı olan dine, adavetkârâne, menbalarını kurutmak ve esasatını bozmak ve kapılarını ve yollarını kapatmak istiyorlar."

Ve üçüncü cümlesi olan وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا[2] ile der ki: "Onların dalâleti fenden, felsefeden geldiği için acip bir gurur ve garip bir firavunluk ve dehşetli bir enaniyet onlara verip, nefislerini öyle şımartmış ki, kâinatı idare eden İlâhî kanunların şualarını ve insan âleminde o hakaikın düsturlarını süflî hevesatlarına ve müştehiyatlarına müsait görmediklerinden —haşa, haşa— eğri, yanlış, noksan bulmak istiyorlar."

İşte bu ayet, üç cümlesiyle manen bu asırda acip bir taife-i dâlleye tam bir tevafuk-i manevî ile mana-i işarîsiyle çok efradı içinde hususi baktığı gibi, tevafuk-i cifrîsiyle dahi başlarına parmak basıyor. Evet evvelki cümle olan

1. Halkı Allah yolundan alıkoyarlar.
2. Doğru yolu eğni olarak göstermeye çalışırlar.

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
adavetkârâne: düşmancasına, kin duyarak.
ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
âlem: varlık tabakalarından her biri.
asr: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
bedbaht: bahtsız, talihsiz, zavallı.
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
düstur: kaide, esas, prensip.
ecdat: dedeler, büyük babalar, atalar.
efrat: fertler.
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.
elmas: çok kıymetli bir mücevher .
enaniyet: kendini beğenme, bencillik, egoistlik.
esâsât: esaslar, kökler, temeller.
evvel: önce.
felsefe: madde ve hayatı başlangıç ve gaye bakımından inceleyen ilim.
fen: tecrübî, ispatla meydana gelmiş ilimlere verilen genel ad .
firavunluk: nefsini ve benliğini firavun gibi ilâh seviyesine çıkaracak derecede büyük görme.
garip: tuhaf, hayret verici.
gurur: kibir, böbürlenme.
hakaik: hakikatler, doğrular, gerçekler.
hâşâ: asla, katiyen, öyle değil, Allah göstermesin.
hayat-ı dünyeviye: dünyaya ait olan hayat.
hevesat: hevesler.
hissiyat: hisler, duygular.
hususî: özel.
hususiyet: hususîlik, ayırıcı özellik .
idare: döndürme, çevirme, yönetme .
iftihar: övünme.
İlâhî: Allah'la ilgili, Cenab-ı Hakka dair .
inkâr: Allah'ın varlığına, birliğine inanmama, kabul ve tasdik etmeme.
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
manen: mana bakımından, manaca.
menba: kaynak.
muannidane: inatçılıkla, inatçıya yakışır şekilde, inatçı bir şekilde.
muhabbet-i hayat: dünyaya tam bağlılık, yaşama sevgisi.
müsait: uygun, münasip.
müştehiyat: iştahlılar, istekliler.
nefs: kötü vasıfları kendisinde toplayan hayırlı işlerden alıkoyan güç.
neşet: meydana gelme, oluşma, çıkma.
sâir: diğer, başka, öteki.
sefahet-i hayat: meşru olmayan eğlenceli hayat.
süflî: aşağılık, bayağı, âdi.
şua: ışın, bir ışık kaynağından uzanan ışık telleri.
taife-i dâlle: dalâlete sapan taife, grup.
tecavüz: saldırma, sınırını aşma.
temerrüt: inatçılık, hakkı kabulde direnme.
tevafuk-i cifrî: cifirle ilgili tevafuk, cifrî hesaba göre birbirine denklik, uygunluk, münasebet.
tevafuk-i manevî: manevi uygunluk.

[1] اَلَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ 'nin makamı bin üç yüz yirmi yedi, eğer şeddeli ل ve ب ikişer sayılsa, Arabî tarihiyle bin üç yüz elli dokuz edip o tuğyanlı taifenin savletli zamanını göstererek tam tevafukla bakar. [2] وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا 'nin makamı, tenvin *nun* olmak cihetiyle, bin iki yüz dokuz ederek şeriat-ı İslâmîyeye su-i kast olarak ecnebî kanunlarını adliyeye sokmak fikri ve teşebbüsü tarihine tam tamına tevafukla bakar. Ve bu emareler gibi çok îmâlarla baştaki ayetin kuvvetli işaret ettiği Risale-i Nur'un muarızlarına zahir bir surette baktığı gibi, mefhum-i muhalifi delâletiyle dahi Risale-i Nur'a tam bakar. Hattâ dördüncü ayette Risale-i Nur'un Türkçe olmasını tahsin eder ve beşincide Arabî ve Türkçeyi tam bilmeyen ve mürşidleri ve âlimleri perişan olan vilâyat-ı şarkiyede Risale-i Nur imdatlarına ve her taifeden ziyade başlarına gelen hâdiseler ve ayette [3] بِاَيَّامِ اللهِ tabir edilen elîm vakıaları hatırlarına getirmekle ikaz ve irşad etmelerine bir mana-i işarî ve remzî ile emrediyor.

Bu ahirki ehemmiyetli işareti beyan etmeme şimdilik izin olmadığından yalnız herbirinin birtek remzi gayet kısa beyan edilecek. Şöyle ki:

DÖRDÜNCÜ AYETİN

[4] وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ اِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهٖ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ cümlesi makam-ı cifrîsiyle ve baştaki ayetin işaretleri karinesiyle,

adliye: mahkeme, yargılama işleriyle uğraşan daire .
ahir: son.
ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı .
Arabî: Arap diline ait.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
beyan: anlatma, açık söyleme, bildirme, izah .
cihet: yön.
delâlet: delil olma, gösterme .
ecnebi: yabancı.
ehemmiyetli: önemli.
elîm: şiddetli, çok dert ve keder veren.
emare: alâmet, belirti, nişan.
gayet: son derece.
hâdise: olay.
hâk: doğruluk, gerçek, hakikat; Allah.
ikaz: uyarı.
ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme.
imdat: yardım.
irşat: doğru yolu gösterme, gafletten uyandırma.
karine: işaret, ipucu, iz, delil.
makam: .
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
mana-yı remzî: işaretlerle anlatılmak istenen mana.
mefhum-ı muhalif: bir sözde bizzat kast edilen mananın tersinden anlaşılan, zıt anlam.
muarız: muhalefet eden, karşı çıkan, muhalif.
mürşit: bir tarikatın başında bulunan, tarikat bağlılarını uyaran, onları manevî bir terbiyeyle yetiştiren, marifet ve irfan nuruyla aydınlatan kimse, şeyh .
remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.
savlet: şiddetli hücum, saldırma.
su-i kast: kötü kasıt, kötü niyet; kötü kasıtla iş yapma, tuzak kurma .
Sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
suret: biçim, şekil, tarz.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
şeriat-ı İslâmiye: İslâm şeriatı.

1. Seve seve tercih ederler.
2. Doğru yolu eğri olarak gösterirler.
3. Allah'ın geçmişteki nimet ve azap günleri. (İbrahim Suresi: 5.)
4. Hak dini onlara açıklasın diye, her peygamberi Biz kendi kavminin lisanıyla gönderdik. (İbrahim Suresi:

tabir: ifade.
tahsin: beğenme, güzel bulma .
taife: takım, güruh.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
teşebbüs: girişim, bir işi yapmak için harekete geçme.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
tuğyan: azma, azgınlık, hiddetlenme.
vakıa: olay.
vilayat-ı şarkiye: şark vilayetleri, doğu illeri.
zahir: açık, âşikar.
ziyade: çok, fazla.

risalet ve nübüvvetin her asırda veraset noktasında naibleri, vekilleri bulunmak kaidesiyle bir mana-i remzî cihetinde vazife-i irsiyeti yapan *Risale-i Nur*'u, efradı içine hususi bir iltifatla dahil edip, lisan-ı Kur'ân olan Arabî olmayarak Türkçe olmasını takdir ediyor.

Evet, bunun makamı رَسُولٍ 'deki tenvin ن sayılmak ve şeddeli ل iki sayılsa ve şeddeli ى bir sayılsa bin üç yüz elli sekiz, her ikisi bir ر sayılsa bin üç yüz yirmi sekiz; şeddeliler iki sayılsa, tenvin sayılmazsa, bin üç yüz on sekiz, hem tenvin, hem şeddeliler sayılsa bin üç yüz altmış sekiz ederek, *Risale-i Nur*'un beş devresine ve beş vaziyetine remzen ve îmaen bakar.

BEŞİNCİ AYETTE

[1] اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِاَيَّامِ اللّٰهِ

[2] اِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِاَيَّامِ اللّٰهِ cümlesinde makam-ı cifrîsi, şeddeliler birer sayılmak cihetinde bin üç yüz elli bir ederek Risale-i Nur'un şimdilik beyanına iznim olmayan ehemmiyetli vazifesinin ve bu evamir-i Kur'ânîyeyi imtisalinin tarihine tam tamına tevafuk-i cifrî ve muvafakat-i maneviye karinesiyle ve kıssadan hisse almak münasebat-ı mefhumiye remziyle Risale-i Nur'a îmaen bakar. Daha yazılacak çok gaybî işaretler var; fakat izin verilmedi, şimdilik kaldı.

* * *

1. Kavmini karanlıklardan nura çıkar ve Allah'ın geçmişteki nimet ve azap günlerini onlara hatırlat. (İbrahim Suresi: 5.)
2. Nura çıkar ve Allah'ın geçmişteki nîmet ve azap günlerini hatırlat. (İbrahim Suresi: 5.)

Arabî: Arap diline ait.
asr: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
azap: günahlara karşı çekilecek ceza, eziyet, işkence.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cihet: yön.
dâhil: girme, içinde olma.
devre: dönem.
efrat: fertler.
ehemmiyetli: önemli.
evamir-i Kur'âniye: Kur'ân'ın emirleri.
gaybî: gaybla ilgili, bilinmeyenle ilgili.
hâk: doğru, gerçek, hakikat .
hisse: pay, nasip.
hususî: özel.
iltifat: ilgi gösterme, yüzünü çevirip bakma.
imaen: ima yoluyla, ima ederek, sezdirerek, işaretle.
imtisal: emre tamamen uyma, gerekeni yapma, alınan emre boyun eğme .
kaide: kural, esas, düstur.
karine: işaret, ipucu, iz, delil.
kavim: millet; aralarında dil, âdet, örf, kültür birliği olan insan topluluğu.
kıssa: anlatılan olay, hikaye.
lisan: dil.
lisan-ı Kur'ân: Kur'ân'ın dili.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
mana-yı remzî: işaretlerle anlatılmak istenen mana.
muvafakat-i manevîye: manevî uygunluk, denklik.
münasebat-ı mefhumiye: kavramların, manaların birbiriyle münasebetleri.
naip: vekil, bir kimsenin yerini tutan, işlerini yürüten kimse.
nimet: lütuf, ihsan, bağış.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
nübüvvet: nebilik, peygamberlik, Allah elçiliği.
peygamber: Allah tarafından haber getirerek İlahî emir ve yasakları insanlara tebliğ eden elçi, nebi .
remz: işaret, gizli ve kapalı bir surette ifade etme.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
risalet: elçilik, resullük, peygamber olarak gönderilme.
Sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
takdir: beğenme, beğendiğini belirtme .
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
tevafuk-ı cifrî: cifirle ilgili tevafuk, cifrî hesaba göre birbirine denklik, uygunluk, münasebet.
vazife: görev.
vazife-i irsiyet: yapısında olan görev, var oluş görevi.
vaziyet: durum.
veraset: vârislik, mirasçısı olma.

Sekizinci Şua

Üçüncü Bir Keramet-i Aleviye

Bir İfade-i Meram

Malûm olsun ki, ben Risale-i Nur'un kıymetini ve ehemmiyetini beyan etmekle Kur'ân'ın hakikatlerini ve imanın rükünlerini ilân etmek ve zaaf-ı imana düşenleri onlara davet etmek ve onların kuvvetlerini ve hakkaniyetlerini göstermek istiyorum. Yoksa, hâşâ, kendimi ve hiçbir cihetle beğenmediğim nefs-i emmaremi beğendirmek ve methetmek değildir. Hem, Risale-i Nur zahiren benim eserim olmak haysiyetiyle sena etmiyorum. Belki yalnız Kur'ân'ın bir tefsiri ve Kur'ân'dan mülhem bir tercüman-ı hakikîsi ve imanın hüccetleri ve dellâlı olmak haysiyetiyle meziyetlerini beyan ediyorum. Hatta, bir kısım risaleleri ihtiyarım haricinde yazdığım gibi, Risale-i Nur'un ehemmiyetini zikretmekte ihtiyarsız hükmündeyim. İmam-ı Ali'nin (radıyallahü anh), Ayetü'l-Kübra *namını verdiği Yedinci Şua risalesini yazmakta çok zahmet çektiğime bir mükâfat-ı acile ve bir alâmet-i makbuliyet ve bir medar-ı teşvik olarak bu keramet-i Celcelûtiye, inayet-i İlâhiye tarafından verildiğine şüphem kalmamış. Tahdis-i nimet kabîlinden bunu Sekizinci Şua olarak yazdım. Yoksa haşre dair mühim bir ayetin mu'cizeli olan bürhanlarını yazacaktım.*

alâmet-i makbuliyet: kabul olunduğunu belirtilen işaret, nişan v.b.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
beyan etmek: açıklamak, bildirmek, izah etmek.
bürhan: delil, ispat, hüccet.
cihet: yön.
dair: alakalı, ilgili.
dellâl: ilân edici; hakka davet eden.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
hakikat: gerçek, esas.
hakkaniyet: hak ve adakete uygunluk, hak ve doğruluktan ayrılmama.
hariç: dışarı.
hâşâ: asla, katiyen, öyle değil, Allah göstermesin.
haşr: kıyametten sonra bütün insanların bir yere toplanmaları, Allah'ın ölüleri diriltip mahşere çıkarması.
haysiyet: itibar.
hüccet: delil.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ifade-i meram: dilek ve maksadı ifade etme; kitaplara yazılan önsöz.
ihtiyar: irade, tercih; kendi istek ve arzularına göre hareket etme.
ihtiyarsız: irade ve istem dışı.
ilân: yayma, duyurma, bildirme.
iman: inanç, itikat.
iman: inanma, itikat.
inayet-i İlahiye: Allah'ın yardımı.
kabil: tür, gibi.
keramet-i Aleviye: Hz. Ali'ye ait keramet, olağanüstü, fevkalâde hâl.
keramet-i Celcelûtiye: Hz. Ali'nin kaleme aldığı Celcelûtiye duasının kerameti.
kıymet: değer.
malûm: bilinen, bilinir olan.
medar-ı teşvik: şevklendirme sebebi, teşvik kaynağı.
medih: övmek.
meziyet: bir şeyi başkalarından ayıran vasıf, üstünlük ve değerlilik vasfı.
mu'cize: benzerini yapmaktan insanların aciz kaldığı şey.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
mükâfat-ı âcile: âcil, peşin, acele bir mükâfat.
mülhem: içine doğmuş, ilham olunmuş.
nam: ad.
nefs-i emmare: insanı kötülüğe sürükleyen nefis, insana kötü ve günah olan işlerin yapılmasını emreden nefis.
radıyallahü anh: Sahabe veya İslâm büyüklerinin adı geçtiğinde söylenilen "Allah ondan razı olsun" manasında dua. Tek erkek için söylenir.
rükn: bir şeyi meydana getiren unsurlardan her biri, esas.
senâ: methetme, övme.
tahdîs-i nimet: Cenab-ı Hakka karşı şükrünü eda etme ve teşekkür etme maksadıyla kavuştuğu nimeti başkalarına anlatma.
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması.
tercüman-ı hakikî: gerçek tercüman.
zaaf-ı iman: iman zayıflığı.
zahiren: görünüşte.
zahmet: sıkıntı, eziyet, meşakkat.
zikretmek: anmak, bildirmek.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ [1]

[‹mam-› Ali'nin (rad›yallahü anh) Risale-i Nur'a dair üçüncü bir kerametidir.]

Evet, On Sekizinci ve Yirmi Sekizinci Lem'alarda izah ve ispat edilen iki zahir kerametini teyit ve takviye ederek kaside-i *Celcelûtiye*'sinde, *Siracünnur*'dan sarahat derecesinde haber verdiği gibi, yine o kasidede *Siracünnur*'un en namdar risalelerine parmak basıyor, âdeta alkışlıyor ve sekiz adet remiz ile meşhur bir kısım risalelerini gösteriyor.

BİRİNCİSİ:

Risale-i Nur'a tasrih eden تُقَادُ سِرَاجُ النُّورِ سِرًّا بَيَانَةً [2] fıkrasından sonra Süryanî lisanıyla Esma-i Hüsnadan istimdat ve suver-i Kur'âniye ile bir münacat yapıyor. Tam otuz üç surelerle öyle garip ve manidar bir tarzda zikrediyor ki, bir kısım sırları ve gaybî haberleri dahi bildirmek istediği anlaşılıyor. Ben sıkıntılı bir zamanda İmam-ı Ali'nin (radıyallahü anh) *Ayetü'l-Kübra* namını verdiği Yedinci Şuaı bitirdiğim aynı vakitte —itikadımca bana acele bir mükâfat ve bir ücret olarak— geceleyin *Celcelûtiye*'yi okudum.

Birden bir ihtar-ı gaybî gibi kalbime denildi:

İmam-ı Ali Radıyallahü Anh Risale-i Nur ile çok meşguldür. Mecmuundan haber verdiği gibi kıymettar risalelerine de işaret derecesinde remzedip ima ediyor. Eğer

1. Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.
2. Nurun kandili gizli olarak yakılıp aydınlatılır.

âdeta: sanki.
dair: alakalı, ilgili.
esma-yı hüsna: Allah'ın adları, Allah'ın doksan dokuz güzel ismi.
garip: tuhaf, şaşılacak.
gaybî: gaypla ilgili, görünmeyenlere ait.
ihtar-ı gaybî: gaybî olarak yapılan hatırlatma, uyarı.
ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
istimdat: medet dileme, imdat isteme, yardıma çağırma.
itikat: kesin inanma, iman.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.
Kaside: belli bir amaçla yazılmış divan şiiri ve bu şiirin nazım şekli.
kaside-i Celcelûtiye: Hz. İmam-ı Ali'nin Hz. Peygamberin derslerine istinaden kaleme aldığı ve aslı cifir ve ebcet hesabı ile alâkalı olarak telif edilen Süryanice kaside.
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.
kıymettar: kıymetli, değerli.
lisan: dil.
manidar: nükteli, ince manalı.
mecmu: toplam, tüm.
meşgul: bir işle uğraşan, ilgilenen.
meşhur: şöhretli, herkesin bildiği, yaygınlık kazanmış.
mükâfat: iyi bir iş, hizmet veya başarıdan ötürü verilen şey, ödül.
münacat: Allah'a dua ve yalvarma maksadıyla yazılan şiir.
nam: ad.
namdar: meşhur, ünlü, şöhretli, namlı.
radıyallahü anh: Sahabe veya İslâm büyüklerinin adı geçtiğinde söylenilen "Allah ondan razı olsun" manasında dua. Tek erkek için söylenir.
remiz: kelime ve cümleye yüklenilmiş gizli mana, şifre, sembol.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik.
sır: gizli hakikat.
Siracünnur: Risale-i Nur Külliyatından, Said Nursî'nin bir eseri.
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
suver-i Kur'âniye: Kur'ân'ın sureleri.
süryanî: Suriye ve Türkiye'nin güney doğusunda yaşayan, Sami ırkından bir Hıristiyan topluluğu.
takviye: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma, teyit ve tasdik etme.
tarz: biçim, şekil, suret.
tasrih: açık açık söyleme, açıktan açığa bildirme, açıkça anlatma.
teyit: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma; doğru çıkarma.
zahir: açık, âşikar.
zikretmek: anmak, bildirmek.

sarih bir surette gayptan haber vermek, çok zararları bulunduğundan, hikmete münafi olduğu cihetle hikmet-i İlâhiye tarafından yasak olmasa idi tasrih edecekti.

Meselâ, sureleri tadat ederken, yirmi beşinciye geldiği vakit diyor ki:

بِحَقِّ تَبَارَكَ ثُمَّ نُونٍ وَسَآئِلٍ ❁ وَبِسُورَةِ التَّهْمِيزِ وَالشَّمْسُ كُوِّرَتْ ❁
وَبِالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى ❁ وَبِاقْتَرَبَتْ لِلَى الْأُمُورُ تَقَرَّبَتْ ❁
وَبِسُورَةِ الْقُرْاٰنِ حِزْبًا وَاٰيَتًا ❁ عَدَدَ مَا قَرَأَ الْقَارِى وَمَا قَدْ تَنَزَّلَتْ ❁
فَاَسْئَلُكَ يَا مَوْلَاىَ بِفَضْلِكَ الَّذِى ❁ عَلٰى كُلِّ مَآ اَنْزَلْتَ كُتُبًا تَفَضَّلَتْ ❁ [1]

İşte bu fıkralarda Eskişehir Ağır Ceza Mahkemesini hayrette bırakan ve üstünde gözle görünen bir kerametiyle ve kıyamet ve haşri ispat eden harika hüccetleriyle iştihar eden Yirmi Dokuzuncu Söze Hazret-i İmam-ı Ali Radıyallahü Anh, zikir ve tadat ettiği surelerin yirmi dokuzuncu mertebesinde وَالشَّمْسُ كُوِّرَتْ [2] ile ona işaret eder. Çünkü, kıyamet kopmasından gayet dehşetli haber veren اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ [3] suresine tam mutabık bir surette o Yirmi Dokuzuncu Söz, kıyametin ve harab-ı âlemin ve mevt-i dünyanın ve hayat-ı ahiretin ve ihya-i emvatın kat'î hüccetlerini beyan ederken, bu surenin dehşetli tasvirini zikretmesi, hem manada, hem yirmi dokuzuncu mertebede tetabukları o işareti ispat eder.

1. Mülk (Tebareke), Kalem (Nun), Mearic, Hümeze, Tekvir, Zariyat, Necm ve Kamer (Ikterabet) Surelerinin hürmetine her iş bana yakın oldu. Ve hizip hizip, ayet ayet nazil olan Kur'ân surelerinin hakkı için, bunları okuyanların okumaları adedince ve nazil olan ayet ve surelerin sayısınca, indirdiğin bütün faziletli kitapların faziletleri hürmetine Senden yardım diliyorum ey Rabbim!
2. Tekvir Suresi hürmetine...
3. Güneş dürülüp toplandığında. (Tekvir Suresi: 1.)

beyan etmek: açıklamak, bildirmek, izah etmek.
cihet: yön.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
gayet: son derece.
gayp: gizli olan, görünmeyen şeyler ve alemler.
harab-ı âlem: âlemin yıkılması, kıyametin kopması.
hârika: olağanüstü.
haşr: kıyametten sonra bütün insanların bir yere toplanmaları, Allah'ın ölüleri diriltip mahşere çıkarması.
hayat-ı âhiret: âhiret hayatı.
hikmet: İlahî gaye, yüksek bilgi, fayda.
hikmet-i İlâhiye: Allah'ın hikmeti, mahlûkatın yaratılışında Allah'ın gayeleri.
hüccet: delil.
ihya-yı emvat: ölüleri diriltme.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
iştihar: meşhur olma, şöhret bulma, tanınma.
kandil: lamba.
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.
kıyamet: bütün kâinatın Allah tarafından tayin edilen bir vakitte yıkılıp mahvolması.
mertebe: derece, basamak.
meselâ: örneğin.
mevt-i dünya: dünyanın ölümü.
mutabık: uygun.
münâfi: zıt, aykırı.
radıyallahü anh: Sahabe veya İslâm büyüklerinin adı geçtiğinde söylenilen "Allah ondan razı olsun" manasında dua. Tek erkek için söylenir.
Rahim: sonsuz merhamet sahibi olan Allah.
Rahman: sonsuz merhamet sahibi ve şefkatle bütün varlıkları rızıklandıran Allah.
sarih: açık, âşikar.
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
suret: biçim, şekil, tarz.
tadat: sayma.
tasrih: açık açık söyleme, açıktan açığa bildirme, açıkça anlatma.
tasvir: resmini yapma.
tetabuk: birbirine uygun gelme, uyma.
zikir: anma, bildirme.
zikretmek: anmak, bildirmek.

Hem, tahavvülât-ı zerratta boğulan maddiyyunları susturan ve zerratın tahavvülâtı ve harekâtını, vazife ve intizamlarını emsalsiz bir tarzda ispat eden Otuzuncu Söz namındaki Zerrat Risalesine Hazret-i İmam-ı Ali Radıyallahü Anh, otuzuncu mertebede [1] وَبِا الذَّارِيَاتِ ذَرْوًا kasemiyle ona işaret eder. Evet bu işarette lâfzen ve sureten Sure-i وَالذَّارِيَاتِ ve *Risale-i Zerrat*, birbirine müşabehetle beraber mana cihetiyle dahi münasebet var. Çünkü, sure-i [2] وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا 'ın başında "*Tesadüfî ve intizamsız zannedilen temevvücat-ı havaiye, gayet hikmetli ve vazifedar olarak rububiyetin tekvinî emirlerini etrafa yetiştirir*" diye ifade ettiği gibi, Risale-i Zerrat dahi maddiyyunlar tarafından tesadüfî ve intizamsız telâkki edilen harekât-ı zerrat dahi, gayet hikmetli ve o zerreler muntazam vazifelerle vazifedar olduklarını gayet kuvvetli ve kat'î bürhanlar ile ispat ediyor.

Hem, Mirac-ı Muhammedî Aleyhissalâtü Vesselâmı delâil-i akliye ile gayet makul ve kat'î bir surette ispat eden ve Otuz Birinci Söz namında ve mertebesinde bulunan Risale-i Miraç'a, Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) otuz birinci mertebede Mirac-ı Ahmedî (a.s.m.) ve Kab-ı Kavseyndeki müşahede ve mükâlemeyi sarih bir surette başlayan Sure-i [3] وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى 'nın başında bulunan وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى cümlesi ile sarahate yakın bir tarzda o

1. Zariyat Suresi hürmetine...
2. Yemin olsun esip savuran rüzgâra. (Zariyat Suresi: 1.)
3. Kayan yıldıza yemin olsun. (Necm Suresi: 1.)

aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.
bürhan: delil, ispat, hüccet.
cihet: yön.
delâil-i akliye: akıl ile bulunan deliller, akla ait deliller, akılla anlaşılabilen deliller.
emsalsiz: benzersiz.
gayet: son derece.
harekât: hareketler.
harekât-ı zerrat: zerrelerin, atomların hareketleri.
hikmet: İlahî gaye, yüksek bilgi, fayda.
intizam: düzenlilik, düzgünlük.
intizamsız: düzensiz, düzgün olmama.
ispat: kanıtlama.
Kab-ı Kavseyn: iki yay mesafesi; Hz. Muhammed'in Mirac'a çıkışıyla vardığı son nokta; bütün yaratılanları arkasına alıp Yaratanla müşerref ve muhatap olduğu makam.
kasem: yemin, ahit.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
lafzen: sözlü olarak.
maddiyyun: maddenin ezelî ve ebedî olduğuna, sonradan yaratılmamış bulunduğuna inananlar, maddeye bağlı kalanlar, maddeciler, materyalistler.
makul: akla yakın, akla uygun, aklın kabul edeceği.
mertebe: derece, basamak.
Mirac-ı Ahmedî: Peygamberimizin (a.s.m) Cenab-ı Hakk'ın huzuruna ruhen, cismen ve hâlen çıkması mucizesi.
Mirac-ı Muhammedî: Peygamberimizin (a.s.m) Cenab-ı Hakk'ın huzuruna ruhen, cismen ve hâlen çıkması mucizesi.
muntazam: nizamlı, intizamlı, düzenli ve düzgün biçimde.
mükâleme: konuşma.
münasebet: ilgi, ilişki; münasiplik, uygun olma.
müşabehet: benzeme, benzeyiş.
müşahede: İlahî sırları ve tecelleri seyretme.
nam: ad.
radıyallahü anh: Sahabe veya İslâm büyüklerinin adı geçtiğinde söylenilen "Allah ondan razı olsun" manasında dua. Tek erkek için söylenir.
Risale-i Mirac: Mirac Risalesi, Risale-i Nur Külliyatından 31. söz.
Risale-i Zerrât: Risale-i Nur Külliyatından zerreler risalesi anlamında 30. söz.
rububiyet: Cenab-ı Hakk'ın her zaman, her yerde, her mahluka muhtaç olduğu şeyleri vermesi, onu terbiye etmesi ve idaresi altında bulundurma vasfı.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik.
sarih: açık, âşikar.
suret: biçim, şekil, tarz.
sureten: suret olarak, görünüş itibarıyla, şekilce, şekil olarak.
tahavvülât: tahavvüller, değişmeler.
tahavvülât-ı zerrat: zerrelerin değişmesi, atomlardaki bir hâlden başka bir hâle geçme, değişiklik.
tarz: biçim, şekil, suret.
tekvinî: tekvin ile ilgili, yaratmaya, var etmeye dair.
telâkki: anlama, kabul etme.
temevvücât-ı havaiye: havadaki dalgalanma.
tesadüfî: tesadüfle ilgili, rastgele, tesadüf olarak.
tesadüfî: tesadüfle ilgili, rastgele, tesadüf olarak.
vazife: görev.
vazifedar: vazifeli, vazifesi olan, iş gören.
zerrat: zerreler, atomlar.
zerre: en küçük parça, molekül, atom.

risaleye işaret eder ve Sure-i وَالطُّورِ 'yi bırakarak وَالذَّارِيَاتِ 'tan sonra وَالنَّجْمِ Suresini zikretmesi bu işareti kuvvetlendirir.

Hem, Şakk-ı Kamer mu'cizesini münkirlere karşı kuvvetli deliller ile ispat eden *Miraç Risalesinin* zeyli bulunan *Şakk-ı Kamer Risalesi* namında otuz birinci mertebenin ahirinde olan o risaleye, Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) şakk-ı kameri nass-ı sarih ile zikreden sure-i اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ[1] 'den iktibas ederek, otuz birinci mertebenin akabinde zikredilen وَبِاقْتَرَبَتْ لِيَ الْأُمُورُ تَقَرَّبَتْ[2] fıkrasıyla sarahate yakın işaret eder.

Malûmdur ki, Risale-i Nur, başta otuz üç adet Sözlerdir ve *Sözler* namıyla yâd edilir. Fakat, Otuz Üçüncü Söz müstakil değil, belki otuz üç adet Mektubattan ibarettir ve *Mektubat* namıyla zikredilir. Sonra Otuz Birinci Mektup dahi müstakil değil, belki otuz bir adet Lem'alardan mürekkeptir ve *Lem'alar* adı ile müştehirdir. Sonra Otuz Birinci Lem'a dahi müstakil olmamış, o da inşaallah otuz bir adet Şualardan mürekkep olacak. *El-Ayetü'l-Kübra* Yedinci ve bu risale Sekizinci Şualarıdır. Demek *Sözler*'in hatimesi Otuz İkinci Sözdür.

Hem, Risale-i Nur'un yıldızları içinde bir güneş hükmünde şakirtlerince telâkki edilen Otuz İkinci Söz

ahir: son.
akabinde: arkası sıra, peşinden, peşi sıra, ardından, ardı sıra.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
fıkra: bent, madde, paragraf.
hatime: son, nihayet, bitiş.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ibaret: meydana gelen, oluşan, müteşekkil.
iktibas: alıntı.
inşaallah: Allah isterse, Allah dilerse, Allah'ın emri olursa, Allah izin verirse manalarında kullanılan bir dua.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
malûm: bilinen, bilinir olan.
mertebe: derece, basamak.
mevkıf: bölüm.
Miraç: Peygamberimiz Hz. Muhammed (a.s.m.) Efendimizin, Recep ayının 27. gecesinde Cenab-ı Hakkın huzuruna ruhen, cismen, hâlen çıkması mu'cizesi.
mu'cize: benzerini yapmaktan insanların aciz kaldığı şey.
münkir: Allah'ın varlığını kabul ve tasdik etmeyen, imansız, dinsiz.
mürekkep: den oluşmuş, -den olma.
müstakil: başlı başına, bağımsız.

1. Kıyamet yaklaştı, ay yarıldı. (Kamer Suresi: 1.)
2. Ve Kamer (Ikterabet) Surelerinin hürmetine, her işi bana yakın kıl.

müştehir: iştihar eden, şöhret bulan, şöhret kazanan, meşhur, ünlü.
nam: ad.
nass-ı sarîh: dinin apaçık hükmü, emri.
risale-i câmia: toplayıcı risale.
risale-i harika: harika risale, harika kitapçık.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik.
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
şakirt: talebe, öğrenci.
şakk-ı kamer: ayın ikiye bölünmesi; Hz. Muhammed'in (a.s.m.) Cenab-ı Hakkın izniyle, bir parmak işaretiyle ayı ikiye bölmesi suretiyle gösterdiği büyük mu'cize.
telâkki: anlama, kabul etme.
yâd: anma.
zeyl: ek, bir eserin devamı olarak yazılan kısım.
zikretmek: anmak, bildirmek.

namındaki Üç Mevkıflı risale-i harika ve camia ve *Sözler*'in bir cihette hatimesi ve cemiyetli neticesi olan o risaleye Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) onun fevkalâde ehemmiyetini ve camiiyetini göstermek için Kur'ân'ın çok sureleriyle birden otuz ikinci mertebede [1] وَبِسُورَةِ الْقُرْاٰنِ حِزْبًا وَاٰيَتًا kasemiyle otuz ikinci mertebede bulunan o cami risaleye işaret eder. Risale-i Nur'un Otuz Üçüncü Sözü ise, bundan evvel beyan ettiğimiz gibi otuz üç adet mektuplardan ibaret ve *Mektubat* namında otuz üç kitap ve yüzden ziyade risalelerdir.

İşte Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) otuz üçüncü mertebede ve kaseminde Otuz Üçüncü Sözün eczaları olan o yüz on kitap ve Mektubata birden işaret etmek için yüz on semavî suhuf namında yüz on muhtasar kitaplar ve o büyük mukaddes kitaplardan istimdat manasında olan şu [2] فَاَسْئَلُكَ يَا مَوْلَاىَ بِفَضْلِكَ الَّذِى ❁ عَلٰى كُلِّ مَآ اَنْزَلْتَ كُتُبًا تَفَضَّلْتَ kelâmıyla işaret eder.

Malûmdur ki, ilm-i belâgatte ve fenn-i beyanda uzak ve gizli manalara delâlet etmek için karine tabir ettikleri emarelerden ve münasebetlerden birisi bulunsa, uzak bir mana ve gizli ve işarî olan bir mefhum, karinenin kuvvetine göre sarih ve zahir manası gibi kabul edilir. İşte bu kaideye binaen, bu işarî manaların her birisine müteaddit karineler, emareler bulunduğu gibi sair arkadaşları da ona karineler olur. Risale-i Nur'un mecmuundan haber

1. Hizip hizip, ayet ayet Kur'ân Suresinin hürmetine...
2. İndirdiğin bütün faziletli kitapların faziletleri hürmetine Senden yardım diliyorum ey Rabbim!

beyan etmek: açıklamak, bildirmek, izah etmek.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
cami: toplayan, içine alan, kapsayan.
camiiyet: toplayıcı, ihtiva ve ihata edicilik.
cemiyetli: bir çok şeyi bir arada bulunduran, pek çok özellikleri içine alan, kapsamlı.
cihet: yön.
delâlet: delil olma, gösterme; alamet, işaret.
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
emare: alâmet, belirti, nişan.
evvel: önce.
fenn-i beyan: belâğat ilminin üç bölümünden ikinci bölümüdür. İfade etme yolları olan teşbih, mecaz ve kinayeden bahseden ilim.
fevkalâde: olağanüstü.
fıkra: bent, madde, paragraf.
hatime: son, nihayet, bitiş.
ibaret: meydana gelen, oluşan, müteşekkil.
ilm-i belâgat: belâgat ilmi.
istimdat: medet dileme, imdat isteme, yardıma çağırma.
işarî: bir kelimenin açık manasına bağlı olarak ikinci ve üçüncü derecede işaret yolu ile yapılan açıklama.
kaide: kural, esas, düstur.
karine: işaret, ipucu, iz, delil.
kasem: yemin, and.
kelâm: söz, lafız.
Kur'ân: Allah tarafından vahiy yoluyla Hz. Muhammed'e indirilmiş, semavî kitapların sonuncusu.
malûm: bilinen, bilinir olan.
mecmu: toplam, tüm.
mefhum: bir sözün ifade ettiği mana.
mertebe: derece, basamak.
muhtasar: kısaltılmış, özet.
mukaddes: takdis edilmiş, kutsal, aziz, temiz.
münasebet: ilgi, ilişki; münasiplik, uygun olma.
müteaddit: çeşitli, bir çok.
nam: ad.
sâir: diğer, başka, öteki.
sarih: açık, âşikar.
semavî: Allah tarafından olan, İlâhî.
suhuf: dört büyük kitap dışında sahifeler şeklinde, bazı peygamberlere vahiy ile gelen emirler.
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
tabir: ifade.
zahir: açık, görünür.
ziyade: çok, fazla.

veren sarih fıkralar dahi her birisine kuvvetli bir karinedir.

İKİNCİ REMİZ:

Kur'ân'ın el-Ayetü'l-Kübrası olan تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ [1]'nin hakikat-i kübrasını ve tefsir-i ekberini gösteren ve Ramazan-ı Şerif'in ilhamî bir hediyesi bulunan Yedinci Şua risalesine Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) *Mektubat*'a işaretten sonra *Lem'alar*'a işaret içinde *Şualar*'a bakarak **(HAŞİYE)** [2] وَبِالْاٰيَتِ الْكُبْرٰى اَمِنّى مِنَ الْفَجَتْ deyip ilm-i belâgatçe "müstetbeatü't-terakip" ve "maarizü'l-kelâm" denilen mana-i zahirînin tebaiyetiyle ve perdesinin arkasıyla müteaddit karinelerin kuvvetine göre işaret eder. Ve o acip ve yüksek ve tevhidin hüccetü'l-kübrası ve el-Ayetü'l-Kübranın bir alâmet-i kübrası ve bir tefsir-i azamı olan risaleye *Ayetü'l-Kübra* namı veriyor. Ve o namla hem menbaı olan Ayetü'l-Kübranın azametini, hem bu Yedinci Şua olan vahdaniyetin ve tevhidin bürhan-ı azamının fevkalâde kuvvetini ilân eder, haber verir. Hazret-i İmam-ı Ali'nin (r.a.) bu büyük iltifatına bu risalenin liyakatine her kimin bir şüphesi varsa, gelsin, bir defa o

HAŞİYE: İmam-ı Ali bu fıkra ile işaret eder ki, *Ayetü'l-Kübra* risalesi yüzünden şakirtleri bir musibete düşecekler ve onun kerameti ve bereketiyle emniyete ve selâmete çıkacaklar. Evet, bu keramet-i Aleviye tam tamına çıktı ki, o risale için hapse düşüp ve onun kuvvetli hakikatleriyle kurtuldular.

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
alâmet-i kübra: en büyük işaret, en büyük belirti.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
ayetülkübra: en büyük delil, ayet anlamında Risale-i Nur'da 7. Şua adlı eser.
azamet: büyüklük.
bürhan-ı azam: en büyük delil.
fevkalâde: olağanüstü.
hakikat-ı kübra: en büyük olan gerçek.
haşiye: dipnot.
hüccetü'l-kübra: en büyük hüccet, delil.
ilân: yayma, duyurma, bildirme.
ilhamî: ilham ile elde edilen, ilham ile ulaşılan.
ilm-i belâgat: belâgat ilmi.
iltifat: ilgi gösterme, yüzünü çevirip bakma.
kamer: Kur'ân-ı Kerîm'in 54. suresi.
karine: işaret, ipucu, iz, delil.
kıyamet: bütün kâinatın Allah tarafından tayin edilen bir vakitte yıkılıp mahvolması.
liyakat: lâyık olma, değerlilik, yararlılık, uygunluk.
maarîzü'l-kelâm: bir sözün asıl manası dışında, başka manayı ifade etmesi, başka manaların istenmesi.
mana-i zahirî: zahire ait mana, açık mana, görünen mana.
menba: kaynak.
müstetbeâtü't-terâkîb: sözdeki, birbirine bağlı, işaretli manalar. kelimelerin kullanış ve tarzlarından hareketle onların zımnında bulunduğu anlaşılan manalar.
müteaddit: çeşitli, bir çok.
nam: ad.
Ramazan-ı Şerif: mübarek, şerefli Ramazan ayı.
remiz: kelime ve cümleye yüklenilmiş gizli mana, şifre, sembol.
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
tebaiyet: tâbilik, tâbi olma, uyma.
tefsir-i azam: büyük tefsir.
tefsir-i ekber: en büyük tefsir.
tevhid: Allah'ın bir olduğuna inanma, birleme.
vahdaniyet: Allah'ın birliği ve varlığı, Allah'ın bir oluşu.

1. Yedi gökle yer ve onların içindekiler Onu tesbih eder. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)
2. Yâ Rab! *Ayetü'l-Kübra* hürmetine beni kurtar, emân ve emniyet ver.

risaleyi okusun. Eğer, "Evet, lâyıktır" demezse, bana tuh desin!

Evet, Kur'ân'ın aleyhinde bin seneden beri müntakimâne hazırlanan dinsizlerin itirazlarını ve kâfir feylesofların teraküm edip şimdi yol bularak intişar eden şüphelerini ve Kur'ân'ın dehşetli darbelerinden intikam besleyen muannit Yahudîlerin ve mağrur bir kısım Hristiyanların hücumlarını def' edip mukabele eden ve her asırda Kur'ân'ın pek çok kahramanları ve manevî kal'aları vardı. Şimdi ihtiyaç bir-ikiden, yüze çıkmış; ve müdafiler yüzden, iki üçe inmiş.

Hem, hakaik-ı imaniyeyi ilm-i kelâmdan ve medreseden öğrenmek çok zamana muhtaç bulunduğundan, bu zamanda o kapı dahi kapandı. Hem çabuk, hem herkes anlayacak bir tarzda en derin hakikatleri talim eden Risale-i Nur, elbette İmam-ı Ali Radıyallahü Anhın bu iltifatına lâyıktır.

Hem İmam-ı Ali (r.a.) onuncu mertebe-i tadadında onuncu sure olarak ve kıyamet ve Leyle-i Berata bakan وَبِسُورَةِ الدُّخَانِ فِيهَا سِرًّا قَدْ أُحْكِمَتْ[1] deyip, mana-i işarîsiyle, "Onuncu Söz" namında ve mertebesinde olan Haşir Risalesine işaretle beraber, o risalenin fevkalâde ehemmiyetini ve gayet muhkem olduğunu ve o zamanın dumanlı karanlıklarını izale eden bir Leyle-i Beratın bir kandili hükmünde bulunmasına ve haşir ve kıyametin bir alâmeti olan duhan, hem Leyle-i Beratın senevî olarak

1. Ve içine muhkem sırlar yerleştirilen Duhan Suresinin hürmetine.

alâmet: belirti, işaret, iz.
aleyh: karşı, karşıt.
asr: yüzyıl.
darbe: vuruş, vurma, çarpma.
def: mani olma, kovma, ortadan kaldırma.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
duhan: duman.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
fevkalâde: olağanüstü.
feylesof: sapık fikirli, felsefe ile uğraşan.
gayet: son derece.
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.
hakikat: gerçek.
haşir: kıyametten sonra bütün insanların bir yere toplanmaları, Allah'ın ölüleri diriltip mahşere çıkarması.
hikmet: İlahî gaye, yüksek bilgi, fayda.
hücüm: saldırma.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ilm-i kelâm: kelâm ilmi, Cenab-ı Hakkın zat ve sıfatlarından, nübüvvet, haşir, kader gibi imana ait meselelerden İslâmî esaslar dairesinde delil ve bürhana dayalı olarak bahseden ilim.
iltifat: ilgi gösterme, yüzünü çevirip bakma.
imaen: ima yoluyla, ima ederek, sezdirerek, işaretle.
intikam: öç alma, kendisine, bulunduğu topluluğa veya benimseciği bir şeye karşı yapılan kötülüğe karşılık verme.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma.
izale: giderme, ortadan kaldırma.
kafir: Allah'ı ve İslamiyeti inkar eden, dinsiz.
kal'a: büyük hisar.
kandil: lamba.
karine: işaret, ipucu, iz, delil.
kıyamet: bütün kâinatın Allah tarafından tayin edilen bir vakitte yıkılıp mahvolması.
Leyle-i Berat: Berat Gecesi, Şaban ayının 15. gecesi.
mağrur: gururlu; kendini beğenmiş, büyüklük taslayan.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
medrese: eski dönemde ders okutulan düzenli öğretim kuruluşu.
mertebe: derece, basamak.
mertebe-i tadat: sayı mertebesi.
muannit: inatçı, ayak direyen.
muhkem: sağlam, dayanıklı.
mukabele: karşı gelme, karşı koyma.
müdafi: müdafaa eden, savunan, koruyan, dayanan.
müntakimane: intikam alırcasına, öç alana yakışır şekilde.
nam: ad.
radıyallahü anh: Sahabe veya İslâm büyüklerinin adı geçtiğinde söylenilen "Allah ondan razı olsun" manasında dua. Tek erkek için söylenir.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
senevî: senelik, yıllık.
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
taksim-i umur: işlerin bölünmesi.
talim: ders verme, öğretme.
tarz: biçim, şekil, suret.
tefrik: birbirinden ayırma, ayrı tutma.
teraküm: birikme, yığılma, toplanma.

hikmetli tefrik ve taksim-i umur noktalarıyla ve başka karineler ile imaen ve remzen haber veriyor.

Evet, Onuncu Söz çok ehemmiyetli bir belâyı defetti. Hürriyet-i efkâr serbestiyeti ve Harb-i Umumî sarsıntısı vaktinde haşri inkâr eden münafıklar, fırsat bulup çok yerlerde zehirli fikirlerini izhara başladıkları bir zamanda Onuncu Söz çıktı ve tab edildi. Bin nüshası etrafa yayıldı; onu gören herkes kemal-i iştiyak ve merakla okudu. Zındıkların kâfirâne fikirlerini tam kırdı ve onları susturdu, İmam-ı Ali Radıyallahü Anhın bu takdirine liyakatini ispat etti. Kimin şüphesi varsa, gelsin, onu dikkatle okusun, haşrin ne kadar kuvvetli bir bürhanı olduğunu görsün.

Hem Hazreti İmam-ı Ali Radıyallahü Anh on dokuzuncu sure olarak Suretü'n-Nur'u وَبِسِرِّ حَوَامِيمَ الْكِتَابِ جَمِيعِهَا ❁ عَلَيْكَ بِفَضْلِ النُّورِ يَانُورَ أَقْسِمَتْ[1] fıkrasıyla zikrederek, pek muhtasar olan On Dokuzuncu Söze ve pek mükemmel bulunan On Dokuzuncu Mektuba işaret için nur lâfzını tekrar etmekle mektupların mertebesi, yani On Dördüncü Mektup noksan kalmasına imaen Sure-i Nur'u on beşincide yine zikretmesiyle gayet lâtif ve müdakkikane haber veriyor. Ve o iki risaleleri, Risale-i Nur'un, büyük nurları olduklarını bildiriyor.

Evet, risalet-i Muhammediye Aleyhissalâtü Vesselâma dair olan On Dokuzuncu Söz, hem üç cihetle kerametli

alâmet: belirti, işaret, iz.
Aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.
belâ: musibet, sıkıntı.
bürhan: delil, ispat, hüccet.
cihet: yön.
dair: alakalı, ilgili.
def: mani olma, kovma, ortadan kaldırma.
duhan: duman .
ehemmiyetli: önemli.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm .
gayet: son derece.
Harb-i Umumî: genel harp, dünya savaşı.
haşr: kıyametten sonra bütün insanların bir yere toplanmaları, Allah'ın ölüleri diriltip mahşere çıkarması.
hikmet: İlahî gaye, yüksek bilgi, fayda.
hürriyet-i efkar: fikir ve düşünce hürriyeti.
imaen: ima yoluyla, ima ederek, sezdirerek, işaretle.
inkâr: reddetme, inanmama, kabul ve tasdik etmeme.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
izhar: gösterme, açığa vurma.
kâfirâne: kâfircesine, Allah'ı inkar edercesine.
karine: işaret, ipucu, iz, delil.
kemal-i iştiyak: istek ve arzunun son derecesi, tam bir istek ve arzu.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
lâtif: yumuşak, tatlı, hoş.
Leyle-i Berat: Berat Gecesi, Şaban ayının 15. gecesi.
liyakat: layık olma, ehliyet.
mertebe: derece, basamak .
muhtasar: kısaltılmış, özet.
müdakkikane: dikkatlice, inceden inceye araştırarak.
münafık: nifak sokan, arabozucu; kalbinde küfrü gizlediği halde Müslüman görünen.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.
Radıyallahü Anh: Allah ondan razı olsun.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
risalet-i Muhammediye: kâinatın nuru ve şuuru olan Hz. Muhammed'in (a.s.m.) peygamberliği.
senevî: senelik, yıllık .
serbestiyet: serbestlik, rahat ve serbest olma hâli .
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
Sure-i Nur: Nur suresi.
Suretü'n-Nur: Nur Suresi.
tab: kitap basma.
takdir: beğenme, beğendiğini belirtme .
taksim-i umur: işlerin bölünmesi.
tefrik: birbirinden ayırma, ayrı tutma.
zındık: Allah'a ve ahirete inanmayan, Allah'ı inkâr eden, imansız, münkir .
zikr: anma, bildirme.

1. Kur'ân'da geçen bütün "Hâ, mîm"lerde bulunan sırların hürmetine ey Nur, risalelere bölünmüş Nurun hürmetine beni koru!..

ve harika olan On Dokuzuncu Mektup, elhak, Risale-i Nur'un en parlak birer nurudurlar. Ve Aişe-i Sıddıka Radıyallahü Anhanın beraati münasebetiyle, Ayet-i Nur'un [1] مَثَلُ نُورِهِ kelimesindeki zamir, üç vecihten birisiyle Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâma raci olmak haysiyetiyle, Sure-i Nur, zat-ı Muhammediye Aleyhissalâtü Vesselâm ile ziyade alâkadar bulunduğundan, o sure ile risalet-i Muhammediye Aleyhissalâtü Vesselâmı ispat eden o iki risaleye iki nur lâfzıyla, belki üç nur kelimeleriyle yine aynen risalet-i Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâmı ispat eden Miraç Risalesine dahi işaret etmiş.

Ben itiraf ediyorum ki, On Dördüncü Mektup noksan kaldığını unutmuştum. Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) aynı sureyi iki defa tekrar etmesiyle tahattur ettim ve işaratındaki dikkatine hayran oldum. Fakat o tekrar, yalnız On Dokuzuncu Söz ve Mektup için sayılır; ondan sonrakilere nispeten sayılmaz.

ÜÇÜNCÜ REMİZ:

Yirmi Sekizinci Lem'ada izah ve ispat edilen [2] تُقَادُ سِرَاجُ النُّورِ سِرًّا بَيَانَةً ❁ تُقَادُ سِرَاجُ السَّرْجِ سِرًّا تَنَوَّرَتْ ❁ [3] بِنُورِ جَلَالٍ بَازِخٍ وَشَرَنْطَخٍ ❁ بِقُدُّوسِ بَرْكُوتٍ بِهِ النَّارُ أُخْمِدَتْ ❁ fıkralarıyla Risale-i Nur'un üç ehemmiyetli vaziyetini haber veriyor. Bu fıkraların sarahate yakın bir surette hem cifir, hem mana cihetiyle Risale-i Nur'a işaretini On Sekizinci Lem'ada izahına binaen, burada ise orada

1. Onun nurunun misali... (Nur Suresi: 35.)
2. Nurun kandili gizli olarak yakılıp aydınlatılır. Kandiller kandili gizli olarak tutuşturulur; o da tenevvür eder.
3. Celâl, Raûf, Kuddüs, Rahman, Rahîm ve Hakîm isimlerinden aldığı onun nuruyla dalâlet ve fitne ateşi söndürülür.

alâkadar: ilgili, ilişki.
Aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.
ayet-i Nur: Nur ayeti; Nur Suresi 35. ayet.
beraat: .
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
cihet: yön.
ehemmiyetli: önemli.
elhak: hakkın tâ kendisi, tam doğrusu; doğrusu ya .
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
hârika: olağanüstü.
haysiyet: itibar.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
işarat: işaretler, haber vermeler.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.
Miraç: Peygamberimiz Hz. Muhammed (a.s.m.) Efendimizin, Recep ayının 27. gecesinde Cenab-ı Hakkın huzuruna ruhen, cismen, hâlen çıkması mu'cizesi.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
nispeten: nispetle, kıyaslayarak.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
raci: bir şahıstan kinaye olan zamir, şahıs zamirlerinin gösterdiği.
Radıyallahü Anha: Allah ondan razı olsun. (kadın için.).
remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
risalet-i Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) peygamberliği.
risalet-i Muhammediye: kâinatın nuru ve şuuru olan Hz. Muhammed'in (a.s.m.) peygamberliği.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik.
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
Sure-i Nur: Nur suresi.
suret: biçim, şekil, tarz.
tahattur: hatıra gelmek, hatırlamak.
vaziyet: durum.
vecih: cihet, yön.
zat-ı Muhammediyye: Hz. Muhammed'in zatı, kişiliği.
ziyade: fazla, fazlasıyla.

zikredilmeyen ve İmam-ı Ali Radıyallahü Anhın nazar-ı dikkatini celp eden yalnız üç sırrı beyan edilecek.

• *Birincisi*: İslâmlar içinde, dellâllar elinde teşhir suretinde gezdirmeye lâyık olan Risale-i Nur, maatteessüf, gayet gizli perde altında intişar ve istitara mecbur olmasına işareten İmam-ı Ali Radıyallahü Anh, iki defa سِرًّا بَيَانَةً ve سِرًّا تَنَوَّرَتْ kelimeleriyle سِرًّا , yani "Gizli intişar edebilir" müteaccibâne haber veriyor.

• *İkincisi*: Risale-i Nur, İsm-i Azam cilvesiyle ve ism-i *Rahîm* ve *Hakîm*'in tecellisiyle zuhur ettiğinden, imtiyazlı hassası [1] اَللّٰهُ اَكْبَرُ 'den iktibasen celâl ve kibriya, [2] بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ 'den istifazaten merhamet ve şefkat, [3] وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ 'den istifadeten hikmet ve intizamın esasları üzerine gidiyor. Onun ruhu ve hayatı onlardır. Sair meşreplerdeki aşk yerinde, Risale-i Nur'un meşrebinde müştakane şefkattir ve re'fetkârâne muhabbettir. Nasıl ki Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) sarih bir surette *Siracünnur*'un tarih-i telifini ve tekemmül zamanını ve meşhur ismini تُقَادُ سِرَاجُ النُّورِ fıkrasıyla haber vermiş; öyle de, بِنُورِ جَلَالٍ بَازِخٍ وَشَرَنْطَخٍ (ilâahir) fıkrasıyla da *Siracünnur*'un esaslarından haber veriyor. Çünkü

aşk: şiddetli sevgi, sevda, gönül verme.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
celâl: sonsuz büyüklük, haşmet, ululuk, yücelik.
celp: çekme, kendine çekme.
cilve: tecelli, görüntü.
dellâl: ilan eden, bir haberi duyurmak için yüksek sesle bağırarak dolaşan kimse.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
gayet: son derece.
hâssa: bir şeye mahsus olan özellik, nitelik.
hikmet: İlahî gaye, yüksek bilgi, fayda.
iktibasen: iktibas ederek, alıntı yaparak.
ilââhir: sona kadar, sonuna kadar.
imtiyaz: fark, ayrıcalık, üstünlük.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
intizam: düzenlilik, düzgünlük.
İsm-i Âzam: Cenab-ı Hakkın bin bir isminden en büyük ve manaca diğer isimleri kuşatmış olanı.
ism-i Hakîm: Hakîm ismi; Cenab-ı Hakkın hikmetle, faydaları takip ederek iş gören manasındaki ismi.
ism-i Rahîm: bütün mahlûkatı sonsuz rahmet ve merhameti ile kuşatan anlamında Cenab-ı Hakk'ın bir ismi.
istifadeten: istifade ederek, faydalanarak, yararlanarak.
istifazaten: feyiz alarak; feyizli olarak; ilim, irfan ve manevî zenginlik kazamarak.
istitar: gizlenme.
işareten: işaret ederek, belirterek.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.
kibriya: Cenab-ı Allah'ın azameti ve kudreti, her cihetle büyüklüğü.
maatteessüf: ne yazık ki, üzülerek belirteyim ki.
meşrep: gidiş, hareket tarzı, tavır, tutum, meslek.
muhabbet: sevgi, aşk derecesinde sevme.
müştakane: iştiyak ve arzu ile, çok isteyerek.
müteaccibâne: şaşarak, şaşkın şaşkın, taaccüp eder şekilde.
nazar-ı dikkat: dikkatli bakma, dikkatli bakış.
Radıyallahü Anh: Allah ondan razı olsun.
re'fetkârâne: merhamet edene yakışır şekilde, çok acıyarak.
ruh: can, dirilik kaynağı.
sâir: diğer, başka, öteki.
sarih: açık, âşikar.
sır: gizli hakikat.
siracü'n-nur: Nurun lambası anlamında Risale-i Nur küllîyatından bir eser.
suret: biçim, şekil, tarz.
şefkat: karşılıksız sevgi besleme, içten ve karşılıksız merhamet.
tarih-i telif: eserin yazılış tarihi.
tecelli: belirme, bilinme, görünme.
tekemmül: olgunlaşma, kemale erme, mükemmelleşme.
teşhir: ilan etme, herkese duyurma; sergileme.
zikr: anma, bildirme.
zuhur: görünme, belli olma, ortaya çıkma.

1. Allah en büyüktür, en yücedir.
2. Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla. (Fatiha Suresi: 1.)
3. Onun kuvveti herşeye gâliptir ve O herşeyi hikmetle yapar. (Nahl Suresi: 60; İbrahim Suresi: 4.)

جَلَالٍ بَازِخٍ izzet, azamet ve celâl ve kibriyadır. شَرَنْطَخٍ Süryanîce *Raûf* ve بَرْكُوتٍ *Rahîm*'dir. Demek Hazret-i İmam-ı Ali Radıyallahü Anh *Siracünnur*'u tarif ediyor. "Hayatını ve nurunu, kibriya ve azamet ve re'fet ve rahîmiyetten alıyor" diye mümtaz hasiyetini beyan eder.

• *Üçüncüsü*: Hazret-i İmam-ı Ali Radıyallahü Anh, bu fıkrada [1] بِهِ النَّارُ اُخْمِدَتْ cümlesiyle diyor ki: Bin üç yüz elli dörtte *Siracünnur,* (yani Risale-i Nur'un nuru) ile dalâletin tecavüz eden nârı inşaallah sönecek. Yani, fitne-i diniye ateşini ya tahribattan vazgeçirecek veya ileri tecavüzatını kıracak.

Eğer Hicrî tarihi olsa, bundan iki sene evvel, dini dünyadan tefrik fırsatından istifade ile, dinin ve Kur'ân'ın zararına olarak ilerleyen dehşetli tasavvuratın tecavüzatı tevakkuf etmesi, elbette karşılarında kuvvetli bir seddin bulunmasındandır. O set ise, bu zamanda çok intişar eden Risale-i Nur'un keskin hüccetleri ve kuvvetli bürhanları olduğu çok emarelerle hissediliyor. Ve bu ikinci ihtimaldeki işaret-i Aleviye dahi onu teyit ediyor. **(HAŞİYE)**

HAŞİYE: Hem de [2] اِنَّآ اَعْطَيْنَا 'nın sırrı kısmen tahakkuk etmiş. Çünkü, süfyaniyetin dört rüknünden en kuvvetlisi ve dehşetlisi bütün bütün çekildi, kabir altında azap çekiyor; ve en büyüğü dahi alâkası bilfiil çekilmiş, Mason komitesinin mahkûmu ve aleti olup azabıyla meşguldür. Yalnız onun gölgesi hükmediyor. İleri tecavüz etmemekle beraber kısmen geriliyor. Bakî kalan iki şahıs ise ellerinden gelse tamire çalışacaktır.

1. Onun nuruyla dalâlet ve fitne ateşi söner.
2. Şüpheziz ki, [Biz sana Kevser'i] verdik. (Kevser Suresi: 1.)

alâka: ilgi, ilişki. bağ.
azamet: büyüklük.
azap: günahlara karşı kabirde ve ahirette çekilecek ceza.
bâkî kalan: geride kalan.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
bilfiil: bizzat kendi çalışması ile, kendi yaparak.
bürhan: bir şeyi ispatlamak için kullanılan kesin delil.
celâl: sonsuz büyüklük, haşmet, ululuk, yücelik.
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
emare: alâmet, belirti, nişan.
evvel: önce.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
fitne-i diniye: dine sokulan fitne, fesat.
hasiyet: bir şeye has özellik, nitelik.
Haşiye: dipnot.
hüccet: delil.
hükmetme: hakim olma, işleme.
ihtimal: olabilirlik.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
istifade: faydalanma, yararlanma.
işaret-i Aleviye: Hz. Ali'nin işaret ettiği.
izzet: şeref, yücelik; kuvvet, kudret, üstünlük.
kısmen: kısmî olarak, bazı yönden.
kısmen: kısmî olarak, bazı yönden.
kibriya: Cenab-ı Allah'ın azameti ve kudreti, her cihetle büyüklüğü.
komite: kötü bir maksat için toplanmış topluluk, cemiyet.
mahkûm: bir mahkemece hüküm giymiş, hükümlü.
Mason: dünyevi maksatlarla kurulmuş, sıkı bir dayanışmayı esas alan komitacı teşkilâtın mensubu.
mümtaz: ayrıcalıklı, seçkin.
nâr: ateş.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
Radıyallahü Anh: Allah ondan razı olsun.
Rahîm: merhamet eden, çok merhametli olan, esirgeyen, koruyan, acıyan Allah.
rahîmiyet: merhamet edicilik.
Rauf: çok acıyan, şefkat ve merhamet sahibi olan Allah.
re'fet: esirgeme, koruma, acıma, merhamet, şefkat etme.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
rükn: bir şeyi meydana getiren unsurlardan her biri, esas.
set: mani, perde, engel.
sır: gizli hakikat.
siracü'n-nur: Nurun lambası anlamında Risale-i Nur külliyatından bir eser.
süfyaniyet: dinsizlik akımı.
Süryani: Suriye ve Türkiye'nin güney doğusunda yaşayan, Sami ırkından bir Hıristiyan topluluğu.
tahakkuk: gerçekleşme, kesinleşme.
tahribat: tahripler, yıkıp bozmalar.
tarif: bir şeyi bütün vasıflarını içine alacak şekilde anlatma.
tasavvurat: tasavvurlar, düşünceler.
tecavüz: saldırma, sınırını aşma.
tecavüzat: tecavüzler, saldırılar, sataşmalar.
tefrik: birbirinden ayırma, ayrı tutma.
tevakkuf: duraklama, durma.
teyit: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma; doğru çıkarma.

Evet, cifirce بِهِ النَّارُ اُخْمِدَتْ ; خ altı yüz, ت dört yüz, ر iki yüz, şeddeli ن yüz, م kırk, د ve üç ا yedi, بِهِ 'deki ب iki, ه beş, yekûnu bin üç yüz elli dört eder. Lillâhilhamd, *Siracünnur*'un el-Ayetü'l-Kübrası gibi çok risaleleri var. Her biri kuvvetli birer lâmba hükmünde sırat-ı müstakimi gösterip İmam-ı Ali Radıyallahü Anhın haberini tasdik ediyorlar.

Bu üçüncü sırrın münasebetiyle aynen بِهِ النَّارُ اُخْمِدَتْ[1] gibi bin üç yüz elli dört tarihine makam-ı cifrîsiyle bakan ve Said'in (r.a.) iki maruf lâkabına remzen ve ismen ima eden ve "Kendini muhafaza et" emrini veren ve tarihte herkesten ziyade müteaddit tehlikelere maruz bulunacağını telvih eden *Ercûze*'nin ahirlerindeki فَاسْئَلْ لِمَوْلَاكَ الْعَظِيمِ الشَّانِ يَا مُدْرِكًا لِذٰلِكَ الزَّمَانِ بِاَنْ يُقِيكَ شَرَّ تِلْكَ الْفِتْنَةِ وَشَرَّ كُلِّ كُرْبَةٍ وَمِحْنَةٍ[2] fıkrasıyla diyor: "*Ya Said el-Kürdî! Bin üç yüz elli dört tarihine yetişirsen Mevlâ-i Azîm'inden, o zamanın ve asrın fitne ve şerlerinden muhafazanı iste ve yalvar.*"

Evet, On Sekizinci Lem'ada, Birinci Keramet-i Aleviyenin izahında, *Kaside-i Ercûziye*'nin Risale-i Nur ve müellifine dair işarat-ı gaybiyesi beyan edilmiş. İsm-i Azam ve "Sekîne" tabir ettiği esma-i sitte-i meşhuruyla daima meşgul olan bir şakirdiyle konuştuğu ve teselli verdiği ve

1. Onun nuruyla dalâlet ve fitne ateşi söner.
2. Ey fitne ve felâket asrına erişen! Mevlâ-i Azîm'inden o zamanın ve asrın fitne ve şerlerinden muhafazanı iste ve yalvar.

ahir: son.
asr: yüzyıl.
ayetülkübra: en büyük delil, ayet anlamında Risale-i Nur'da 7. Şua adlı eser.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
dair: alakalı, ilgili.
Ercûze: Hz. Ali tarafından yazılan ve istikbalden haber veren vezinli kaside.
esma-yı sitte-i meşhure: Cenab-ı Hakkın meşhur olmuş altı büyük ismi. Kuddüs, Adl, Hakem, Ferd, Hayy, Kayyum.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
fitne: karışıklık, bozgunculuk.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme.
ismen: isim olarak, adını, ismini söyleyerek, yalnız isimle.
İsm-i Âzam: Cenab-ı Hakkın bin bir isminden en büyük ve manaca diğer isimleri kuşatmış olanı.
işarat-ı gaybiye: gaypla ilgili işaretler; Hz. Peygamber, müçtehit imamlar tarafından gayba ait verilen haberler, işaret yolu ile yapılan açıklamalar.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.
Kaside-i Ercûziye: Hz. Ali tarafından yazılan ve istikbalden haber veren kaside.
keramet-i Aleviye: Hz. Ali'ye ait keramet, olağanüstü, fevkalâde hâl.
lâkap: ünvan.
Lillâhilhamd: Allah'a hamdolsun ki!.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
maruf: herkesçe bilinen.
maruz: bir şeyin etkisi ve tesiri altında bulunma.
Mevlâ-yı Azîm: Yüce Mevlâ.
muhafaza: koruma.
müellif: eser telif eden, yazan.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
müteaddit: çeşitli, bir çok.
Radıyallahü Anh: Allah ondan razı olsun.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sekine: içerisinde on dokuz harfi on dokuz ayet bulunan, sükûnet ve emniyet veren bir dua.
sır: gizli hakikat.
sırat-ı müstakim: hak yol, Allah'ın gösterdiği hidayet yolu.
siracü'n-nur: Nurun lambası anlamında Risale-i Nur küllîyatından bir eser.
şakirt: talebe, öğrenci.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
şer: kötülük.
tabir: ifade.
tasdik: doğrulama, onaylama.
telvih: söz arasında manalı söz söyleme.
teselli: avutma, acısını dindirme.
yekûn: toplam.
ziyade: çok, fazla.

çok emareler ve karinelerle o şakirt Said olduğu ispat edilmiş. Ve orada o şakirdine demiş:

اَحْرُفُ عُجمٍ سُطِّرَتْ تَسْطِيرًا بِتَبِهَا الْاَمِيرُ وَالْفَقِيرًا [1]

Yani, ecnebi hurufları bin üç yüz kırk sekizde tamim edilecek, çoluk çocuk emirler ve fakirler icbar suretinde, gece dersleriyle öğrenmeye çalışacaklar.

Evet, سُطِّرَتْ تَسْطِيرًا cümlesi, tam tamına iki ت sekiz yüz, iki س yüz yirmi, iki ر dört yüz, iki ط on sekiz, bir ى on, mecmuu bin üç yüz kırk sekizdir. Aynı tarihte Lâtinî huruflarına gece dersleriyle cebren çalıştırıldı.

Sonra İmam-ı Ali (r.a.) *Sekîne* ile meşgul olan Said'e (r.a.) bakar, konuşur. Akabinde يَا مُدْرِكًا لِذٰلِكَ الزَّمَانِ [2] der. İki-üç yerde kuvvetli işaretle Said (r.a.) ismini verdiği şakirdine hitaben, "*Kendini Sekîne ile dua edip muhafazaya çalış.*" *Yâ*-i nidaîden sonra müteaddit karineler ve emarelerle Said var. Demek يَا سَعِيدُ مُدْرِكًا لِذٰلِكَ الزَّمَانِ [3] olur. Bu fıkra, nasıl ki مُدْرِكًا kelimesiyle "*el-Kürdî*" lâkabına hem lâfzen, hem cifren bakar. Çünkü *mim*'siz دَرْكًا "Kürd" kalbidir. (HAŞİYE) م ise, ل ve ى 'ye tam muvafıktır.

HAŞİYE: Yani tersinden okunuşudur.

1. Ecnebî harfleri tamim edilir, çoluk çocuk, emirler ve fakirler gece derslerinde zorla çalıştırılarak onu öğrenirler.
2. Ey fitne ve dalâlet asrına erişen!
3. Ey fitne ve dalâlet asrına erişen Said!.

akabinde: arkası sıra, peşi sıra, peşinden.
cebren: cebirle, zorla, kuvvet kullanarak, mecburî.
cifren: cifir ile, harflere verilen sayı kıymetiyle ibarelerden geçmişe ve geleceğe ait işaretler çıkarmak suretiyle,.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ecnebi: yabancı.
emare: alâmet, belirti, nişan.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
haşiye: dipnot.
hitaben: hitap ederek, söyleyerek.
huruf: harfler.
icbar: zorlama, zorla ve isteği dışında yaptırma.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
karine: işaret, ipucu, iz, delil.
lafzen: sözlü olarak.
lâkap: ünvan.
Latinî: Latin harfleri, Latinlilere ait harfler.
mecmu: toplam, tüm.
muhafaza: koruma.
muvafık: uygun, münasip.
müteaddit: çeşitli, bir çok.
Sekine: içerisinde on dokuz harfi on dokuz ayet bulunan, sükûnet ve emniyet veren bir dua.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci.
tamim: umumileştirme, genelleştirme.
ya-i nidâî: Arap dilinde Nida, seslenme için kullanılan 'yâ'.

Öyle de, diğer bir ismi olan "*Bediüzzaman*" lâkabına dahi اَلزَّمَانِ kelimesiyle ima etmekle beraber, bin üç yüz elli dört veya bin üç yüz elli beş makam-ı cifrîsiyle, Said'in (r.a.) hakikat-i hâlini ve hilâf-ı âdet vaziyetini ve hıfzüvikaye için kesretli duasını ve halvet ve inzivasını tamamıyla tabir ve ifade ettiğinden, sarahate yakın bir surette parmağını onun başına o kasidede teselli için basıyor. Burada da بِهِ النَّارُ اُخْمِدَتْ[1] sırrına mazhar olan Risale-i Nur'u alkışlıyor.

Malûm olsun ki, *Celcelûtiye*'nin esası ve ruhu olan اَلْقَسَمُ الْجَامِعُ وَالدَّعْوَةُ الشَّرِيفَةُ وَالْاِسْمُ الْاَعْظَمُ[2] İmam-ı Ali Radıyallahü Anhın en mühim ve en müdakkik Üveysî bir şakirdi ve İslâmiyetin en meşhur ve parlak bir hücceti olan Hüccetü'l-İslâm İmam-ı Gazalî (r.a.) diyor ki: "Onlar vahiyle Peygambere (a.s.m.) nazil olduğu vakit, İmam-ı Ali'ye (r.a.) emretti, 'Yaz!'; o da yazdı, sonra nazmetti."

İmam-ı Gazalî (r.a.) diyor:

اِنَّ هٰذِهِ الدَّعْوَةَ الشَّرِيفَةَ وَالْوَفْقَ الْعَظِيمَ وَالْقَسَمَ الْجَامِعَ وَالْاِسْمَ الْاَعْظَمَ وَالسِّرَّ الْمَكْنُونَ الْمُعَظَّمَ بِلاَ شَكٍّ كَنْزٌ مِنْ كُنُوزِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ[3]

İmam-ı Gazalî, İmam-ı Nureddin'den ders alarak bu *Celcelûtiye*'nin hem Süryanî kelimelerini, hem kıymetini ve hasiyetini şerh etmiş.

Bediüzzaman: zamanın, çağın eşsiz güzelliği.
Celcelûtiye: Peygamberimiz Resul-i Ekrem'in (a.s.m.) derslerine istinaden, aslı cifir ve ebcet hesabı ile alâkalı olarak Hz. Ali (r.a.) tarafından telif edilen Süryanice bir kasidedir.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
hakikat-ı hâl: durumun gerçek yönü, işin aslı.
halvet: ibadet, riyazet, zikir maksadıyla bir hücreye kapanma.
hasiyet: bir şeye has özellik, nitelik.
hıfz ü vikaye: koruma ve ayakta tutma.
hilâf-ı âdet: âdete aykırı.
hüccet: delil.
hüccetü'l-İslâm: İslam'ın delili, hücceti, İmam-ı Gazâlî'nin lakâbı.
ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme.
inziva: bir köşeye çekilme, tek başına yaşama, dünya işlerinden vaz geçme, dünyadan el-etek çekme.
kaside: övgü maksadıyla yazılmış şiir ve bu şiirin nazım şekli.
kesretli: çokluğu olan, çok fazla.
kıymet: değer.
lâkap: ünvan.
makam-ı cifrî: cifre ait makam, cifir hesabına göre ulaşılan netice, sayı değeri.
malûm: bilinen, bilinir olan.
mazhar: nail olma, şereflenme.
müdakkik: tetkik eden, inceden inceye araştıran.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
nazil: nüzul eden, inen.
nazm: kafiyeli, vezinli söz.
Radıyallahü Anh: Allah ondan razı olsun.
ruh: öz, can alıcı nokta.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik.
sır: gizli hakikat.
suret: biçim, şekil, tarz.
Süryani: Suriye ve Türkiye'nin güney doğusunda yaşayan, Sami ırkından bir Hıristiyan topluluğu.

1. Onun nuruyla dalâlet ve fitne ateşi söner.
2. Cami manaları taşıyan kasem, dua-i şerif ve İsm-i Azam.
3. Şüphesiz, bu dua-i şerif ve münacat-ı azîme ve kasem-i camia ve İsm-i Azam ve muazzam esrar, dünya ve ahiret hazinelerinden bir hazinedir.

şakirt: talebe, öğrenci.
şerh: açıklama, izah etme, yorumlama.
tabir: yorum, yorumlama.
teselli: avutma, acısını dindirme.
Üveysî: Üveysî tarzı, Veysel Karanî Hazretleri gibi, kalbî bağlılık ve muhabbetle yaşayan, Veysel Karanî gibi sevdiği ve kendisine bağlı olduğu zatı görmeden, gaybî olan sevgi ve bağlılık.
vaziyet: durum.

DÖRDÜNCÜ REMİZ:

İmam-ı Ali (r.a.) *Siracünnur*'dan haber verdikten sonra yine otuz üç ve bir cihetle otuz iki adet Süryanîce esmayı tadat ederken, Risale-i Nur'un en kuvvetli, en kıymettar olan Mu'cizat-ı Kur'âniye Risalesine ve Otuz İkinci Söze kuvvetli işaret ettiği gibi, sair risalelere de remzen veya imaen veya telvihen bakar.

Evet Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) Risale-i Nur'a bakarak Süryanî isimleri derç ederek diyor:

تُقَادُ سِرَاجُ النُّورِ سِرًّا بَيَانَةً ❁ تُقَادُ سِرَجُ السُّرْجِ سِرًّا تَنَوَّرَتْ
بِنُورِ جَلَالٍ بَازِخٍ وَشَرَنْطَخٍ ❁ بِقُدُّوسِ بَرْكُوتٍ بِهِ النَّارُ اُخْمِدَتْ
بِيَاهٍ وَيَايُوهِ نَمُوهِ اَصَالِيًا ❁ بِطَمْطَامِ مِهْرَاشٍ لِنَارِ الْعِدَاسَمَتْ
بِهَالِ اَهِيلٍ شَلْعٍ شَلْعُوبٍ شَالِعٍ ❁ طَهِيٍّ طَهُوبٍ طَيْطَهُوبٍ طَيَّطَهَتْ
اَنُوخٍ بِيَمْلُوخٍ وَابْرُوخٍ اُقْسِمَتْ ❁ بِتَمْلِيخِ اٰيَاتٍ شَمُوخٍ تَشَمَّخَتْ
(HAŞİYE)
اَبَاذِيخَ بَيْذُوخٍ وَذَيْمُوخٍ بَعْدَهَا ❁ خَمَارُوخٍ يَشْرُوخٍ بِشَرْخٍ تَشَمَّخَتْ
بِبَلْخٍ وَسَمِيْانٍ وَبَازُوخٍ بَعْدَهَا ❁ بِذَيْمُوخٍ اَشْمُوخٍ بِهِ الْكَوْنُ عُمِّرَتْ
بَشَلْمَخَتٍ اِقْبَلْ دُعَائِي...[1]

diye dua ile hatmeder. Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) başta sarahatle haber verdiği Risale-i Nur'u, *Siracünnur* ve

HAŞİYE: Haşre dair meşhur Yirmi Dokuzuncu Söze, sonra Miraç ve zeyli Şakk-ı Kamere bakar.

1. Nurun kandili gizli olarak yakılıp apaçık aydınlatılır. • Kandiller kandili gizli olarak tutuşturulur; o da tenevvür eder.
Celâl ve Hâlık isimlerinin nuru, Kuddüs isminin bereketi ve kibriyan ile dalâlet ve fitne ateşi söndürülür.
Allah, Hû, Samed, Kahhar isimleriyle ve savaş deniziyle, yükselen düşmanlık ateşi söndürülür.
Allah, Hak, Cemîl, Vedûd ve Mucîb isimlerinin hürmetine;
Mürîd, Cemîl, Zahir isminle taksim edilen, yüce olan ve yüceltilen ayetlerin (ve tefsirlerinin) şanı hürmetine;
.....

cihet: yön.
dair: alakalı, ilgili.
derc: toplama, bir araya getirme.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
esmâ: adlar, isimler.
Haşr: kıyametten sonra bütün insanların bir yere toplanmaları, Allah'ın ölüleri diriltip mahşere çıkarması.
hatm: her hangi bir şeyi sonuna kadar okuyup bitirme.
imaen: ima yoluyla, ima ederek, sezdirerek, işaretle.
kıymettar: kıymetli, değerli.
Mu'cizat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın mu'cizeleri.
remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sâir: diğer, başka, öteki.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik.
siracü'n-nur: Nurun lambası anlamında Risale-i Nur külliyatından bir eser.
Süryanî: Suriye ve Türkiye'nin güney doğusunda yaşayan, Sami ırkından bir Hıristiyan topluluğu.
Şakk-ı Kamer: ayın ikiye bölünmesi; Hz. Muhammed'in (a.s.m.) Cenab-ı Hakkın izniyle, bir parmak işaretiyle ayı ikiye bölmesi suretiyle gösterdiği büyük mu'cize.
tadat: sayma.
telvihen: telvih yoluyla, kinaye şeklindeki işaretlerle.
zeyl: ek, bir eserin devamı olarak yazılan kısım.

Siracüssürc namıyla birinci mertebede aşikâr onu gösterip tadat ederken, tâ yirmi beşe geldiği vakit بِتَمْلِيخٍ اٰيَاتٍ شَمُوخٍ تَشَمَّخَتْ[1] der. Âyât-ı Kur'âniyenin i'cazlarını beyan ve Kur'ân'ın kırk vecihle mu'cize olduğunu yedi adet küllî vecihlerde ispat eden Risale-i Nur'un en meşhur ve parlak risalesi olan Yirmi Beşinci Söz namındaki Mu'cizat-ı Kur'âniye Risalesine işaret eder. Çünkü başta *Siracünnur*'un birinci mertebede sayılması, hem بِتَمْلِيخٍ اٰيَاتٍ fıkrasında اٰيَاتٍ kelimesinin bulunması, hem yirmi beşinci mertebede zikretmesi, kuvvetli bir karinedir ki, pek çok ayetleri zikredip i'cazları ve sırları beyan eden Yirmi Beşinci Söze mana-i mecazî ile bakar. Ve surelerin tadadında dahi yine yirmi beşinci mertebede ibareyi değiştirip, baştan başlar gibi بِحَقِّ تَبَارَكَ[2] diyerek Risale-i Nur'un en mübarek ve bereketli olan Yirmi Beşinci Sözün ehemmiyetini gösteriyor. Sonra yirmi altı ve yedide اَبَاذِيخَ بَيْذُوخٍ وَذَيْمُوخٍ بَعْدَهَا der. Sonra otuz ve otuz birincide بِبَلْخٍ وَسِمْيَانٍ وَبَازُوخٍ بَعْدَهَا deyip, yine ibareyi değiştirip بَعْدَهَا kelimesini zikreder. Gayet zahir ve kuvvetli bir karineyle, içtihada dair Yirmi Yedinci Sözün Sahabeler hakkındaki çok mühim ve kıymettar zeylini ve Miraca dair Otuz Birinci Sözün şakk-ı kamere dair ve

aşikâr: açık, belli, meydanda.
ayat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın ayetleri.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
dair: alakalı, ilgili.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
gayet: son derece.
i'caz: mucizelik, insanların benzerini yapmaktan âciz kaldıkları şeyi yapmak.
ibare: metin, cümle veya bir kaç cümleden oluşan söz grubu.
içtihat: din âlimlerinin şer'î esaslar dahilinde Kur'ân ve sünnete uygun şekilde bir konuda fikir ortaya koymaları, hüküm vermeleri.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
karine: işaret, ipucu, iz, delil.
kıymettar: kıymetli, değerli.
küllî: umumî, genel, bütün olan.
mana-yı mecazî: mecazî mana, bir kelimenin veya lâfzın gerçek anlamının dışında başka bir anlamda kullanıldığındaki mana.
mertebe: derece, basamak.
Miraç: Peygamberimiz Hz. Muhammed (a.s.m.) Efendimizin, Recep ayının 27. gecesinde Cenab-ı Hakkın huzuruna ruhen, cismen, hâlen çıkması mu'cizesi.
Mu'cizat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın mu'cizeleri.
mu'cize: benzerini yapmaktan insanların aciz kaldığı şey.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.

2. Yüce olan ve yüceltilen ayetlerin (ve tefsirlerinin) şanı hürmetine.
2. Mülk Suresi (Tebareke) hakkı için.

mühim: önemli, ehemmiyetli.
nam: ad.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Sahabe: Peygamberimiz Hz. Muhammed'in mübarek yüzünü görmekle şereflenen ve onun sohbetlerine katılan mü'min kimse.
sır: gizli hakikat.
siracü'n-nur: Nurun lambası anlamında Risale-i Nur küllîyatından bir eser.
siracü's-sürûc: kandillerin kandili, lâmbaların lâmbası, en parlak nur, en parlak lâmba.
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
şakk-ı kamer: ayın ikiye bölünmesi; Hz. Muhammed'in (a.s.m.) Cenab-ı Hakkın izniyle, bir parmak işaretiyle ayı ikiye bölmesi suretiyle gösterdiği büyük mu'cize.
tadat: sayma.
vecih: cihet, yön.
zahir: açık, âşikar.
zeyl: ek, bir eserin devamı olarak yazılan kısım.
zikr: anma, bildirme.

ona ihtiyaç bulunan ehemmiyetli zeylini بَعْدَهَا kelimesiyle gösterir gibi kuvvetli işaret eder.

Ben itiraf ediyorum ki, ben bu zeyilleri unutmuştum. İmam-ı Ali'nin (r.a.) bu ihtarı ile tahattur ettim. Şakk-ı kameri sabıkan yazdım. Şimdi bu anda Sahabeler hakkındaki zeyli hatırladım. İşte madem ilm-i belâgat ve fenn-i beyanda bir tek karineyle mecazî bir mana murat olunabilir ve bir tek münasebetle bir mefhuma işaret bulunsa, o mefhum bir mana-i işarî olarak kabul edilir. Elbette zahir ve çok karinelerden ve emarelerden kat-ı nazar, yalnız bu iki yerde tam zeyillerin bulunduğu aynı makamda ve zeyil manasında olan بَعْدَهَا kelimesini tekrar suretinde ifadeyi değiştirerek söylemesi tam bir karinedir ki, Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) mana-i hakikîsinden başka, bir mana-i mecazî ve işarîyi dahi ifade etmek istiyor.

Sonra yirmi dokuzuncu mertebede, heybetli bir tarzda خَمَارُوخٍ يَشْرُوخٍ بِشَرْخٍ تَشَمَّخَتْ der. Yirmi beşte geçen ve *sırları bilmek* manasında olan تَشَمَّخَتْ kelimesini tekrarla, sabıkan beyan ettiğimiz harikalı Yirmi Dokuzuncu Söze kuvvetli bir karine ile işaret eder.

Sonra otuz ikinci mertebede surelerin tadadında ehemmiyetle işaret ettiği risale-i camia olan Otuz İkinci Söze yine nazar-ı dikkati kuvvetli celp etmek için

beyan: açıklama, bildirme, izah.
celp: çekme, kendine çekme.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
emare: alâmet, belirti, nişan.
fenn-i beyan: belâğat ilminin üç bölümünden ikinci bölümüdür. İfade etme yolları olan teşbih, mecaz ve kinayeden bahseden ilim.
hârika: olağanüstü vasıflar taşıyan ve hayranlık hissi uyandıran.
heybet: saygı ile birlikte korku hissini veren hal, büyüklük.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
ilm-i belâgat: belâgat ilmi.
karine: işaret, ipucu, iz, delil.
kat-ı nazar: bakışı kesme, bakmama, alâkayı kesme.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
makam: değer.
mana-i hakikî: gerçek, doğru, asıl, mana.
mana-i işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
mana-i mecazî: mecazî mana, bir kelimenin veya lâfzın gerçek anlamının dışında başka bir anlamda kullanıldığındaki mana.
mecazî: mecaza ait, gerçek olmayan.
mefhum: bir sözün ifade ettiği mana.
mertebe: derece, basamak.
murâd: maksat, meram.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
nazar-ı dikkat: dikkatli bakma, dikkatli bakış.
risale-i câmia: toplayıcı risale.
sabıkan: evvelce, bundan önce.
Sahabe: Peygamberimiz Hz. Muhammed'in mübarek yüzünü görmekle şereflenen ve onun sohbetlerine katılan mü'min kimse.
sır: gizli hakikat.
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
suret: biçim, şekil, tarz.
Şakk-ı kamer: ayın ikiye bölünmesi; Hz. Muhammed'in (a.s.m.) Cenab-ı Hakkın izniyle, bir parmak işaretiyle ayı ikiye bölmesi suretiyle gösterdiği büyük mu'cize.
tadat: sayma.
tahattur: hatıra gelmek, hatırlamak.
tarz: biçim, şekil.
zahir: açık, âşikar.
zeyl: ek, bir eserin devamı olarak yazılan kısım.

ذَيْمُوخٍ اَشْمُوخٍ بِهِ الْكَوْنُ عُمِّرَتْ ve bir nüshada بِهِ الْكَوْنُ عُطِّرَتْ, yani "*İsm-i Adl ve ism-i Hakem'in tecellisiyle ve adalet ve mizanıyla ve intizam ve hikmetiyle dünya tamir edilir, tahripten kurtulur.*" İkinci nüsha ile, "*O iki ismin rayiha-i tayyibesiyle ve çok hoş kokularıyla, dünya güzel kokular alır, attar dükkânı gibi rayiha-i tayyibe verir.*"

İşte, ism-i *Adl* ve ism-i *Hakem*'in parlak bir âyineleri ve bir tefsirleri hükmünde olan Otuz İkinci Söze parmak basıyor ve mana-i mecazî suretinde ifade eder. ذَيْمُوخٍ kelimesinin tekrarıyla, Sözler otuz üç iken bir mertebesi Mektuplardan ibaret olduğuna ve Otuz İkinci Söz son mertebesi bulunduğuna ima eder.

Ben Süryanî kelimelerinin manalarını tamamıyla bilemediğimden ve İmam-ı Gazalî (r.a.) dahi tamamıyla izah etmediğinden Hazret-i İmam-ı Ali'nin (r.a.) o kelimelerle sair risalelere işaratını şimdilik bırakıyorum.

BEŞİNCİ REMİZ:

Madem *Celcelûtiye* vahiyle Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâma nazil olmuş ve Allâmü'l-Guyûb'un ilmiyle ifade-i mana eder. Hem madem *Celcelûtiye* [1] اَقِدْ كَوْكَبِي ve [2] تُقَادُ سِرَاجُ النُّورِ fıkralarında mana-i mecazî ile o kasidenin hakikatini ispat eden Risale-i Nur'a sarihan ve onun

1. Yıldızımı parlat.

2. Nurun kandili yanıp aydınlanır.

adalet: her hak sahibine hakkının tam ve eksiksiz verilmesi, düzenli ve dengeli oluş.
Aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.
Allâmü'l-Guyûb: gaybı bilen, görünmeyen şeyleri bilen, Allah.
attar: güzel kokular, güzel kokulu şeyler satan.
âyine: ayna.
Celcelûtiye: Peygamberimiz Resul-i Ekrem'in (a.s.m.) derslerine istinaden, aslı cifir ve ebcet hesabı ile alâkalı olarak Hz. Ali (r.a.) tarafından telif edilen Süryanice bir kasidedir.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
hakikat: gerçek, esas.
hikmet: İlahî gaye, gizli sebep, fayda.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ibaret: meydana gelen, oluşan.
ifade-i mana: manayı ifade etme; bir mananın ifadesi.
ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme.
intizam: düzenlilik, düzgünlük.
ism-i Adl: Cenab-ı Hakk'ın adaletle hükmetme manasındaki ismi.
ism-i Hakem: Cenab-ı Hakk'ın haklı ile haksızı ayıran ve her işi hikmete göre yapan anlamında ismi.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
işarat: işaretler, haber vermeler.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.
kaside: övgü maksadıyla yazılmış şiir ve bu şiirin nazım şekli.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
mana-yı mecazî: mecazî mana, bir kelimenin veya lâfzın gerçek anlamının dışında başka bir anlamda kullanıldığındaki mana.
mertebe: derece, basamak.
mizan: terazi, ölçü.
nazil: nüzul eden, inen.
nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.
rayiha-i tayyibe: güzel, hoş koku.
remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sâir: diğer, başka, öteki.
sarihan: açıkça, açık olarak.
suret: biçim, şekil, tarz.
Süryani: Suriye ve Türkiye'nin güney doğusunda yaşayan, Sami ırkından bir Hıristiyan topluluğu.
tahrip: harap etme, yıkma, bozma.
tecelli: belirme, bilinme, görünme.
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması.
vahiy: Cenab-ı Hakkın dilediği hükümleri, sırları ve hakikatleri peygamberlere bildirmesi.

on üç ehemmiyetli risalelerine işareten haber vermekle beraber [1] فَيَاحَمِلَ الْاِسْمِ الَّذِى جَلاَّ قَدْرُهُ 'de dahi o kasidenin bir esası olan اَلْاِسْمُ الْمُعَظَّمُ ile çok iştigal ve istimdat eden Risale-i Nur müellifine ve bunun on üç ehemmiyetli vakıat-ı hayatına imaen, remzen, işareten mana-i mecazî ile haber veriyor. Hem madem mana-i mecazî ile ve mefhum-i işarînin murat olmasına bir zayıf karine ve bir gizli emare ve bir tek münasebet kâfi geliyor. Hem madem Risale-i Nur ve risalelerine ve müellifi ve ahvaline olan işaretler birbirine karine olur. Belki meselenin vahdeti itibarıyla umum işaretler, karineleriyle beraber her birisine kuvvetli bir karine ve kavi bir emare hükmündedir. Elbette diyebiliriz ki, Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) nasıl ki başta

[2] بَدَئْتُ بِبِسْمِ اللهِ رُوحِي بِهِ اِلْتَذَتْ ❁ اِلٰى كَشْفِ اَسْرَارٍ بِبَاطِنِهِ انْطَوَتْ

yani, "Hazine-i esrar olan [3] بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ile başladım. Ruhum onunla o hazineyi keşfetti" diyerek sair işaratın karinesiyle bir mana-i işarî ve bir medlûl-i mecazî suretinde Risale-i Nur'un bismillâhı hükmünde ve fatihası ve besmelesi ve بِسْمِ اللهِ 'taki büyük sırrın hakikatini beyan eden ve kısa ve gayet kuvvetli Birinci Söz namında olan Bismillâh Risalesine ima, belki remiz, belki işaret ediyor. Aynen öyle de, sair işaratın karine ve münasebetiyle ve huruf-i Kur'âniyenin esrarından bahseden

işareten: işaret ederek, belirterek.
iştigal: bir işle uğraşma, meşgul olma.
kâfi: yeter, elverir.
karine: işaret, ipucu, iz, delil.
kaside: övgü maksadıyla yazılmış şiir ve bu şiirin nazım şekli.
kavi: kuvvetli, güçlü.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
mana-yı mecazî: mecazî mana, bir kelimenin veya lâfzın gerçek anlamının dışında başka bir anlamda kullanıldığındaki mana.
medlûl-i mecazî: mecaz yoluyla delil getirmek.
mefhum-ı işarî: işaret edilen mana.
mesele: önemli konu.
murâd: maksat, meram.
müellif: eser telif eden, yazan.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
nam: ad.
remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
sâir: diğer, başka, öteki.
sır: gizli hakikat.
suret: biçim, şekil, tarz.
umum: bütün.
vahdet: birlik ve teklik.
vakıat-ı hayat: hayatta yaşanan hâdiseler, olaylar.
zaif: zayıf.

1. Ey ismiyle müsemma kadri yüce zat!
2. Kur'ân'ın özeti, listesi, anahtarı ve pek çok İlâhî sırrın kıymetli, kudsî bir hazinesi olan "Bismillâh" ile başladım. Ruhum, içinde gizlenmiş sırları bu sayede keşfetti.
3. Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla. (Fatiha Suresi: 1.)

ahval: haller, durumlar.
besmele: başlangıç.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
bismillâh: Besmele, Allah'ın adı ve izni ile (başlangıç anlamında).
ehemmiyetli: önemli.
emare: alâmet, belirti, nişan.
fatiha: başlama, giriş.
gayet: son derece.
hakikat: gerçek, esas.
hazine-i esrar: sırların hazinesi.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme.
imaen: ima yoluyla, ima ederek, sezdirerek, işaretle.
istimdat: aman dileme, merhamet ve yardımına sığınma.
işarat: işaretler, haber vermeler.

ve *Rumuzat-ı Semaniye* namında bulunan sekiz küçük risalelerin mahiyetlerini andırır bir tarzda, ibareyi değiştirerek hurufların esrarıyla istimdat etmeye başlaması, karine-i lâtifesiyle muazzam dua ve münacat ve cami kasem-i istimdadînin ahirlerinde ve Sözlere ve Mektuplara işaretten sonra [1] بِوَاحِ الْوَحَا بِالْفَتْحِ وَالنَّصْرِ اَسْرَعَتْ fıkrasıyla Yirmi Dokuzuncu Mektubun bir kısım esrar-ı huruf-i Kur'âniyeyi beyan eden *Rumuzat-ı Semaniye* namında sekiz küçük risalelerin en mühimleri ve feth-i Mekke ve feth-i Şam ve feth-i Kudüs ve feth-i İstanbul gibi çok fütuhat-ı İslâmiyeden gaybî haber veren sure-i [2] اِذَاجَآءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ 'nun esrarını beyanla, fütuhat-ı İslâmiyenin pehlivanı olan Hazret-i İmam-ı Ali'nin (r.a.) nazar-ı dikkatini celbeden Fetih ve Nasr risalesine, hem Sure-i Fethin en mühim ve en ahir ayetin beş vecihle i'cazını beyan ve ispat ile, kahraman-ı İslâm Hazret-i İmam-ı Ali'nin (r.a.) nazar-ı dikkatini celp eden gayet kıymetli olan ayet-i Fetih risalesi namındaki küçük bir risaleye ima, belki işaret eder itikadındayım. Böyle itikada iştirak edilmezse de itiraz edilmemeli.

ALTINCI REMİZ:

Madem Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.), üstad-ı kudsîsinden aldığı derse binaen, Kur'ân'a taallûk eden gelecek hâdisattan haber veriyor. Ve "Benden sorunuz" diye müteaddit ve doğru haberleri verip bir şah-ı velâyet olduğunu

ahir: son.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
ayet-i Feth: Fetih ayeti.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
cami: toplayan, içine alan, kapsayan.
celp: çekme, kendine çekme.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
esrar: sırlar, gizli hakikatler.
esrar-ı huruf-i Kur'âniye: Kur'ân harflerinin sırları.
feth-i İstanbul: İstanbul'un müslümanlarca fethedilmesi.
feth-i Kudüs: Kudüs'ün müslümanlarca fethedilmesi.
feth-i Mekke: Mekke'nin Peygamber Efendimiz tarafından fethi.
feth-i Şam: Şam'ın Müslümanlarca fethi.
fıkra: kısım, bölüm.
fütuhat-ı İslâmiye: İslâmın zaferleri, fetihleri.
gaybî: gaybla ilgili, bilinmeyenle ilgili.
gayet: son derece.
hâdisat: hâdiseler, olaylar.
huruf: harfler.
huruf-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın harfleri.
i'caz: mucizelik, insanların benzerini yapmaktan âciz kaldıkları şeyi yapmak.
ibare: metin, cümle veya bir kaç cümleden oluşan söz grubu.
ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
istimdat: medet dileme, imdat isteme, yardıma çağırma.
iştirak: katılma, ortak olma.
itikat: inanç, iman.
itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma.
kahramân-ı İslâm: İslâm kahramanı, mücahit.
karine-i lâtife: anlaşılmayı kolaylaştıran güzel nükte.
kasem-i istimdâdî: yardımcı, kuvvetlendirici manasındaki yemin.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
mahiyet: bir şeyin aslı, esası, niteliği.

1. Fetih ve İlâhî yardım, Esma-i Hüsnanın sırrıyla sür'atli sonuç verirler.
2. Allah'ın yardımı ve fetih geldiği zaman. (Nasr Suresi: 1.)

muazzam: çok büyük, ulu, yüce.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
münacat: Allah'a dua etme, yalvarma, Onun manevî huzurunda tazarru ve niyazda bulunma.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
müteaddit: çeşitli, bir çok.
nam: ad.
nazar-ı dikkat: dikkatli bakma, dikkatli bakış.
remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.
Rumuzat-ı Semaniye: sekiz işaret anlamında Bediüzzaman Said Nursî'ye ait bir eserin ismi.
Sure-i Feth: Fetih Suresi; Kur'ân'ın 48. suresi. Medine'de nazil olmuştur. 29 ayettir.
taallûk: alâkalı, münasebetli olma.
tarz: biçim, şekil.
üstad-ı kudsî: kudsî, yüce üstat.
vecih: cihet, yön.

öyle kerametlerle ispat etmiş. Ve madem bu asırda Avrupa dinsizleri ve ehl-i dalâlet münafıkları, dehşetli bir surette Kur'ân'a hücumu hengâmında Risale-i Nur o seyl-i dalâlete karşı mukavemet edip, Kur'ân'ın tılsımlarını keşfederek hakikatini muhafaza ediyor. Ve madem

اَقِدْ كَوْكَبِى بِالْاِسْمِ نُورًا وَبَهْجَةً ❁

مَدَى الدَّهْرِ يَا نُورُ جَلْجَلَتْ وَالْاَيَّامِ [1]

fıkrasıyla, Yirmi Sekizinci Lem'ada ispat edildiği gibi, sarahate yakın bir surette Risale-i Nur'a işaret etmekle beraber Sure-i Nur'daki Ayetü'n-Nur'un Risale-i Nur'a işaretine işaret eder. Ve madem اَقِدْ كَوْكَبِى بِالْاِسْمِ نُورًا [2] mana ve cifirce tam tamına Risale-i Nur'a tevafuk ediyor. Elbette diyebiliriz ki, bu fıkranın akabinde

بِاْجِ اَهُوجِ جَلْمَهُوجِ جَلَالَةٍ ❁ جَلِيلِ جَلْجَلِيُّوتٍ جَمَاهِ تَمَهْرَجَتْ

بِتَعْدَادِ اَبْرُومٍ وَسِمْرَازِ اَبْرَمٍ ❁ وَبَهْرَةِ تَبْرِيزٍ وَاُمٍّ تَبَرَّكَتْ [3]

fıkrasıyla Risale-i Nur'un bidayette On İki Söz namında iştihar ve intişar eden on iki küçük risalelerine اَقِدْ كَوْكَبِى [4] karinesiyle, bu fıkradaki on iki Süryanî kelimeler onlara birer işarettir. Gerçi elimde bulunan *Celcelûtiye* nüshası en sahih ve en mutemettir. İmam-ı Gazalî (r.a.) gibi çok imamlar *Celcelûtiye*'yi şerh etmişler. Fakat, bu Süryanî

1. Ey sürekli parlayan Nur olan Allah'ım! Yıllar ve asırlar boyu benim yıldızımı nur ve güzellikle parlat.
2. Yıldızımı nur ile parlat.
3. Senin Allah, Ehad, Celâl, Celîl, Bedî isimlerin hep parlamaktadır. Bütün dualara kesin cevap veren isimlerini sayıyor; o isimlerinin zahir olup parlamasıyla ve umumun bereketiyle
4. Yıldızımı parlat.

akabinde: arkası sıra, peşi sıra, peşinden.
asr: yüzyıl.
ayetü'n-Nur: Nur ayeti, Nur suresi 35. ayet.
bidayet: başlangıç.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.
fıkra: kısım, bölüm.
hakikat: gerçek, esas.
hengâm: zaman, sıra.
hücûm: saldırma.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
iştihar: meşhur olma, şöhret bulma, tanınma.
karine: işaret, ipucu, iz, delil.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
muhafaza: koruma.
mukavemet: karşı koyma, dayanma, direnme.
münafık: nifak sokan, arabozucu; kalbinde küfrü gizlediği halde Müslüman görünen.
nam: ad.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik.
seyl-i dalâlet: dalâlet, sapıklık, sapkınlık seli.
Sure-i Nur: Nur suresi.
suret: biçim, şekil, tarz.
Süryani: Suriye ve Türkiye'nin güney doğusunda yaşayan, Sami ırkından bir Hıristiyan topluluğu.
şâh-ı velâyet: veliliğin şahı olan Hz. Ali (r.a.).
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
tılsım: herkesin bilip çözemediği gizli sır.

kelimelerin manasını tam bilmediğimden ve nüshalarda ihtilâf bulunduğundan, her birisinin vech-i işaretini ve münasebetini şimdilik bilmediğimden bırakıyorum.

Elhâsıl: Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) bir defa اَقِدْ كَوْكَبِى [1] fıkrasıyla ahir zamanda Risale-i Nur'u dua ile Allah'tan niyaz eder, ister ve bidayette on iki risaleden ibaret bulunduğundan, yalnız on iki risalesine işaret ediyor. İkinci defada تُقَادُ سِرَاجُ النُّورِ [2] fıkrasıyla daha sarih bir surette Risale-i Nur'u methüsena ile göstererek tekemmülüne işareten, umum Sözleri ve Mektupları ve Lem'aları remzen haber verir.

Hem On İki Söz namı ile çok intişar eden o küçücük risaleler bu fıkradaki kelimeler gibi birbirine ismen ve sureten benzedikleri gibi, "bedî" manasında olan *Celcelûtiye* kelimesine mutabık olarak her biri gayet bedî bir tarzda, güzel bir temsille, büyük ve derin bir hakikat-i Kur'âniyeyi tefsir ve ispat eder.

Eğer bir muannit tarafından denilse, "Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) bu umum mecazî manaları irade etmemiş."

Biz de deriz ki: Faraza Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) irade etmezse, fakat kelâm delâlet eder. Ve karinelerin kuvvetiyle işarî ve zımnî delâletle manaları içine dâhil eder.

ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.
bedî: eşsiz güzel.
bidayet: başlangıç.
Celcelûtiye: Peygamberimiz Resul-i Ekrem'in (a.s.m.) derslerine istinaden, aslı cifir ve ebcet hesabı ile alâkalı olarak Hz. Ali (r.a.) tarafından telif edilen Süryanice bir kasidedir.
dâhil: girme, içinde olma.
delâlet: delil olma, gösterme; alamet, işaret.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
elhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca.
faraza: farz edelim ki, öyle sayalım ki, söz gelişi.
fıkra: kısım, bölüm.
gayet: son derece.
gerçi: her ne kadar.
hakikat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın hakikatı, Kur'ân'ın ifade ettiği gerçek.
ibaret: meydana gelen, oluşan.
ihtilâf: farklı oluş, iki şeyi arasındaki ayrılıklar.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
irade: dileme, isteme, bir şeyi yapıp yapmama konusunda için olan iktidar, güç.
ismen: isim olarak, adını, ismini söyleyerek, yalnız isimle.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
işareten: işaret ederek, belirterek.
işarî: bir kelimenin açık manasına bağlı olarak ikinci ve üçüncü derecede işaret yolu ile yapılan açıklama.
karine: işaret, ipucu, iz, delil.
kelâm: söz, lafız.
mecazî: mecaza ait, gerçek olmayan.
meth ü sena: methedip övme.
muannit: inatçı, ayak direyen.
mutabık: uygun.
mutemet: itimat edilir, güvenilir.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
nam: ad.
niyaz: Allah'a yalvarma ve yakarma.
nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sahih: doğru, kusursuz, tam, sağlam.
sarih: açık, âşikar.
suret: biçim, şekil, tarz.
sureten: suret olarak, görünüş itibariyle.
Süryani: Suriye ve Türkiye'nin güney doğusunda yaşayan, Sami ırkından bir Hıristiyan topluluğu.
şerh: açık ve ayrıntılı anlatma.
tarz: biçim, şekil.
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması.
tekemmül: olgunlaşma, kemale erme, mükemmelleşme.
temsil: benzetme, misal getirme.
umum: umumî, genel olma, herkese ait olma.
vech-i işaret: işaret yönü.
zımnî: üstü kapalı, dolayısıyla anlatılan.

1. Yıldızımı parlat.
2. Nurun kandili tutuşturulur.

Hem madem o mecazî manalar ve işarî mefhumlar haktır, doğrudur ve vakıa mutabıktır; ve bu iltifata lâyıktırlar ve karineleri kuvvetlidir. Elbette Hazret-i İmam-ı Ali'nin (r.a.) böyle bütün işarî manaları irade edecek küllî bir teveccühü faraza bulunmazsa —*Celcelûtiye* vahiy olmak cihetiyle— hakikî sahibi, Hazret-i İmam-ı Ali'nin (r.a.) üstadı olan Peygamber-i Zîşan'ın (a.s.m.) küllî teveccühü ve üstadının Üstad-ı Zülcelâl'inin ihatalı ilmi onlara bakar, irade dairesine alır. Bu hususta benim hususî ve kat'î ve yakin derecesindeki kanaatimin bir sebebi şudur ki:

Müşkülât-ı azîme içinde el-Ayetü'l-Kübra'nın tefsir-i ekberi olan Yedinci Şuaı yazmakta çok zahmet çektiğimden, bir kudsî teselli ve teşvike cidden çok muhtaç idim. Şimdiye kadar mükerrer tecrübelerle bu gibi hâletlerimde inayet-i İlâhiye imdadıma yetişiyordu. Risaleyi bitirdiğim aynı vakitte hiç hatırıma gelmediği hâlde birden bu keramet-i Aleviyenin zuhuru bende hiçbir şüphe bırakmadı ki, bu dahi benim imdadıma gelen sair inayet-i İlâhiye gibi Rabb-i Rahîm'in bir inayetidir. İnayet ise aldatmaz, hakikatsiz olmaz.

YEDİNCİ REMİZ:

Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) nasıl ki

وَبِالْآيَتِ الْكُبْرٰى اَمِنِّى مِنَ الْفَجَتْ ۞ وَبِحَقِّ فَقَجٍ مَعَ مَخْمَةٍ يَآ اِلٰهَنَا
وَبِاَسْمَآئِكَ الْحُسْنٰى اَجِرْنِى مِنَ الشَّتَتْ ۞ حُرُوفٌ لِبَهْرَامٍ عَلَتْ وَتَشَامَخَتْ
وَاسْمُ عَصَا مُوسٰى بِهِ الظُّلَمَتُ انْجَلَتْ ۞ [1]

1. Yâ Rab! Ayetü'l-Kübra hürmetine beni bütün sıkıntılardan kurtar, eman ve emniyet ver. • Ey İlâhımız! Zuhur ve kemalâtının hakkı için ve Esma-i Hüsnan hürmetine beni perişan olmaktan koru. • Bu harfler ki, Nur harfleridir; Merih yıldızı gibi yüce ve yüksektir. Asa-yı Mûsa ismiyle de karanlıklar dağılır.

Ayetülkübra: Risale-i Nur'da bir eser (7. Şua).

Celcelûtiye: Peygamberimiz Resul-i Ekrem'in (a.s.m.) derslerine istinaden, aslı cifir ve ebcet hesabı ile alâkalı olarak Hz. Ali (r.a.) tarafından telif edilen Süryanice bir kasidedir.

cidden: ciddî olarak, gerçek olarak.

cihet: yön.

faraza: farz edelim ki, öyle sayalım ki, söz gelişi.

hâk: doğru, gerçek, hakikat.

hakikat: gerçek, asıl, esas.

hakikî: gerçek.

hâlet: hal, durum.

hususî: özel.

ihatalı: kuşatıcı.

iltifat: güzel sözler söyleyerek birini samimî olarak okşama.

imdat: yardım.

inayet: yardım, ihsan, lütuf.

inayet-i İlahiye: Allah'ın yardımı.

irade: dileme, isteme, bir şeyi yapıp yapmama konusunda için olan iktidar, güç.

işarî: bir kelimenin açık manasına bağlı olarak ikinci ve üçüncü derecede işaret yolu ile yapılan açıklama.

kanaat: inanma, görüş, fikir.

karine: işaret, ipucu, iz, delil.

kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.

keramet-i Aleviye: Hz. Ali'ye ait keramet, olağanüstü, fevkalâde hâl.

kudsî: mukaddes, yüce.

küllî: umumî, genel, bütün olan.

madem: ...den dolayı, böyle ise.

mecazî: mecaza ait, gerçek olmayan.

mefhum: bir sözün ifade ettiği mana.

mutabık: birbirine uyan, uygun.

mükerrer: tekrarlanmış, tekrar olunmuş.

müşkilât-ı azîme: çok büyük zorluklar.

Peygamber-i Zîşan: şan ve şeref sahibi olan Peygamber; Hz. Muhammed (a.s.m.).

Rabb-i Rahîm: şefkat ve merhamet sahibi olan Cenab-ı Hak.

remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.

sâir: diğer, başka, öteki.

tefsir-i ekber: en büyük tefsir.

teselli: avutma, acısını dindirme.

teveccüh: yüzünü bir yöne çevirme, yönelme, yöneliş.

Üstad-ı Zülcelâl: Celâl sahibi üstat, Celâl ve ihtişamla öğreten üstat; Cenab-ı Allah.

vahiy: Cenab-ı Hakkın dilediği hükümleri, sırları ve hakikatleri peygamberlere bildirmesi.

vakıa: vuku bulan, olan şey, olay.

yakîn: kesin bilme, şüpheden sıyrılarak son derece doğru ve kuvvetli bilme.

zahmet: sıkıntı, eziyet, meşakkat.

zuhur: ortaya çıkma.

diye birinci fıkrasıyla Yedinci Şuaa işaret etmiş. Öyle de, aynı fıkra ile "*Âlî Bir Tefekkürname ve Tevhide Dair Yüksek Bir Marifetname*" namında olan Yirmi Dokuzuncu Arabî Lem'aya dahi işaret eder. İkinci fıkrasıyla İsm-i Azam ve Sekîne denilen esma-i sitte-i meşhuresinin hakikatlerini gayet âlî bir tarzda beyan ve ispat eden ve Yirmi Dokuzuncu Lem'ayı takip eyleyen Otuzuncu Lem'a namında altı nükte-i esma risalesine بِاَسْمَآئِكَ الْحُسْنٰى اَجِرْنِى مِنَ الشَّتَتْ[1] cümlesiyle işaret ettiğinden, sonra akabinde risale-i esmayı takip eden Otuz Birinci Lem'anın Birinci Şuaı olarak otuz üç ayet-i Kur'âniyenin Risale-i Nur'a işaratını kaydedip hesab-ı cifrî münasebetiyle baştan başa ilm-i huruf risalesi gibi görünen ve bir mu'cize-i Kur'âniye hükmünde bulunan risaleye حُرُوفٌ لَبِهْرَامٍ عَلَتْ وَتَشَامَخَتْ[2] kelimesiyle işaret edip, derakap وَاسْمُ عَصَا مُوسٰى بِهِ الظُّلْمَتُ انْجَلَتْ[3] kelâmıyla dahi risale-i hurufiyeyi takip eden ve el-Ayetü'l-Kübra'dan ve başka Resail-i Nuriyeden terekküp eden ve *Asa-yı Mûsa* namını alan ve asa-i Mûsa gibi dalâletin ve şirkin sihirlerini iptal eden Risale-i Nur'un şimdilik en son ve ahir risalesine *Asa-yı Mûsa* namını vererek işaretle beraber, manevî karanlıkları dağıtacağını müjde ediyor.

Evet, وَبِالْاٰيَتِ الْكُبْرٰى[4] kelimesiyle Yedinci Şuaa işareti kuvvetli karinelerle ispat edildiği gibi, aynı kelime,

ahir: son.
akabinde: arkası sıra, peşi sıra, peşinden.
âlî: yüce, yüksek, ulu.
Arabî: Arapçaya ait, Arap dili ile ilgili.
ayet-i Kur'âniye: Kur'ân'ın ayeti.
ayetülkübra: en büyük delil, ayet anlamında Risale-i Nur'da 7. Şua adlı eser.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
Dair: alakalı, ilgili.
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.
derakab: hemen, derhal, akabinde.
esma-yı sitte-i meşhure: Cenab-ı Hakkın meşhur olmuş altı büyük ismi. Kuddüs, Adl, Hakem, Ferd, Hayy, Kayyum.
fıkra: kısım, bölüm.
gayet: son derece.
hakikat: gerçek, esas.
hesab-ı cifrî: cifir hesabı.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ilm-i huruf: harflerden mana çıkarıp yorumlama ilmi.
iptal: boş, hükümsüz bırakma.
İsm-i Âzam: Cenab-ı Hakkın bin bir isminden en büyük ve manaca diğer isimleri kuşatmış olanı.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
işarat: işaretler, haber vermeler.
karine: işaret, ipucu, iz, delil.
kelâm: söz, lafız.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
Marifetname: Allah'ı tanımaya dair yazı, eser.
mu'cize-i Kur'âniye: Kur'ân'a ait mu'cize.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
nam: ad.
nükte-i esma: Allah'ın isimleri ile alâkalı nükte.

1. Esma-i Hüsnan hürmetine beni perişan olmaktan koru.
2. Bu harfler ki, Nur harfleridir; Merih yıldızı gibi yüce ve yüksektir.
3. Ve Asa-yı Mûsa ismiyle de karanlıklar dağılır.
4. Ayetü'l-Kübra hürmetine.

risale-i esma: Allah'ın isim-i âzamlarından bahseden risale.

risale-i hurufiye: harfleri tahlil eden risale.

Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.

Sekine: içerisinde on dokuz harfi on dokuz ayet bulunan, sükûnet ve emniyet veren bir dua.

şirk: Allah'a ortak koşma, Allah'tan başka yaratıcının bulunduğuna inanma.

tarz: biçim, şekil.

Tefekkürnâme: tefekkür yazısı, tefekküre sevk edici eser, yazı.

terekküp: karışıp birleşme, birden fazla şeyin birleşmesinden oluşma.

Tevhid: Allah'ın bir olduğuna inanma, birleme.

diğer bir mana ile elhak Risale-i Nur'un Ayetü'l-Kübrası hükmünde ve ekser risalelerin ruhlarını cemeden ve Arabî bulunan Yirmi Dokuzuncu Lem'aya bu kelâm "müstetbeatü't-terakip" kaidesiyle ona bakıyor, efradına dâhil ediyor. Öyle ise, Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) dahi bu fıkradan ona bakıp işaret eder diyebiliriz.

Hem sair işaratın karinesiyle, hem *Mektubat*'tan sonra *Lem'alar*'a, başka bir tarz-ı ibare ile ima ederek Lem'aların en parlağının telifi dehşetli bir zamanda ve hapis ve idamdan kurtulmak ve emniyet ve selâmet bulmak için mana-i mecazî ve mefhum-i işarî ile Hazret-i Ali (r.a.) kendi lisanını büyük tehlikelerde bulunan müellifin hesabına istimal ederek [1] وَبِالْاٰيَتِ الْكُبْرٰى اَمِنّى مِنَ الْفَجَتْ yani, "*Yâ Rab, beni kurtar, emân ve emniyet ver*" diye dua etmesiyle, tam tamına Eskişehir Hapishanesinde idam ve uzun hapis tehlikesi içinde telif edilen Yirmi Dokuzuncu Lem'anın ve sahibinin vaziyetine tevafuk karinesiyle kelâm-ı zımnî ve işarî delâlet ettiğinden diyebiliriz ki, Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) dahi bundan, ona işaret eder.

Hem Otuzuncu Lem'a namında ve altı nükte olan risale-i esmaya bakarak [2] بِاَسْمَآئِكَ الْحُسْنٰى deyip sair işaratın karinesiyle, hem Yirmi Dokuzuncu Lem'aya takip karinesiyle, hem ikisinin isimde ve esma lâfzında tevafuk karinesiyle, hem teşettüt-i hâle ve sıkıntılı bir gurbete ve perişaniyete düşen müellifi onun telifi bereketiyle teselli ve tahammül bulmasına ve mana-i mecazî cihetinde

karine: işaret, ipucu, iz, delil.
kelâm: söz, lafız.
kelâm-ı zımnî ve işârî: gizli bir manaya işaret eden kelime.
lisan: dil.
mana-yı mecazî: mecazî mana, bir kelimenin veya lâfzın gerçek anlamının dışında başka bir anlamda kullanıldığındaki mana.
mefhum-ı işarî: işaret edilen mana.
müellif: eser telif eden, yazan.
müstetbeâtü't-terâkîb: sözdeki, birbirine bağlı, işaretli manalar. kelimelerin kullanış ve tarzlarından hareketle onların zımnında bulunduğu anlaşılan manalar.
nam: ad.
nükte: ince manalı, ancak dikkatle anlaşılabilen mana veya söz.
perişaniyet: perişanlık, karışık ve dağınık olma, acınacak halde bulunma.
Risale-i esma: Allah'ın ism-i âzamlarından bahseden risale.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: öz, can alıcı nokta.
sâir: diğer, başka, öteki.
selâmet: salimlik, eminlik, kurtuluş, korku ve endişeden uzak olma.
tahammül: zora dayanma, kötü ve güç durumlara karşı koyabilme, katlanma.
tarz-ı ibare: ibare tarzı, tabir şeklinde.
telif: eser yazma.
teselli: avutma, acısını dindirme.
teşettüt-i hâl: dağınık olma hâli, darmadağınıklık.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
vaziyet: durum.
ya Rab: Ey Allah!.

1. Yâ Rab! Ayetü'l-Kübra hürmetine beni bütün sıkıntılardan kurtar, eman ve emniyet ver
2. Esma-i Hüsnan için...

Arabî: Arapçaya ait, Arap dili ile ilgili.
Ayetülkübra: en büyük delil, ayet anlamında Risale-i Nur'da 7. Şua adlı eser.
cem: toplama, bir araya getirme.
cihet: yön.
dâhil: girme, içinde olma.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
delâlet: delil olma, gösterme; alamet, işaret.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
efrat: fertler.
ekser: pek çok.
elhak: hakkın tâ kendisi, tam doğrusu; doğrusu ya.
eman: eminlik, korkusuzluk.
emniyet: eminlik, güvenlik, korkusuzluk.
esmâ: adlar, isimler.
fıkra: kısım, bölüm.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme.
istimâl: kullanma.
işarat: işaretler, haber vermeler.
kaide: kural, esas, düstur.

Hazret-i İmam-ı Ali'nin (r.a.) lisanıyla kendisine dua olan بِاَسْمَآئِكَ الْحُسْنٰى اَجِرْنِى مِنَ الشَّتَتْ[2] yani, "İsm-i Azam olan o esma risalesinin bereketiyle beni teşettütten, perişaniyetten hıfz eyle yâ Rabbi" meali, tam tamına o risale ve sahibinin vaziyetine tevafuk karinesiyle kelâm-ı mecazî delâlet ve İmam-ı Ali'nin (r.a.) ise gaybî işaret eder diyebiliriz.

Hem madem *Celcelûtiye*'nin aslı vahiydir ve esrarlıdır ve gelecek zamana bakıyor ve gaybî umur-i istikbaliyeden haber veriyor.

Ve madem Kur'ân itibarıyla bu asır dehşetlidir ve Kur'ân hesabıyla Risale-i Nur bu karanlık asırda ehemmiyetli bir hâdisedir.

Ve madem sarahat derecesinde çok karine ve emarelerle Risale-i Nur *Celcelûtiye*'nin içine girmiş, en mühim yerinde yerleşmiş.

Ve madem Risale-i Nur ve eczaları bu mevkie lâyıktırlar ve Hazret-i İmam-ı Ali'nin (r.a.) nazar-ı takdirine ve tahsinine ve onlardan haber vermesine liyakatleri ve kıymetleri var.

Ve madem Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) *Siracünnur*'dan, zahir bir surette haber verdikten sonra, ikinci derecede perdeli bir tarzda Sözlerden, sonra Mektuplardan, sonra Lem'alardan risalelerdeki gibi aynı tertip, aynı makam, aynı numara tahtında kuvvetli karinelerin sevkiyle, kelâm

asr: yüzyıl.
Celcelûtiye: Peygamberimiz Resul-i Ekrem'in (a.s.m.) derslerine istinaden, aslı cifir ve ebcet hesabı ile alâkalı olarak Hz. Ali (r.a.) tarafından telif edilen Süryanice bir kasidedir.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
delâlet: delil olma, gösterme; alamet, işaret.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar.
ehemmiyetli: önemli.
emare: alâmet, belirti, nişan.
esmâ: isimler.
esrar: sırlar, gizli hakikatler.
gaybî: gaybla ilgili, bilinmeyenle ilgili.
hâdise: olay.
hıfz: koruma, muhafaza etme, himaye etme.
İsm-i Âzam: Cenab-ı Hakkın bin bir isminden en büyük ve manaca diğer isimleri kuşatmış olanı.
karine: işaret, ipucu, iz, delil.
kelâm: söz, lafız.
kelâm-ı mecâzî: mecazî kelime.
kıymet: değer.
lisan: dil.
liyakat: layık olma, ehliyet.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
makam: yer, değer, mevki.
meal: mana, anlam, mefhum.
mevki: yer, makam.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
nazar-ı takdir: kıymet veren, değer bilen, takdir eden bakış.
perişaniyet: perişanlık, karışık ve dağınık olma, acınacak halde bulunma.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik.
sevk: yöneltme.
siracü'n-nur: Nurun lambası anlamında Risale-i Nur küllîyatından bir eser.
suret: biçim, şekil, tarz.
tahsin: beğenme, güzel bulma.
taht: alt.
tarz: biçim, şekil.
tertip: sıra, dize, düzen.
teşettüt: dağınık olma, perişaniyet.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
umur-ı istikbâliye: gelecekteki işler.
vahiy: Cenab-ı Hakkın dilediği hükümleri, sırları ve hakikatleri peygamberlere bildirmesi.
vaziyet: durum.
ya Rabbî: Ey her şeyi en güzel şekilde terbiye ve idare eden Rabb'im.
zahir: açık, âşikar.

1. Esma-i Hüsnan hürmetine beni perişan olmaktan koru.

delâlet ve Hazret-i İmam-ı Ali'nin (r.a.) işaret ettiğini ispat eylemiş.

Ve madem başta, بَدَئْتُ بِبِسْمِ اللّٰهِ رُوحِي بِهِ اهْتَدَتْ ❁ اِلٰى كَشْفِ اَسْرَارٍ بِبَاطِنِهِ انْطَوَتْ [1] risalelerin başı ve Birinci Söz olan Bismillâh Risalesine baktığı gibi, kasem-i cami-i muazzamın ahirinde, risalelerin kısm-ı ahirleri olan son Lem'alara ve Şualara, hususan bir ayetü'l-kübra-i tevhid olan Yirmi Dokuzuncu Lem'a-i harika-i Arabiye ve risale-i esma-i sitte ve risale-i işarat-ı huruf-i Kur'âniye ve bilhassa şimdilik en ahir Şua ve *Asa-yı Mûsa* gibi, dalâletlerin bütün manevî sihirlerini iptal edebilen bir mahiyette bulunan ve bir manada *Ayetü'l-Kübra* namını alan risale-i harikaya bakıyor gibi bir tarz-ı ifade görünüyor.

Ve madem, bir tek meselede bulunan emareler ve karineler, meselenin vahdeti haysiyetiyle, emareler birbirine kuvvet verir, zayıf bir münasebetle bir tereşşuh dahi menbaına ilhak edilir.

Elbette, bu yedi adet esaslara istinaden deriz:

Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) nasıl ki meşhur Sözlere tertipleri üzerine işaret etmiş ve Mektubattan bir kısmına ve Lem'alardan en mühimlerine tertiple bakmış; öyle de, بِاَسْمَآئِكَ الْحُسْنٰى اَجِرْنِي مِنَ الشَّتَتْ [2] cümlesiyle Otuzuncu Lem'aya, yani müstakil Lem'alardan en son olan Esma-i Sitte Risalesine tahsin ederek bakıyor ve

1. Kur'ân'ın özeti, listesi, anahtarı ve pek çok İlâhî sırrın kıymetli, kudsî bir hazinesi olan "Bismillâh" ile başladım. Ruhum, içinde gizlenmiş sırları bu sayede keşfetti.
2. Esma-i Hüsnan hürmetine beni perişan olmaktan koru

ahir: son.
Ayetü'l-Kübra-yı Tevhid: Tevhidin en büyük ayeti, delili.
Ayetülkübra: en büyük delil, ayet anlamında Risale-i Nur-'da 7. Şua adlı eser.
bilhassa: özellikle.
Bismillâh: Besmele, Allah'ın adı ve izni ile (başlangıç anlamında).
delâlet: delil olma, gösterme; alamet, işaret.
emare: alâmet, belirti, nişan.
Esma-yı Sitte: Cenab-ı Hakk'ın altı büyük ismi; Kuddüs, Adl, Hakem, Ferd, Hayy, Kayyum.
haysiyet: itibar.
hususan: bilhassa, özellikle.
ilhak: ilâve etme, ekleme, katma.
iptal: boş, hükümsüz bırakma.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
istinaden: istinat ederek, dayanarak.
karine: işaret, ipucu, iz, delil.
kasem-i câmi'-i muazzam: birçok şeyi içeren büyük yemin.
kısm-ı âhir: son kısım.
lem'a-i hârika-i Arabiye: Arapça yazılmış olan mükemmel lem'a.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
mahiyet: bir şeyin aslı, esası, niteliği.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
menba: kaynak.
mesele: önemli konu.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
müstakil: başlı başına, bağımsız.
nam: ad.
Risale-i Esma-yı Sitte: Cenab-ı Allah'ın altı ism-i âzamını anlatan risale.
risale-i harika: harika risale, harika kitapçık.
risale-i işarat-ı hurûf-ı Kur'âniye: Kur'ân harflerindeki işaretlerden bahseden risale.
tahsin: beğenme, güzel bulma.
tarz-ı ifade: ifade tarzı, söyleyiş, anlatış şekli.
tereşşuh: sızıntı, damla.
tertip: düzenleme, düzene koyma.
vahdet: birlik ve teklik.
zaif: zayıf.

[1] حُرُوفٌ لِبَهْرَامٍ عَلَتْ وَتَشَامَخَتْ kelâmıyla dahi Otuzuncu Lem'ayı takip eden İşarat-ı Huruf-i Kur'âniye risalesine takdir edip işaretle tasdik ediyor.

[2] وَاسْمُ عَصَا مُوسٰى بِهِ الظُّلْمَتُ انْجَلَتْ kelimesiyle dahi şimdilik en ahir risale ve tevhid ve imanın elinde *Asa-yı Mûsa* gibi harikalı en kuvvetli bürhan olan mecmua risalesini senakârâne remzen gösteriyor gibi bir tarz-ı ifadeden bilâperva hükmediyoruz ki, Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) hem Risale-i Nur'dan, hem çok ehemmiyetli risalelerinden mana-i hakikî ve mecazî ile işarî ve remzî ve imaî ve telvihî bir surette haber veriyor. Kimin şüphesi varsa, işaret olunan risalelere bir kere dikkatle baksın. İnsafı varsa şüphesi kalmaz zannediyorum.

Buradaki mana-i işarî ve medlûl-i mecazîlere karinelerin en güzeli ve lâtifi, aynı tertibi muhafaza ile verilen isimlerin münasebetidir. Meselâ, yirmi dokuz, otuz ve otuz bir ve otuz iki mertebe-i tadatta Yirmi Dokuz ve Otuz ve Otuz Bir ve Otuz İkinci Sözlere gayet münasip isimlerle ve başta Sözlerin başı olan Birinci Söze, aynı besmele sırrıyla ve ahirde şimdilik risalelerin ahirine, mahiyetini gösterir lâyık birer isim vererek işaret etmesi gerçi gizli ise de, fakat çok güzeldir ve letafetlidir.

Ben itiraf ediyorum ki, böyle makbul bir eserin mazharı olmak, hiçbir vecihle o makama liyakatim yoktur. Fakat küçük, ehemmiyetsiz bir çekirdekten koca dağ gi-

ahir: son.
besmele: Bismillâhirrahmânirrahîm (Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.) cümlesinin adı.
bilâperva: korkusuzca, çekinmeden.
bürhan: delil, ispat, hüccet.
ehemmiyetli: önemli.
ehemmiyetsiz: önemsiz.
gayet: son derece.
gerçi: her ne kadar.
hârika: olağanüstü.
hükmetme: karar vermek, inanca varmak.
iman: inanç, itikat.
işarat-ı huruf-i Kur'âniye: Kur'ân'ın harflerinin işaretleri.
karine: işaret, ipucu, iz, delil.
kelâm: söz, lafız.
lâtif: tatlı, şirin.
letafet: latiflik, hoşluk, incelik.
liyakat: layık olma, ehliyet.
mahiyet: bir şeyin aslı, esası, niteliği.
makam: büyük yer, mevkî.
makbul: kabul edilmiş, geçerli.
mana-yı hakikî: gerçek, doğru, asıl, mana.
mana-yı imaî: ima yolu ile, üstü kapalı anlatılmak istenen mana.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
mana-yı mecazî: mecazî mana, bir kelimenin veya lâfzın gerçek anlamının dışında başka bir anlamda kullanıldığındaki mana.

1. Bu harfler ki, Nur harfleridir; Merih yıldızı gibi yüce ve yüksektir.
2. *Asa-yı Mûsa* ismiyle de karanlıklar dağılır.

mana-yı remzî: işaretlerle anlatılmak istenen mana.
mana-yı telvihî: .
mazhar: bir şeyin çıktığı göründüğü yer; nail olma, şereflenme.
mecmua: .
medlûl-i mecazî: mecaz yoluyla delil getirmek.
mertebe-i tadat: sayı mertebesi.
meselâ: örneğin.
muhafaza: koruma.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
münasip: uygun.
remzen: remiz ile, işaret ederek, işaretle.
senâkârâne: sena ederek, senakârlıkla, övercesine.
sır: gizli hakikat.
suret: biçim, şekil, tarz.
takdir: kıymet verme, beğenme.
tarz-ı ifade: ifade tarzı, söyleyiş, anlatış şekli.
tasdik: doğrulama, onaylama.
tertip: düzenleme, düzene koyma.
tevhid: Allah'ın bir olduğuna inanma, birleme.
vecih: cihet, yön.

bi bir ağacı halk etmek, kudret-i İlâhiyenin şe'nindendir ve âdetidir ve azametine delildir.

Ben kasemle temin ederim ki, Risale-i Nur'u senadan maksadım, Kur'ân'ın hakikatlerini ve imanın rükünlerini teyit ve ispat ve neşirdir. Hâlık-ı Rahîm'ime yüz binler şükrolsun ki, kendimi kendime beğendirmemiş, nefsimin ayıplarını ve kusurlarını bana göstermiş. Ve o nefs-i emmareyi başkalara beğendirmek arzusu kalmamış. Kabir kapısında bekleyen bir adam, arkasındaki fânî dünyaya riyakârâne bakması, acınacak bir hamakattır ve dehşetli bir hasarettir. İşte bu hâlet-i ruhiye ile yalnız hakaik-ı imaniyenin tercümanı olan Risale-i Nur'un doğru ve hak olduğuna lâtif bir münasebet söyleyeceğim. Şöyle ki:

Celcelûtiye, Süryanîce "bedî" demektir. Ve bedî manasındadır. İbareleri bedî olan Risale-i Nur, *Celcelûtiye'*de mühim bir mevki tutup, ekser yerlerinde tereşşuhatı göründüğünden, kasidenin ismi ona bakıyor gibi verilmiş. Hem şimdi anlıyorum ki, eskiden beri benim liyakatim olmadığı hâlde, bana verilen "Bediüzzaman" lâkabı benim değildi. Belki Risale-i Nur'un manevî bir ismi idi. Zahir bir tercümanına ariyeten ve emaneten takılmış. Şimdi o emanet isim, hakikî sahibine iade edilmiş. Demek, Süryanîce bedî manasında ve kasidede tekerrürüne binaen kasideye verilen *Celcelûtiye* ismi, işarî bir tarzda bid'at zamanında çıkan *bediülbeyan* ve *bediüzzaman* olan Risale-i Nur'un hem ibare, hem mana, hem isim noktalarıyla bedîliğine münasebettarlığını ihsas etmesine ve bu isim bir parça ona da bakmasına ve bu

âdet: kanun.
ariyeten: iğreti olarak, emaneten, ödünç.
azamet: büyüklük.
bedî: eşsiz güzel.
bediülbeyan: beyanın, ifadenin benzersiz güzelliği, ifadenin çok güzel oluşu.
Bediüzzaman: zamanın, çağın eşsiz güzelliği.
bid'at: dinin aslında olmayıp sonradan icat edilen şeyler, yeni âdet.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
Celcelûtiye: Peygamberimiz Resul-i Ekrem'in (a.s.m.) derslerine istinaden, aslı cifir ve ebcet hesabı ile alâkalı olarak Hz. Ali (r.a.) tarafından telif edilen Süryanice bir kasidedir.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
ekser: pek çok.
emaneten: emanet yoluyla, emanet olarak.
fânî: ölümlü, geçici.
hâk: doğru, gerçek, hakikat.
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.
hakikat: gerçek, esas.
hakiki: gerçek.
hâlet-i ruhiye: insanın ruh hâli, psikolojik durum, insanın manevî hâli, iç durumu.
Hâlık-ı Rahîm: sonsuz merhamet ve şefkat sahibi yaratıcı, Allah.
halk: yaratma, yoktan var etme.
hamakat: ahmaksızlık, beyinsizlik, budalalık.
hasaret: hasar, zarar, ziyan.
iade: geri verme.
ibare: metin, cümle veya bir kaç cümleden oluşan söz grubu.
ihsas: hissetirme, sezdirme.
iman: inanç, itikat.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
işarî: bir kelimenin açık manasına bağlı olarak ikinci ve üçüncü derecede işaret yolu ile yapılan açıklama.
kasem: yemin, and.
kaside: övgü maksadıyla yazılmış şiir ve bu şiirin nazım şekli.
kudret-i İlâhiye: Allah'ın kudreti, Allah'ın kudretiyle yaptığı işler, fiiller, tasarruflar.
lâkap: ünvan.
lâtif: yumuşak, tatlı, hoş.
liyakat: layık olma, ehliyet.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
mevki: yer, makam.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
münasebettar: ilgili, alâkalı.
nefs: kötü vasıfları kendisinde toplayan hayırlı işlerden alıkoyan güç.
nefs-i emmare: insana kötü ve günah işlerin yapılmasını emreden nefis.
neşir: yayma,yayım, herkese duyurma.
nokta: yön, cihet.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
riyakârane: riyakarca, iki yüzlülükle.
rükn: esas, kaide, prensip.
senâ: methetme, övme.
Süryanî: Suriye ve Türkiye'nin güney doğusunda yaşayan, Sami ırkından bir Hıristiyan topluluğu.
şe'n: iş, durum, özellik, yapı.
tarz: biçim, şekil.
tekerrür: tekrarlanma.
temîn: sağlamlaştırma, sağlama.
tereşşuhat: damlamalar, sızıntılar.
teyit: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma; doğru çıkarma.
zahir: açık, görünür.

ismin müsemmasında Risale-i Nur çok yer işgal ettiği için hak kazanmış olmasına tahmin ediyorum.

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَآ اِنْ نَسِينَآ اَوْ اَخْطَاْنَا [1]

SEKİZİNCİ REMİZ:

Bu remzin beyanından evvel en mühim iki suale cevap yazılacak.

Birinci Sual: Bütün kıymettar kitaplar içinde Risale-i Nur, Kur'ân'ın işaretine ve iltifatına ve Hazret-i İmam-ı Ali'nin (r.a.) takdir ve tahsinine ve Gavs-ı Azamın tevecc üh ve tebşirine vech-i ihtisası nedir? O iki zatın kerametle Risale-i Nur'a bu kadar kıymet ve ehemmiyet vermenin hikmeti nedir?

Elcevap: Malûmdur ki, bazı vakit olur, bir dakika, bir saat ve belki bir gün, belki seneler kadar; ve bir saat, bir sene, belki bir ömür kadar netice verir ve ehemmiyetli olur. Meselâ, bir dakikada şehit olan bir adam, bir velâyet kazanır. Ve soğuğun şiddetinden incimat etmek zamanında ve düşmanın dehşet-i hücumunda bir saat nöbet, bir sene ibadet hükmüne geçebilir. İşte aynen öyle de, Risale-i Nur'a verilen ehemmiyet dahi, zamanın ehemmiyetinden, hem bu asrın şeriat-i Muhammediyeye (a.s.m.) ve şeair-i Ahmediyeye (a.s.m.) ettiği tahribatın dehşetinden, hem bu ahir zamanın fitnesinden eski zamandan beri bütün ümmet istiaze etmesi cihetinden, hem o fitnelerin savletinden mü'minlerin imanlarını kurtarması noktasından, Risale-i Nur öyle bir ehemmiyet

ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.
asr: yüzyıl.
beyan: anlatma, açıklama.
cihet: yön.
dehşet: büyük tehlike karşısında korkma ve şaşırıp kalma.
dehşet-i hücum: saldırının dehşeti.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
elcevap: cevap olarak.
evvel: önce.
fitne: karışıklık, bozgunculuk, azgınlık.
Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
hikmet: gizli sebep, gaye.
hükmüne: yerine, değerine.
iltifat: güzel sözler söyleyerek birini samimî olarak okşama.
iman: inanç, itikat.
incimat: donma, buz hâline girme.
istiaze: sığınma, bağlanma, güvenme.
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.
kıymet: değer.
kıymettar: kıymetli, değerli.
malûm: bilinen, bilinir olan.
meselâ: örneğin.
mü'min: iman eden, inanan.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
müsemma: isimlendirilmiş, ad verilmiş.
remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.
remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
savlet: şiddetli hücum, saldırma.
sual: soru.
şeair-i Ahmediye: islamın alametleri.
şehit: Allah'ın ve yüce dininin adını yüceltme uğrunda canını feda ederek savaşta vurulup ölen Müslüman.
şeriat-ı Muhammediye: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) şeriatı; Hz. Muhammed'in (a.s.m.) tarif ettiği, getirdiği ve bildirdiği şeriat; İslâm dini.
tahribat: tahripler, yıkıp bozmalar.
tahsin: beğenme, güzel bulma.
takdir: kıymet verme, beğenme.
tebşir: müjde verme, müjdeleme.
tevecc üh: yönelme, sevgi, ilgi.
ümmet: Müslümanların tamamı; bütün Müslümanlar.
vech-i ihtisas: özel, hususi olma yönü.
velâyet: velîlik, ermişlik, Allah dostluğu.
zat: kişi, şahıs.

1. Ey Rabbimiz! Unutur veya hataya düşer de bir kusur işlersek bizi onunla hesaba çekme. (Bakara Suresi: 286.)

kesbetmiş ki, Kur'ân ona kuvvetli işaretle iltifat etmiş. Ve Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) üç kerametle ona beşaret vermiş. Ve Gavs-ı Azam (r.a.) kerametkârâne ondan haber verip tercümanını teşci etmiş.

Evet, bu asrın dehşetine karşı taklidî olan itikadın istinat kal'aları sarsılmış ve uzaklaşmış ve perdelenmiş olduğundan, her mü'min, tek başıyla dalâletin cemaatle hücumuna mukavemet ettirecek gayet kuvvetli bir iman-ı tahkikî lâzımdır ki, dayanabilsin. Risale-i Nur, bu vazifeyi en dehşetli bir zamanda ve en lüzumlu ve nazik bir vakitte, herkesin anlayacağı bir tarzda, hakaik-ı Kur'âniye ve imaniyenin en derin ve en gizlilerini gayet kuvvetli bürhanlarla ispat ederek, o iman-ı tahkikîyi taşıyan halis ve sadık şakirtleri dahi, bulundukları kasaba, karye ve şehirlerde, hizmet-i imaniye itibarıyla, âdeta birer gizli kutup gibi mü'minlerin manevî birer nokta-i istinadı olarak, bilinmedikleri ve görünmedikleri ve görüşülmedikleri hâlde kuvve-i maneviye-i itikatları cesur birer zabit gibi, kuvve-i maneviyeyi ehl-i imanın kalplerine verip mü'minlere manen mukavemet ve cesaret veriyorlar.

İkinci Sual: Keramet izhar edilmezse daha evlâ olduğu hâlde, neden sen ilân edersin?

Elcevap: Bu, bana ait bir keramet değildir. Belki, Kur'ân'ın i'caz-ı manevîsinden tereşşuh ederek has bir tefsirinden keramet suretinde bizlere ve ehl-i imana bir ikram-ı Rabbanî ve in'am-ı İlâhîdir. Elbette mu'cize-i Kur'âniye ve onun lem'aları izhar edilir. Ve nimet ise,

ilân: yayma, duyurma, bildirme.
iltifat: ilgi gösterme, yüzünü çevirip bakma.
iman-ı tahkikî: tahkikî iman, imana dair bütün meseleleri inceleyip delil ve bürhan ile inanma.
in'am-ı İlahî: Cenab-ı Hakk'ın nimetlendirmesi.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
istinat: dayanak.
itikat: inanç, iman.
izhar: gösterme, açığa vurma.
kal'a: büyük hisar.
karye: köy.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
kerametkârane: kerametli bir şekilde, keramet gösterircesine.
kesb: kazanma.
kutup: evliyalar içerisinde zamanın en büyük mürşidi olan.
kuvve-i manevîye: manevî güç, moral.
kuvve-i maneviye-i itikad: inancın verdiği manevî güç ve moral.
lem'a: parıltı.
manen: mana bakımından, manaca.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
mu'cize-i Kur'âniye: Kur'ân'a ait mu'cize.
mukavemet: karşı koyma, dayanma, direnme.
mü'min: iman eden, inanan.
nazik: narin, ince; dikkat gerektiren, önemli.
nimet: lütuf, ihsan, bağış.
nokta-i istinat: dayanak noktası, güvenme ve itimat noktası.
sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.
sual: soru.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci.
taklidî: taklitle yapılan.
tarz: biçim, şekil.
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması.
tereşşuh: sızma, sızıntı yapma.
teşci: cesaret verme, cesaretlendirme.
vazife: görev.
zabit: subay.

âdeta: sanki.
asr: yüzyıl.
beşaret: müjde.
bürhan: bir şeyi ispatlamak için kullanılan kesin delil.
cemaat: topluluk, aralarında çeşitli bağlar bulunan insanlar topluluğu.
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.
dehşet: büyük tehlike karşısında korkma ve şaşırıp kalma.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
elcevap: cevap olarak.
evlâ: daha uygun, daha lâyık, daha iyi.
Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
gayet: son derece.
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.
hakaik-ı Kur'âniye: Kur'ân ait olan ve ondan gelen gerçekler.
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
hâs: hususî, mahsus, özel.
hizmet-i imaniye: iman ve Kur'an hakikatlerinin ikna edici ve ilmî delillerle anlaşılmasına hizmet etme.
hücûm: saldırma.
i'caz-ı manevî: manen mucize oluş.
ikram-ı Rabbanî: bütün varlıkları terbiye ve idare eden Allah'ın ikramı, ihsanı ve şereflendirmesi.

şükür niyetiyle ilân etmek, bir tahdis-i nimettir;[1] وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ayeti, izharına emreder.

Benim için medar-ı fahir ve gurur olacak bir liyakatim ve istihkakım olmadığını kasemle itiraf ediyorum. Ben çekirdek gibi çürüdüm ve kurudum. Bütün kıymet ve hayat ve şeref, o çekirdekten çıkan şecere-i Risale-i Nur ve mu'cize-i maneviye-i Kur'âniyeye geçmiş biliyorum. Ve öyle itikat ettiğimden, i'caz-ı Kur'ânî hesabına izhar ederim. Bütün kıymet bir mu'cize-i Kur'âniye olan Risale-i Nur'dadır. Hatta eskiden beri taşıdığım "Bediüzzaman" ismi onun imiş; yine ona iade edildi.

Risale-i Nur ise, Kur'ân'ın malıdır ve manasıdır. Bu remizde hususî kanaatimi teyit eden ve kendime mahsus çok emare ve karineler var. Fakat başkalara ispat edemediğimden yazamıyorum. Yalnız iki üçüne işaret etmeye münasebet gelmiş.

• *Birincisi*: Ben *Celcelûtiye*'yi okuduğum vakit, sair münacatlara muhalif olarak kendim bizzat hissiyatımla münacat ediyorum diye hissederdim. Ve başkasının lisanıyla taklitkârâne olmuyordu. Benim için gayet fıtrî ve dertlerime alâkadar ve tefekkürat-ı ruhiyeme hoş bir zemin oluyordu. Birkaç sene sonra kerametini ve Risale-i Nur ile münasebetini gördüm ve anladım ki, o hâlet, bu münasebetten ileri gelmiş.

• *İkincisi*: Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) başta,

رُوحِي بِهِ اهْتَدَتْ اِلٰى كَشْفِ اَسْرَارٍ بِبَاطِنِهِ النُّطَوَتْ

alâkadar: ilgili, ilişki.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
Bediüzzaman: zamanın, çağın eşsiz güzelliği.
bizzat: kendisi, şahsen.
Celcelûtiye: Peygamberimiz Resul-i Ekrem'in (a.s.m.) derslerine istinaden, aslı cifir ve ebcet hesabı ile alâkalı olarak Hz. Ali (r.a.) tarafından telif edilen Süryanice bir kasidedir.
emare: alâmet, belirti, nişan.
fıtrî: tabiî, doğal.
gayet: son derece.
hâlet: hal, durum.
hissiyat: hisler, duygular.
hususî: özel.
i'caz-ı Kur'ânî: Kur'ân'ın mucizeliği, Kur'ân'ın yüksek, erişilmez ifadesi.
iade: geri verme.
ilân: yayma, duyurma, bildirme.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
istihkak: hak etme, hak kazanma, hakkı olma.
itikat: inanç, iman.
izhar: gösterme, açığa vurma.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
karine: işaret, ipucu, iz, delil.
kasem: yemin, and.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
kıymet: değer.
lisan: dil.
liyakat: layık olma, ehliyet.
medar-ı fahr: övünme sebebi.
mu'cize-i Kur'âniye: Kur'ân'a ait mu'cize.
mu'cize-i mâneviye-i Kur'âniye: Kur'an'ın manevî bir mu'cizesi.
muhalif: zıt, aykırı.

münacat: Allah'a dua etme, yalvarma, Onun manevî huzurunda tazarru ve niyazda bulunma.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sâir: diğer, başka, öteki.
şecere-i Risale-i Nur: Risale-i Nur ağacı.
şeref: manevî büyüklük, yücelik, onur.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
tahdîs-i nimet: Cenab-ı Hakka karşı şükrünü eda etme ve teşekkür etme maksadıyla kavuştuğu nimeti başkalarına anlatma.
taklidkârane: taklit edene yakışır şekilde, teklit ederek.
tefekkürat-ı ruhiye: ruha ait tefekkürler, ruhen tefekkürde bulunmak.
teyit: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma; doğru çıkarma.
zemin: temel, dayanak.

1. Rabbinin nimetini de yâd et. (Duha Suresi: 11.)

ve ortalarında,

وَامْنِحْنِي يَا ذَا الْجَلَالِ كَرَامَتًا ❁ بِاَسْرَارِ عِلْمٍ يَا حَلِيمُ بِكَ اْنْجَلَتْ [1]

ve ahirde,

مَقَالُ عَلِيٍّ وَابْنُ عَمِّ مُحَمَّدٍ ❁ وَسِرُّ عُلُومٍ لِلْخَلَآئِقِ جُمِّعَتْ [2]

bir hazine-i ulûm olarak gösteriyor. Hâlbuki, zahirinde yalnız bir münacattır. Hatta İmam-ı Ali'nin (r.a.) hakikatfeşan sair kasideleri ve ilmî başka münacatları gibi, esrar-ı ilmiye ile tam münasebeti görünmüyor. Benim hususî kanaatim şudur ki:

Celcelûtiye madem Risale-i Nur'u içine almış ve sinesine basıp manevî velet gibi kabul etmiş; elbette وَسِرُّ عُلُومٍ لِلْخَلَآئِقِ جُمِّعَتْ fıkrasıyla, kendi hazinesinin bir kısım pırlantalarını ahir zamanda neşreden Risale-i Nur'u şahit gösterip *Celcelûtiye*'yi bir hazine-i ulûm ve bir define-i ilmiyedir diye bihakkın methüsena edebilir.

• *Üçüncüsü*: Malûmdur ki, bazen gayet küçük bir emare, bazı şerait dâhilinde gayet kuvvetli bir delil hükmüne geçer, yakin derecesinde kanaat verir. Bana böyle kanaat veren çok misallerinden yalnız sabık beyan ettiğim bir tek misal bana kâfi geliyor. Şöyle ki:

Hazreti İmam-ı Ali (r.a.) تُقَادُ سِرَاجُ النُّورِ fıkrasıyla Risale-i Nur'u tarihiyle ve ismiyle ve mahiyetiyle ve esaslarıyla ve hizmetiyle ve vazifesiyle gösterdikten sonra, Süryanîce isimleri tadat ederek münacat eder. Otuz iki veya

hazine-i ulûm: ilimler hazinesi.
hususî: özel.
hükmüne: yerine, değerine.
ilmî: ilim ile ilgili, ilme dair.
kâfi: yeter, elverir.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kaside: övgü maksadıyla yazılmış şiir ve bu şiirin nazım şekli.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
mahiyet: bir şeyin aslı, esası, tabiatı, niteliği.
malûm: bilinen, bilinir olan.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
meth ü sena: methedip övme.
misal: örnek.
münacat: Allah'a dua etme, yalvarma, Onun manevî huzurunda tazarru ve niyazda bulunma.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
neşr: herkese duyurma, yayma, tamim.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sabık: geçmiş.
sâir: diğer, başka, öteki.
sîne: göğüs.
Süryanî: Suriye ve Türkiye'nin güney doğusunda yaşayan, Sami ırkından bir Hıristiyan topluluğu.
şerait: şartlar.
tadat: sayma.
vazife: görev.
velet: çocuk.
yakîn: kesin bilme, şüpheden sıyrılarak son derece doğru ve kuvvetli bilme.
zahir: açık, görünür.

1. Ey Halîm olan Allah'ım! Senin yardımınla açıklığa kavuşan bir ilmin sırlarıyla bana bir kerem lütfet, ey Celâl Sahibi!
2. Bu Hazret-i Muhammed'in amcası oğlu Ali'nin sözleri ve insanlar için, toplanmış ilimlerin sırrıdır.

ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.
ahir: son.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
bihakkın: tamamıyla, hakkıyla.
Celcelûtiye: Peygamberimiz Resul-i Ekrem'in (a.s.m.) derslerine istinaden, aslı cifir ve ebcet hesabı ile alâkalı olarak Hz. Ali (r.a.) tarafından telif edilen Süryanice bir kasidedir.
dâhil: içeri, iç.
define-i ilmiye: ilim hazinesi.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
emare: alâmet, belirti, nişan.
esrar-ı ilmiye: ilmî sırlar, gizli hakikatler.
fıkra: kısım, bölüm.
gayet: son derece.
hakikatfeşan: gerçekleri saçan, hakikat serpen.

otuz üç adet isimlerde iki defa بَعْدَهَا kelimesini tekrar eder. Biri yirmi yedincide وَذَيْمُوخٍ بَعْدَهَا diğeri otuz birde وَبَازُخٍ بَعْدَهَا der.

İşte Risale-i Nur'un Sözleri otuz üç ve bir cihette otuz iki ve *Mektubat* namındaki risalelerin dahi bir cihette otuz iki ve bir cihette otuz üç olup bu münacatla mutabık olması ve yalnız risale şeklinde iki adet zeyilleri bulunması ve o zeyillerin birisi Yirmi Yedinci Sözün ehemmiyetli zeyli ve diğeri Otuz Birinci Sözün kıymettar zeyli olması ve o iki zeyil risalesinin müstakil mertebe ve numaraları bulunmaması ve بَعْدَهَا kelimesi dahi aynı yerde, aynı manada tevafuk etmesi, bana iki kere iki dört eder derecesinde kanaat veriyor ki, Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) tebeî bir mana ile ve işarî bir mefhum ile Risale-i Nur'a, hatta zeyillerine bakmak için öyle yapmış. Daha çok karineler ve birer Söze işaret eden münasebetler var. Fakat gizli ve ince olduklarından zikredilmedi. **(HAŞİYE)**

HAŞİYE: Meselâ, yirmi sekizinci mertebe وَبِسُورَةِ التَّهْمِيزِ kelimesiyle Yirmi Sekizinci Sözün ahiri olan Cehennem meselesinin çok kuvvetli bir bürhanına işaret edip baştaki Cennet meselesinin yalnız iki üç sual ve cevaba dair bahsi ise, başka yerde işaret ettiğinden münasebet gizlenmiş.Hem meselâ, ikinci mertebede يٰسٓ kelimesiyle, hem İkinci Söze, hem İkinci Mektuba, hem İkinci Lem'aya, hem İkinci Şuaya baktığından münasebet genişlediğinden gizlenmiş.

ahir: son.
bürhan: delil, ispat, hüccet.
cihet: yön.
dair: alakalı, ilgili.
ehemmiyetli: önemli.
haşiye: dipnot.
işarî: bir kelimenin açık manasına bağlı olarak ikinci ve üçüncü derecede işaret yolu ile yapılan açıklama.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
karine: işaret, ipucu, iz, delil.
kıymettar: kıymetli, değerli.
mefhum: bir sözün ifade ettiği mana.
mertebe: derece, basamak.
meselâ: örneğin.
mesele: önemli konu.
mutabık: birbirine uyan, uygun.
münacat: Allah'a dua etme, yalvarma, Onun manevî huzurunda tazarru ve niyazda bulunma.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
müstakil: başlı başına, bağımsız.
nam: ad.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sual: soru.
tebeî: takip eden, öncekine uyan.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
zeyl: ek, bir eserin devamı olarak yazılan kısım.
zikr: anma, bildirme.

لَايَعْلَمُ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ ۞ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالصَّوَابِ ۞ اَسْتَغْفِرُاللّٰهَ مِنْ خَطَآئِي وَخَطِيْئَاتِي وَمِنْ سَهْوِي وَغَلَطَاتِي وَاَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى نِعْمَةِ الْاِيْمَانِ وَالْقُرْاٰنِ بِعَدَدِ حَاصِلِ ضَرْبِ حُرُوفِ رَسَآئِلِ النُّورِ الْمَقْرُوْئَةِ وَالْمَكْتُوبَةِ وَالْمُتَمَثِّلَةِ فِي الْهَوَآءِ فِي عَاشِرَاتِ دَقَآئِقِ حَيَاتِي فِي الدُّنْيَا وَالْبَرْزَخِ وَالْاٰخِرَةِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ بِعَدَدِهَا وَارْحَمْنَا وَارْحَمْ طَلَبَةَ رَسَائِلِ النُّورِ بِعَدَدِهَآ اٰمِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ [1]

سُبْحَانَكَ لَاعِلْمَ لَنَآ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ [2]

Hem meselâ, كٓهٰيٰعٓصٓ ; yani, كَافْ ve هَا ve يَا ve عَين ve صَاد beşinci mertebede bulunması, hem Beşinci Söze, hem Beşinci Mektuba, hem Beşinci Lem'aya ve Dördüncü Şua olan Ayet-i Hasbiye Risalesine, hem Üçüncü Şua olan *Münacat*'a baktığı cihetle münasebet genişlenmiş, gizlenmiş. Buna başkaları kıyas edilsin.

1. Gaybı Allah'tan başka kimse bilmez. Doğrusunu Allah bilir. Hata ve günahlarımdan, yanılgı ve yanlışlıklarımdan dolayı Allah'tan mağfiret diliyorum. Risale-i Nur'un okunan, yazılan ve havada temessül eden harflerinin dünyada, berzahta ve ahiretteki hayatımın dakikalarının aşireleriyle çarpımından çıkan netice kadar, iman ve Kur'ân ni'metinden dolayı Allah'a hamd olsun.

   Allahım, Hazret-i Muhammed'e, onun Âl ve Ashabına da o kadar salât ve selâm eyle. Bize ve Nur Talebelerine de o kadar rahmet eyle. Âmin. Hamd, Âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.

2. Seni her türlü noksandan tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Sen her şeyi hakkıyla bilir, her işi hikmetle yaparsın. (Bakara Suresi: 32.)

aşire: dakikanın onuncu kuvveti, 60 üzeri 10.

berzah: ruhların kıyamete kadar bekleyeceği, dünya ile ahiret arasındaki yer.

cihet: yön.

mağfiret: Allah'ın, kullarının günahlarını bağışlaması, örtmesi, affetmesi; İlâhî merhamet, gufran.

mertebe: derece, basamak.

meselâ: örneğin.

münacat: Allah'a dua etme, yalvarma, Onun manevî huzurunda tazarru ve niyazda bulunma.

münasebet: ilgi, ilişki, bağ.

temessül: bir şekil ve surete girme, cisimlenme.

tenzih: Allah'ı şanına lâyık olmayan şeylerden, her türlü eksik ve noksandan uzak ve yüce tutma, münezzeh sayma.

Otuz Birinci Mektubun Otuz Birinci Lem'asının Otuz Bir Meselesinden Bir Meseledir

Birtek cümle olan kısacık bu hadisin beş lem'a-i i'cazi-yesine dair bir nüktedir. Buraya bir münasebetle girmiş.

[1] اَلْخِلاَفَةُ بَعْدِى ثَلٰثُونَ سَنَةً hadis-i şerifin ihbar-ı gaybî nev'inden tarihçe musaddak beş lem'a-i i'caziyesi vardır.

Birincisi: Hulefa-i Raşidînin hilâfetleri ile Hazret-i Hasan Radıyallahü Anhın altı aylık hilâfetinin müddeti otuz sene olacağını ihbardır; aynen çıkmış.

Ikincisi: Otuz senelik halifeleri olan Hazret-i Ebu Bekir Radıyallahü Anh, Hazret-i Ömer Radıyallahü Anh, Hazret-i Osman Radıyallahü Anh ve Hazret-i Ali Radıyallahü Anhın ebcedî ve cifrî hesapları bin üç yüz yirmi altı eder ki, o tarihten sonra şerait-i hilâfet daha takarrür etmedi. Hilâfet-i Âliye-i Osmaniye bitti.

Üçüncüsü: [2] ثَلٰثُونَ kelimesi, cifir hesabı bin seksen yedi eder ki, tarihçe-i hilâfet-i Abbasiyenin inkırazıyla hilâfet-i Osmaniyenin takarrürüne kadar olan zaman-ı fetret tayyedilse bin seksen küsur kalır. Eğer nakıs hilâfetler sayılsa, ثَلٰثُونَ سَنَةً 'deki "sene" lâfzı ilâve olur; o halde bin iki yüz iki eder ki, Rumuzat-ı Semaniye-i Kur'ânîye Risalelerinde hem [3] اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ hem Fatiha, hem Sure-i Nasr,

1. Benden sonra hilâfet otuz sene devam edecektir. (*Müsned*, 5:220, 221, 273; *Ebû Dâvud*, Sünnet: 8; *Tirmizî*, Fiten: 48.)
2. Otuz.
3. Biz sana bir fetih yolu açtık. (Fetih Suresi: 1.)

Ashap: Sahabeler, Hz. Peygamberi (a.s.m.) görmüş ve onunla konuşmuş olan Müslüman kimseler.
aşire: dakikanın onuncu kuvveti, 60 üzeri 10.
berzah: ruhların kıyamete kadar bekleyeceği, dünya ile ahiret arasındaki yer.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
cifrî: cifir hesabına ait.
cihet: yön.
dair: alakalı, ilgili.
ebcedî: ebced hesabına ait.
gayp: görünmeyen, fakat varlığı kesin olan ve mahiyeti Allah tarafından bilinen başka âlemler; manevî âlem.
hadis-i şerif: Peygamberimizden aktarılan sözlerin genel adı.
halife: Hz. Muhammed'in vekili olarak Müslümanların yöneticisi olan kimse.
hamd: Allah'a karşı şükran ve memnuniyetini onu överek bildirme.
hikmet: İlahî gaye, yüksek bilgi, fayda.
hilâfet: halifelik, İslam devlet reisliği.
hilâfet-i Osmaniye: Osmanlılar dönemindeki hilafet.
hulefa-yı raşidin: doğru yolda olan dört büyük halife. Hz. Ebu Bekir, Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali.
ihbar-ı gaybî: gayba ait haber, geçmiş veya gelecek zamana ait haber.
inkıraz: sönme, yok olma, tükenme; bir şeyin kökünün kazınması.
lem'a-i i'câziye: mucize derecesinde manevî parıltı.
mağfiret: Allah'ın, kullarının günahlarını bağışlaması, örtmesi, affetmesi; İlâhî merhamet, gufran.
musaddak: tasdik edilmiş, doğrulanmış, doğruluğu kabul edilmiş.
nakıs: noksan, eksik.
nev: tür, çeşit.
nükte: ince manalı, ancak dikkatle anlaşılabilen mana veya söz.
Rabb: besleyen, yetiştiren, verdiği nimetlerle mahlûkatı ıslah ve terbiye eden Allah.
Radıyallahü Anh: Allah ondan razı olsun.
rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.
rumuzat-ı semaniye-i Kur'âniye: Kur'ân'ın sekiz işareti.
salât: Hz. Peygambere dua; Hz. Muhammed'e Ashabına, ailesine Allah'ın rahmet ve mağfiretini, meleklerin istiğfarını ve mü'minlerin dualarını dileme.
Sure-i Nasr: Nasr Suresi.
şerait-i hilafet: halifeliğin şartları.
takarrür: yerleşme, kararlı hale gelme.
takarrür: yerleşme, kararlı hale gelme.
tarihçe-i hilâfet-i Abbasiye: .
tayy: çıkarma, atma.
temessül: bir şekil ve surete girme, cisimlenme.
tenzih: Allah'ı şanına lâyık olmayan şeylerden, her türlü eksik ve noksandan uzak ve yüce tutma, münezzeh sayma.
zaman-ı fetret: fetret zamanı, fetret devri.

hem Sure-i Alâk gibi çok yerlerde aynen hilâfetle beraber Devlet-i İslâmiyenin hem terakki, hem galibiyet devresi olan bin iki yüz iki tarihini gösterir. Hem nakıs hilâfetle beraber bütün müddet-i hilâfet-i İslâmiye bin iki yüz ikidir ki, tam tamına tevafukla haber verir.

وَاِنِ اسْتَقَامَتْ اُمَّتِى فَلَهَا يَوْمٌ وَاِلَّا فَنِصْفُ يَوْمٍ[1] hadisinin mu'cizâne ihbar-ı gaybîsini izah eder. Yani, bu hadis, kıyametten değil, belki galibâne hâkimiyet-i İslâmiyeden haber veren On Sekizinci Lem'ada ve başka yerde bu hadisin üç lem'a-i i'caziyesini beyan ettiğimden burada kısa kesiyoruz.

Dördüncüsü: اِنَّ الْخِلَافَةَ بَعْدِى ilâahir, şeddeli اِنَّ yüz bir, اَلْخِلَافَةُ bin yüz kırk bir, بَعْدِى seksen altı eder. Yekûnu: Arabîce bin üç yüz yirmi sekiz olur ve Rumîce bin üç yüz yirmi altıdır ki Hulefa-i Raşidînin isimleri ikinci vecihte gösterdiği aynı tarihe ve hürriyetin üçüncü senesindeki inkıta-ı hilâfetin tarihine tam tamına tevafuku, elbette o lisanü'l-gayp olan zatın lisanında tesadüfî olamaz; belki onu da görmüş, ona da işaret etmiş.

Beşincisi: اِنَّ الْخِلَافَةَ şeddeli *nun* bir *nun* sayılsa bin yüz doksan iki eder ki, aynen ثَلٰثُونَ سَنَةً cümlesinin gösterdiği gibi bin iki yüz iki tarihine on farkla tam tevafuk ederek tam ve nakıs bütün müddet-i hilâfeti göstermesi

1. Eğer ümmetim istikameti mahfaza etse, ona, bir gün etmezse de yarım gün vardır.

Arabî: Arap diline ait.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
Devlet-i İslâmiye: İslâm devleti.
devre: dönem.
galibâne: galip gelmiş gibi, galip sıfatıyla.
galibiyet: üstün gelme, yenme.
hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış.
hâkimiyet-i İslâmiye: İslâmın hakimliği, İslâmiyetin hâkim olması.
hilâfet: halifelik, İslam devlet reisliği.
Hulefa-i Raşidîn: doğru yolda olan dört büyük halife. Hz. Ebu Bekir, Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali.
ihbar-ı gaybî: gayba ait haber, geçmiş veya gelecek zamana ait haber.
ilâahir: sona kadar, sonuna kadar.
inkıta-ı hilâfet: hilâfetin kesilmesi, sona ermesi.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma.
kıyamet: bütün kâinatın Allah tarafından tayin edilen bir vakitte yıkılıp mahvolması.
lem'a-i i'caziye: mucize derecesinde manevî parıltı.
lisan: dil.
lisanü'l-gayp: gaybî bir dil; gaybdan, görünmeyenlerden haber veren dil.
mu'cizâne: mu'cizeli bir şekilde.
müddet-i hilâfet: halifelik süresi, halifelik müddeti.
müddet-i hilafet-i İslamiye: İslam devletinin halifelik süresi.
nakıs: noksan, eksik.
Sure-i Alâk: Alâk Suresi; Kur'ân-ı Kerîm'in 96. suresi. Mekke'de nazil olmuştur. 19 ayettir.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
terakki: yükselme, ilerleme.
tesadüfî: tesadüfle ilgili, rastgele, tesadüf olarak.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
vecih: cihet, yön.
yekûn: toplam.
zat: kişi, şahıs.

ve yalnız "خِلاَفَةُ" kelimesi bin yüz on bir edip tam hilâfetin müddetine tam tevafukla beraber o müddete işaret eder. ثَلٰثُونَ kelimesinin cifrî hesabı olan bin seksen yedi adedine, yirmi dört gibi cüz'i bir farkla muvafakat etmesi, elbette ve herhalde o Muhbir-i Gaybînin bir işaret-i gaybiyesidir ve bir nevi mucizat-ı gaybiyesinin bir lem'asıdır.

İşte bu kısacık hadisin camiiyetine, sair cevamiü'l-kelim olan hadisler kıyas edilsin.

سُبْحَانَكَ لاَ عِلْمَ لَنَآ اِلاَّ مَا عَلَّمْتَنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ [1]

* * *

Onsekizinci Lem'a

Risale-i Nur'dan haber veren Birinci Keramet-i Aleviye Risalesidir. *Lem'alar* ve teksir *Sikke-i Tasdik-i Gaybî* mecmualarında neşredilmiştir.

Yirmisekizinci Lem'a

Risale-i Nur'dan haber veren İkinci Keramet-i Aleviye Risalesidir. Tamamı *Lem'alar* mecmuasında, Keramet-i Aleviye kısmı ise teksir *Sikke-i Tasdik-i Gaybî* mecmualarında neşredilmiştir.

1. Seni her türlü noksandan tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka bilgimiz yoktur. Sen herşeyi hakkıyla bilir, her işi hikmetle yaparsın. (Bakara Sûresi: 32.)

camiiyet: toplayıcılık, kapsayıcılık.
cevamiülkelim: zengin manalı söz.
cifrî: cifir hesabına ait.
cüz'i: küçük, az.
hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış.
hilâfet: halifelik, İslam devlet reisliği.
işaret-i gaybiye: gaypla ilgili işaret; Hz. Peygamber, müçtehit imamlar tarafından gayba ait verilen haberler, işaret yolu ile yapılan açıklamalar.
kıyas: karşılaştırma, bir şeyi başka bir şeye benzeterek hüküm verme.
lem'a: parıltı.
mu'cizat-ı gaybiye: gaypla, bilinmeyenlerle ilgili mucize.
Muhbir-i Gaybî: gayptan, bilinmeyenlerden haber veren.
muvafakat: uyma, uyuşma, uygunluk.
müddet: süre, zaman.
nevî: çeşit, tür.
sâir: diğer, başka, öteki.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.

Sekizinci Lem'a

Gavs-ı Azamın Hizbü'l-Kur'ân'a dair keramet-i gaybiyesidir (HAŞİYE)

Şu risale içindeki imzalarla gösterildiği gibi, hizmet-i Kur'ânîyedeki arkadaşlarıma iştirakim var. Bir kısmı, benim imzam iledir. Bir kısmı onların tasvip ve istihracıyla ve tasdikleriyle olduğundan, bana ait hizmetten fazla hisseyi, onların hatırı için sükût ile kabul ettim. Yoksa bu risalenin başında söylediğim gibi, bunda öyle bir hisse-i şerefe hakkım yoktur. On sene mukaddem, o kaside-i gaybiyeyi gördükçe bana manevî bir ihtar gibi "Dikkat et!" diye kalbime geliyordu. O hatırayı iki cihetle dinlemiyordum:

BİRİNCİSİ: Benim gibi, ehemmiyetli ömrü şan ve şeref perdesi altında hubb-i cah zehiriyle zehirlenip öldüğü için yeniden bu suretle nefs-i emmareye diğer bir şeref kapısı açmak istememekti.

HAŞİYE: Üstadımızın şahsına sarihan işaret eden bu gibi gaybî keramet ve işârâtın neşrini Üstadımız Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri arzu etmiyor. Fakat bizler düşündük ki, bu gibi delâlet derecesinde olan gaybî işaretlerin ehl-i imanca bilinmesine bu zamanda kat'i lüzum ve ihtiyaç var. Buna binaen neşrediyoruz.

Naşirler

binaen: -den dolayı, bu sebepten.
cihet: yön.
dair: alakalı, ilgili.
delâlet: delil olma, gösterme; alamet, işaret.
ehemmiyetli: önemli.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
gaybî: gaypla ilgili, görünmeyenlere ait.
haşiye: dipnot.
hisse: pay, nasip.
hisse-i şeref: şeref hissesi, payı.
Hizbü'l-Kur'ân: zikir ve dua için Kur'ân'dan alınmış bir kısım ayetler.
hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.
hubb-i cah: makam sevgisi, rütbe ve mevki sevgisi ve bunlara karşı gösterilen aşırı hırs.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
istihraç: bir şeyden bir şey çıkarma, sonuç çıkarma, mana çıkarma.
işarat: işaretler, haber vermeler.
iştirak: ortaklık etme, katılma.
kaside-i gaybiye: gaybdan, gelecekten haber veren kaside.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
keramet-i gaybiye: gaybla ilgili keramet, istikbal ile alâkalı keramet.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
mukaddem: zaman bakımından önce olan.
naşir: eser, neşreden, yayınlayan, dağıtan
nefs-i emmare: insana kötü ve günah işlerin yapılmasını emreden nefis.
neşr: kitap basma, çıkarma; herkese duyurma, yayma.
sarihan: açıkça, açık olarak.
suret: biçim, şekil, tarz.
sükût: susma, sessiz kalma.
şan: şöhret, ün.
şeref: iyi ün.
tasdik: bir şeyin veya kimsenin doğruluğuna kesin olarak hükmetme.
tasvip: münasip görme, uygun bulma, uygun sayma.

İKİNCİ CİHET: Bu muannid zamanda, bedihî davaları ve zahirî hüccetleri kabul etmeyenlere karşı, böyle işarat-ı gaybiye nev'inden hodfuruşâne bir tarzda izhar etmek hoşuma gitmemekti.

En nihayet, esaretimin sekizinci senesinde, en işkenceli ve en sıkıntılı bir zamanda, gayet kuvvetli bir teselli ve teşvike muhtaç olduğumuzdan bana ihtar edildi ki: Bunu, tahdis-i nimet ve bir şükr-i manevî nev'inden izhar et. Hem korkma, kanaat verecek derecede kuvvetlidir. Bu izharda en mühim maksadım, esrar-ı Kur'ânîyeye ait olan risalelerin makbuliyetine Gavs-ı Azamın imza bası nev'inden olduğudur. İkinci maksadım, o kudsî Üstadımın kerametini izhar etmekle, keramat-ı evliyayı inkâr eden mülhidleri iskât edip, hizmet-i Kur'ânîyeye fütur verecek çok esbaba maruz ve çok avaika hedef olan arkadaşlarımın kuvve-i maneviyesini takviye ve şevklerini tezyid ve füturlarını izale etmek idi.

Benim için bir nevi hodfuruşluk nev'inden olduğu için ehemmiyetli zarardır. Fakat o zararımı, o kudsî Üstadım ve arkadaşlarım hatırı için kabul ettim. Şu "Keramet-i Gavsiye Risalesi" tedricen istihraç edildiği için, birkaç parça ve tetimmelere inkısam etti. Gittikçe, birbirini tenvir ve teyid ettikçe vuzuh peyda ediyor. İşaretin bazısında zaaf varsa da, sair arkadaşlarının ittifakından aldığı kuvvet o zaafı izale eder.

* * *

avaik: engeller, zorluklar, zor işler.
bedihî: delil ve ispata muhtaç olamayacak derecede açık ve ortada olan.
cihet: yön.
dava: takip edilen fikir, iddia.
ehemmiyetli: önemli.
esaret: esirlik, tutsaklık, hüküm altında bulunma.
esbap: sebepler, vasıtalar.
esrar-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın sırları, Kur'ân'a ait gizlilikler.
fütur: zayıflık, gevşeklik, usanç.
Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
gayet: son derece.
hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.
hodfüruş: kendini beğendirmeye çalışan, övünen.
hodfüruşâne: kendini beğendirmeye çalışarak.
hüccet: delil.
ıskat: düşürme, hükümsüz bırakma.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
inkâr: reddetme, inanmama, kabul ve tasdik etmeme.
inkısam: bölünme, parçalanma.
istihraç: bir şeyden bir şey çıkarma, sonuç çıkarma, mana çıkarma.
işarat-ı gaybiye: gaypla ilgili işaretler; Hz. Peygamber, müçtehit imamlar tarafından gayba ait verilen haberler, işaret yolu ile yapılan açıklamalar.
ittifak: birleşme, birlik oluşturma.
izale: giderme, ortadan kaldırma.
izhar: gösterme, açığa vurma.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
keramat-ı evliya: velilerin, Allah dostlarının kerametleri.
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.
Keramet-i Gavsiye: Seyyid Abdülkadir Geylânî Hazretlerinin kerametlerinden bahseden risale.
kudsî: mukaddes, yüce.
kuvve-i maneviye: manevî güç, moral.
makbuliyet: makbullük, beğenilmişlik, geçerlilik.
maruz: bir şeyin etkisi ve tesiri altında bulunma.
muannit: inatçı, ayak direyen.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
mülhit: İslam dininden ayrılan, Allah'ı inkar eden, dinsiz, imansız.
nev: tür, çeşit.
nevî: çeşit, tür.
nihayet: en sonunda.
peydâ: meydana gelme, açığa çıkma.
sâir: diğer, başka, öteki.
şevk: şiddetli arzu, istek; keyif, neşe.
şükr-i manevî: insanın duygu ve azalarıyla ettiği şükür, manevî şükür.
tahdîs-i nimet: Cenab-ı Hakka karşı şükrünü eda etme ve teşekkür etme maksadıyla kavuştuğu nimeti başkalarına anlatma.
takviye: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma.
tarz: biçim, şekil.
tedrîcen: tedricle, yavaş yavaş.
tenvir: nurlandırma, aydınlatma, ışıklandırma.
teselli: avutma, acısını dindirme.
tetimme: bir konuyu veya eseri tamamlamak için eklenen kısım, ek.
teyit: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma; doğru çıkarma.
tezyit: arttırma, çoğaltma.
vuzuh: vazıh olma hali, açıklık.
zaaf: zayıflık, kuvvetsizlik.
zahirî: görünürde.

Şayan-ı Hayret Bir Tefe'ül ve Mühim Bir İhbarı Gaybi

Sabri, Süleyman, Bekir, Galip ve Tevfik'in fıkrasıdır. Hem Hüsrev, Hafız Ali ve Refet ve Asım'ın ve Kuleönünden Mustafa'ların fıkrasıdır.

Lâtif ve müjdeli bir tefe'ül

Üstad, Galip ve Süleyman, Ümmî Sinan Divanında mesleğimize ve Sözlere dair tefe'ül edildi, şu beyitler çıktı. Baktık, "Sözler" lâfzı, bütün divanında yalnız bu kafiyelerde görünüyor. Demek Sözler "hak söz," hem "nur söz" oluyor.

Derim ki yardımcım Allah,
Şefaatçım Resulullah.
Ki burhanım kitabullah,
Budur bendeki hak söz.

Senin kapında kul çoktur,
Hesabı, haddi hiç yoktur.
Ve lâkin bir dahi yoktur.
Sinan-ı Ümmî gibi nur söz.

* * *

beyit: iki mısradan oluşan şiir.
bürhan: bir şeyi ispatlamak için kullanılan kesin delil.
dair: alakalı, ilgili.
divan: eskiden yaşamış şairleriin şiirlerinin toplandığı kitap.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
hâk: doğru, gerçek, hakikat.
hâk: doğru, gerçek, hakikat.
ihbar-ı gaybî: gayba ait haber, geçmiş veya gelecek zamana ait haber.
kitabullah: Allah'ın kitabı, Kur'ân-ı Kerîm.
lâtif: tatlı, şirin.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
Resulullah: Allah'ın Resulü; Allah'ın gönderdiği peygamber; Hz. Muhammed (a.s.m.).
şayan-ı hayret: şaşılacak, hayret verici şey.
Şefaat: birinden başkasının kusurlarının veya suçunun bağışlanmasını dileme.
tefe'ül: bir kitabı rastgele açarak denk gelen yeri okuma ve o kısmı uğurlu sayma.

Mühim bir ihbar-ı gaybî

Şeyh-i Geylânî'nin kendinden sekiz yüz sene sonra gayb-âşina gözüyle haber verdiği bir hâdise-i Kur'ânîyedir.

Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyanın hizmetindeki kudsiyete, kerametkârane sekiz yüz küsur sene evvel "Gavs-ı Âzam" ünvanıyla bihakkın iştihar eden Kutb-i Âzam Şeyh-i Geylânî,

نَظَرْتُ بِعَيْنِ الْفِكْرِ فِي حَانِ حَضْرَتِي
❁ حَبِيبًا تَجَلَّى لِلْقُلُوبِ فَجَنَّتِ [1]

fıkrasıyla başlayan kasidesinin ahirinde, Mecmuatü'l-Ahzab'ın birinci cildinin beş yüz altmış ikinci sayfasında, beş satırla, şu zamanda hizmet-i Kur'ânîyedeki heyete ve başında bulunan Üstadımıza beş vecihle bakıyor ve gösteriyor. İşte o beş satır şudur:

تَوَسَّلْ بِنَا فِي كُلِّ هَوْلٍ وَشِدَّةٍ ❁ اَغِيثُكَ فِي الْاَشْيَآءِ دَهْرًا بِهِمَّتِي
اَنَا لِمُرِيدِي حَفِظًا مَايَخَافُهُ ❁ وَاَحْرُسُهُ فِي كُلِّ شَرٍّ وَفِتْنَةٍ
مُرِيدِي اِذَا مَا كَانَا شَرْقًا وَمَغْرِبًا ❁ اَغِثْهُ اِذَا مَا سَارَفِي اَيِّ بَلْدَةٍ
فَيَامُنْشِدًا نَظْمِي فَقُلْهُ وَلَا تَخَفْ ❁ فَاِنَّكَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَايَةِ
❁ وَكُنْ قَادِرِيَّ الْوَقْتِ لِلّٰهِ مُخْلِصًا
❁ تَعِيشُ سَعِيدًا صَادِقًا لِمُحِبَّتِي [2]

1. Huzurum anında düşünceli bir gözle, kalplere tecellî eden bir sevgiliye baktım; birdenbire o kalpler mecnûna döndüler.
2. Her tehlike ve sıkıntıda bizimle tevessül et. Bende himmetimle sana her zaman yardım edeyim. Ben müridimi korktuğu herşeyden muhafaza ederim, onu her türlü kötülük ve fitneden korurum. Müridim şarkta ve garbda olduğunda, herhangi bir ülkeye gittiğinde, ben ona yardım ederim. Ey benim şiirimi okuyan, onu söyle ve korkma! Çünkü, hiç şüphesiz sen inâyet gözüyle korunmaktasın. Hâlisen, Allah için vaktin Kâdirîsi ol. Sâdık muhabbetimle saîd olarak yaşarsın.

ahir: son.
bihakkın: tamamıyla, hakkıyla.
evvel: önce.
fıkra: kısım, bölüm.
fitne: karışıklık, bozgunculuk, azgınlık.
garp: güneşin battığı taraf, batı.
Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
gaybâşina: gaybı bilen, gayptan haberi olan, gelecekten veya ahiretten haber veren.
hâdise-i Kur'âniye:.
halisen: halis olarak, halis ve katıksız olduğu hâlde, hilesizce.
heyet: bir topluluğu meydana getiren kişilerin bütünü, komite.
himmet: çalışma, çabalama, gayret gösterme.
hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.
ihbar-ı gaybî: gayba ait haber, geçmiş veya gelecek zamana ait haber.
inayet: yardım, ihsan, lütuf.
iştihar: meşhur olma, şöhret bulma, tanınma.
Kadirî: Abdülkadir-i Geylânî hazretlerinin yolunda olan, onun tarikatine mensup olan.
kaside: övgü maksadıyla yazılmış şiir ve bu şiirin nazım şekli.
kerametkârane: kerametli bir şekilde, keramet gösterircesine.
kudsiyet: kutsallık, mukaddeslik, azizlik.
Kur'ân-ı Mucizül Beyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.
Kutb-ı Azam: en büyük kutup, dinî bir meslek veya grubun başı, birçok Müslümanın kendisine bağlandıkları büyük evliyadan zamanın en büyük mürşidi.
mecnun: delice aşık, aşktan deliren kimse, delice seven, tutkun.
muhabbet: sevgi, sevme.
muhafaza: koruma.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
mürit: tarikatta bir şeyh ve mürşide bağlanarak tarikat usul ve âdetleri ile tasavvufî hakikatleri öğrenen kimse.
Sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.
saîd: saadete eren, Allah'ın rızasına ve ahiret mutluluğuna kavuşan, mutlu, mesut.
şark: güneşin doğduğu yön, doğu.
tecelli: belirme, bilinme, görünme.
tevessül: sarılma.
unvan: ad, isim.
vecih: cihet, yön.

Beşinci satırdan sonra gelen hatime-i kaside:

وَجَدِّى رَسُولُ اللهِ اَعْنِى مُحَمَّدًا ۞
اَنَا عَبْدُ الْقَادِرِ دَامَ عِزِّى وَرِفْعَتِى [1]

İşte evvelki beş satırda, beş vecihle ve beş tevafukla şimdi hizmet-i Kur'ânîyenin başında bulunanı gösteriyor.

BİRİNCİ VECİH: Ahirdeki satırda تَعِيشُ سَعِيدًا ismini sarahetle haber vermekle beraber, *maişet hususunda izzet ve saadetle geçineceğini* haber veriyor. Evet, hocamız, küçüklüğünden beri fakr-i haliyle istiğna-yı tam ile beraber maişet hususunda en mes'ud bir zattır.

İKİNCİ VECİH: Aynı satırın başında وَكُنْ قَادِرِىَّ الْوَقْتِ fıkrasıyla o müridine diyor ki: "Vaktin Abdülkadirîsi ol." Bu قَادِرِى kelimatı, hesab-ı ebcedî ile üç yüz yirmi beş eder. Üstadımızın lâkabı "Nursî" olduğu cihetle, Nursî'nin makam-ı ebcedîsi üç yüz yirmi altı ediyor. Bir tek fark var. O tek elif'tir. Bin manasında elf'e remzeder. Demek bin üç yüz yirmi beşte Şeyh-i Geylânî'ye mensup bir zat, Şeyh-i Geylânî tarzında hakikat-ı Kur'ânîyeyi müdafaa etmeye çalışacak, hakikaten Üstadımız, bin üç yüz yirmi altı senesinde -Hürriyetin ikinci senesi- mücahede-i maneviyeye atılmıştır.

ÜÇÜNCÜ VECİH: Onun iki ismi var: *Said*, *Bediüzzaman*. Bu iki ismin mecmuunun makam-ı ebcedîsi اَلزَّمَانِ

1. Dedem, Resulullah yani Hz. Muhammed'dir (s.a.v.) Ben Abdülkadir'im; izzet ve şanım devam etmiştir.

ahir: son.
cihet: yön.
elf: bin.
evvel: önce.
fakr-i hâl: fakirlik, yoksulluk.
fıkra: kısım, bölüm.
hakikaten: hakikat olarak, doğrusu, gerçekten.
hakikat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın hakikatı, Kur'ân'ın ifade ettiği gerçek.
hatime-i kaside: kasidenin sonu.
hesab-ı ebcedî: harflere verilen sayı değerleriyle ibarelerden geçmişe ve geleceğe ait işaretler çıkarmak, tarih düşürmek.
hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.
istiğna-yı tam: tam bir kanaat, iktisat.
izzet: şeref, yücelik; kuvvet, kudret, üstünlük.
kelimat: kelimeler, sözler.
lâkap: ünvan.
maişet: geçim, geçinme.
makam-ı ebcedî: ebcetle ilgili makam, ebcedî mana, ebcedî hesap.
mecmu: toplam, tüm.
mensup: bir şeye veya kimseye bağlı olan, üye.
mesut: saadetli, bahtlı, mutlu.
mücahede-i maneviye: manevî olarak yapılan cihat.
müdafaa: savunma.
mürit: tarikatta bir şeyh ve mürşide bağlanarak tarikat usul ve âdetleri ile tasavvufî hakikatleri öğrenen kimse.
remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.
saadet: mutluluk.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
vecih: cihet, yön.
zat: kişi, şahıs.

'daki şedde sayılmazsa üç yüz yirmi dokuz ediyor. İki د bir sayılsa, üç yüz yirmi beş, aynen كُنْ قَادِرِيَّ الْوَقْتِ 'deki muhatap o olmasına işaret ediyor, belki delâlet ediyor. Eğer اَلزَّمَانِ 'daki okunmayan *elif-lâm* sayılsa, kaideten قَادِرِيَّ 'ye dahi bir *elif-lâm* dahil olmak lâzım gelir. Çünkü tarif için, muzafun ileyh kalktıktan sonra *elif-lâm* lâzım gelir, o halde dahi müsavi olurlar.

DÖRDÜNCÜ VECİH: Bu beş satırda Hazret-i Şeyh, istikbalde bir müridine teminat veriyor, ﴿قُلْ وَلَاتَخَفْ﴾ "Korkma, sözlerini söyle" diyor. Sen şark ve garba gideceksin; çok fitnelere ve şerlere girip, umumunda esbab-ı âdiyenin fevkinde bir tarzla kurtularak mahfuz kalacaksın. Evet, bu hizmet-i Kur'ânîye içindeki zat, hakikaten esaretle şarka gitti. Ve yine acip bir esaretle Asya'nın garbında on dokuz sene kaldı. Hazret-i Şeyhin dediği gibi, çok şehirleri gezdi. Mücahedesi *Sözler*'ledir. قُلْ وَلَاتَخَفْ Hükmüyle, çekinmeyerek, Hazret-i Şeyhin dediği gibi yapmış. Yirmi sene zarfında yirmi fitne ve mehalik-i azîmeye düştüğü halde, bir hıfzı gaybî ile Hazret-i Şeyhin dediği gibi mahfuz kalmış. Hem fevkalme'mul, bir gurbet diyarında fevkalâde inayete mazhariyeti o dereceye gelmiş ki, bir risale sırf o inayatın tadadında yazılmıştır. Hazret-i Gavs'ın dediği gibi, biz onun

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
dahil: girme, içinde olma.
delâlet: delil olma, gösterme; alamet, işaret.
diyar: memleket.
esaret: esirlik, tutsaklık, hüküm altında bulunma.
esbab-ı âdiye: sıradan, bayağı sebepler.
fevkalâde: olağanüstü.
fevkalme'mul: umulanın üstünde, umulandan çok fazla.
fevkinde: üstünde.
fitne: karışıklık, bozgunculuk, azgınlık.
garp: batı, Batı'da kalan bölgeler.
gurbet: yabancı memleket, doğup büyünülen yer dışında kalan yerler.
hakikaten: hakikat olarak, doğrusu, gerçekten.
hıfz-ı gaybî: gizli koruma.
hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.
hüküm: karar, emir.
inayat: lütuflar, ihsanlar, iyilikler, yardımlar.
inayet: yardım, ihsan, lütuf.
istikbal: gelecek zaman.
kaideten: kaide ve hükümlere göre, kurala uygun olarak, kaideye göre, kaide gereğince.
mahfuz: hıfz olunmuş, korunmuş.
mazhariyet: manevî hallerin, keşiflerin görünmesi, nail olma, şereflenme.
mehalik-i azime: büyük tehlikeler.
muhâtab: kendisine hitap olunan, söz söylenilen kimse.
muzâfunileyh: isim tamlamasında belirtenin bağlı bulunduğu ismin hâli; tamlanan.
mücahede: savaşma, mücadele.
mürit: tarikatta bir şeyh ve mürşide bağlanarak tarikat usul ve âdetleri ile tasavvufi hakikatleri öğrenen kimse.
müsavi: eşit.
şark: doğu, doğu bölgeleri.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
şer: kötülük.
tadat: sayma.
tarif: bir şeyi bütün vasıflarını içine alacak şekilde anlatma.
tarz: biçim, şekil.
temînât: güvence.
umum: bütün, hepsi.
vecih: cihet, yön.
zarfında: süresince.
zat: kişi, şahıs.

etrafında [1] مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَايَةِ fıkrasının mealini gözümüzle görüyoruz.

BEŞİNCİ VECİH: Üstadımız kendisi söylüyor ki: "Ben sekiz-dokuz yaşında iken, bütün nahiyemizde ve etrafında ahali Nakşî tarikatında ve oraca meşhur Gavs-ı Hizan namıyla bir zattan istimdat ederken, ben akrabama ve umum ahaliye muhalif olarak "Ya Gavs-ı Geylânî" derdim. Çocukluk itibarıyla elimden bir ceviz gibi ehemmiyetsiz birşey kaybolsa, "Ya Şeyh! Sana bir Fatiha, sen benim bu şeyimi buldur." Acaiptir ve yemin ediyorum ki, bin defa böyle Hazret-i Şeyh, himmet ve duasıyla imdadıma yetişmiş. Onun için bütün hayatımda umumiyetle Fatiha ve ezkâr ne kadar okumuşsam, zat-ı Risaletten (a.s.m.) sonra Şeyh-i Geylânî'ye hediye ediliyordu. Ben üç-dört cihetle Nakşî iken, Kadirî meşrebi ve muhabbeti bende ihtiyarsız hükmediyordu. Fakat tarikatla iştigale ilmin meşguliyeti mâni oluyordu.

Sonra bir inayet-i İlâhiye imdadıma yetişip gafleti dağıttığı bir zamanda, Hazret-i Şeyhin Fütuhu'l-Gayb namındaki kitabı hüsn-i tesadüfle elime geçmiş. Yirmi Sekizinci Mektupta beyan edildiği gibi, Hazret-i Şeyhin himmet ve irşadıyla eski Said (r.a.) yeni Said'e inkılâp etmiş. O Fütuhu'l-Gayb'ın tefe'ülünde en evvel şu fıkra çıktı: اَنْتَ فِي دَارِ الْحِكْمَةِ فَاطْلُبْ طَبِيبًا يُدَاوِي قَلْبَكَ Yani, "Ey biçare! Sen Darü'l-Hikmeti'l-İslâmîyede bir aza olmak cihetiyle güya bir hekimsin, ehl-i İslâmın manevî

1. İnâyet gözüyle korunuyorsun.

acayip: şaşırtıcı ve hayret verici şeyler.
ahali: halk.
aza: üye.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
bîçare: çaresiz, zavallı.
cihet: yön.
Dârülhikmeti'l-İslâmiye: 1918-1922 yılları arasında büyük hizmetler yapmış olan İslam akademisi veya Yüksek İslam Şurası manasındaki dinî müessese.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ehemmiyetsiz: önemsiz.
ehl-i İslâm: İslâm topluluğu, Müslümanlar.
evvel: önce.
ezkar: zikirler, Allah'ı anmalar.
Fatiha: Kur'ân-ı Kerim'in birinci suresi.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
Fütuhü'l-Gayb: Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin bir eseri.
gaflet: dikkatsizlik, endişesizlik, Allah'tan uzaklaşıp nefsin arzularına dalmak.
Gavs-ı Hizan: Hizan beldesi velisi, kutbu.
güya: sanki.
hekim: doktor.
himmet: manevî yardım, ihsan, lütuf.
hükmetme: hakim olma, işleme.
hüsn-i tesadüf: güzel tesadüf, rastlantı.
ihtiyarsız: irade ve istem dışı.
imdat: yardım.
inayet-i İlahiye: Allah'ın yardımı.
inkılâp: değişme, dönüşme.
irşat: doğru yolu gösterme, gafletten uyandırma.
istimdat: medet dileme, imdat isteme, yardıma çağırma.
iştigal: bir işle uğraşma, meşgul olma.
Kadirî: Abdülkadir-i Geylânî hazretlerinin yolunda olan, onun tarikatine mensup olan.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
mâni: engel.
meal: mana, anlam, mefhum.
meşguliyet: meşgul olma, bir iş yapma.
meşrep: gidiş, hareket tarzı, tavır, tutum, meslek.
muhabbet: sevgi, sevme.
muhalif: muhalefet eden, bir fiil ve düşünceye karşı zıt düşünce de bulunan.
nahiye: idarî teşkilâtlanmada kaza ile köy arasındaki kademe; bucak.
Nakşî: Hz. Şah-ı Nakşibend'in kurduğu tarikat ve bu tarikata mensup olan.
nam: ad.
tarikat: Allah'a ulaşmak için şeyhin gözetiminde müridin takip edeceği terbiye usul ve yolu.
tefe'ül: bir kitabı rastgele açarak denk gelen yeri okuma ve o kısmı uğurlu sayma.
umum: bütün.
umumiyet: genellik.
vecih: cihet, yön.
ya Gavs-ı Geylanî: Ey Abdulkadir Geylanî Hazretleri.
zat: kişi, şahıs.
zat-ı Risalet: peygamberlik makamında bulunan zat.

hastalıklarını tedavi ediyorsun. Hâlbuki en ziyade hasta sensin. Sen, evvel kendine tabib ara, şifa bul; sonra başkasının şifasına çalış." İşte o vakit, o tefeül sırrıyla, maddî hastalığım gibi manevî hastalığımı da kat'iyen anladım. O şeyhime dedim: "Sen tabibim ol." Elhak, o tabibim oldu. Fakat pek şiddetli ameliyat-ı cerrahiye yaptı. *Fütuhü'l-Gayb* kitabında "Ya gulâm!" tabir ettiği bir talebesine pek müthiş ameliyat-ı cerrahiye yapıyor. Ben kendimi o gulâm yerine vaz ettim. Fakat pek şiddetli hitap ediyordu: "Eyyühe'l-münafık," "Ey dinini dünyaya satan riyakâr" diye, diye... Yarısını ancak okuyabildim. Sonra o risaleyi terk ettim. Bir hafta bakamadım. Fakat ameliyat-ı cerrahiyenin arkasından bir lezzet geldi; iştiyakla o mübarek eseri acı tiryak gibi veya sulfato gibi içtim. Elhamdülillâh, kabahatlerimi anladım, yaralarımı hissettim, gurur bir derece kırıldı." (Hocamızın sözü bitti.)

İşte hocamızın bu macera-i hayatiyesi gösteriyor ki, Hazret-i Şeyhin müteveccih olduğu ve ehemmiyetle bahsettiği ve istikbalde gelecek müridi bu olmak için kuvvetli bir ihtimaldir. Hazret-i Şeyhin vefatından sonra hayatta oldukları gibi tasarrufu ehl-i velâyetçe kabul edilen üç evliya-yı azimenin en azamı o Hazret-i Gavs-ı Geylânî'dir. Ve demiş:

اَفَلَتْ شُمُوسُ الْاَوَّلِينَ وَشَمْسُنَا ❁ اَبَدًا عَلٰى فَلَكِ الْعُلٰى لَا تَغْرُبُ [1]

fıkrasıyla ba'delmemat dua ve himmetiyle müridlerinin arkasında ve önünde bulunmasıyla, böyle harika kerâmet-i acibe ile meşhur bir zat, elbette böyle bir zamanda

ameliyat-ı cerrahiye: cerrahî ameliyat, cerrahî operasyon.
âzam: en büyük.
ba'delmemat: ölümden sonra, öldükten sonra.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
ehl-i velâyet: velî olanlar; erenler, Allah'ın dostluğunu kazananlar, velîlik sıfatını taşıyanlar.
elhak: hakkın tâ kendisi, tam doğrusu; doğrusu ya.
elhamdülillâh: Allah'a hamd olsun, Allah'a şükür.
evliya-i azîme: büyük velîler.
evvel: önce.
eyyühe'l-münafık: ey münafık.
fıkra: kısım, bölüm.
Fütuhü'l-Gayb: Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin bir eseri.
Gavs-ı Geylânî: Abdülkadir Geylanî Hazretleri.
gulam: genç, delikanlı, bıyığı henüz bitmemiş genç.
gurur: kibir, kendi yüksek ve değerli tutarak böbürlenme.
hârika: olağanüstü.
himmet: manevî yardım, ihsan, lütuf.
hitap: söz söyleme, topluluğa veya birisine karşı konuşma.
ihtimal: olabilirlik.
istikbal: gelecek zaman.
iştiyak: aşırı isteme, çok fazla arzu etme.
kat'iyen: katî olarak, kesin olarak, kesinlikle.
keramet-i acîbe: hayrette bırakan keramet.
macera-i hayatiye: hayat macerası, hayat serüveni.
maddî: madde ile alakalı, cismanî.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
mürit: tarikatta bir şeyh ve mürşide bağlanarak tarikat usul ve âdetleri ile tasavvufî hakikatleri öğrenen kimse.
müteveccih: bir cihete dönen, yönelen.

1. Eskilerin güneşleri söndü. Bizim güneşimiz ise yüce felekte sonsuza kadar batmayacaktır.

müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.
riyakâr: riya eden, iki yüzlü, sahtekâr.
sır: gizli hakikat.
şifa: bedenî ve ruhî bir hastalığın son bulması, sağlığına kavuşma.
tabip: hasta tedavi eden kimse, hekim, doktor.
tabir: ifade.
talebe: öğrenci.
tasarruf: velîlerin Allah'ın izni dairesinde eşya ve varlıklar üzerindeki manevî tesirleri, keramet.
tefe'ül: bir kitabı rastgele açarak denk gelen yeri okuma ve o kısmı uğurlu sayma.
tiryak: en iyi çare, baş ilâç.
vaz: koyma, konulma.
vefat: ölüm.
zat: kişi, şahıs.
ziyade: çok, fazla.

kıymettar bir hizmet-i Kur'ânîye bir müridinin vasıtasıyla olacağını onun görmesi ve göstermesi şe'nindendir. Şeyhin bahsettiği ehemmiyetli müridi ve talebesi ve himayegerdesi olan şahıs, binden sonra, on dördüncü asırda geleceğine bir imadır.

Süleyman, Sabri, Zekâi, Âsım, Refet, Ali, Ahmed, Hüsrev, Mustafa Efendi, Rüşdü, Lütfü, Şamlı Tevfik, Ahmed Galib, Zühtü, Bekir Bey, Lütfi, Mustafa, Mustafa, Mesud, Mustafa Çavuş, Hafız Ahmed, Hacı Hafız, Mehmed Efendi, Ali Rıza

Rahmetüllâhi Aleyhim ecmaîn

* * *

Şeyh-i Geylânî'nin, fıkrasıyla kerametkârane verdiği haber-i gaybînin tetimmesidir

[1] اَنَا لِمُرِيدِى fıkrasında مُرِيدِى "Molla Said" kelimesine tam tevafuk ediyor. Yalnız bir *elif* fark var. *Elif* ise, kaide-i sarfiyece *elfün* okunur. *Elfün* ise, bindir. Demek bin iki yüz doksan dörtte dünyaya gelecek müridi, bu مُرِيدِى lâfzında muraddır. Çünkü لِمُرِيدِى de *lâm* sayılsa iki yüz doksan dört eder ki, bir tek fark ile Said'in tarih-i velâdetine tevafuk eder. Esas Arabî sayılsa fark yoktur. *Lâm*'sız مُرِيدِى ise iki yüz altmış dört eder. "Molla Said" dahi iki yüz altmış beş eder. "Molla"daki *elif* bine işaret olduğu için mütebakisi iki yüz altmış dört kalır.

1. Ben müridim için.

Arabî: Arap diline ait.
asr: yüzyıl.
ehemmiyetli: önemli.
elfün: bin.
fıkra: kısım, bölüm.
haber-i gaybî: gayba, geleceğe dair haber.
himayegerde: korunan, koruma altında olan korunmaya muhtaç.
hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.
ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme.
kaide-i sarfiye: sarf kaidesi, Arapça dilbilgisi kuralı.
kerametkârane: kerametli bir şekilde, keramet gösterircesine.
kıymettar: kıymetli, değerli.
murâd: maksat, meram.
mürit: tarikatta bir şeyh ve mürşide bağlanarak tarikat usul ve âdetleri ile tasavvufî hakikatleri öğrenen kimse.
mütebaki: geri kalan kısım.
şe'n: iş, durum, özellik, yapı.
talebe: öğrenci.
tarih-i veladet: doğum tarihi.
tetimme: bir konuyu veya eseri tamamlamak için eklenen kısım, ek.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
vasıta: aracılık.

Elhasıl: Şu zamanda dellâl-ı Kur'ân ve hadim-i Furkan olan o adamın iki ismi ve iki lâkabı var. "*El-kürdî*" lâkabı ile "*Molla Said*" ismi, اَنَا لِمُرِيدِى fıkrasında zahir görünüyor. "*Nursî*" lakabıyla "*Bediüzzaman Said*" ismi كُنْ قَادِرِىَّ الْوَقْتِ fıkrasında aşikâr görünüyor. Hatta hizmet-i Kur'ânîyede en mühim bir arkadaşı ve halis bir talebesi olan Hulusi Beye

لِلّٰهِ مُخْلِصًا تَعِيشُ سَعِيدًا صَادِقًا بِمُحَبَّتِى[1]

fıkrasında işaret olduğu gibi, diğer bir kısım talebelerine işaretler var.

Risale-i Nur talebeleri namına
Rüşdü, Hüsrev

* * *

SAİD KENDİ SÖYLÜYOR:

Hazret-i Şeyh-i Geylânî, hizmet-i Kur'ânîyeye nazar-ı dikkati celb etmek ve o hizmet-i Kur'ânîye, âhirzamanda dağ gibi büyük bir hâdise olduğuna işaret için, kerametkârane şu hizmette istidat ve liyakatimin pek fevkinde bulunması ve fedakâr, çalışkan kardeşlerimle çalıştığımıza fazilet noktasından değil, belki sebkatiyet noktasından ismimi bir derece göstermesi beni epey zamandır düşündürüyordu. Acaba bunun izharında manevî bir zarar bana terettüp eder, bir gurur, bir hodfuruşluk getirir diye sekiz-on senedir tevakkuf ettim. Bugünlerde izhara bir ihtar hissettim.

1. Vaktin Abdulkadiri ol. Halisen, sadık muhabbetimle Said olarak yaşarsın..

ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.
aşikâr: açık, belli, meydanda.
celp: çekme, kendine çekme.
dellâl-ı Kur'ân: Kur'ân'ı ilân eden, tanıtan, hizmet eden.
elhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca.
fazilet: değer, meziyet, iman ve irfan itibariyle olan yüksek derece.
fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.
fevkinde: üstünde.
fıkra: kısım, bölüm.
gurur: kibir, kendi yüksek ve değerli tutarak böbürlenme.
hâdim-i Furkan: hakkı batıldan ayıran Kur'ân'ın hizmetkârı.
hâdise: olay.
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.
hodfüruş: kendini beğendirmeye çalışan, övünen.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
istidat: kabiliyet, yetenek.
izhar: gösterme, açığa vurma.
kerametkârane: kerametli bir şekilde, keramet gösterircesine.
lâkap: ünvan.
liyakat: layık olma, ehliyet.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
nam: ad.
nazar-ı dikkat: dikkatli bakma, dikkatli bakış.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sebkatiyet: ilerlemek, geçmek.
talebe: istekliler, talep edenler.
terettüp: bir işin birinin üzerine düşmesi.
tevakkuf: duraklama, durma.
zahir: açık, âşikar.

Hem kalbime geldi ki: Hazret-i Şeyh bana bir pâye vermedi. Belki Said isminde bir müridim mühim bir hizmette bulunacak, fitne ve belâlardan izn-i İlâhî ile ve Şeyhin duasıyla ve himmetiyle mahfuz kalacak.

Hem uzak yerde taşlar görünmez, dağlar görünür. Demek, sekiz yüz sene bir mesafede görünen, hizmet-i Kur'ânîyenin şahikasıdır; yoksa Said gibi karıncalar değil. Madem bu keramet-i Gavsiyeyi ilân ve izharından, Kur'ân şakirtlerinin ve hizmetkârlarının şevki artıyor; elbette arkalarında Şeyh-i Geylânî gibi kahramanlar kahramanı zatlar himmet ve dualarıyla ve izn-i İlâhî ile himaye ettiklerini bilseler, şevk ve gayretleri daha artar.

Elhasıl: Bunu, kardeşlerimi fazla şevke ve ziyade gayrete getirmek için izhar ettim. Eğer kusur etmişsem, Cenab-ı Hak affetsin. [1] اِنَّمَا الْاَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ

[2] فَيَا مُنْشِدًا نَظْمِى fıkrasında dahi Hazret-i Şeyhin (r.a.) muhatabı şüphesiz Bediüzzaman Molla Said'dir (r.a.).

Elhasıl: Şu acip kasidesinin ahirindeki şu beş beyitte beş kelime, medar-ı nazar-ı Şeyh ve mahall-i hitab-ı Gavsîdir. Ve o beş kelime ise, لِمُرِيدِى ve مُرِيدِى ve مُنْشِدًا ve قَادِرِىَّ ve سَعِيدًا lâfızlarıdır. Said'in dahi iki lâkabı olan "*Nursî*", "*El-kürdî*"; iki ismi "*Molla Said*", "*Bediüzzaman*" bu beş kelimede bulunur. Hazret-i Gavs'ın medar-ı teveccüh ve hitabı olan şu beş kelimesinde, aşikâr bir

1. Ameller niyetlere göredir.
2. Ey şiirimi okuyan!

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
ahir: son.
aşikâr: açık, belli, meydanda.
belâ: musibet, sıkıntı.
beyit: iki mısradan oluşan şiir.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
elhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca.
fıkra: kısım, bölüm.
fitne: karışıklık, bozgunculuk, azgınlık.
himaye: koruma, muhafaza etme.
himmet: manevî yardım, ihsan, lütuf.
hitap: söz söyleme, topluluğa veya birisine karşı konuşma.
hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.
hizmetkâr: hizmet yapan kimse, hizmetçi.
ilân: yayma, duyurma, bildirme.
izhar: gösterme, açığa vurma.
izn-i İlâhî: Allah'ın izni.
kaside: övgü maksadıyla yazılmış şiir ve bu şiirin nazım şekli.
keramet-i Gavsiye: Seyyid Abdülkadir Geylânî Hazretlerinin kerametlerinden bahseden risale.
lâfız: söz, kelime.
lâkap: ünvan.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
mahall-i hitab-ı Gavsî: Geylani Hazretlerinin hitap ettiği yer.
mahfuz: hıfz olunmuş, korunmuş.
medar-ı nazar-ı Şeyh: şeyhin bakma sebebi.
medar-ı teveccüh: yönelme, ilgilenme sebebi.
mesafe: uzaklık, ara.
muhâtab: kendisine hitap olunan, söz söylenilen kimse.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
mürit: tarikatta bir şeyh ve mürşide bağlanarak tarikat usul ve âdetleri ile tasavvufî hakikatleri öğrenen kimse.
paye: rütbe, derece, mertebe.
şahika: dağ tepesi, dağ doruğu; zirve, doruk.
şakirt: talebe, öğrenci.
şevk: şiddetli arzu, istek; keyif, neşe.
zat: kişi, şahıs.
ziyade: çok, fazla.

surette, mezkûr iki isim ve lâkap, ilm-i cifir kaidesinde makam-ı ebced ile görünmesi şüphe bırakmıyor ki, Hazret-i Şeyh kasidesinin ahirinde onunla konuşuyor, ona teselli verip teşci ediyor, وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ[1] sırrıyla muvaffakıyetine teminat veriyor.

لاَ يَعْلَمُ الْغَيْبَ اِلاَّ اللهُ ۞ وَاللهُ اَعْلَمُ بِالصَّوَابِ[2]

فَيَا مُنْشِدًا نَظْمِي fıkrasında, نَظْمِي[3] kelimesi, makam-ı ebcedîsi bin olup, رِسَالَةُ النُّورِ iki farkla رَسَائِلَ كِتَابِ النُّورِ 'un —iki *medde* sayılmazsa ve *şedde* de *lâm* sayılsa— makam-ı ebcedîsi yine bindir.

Demek فَيَا مُنْشِدًا نَظْمِي فَقُلْهُ وَلاَ تَخَفْ fıkrasının meal-i gaybîsi şudur ki: يَامُؤَلِّفَ رِسَالَةِ النُّورِ جَاهِدْ بِهَا فَقُلْ وَلاَ تَخَفْ yani, "Korkma, sözlerini söyle, neşrine çalış." وَالْعِلْمُ عِنْدَاللهِ

Amma فَقُلْ وَلاَ تَخَفْ fıkrasında şayan-ı hayret bir tevafuk var ki, ilm-i cifir kaidesiyle makam-ı ebcedîsi bin üç yüz otuz iki eder. Şu hâlde فَيَا مُنْشِدًا نَظْمِي فَقُلْهُ وَلاَتَخَفْ meal-i gaybîsi "Yâ *Risaletü'n-Nur* ve *Sözler* sahibi! Bana bak. Gafil davranma! Bin üç yüz otuz ikide mücahedeye başla. Sözleri korkma yaz, söyle." Filhakika Said (r.a.) Hürriyetten sonra az bir zamanda mücahedesinde

ahir: son.
amma: ama, lakin, ancak.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
filhakîka: hakikatte, esasında, hakikaten, gerçekten, doğrusu.
gafil: gaflette bulunan, endişesiz, nefsine uyarak Allah'ın emirlerini unutan.
ilm-i cifir: cifir ilmi, harflerin sayı değerlerinden mana çıkararak elde edilen ilim.
kaide: kural, esas, düstur.
kaside: övgü maksadıyla yazılmış şiir ve bu şiirin nazım şekli.
lâkap: ünvan.
makam-ı ebcedî: ebcetle ilgili makam, ebcedî mana, ebcedî hesap.
meal-i gaybî: gayba ait mana, gizli meal, gizli anlam.
medde: med işareti, Kur'ân-ı Kerîm'de üzerine konduğu elifi uzatarak okutan işaret.

1. Nihaî zafer takvâ sahiplerinindir. (A'raf Suresi: 128; Kasas Suresi: 83.)
2. Gaybı Allah'tan başkası bilemez. Doğrusunu Allah daha iyi bilir.
3. Nazmım.

mezkûr: zikredilen, adı geçen, anılan.
muvaffakıyet: başarma, başarılı olma.
mücahede: savaşma, mücadele.
neşr: kitap basma, çıkarma; herkese duyurma, yayma.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sır: gizli hakikat.
suret: biçim, şekil, tarz.
şayan-ı hayret: şaşılacak, hayret verici şey.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
temînât: güvence.
teselli: avutma, acısını dindirme.
teşci: cesaret verme, cesaretlendirme.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.

tevakkuf etmiş ise, bin üç yüz otuz ikide *İşaratü'l-İ'caz*'ı telif ile beraber Eski Said'den sıyrılmak niyet edip yeni Said suretinde bütün kuvvetiyle mücahede-i maneviyeye başlayıp, iki-üç sene sonra da Dârülhikmet-i İslâmîyede bir-iki sene Hazret-i Gavs-ı Geylânî'nin şu vasiyetini ve emrini imtisal ederek envar-ı Kur'ânîyeyi neşretmiş. Lillâhilhamd, şimdiye kadar devam ediyor.

Bu şayan-ı hayret fıkrada câ-yı dikkat şu nokta var ki, Hazret-i Gavs, doğrudan doğruya altıncı asırdan şu asrımıza bakıyor. O altıncı asrın ahirlerinde Hülâgü felâketi gibi feci, dehşetli meşhur fitnenin çok elim ve feci ve kuburdaki emvatı ağlattıracak derecede dehşetli bir nev'i, şu on dördüncü asırda bulunuyor. Bu iki asır birbirine tevafuk ediyor ki, Hazret-i Şeyh ondan buna bakıyor.

Risale-i Nur Talebeleri namına
Refet, Hüsrev, Hafız Ali, Sabri

* * *

ŞU KERAMET-İ GAVSİYE MÜNASEBETİYLE ÜÇ NOKTA BEYAN EDİLECEK.

Birinci nokta: Hazret-i Gavs'ın kasidesinin başında bu beş satırdan evvel, acip, pek garip, çok beliğ, nazdarâne tahdis-i nimet suretinde bir dava-i iftiharkârâne ifade eden iki sayfalık kasidesindeki harika davasına delil olarak bir keramet-i bahireyi adeta mucizeye yakın bir harikayı göstermek lâzım geliyordu. İşte o akılları hayrette bırakan mertebeye lâyık olduğunu gösterir bir keramet

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
âdeta: sanki.
ahir: son.
asr: yüzyıl.
beliğ: belagatla, düzgün ve sanatlı olarak meramını anlatan.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cây-ı dikkat: dikkat edilecek nokta, dikkat edilecek yer veya şey; dikkate değer.
Dârülhikmeti'l-İslâmiye: 1918-1922 yılları arasında büyük hizmetler yapmış olan İslam akademisi veya Yüksek İslam Şurası manasındaki dinî müessese.
dava: takip edilen fikir, iddia.
dava-i iftiharkârane: haklı olarak övünme davası.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
elîm: şiddetli, çok dert ve keder veren.
emvat: ölüler.
envar-ı Kur'âniye: Kur'ân nurları, Kur'ân'ın saçtığı parıltılar, ışıklar.
evvel: önce.
feci: elem, keder ve ıstırap veren, acıklı.
felâket: musibet, büyük dert, bela.
fıkra: kısım, bölüm.
fitne: karışıklık, bozgunculuk, azgınlık.
garip: tuhaf, hayret verici.
Gavs-ı Geylânî: Abdülkadir Geylanî Hazretleri.
hârika: olağanüstü.
Hazret-i Gavs: Abdulkadir Geylanî (k.s) Hazretleri.
imtisal: emre tamamen uyma, gerekeni yapma, alınan emre boyun eğme.
kaside: övgü maksadıyla yazılmış şiir ve bu şiirin nazım şekli.
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.
keramet-i bâhire: büyük, geniş keramet.
keramet-i Gavsiye: Seyyid Abdülkadir Geylânî Hazretlerinin kerametlerinden bahseden risale.
kubûr: kabirler, mezarlar, türbeler.
Lillâhilhamd: Allah'a hamdolsun ki!.
mertebe: derece, basamak.
mu'cize: benzerini yapmaktan insanların aciz kaldığı şey.
mücahede-i maneviye: manevî olarak yapılan cihat.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
nam: ad.
nazdarane: nazlı bir şekilde.
neşr: kitap basma, çıkarma; herkese duyurma, yayma.
nevî: çeşit, tür.
nokta: konu ile ilgili bölüm.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
suret: biçim, tarz, görünüş.
şayan-ı hayret: şaşılacak, hayret verici şey.
tahdîs-i nimet: Cenab-ı Hakka karşı şükrünü eda etme ve teşekkür etme maksadıyla kavuştuğu nimeti başkalarına anlatma.
talebe: öğrenci.
telif: kitap yazma, eser ortaya koyma.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
tevakkuf: duraklama, durma.
vasiyet: bir kimsenin öldükten sonra yapılmasını istediği şeyler için, sağlığında verdiği emir ve ısmarlama.

izhar etti ki, sekiz yüz sene bir mesafede Cenab-ı Hakkın izniyle, ilâmıyla zamanımızı tasfilâtıyla görür tarzında, bizim gibi aciz, zayıf talebelerine ders verip teşvik eder. İşte Hazret-i Gavs'ın davasına bu ihbar-ı gaybîsi en bahir burhan olduğu gibi, Risale-i Nur'un eczalarının hakkaniyet ve ulviyetine bir hüccet-i katıa hükmündedir. Evet, Hazret-i Şeyh, bu kasidesiyle Sözlerin hakkaniyetini imza ediyor.

İkinci nokta: Ehl-i tarikat ve hakikatçe müttefekun aleyh bir esas var ki: tarik-i hakta sülûk eden bir insan, nefs-i emmaresinin enaniyetini ve serkeşliğini kırmak için lâzım gelir ki, nazarını nefsinden kaldırıp şeyhine hasr-ı nazar ede ede ta fenafişşeyh hükmüne gelir. "Ben" dediği vakit, şeyhinin hissiyatıyla konuşur. Ve hakeza, ta fenafirresul, fena fillâha kadar gider. Meselâ, nasıl ki, gayet fedakâr ve sadık bir hizmetkâr, bir yaver, efendisinin hissiyatıyla güya kendisi kendisinin efendisidir ve padişahıdır gibi konuşur. "Ben böyle istiyorum" der; yani "Benim seyyidim, üstadım, sultanım böyle istiyor." Çünkü kendini unutmuş, yalnız onu düşünüyor. "Böyle emrediyor," der. Öyle de Gavs-ı Geylânî, o harika kasidesinin tazammun ettiği ezvak-ı fevkalâde Hazret-i Şeyhin sırr-ı azim-i Ehl-i Beytin irsiyetiyle Âl-i Beytin şahs-ı manevîsinin makamı noktasında ve zat-ı Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâmın verasetiyle hakikat-ı Muhammediyesinde (a.s.m.) kendini gördüğü gibi, fena-yı mutlak ile Cenab-ı Hakkın tecelli-i zatîsine mazhariyet noktasında, kasidesinde o sözleri söylemiş. Onun gibi

âciz: zayıf, güçsüz, zavallı.
Âl-i Beyt: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) ailesinden olan, Hz. Muhammed'in (a.s.m.) ev halkı.
bâhir: apaçık, aşikar.
bürhan: bir şeyi ispatlamak için kullanılan kesin delil.
dava: takip edilen fikir, iddia.
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar.
ehl-i hakikat: hakikati arzulayanlar, gerçeği bulup onun peşinden gidenler; Allah adamı.
ehl-i tarikat: tarikat ehli, kalbini dünyanın fani işlerinden ayırıp, Allah sevgisi ile bağlayan kimseler.
enaniyet: kendini beğenme, bencillik, egoistlik.
ezvâk-ı fevkalâde: olağanüstü zevkler.
fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.
fenafillah: Allah'ın varlığında yok olma, kulun zat ve sıfatının Hakkın zat ve sıfatında fânî olması.
fenafirresul: varlığını Hz. Muhammed'in (a.s.m.) manevî şahsiyetinde yok etme.
fenafişşeyh: bütün varlığını şeyhinin manevî şahsiyetinde yok etme.
fenâ-i mutlak: sonsuz yok oluş, mutlak yok oluş.
Gavs-ı Geylânî: Abdülkadir Geylanî Hazretleri.
gayet: son derece.
hâkezâ: böylece, bunun gibi.
hakikat-ı Muhammediye: Hz Peygamberin manevî şahsiyeti, İslâmiyetin aslı ve esası.
hakkaniyet: hak ve adalete uygunluk, hak ve doğruluktan ayrılmama.
hasr-ı nazar: bakışı bir tarafa veya noktaya dikme.
Hazret-i Gavs: Abdulkadir Geylanî (k.s) Hazretleri.
hissiyat: hisler, duygular.
hizmetkâr: hizmet yapan kimse, hizmetçi.
hüccet-i katıa: kat'i ve kesin delil, hiç bir şüpheye mahal bırakmayan delil.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ihbar-ı gaybî: gayba ait haber, geçmiş veya gelecek zamana ait haber.
îlâm: bildirmek, öğretmek.
irsiyet: varis olma, mirasçılık.
izhar: gösterme, açığa vurma.
kaside: övgü maksadıyla yazılmış şiir ve bu şiirin nazım şekli.
mazhariyet: görünme ve tezahür yeri olma; nail olma, şereflenme.
mesafe: uzaklık, ara.
meselâ: örneğin.
müttefekün-aleyh: üzerinde birleşilen, anlaşılan mesele, hakkında ittifak edip anlaşmaya varılmış olan.
nazar: bakış, dikkat.
nefs: kötü vasıfları kendisinde toplayan hayırlı işlerden alıkoyan güç.
nefs-i emmare: insana kötü ve günah işlerin yapılmasını emreden nefis.
nokta: konu ile ilgili bölüm.
sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.
serkeş: baş kaldıran, itaat etmeyen, asi.
seyyid: efendi.
sırr-ı azîm-i ehl-i Beyt: Ehl-i Beyt'in büyük sır ve hakikati.
sülûk: bir yola girme, bir yol tutup o yolda terakki mertebelerine devam etme.
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatteb meydana gelen manevî şahıs.
tafsilât: tafsiller, açıklamalar, izahlar.
talebe: öğrenci.
tarik-ı hak: hak ve hakikat yolu.
tazammun: ihtiva etme, içine alma, içinde bulundurma.
tecelli-i zatî: Allah'ın zatının tecelli etmesi ve görünmesi.
ulviyet: ulvilik, yücelik, yükseklik.
veraset: vârislik, mirasçısı olma.
yaver: emir subayı.
zat-ı Ahmediye: Hz. Peygamberin zatı, kişiliği.

olmayan ve o makama yetişmeyen onu söyleyemez; söylese mes'uldür.

Hazret-i Şeyh, veraset-i mutlaka noktasında, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmın kademi mübarekini omuzunda gördüğü için, kendi kademini evliyanın omuzuna o sırdan bırakıyor. Kasidesinde zahir görünen, temeddüh ve iftihar değil, belki tahdis-i nimet ve âli bir şükürdür. Yalnız bu kadar var ki, muhibbiyet makamı olan makam-ı niyazdan mahbubiyet makamı olan nazdarlık makamına çıkmış. Yani tarik-i acz ve fakrdan, meşreb-i aşk ve istiğraka girmiş. Ve kendine olan niam-ı azime-i İlâhiyeyi yad edip, bihakkın müftehirane şükretmiştir.

Üçüncü nokta: Keramet, mucize gibi Cenab-ı Hakkın fiilidir, hediyesidir, ihsanıdır ve ikramıdır; beşerin fiili değildir. O keramete mazhar olan zat ise, bazan biliyor, bazan bilmiyor, vukuundan sonra bilir. Keramete mazhariyetini kablelvuku bilen ve ikram-ı İlâhîye ihtiyariyle tevfik-i hareket eden kısım, eğer enaniyetten bütün bütün tecerrüd etmişse ve Hazret-i Gavs gibi kudsiyet kesb etmişse, Cenab-ı Hakkın izniyle, o kerametin her tarafını bilerek kendisi sahip çıkar, bilir ve bildirir. Fakat bununla beraber, madem o keramet ikramdır; bütün tafsilatıyla keramet sahibine de meşhud olmak lâzım değildir. Bu sırra binaen, Hazret-i Şeyh, ilâm-ı Rabbanî ve izn-i İlâhî ile bu asrı görmüş ve hizmet-i Kur'ânîyenin etrafında bizleri müşahede edip nazar-ı şefkatiyle bakmış. O beş satır, sırf bir keramet ve intak-ı bilhak ve bir ikram-ı İlâhî ve veraset-i Nebeviye itibarıyla zuhur ettiğinden, mucizevarî,

Aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.
âlî: yüce, yüksek, ulu.
asr: yüzyıl.
beşer: insan, insanlık.
bihakkın: tamamıyla, hakkıyla.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
enaniyet: kendini beğenme, bencillik, egoistlik.
evliya: veliler, Allah dostları.
Hazret-i Gavs: Abdulkadir Geylanî (k.s) Hazretleri.
hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.
iftihar: gurur, övünme.
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.
ihtiyar: irade, tercih; kendi istek ve arzularına göre hareket etme.
ikram: bağış, ihsan.
ikram-ı İlâhî: Allah'ın ikram ve ihsanı.
ilâm-ı Rabbanî: her şeyi terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakk'ın öğretmesi.
intak-ı bilhak: Hakkın söyletmesi, Cenab-ı Hakkın konuşturması.
izn-i İlâhî: Allah'ın izni.
kable'l-vuku: olmadan önce.
kadem: ayak.
kadem-i mübarek: mübarek ayak.
kaside: övgü maksadıyla yazılmış şiir ve bu şiirin nazım şekli.
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.
kesb: kazanma.
kudsiyet: kutsallık, mukaddeslik, azizlik.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
mahbubiyet: sevgililik.
makam: büyük yer, mevkî.
makam-ı niyaz: dua makamı.
mazhar: nail olma, şereflenme.
mazhariyet: nail olma, şereflenme.
mes'ul: sorumlu, yükümlü.
meşhut: gözle görülen, müşahede olunan.
meşreb-i aşk ve istiğrak: Allah aşkı ile kendinden geçme harketi.
mu'cize: benzerini yapmaktan insanların aciz kaldığı şey.
mu'cizevarî: mu'cize gibi.
muhibbiyet: dostluk, sevgililik.
müftehirane: iftiharla, övünerek, gururlu bir şekilde.
müşahede: bir şeyi gözle görme, seyretme.
nazar-ı şefkat: şefkat ve merhametle bakmak.
nazdar: nazlı.
niam-ı azîme-i İlahiye: Cenab-ı Hakk'ın büyük ihsan ve nimetleri.
nokta: konu ile ilgili bölüm.
Resul-i Ekrem: çok cömert, kerîm olan peygamber, Hz. Muhammed (a.s.m.).
sır: gizli hakikat.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
tafsilât: tafsiller, açıklamalar, izahlar.
tahdîs-i nimet: Cenab-ı Hakka karşı şükrünü eda etme ve teşekkür etme maksadıyla kavuştuğu nimeti başkalarına anlatma.
tarik-ı acz ve fakr: acizliğini ve fakirliği bilme yolu.
tecerrüt: soyunma, soyutlanma, uzak olma.
temeddüh: kendi kendini övme, kendini methetme, böbürlenme.
tevfik-ı hareket: hareketin uygunluğu; uygun davranışta bulunma.
veraset-i mutlaka: mutlak vârislik, mutlak manadaki vâris, temsilci.
veraset-i Nebeviye: Peygamberimizin (s.a.v) hakkı tebliğ, İslam'ı neşir ve Allah'ın hükümlerini hâkim kılmadaki vazifelerine vâris olma.
vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme.
yâd: anma.
zahir: açık, âşikar.
zat: kişi, şahıs.
zuhur: ortaya çıkma.

kudret-i beşer fevkinde bir şekil almış. Sun'î, irade-i şeyh ile olduğu değildir. Çünkü intaktır. Ruh-i kudsîsi hissetmiş, görmüş. İrade ve ihtiyar yetişemiyor. Akıl ise ruhun harekâtını ihata edemez. Lisan, ne kadar aklın dekaik-i tasavvuratının tercümesinde aciz ise, ihtiyar dahi ruhun dekaik-ı harekâtının derkinde o derece acizdir.

Hazret-i Gavs, o derece yüksek bir mertebeye malik ve o derece harika bir keramete mazhardır ki, kâfirlerin bir kısmı demiş: "Biz İslâmiyeti kabul edemiyoruz; fakat Abdülkadir-i Geylânî'yi de inkâr edemiyoruz." Hem evliyayı inkâr eden Vahhabînin müfrit kısmı dahi Hazret-i Şeyhi inkâr edemiyorlar. Evliya, onun derece-i celâletine yetişmediği bütün ehl-i tarikatça teslim edilmiştir.

İşte böyle güneş gibi bir mucize-i Muhammediye Aleyhissalâtü Vesselâm, yüksek ve sönmez bir barika-i İslâmiyet olan bir zat-ı nuranînin, gayb-aşina nazarıyla asrımızı görüp, böyle bir keramet izhariyle teselli verip teşci etmek şe'nindendir. Acaba hiç mümkün müdür ki, "Sultanü'l-Evliya" makamını ihraz etmiş ve hamiyet-i İslâmîye ile zamanındaki padişahları titretmiş ve kuvve-i kudsiye ile mazi ve müstakbeli hazır gibi izn-i İlâhî ile görmüş ve mematında dahi hayatındaki gibi daimî tasarrufu bulunduğu tasdik edilmiş olan bir kahraman-ı velâyet, bu asrımıza ve bu asır içindeki kemal-i acz ve zaaf ile Kur'ân'ın hizmetinde çalışan ve insafsız düşmanların hücumuna maruz ve teselli ve temine muhtaç biçare, Kur'ân'ın hadimlerine ve talebelerine lâkayt kalabilir mi? Hiç mümkün müdür ki, bizimle münasebettar olmasın? Sekiz,

âciz: zayıf, güçsüz, zavallı.
Aleyhissalâtü vesselâm: salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.
bârika-i İslamiyet: İslamiyetin parıltısı, ışığı.
daimî: sürekli, devamlı.
dekaik-ı harekât: hareketlerin, davranışların incelikleri.
dekaik-ı tasavvurat:.
derece-i celâlet: celallilik, heybetli oluş derecesi.
derk: anlama, kavrama.
ehl-i tarikat: tarikat ehli, kalbini dünyanın fani işlerinden ayırıp, Allah sevgisi ile bağlayan kimseler.
evliya: veliler, Allah dostları.
fevkinde: üstünde.
gaybâşina: gaybı bilen, gayptan haberi olan, gelecekten veya ahiretten haber veren.
hâdim: hademe, hizmetçi.
hamiyet-i İslâmiye: İslâmiyete ait olan duygu ve bağların korunma çabası.
Hazret-i Gavs: Abdulkadir Geylanî (k.s) Hazretleri.
hücûm: saldırma.
ihata: kuşatma, içine alma.
ihraz: nâil olma, erişme.
ihtiyar: irade, tercih; kendi istek ve arzularına göre hareket etme.
intak: söyletme, söyletilme, dile getirme.
irade-i şeyh: şeyhin irade ve isteği.
izhar: gösterme, açığa vurma.
izn-i İlâhî: Allah'ın izni.
kafir: Allah'ı ve İslamiyeti inkar eden, dinsiz.
kahramân-ı velâyet: velilik makamının kahramanı.
kemal-i acz: aczin son derecesi, tam güçsüzlük, tam âcizlik.
kemal-i zaaf: zayıflığın son derecesi.
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.
kudret-i beşer: insan gücü, kuvveti.
kuvve-i kudsiye: kudsî kuvvet, Allah'ın sırlarının kendisinde gözüktüğü peygamberlerin, velîlerin kuvveti.
lâkayt: kayıtsız, ilgisiz.
lisan: dil.
makam: manevî mevki.
malik: sahip.
maruz: bir şeyin etkisi ve tesiri altında bulunma.
mazhar: nail olma, şereflenme.
mazi: geçmiş zaman.
memat: ölüm, vefat.
mertebe: derece, basamak.
mu'cize-i Muhammediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) mu'cizesi.
müfrit: ifrat eden, bir konu veya bir işte aşırıya kaçan.
münasebettar: ilgili, alâkalı.
müstakbel: gelecek zaman.
nazar: bakış, dikkat.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
Ruh-i kudsî: mukaddes, yüce ruh.
Sultanü'l-Evliya: bütün evliyaların sultanı.
Sun'i: yapmacık, uydurma, sahte.
şe'n: iş, durum, özellik, yapı.
talebe: öğrenci.
tasarruf: velîlerin Allah'ın izni dairesinde eşya ve varlıklar üzerindeki manevî tesirleri, keramet.
tasdik: bir şeyin veya kimsenin doğruluğuna kesin olarak hükmetme.
temîn: güvenlik, emniyet hissi verme, şüphe ve korkuyu giderme.
teselli: avutma, acısını dindirme.
teşci: cesaret verme, cesaretlendirme.
Vehhabî: Muhammed bin Abdulvehhab tarafından geçen asırda Arabistan'da meydana getirilen İslamî bazı meselelerde ifrat eden ve Arap milliyetçiliği yapan mezhep.
zat-ı nuranî: nuranî, nurlu zat.

dokuz, belki on beş kuvvetli delilden kat-ı nazar, edna bir işaret kelâmında bulunsa, bize baktığına delâlet eder; hafi bir işaret etse kâfidir. Çünkü makam iktiza ediyor, mutabık-ı mukteza-yı haldir ve münasebet kavidir.

Ey benimle beraber Hazret-i Şeyhin teveccüh ve duasına mazhar kardeşlerim! Şu Üstadımız, bizi istikbalde adem zulümatı içinde düşünüp bizimle meşgul olurken, biz o mazide mevcut ve nur perdeleri içinde üstadımızı ve üstadımızın üstadı ve ceddi olan Fahrü'l-Âlemin Aleyhissalâtü Vesselâm Efendimizin teveccühlerinden gaflet etmek, onlara istinat etmemek lâyık mıdır? Madem onlar bizi düşünüyorlar; biz de bütün kuvvet ve ruhumuzla onlara itimat edip ve emirlerine bilâ kayd ü şart itaat etmeliyiz.

Ehl-i dünyanın telsiz, telgraf ve telefonları şarktan garba gittiği gibi, işte ehl-i hakikatin de maziden, dokuz yüz sene mesafe-i azîmeden müstakbele böyle manevî telefonları işleyebilir ve manevî teleskopları görebilir. Malûmdur ki, zayıf emareler, içtima ettikçe kuvvet bulur, delil hükmüne geçer. İncecik ipler, içtima ettikçe kopmaz, halat olur. Küllî, umumî kayıtlar, içtima ettikçe hususiyet peyda edip taayyün eder. Bu sırra binaen, Hazreti Şeyhin bu beş satırında sekiz-dokuz kuvvetli işaretin içtimaında hiç şek ve şüphe bırakmadı ki, Hazret-i Şeyh, şimdiki Kur'ân-ı Hakîm'in şakirtlerine biiznillâh üstadlık ediyor, bihavlillâh şefkati altında himaye ediyor.

adem: yokluk.
Aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.
bihavlillah: Allah'ın kuvvet ve kudreti ile.
biiznillah: Allah'ın izni ile.
bilâkaydüşart: kayıtsız ve şartsız.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
cedd: dede, büyük baba, ata.
delâlet: delil olma, gösterme; alamet, işaret.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
edna: en açağı, en basit, en küçük.
ehl-i dünya: dünyaya bağlı, dünya adamı, ahireti düşünmeyen.
ehl-i hakikat: hakikati arzulayanlar, gerçeği bulup onun peşinden gidenler; Allah adamı.
emare: alâmet, belirti, nişan.
Fahrülâlemin: bütün âlemlerin iftihar vesilesi olan Hz. Muhammed.
gaflet: dikkatsizlik, endişesizlik, Allah'tan uzaklaşıp nefsin arzularına dalmak.
garp: batı, Batı'da kalan bölgeler.
hâfi: gizli.
halat: kalın ip, urgan.
himaye: koruma, muhafaza etme.
hususîyet: hususîlik, ayırıcı özellik.
hükmüne: yerine, değerine.
içtima: toplanma.
iktiza: gerektirme, lüzumlu kılma.
istikbal: gelecek zaman.
istinat: dayanma.
itaat: söz dinleme, boyun eğme, emre uygun hareket etme.
itimat: dayanma, güvenme.
kâfi: yeter, elverir.
kat-ı nazar: bakışı kesme, bakmama, alâkayı kesme.
kavi: kuvvetli, güçlü.
kelâm: söz, lafız.
Kur'ân-ı Hakîm: her ayet ve suresinde sayısız hikmet ve faydalar bulunan Kur'ân.
küllî: umumî, genel, bütün olan.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
makam: manevî mevki.
malûm: bilinen, bilinir olan.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
mazhar: nail olma, şereflenme.
mazi: geçmiş zaman.
mesafe-i azîme: büyük mesafe, uzaklık.
mutabık-ı mukteza-yı hâl: hâlin gereğine uygun.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
müstakbel: gelecek zaman.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
peydâ: meydana gelme, açığa çıkma.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
sır: gizli hakikat.
şakirt: talebe, öğrenci.
şark: doğu, doğu bölgeleri.
şefkat: karşılıksız sevgi besleme, içten ve karşılıksız merhamet.
şek: şüphe, zan, tereddüt.
taayyün: meydana çıkma, belli olma, belirlenme.
teleskop: gök cisimlerini görmekte ve incelemekte kullanılan çok güçlü dürbün.
teveccüh: yönelme, sevgi, ilgi.
umumî: genel.
zulümat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve külür.

Cem-i kutbiyet ve ferdiyet ve gavsiyet
İle üç sütun üzerine durur.
Rayet-i ulviyet-i Şeyh-i hakkanîdir hitab-ı Abdülkadir.
İlham-ı Hüda, kitab-ı Abdülkadir.
Bazü'l-eşheb ferd-i ferîd-i deveran.
Gavs-ı Âzam Cenab-ı Abdülkadir.

Said Nursî

* * *

Risale-i Nur Şakirtlerinin bir fıkrasıdır.

1 وَكُنْ قَادِرِيَّ الْوَقْتِ لِلّٰهِ مُخْلِصًا ❁ تَعِيشُ سَعِيدًا صَادِقًا بِمَحَبَّتِي

İLM-İ CİFİRLE MANASI:

"Ey Said! Sen, zamanın Abdülkadiri ol, ihlâs-ı tammı kazan, fakrınla beraber maişetini düşünme, nastan minnet alma; ismin 'Said' olduğu gibi maişette de mes'ud olacaksın. Muhabbetimde sadık olduğundan ve ihlâsa çalıştığından, Hulûsi gibi muhlis talebeler ve yardımcılar ve Süleyman, Bekir gibi sadık hizmetkârlar ve Sabri gibi tam takdir edici ve ciddi müştak talebeler size verilmiş."

Evet, lillahilhamd, Gavsın sarahat derecesinde ihbar ettiği hal vuku bulmuştur. Gavs-ı Âzam, "Said" namıyla tesmiye ettiği müridinin tarihçe-i hayatında en mühim noktaları beyan etmekle beraber, ilm-i cifir esrarıyla sekiz-dokuz cihette, Said'in başına parmağını basıyor. Beyitlerin mana-yı zahirîsi ile maani-i cifriyesi birbirine çok

1. Halisen, Allah için vaktin Kâdirisi ol. Sadık muhabbetimle saîd olarak yaşarsın.

bazü'l-eşheb: Abdulkadir-i Geylânî Hazretlerinin bir namı.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
beyit: iki mısradan oluşan şiir.
Cem-i kutbiyet ferdiyet ve gavsiyet: manevi makamların tamamı, toplamı.
ciddî: gerçek olarak, hakikaten.
cihet: yön.
esrar: sırlar, gizli hakikatler.
fakr: fakirlik, yoksulluk; varlıktan geçme, yalnız Allah'a muhtaç olma.
ferd-i ferîd-i devaran: benzersiz seçilmiş zat.
fıkra: kısım, bölüm.
Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
hitab-ı Abdülkadir: Abdülkadir Geylanî hazretlerinin hitabı.
hizmetkâr: hizmet yapan kimse, hizmetçi.
ihbar: haber verme, bildirme.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.
ihlâs-ı tam: tam ihlâs, yaptığı her işinde Allah'ın emrini ve rızasını gözetme, dünyevî veya uhrevî hiç bir karşılık beklememe.
ilham-ı Hüda: Cenab-ı Hak tarafından kalbe indirilen mana.
ilm-i cifir: cifir ilmi, harflerin sayı değerlerinden mana çıkararak elde edilen ilim.
kitab-ı Abdülkadir: Abdülkadir Geylanî hazretlerinin kitabı.
lillâhilhamd: Allah'a hamdolsun ki!.
maani-i cifriye: cifir hesabına dayalı olarak çıkarılan manalar.
maişet: geçim, geçinme.
mana-yı zahirî: zahire ait mana, açık mana, görünen mana.
mesut: saadetli, bahtlı, mutlu.
minnet: bir iyilik karşısında yük altında kalma, kendini manevî olarak borçlu hissetme.
Muhabbet: sevgi, sevme.
muhlis: ihlaslı, samimî; bir işi hiç bir karşılık beklemeden sırf Allah rızası için yapan.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
mürit: tarikatta bir şeyh ve mürşide bağlanarak tarikat usul ve âdetleri ile tasavvufi hakikatleri öğrenen kimse.
müştak: arzulu, fazla istekli, iştiyak gösteren.
nam: ad.
nâs: insanlar.
rayet-i ulviyet-i şeyh-i hakkani: hakka ve hakikate uygun olan şeyhin, evliyanın yüce bayrağı.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik.
şakirt: talebe, öğrenci.
takdir: beğenme, beğendiğini belirtme.
talebe: öğrenci.
tarihçe-i hayat: bir kimsenin hayatını anlatan kitap; biyografi.
tesmiye: isimlendirme, ad verme.
vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme.

yakın olmakla dokuz vecihteki işaretler birbirini teyit ettiğinden, sarahat derecesine çıkmış.

اَنَا لِمُرِيدِى حَافِظًا مَا يَمَا حَافُهُ ❁ وَاَحْرُسُهُ فِى كُلِّ شَرٍّ وَفِتْنَةٍ [1]

İLM-İ CİFİRLE MANASI:

"On dördüncü asırda 'el-Kürdî' lakabıyla yâdedilen Molla Said, benim müridimdir. O fitne ve belâ asrının her şer ve fitnesinden, Allah'ın izniyle ve havl-i kuvvetiyle onun muhafızıyım."

Evet, Hürriyetten yirmi-otuz sene sonraya kadar, yirmi fitne-i azîme içinde fevkalâde bir surette Gavsın o müridi mahfuz kalmıştır. Korktuğu şer ve mehalikten bir hıfz-ı gaybî ile kurtulmuştur.

مُرِيدِى اِذَامَا كَانَ شَرْقًا وَ مَغْرِبًا ❁ اَغِثْهُ اِذَا مَا سَارَفِى اَىِّ بَلْدَةٍ [2]

İLM-İ CİFİRLE MANASI:

"O Gavs'ın müridi olan Said el-Kürdî, Rusya'da esaretle Asya'nın şark-ı şimalîsinde ve ehl-i bid'anın eliyle Asya'nın garbına nefyolunarak kaldığı miktarca ve Sibirya taraflarından firar edip fevkalâde çok bilâdı seyr ü seyahat etmeye mecbur olduğu zaman, Allah'ın izniyle, havl ve kuvvet-i Rabbanî ile ona imdat etmişim ve istimdadına yetişmişim."

Evet, Hazret-i Gavs'ın müridi ünvanıyla irade ettiği Said (r.a.), üç sene esaretle Asya'nın şark-ı şimalîsinde mehalik içinde mahfuz kalıp, üç-dört aylık mesafeyi firar

1. Ben müridimi korktuğu herşeyden muhafaza ederim, onu her türlü kötülük ve fitneden korurum.
2. Müridim şarkta ve garpta olduğu zaman, herhangi bir ülkeye gittiğinde ona yardım ederim.

asır: yüzyıl.
belâ: musibet, sıkıntı.
bilâd: beldeler, diyarlar, memleketler, şehirler.
ehl-i bid'a: bid'atçılar, doğru yoldan sapıp hurafelerin peşinden gidenler.
esaret: esirlik, tutsaklık, hüküm altında bulunma.
fevkalâde: olağanüstü.
firar: kaçma, gizlice gitme.
fitne: karışıklık, bozgunculuk, azgınlık.
fitne-i azime: toplum içinde büyük fitne, azgınlık, karışıklık.
garp: batı, Batı'da kalan bölgeler.
havl: güç, kuvvet.
havl-i kuvvet: güç ve kuvvet.
Hazret-i Gavs: Abdulkadir Geylanî (k.s) Hazretleri.
hıfz-ı gaybî: gizli koruma.
ilm-i cifir: cifir ilmi, harflerin sayı değerlerinden mana çıkararak elde edilen ilim.
imdat: yardım.
irade: dileme, isteme, bir şeyi yapıp yapmama konusunda için olan iktidar, güç.
istimdat: medet dileme, imdat isteme, yardıma çağırma.
kuvvet-i Rabbanî: her şeyi terbiye ve idare eden Allah'ın kuvveti.
lâkap: ünvan.
mahfuz: hıfz olunmuş, korunmuş.
mehalik: helâk olacak yerler, tehlikeli yerler veya işler, tehlikeler.
mesafe: uzaklık, ara.
muhâfız: koruyucu, bekçi.
mürit: tarikatta bir şeyh ve mürşide bağlanarak tarikat usul ve âdetleri ile tasavvufî hakikatleri öğrenen kimse.
nefy: sürgün etme, cezalandırarak başka bir yerde ikamet etmeye mecbur etme.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik.
seyr: bir yerden başka bir yere gitmek için yola çıkma, yolculuk, sefer.
suret: biçim, şekil, tarz.
şark-ı şimalî: kuzeydoğu.
şer: kötülük.
şer: kötülük.
teyit: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma; doğru çıkarma.
unvan: ad, isim.
vecih: cihet, yön.
yâd: anma.

suretiyle kat ederek çok şehirleri gezip Gavs'ın dediği gibi mahfuz kalmıştır.

فَيَامُنْشِدًا نَظْمِي فَقُلْهُ وَلَا تَخَفْ ۞
فَإِنَّكَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَايَةِ [1]

İLM-İ CİFİRLE MANASI:

"Bediüzzaman Molla Said" namıyla yad olunan ve evrad-ı muntazamasını okuyan müridine der ki: "*Benim nazmımı, yani meslek ve meşrebimi ve mücahedatımı gösteren makalâtımı söyle. Yani, nazmımdan murad, senin risalelerin ve Sözlerin ve Mektubatındır.* فَقُلْهُ وَلَا تَخَفْ [2] *; bin üç yüz otuz ikide o Sözler ile mücahedeye başla. Sen inayet-i İlâhiyenin hıfzındasın.*"

Evet, مُنْشِدًا ilm-i cifirle "Molla Said"i gösterdiği gibi, ظَنَظْمِي ile Risaletü'n-Nur'u gösterir. Ve مِي ile hem Mektubatı, hem كَلِمَاتُ سَعِيدِ الْكُرْدِي [3] gösterir. "Kelimat" Sözler demektir. فَقُلْهُ وَلَا تَخَفْ bin üç yüz otuz ikiyi gösterir. O tarih, mebde-i cihadıdır. O tarihte İşaratü'l-İ'caz tefsirinin neşriyle mücahedeye başlamış.

* * *

1. Ey benim şiirimi okuyan, onu söyle ve korkma! Çünkü hiç şüphesiz sen inâyet gözüyle korunmaktasın
2. Korkma! O sözleri söyle.
3. Said-i Kürdî'nin kelimeleri.

evrad-ı muntazama: düzenli olarak okunan virdler, dualar.
hıfz: koruma, muhafaza etme, himaye etme.
ilm-i cifir: cifir ilmi, harflerin sayı değerlerinden mana çıkararak elde edilen ilim.
inayet-i İlahiye: Allah'ın yardımı.
kelimat: kelimeler, sözler.
mahfuz: hıfz olunmuş, korunmuş.
makalât: sözler.
mebde-i cihad: cihadın başlangıcı.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.
meşrep: gidiş, hareket tarzı, tavır, tutum, meslek.
murâd: maksat, meram.
mücahedat: mücahedeler, savaşmalar.
mücahede: savaşma, mücadele.
mürit: tarikatta bir şeyh ve mürşide bağlanarak tarikat usul ve âdetleri ile tasavvufî hakikatleri öğrenen kimse.
nam: ad.
nazm: kafiyeli, vezinli söz.
neşr: kitap basma, çıkarma; herkese duyurma, yayma.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
suret: biçim, şekil, tarz.
tefsîr: Kur'ân-ı Kerîm'i açıklamak maksadıyla yazılan kitap.
yâd: anma.

KERAMET-İ GAYBİYE-İ GAVSİYENİN İŞARATINI TEYİD EDEN ÜÇ REMİZ

Birinci remiz: [1] اَنَاالِمُرِيدِى حَافِظًا ilm-i cifir itibarıyla, makam-ı ebcedi hesabıyla, bin üç yüz otuz altıyı gösterir. Demek Hazret-i Gavs, "Bu tarihte, istikbalde gelecek müridini emr-i İlâhî ile muhafaza edecek" diyor. Evet, bu biçare Said dahi diyor: Nev-i beşere gelen en büyük bir musibet, Harb-i Umumî hengâmında, çok tehlikelere maruz kaldım. Hazret-i Gavs'ın gösterdiği Arabî tarihte veya az evvel harika bir surette kurtuldum. Hatta bir defa, bir dakikada üç gülle öldürecek yere mukabil bana isabet ettiği halde tesir etmediler. Bitlis'in sukutunda, bir miktar talebelerimle Rus askerlerinin bir taburu içine düştük. Bizi sardılar, her tarafta el ele ateş edildi. Dört tanesi müstesna, bütün arkadaşlarım şehit olduktan sonra, taburun dört sıralarını yardık; yine onların içinde bir yere girdik. Onlar, üstümüzde, etrafımızda sesimizi, öksürüğümüzü işittikleri halde bizi görmüyordular. Otuz saat, o halde çamur içinde, ben yaralı iken hıfz-ı İlâhî ile istirahat-i kalb içinde muhafaza edildim.

Bunun gibi müteaddit tehlikede Hazret-i Gavs'ın gösterdiği tarih-i Arabî itibarıyla, hakikaten bir hıfz-ı İlâhî içinde bulunduğumu hissediyordum. Demek Cenab-ı Hak o kudsî üstadımı, bir melâike-i sıyanet gibi bana muhafız kılmış.

1. Ben müridimi korurum.

Arabî: Arap diline ait.
biçare: çaresiz, zavallı.
emr-i İlâhî: İlahî iş; Allah'ın emri.
evvel: önce.
gülle: top mermisi.
hakikaten: hakikat olarak, doğrusu, gerçekten.
Harb-i Umumî: genel harp, dünya savaşı.
hârika: olağanüstü.
Hazret-i Gavs: Abdulkadir Geylanî (k.s) Hazretleri.
hengâm: zaman, sıra.
hıfz-ı İlâhî: Allah'ın koruması.
ilm-i cifir: cifir ilmi, harflerin sayı değerlerinden mana çıkararak elde edilen ilim.
istikbal: gelecek zaman.
istirahat-ı kalp: kalbin rahatlaması, iç huzur.
işarat: işaretler, haber vermeler.
Keramet-i Gaybiye-i Gavsiye: Gavs-ı Âzam Seyyid Abdülkadir Geylânî Hazretlerinin istikbalden haber veren kerameti.
kudsî: mukaddes, yüce.
makam-ı ebcedî: ebcetle ilgili makam, ebcedî mana, ebcedî hesap.
maruz: bir şeyin etkisi ve tesiri altında bulunma.
melâike-i siyanet: koruyucu melekler.
muhafaza: koruma.
muhâfız: koruyucu, bekçi.
mukabil: karşılık.
musibet: felaket, bela.
mürit: tarikatta bir şeyh ve mürşide bağlanarak tarikat usul ve âdetleri ile tasavvufî hakikatleri öğrenen kimse.
müstesna: ayrı tutularak, hariç, ayrık.
müteaddit: çeşitli, bir çok.
nev'i beşer: insanoğlu, insanlar.
remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.
suret: biçim, şekil, tarz.
sükût: düşme, düşüş.
şehit: Allah'ın ve yüce dininin adını yüceltme uğrunda canını feda ederek savaşta vurulup ölen Müslüman.
tabur: düzgün sıralar halinde dizilmiş askerî birlik.
talebe: öğrenci.
tarih-i Arabî: Arabî tarih, Hicrî tarihe göre.
tesir: etki.
teyit: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma; doğru çıkarma.

İşte bu اَنَالِمُرِيدِى حَافِظًا fıkrası, bu fakirin mühim sergüzeştlerine işaret ettiği gibi, bu fakirin etrafında hizmet-i Kur'ânîye işinde toplanan arkadaşlarımdan dokuz talebesini حَافِظًا ismi ile işaret ediyor.

وَاَحْرُسُهُ فِى كُلِّ شَرٍّ وَفِتْنَةٍ[1] fıkrasında iki hüküm var. Biri şerden, diğeri fitnedendir. Demek ikincisi وَاَحْرُسُهُ فِى كُلِّ فِتْنَةٍ[2] ve bu cümle كُلِّ şedde sayılmazsa bin üç yüz kırk dört eder. Evet, bu tarihten şimdiye kadar çok fitne-i mühimmeden bir himayet-i gaybî ile mahfuz kaldığımı تَحْدِيثًا لِلنِّعْمَةِ[3] ilân ediyorum.

İkinci remiz:

مُرِيدِى اِذَا مَا كَانَ شَرْقًا وَمَغْرِبًا ❁ اَغِثْهُ اِذَا مَا سَارَفِى اَىِّ بَلْدَةٍ[4]

fıkrasında bahsettiği ve konuştuğu müridi ise, şarka esareten gittiği tarihi gösterdiği gibi, garba nefyolduğu tarihi de gösterir. Şöyle ki:

Şu fıkranın hakikî tabiri اِذَا مَا كَانَ مُرِيدِى اَسِيرًا فِى شَرْقٍ[5] oluyor. Demek zaman-ı esaret مَا كَانَ مُرِيدِى اَسِيرًا فِى شَرْقٍ de çıkıyor. Ve bin üç yüz otuz yedi ediyor. İşte bu fakir, o tarih-i Arabîde Rus esaretinde, tek başımla Petroğra'dan bir ay şimal-i şark tarafından firar edip, çok enva-ı mehalik varken, Rusça bilemediğim halde, bir

enva-ı mehalik: türlü türlü tehlikeler.
esaret: esirlik, tutsaklık, hüküm altında bulunma.
esareten: esir olarak.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
firar: kaçma, gizlice gitme.
fitne: karışıklık, bozgunculuk, azgınlık.
fitne-i mühimme: önemli fitne, azgınlık, bozgunculuk.
garp: batı, Batı'da kalan bölgeler.
hakikî: gerçek.
himayet-i gaybî: gaybî bir şekilde koruma, muhafaza.
hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.
hüküm: karar, emir.
ilân: yayma, duyurma, bildirme.
mahfuz: hıfz olunmuş, korunmuş.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
mürit: tarikatta bir şeyh ve mürşide bağlanarak tarikat usul ve âdetleri ile tasavvufî hakikatleri öğrenen kimse.
nefy: sürgün etme, cezalandırarak başka bir yerde ikamet etmeye mecbur etme.
remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.
sergüzeşt: bir kimsenin başından geçen hâl ve olaylar, serüven, macera.
şark: doğu, doğu bölgeleri.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
şer: kötülük.
şimal-i şark: Kuzey doğu.
tabir: yorum, yorumlama.
talebe: öğrenci.
tarih-i Arabî: Arabî tarih, Hicrî tarihe göre.
zaman-ı esaret: esirlik dönemi.

1. Ben onu her fitne ve şerlerden korurum.
2. Ben onu her fitneden korurum.
3. Nîmeti yâd ederek.
4. Müridim şarta ve garbda olduğu zaman, herangi bir ülkeye gitttiğinde ben ona yardım ederim.
5. Müridim şarkta esir olduğunda.

muhafaza-i gaybiye altında pek çok bilâdı seyr ü seyahat ettim. Tâ Varşova, Avusturya tarikiyle İstanbul'a gelip uzun bir daire-i arzda seyahat ettim. Hazret-i Gavs'ın dediği gibi, o esaret-i şarkiye ve o seyr-i bilâd-ı kesire içinde izn-i İlâhî ile istigaseme medet görüyordum. Demek izn-i İlâhî ile Hazret-i Gavs, melek gibi bu vazifeyi duasıyla yapmış.

Amma [1] مَا كَانَ مَغْرِبًا kaydı, tarih-i Arabî olarak bin üç yüz elli bir, meşhur Rumî tarihiyle iki sene fark var. İşte, Hazret-i Gavs'ın dediği gibi, bu fakir, tarih-i Arabî ile bin üç yüz elli birde, şeair-i İslâm içinde mühim tahavvülât zamanında bütün kuvvetimle şeairin muhafazasına hizmetle mükellef olduğum halde, o manevî hercümerçteki fırtınalar bizi sarsmadı.

Hem مَغْرِبًا kelimesi, ahirdeki tenvin ile beraber bin iki yüz doksan iki eder ki, bu fakirin dünyaya gelmesinden bir sene evvel veyahut rahm-ı maderdeki tarihe işaretle beraber, مَا كَانَ مَغْرِبًا bin üç yüz on dört eder. Bin üç yüz on dört senelerinde mevzu-i bahis olan müridi, mühim vartadan kurtulmasına Gavs (r.a.) işaret ediyor, onun imdadına yetiştim diyor. Hayatta olan eski talebelerim biliyorlar ki, bin üç yüz on dört, bin üç yüz on beş-on altı senelerinde, Van kalesi ki, iki minare yüksekliğinde sırf dağ gibi bir taştan ibarettir, eskiden kalma oda gibi bir in kapısına gidiyorduk. Ayağımdan kunduralar kaydı, iki

1. Garbda olduğunda.

ahir: son.
amma: ama, lakin, ancak.
bilâd: beldeler, diyarlar, memleketler, şehirler.
daire-i arz: dünya dairesi.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
esaret-i şarkiye: doğudaki esirlik dönemi.
evvel: önce.
Hazret-i Gavs: Abdulkadir Geylanî (k.s) Hazretleri.
herc ü merc: karmakarışık olma, alt üst olma.
ibaret: meydana gelen, oluşan.
imdat: yardım.
istigase: medet umma, yardım isteme.
izn-i İlâhî: Allah'ın izni.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
medet: inayet, yardım, imdat.
mevzu-ı bahs: kendisinden bahsedilen, bahis konusu.
muhafaza: koruma.
muhafaza-i gaybiye: gaybî koruma.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
mükellef: sorumlu ve yükümlü olan.
mürit: tarikatta bir şeyh ve mürşide bağlanarak tarikat usul ve âdetleri ile tasavvufî hakikatleri öğrenen kimse.
rahm-ı mader: anne rahmi.
seyr ü seyahat: hareket etme ve yolculuk.
seyr-i bilad-ı kesire: bir çok şehri gezmek.
şeair: dinin alâmetleri, işaretleri.
şeair-i İslam: İslâma ait işaretler, İslâma sembol olmuş iş ve ibadetler.
tahavvülât: tahavvüller, değişmeler.
talebe: öğrenci.
tarih-i Arabî: Arabî tarih, Hicrî tarihe göre.
tarik: yol.
tenvin: Arapça bir kelimenin sonunu nun gibi okutmak üzere konulan işaret; kelimenin sonuna iki üstün (en), iki esre.
varta: tehlike, büyük tehlike.
vazife: görev.

ayağım birden kaydı. Tehlike yüzde yüz... Başkaca nokta-i istinad kalmadığı halde, büyük bir istinada basmış gibi üç metrelik bir kavisle o mağaranın kapısına atılmıştım. Hem ben, hem beraberimdeki orada hazır arkadaşlarım, ecel gelmediği için sırf bir hıfz-ı İlâhî, harika bir imdad-ı gaybî telâkki ettik.

İşte Hazret-i Gavs, madem bu kasidesinde sergüzeşt-i hayatımın mühim noktalarına işaret ediyor; elbette bu acip ve en tehlikeli bir sergüzeşt-i hayatıma şu cümlesiyle işaret ediyor denilebilir.

Elhasıl: Hazret-i Gavs'ın mezkûr kelimatları, bu fakirin tarih-i hayatımda geçen en mühim noktaları manasıyla ifade ettikleri gibi, hesab-ı ebced makamıyla mühim noktaların tarih-i vukularına tevafukları, elbette tesadüfi ve tesadüf işi olamaz. Sair işaratın kuvvet-i kat'iyeti, tesadüfü muhal derecesine getirmiştir. *Madem bu beş satır kasidesi bir keramettir; keramet ise, mucize gibi, Cenab-ı Hak tarafındandır, intak-ı bilhak nev'indendir, daha beyan etmediğimiz çok esrarı havidir; ihtiyar-ı beşer yetişemez.*

.....

Said Nursî

* * *

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
ecel: her canlının Allah tarafından takdir edilen ölüm vakti.
elhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca.
esrar: sırlar, gizli hakikatler.
hârika: olağanüstü.
hâvî: içine alan, kapsayan, kuşatan.
Hazret-i Gavs: Abdulkadir Geylanî (k.s) Hazretleri.
hesab-ı ebced: harflere verilen sayı değerleri ile ibarelerden geçmişe veya geleceğe ait işaretler çıkarmak, tarih düşürmek.
hıfz-ı İlâhî: Allah'ın koruması.
ihtiyar-ı beşer: insanın ihtiyar, irade ve tercihi.
imdad-ı gaybi: gayba ait yardım; Cenab-ı Hakkın çaresizliğe düştükleri, büyük sıkıntılarla karışlaştıkları anlarda mahlûkatına, kullarına yapmış olduğu özel yardımlar, himayeler.
intak-ı bilhak: Hakkın söyletmesi, Cenab-ı Hakkın konuşturması.
istinat: dayanak.
işarat: işaretler, haber vermeler.
kaside: övgü maksadıyla yazılmış şiir ve bu şiirin nazım şekli.
kelimat: kelimeler, sözler.
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.
kuvvet-i kat'iyet: kesinlik kuvveti.
lâtif: tatlı, şirin.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
makam: değer.
mezkûr: zikredilen, adı geçen, anılan.
mu'cize: benzerini yapmaktan insanların aciz kaldığı şey.
muhal: imkansız.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
nev: çeşit, tür.
nokta: konu, konu ile ilgili önemli bölüm.
nokta-i istinat: dayanak noktası, güvenme ve itimat noktası.
Sâir: diğer, başka, öteki.
sergüzeşt-i hayat: hayat macerası, hayat hikâyesi.
tarih-i hayat: hayat tarihi.
tarih-i vuku: meydana gelme, gerçekleşme tarihi.
tefe'ül: bir kitabı rastgele açarak denk gelen yeri okuma ve o kısmı uğurlu sayma.
telâkki: anlama, kabul etme.
tesadüf: rastlantı.
tesadüfi: tesadüfle ilgili, rastgele, tesadüf olarak.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.

Lâtif bir tefe'ül

Şeyh Sa'di-i Şirazînin Bostan'ından Sözler hakkında ben, Hafız Halid, Galib, Süleyman niyet edip açtık, tefeül bu çıktı:

نِگَرْتَا گُلِسْتَانْ مَعْنَا شُگُفْت ۞ بَرُو هِيچْ بُلْبُلْ چُنِينْ خُوشْ نَگَفْتْ

عَجَبْ گَرْ بِمِيرَدْ چُنِينْ بُلْبُلْ ۞ كِه اَزْ استخوَا نَشْ نَرُوِيَرْ گُلى

Meali: Yani, "*Gel, bak, güller bağı şeklinde hakikat gülleri açılmış. Böyle hakikat bahçesinde hiçbir bülbül, böyle şirin, hoş nağme etmemiştir. Nasıl oluyor ki, böyle bir bülbül öldükten sonra onun kemiklerinden güller açılmasın.*"

Bu meal, maksadımıza o kadar yakındır ki tabire lüzum yoktur. Yalnız gülistanımız, ebedî Kur'ân cennetindendir, ondan gelmiştir.

Mehmed, Tevfik, Galip,
Süleyman, Hafız Halid, Said (r.a.)

* * *

ebedî: sonu olmayan, daimî, sürekli.
gülistan: gül bahçesi, gül tarlası.
hakikat: gerçek, doğru.
maksat: gaye.
meal: mana, anlam, mefhum.
nağme: güzel ses, ahenk, ezgi.
tabir: yorum, yorumlama.
tefe'ül: bir kitabı rastgele açarak denk gelen yeri okuma ve o kısmı uğurlu sayma.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

Gavs, meşhur kasidesinde, sarahat derecesinde bizlerden, yani hizbü'l-Kur'ân'dan haber verdiği gibi, daha birkaç yerde, yine işarî bir tarzda haber veriyor.

Ezcümle, o kasidenin arkasında *Mecmuatü'l-Ahzab*'ın 563'üncü sayfasında, yine o malûm müridinden bahsediyor ve beytinde diyor ki:

فَمُرِيدِى اِذَا دَعَانِى بِشَرْقٍ ❁
اَوْبِغَرْبٍ اَوْغَارٍ فِى بَحْرٍ طَامِى ❁ اَغِثْهُ[1]

"*Garpta beni çağırdığı vakit onun imdadına yetişeceğim.*" Evet, doğrudur. Arabî tarihle bin üç yüz otuz dokuzda, müthiş bir burhan-ı ruhî ve dehşetli bir heyecan-ı kalbî ve dağdağalı bir teşevvüş-i fikrî geçirdiğim sıralarda, pek şiddetli bir surette Hazret-i Gavs'tan istimdat eyledim. Bir-iki yerde bahsettiğim gibi, Fütuhü'l-Gayb kitabı ile ve dua ve himmetiyle imdadıma yetişti ve o buhranı geçirdim. İşte o müridi ise, biçare Saidü'l-Kürdî olduğunu meşhur kasidesinde kat'î gösterdiği gibi, bu kasidede de فَمُرِيدِى[2] den murad olur. Çünkü دَعَانِى بِغَرْبٍ[3] ebced hesabıyla bin üç yüz otuz dokuz eder. O zaman memleketime nisbeten garb sayılan İstanbul'da idim. دَعَانِى بِغَرْبٍ makam-ı ebcedîsi zaman-ı istimdadıma

1. Müridim, şarkta ve garbda, ya da büyük bir deryadaki bir mağarada dahi olsa ona yardım ederim.
2. Müridim.
3. Garbda beni çağırdığında.

Arabî: Arap diline ait.
beyt: iki mısradan oluşan şiir.
biçare: çaresiz, zavallı.
buhran: bir işin tehlikeli, karışık bir hâl alması, bunalım, zor durum, kriz.
bürhan-ı ruhî: ruhsal sıkıntı.
dağdağa: gürültü, beyhude telaş ve ıztırap.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ebced: Arap alfabesinin ilk tertibi ve harflerinin taşıdığı sayı değerlerine dayanan hesap sistemi.
ezcümle: bu cümleden olarak.
Fütuhü'l-Gayb: Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin bir eseri.
garp: batı, Batı'da kalan bölgeler.
Hazret-i Gavs: Abdulkadir Geylanî (k.s) Hazretleri.
heyecan-ı kalbî: kalben heyecan duyma.
himmet: manevî yardım, ihsan, lütuf.
hizbü'l-Kur'ân: Kur'an hizmetkârı, Kur'an taraftarı.
imdat: yardım.
istimdat: medet dileme, imdat isteme, yardıma çağırma.
işarî: bir kelimenin açık manasına bağlı olarak ikinci ve üçüncü derecede işaret yolu ile yapılan açıklama.
kaside: övgü maksadıyla yazılmış şiir ve bu şiirin nazım şekli.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
makam-ı ebcedî: ebcetle ilgili makam, ebcedî mana, ebcedî hesap.
malûm: bilinen, bilinir olan.
murâd: maksat, meram.
mürit: tarikatta bir şeyh ve mürşide bağlanarak tarikat usul ve âdetleri ile tasavvufî hakikatleri öğrenen kimse.
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç.
nispeten: nispetle, kıyaslayarak.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik.
suret: biçim, şekil, tarz.
tarz: biçim, şekil.
teşevvüş-i fikrî: fikrin bulanıklığı, karmakarışık olması.
zaman-ı istimdat: medet dileme, yardım isteme zamanı.

tevafuk ediyor. Hesapta اِذَا lâfzı dahil olmaz. Çünkü اِذَا zamanı gösteriyor دَعَانِى بِغَرْبٍ cümlesi o müphem zamanı tayin ediyor.

Hem ezcümle, *Mecmuatü'l-Ahzab*'ın ikinci cildinin 379'uncu sayfasında Hazret-i Gavs'ın "Virdü'l-İşa" namındaki münacatında şu fıkra var.

فَالْوَاصِلُ (HAŞİYE 1) اِلٰى سَاحِلِ السَّلَامَةِ هُوَ السَّعِيدُ

الْمُقَرَّبُ (HAŞİYE 2) ۞ وَذُالْهَلَاكِ هُوَ الشَّقِيُّ الْمُبَعَّدُ وَالْمُعَذَّبُ [1]

İşte Gavs'ın şu fıkrası, فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ [2] ayetinin bir nev'i tefsiridir. Şu küllî ayetin bir kısım efradını, altıncı asır ve on dördüncü asırda ayetin külliyetinde dahil bir kısım efrad-ı mahsusayı irae ettiğine müteaddit emareler var.

HAŞİYE 1: فَالْوَاصِلُ kelimesi —müteaddi olmak cihetiyle— "Sözleriyle selâmete isal edici" demektir.

HAŞİYE 2: اَلْمُقَرَّبُ müşedded *râ*, bir sayılsa, Üstadımızın lâkabı olan "en Nursî" kelimesinin aynıdır. Yalnız atf için و var. Tam tevafukla mukarrebden murad Nurslu olduğunu gösteriyor. اَلْمُقَرَّبُ 'de şeddeli *râ* iki sayılsa, "Bediüzzaman Nursî" *yâ*-i muhaffefle aynıdır. Yalnız iki fark var. İki *hemze*-i vasıl sayılsa tam tamına tevafukla اَلْمُقَرَّبُ doğrudan doğruya ona işaret ediyor.

Şamlı Tevfik, Süleyman, Ali

1. Selâmet sahiline ulaşan ancak saîd ve Allah'a yakın bulunandır. Helâk olan ise, ancak şakî, Allah'tan uzak ve azabı hak edendir.
2. Onların bir kısmı şakî, bir kısmı ise saîddir. (Hud Suresi: 105)

asr: yüzyıl.
atıf: bir kelime veya cümlenin, önceki kelime veya cümleye bağlanması.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
cihet: yön.
dahil: girme, içinde olma.
efrâd-ı mahsusa: seçilmiş fertler, ayrı bir özelliğe sahip olanlar, peygamberler.
efrat: fertler.
emare: alâmet, belirti, nişan.
ezcümle: bu cümleden olarak.
fıkra: kısım, bölüm.
haşiye: dipnot.
Hazret-i Gavs: Abdulkadir Geylanî (k.s) Hazretleri.
hemze-i vasl: gelen elif harfi eklenen.
irae: gösterme.
îsâl: ulaştırma, eriştirme.
küllî: umumî, genel, bütün olan.
külliyet: bütünlük, umumîlik.
mukarreb: yakınlaşmış, yakınlaştırılmış, yakın.
murâd: maksat, meram.
münacat: Allah'a dua ve yalvarma maksadıyla yazılan şiir.
müphem: belirsiz.
müşeddet: şeddeli, şeddesi olan harf, kelime.
müteaddit: çeşitli, bir çok.
nam: ad.
nevi: çeşit, tür.
selâmet: salimlik, eminlik, kurtuluş, korku ve endişeden uzak olma.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
tayin: belirleme, yerini belli etme.
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme
virdü'l-işâ: işâ virdi, yatsı vakti duası.
ya-i muhaffef: hafifleştirilmiş nida.

Ayetin külliyetinde (HAŞİYE) tevafuk sırrıyla [2] فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ kelimesinde bu zamanının en büyük şakilerinden üçüne cifirce tevafuk etmesi, o küllî ayette bunlar dahi kasten murad olduklarına emaredir, belki işarettir. İşte Hazret-i Gavs, bu ayetteki bu emareden, bu zamana bakmış. Mezkûr fıkrasını küllî ayete bir nevi hususî tefsir yaparak, kasidesinde kerametkârane bahsettiği fitne-i ahirzaman içindeki şakirtlerini görüp, o zamanın şakilerinin şerrinden muhafaza edildiği ve burada münacatında dahi o kasidenin mealine bakıyor.

Şu fıkra-i Gavsiyede bir ima var. Buradaki "Said" lâfzında, meşhur kasidesindeki [3] تَعِيشُ سَعِيدًا kelimesine hafi bir işaret olduğu gibi, [4] ذُالْهَلاَكِ هُوَ الشَّقِيُّ الْمُبَعَّدُ fıkrasıyla, kendisinden sonra vuku bulan ve ulûm-i İslâmîyeyi mahvetmek niyetiyle kütüphaneleri Dicle ve Fırat nehrine atan Hülâgû felâketini haber vermekle beraber, Hülâgû gibi ulûm-i İslâmîyeye perde çeken şakileri dahi mezkûr ayete istinaden haber veriyor.

HAŞİYE: Âyetin külliyetinde, saadet noktasında mazhariyetine mâsadak olmak için, milyarlar dereceden yalnız bir derece murad olduğumuzu anlasak, ebede kadar şükretsek, o nimetlerin hakkını eda edemeyiz. Hazret-i Gavs'ın işaretinden anlaşılıyor ki, o muhit âyetin denizinden bir katre kadar hissemiz var. [1] اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي.

1 Allah'a hamd olsun. (Fatiha Suresi: 2.) Bu Rabbbimin fazlındandır. (Neml Suresi: 40.)
2. Onların bir kısmı şakîrdiir.
3. Saîd olarak yaşarsın.
4. Helâk olan, ancak şakî ve Allah'tan uzak olan kimselerdir.

ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
cifir: harflere verilen sayı kıymeti ile geleceğe veya geçen hâdiselere, ibarelerden tarih veya isme dair işaretler çıkarmak ilmî.
ebed: sonu olmayan gelecek zaman, sonsuzluk, daimîlik.
eda: ödeme.
emare: alâmet, belirti, nişan.
felâket: musibet, büyük dert, bela.
fıkra: kısım, bölüm.
fıkra-i Gavsiye: Abdülkadir Geylanî Hazretlerinin fıkrası.
fitne-i ahirzaman: ahirzaman fitnesi.
hâfî: gizli.
haşiye: dipnot.
Hazret-i Gavs: Abdulkadir Geylanî (k.s) Hazretleri.
hisse: pay, nasip
hususî: özel.
ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme.
istinaden: istinat ederek, dayanarak.
kaside: övgü maksadıyla yazılmış şiir ve bu şiirin nazım şekli.
kasten: bile bile, isteyerek, kasıtlı olarak.
katre: damla.
kerametkârane: kerametli bir şekilde, keramet gösterircesine.
küllî: umumî, genel, bütün olan.
külliyet: bütünlük, umumîlik.
mahv: yok etme, ortadan kaldırma.
mâsadak: doğrulayıcı, tasdik etmek.
mazhariyet: görünme ve tezahür yeri olma; nail olma, şereflenme.
meal: mana, anlam, mefhum.
mezkûr: zikredilen, adı geçen, anılan.
muhafaza: koruma.
muhit: ihata eden, kuşatıcı.
murâd: maksat, meram.
münacat: Allah'a dua ve yalvarma maksadıyla yazılan şiir.
nevi: çeşit, tür.
nimet: Allah'ın bağışladığı maddî ve manevî lütuf ve ikramlar.
saadet: mutluluk.
sır: gizli hakikat.
şaki: Allah'ın rızasından ve ahiret mutluluğundan yoksun kimse.
şakirt: talebe, öğrenci.
şer: kötülük.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
tefsîr: açıklama, izah.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
ulûm-i İslâmiye: İslâmî ilimler.
vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme.

Evet, [1] فَالْوَاصِلُ اِلٰى سَاحِلِ السَّلَامَةِ fıkrasıyla Hizbü'l-Kur'ân'a işaret ettiği gibi, [2] ذُالْهَلَاكِ هُوَ الشَّقِيُّ الْمُبَعَّدُ وَالْمُعَذَّبُ fıkrasıyla ulûm-i İslâmîyeyi imha niyetiyle Hülâgû ve vüzerası gibi davranan bazı malûm insanların isimleri ilm-i cifirce dahi mezkûr ayetin işaretine istinaden tam tevafuk ediyor, gösteriyor.

Malûmdur ki, tevafuk ilm-i cifrin anahtarlarından mühim bir anahtardır. Eğer bir tevafuk ise, delâlet denilmez; fakat hafi bir ima olur. Eğer, iki cihet ile aynı meseleye tevafuk gelse, imadan remiz derecesine çıkar. Eğer, iki-üç cihetle aynı meseleye gelse işaret olur. Eğer, meani-i elfaz işarat-ı harfiyeye münasip gelse ve işaretle bahsedilen insanların ahvali o manaya mutabık ve muvafık olsa, o işaret o vakit delâlet derecesine çıkar. Eğer altı-yedi vecihle tevafukla beraber, mana-i kelimat, işaret-i harfiyeye muvafık gelse ve mukteza-i hale de mutabık olsa, o delâlet o vakit sarahat derecesine çıkar. İşte bu düstura binaen, Şeyh-i Geylânî, o meşhur kasidesinde, sarahat derecesinde Hizbü'l-Kur'ân'dan bahsettiği gibi, [3] وِرْدُالْعِشَاءِ münacatında dahi, mezkûr ayete istinaden Hizbü'l-Kur'ân'ın bir hadimini tasrihen ve arkadaşlarını da işaret derecesinde haber veriyor.

Gavs-ı Âzamın istikbalden haber verdiği nev'inden, meşhur Şeyhülislâm Ahmed Cami dahi İmam-ı Rabbanî (r.a.) olan Ahmed-i Farukî'den haber verdiği gibi,

1. Selâmet sahiline ulaşan.
2. Helâk olan, ancak şakî, Allah'tan uzak ve azabı hak etmiş kimselerdir.
3. Yatsı Virdi.

ahval: haller, durumlar.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
cihet: yön.
delâlet: delil olma, gösterme; alamet, işaret.
düstur: kaide, esas, prensip.
fıkra: kısım, bölüm.
Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
hâdim: hademe, hizmetçi.
hâfi: gizli.
Hizbü'l-Kur'ân: Kur'an hizmetkârı, Kur'an taraftarı.
ilm-i cifir: cifir ilmi, harflerin sayı değerlerinden mana çıkararak elde edilen ilim.
ima: dolaylı, üstü kapalı ifade etme.
imha: ortadan kaldırma, mahvetme.
istikbal: gelecek zaman.
istinaden: istinat ederek, dayanarak.
işarat-ı harfiye: harfin işaretleri.
kaside: övgü maksadıyla yazılmış şiir ve bu şiirin nazım şekli.
maani-i elfaz: lafızların manaları.
malûm: bilinen, bilinir olan.
mana-yı kelimât: kelimelerin manası.
mesele: önemli konu.
mezkûr: zikredilen, adı geçen, anılan.
mukteza-yı hâl: hâlin gerektirdiği şekilde, hâlin gereği, duruma göre, icabına göre.
mutabık: birbirine uyan, uygun.
muvafık: uygun, münasip.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
münacat: Allah'a dua ve yalvarma maksadıyla yazılan şiir.
münasip: uygun.
nev: tür, çeşit.
remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik.
tasrihen: açık olarak, açıktan bildirerek, açıktan açığa bildirerek.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
ulûm-i İslâmiye: İslâmî ilimler.
vecih: cihet, yön.
vüzera: vezirler.

Celâleddin-i Rumî, Nakşibendîlerden haber vermiş. Daha bu neviden çok evliyalar, vakıa mutabık haber vermişler; fakat onların bir kısmı sarahate yakın haber vermişler. Diğer bir kısmı, haberleri çendan bir derece müphem mutlaktır; fakat bahsettikleri zatlar makam sahibi ve büyük olduklarından, büyüklükleri ve taayyünleri cihetiyle o müphem ihbar-ı gaybîyi, bilistihkak kendilerine almışlar. Meselâ, Ahmed Cami (k.s.) demiş ki: "Her dört yüz sene başında mühim bir Ahmed gelir. Bin tarihi başındaki Ahmed en mühimidir." Yani, o elfin müceddidi-dir. İşte böyle mutlak bir surette söylediği halde, İmam-ı Rabbanînin (k.s.) büyüklüğü ve taşahhusu, o haber-i gaybîyi kat'iyen kendine almış. Hazret-i Mevlâna Celâleddin-i Rumî de (k.s.) Nakşibendîden müphem bir surette bahsetmiş; fakat Nakşîlerin büyüklüğü ve yüksekliği ve teşahhusları o haberi de bilistihkak kendilerine almışlar.

İşte bu kerametkârâne ihbar-ı gaybî nev'inden Gavs-ı Âzam (k.s.) dahi, Hizbü'l-Kur'ân'dan işarî bir surette haber verdiği gibi, Hizbü'l-Kur'ân'ın bir hadimi olan bu biçare Said'i (r.a.) iki yerde sarahaten haber veriyor. Müphem ve mutlak bırakmadığının sırrı budur ki: Bu biçare Said, makam sahibi olmamışken ve büyük değilken ve mutlak tabiri teşhis edecek bir teşahhus yokken, lûtf-i İlâhî ile büyük bir makamın hizmetinde bulunmasıdır. Âdeta bir nefer iken, müşiriyet makamı hizmetinde bulunmasıdır. İşte küçüklüğü ve ehemmiyetsizliği içindir ki, Hazret-i Gavs, öteki evliyaya muhalif olarak yalnız işaretle kalmayıp, sarahat derecesinde parmağını onun başına basıyor.

adeta: sanki.
bîçare: çaresiz, zavallı.
bilistihkak: lâyıkıyla, liyakatı olarak, hakkıyla, hak ederek.
cihet: yön.
çendan: gerçi, her ne kadar.
ehemmiyetsiz: önemsiz.
elf: bin.
evliya: veliler, Allah dostları.
Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
haber-i gaybî: gayba, geleceğe dair haber.
hâdim: hademe, hizmetçi.
Hazret-i Gavs: Abdulkadir Geylanî (k.s) Hazretleri.
Hizbü'l-Kur'ân: Kur'an hizmetkârı, Kur'an taraftarı.
ihbar-ı gaybî: gayba ait haber, geçmiş veya gelecek zamana ait haber.
işarî: bir kelimenin açık manasına bağlı olarak ikinci ve üçüncü derecede işaret yolu ile yapılan açıklama.
kat'iyen: katî olarak, kesin olarak, kesinlikle.
kerametkârane: kerametli bir şekilde, keramet gösterircesine.
lütf-i İlâhî: Allah'ın lütfu, ihsan ve iyiliği.
makam: manevî mevki.
meselâ: örneğin.
muhalif: zıt, karşıt.
mutabık: uygun.
mutlak:.
müceddit: tecdit eden, yenileyen, yenileyici, yeniden şekil veren, yeniden güçlendiren, kuvvetlendiren.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
müphem: belirsiz.
müşiriyet: müşirlik, mareşallik.
Nakşî: Hz. Şah-ı Nakşibend'in kurduğu tarikat ve bu tarikata mensup olan.
Nakşibendî: Şeyh Muhammmed Bahaüddin Nakşibend tarafından kurulan, gizli zikirle Allah sevgisini kalbe nakşetmeyi esas alan bir ehl-i sünnet tarikatı, nakşibendîlik.
nefer: asker, er.
nev: tür, çeşit.
nevî: çeşit, tür.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik.
sarahaten: açıkça, açıktan açığa.
sır: gizli hakikat.
suret: biçim, şekil, tarz.
taayyün: meydana çıkma, belli olma, belirlenme.
tabir: ifade.
teşahhus: şahıslanma, şahıs hâline girme.
teşhis: tanıma, fark etme, ne olduğunu anlama.
vakıa: olay.
zat: kişi, şahıs.

Sergüzeşt-i hayatımda geçen ve çoğunu gizlediğim çok harika vakıalar vardı. Kendimi hiçbir vecihle keramete lâyık görmediğim için onları bazan tesadüfe, bazan da başka esbaba isnad ediyordum. Şimdi kanaatim geliyor ki, o harikalar, Gavs-ı Âzamın bir silsile-i kerametini teşkil ederler. Demek onun duasıyla, himmetiyle, ona kerameten ve bize ikram nev'inden, bir nevi inayet-i İlâhiyeye mazhar olmuşuz.

Ezcümle: Ben menfi olarak İstanbul'a getirildiğim vakit bir zaman Meşihat-ı İslâmîye dairesinde bulunan Dârü'l-Hikmeti'l-İslâmîyedeki hizmet-i Kur'ânîyeye çalıştığım için, o alâkadarlık cihetinde, "Meşihat dairesi ne haldedir?" diye sordum. Eyvah! Öyle bir cevap aldım ki, ruhum, kalbim ve fikrim titrediler ve ağladılar. Sorduğum adam dedi ki: "Yüzer sene envar-ı şeriatın mazharı olmuş olan o daire, şimdi büyük kızların lisesi ve mel'abegâhıdır." İşte o vakit öyle bir halet-i ruhiyeye giriftar oldum ki, dünya başıma yıkılmış gibi oldu. Kuvvetim yok, kerametim yok; kemal-i me'yusiyetle ah vah diyerek dergâh-ı İlâhiyeye müteveccih oldum. Ve bizim gibi kalbleri yanan çok zatların hararetli ahları, benim ahıma iltihak ettiler. Hatırıma gelmiyor ki, acaba Şeyh-i Geylânî'nin duasını ve himmetini, duamıza yardım için istedim mi, istemedim mi? Bilmiyorum. Fakat her halde o eskiden beri nurlar yeri olmuş bir yeri zulmetten kurtarmak için, bizim gibilerin ahlarını ateşlendiren onun duasıdır ve himmetidir. İşte o gece Meşihat kısmen yandı. Herkes "Vâ esefâ" dedi; ben ve benim gibi yananlar, "Elhamdülillâh"

alâkadar: ilgili, ilişki.
cihet: yön.
Dârülhikmeti'l-İslâmiye: 1918-1922 yılları arasında büyük hizmetler yapmış olan İslam akademisi veya Yüksek İslam Şurası manasındaki dinî müessese.
dergâh-ı İlâhiye: Cenab-ı Hakkın dergâhı, kapısı, katı.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
Elhamdülillâh: Allah'a hamd olsun, Allah'a şükür.
envar-ı şeriat: şeriatın nurlu, aydınlatan esasları.
esbap: sebepler, vasıtalar.
eyvah: Yazık, heyhat!".
ezcümle: bu cümleden olarak.
Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
giriftar: tutkun, düşkün, müptelâ.
hâlet-i ruhiye: insanın ruh hâli, psikolojik durum, insanın manevî hâli, iç durumu.
hararet: ateşlilik, coşkunluk, heyecanlılık.
hârika: olağanüstü.
himmet: manevî yardım, ihsan, lütuf.
hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti.
ikram: bağış, ihsan, bir şey sunma.
iltihak: karışma, katılma.
inayet-i İlahiye: Allah'ın yardımı.
isnâd: dayandırma.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kemal-i me'yusiyet: tam bir üzüntü ve ümitsizlik.
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.
kerameten: keramet göstererek keramet olarak.
kısmen: kısmî olarak, bir kısım.
mazhar: nail olma, şereflenme.
mel'abegâh: oyun yeri.
menfi: nefyedilmiş, sürgün edilmiş, sürgün.
meşihat: şeyhülislâmlık.
meşihat-ı İslâmiye: İslâmî işlerin ilmî meseleleri ile uğraşan devlet dairesi, Şeyhülislâmlık makamı.
müteveccih: bir cihete dönen, yönelen.
nev: tür, çeşit.
nevi: türünden.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
Sergüzeşt-i hayat: hayat macerası, hayat hikâyesi.
silsile-i keramet: keramet silsilesi, kerametin zincirleme birbirini takip etmesi.
tesadüf: rastlantı.
teşkil: oluşturma, şekillendirme.
vâesefa: esefler olsun, ne üzüntü!.
vakıa: olay.
vecih: cihet, yön.
zat: kişi, şahıs.
zulmet: karanlık, Allah'ın nurundan mahrum olma hâli.

dedik. Zannederim ki, bu fakir millete iki yüz milyon zarar veren Adliye dairesindeki yangında böyle bir mana var. İnşaallah bu da bir ikaz ve intibahı verecektir. Ateş bazan sudan ziyade temizlik yapar.

* * *

Hakikatli Bir Lâtife

Sultan Süleyman Kanunî, kesretli Kırk Çeşme sularını İstanbul'a getirdiği vakit, Şeyhülislâm Zenbilli Ali Efendi ona demiş: "Hilâf-ı şeriat kanunları Avrupa'dan getirdiğin cihetle, İstanbul'a öyle bir bok sıçtın ki, o getirdiğin suların cümlesi üzerinden akıp geçse yüz senede temizleyemez."

Sual: Gavs-ı Âzam gibi büyük veliler, bazı evkatta, mazi ve müstakbeli hazır gibi müşahede ederler. Neden maziye ait cihette sarahat suretinde haber veriyorlar da, istikbalden hafi remizlerle, gizli işaretlerle bahsediyorlar?

Elcevap: [1] لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ ayetiyle,

[2] عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلٰى غَيْبِهٖٓ اَحَدًا

[3] ۞ اِلَّا مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَسُوْلٍ

ayeti ifade ettikleri kudsî yasağa karşı ubudiyetkârâne bir hüsn-i edeb takınmak için, tasrihten işaret mesleğine girmişler. Ta ki işaretlerle, remizle anlaşılsın ki, ihtiyarsız, niyetsiz bir surette talim-i İlâhî olmuştur. Çünkü *istikbalî*

adliye: mahkeme, yargılama işleriyle uğraşan daire.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
cihet: yön.
el-cevap: cevap olarak.
evkat: vakitler, zamanlar.
Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
hâfî: gizli.
hakikat: gerçek, esas.
hilâf-ı şeriat: şeriata zıt, aykırı.
hüsn-i edep: güzel edep, terbiye.
ihtiyarsız: irade ve istem dışı.
ikaz: uyarı.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
intibâh: uyanıklık.
istikbal: gelecek zaman.
istikbalî: gelecek zamanla alâkalı, gelecek zamanla ilgili.
kesretli: çokluğu olan, çok fazla.
kudsî: mukaddes, yüce.
latife: güzel ve hoş nükte, şaka.

1. Göklerde ve yerde olanlar gaybı bilemez; onu ancak Allah bilir. (Neml Sûresi: 65.)
2. Görünmeyen âlemleri bilen Odur. O hiç kimseyi gaybdan açıkça haberdar etmez. (Cin Sûresi: 26.)
3. Ancak peygamberlerden bildirmek istediği müstesnâdır. (Cin Sûresi: 27.)

mazi: geçmiş zaman.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.
müstakbel: gelecek zaman.
müşahede: bir şeyi gözle görme, seyretme.
remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.
sarahat: sarihlik, açıklık, belirlilik.
Sual: soru.
suret: biçim, şekil, tarz.
talim-i İlahî: Allah'ü Telanın yetiştirmesi, eğitmesi.
tasrih: açıkça ifade ederek şüphe ve tereddütleri silme.
ubudiyetkârâne: kul olana yakışır şekilde, kulluğa yakışır tarzda.
velî: Allah'ın sevgisine, himayesine kavuşmuş, ermiş kimseler, Allah dostu, evliya.
ziyade: çok, fazla.

olan gaybiyat, niyet ve ihtiyar ile verilmediği gibi, niyetle de müdahale etmek, o yasağa karşı adem-i itaati işmam ediyor.

* * *

HAZRET-İ GAVS'IN KERAMET-İ GAYBİYESİNİ TEYİD EDEN BİR AYETİN İŞARATINDAKİ BİR NÜKTE-İ İ'CAZİYEDİR.

Kur'ân'dan tereşşuh eden o Sözler ve risaleler, Kur'ân-ı Hakîmin bir nevi, müstakim tefsiri ve hakaik-i imaniyenin istikametli ve kuvvetli delilleri olduğundan, o risaleler ve sözlere gelen şeref ve takdir ve tahsin, Kur'ân'a ve hakaik-i imana aittir. Madem öyledir; bilâperva derim ki: [1] ۞ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا فِى كِتَابٍ مُبِينٍ sırrıyla, Kur'ân'da elbette bu istikametli tefsirinin istikametine işaret var. Evet var. Kur'ân o tefsirine hususî bakıyor. Çünkü âyât-ı mühimmeden Sure-i Hud'daki [2] فَمِنْهُمْ شَقِىٌّ وَسَعِيدٌ ayeti bulunan sayfanın karşısında [3] فَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ ayeti, *fa*-yı atıf hariç olarak اِسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ makam-ı ebcedîsi bin üç yüz ikidir.

HAŞİYE: Hattâ Resul-i Ekrem (aleyhissalâtü vesselâm) ferman etmiş ki: شَيَّبَتْنِى سُورَةُ هُودٍ yani, sûre-i Hûd'daki فَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ âyeti beni ihtiyarlattırdı. Çünkü, ehemmiyeti azimdir; istikamet-i tâmmeyi emrediyor. (Tirmizî, Tefsîru Sûre 56:6.)

1 "Yaş ve kuru ne varsa ap açık bir kitapta yazılmıştır." En'âm Sûresi, 6:59.

2. . Onların bir kısmı şakî, bir kısmı ise saîddir. (Hud Sûresi: 105)

3. Emrolunduğun gibi dos doğru ol. (Hud Sûresi: 112)

adem-i itaat: itaatsizlik, emri dinlememe.
aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.
ayat-ı mühimme: önemli ayetler.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
azîm: büyük.
bilâperva: korkusuzca, çekinmeden.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
fa-yı atif: Arapça dilbilgisinde atıf harflerinden olan'fe'.
ferman: emir, buyruk.
gaybiyât: gayba, bilinmeyen alemlere ait, gelecek ve ahirete ait.
hakaik-ı iman: iman hakikatleri.
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.
hariç: bir şeyin dışı, dışarısı, dışta kalan.
haşiye: dipnot.
Hazret-i Gavs: Abdulkadir Geylanî (k.s) Hazretleri.
hususî: özel.
ihtiyar: irade, tercih; kendi istek ve arzularına göre hareket etme.
istikamet: doğruluk; inanç, düşünce, niyet, tutum ve davranışta Allah'ın rızasına uygun olarak doğru yol üzere olma.
istikamet-i tamme: tam bir istikamet, söz, fiil ve yaşayışta tam bir doğruluk
işarat: işaretler, haber vermeler.
işmam: hafif olarak duyurma, koklatma.
Keramet-i Gaybiye: gaybla ilgili keramet, istikbal ile alâkalı keramet.
Kur'ân-ı Hakîm: her ayet ve suresinde sayısız hikmet ve faydalar bulunan Kur'ân.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
makam-ı ebcedî: ebcetle ilgili makam, ebcedî mana, ebcedî hesap.
müdahale: karışma.
müstakim: doğru.
nevî: çeşit, tür.
nükte-i i'caziye: şaşırtan, mucizevî manası olan söz.
Resul-i Ekrem: çok cömert, kerîm olan peygamber, Hz. Muhammed (a.s.m.).
sır: gizli hakikat.
sure-i Hud: Hud suresi.
şeref: manevî büyüklük, yücelik, onur.
tahsin: beğenme, güzel bulma.
takdir: kıymet verme, beğenme.
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması.
tereşşuh: sızıntı, damla.
teyit: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma; doğru çıkarma.

Demek اِسْتَقِمْ 'deki emr-i has içinde bulunan hitab-ı âmmın hadsiz müstakim efradları içinde, o bin üç yüz iki tarihinde bir ferdin bir cihette istikamet emrinin imtisali bir hususiyet kazanacak. Demek on dördüncü asırda Kur'ân'dan iktibas edip, istikametsiz sakim yollar içinde sırat-ı müstakimi gösterecek asarı neşreden bir adamı, o hadsiz efrad içinde dahil ediyor.

Hem o istikametin bir hususiyeti var ki, tarihiyle işaret ediyor. Hâlbuki o asırda şahsen istikamette mümtaz bir hususiyet kesb etmek çok uzaktır. Demek, şahsî istikamet değil. Öyleyse, o adamın teşebbüsüyle neşredilen esrar-ı Kur'ânîye, o asırda istikamette imtiyaz kesb edecek. O adam şahsen gayr-ı müstakim olduğu halde, müstakimler içine idhali, o imtiyaza remzeder.

Madem hakikat budur, ben kat'î bir surette itiraf ediyorum ki, hayatım istikametsiz gitmiş, kalbim sakametten kurtulmamış, o kudsî emrin imtisalinden belki yüz derece uzağım. Fakat وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ[1] sırrıyla o nimete bir şükür olarak derim ki: O bin üç yüz iki tarihi ise-Arabî tarih itibariyle olsa-Kur'ân okumaya başladığım aynı tarihe tevafuk eder. Ve-Rumî tarihi hesabıyla-ilme başladığım tarihe tevafuk eder. Öyleyse, o ima edilen ferd olabiliriz. Hâlbuki şahsen bütün hayatı sakim ve istikametsiz olan bir ferde istikametle ima edilse ve gayr-ı müstakim iken müstakimler içine idhal edilse, elbette o ferdin mazhar olacağı asarın istikametine imadır. Ve o

Arabî: Arap diline ait.
asar: eserler.
asr: yüzyıl.
cihet: yön.
dahil: girme, içinde olma.
efrat: fertler, tek olanlar, birler.
emr-i has: hususî emir, belli bir şahsa verilen emir, özel ve belli bir iş.
esrar-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın sırları, Kur'ân'a ait gizlilikler.
gayr-ı müstakîm: doğru inanç ve yaşayış üzere olmayan.
hadsiz: sınırsız, sonsuz.
hakikat: gerçek, doğru.
hitab-ı âmm: umumî, genel hitap.
hususîyet: hususîlik, ayırıcı özellik.
idhal: dahil etme, içine alma, sokma.
iktibas: alıntı.
ima: dolaylı, üstü kapalı ifade etme.
imtisal: emre tamamen uyma, gerekeni yapma, alınan emre boyun eğme.
imtiyaz: başkalarına tanınandan fazla hak ve imkân tanıma.
istikamet: doğruluk; inanç, düşünce, niyet, tutum ve davranışta Allah'ın rızasına uygun olarak doğru yol üzere olma.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
kesb: kazanma.
kudsî: mukaddes, yüce.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
mazhar: nail olma, şereflenme.
mümtaz: ayrıcalıklı, seçkin.

1. Rabbinin nîmetini de yâd et. (Duhâ Sûresi: 11.)

müstakim: doğru inanç ve yaşayış üzere olan.
müstakim: doğru.
neşr: kitap basma, çıkarma; herkese duyurma, yayma.
nimet: lütuf, ihsan, bağış.
remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil.
Rumî: Rumî tarih ve sene, Rumî takvim.
sakâmet: bozukluk, sakatlık.
sakim: doğru olmayan, yanlış, hatalı.
sakim: hasta, hastalıklı; doğru olmayan, hatalı.
sır: gizli hakikat.
sırat-ı müstakim: hak yol, Allah'ın gösterdiği hidayet yolu.
suret: biçim, şekil, tarz.
şahsen: şahıs itibarıyla, şahısça, bizzat, kendisi.
şahsî: şahsa, kişiye ait, hususî.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
teşebbüs: girişim, bir işi yapmak için harekete geçme.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.

asarın istikameti, o tarihte başlayıp dalalet yolları ve zulümat tarikleri içinde sırat-ı müstakimi gösterecek, اِسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ emrini imtisal edecek demektir. Evet, lillâhilhamd Risale-i Nur eczaları Kur'ân'ın bu mucizane ima-i gaybîsini bilfiil göstermiş, meydandadır.

Şu ayetin gizli imasına [1] اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ayeti teyid ediyor. Çünkü اِنَّ 'deki şeddeli *nun* bir sayılsa, tam evvelki ayete tevafuk ile hizbü'l-Kur'ân'ın faaliyetine vasıta olan bir hadiminin Kur'ân okumaya başladığı bin üç yüz iki tarihine, iki fark ile tevafuk etmekle beraber, şeddeli *nun* iki *nun* sayılsa, bin üç yüz elli eder ki, bu tarihte Kur'ân'dan muktebes olan Risale-i Nur etrafında toplanan, bütün kuvvetleriyle Kur'ân'ın hizmetlerine çalışan, hizbü'l-Kur'ân'ın faaliyeti ve dalâlet ve zındıkaya manen galebe ettikleri bir zamana tevafuku ise, istikbalde tam galebelerine bir ima-i gaybîdir.

* * *

Sual: Sen bu zamanın hâdisatına, fitne-i ahirzaman diyorsun. Hâlbuki hadiste varid olmuş ki, ahirzamanda Allah Allah (c.c.) denilmeyecek; sonra kıyamet kopacak."

Elcevap: Evvelâ, Fitne-i ahirzamanın müddeti uzundur; biz bir faslındayız.

1. Şüphesiz Allah'a tabi olan topluluk gerçek galiplerin ta kendisidir. (Mâide Sûresi: 56)

ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.
asar: eserler.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar.
evvel: önce.
Evvelâ: birinci olarak, her şeyden önce, ilk olarak.
fasıl: kısım, bölüm.
fitne-i ahirzaman: ahirzaman fitnesi.
galebe: galip gelme, üstünlük.
hâdim: hademe, hizmetçi.
hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış.
hâdisat: hâdiseler, olaylar.
hizbü'l-Kur'ân: Kur'an hizmetkârı, Kur'an taraftarı.
ima: dolaylı, üstü kapalı ifade etme.
ima-i gaybî: bilinmeyeni işaret etmek.
imtisal: emre tamamen uyma, gerekeni yapma, alınan emre boyun eğme.
istikamet: doğruluk; inanç, düşünce, niyet, tutum ve davranışta Allah'ın rızasına uygun olarak doğru yol üzere olma.
istikbal: gelecek zaman.
kıyamet: bütün kâinatın Allah tarafından tayin edilen bir vakitte yıkılıp mahvolması.
lillâhilhamd: Allah'a hamdolsun ki!.
manen: mana bakımından, manaca.
mu'ciz-âne: mu'cizeli bir şekilde.
muktebes: iktibas edilmiş, alıntı yapılmış.
müddet: süre, zaman.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sırat-ı müstakim: hak yol, Allah'ın gösterdiği hidayet yolu.
sual: soru.
şedde: Arapça ve Farsçada iki defa okunması gereken bir harfin üzerine konulan ve o harfi iki defa okutan işaret.
tarik: yol, meslek, seçilen tarz.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
teyit: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma; doğru çıkarma.
varit: gelen, ulaşan, erişen.
vasıta: aracılık.
zındıka: dinsizlik, inançsızlık.
zulümat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve külür.

Saniyen: Yerde Allah Allah (c.c.) denilmeyecekten murat, Allah'a iman kalkacak demek değildir; (HAŞİYE 1) belki Allah'ın namını değiştirecekler demektir. Nasıl ki yerde Allah Allah (c.c.) denilmezse kıyamet-i kübra kopacak. Bir memlekette de Allah Allah (c.c.) denilmezse bir nevi kıyamet kopmasına işarettir. (HAŞİYE 2)

تَوَسَّلْ بِنَافِى كُلِّ هَوْلٍ وَشِدَّةٍ ❁ اَغِيثُكَ فِى الْاَشْيَاءِ دَهْرًا بِهِمَّتِى

İlm-i cifirle manası: "Ya Said! Ahirz amanın fitnelerine yetişip düştüğün zaman, benim dua ve himmetimi kendine vesile ve şefaatçi yap. İnşaallah, senin her şeyinde ve her işinde uzun bir zamanda, yani tufuliyet zamanından, tâ ihtiyarlığın vaktinde işkenceli esaretine kadar, yani bin iki yüz doksan dörtten, tâ bin üç yüz kırk beş, belki altmış dörde, daha ziyade bir zamana kadar Allah'ın izniyle ve kuvvetiyle senin imdadına yetişeceğim."

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَآ اِنْ نَسِينَآ اَوْ اَخْطَأْنَا [2]

Said Nursî

HAŞİYE 1: Çünkü hadiste vardır ki,

لَا تَزَالُ طَآئِفَةٌ مِنْ اُمَّتِى ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ اِلٰى قِيَامِ السَّاعَةِ [1]

Bu hadis diğer hadisi takyit ediyor.

HAŞİYE 2: Yedi sene evvel yazılan bu işaret-i gaybiye aynen vukua geldi. Herkes gördü. Evet bu geçen zelzele, kıyametin zelzele-i kübrasından haber verir gibi sarstı, fakat akılları başlarına gelmedi.

1. Ümmetimden bir grup kıyamete kadar hak yolda galibane devam edecektir.
2. Ey Rabbimiz! Unutur veya hataya düşer de bir kusur işlersek bizi onunla hesaba çekme. (Bakara Suresi: 286.)

ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
esaret: esirlik, tutsaklık, hüküm altında bulunma.
evvel: önce.
fitne: karışıklık, bozgunculuk, azgınlık.
galibâne: galip gelmiş gibi, galip sıfatıyla.
hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış.
hadis-i şerif: Peygamberimizden aktarılan sözlerin genel adı.
hâk: doğruluk, gerçek, hakikat.
haşiye: dipnot.
himmet: manevî yardım, ihsan, lütuf.
ilm-i cifir: cifir ilmi, harflerin sayı değerlerinden mana çıkararak elde edilen ilim.
iman: inanç, itikat.
imdat: yardım.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
işaret-i gaybiye: gaypla ilgili işaret; Hz. Peygamber, müçtehit imamlar tarafından gayba ait verilen haberler, işaret yolu ile yapılan açıklamalar.
kıyamet: bütün kâinatın Allah tarafından tayin edilen bir vakitte yıkılıp mahvolması.
kıyamet-i kübra: en büyük kıyamet, bütün kainatın Allah tarafından tayin edilen bir vakitte yıkılıp mahvolması.
lâfız: söz, kelime.
murat: maksat, meram.
nam: ad.
nevî: çeşit, tür.
rivayet: Hz. Peygamber'den nakledilen hadis.
saniyen: ikinci olarak.
şefaat: Hz. Peygamberin ve diğer salih kulların, bazı günahkâr mü'minleri bağışlamasını Allah'tan dilemeleri.
taife: takım, güruh.
takyit: kayıt ve şarta bağlama.
tufuliyet: çocukluk, küçüklük, yavru oluş.
Ümmet: Müslümanların tamamı; bütün Müslümanlar.
vesile: aracı, vasıta.
vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme.
zelzele: yer sarsıntısı, deprem.
zelzele-i kübra: büyük zelzele, en büyük zelzele.
ziyade: çok, fazla.

Risale-i Nur'dan Parlak Fıkralar ve Bir Kısım Güzel Mektuplar

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Lâtif ve manidar ve beşaretli iki hâdiseyi beyan ediyorum…

BİRİNCİSİ: Meyusâne bir hatıradan müjdeli bir ihtar:

Bugünlerde hatırıma geldi ki, hayat-ı içtimaiyeye giren hangi şeye temas etse, ekseriyetle günahlara maruz kalıyor. Her cihetle günahlar serbestçe insanı sarıyorlar. "Bu kadar günahlara karşı insanın hususi ibadatı ve takvası nasıl mukabele edebilir?" diye meyusâne düşündüm.

Hayat-ı içtimaiyedeki Risale-i Nur Talebelerinin vaziyetlerini tahattur ettim. Risale-i Nur Şakirtleri hakkında necatlarına ve ehl-i saadet olduklarına dair kuvvetli işaret-i Kur'ânîyeyi ve beşaret-i Aleviyeyi ve Gavsiyeyi düşündüm. Kalben dedim ki: "Herbiri bin yerden gelen günahlara karşı bir dille nasıl mukabele eder, galebe eder, necat bulur?" diye mütehayyir kaldım. Bu tahayyürüme mukabil ihtar edildi ki:

Risaletü'n Nur'un hakikî ve sadık şakirtlerinin mabeynlerindeki düstur-i esasiye olan iştirak-i a'mal-i uhreviye

aziz: izzetli, muhterem, saygın.
beşaret: müjde.
beşaret-i Aleviye: Hz. Ali'nin (r.a) müjdesi.
beşaret-i Gavsiye: Abdulkadir Geylanî hazretlerinin müjdesi.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cihet: yön.
dair: alakalı, ilgili.
düstur-i esasiye: temel düstur, prensip, kural.
ehl-i saadet: saadete ulaşanlar, mutluluğu yakalayanlar, bahtiyar olanlar.
ekseriyetle: daha ziyadesiyle, çoklukla, çoğunlukla.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
galebe: galip gelme, üstünlük.
hâdise: olay.
hakikî: gerçek, dostluğu içten ve gönülden olan.
hayat-ı içtimaiye: sosyal hayat, toplum hayatı.
hususî: özel.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
işaret-i Kur'âniye: Kur'ân'ın işareti.
iştirak-i â'mâl-i uhreviye: ahirete ait olan işlerdeki ortaklık, ahiretle ilgili amellere ortak olma.
kalben: kalp ile, kalpten.
Lâtif: yumuşak, tatlı, hoş.
mabeyn: ara.
manidar: nükteli, ince manalı.
maruz: bir şeyin etkisi ve tesiri altında bulunma.
me'yusâne: ümitsizce, ümitsizlikle, ümitsiz bir şekilde.
mukabele: karşılık verme, karşılama.
mukabil: karşılık.
mütehayyir: hayrete düşen, şaşıran.
necat: kurtuluş, kurtulma.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
şakirt: talebe, öğrenci.
tahattur: hatıra gelmek, hatırlamak.
tahayyür: hayrete düşme, şaşakalma.
takva: Allah korkusuyla dinin yasak ettiği şeylerden kaçınma, Allah'ın emirlerini tutup azabından korunma.
talebe: öğrenci.
vaziyet: durum.

kanunuyla ve samimi ve halis tesanüd sırrıyla herbir halis, hakikî şakirt, bir dille değil, belki kardeşleri adedince dillerle ibadet edip istiğfar eder. Bin taraftan hücum eden günahlara, binler dille mukabele eder. İhlas ve sadakat ve sünnet-i seniyyeye mütabaat ve hizmet derecesine göre o külli ubudiyete sahip olur.

Bu büyük kazancı elden kaçırmamak gerektir. Bazı melâikenin kırk bin dille zikrettikleri gibi, halis, hakikî, müttakî bir şakirt dahi kırk bin kardeşinin dilleriyle ibadet eder, necata müstehak olur inşaallah.

İKİNCİSİ: Eski zamanda, on dört yaşında iken icazet almanın alâmeti olan üstad tarafından sarık sardırmak, bir cübbe bana giydirmek vaziyetine mâniler bulundu. Yaşımın küçüklüğüyle, memleketimizde büyük hocalara mahsus kisve giymek yakışmadığını…

Saniyen: O zamanda büyük âlimler, bana karşı üstadlık vaziyeti değil, ya rakip veyahut teslimiyet derecesine girdikleri için bana cübbe giydirmek ve üstadlık vaziyetini alacak kendilerine güvenenler bulunmadı. Ve evliya-yı azimeden dört beş zatın vefat etmeleri cihetiyle, elli altı senedir icazetin zahir alâmeti olan cübbeyi giymek ve bir üstadın elini öpmek, üstadlığını kabul etmek hakkımı bugünlerde, yüz senelik bir mesafede Hazret-i Mevlâna Zülcenaheyn Halid Ziyaeddin kendi cübbesini, pek garip bir tarzda bana giydirmek için gönderdiğini bazı emarelerle bana kanaat geldi. Ben de o mübarek ve yüz

alâmet: belirti, işaret, iz.
âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı.
cihet: yön.
emare: alâmet, belirti, nişan.
evliya-i azîme: büyük velîler.
garip: tuhaf, hayret verici.
hakiki: gerçek.
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
hücûm: saldırma.
icazet: diploma, yetki belgesi, şahadetname.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
istiğfar: af dileme, affedilmeyi isteme.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kisve: elbise, kıyafet.
mâni: engel.
melâike: melekler.
mesafe: uzaklık, ara.
mukabele: karşılık verme, karşılama.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu
müstahak: hak eden, hak etmiş.
müttakî: kendisini Allah'ın sevmediği fena şeylerden koruyan; haramdan ve günahtan çekinen, takva sahibi, dindar.
necat: kurtuluş, kurtulma.
saniyen: ikinci olarak.
sır: gizli hakikat.
şakirt: talebe, öğrenci.
tarz: biçim, şekil.
tesanüt: dayanışma, birbirine dayanma ve destek olma.
teslimiyet: teslim olma, boyun eğiş.
vaziyet: durum.
vefat: ölüm.
zahir: açık, görünür.
zat: kişi, şahıs.

yaşında (HAŞİYE) cübbeyi giyiyorum. Cenab-ı Hakka şükrediyorum.

Said Nursi

* * *

EMİN VE FEYZİ'NİN ISPARTA'DAKİ KARDEŞLERİNE ÜSTADLARININ HASTALIĞI HAKKINDA BİR MEKTUPLARIDIR.

.....

Ramazan-ı Şerifte beş gün savm-ı visal içinde gıda olarak, ekmeksiz muhallebi ve beş altı kaşık da soğuk yoğurt. Üçüncü gece, yarım kaşık muhallebi ve dördüncü gecesinde iftarda sulu şehriyeden beş kaşık ve beş kaşık sahurda, yine o şehriyeden ve yoğurttan üç dört kaşık su sayılmamak şartıyla şehriyeden beş dirhem, yoğurt süzülse on dirhem, muhallebi susuz altı yedi dirhem, beşinci gecede, tanesiz gibi gayet hafif şehriye beş altı kaşık, sahurda altı yedi kaşık pirinç çorbası, mecmuu otuz dirhem gıdayla beş gün savm-ı visali, teravih noksan olarak sair vazifelerin yapılması, Risaletü'n Nur Şakirtlerini ihata eden inayetin harikalarından bir kerametini gördük.

Hem Üstadımızdan hiç görmediğimiz, ikimiz (yani Emin, Feyzi), Barla, Isparta Süleymanları gibi inceden inceye hastalık hiddetlerini tahrik etmemek için ihtiyat

---

HAŞİYE: Risale-i Nur şakirtlerinden ve âhiret hemşiremizden Asiye nâmında bir hanım eliyle o mübarek emaneti aldım.

ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
dirhem: yaklaşık üç grama denk gelen eski bir ağırlık ölçüsü.
gayet: son derece.
hârika: olağanüstü.
haşiye: dipnot.
hemşire: kız kardeş, bacı.
hiddet: öfke, kızgınlık.
ihata: kuşatma, içine alma.
ihtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.
inayet: yardım, ihsan, lütuf.
kerâmet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
mecmu: toplam, tüm.
muhterem: saygı değer, hürmete layık, saygın.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
nam: ad.
Ramazan-ı Şerif: mübarek, şerefli Ramazan ayı.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sâir: diğer, başka, öteki.
savm-ı visal: iki gün iftar etmeden oruç tutma.
şakirt: talebe, öğrenci.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
tahrik: hareket ettirme, harekete geçirme.
talebe: öğrenci.
vazife: görev.

edemediğimizden, şiddetli hiddetini gördük. Bu hastalıkta yine eser-i rahmettir ki, hiç hatır ve hayale gelmeyen aşr-ı ahirin gayet mühim gecelerinde, Üstadımızın tam ifa edemediği vazifesi yerinde, bu havalide herbir şakirt, kendi hususi çalışmasından başka, bir saati Üstadı hesabına Risaltü'n Nur'un şakirtlerinin mücahede-i maneviyelerine iştirak ve onları hedef edip, onların defter-i amaline geçmeye, aynı üstad gibi çalışmaya başladılar.

Hatta Üstadımız diyordu: "Ehemmiyetsizliğimle beraber Isparta ve havalisinde kardeşlerimizin amal-ı uhreviyesine bir medar, bir müheyyiç hükmünde benim kusurlu çalışmam kâfi gelmiyordu. Demek üstad yerinde, onun birkaç saat çalışmasına bedel, pek çok saatler aynı vazifeyi görmeye başladılar. Cenab-ı Hak, rahmetiyle, bu hastalık vesilesiyle bir şahs-ı manevi ve kuvvetli bir medar olacak bu tedbiri ihsan eyledi, cüz'iyetten külliyete çıkardı."

Hem bu hastalığın letaifindendir ki, Üstadımızın hiç sesi çıkmıyordu, konuşamıyordu. Hiç beklenilmeden, bir iftar vaktinde bir doktor geldi, elini tuttu. Üstadımız dedi ki: "Ben, hastalığımı muayene ettirmem, ben hekimlere muhtaç değilim; hekim, Cenab-ı Haktır." Birden canlandı, sesi çıkmaya başladı. Güya kendisi bir doktor şeklini aldı. Doktor ise, bir hasta hükmüne geçti. Doktora ehemmiyetli bir mektup okudu. Doktorun derdine deva olacak bir ilaç oldu. Sonra top atıldı. Doktora dedi ki: "Burada iftar et." Doktor dedi: "Bugün kusur etmişim, oruç tutamadım" demesiyle, çok hayret ettiğimiz Üstadımızın

a'mal-i uhreviye: ahirete ait iş, hareket ve ibadetler.
aşr-ı ahir: ayın son on günü.
bedel: karşılık.
cüz'iyet: azlık, cüz'î oluş, küçüklük.
defter-i a'mal: insanların işlediği ve yaptığı şeylerin kaydedildiği defter; amellerin defteri.
deva: ilaç, çare.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
eser-i rahmet: rahmet eseri, rahmetin izi, alâmeti.
gayet: son derece.
güya: sanki.
havali: bölge, etraf, çevre, civar.
hekîm: doktor.
hiddet: öfke, kızgınlık.
hususî: özel.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ifa: bir işi yapma, yerine getirme.
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.
iştirak: katılma, ortak olma.
kâfi: yeter, elverir.
külliyet: bütünlük, umumîlik.
letaif: güzellikler, incelikler.
medar: sebep, vesile.
mücahede-i maneviye: manevî olarak yapılan cihat.
müheyyiç: heyecan veren, heyecan uyandıran, heyecanlandıran.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatten meydana gelen manevî şahıs.
şakirt: talebe, öğrenci.
tedbir: bir işin yürütülmesi ile ilgili zorlukların çâresini önceden düşünüp ona göre hazırlık yapma.
vazife: görev.
vaziyet: durum
vesile: aracı, vasıta.

vaziyeti, orucunu bozmuş bir doktorun tıp noktasında hâkimane vaziyetini kabul etmedi ki o vaziyet ona verildi.

Evet, Risale-i Nur'un şahs-ı manevisinden gelen şifa duası, öyle yüz bin doktora mukabil gelir diye biz de tasdik ettik.

Hem bu hastalığın leyle-i Kadirde Risaletü'n Nur'un talebeleri, hususan masumların ettikleri şifa duaları öyle bir derece harika bir surette tesirini gösterdi ki, Üstadımıza sıhhat halinden daha ileri bir surette birden bir vaziyet verildi, leyle-i Kadre lâyık bir tarzda çalışmaya başladı. Risale-i Nur Şakirtlerinden gelen bu dua-yı şifa, harika bir mucize gibi, bir keramet olduğunu biz gözümüzle gördük.

Risale-i Nur Şakirtlerinden
Emin, Feyzi

* * *

Bizden bir ay uzakta bulunan Risaletü'n-Nur Şakirtleri, Üstadımızın hastalığının aynı zamanında hastalığının vaziyetini rüyada aynen gördükleri gibi, Sabri ve Hafız Ali'nin taifeleri de aynı vakitte burada, yani Kastamonu'da olduğu gibi hasta olan Üstadımızın hesabına daha mühim bir tarzda çalışmışlar. Şöyle ki:

Sabri'nin mektubunun bir parçasıdır.

Üstadım efendim,

Rahatsızlığınız anında oradaki menba-ı Nurun mücahitleri, bir saat mesai-i maneviyelerini hadim-i Kur'ân

arz-ı hürmet: hürmet, saygı gösterme, saygı duyduğunu bildirme.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
dua-yı şifa: şifa duası.
hâdim-i Kur'an: Kur'an'a hizmet eden, Kur'an hizmetkârı.
hâkimâne: hükmedercesine.
hârika: olağanüstü.
haşiye: dipnot.
hususan: bilhassa, özellikle.
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.
leyle-i Kadir: Kadir Gecesi, Kur'ân-ı Kerîm'in dünya semasına nazil olduğu gece, Ramazan'ın 27. gecesi.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
menba-ı Nur: Risale-i Nur'un kaynağı.
mesai-i maneviye: maneviyatla ilgili meseleler, çalışmalar, işler.
mu'cize: benzerini yapmaktan insanların aciz kaldığı şey.
mukabil: karşılık.
mücahede: savaşma, mücadele.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
sıhhat: sağlık, esenlik.
suret: biçim, şekil, tarz.
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatten meydana gelen manevî şahıs.
şakirt: talebe, öğrenci.
şifa: bedenî ve ruhî bir hastalığın son bulması, sağlığına kavuşma.
taife: takım, güruh.
talebe: öğrenci.
tarz: biçim, şekil.
tasdik: doğrulama, onaylama.
vaziyet: durum.

hesabına yaptıkları gibi, bu havalide de bu seneye mahsus ifa edilen mesai-i diniye, tahdis-i nimet zımnında zikre vesile olduğu fakire bu sene leyle-i Kadirden bir gün evvel ihtar edildi ki: "Bu sene leyle-i Kadri iki gece yap." Bendeleri de cemaate şöyle söyledim ki: "Üstadım (Sellemehullah ve âfâhu) bazı bu gibi mübarek geceleri bazı maksatlara binaen o leyle-i mübarekeyi ihya için bir gece evvel, hattâ mahut geceden bir gece sonra daha ihyaya sa'y ederlerdi. Biz de o isre ittibaan onun hesabına leyle-i Kadri iki gece yapacağız diye niyet ve karar ettik.

Birinci gecede Evrad-ı Bahaiye ve Tesbihat ve Sekine ve Delâil-i Hayrat ve Cevşenü'l-Kebîr gibi ders ve virdlerimize çalıştık. İkinci gece keza; hem nasihat... Demek, ittiba cihetiyle Üstadımızın hesabına yüz cemaatle tekabbelallah çalıştırılmışız. Sonra Isparta, Atabey, İslâmköy, Kuleönü, ve saire gibi mahallerde sair vezaiften maada her gün Kur'ân'ın cüzlerinin taksim suretiyle hatm-i Kur'ân, Üstad hesabına bütün Ramazan'da ve Âyetü'l-Kürsî hatimleri keza...

Şu halde, bu seneye mahsus yapılan ibadat-ı maruzaların bir hikmeti varmış ki, bilmediğimiz halde Kastamonulu kardeşlerimiz gibi Üstad hesabına çalıştırılmışız. Fîmaba'd, Rabbim uzun ömürler ihsan etsin, muammer, ebedî şifa ve deva ve inayetler ihsan buyursun. Âmin!

Talebeniz
Sabri

* * *

amin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
bende: birine bağlı, onun taraflısı.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
cemaat: topluluk, aralarında çeşitli bağlar bulunan insanlar topluluğu.
Cevşenü'l-Kebir: büyük zırh anlamındaki Hz. Muhammed (a.s.m) Efendimize vahiyle gelen, Esma-i Hüsna'yı içine alan emsalsiz bir münacat ve benzersiz bir dua.
cihet: yön.
cüz: Kur'ân'ın bölündüğü otuz kısımdan her biri.
Delâil-i Hayrat: sevap kazanmak için yapılan bir dua.
deva: ilaç, çare.
ebedî: sonu olmayan, daimî, sürekli.
Evrad-ı Bahaiye: Bahaddin Nakşibend'in (k.s.) zikri, virdi.
evvel: önce.
fimâba'd: bundan böyle, bundan sonra.
hatm: her hangi bir şeyi sonuna kadar okuyup bitirme.
hatm-i Kur'ân: Kur'ân'ı Kerim'i baştan sona kadar okuma.
havali: bölge, etraf, çevre, civar.
hikmet: gaye, maksat.
ibadat-ı maruza: arz edilen, sunulan ibadetler, kulluklar.
ifa: bir işi yapma, yerine getirme.
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
ihya: geceleri ibadetle ve uykusuz olarak geçirme.
inayet: yardım, ihsan, lütuf.
isr: yol, meslek.
ittiba: tabi olma, uyma, itaat etme.
ittibaen: ittiba ederek, tabi olarak, uyarak.
keza: böylece, aynı şekilde.
leyle-i Kadir: Kadir Gecesi, Kur'ân-ı Kerîm'in dünya semasına nazil olduğu gece, Ramazan'ın 27. gecesi.
leyle-i mübareke: mübarek gece.
maada: başka, gayri, -den başka.
mâhud: belli olan, bilinen.
maksat: gaye.
mesai-i diniye: dinî çalışmalar.
muammer: çok yaşamış, uzun ömürlü, ömür süren.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
Rab: besleyen, yetiştiren, verdiği nimetlerle mahlûkatı ıslah ve terbiye eden Allah.
sa'y: iş, çalışma, çabalama.
sâir: diğer, başka, öteki.
Sekine: içerisinde on dokuz harfi on dokuz ayet bulunan, sükûnet ve emniyet veren bir dua.
Sellemellahü ve afahü: Allah ona selamet ve afiyet versin.
suret: biçim, şekil, tarz.
şifa: bedenî ve ruhî bir hastalığın son bulması, sağlığına kavuşma.
tahdîs-i nimet: Cenab-ı Hakka karşı şükrünü eda etme ve teşekkür etme maksadıyla kavuştuğu nimeti başkalarına anlatma.
taksim: bölme, paylaştırma.
talebe: öğrenci.
tekabbelâllah: Allah kabul etsin manasına gelen bir dua sözü.
tesbihat: tesbihler, Cenab-ı Hakkın bütün noksan sıfatlardan uzak ve bütün kemal sıfatlara sahip olduğunu ifade eden sözler.
vesaire: ve başkaları, bunun gibileri.
vesile: aracı, vasıta.
vezaif: vazifeler, işler.
vird: zikir; belli zamanlarda, belli sayıda, belli duaların zikir olarak belli biçimde ve düzenli şekilde okunması.
zımn: iç taraf, iç.
zikr: anma, bildirme.

NAMAZ TESBİHATININ FAZİLETİNE AİT ISPARTA'YA GÖNDERİLEN BİR MEKTUPTUR.

Bugünlerde ince mesele kalbe geldi, vaktinde kaleme alamadım. O vakit geçtikten sonra o ehemmiyetli hakikatlere birer işaret ederiz.

Kardeşlerimizden birisinin namaz tesbihatında tekâsül göstermesine binaen dedim: *Namazdan sonraki tesbihatlar tarikat-ı Muhammediyedir (a.s.m.) ve Velayet-i Ahmediyenin (a.s.m.) bir evradıdır. O nokta-i nazardan ehemmiyeti büyüktür.*

Sonra, bu kelimenin hakikati böyle inkişaf etti:

Nasıl ki, risalete inkılâp eden velayet-i Ahmediye (a.s.m.) bütün velayetlerin fevkindedir. Öyle de, o velayetin tarikatı ve o velayet-i kübranın evrad-ı mahsusası olan namazın akabindeki tesbihat, o derece sair tarikatların ve evradların fevkindedir.

Ve bu sır dahi şöyle inkişaf etti ki:

Nasıl zikir dairesinde bir mecliste veyahut hatme-i Nakşiyede bir mescidde birbiriyle alâkadar heyet-i mecmuada nuranî bir vaziyet hissediliyor. Kalbi hüşyar bir zat namazdan sonra سُبْحَانَ اللهِ ❁ سُبْحَانَ اللهِ[1] deyip tesbihi çekerken, o daire-i zikrin reisi olan zat-ı Ahmediye'nin (a.s.m.) müvacehesinde, tesbih elinde yüz milyon adam

1. Allah her türlü kuzur ve noksandan münezzehtir. Allah her türlü kuzur ve noksandan münezzehtir.

akabinde: arkası sıra, peşi sıra, peşinden.
alâkadar: ilgili, ilişki.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
daire-i zikir: zikir dairesi, zikir yeri.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
evrâd-ı mahsusa: özel virtler, zikirler, sözler.
evrat: virtler, okunması âdet olan dinî dualar.
fazilet: değer, meziyet, iman ve irfan itibariyle olan yüksek derece.
fevkinde: üstünde.
hakikat: gerçek, esas.
hatme-i Nakşîye: Nakşî tarikatına mensup olanların bir araya gelerek yaptıkları zikir.
heyet-i mecmua: bir şeyin teferruatına ve cüzlerine bakılmaksızın bütününün gösterdiği hâl ve manzara.
hüşyar: akıllı, uyanık, aklı kendisine yarayan.
inkılâp: değişme, dönüşme.
inkişaf: manevî bir sırrın veya bir hâlin görülmesi, keşfolunması.
mesele: önemli konu.
müvâcehe: karşı karşıya, yüze geliş.
nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver.
reis: başkan.
risalet: elçilik, resullük, peygamber olarak gönderilme.
sâir: diğer, başka, öteki.
sır: gizli hakikat.
sübhanallah: Allah her türlü eksiklikten uzak ve bütün üstün sıfatlara sahiptir demek, tesbih etmek.
tarikat: Allah'a ulaşmak için şeyhin gözetiminde müridin takip edeceği terbiye usul ve yolu.
tarikat-i Muhammediye: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) tarikati olan sünnet yolu.
tekâsül: üşenme, tembellik.
tesbih: Allah'ı bütün kusur ve noksan sıfatlardan uzak tutma, Cenab-ı Hakk'ı şanına layık ifadelerle anma
tesbihat: tesbihler, Cenab-ı Hakkın bütün noksan sıfatlardan uzak ve bütün kemal sıfatlara sahip olduğunu ifade eden sözler.
vaziyet: durum.
velâyet: velîlik, ermişlik, Allah dostluğu.
velâyet-i Ahmediye: Peygamberimizin vefatından sonra nübüvvet tarzındaki hizmetinin sureten, fiilen ve şeklen sona ermesiyle velâyet tarzında bu makamda devam eden manevî hizmet tarzı ve manevî varlığı.
velâyet-i kübra: en büyük velilik, Cenab-ı Hakk'ın insana yakın olmasına bakan ve peygamber varisi olmaktan gelen gayet kısa ve yüksek tarikat berzahına uğramadan zahirden hakikate geçen velilik mesleği.
zat: kişi, şahıs.
zat-ı Ahmediye: Hz. Peygamberin zatı, kişiliği.
zikir: Allah'ın adlarını anarak dua etme, Allah'ı anma.

tesbih çektiklerini manen hisseder. O azamet ve ulviyetle [1] سُبْحَانَ اللهِ ❁ سُبْحَانَ اللهِ der.

Sonra o serzakirin emr-i manevisiyle, ona ittibaen [2] اَلْحَمْدُلِلّٰهِ ❁ اَلْحَمْدُلِلّٰهِ dediği vakit, o halka-i zikrin ve o çok geniş dairesi bulunan hatme-i Ahmediyenin (a.s.m.) dairesinde yüz milyon müridlerin اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ❁ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ 'larından tezahür eden azametli bir hamdi düşünüp içinde اَلْحَمْدُلِلّٰهِ ❁ اَلْحَمْدُلِلّٰهِ ile iştirak eder.

Ve hakeza [3] اَللّٰهُ اَكْبَرُ ❁ اَللّٰهُ اَكْبَرُ ve duadan sonra [4] لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ ❁ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ otuz üç defa o tarikat-i Ahmediyenin (a.s.m.) halka-i zikrinde ve hatme-i kübrasında o sabık manayla o ihvan-ı tarikatı nazara alıp o halkanın serzakiri olan zat-ı Ahmediye (a.s.m.) müteveccih olup [5] اَلْفُ اَلْفِ صَلَاةٍ وَاَلْفُ اَلْفِ سَلَامٍ عَلَيْكَ يَارَسُولَ اللّٰهِ 'der, diye anladım ve hissettim ve hayalen gördüm.

Demek tesbihat-ı salâtiyenin çok ehemmiyeti var.

Said Nursi

* * *

Hafız Ali'nin bu defaki mektubunda çok mübarek duaları bizi en derin ruhumuzdan mesrur edip şükre sevk

aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.
Allahü ekber: Allah en büyük ve en yücedir.
azamet: büyüklük.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
emr-i manevî: maddî olmayan; derunî, ruha ait olan emir, iş.
hâkezâ: böylece, bunun gibi.
halka-i zikr: zikir halkası, zikir esnasında daire şeklinde oturma.
hatme-i Ahmediye: Peygamberimiz'in (a.s.m) gösterdiği şekilde okunan belirli zikir ve dualar.
hatme-i kübra: büyük ve geniş toplulukla okunan belirli ayet, hadis ya da dualar.
hayalen: hayalî bir şekilde.
ihvan-ı tarikat: tarikat kardeşleri, aynı tarikate mensup olan kimseler.
iştirak: katılma, ortak olma.
ittibaen: ittiba ederek, tabi olarak, uyarak.
lâ ilâhe illallah: Allah'tan başka ilah yoktur.
manen: mana bakımından, manaca.
mesrur: sevinçli, memnun.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
mürit: tarikatta bir şeyh ve mürşide bağlanarak tarikat usul ve âdetleri ile tasavvufî hakikatleri öğrenen kimse.
müteveccih: bir cihete dönen, yönelen.
nazar: bakış, dikkat.
ruh: can.
sabık: geçmiş.
serzakir: zikredenlerin başı.
sevk: yöneltme
sübhanallah: Allah her türlü eksiklikten uzak ve bütün üstün sıfatlara sahiptir demek, tesbih etmek.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
tarikat-ı Ahmediye: Hz. Muhammed'in (s.a.v) tarikati olan sünnet yolu.
tesbih: Allah'ı bütün kusur ve noksan sıfatlardan uzak tutma, Cenab-ı Hakk'ı şanına layık ifadelerle anma.
tesbihat-ı salâtiye: namaz tesbihleri, namazla ilgili zikirler ve dualar.
tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.
ulviyet: ulvilik, yücelik, yükseklik.
zat-ı Ahmediye: Hz. Peygamberin zatı, kişiliği.

1. Allah her türlü kuzur ve noksandan münezzehtir. Allah her türlü kuzur ve noksandan münezzehtir.
2. Ezelden ebede her türlü hamd ve övgü, şükür ve minnet Allah'a mahsustur. Ezelden ebede her türlü hamd ve övgü, şükür ve minnet Allah'a mahsustur.
3. Allah en büyüktür, en yücedir. Allah en büyüktür, en yücedir.
4. Allah'tan başka hiçbir İlah yoktur. Allah'tan başka hiçbir İlah yoktur.
5. Milyon salât ve milyon selâm senin üzerine olsun ey Allah'ın Resûlü!

etti. Ve her musibetzedeye ve hüzün ve kederlere düşenlere, mana-i işarîsiyle mededres ve halaskâr ve şifa ve medar-ı sürur olan [1] اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ve [2] اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ her musibetzedeye baktığı gibi, bu geçen hastalık cihetiyle bize de baktığını yazıyor.

Evet, Hafız Ali (r.h) o noktayı tam görmüş. Ben de tasdiken derim ki:

Eğer o hastalık yirmi derece tezâuf etseydi, bizlere kazandırdığı neticeye nispeten yine ucuz düşerdi ve rahmet olurdu. Fakat Hafız Ali'nin (r.h) üstadı hakkında, benim haddimden pek çok ziyade isnat ettiği meziyet ve masumiyeti, onun masum lisanıyla hakkımda medih olarak değil, belki bir nevi dua olarak tasavvur ediyoruz.

Hem Hafız Ali'nin, Sava gibi yerler, karyeler ve Isparta birer medrese-i Nuriye hükmüne geçmesi ve Risale-i Nur'un sadık şakirtleri harikulâde olarak günden güne yükselmeleri, tenevvür etmeleri, bizleri, belki Anadolu'yu, belki âlem-i İslâmı mesrur ve müferrah eden bir hakikatli haber telâkki ediyoruz.

Ahir fıkrasında, Muhbir-i Sadık'ın haber verdiği "manevî fütuhat yapmak ve zulümatı dağıtmak zaman ve zemin hemen hemen gelmesi" diye fıkrasına, bütün ruh u canımızla rahmet-i İlahiyeden niyaz ediyoruz, temenni ediyoruz. *Fakat biz Risaletü'n Nur Şakirtleri ise, vazifemiz hizmettir; vazife-i İlahiyeye karışmamak ve hizmeti-*

1. Şüphesiz zorlukla beraber kolaylık vardır. (İnşirah Sûresi: 5.)
2. Biz senin göğsüne genişlik vermedik mi? (İnşirah Sûresi: 1.)

ahir: son.
âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
cihet: yön.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
fütuhat: zaferler, fetihler, galibiyetler.
hakikat: gerçek, esas.
halâskâr: halâs eden, kurtaran.
harikulâde: olağanüstü.
hükmüne: yerine, değerine.
isnâd: dayandırma.
karye: köy.
keder: kaygı, acı, hüzün.
lisan: dil.
mana-i işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
masumiyet: masumluk, kabahatsizlik, suçsuzluk.
medar-ı sürur: sevinç ve neşe vesilesi, sebebi.
medetres: medetü yardım yetiştirici.
medih: övmek.
medrese-i Nuriye: nur medresesi; Risale-i Nur'ların okunduğu yerler.
mesrur: sevinçli, memnun.
meziyet: bir şeyi başkalarından ayıran vasıf, üstünlük ve değerlilik vasfı.
Muhbir-i Sadık: doğru haberci; Allah ve ahiretle ilgili doğru haberler veren Peygamberimiz (a.s.m.) ve diğer peygamberler.
musibetzede: musibet görmüş, felâkete uğramış, belâya, kazaya uğrayan.
müferrah: feraha kavuşmuş, gönül huzuruna ermiş.
nevî: çeşit, tür.
nispeten: nispetle, kıyaslayarak.
niyaz: Allah'a yalvarma ve yakarma.
rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.
rahmet-i İlâhîye: Allah'ın sonsuz rahmeti, İlâhî rahmet.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh u cân: ruh ve can; ruh ve canla.
sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.
şakirt: talebe, öğrenci.
şifa: bedenî ve ruhî bir hastalığın son bulması, sağlığına kavuşma.
tasavvur: bir şeyi zihinde düşünme, tasarlama.
tasdikan: tasdik suretiyle, doğrulayarak.
telâkki: anlama, kabul etme.
temenni: olmasını veya olmamasını isteme; dilek, istek, arzu.
tenevvür: nurlanma, parlama, aydınlanma.
tezauf: kat kat artma, çoğalma.
vazife: görev.
vazife-i İlahiye: doğrudan doğruya Allah'a ait olan iş ve vazife
zemin: yer.
ziyade: fazla, fazlasıyla.
zulümat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve külür.

mizi onun vazifesine bina etmekle bir nevi tecrübe yapmamak olmakla beraber, kemiyete değil, keyfiyete bakmak, hem çoktan beri sukut-i ahlâka ve hayat-ı dünyeviyeyi her cihetle hayat-ı uhreviyeye tercih ettirmeye sevk eden dehşetli esbap altında Risaletü'n Nur'un şimdiye kadar fütuhatı ve zındıkların ve dalâletlerin savletlerini kırması ve yüz binler biçarelerin imanlarını kurtarması ve herbiri yüze mukabil binler hakikî mümin talebeleri yetiştirmesi, Muhbir-i Sadıkın ihbarını aynen tasdik etmiş ve vukuat ispat etmiş ve ediyor, inşaallah daha edecek. Ve öyle kökleşmiş ki, inşaallah hiçbir kuvvet Anadolu'nun sinesinden onu çıkaramaz. Tâ ahir zamanda, hayatın geniş dairesinde, asıl sahipleri, yani Mehdî ve şakirtleri Cenab-ı Hakkın izniyle gelir, o daireyi genişlendirir ve o tohumlar sümbüllenir. Bizler de kabrimizde seyredip Allah'a şükrederiz.

Said Nursi

* * *

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bugünlerde Rumuzat-ı Semaniyeye ait iki risaleyi ehemmiyetli talebelerle bir yere gönderdim. Yol kapandı, gitmedi. O iki risaleyi tekrar dikkatle mütalaa ettim.

Fikren dedim ki: "Bu zevkli, güzel, meraklı, şirin bir maksada giden bu tevafuklu yolda ne için sevk edilmeden perde indi, başka yolda sevk edildik, çalıştırıldık?"

ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
biçare: çaresiz, zavallı.
binâ: kurma, dayandırma.
cihet: yön.
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
ehemmiyetli: önemli.
esbap: sebepler, vasıtalar.
fikren: fikir ile, düşünerek, zihnen.
fütuhat: zaferler, fetihler, galibiyetler.
hakikî: gerçek.
hayat-ı dünyeviye: dünyaya ait olan hayat.
hayat-ı uhreviye: uhrevî hayat, ahirete ait olan hayat.
ihbar: haber verme, bildirme.
iman: inanç, itikat.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
inşirah: Kur'ân-ı Kerîm'in 94. suresidir. Mekke'de inmiştir, 8 ayettir.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
kemiyet: bir şeyin adet, miktar ve sayı olarak ifade edilebilen durumu, nicelik.
keyfiyet: bir şeyin nasıl olduğu, nitelik.
maksat: gaye.
Mehdî: bazı hadislere göre kıyamet yaklaşınca zulmü ve şirki ortadan kaldırarak inananlara saadet ve adaleti getirecek Ehl-i Beytin neslinden gelen imam.
mukabil: karşılık.
mü'min: iman eden, inanan.
mütalâa: bir şeyi etraflıca düşünme, dikkatli okuma.
nevî: çeşit, tür.
Resul: Allah'ın elçisi, peygamber.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Rumuzat-ı Semaniye: sekiz işaret anlamında Bediüzzaman Said Nursî'ye ait bir eserin ismi.
sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.
salât: Hz. Peygambere dua; Hz. Muhammed'e Ashabına, ailesine Allah'ın rahmet ve mağfiretini, meleklerin istiğfarını ve mü'minlerin dualarını dileme.
savlet: şiddetli hücum, saldırma.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
sevk: yöneltme, gönderme.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
sine: göğüs.
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
sükût-i ahlâk: ahlâkın azalması, ahlâk düşüklüğü.
şakirt: talebe, öğrenci.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
talebe: öğrenci.
tasdik: doğrulama, onaylama.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.
vazife: görev.
vukuat: vuku bulan şeyler, hâdiseler, olaylar.
zındık: Allah'a ve ahirete inanmayan, Allah'ı inkâr eden, imansız, münkir.

Birden ihtar edildi ki: O gaybî esrarı açacak olan meslekten yüz derece daha ehemmiyetli ve kıymetli ve umumî ihtiyaca medar ve herkes bu zamanda ona şiddetle muhtaç ve İslâmîyetin temel taşları olan hakaik-i imaniye hazinesine hizmet etmeye ve istifadeye zarar gelecekti. En büyük ve en yüksek maksat olan hakaik-i imaniyeyi, ikinci derecede bırakacaktı. Onun için idi ki sure-i [1] اِذَا جَآءَ نَصْرُ اللّٰهِ remzinde, esrar-ı gaybiye gösterildi, birden kapandı, perde indi. Hem bu sır içindir ki, o yolda fazla istihdam edilmedik. Yalnız o meslek-i tevafukiyenin tereşşuhatından Risale-i Nur'un hakkaniyetine bir imza ve cezaletine bir ziynet ve huruf-i Kur'ânîyenin intizamından ve vaziyetinden tezahür eden bir nevi i'caz çıktı. Daha o yolda çalıştırılmadık.

Said Nursi

Rüya Hakkında Isparta'ya Gönderilen Bir Fıkradır.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Hediyeniz, Kastamonu'ya geleceği ânında rüyada gördüm ki, bizlere bir ferman-ı şahâne, manevî bir canipten geliyor, kemal-i hürmetle ellerinden tutup bize getiriyordular. Biz baktık ki, o ferman-ı âli Kur'ân-ı Azîmüşşan olarak çıktı. O halde bu mana kalbe geldi: Demek Kur'ân yüzünden Risale-i Nur'un şahs-ı manevisi ve biz şakirtleri, bir terfi ve terakki fermanını âlem-i gayptan

1. Allah'ın yardımı geldiği zaman. (Nasr Sûresi: 1.)

âlem-i gayp: gayp âlemi, görünmeyen, fakat varlığı kesin olan ve mahiyeti allah tarafından bilinen başka dünyalar.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
canip: yan, yön, cihet, taraf.
cezalet: ahenkli, akıcı ve güzel ifade.
ehemmiyetli: önemli.
esrar: sırlar, gizli hakikatler.
esrar-ı gaybiye: gaybî sırlar, görünmeyen sırlar.
ferman: emir, buyruk.
ferman-ı âli: yüce, yüksek ferman.
ferman-ı şâhâne: padişaha yakışır ferman, padişah fermanı.
fetih: zafer, galibiyet.
fıkra: kısım, bölüm.
gaybî: gaypla ilgili, görünmeyenlere ait.
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.
hakkaniyet: hak ve adalete uygunluk, hak ve doğruluktan ayrılmama.
huruf-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın harfleri.
i'caz: mucizelik, insanların benzerini yapmaktan âciz kaldıkları şeyi yapmak.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
intizam: düzenlilik, düzgünlük.
istifade: faydalanma, yararlanma.
istihdam: bir hizmette kullanma, çalıştırma.
kemal-i hürmet: hürmetin mükemmelliği, tam ve kusursuz mükemmel hürmet.
Kur'ân-ı Azîmüşşan: şan ve şerefi yüce olan Kur'ân.
maksat: gaye.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
medar: sebep, vesile.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem.
meslek-i tevafukiye: Kur'ân'da ve hadislerdeki uygunlukları bulma mesleği.
Nasr: Kur'ân-ı Kerîm'in 110. suresi.
nevî: çeşit, tür.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
sır: gizli hakikat.
Sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatten meydana gelen manevî şahıs.
şakirt: talebe, öğrenci.
terakki: yükselme, ilerleme.
tereşşuhat: damlamalar, sızıntılar.
terfi: yükselme, rütbe alma.
tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.
umumî: genel.
vaziyet: durum.
ziynet: süs.

alacağız. Şimdi tabiri ise, o fermanı temsil eden masumların kalemiyle manevi tefsir-i Kur'ân'ı aldığımızdır.

Bu rüyanın şimdiki tabiri çıkmadan bir iki saat evvel Feyzi ile Emin'in gösterdikleri tabir dahi haktır, ehemmiyetlidir. Hem bu medar-ı sürur ve ferah olan hediye-i nuraniyeyi bir hiss-i kablelvukuyla benim ruhum tam hissetmiş, akla haber vermemişti ki, o gelmeden iki gün evvel, Feyzi ve Emin'in fıkrasında beyan edilen, rüyayı gördüğüm gecenin gününde, sabahtan akşama kadar ve ikinci günü de kısmen hiç görmediğim bir tarzda bir sevinç, bir sürur hissedip mütemadiyen bir bahaneyle ferahımı izhar edip, otuz kırk defa tebessümle güldüm. Hem ben ve hem Feyzi, taaccüp ve hayret ettik. Otuz günde bir defa gülmeyen, bir günde otuz defa gülmek bizleri hayrette bıraktı. Şimdi anlaşıldı ki, o sürur, o sevinç mezkûr manevi fermanı temsil eden masumların ve ümmîlerin kalemlerinin yazıları, nesl-i âtînin sahaif-i hayatlarına, âlem-i İslâmın sahife-i mukadderatına ve ehl-i imanın istikbalinin defterlerine neşr-i envar edeceklerinin ve o masumların halis ve sâfi amelleri ve hizmetleriyle sahife-i amalimizde hasenatlarını yazıp kaydetmesinin ve Risale-i Nur Şakirtlerinin istikbalinin mukadderatını mesudâne idamesinin haberini veren, o hediyeden ve daha gelmeden geliyordu. Ben, o azim yekûndan hisseme düşen binden bir cüz'ü ruhen hissedilmiş, beni mesrurâne heyecana getirmişti.

Evet, böyle yüzer masumların makbul amelleri ve reddedilmez duaları sair kardeşlerimin defterlerine geçmesi

âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
amel: fiil, iş.
azîm: büyük.
bahane: asıl sebebi gizlemek için ileri sürülen uydurma sebep.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cüz: kısım, parça.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ehemmiyetli: önemli.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
evvel: önce.
ferah: gönül açıklığı, sevinç, sevinme.
ferman: emir, buyruk.
fıkra: kısım, bölüm.
hâk: doğru, gerçek, hakikat.
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
hasenat: iyi ameller, iyi işler, hayırlar.
haşiye: dipnot.
hediye-i nuraniye: nurlu, aydınlatan hediye.
hisse: pay, nasip.
hiss-i kablelvuku: Bir şeyi vukuundan önce hissetme, bir hâdisenin gerçekleşmesinden önce kalbe doğması.
idame: devam ettirme, sürdürme.
istikbal: gelecek.
izhar: gösterme, açığa vurma.
kısmen: kısmî olarak, bazı yönden.
makbul: kabul edilmiş, geçerli.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
medar-ı sürur: sevinç ve neşe vesilesi, sebebi.
mesrurane: sevinçli bir şekilde, sevinerek, memnun olarak.
mesudane: mutlu bir şekilde, saadet içerisinde.
mezkûr: zikredilen, adı geçen, anılan.
mukadderat: Allah tarafından ezelde takdir olunmuş şeyler, ileride meydana gelecek haller ve olaylar, alın yazısı.
mütemadiyen: sürekli olarak, devamlı.
nesli ati: gelecek nesil.
neşr-i envar: nurların yayılması, nurların dağıtılması, nurların saçılması.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
ruhen: ruh ile.
sâfi: samimî, hâlis, saf.
sahaif-i hayat: hayat sayfaları; yıllar.
sahife-i a'mal: amellerin sayfası; yapılan işlerin yazılmış olduğu sayfa.
sahife-i mukadderat: Allah tarafından takdir edilen şeylerin bulunduğu sayfa, kader sayfası.
sâir: diğer, başka, öteki
sürur: sevinç, mutluluk.
şakirt: talebe, öğrenci.
taaccüp: şaşma, hayret etme, şaşakalma.
tabir: yorum, yorumlama.
tarz: biçim, şekil.
tebessüm: gülümseme.
tefsir-i Kur'ân: Kur'ân tefsiri, Kur'ân'ın açıklaması.
temsil: vekil, yerine geçme.
ümmî: okuma yazması olmayan, okumamış.
yekûn: toplam, tutar.

misilli, benim gibi bir günahkârın sahife-i amaline dahi girmesi, binler sürur ve sevinç verir. Böyle karanlık bir zamanda, bu ağır şerait altında böyle masumâne ve kahramanâne çalışmak için, biz, hem o masumları, hem o ümmîleri, hem onların muallimlerini, hem peder ve validelerini, hem köylülerini, hem Anadolu'yu, hem memleketlerini, tebrik ederiz. O mübarek masumların ve ümmîlerin herbirisine birer hususi teşekkür ve tebrikname yazmak elimden gelseydi yazacaktım.

Said Nursi

EMİN VE FEYZİ'NİN ISPARTALI KARDEŞLERİNE GÖNDERİLMİŞ BİR FIKRASIDIR.

Isparta'da bulunan kardeşlerimize,

Lâtif bir rüyanın kadere ait bir meseleyi, şuhud derecesinde bize kanaat verdiği gibi, o lâtif rüyanın ciddi ikinci parçası bizlere manevi bir müjde ve beşaret verdiği cihetle, siz kardeşlerimize beyan ediyoruz. Şöyle ki:

Üstadımız rüyada görüyor ki: Ben, yani Feyzi ile beraber gezmeye çıkıyoruz. Giderken, birden Üstadımıza söylüyorum ki: "Buradan ben ayının tesbihini toplayacağım." Üstadım da bakıyor ki, beyaz ipler gibi dolaşmış birşey görüyor. Bu acip güldürecek sözümden ve ayıya tesbih isnat etmek vaziyetimden çok şiddetli gülerek uyanmış. Uyandıktan sonra da gülmüş. Akşama kadar hiç görülmemiş bir tarzda, yirmi otuz defa o hâdise-i nevmiyeyi gülerek benimle mülâtefe etti. Münasebet

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
beşaret: müjde.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
ciddî: gerçek olarak, hakikaten.
cihet: yön.
evvel: önce.
fıkra: kısım, bölüm.
günahkâr: günahlı, günah işlemiş.
hâdise-i nevmiye: uykuda olanlar, rüyadaki hâdiseler.
haşiye: dipnot.
hususî: özel.
isnâd: dayandırma.
kader: İlahî hüküm; Cenab-ı Hakk'ın takdir ve tayin etmesi.
kahramanane: kahramanca, yiğitçe, cesurca.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
lâtif: tatlı, hoş.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
masumâne: masumca, suçsuz ve günahsız bir şekilde.
mesele: önemli konu.
misilli: gibi, benzeri.
muallim: ders veren, öğretmen.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
mülâtefe: şaka yollu takılmak, iltifatta bulunmak.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ
peder: baba.
sahife-i a'mal: amellerin sayfası; yapılan işlerin yazılmış olduğu sayfa.
sürur: sevinç, mutluluk.
şerait: şartlar.
şuhut: gözle görme, müşahede.
tarz: biçim, şekil.
tebrikname: tebrik yazısı, kutlama yazısı.
tesbih: Allah'ı bütün kusur ve noksan sıfatlardan uzak tutma, Cenab-ı Hakk'ı şanına layık ifadelerle anma.
teşekkürname: teşekkür bildiren yazı, teşekkür yazısı.
ümmî: okuma yazması olmayan, okumamış.
valide: ana, anne.
vaziyet: durum.

olmayan bazı şeylerle tabire çalıştıksa da tabire münasebet tutmadı. Sonra aynı ikinci günün aynı saatinde, bana benzeyen bir dost -ki, rüyada Üstadıma benim suretimde görünmüş- Üstadımızın yanına geldi. Dedi ki: "Ayının yağını toplayanlardan alıp ve müezzin ve tesbih yapan bir adamın tavsiyesiyle mühim bir adama, her sabah hastalık için yutmasını nasıl görüyorsun?" Üstadımız da, rüyada güldüğü gibi aynen öyle gülmüş. Birden rüya hatırına gelip bu acip ve aynı aynına tabiri kemal-i taaccüp ve hayretle karşılayıp ona demiş: "Sakın istimal etmesin."

Yirmi Sekizinci Mektubun Birinci Risalesinin Altıncı Nüktesinde rüya-yı sadıka, kader-i İlahinin herşeyi ihata ettiğine bir hüccet-i katıa hükmünde Üstadımızın binler tecrübeyle gördüğü gibi, aynen bu vakıa dahi bizlere şuhud derecesinde kat'î ispat etti ki: "*Hâdisat, vücuda gelmeden evvel mukadderdir, malûmdur, muayyendir, kader-i İlahinin mizanlarıyla geliyor"* diye, bu rükn-i imaniye bize gayet kat'î bir numune oldu.

Hem rüyanın ikinci tabakasında Üstadımız görüyor ki, Risale-i Nur'un heyetine bir ferman geliyor. Birden geldi, o kudsi ferman Kur'ân çıktı. Bunun tabiri, aynı günün aynı tecrübe saatinde, Kur'ân'ın Hizbü'l-Ekberi ümit edilmediği bir vakitte, Âsiye Hanımın hanesinde etrafı tezyin edilen Hizbü'l-Ekberi yüz senelik bir güzel kap içinde, o kabın, üstünde sırmayla padişahların mühim fermanlarında tuğra-i şahane işlenmiş olduğunu gördük.

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
âdet-i müstemirre: yerleşmiş alışkanlıklar ve gelenekler.
evvel: önce.
ferman: emir, buyruk.
gayet: son derece.
hâdisat: hâdiseler, olaylar.
hane: ev.
heyet: şekil, suret, görünüş.
Hizbü'l-Ekber: Bediüzzaman'ın Tefekkürname adlı eserine aldığı bir bölüm; bir tefekkür ve dua risalesi.
hüccet-i katıa: kat'i ve kesin delil, hiç bir şüpheye mahal bırakmayan delil.
hükmünde: değerinde, yerinde.
ihata: kuşatma, içine alma.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
istimâl: kullanma.
kader-i İlâhî: İlâhî kader, Allah'ın kader kanunu.
kat'i: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
kemal-i taaccüp: tam hayrette kalmak.
kısmen: kısmî olarak, bazı yönden.
kudsî: mukaddes, yüce.
lâtif: tatlı, hoş.
malûm: bilinen, bilinir olan.
mizan: terazi, ölçü.
muayyen: belirli.
mukadder: Allah tarafından ezelde takdir olunmuş.
müezzin: ezan okuyan kimse.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ.
nükte: ince manalı, düşündürücü söz.
nümune: örnek.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
rükn-i imaniye: imana ait esas, imanın esası.
rüya-yı sadıka: doğru rüya, makbul ve muteber kimselerin gördükleri şekilde, dünyada hakikatları çıkan sadık rüya.
sırma: inceltilmiy altın ve ya gümüş tel.
suret: biçim, görünüş.
şuhut: gözle görme, müşahede.
tabaka: derece, kat.
tabir: yorum, yorumlama.
tesbih: Allah'ı bütün kusur ve noksan sıfatlardan uzak tutma, Cenab-ı Hakk'ı şanına layık ifadelerle anma.
tezyin: süsleme, ziynetlendirme.
tuğra: mühür, damga, tura
tuğra-yı şahane: padişah mührü.
vakıa: olay.

Üstadımız dedi ki: Ferman geldi diye Kur'ân çıktı. Şimdi de, Kur'ân'ın Hizbü'l-Ekberi geldi. Üstünde ferman tuğrası bulunduğundan, Risale-i Nur'un heyetine beşaretli ve medar-ı feyiz ve terakki bir ferman-ı Rabbanî hükmüne geçeceğini rahmet-i İlahiyeden bekleriz. Hem bu tabirden az sonra sizlerin kıymettar hediyelerinizi aldık ki, rüyanın tam tabiri çıktı. Orada bulunan umum kardeşlerimize selam, arz-ı hürmet eder, dualarınızı isteriz.

Risale-i Nur talebelerinden

Emin, Feyzi

* * *

Isparta'ya gönderilen bir mektup,

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Namaz tesbihatının sırrına göre, nasıl ki namazdan sonra tesbih ve zikir ve tehlille bir hatme-i muazzama-i Muhammediye (a.s.m.) ve zikir ve tesbih eden ve ru-yi zemin kadar geniş bir halka-i tahmidat-ı Ahmediye (a.s.m.) dairesine tasavvuran ve niyeten girmek medar-ı füyuzat olduğu gibi, biz dahi, Risale-i Nur'un geniş dairesine ve halka-i envarında ders alan ve çalışan binler masum lisanların ve mübarek ihtiyarların dualarına ve amal-i salihalarına hissedar olmak ve âmin demek hükmünde olan, tayy-ı mekân ederek, gıyaben omuz omuza, diz dize bulunmak hayaliyle ve niyetiyle ve tasavvuruyla

a'mal-i saliha: salih ameller, Allah'ın rızasına uygun yapılmış iyi ve hayırlı işler.
âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
arz-ı hürmet: hürmet, saygı gösterme, saygı duyduğunu bildirme.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
beşaret: müjde.
daire-i ders: ders dairesi.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
ferman-ı Rabbanî: her şeyi terbiye ve idare eden Allah'ın emri, buyruğu.
hakikî: gerçek.
halka-i envar: nurlardan meydana gelmiş halka.
halka-i tahmidat-ı Ahmediye: Peygamberimizin Allah'ı övüp hamd etmelerinden olan halka.
hatme-i muazzama-i Muhammediye: Hz. Muhammed (a.s.m) okunan bütün dua, salavat, tesbih ve tehliller.
hayalen: hayalî bir şekilde.
heyet: şekil, suret, görünüş.
hissedar: hisse sâhibi, hissesi olan.
hükmünde: değerinde, yerinde.
hükmüne: yerine, değerine.
kıymettar: kıymetli, değerli.
lisan: dil.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
medar-ı feyiz: feyiz sebebi, bereketlenme, nurlanma, faydalanma sebebi, inayet vesilesi.
medar-ı füyuzat: feyizlerin sebebi, inayet vesilesi.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
niyeten: niyet olarak.
rahmet-i İlâhiye: Allah'ın sonsuz rahmeti, İlâhî rahmet.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
rûy-i zemin: yeryüzü.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
sır: gizli hakikat.
tabir: yorum, yorumlama.
talebe: öğrenci.
tasavvur: bir şeyi zihinde düşünme, tasarlama
tasavvuren: tasavvur olarak, zihinde tasarlamak suretiyle.
tayy-ı mekân: mekanı ortadan kaldırma, mekanı atlarcasına geçme.
tehlil: Allah'dan başka ilâh olmadığını ifade etme; lâ ilâhe illâllah sözünü tekrarlama, lâ ilâhe illâllah deme.
terakki: yükselme, ilerleme.
tesbih: Allah'ı bütün kusur ve noksan sıfatlardan uzak tutma, Cenab-ı Hakk'ı şanına layık ifadelerle anma.
tesbihat: tesbihler, Cenab-ı Hakkın bütün noksan sıfatlardan uzak ve bütün kemal sıfatlara sahip olduğunu ifade eden sözler.
umum: bütün.
zikir: Allah'ın adlarını anarak dua etme, Allah'ı anma.

kendimizi fevkalhad bahtiyar biliyoruz. Hususan ahir ömrümde böyle kıymettar, masum manevi evlâtları ve yüzer Abdurrahman'ları bulmak, benim için dünyada bir cennet hayatı hükmüne geçiyor.

Geçen Ramazan-ı Şerifte, hastalığım münasebetiyle, herbir kardeşim benim hesabıma birer saat çalışmalarının pek büyük neticesini aynelyakîn ve hakkalyakin gördüğümden, böyle duaları reddedilmez masumların ve mübarek ihtiyarların ve üstadlarının, benim hesabıma olan duaları ve çalışmaları benim Risale-i Nur'a hizmetimin uhrevî bir netice-i bâkiyesini dünyada gösterdi.

اَلْبَاقِي هُوَالْبَاقِي [1]

Kardeşiniz
Said Nursi

RİSALE-İ NUR'UN KÜÇÜK VE MASUM ŞAKİRTLERİ

Risale-i Nur'un küçük ve masum şakirtlerinden elli altmış talebenin yazdıkları nüshaları bize de gönderilmiş, biz de o parçaları üç cilt içinde cem ettik hem o masum şakirtlerin bazılarını isimleriyle kaydettik. Mesela: Ömer on beş yaşında, Bekir dokuz yaşında, Hüseyin on bir yaşında, Hafız Nebi on iki yaşında, Mustafa on dört yaşında, Mustafa on üç yaşında, Ahmed Zeki on üç yaşında, Ali on iki yaşında, Hafız Ahmed on iki yaşında. Bu yaşta daha çok çocuklar var, uzun olmasın diye yazılmadı.

1. Bâkî olan ancak Allah'tır.

ahir ömür: ömrün son devresi, hayatın son demleri.
aynelyakîn: gözle görür derecede inanma; bir şeyi görerek ve seyrederek bilme.
bahtiyar: bahtlı, talihli, mutlu.
cem: toplama, bir araya getirme
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
evlât: çocuklar.
fevkalhad: haddinden fazla, haddinin üstünde.
hakkalyakin: imanî meselelerin hakikatini tam olarak anlama.
hususan: bilhassa, özellikle.
hükmüne: yerine, değerine.
kalben: kalp ile, kalpten; içten ve samimî olarak.
kıymettar: kıymetli, değerli.
lisanen: sözle, şifahen, ağızdan konuşarak.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
münasebet: vesile, -dan dolayı.
netice-i bâkiye: elde kalan sonuç; sona kalan, geriye kalan.
nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.
Ramazan-ı Şerif: mübarek, şerefli Ramazan ayı.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
şakirt: talebe, öğrenci.
talebe: öğrenci.
uhrevî: ahirete dair, ahirete ait.

İşte bu masum çocukların Risaletü'n Nur'dan aldıkları derslerinin ve yazdıklarının bir kısmını bize göndermişler Bizde onların isimlerini bir cetvelde derç ettik. Bunların bu zamanda bu ciddi çalışmaları gösteriyor ki, Risale-i Nur da öyle bir manevi zevk ve cazibedar bir nur var ki, mekteplerde çocukları okumaya şevkle sevk etmek için icad ettikleri her nevi eğlence ve teşviklere galebe edecek bir lezzet, bir sürur, bir şevk, Risaletü'n Nur veriyor ki, çocuklar böyle hareket ediyorlar. Hem bu hal gösteriyor ki, Risale-i Nur kökleşiyor. İnşaallah, daha hiçbir şey onu koparamayacak; ensal-i atiyede devam edecek.

Aynen bu masum küçük şakirtler gibi, Risale-i Nur'un cazibedar dairesine giren ümmi ihtiyarların dahi kırk-elli yaşından sonra Risale-i Nur'un hatırı için yazıya başlayıp yazdıkları kırk elli parça, iki üç mecmua içinde derc ettik. Bu ümmi ihtiyarların ve kısmen çoban ve efelerin, bu zamanda, bu acip şerait içinde, herşeye tercihan Risale-i Nur a bu surette çalışmaları gösteriyor ki, bu zamanda Risaletü'n Nur a ekmekten ziyade ihtiyaç var ki, harmancılar, çiftçiler, çobanlar, yörük efeleri, hacat-ı zaruriyeden ziyade Risalei'n Nur'a çalışmaları, Risaletü'n Nur' un hakkaniyetini gösteriyorlar.

Bu ciltte az ve sair altı cild-i ahirde masumların ve ihtiyar ümmilerin yazılarının tashihinde çok zahmet çektim. Vakit müsaade etmiyordu. Hatırıma geldi ve manen denildi ki: Sıkılma! Bunların yazıları çabuk okunmadığından, acelecileri yavaş yavaş okumaya mecbur ettiğinden, Risale-i Nur'un gıda ve taam hükmündeki hakikatlerinden

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
cazibedar: çekici, cazibeli.
ciddî: gerçek olarak, hakikaten.
cild-i aher: başka, diğer cilt, diğer kitap.
derc: sokma, içine alma.
efe: Ege yöresi köy delikanlısı.
ensal-i atiye: gelecek kuşaklar, müstakbel nesiller.
galebe: galip gelme, üstünlük.
hâcât-ı zaruriye: zorunlu ihtiyaçlar, gerekli ihtiyaçlar.
hakaik: hakikatler, doğrular, gerçekler.
hakikat: gerçek, esas
hükmünde: değerinde, yerinde.
icat: vücuda getirme, yoktan var etme.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
kısmen: kısmî olarak, bir kısım.
manen: mana bakımından, manaca.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
masum: suçsuz, kabahatsiz, günahsız.
mecmua: toplanıp, biriktirilmiş, düzenlenmiş yazıların hepsi.
müsaade: izin; elverişli, uygun olma durumu.
nevî: çeşit, tür.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
nümune: örnek.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sâir: diğer, başka, öteki.
sevk: yöneltme.
suret: biçim, şekil, tarz.
sürur: sevinç, mutluluk.
şakirt: talebe, öğrenci.
şerait: şartlar.
şevk: şiddetli arzu, istek; keyif, neşe.
taam: yemek, yiyecek.
tashih: düzeltme, yanlışını giderme.
tercihan: tercih ederek, öncelikli olarak.
ümmî: okuma yazması olmayan, okumamış.
zahmet: sıkıntı, eziyet, meşakkat.
ziyade: çok, fazla.

hem akıl, hem kalb, hem ruh, hem nefis, hem his, hisselerini alabilirler. Yoksa, yalnız akıl cüz i bir hisse alır, ötekiler gıdasız kalabilirler. *Risale-i Nur, sair ilimler ve kitaplar gibi okunmamalı. Çünkü ondaki iman-ı tahkiki ilimleri, başka ilimlere ve marifetlere benzemez. Akıldan başka çok letaif-i insaniyenin kut ve nurlarıdır.*

Elhasıl: Masumların ve ümmi ihtiyarların noksan yazılarında iki fayda var:

BİRİNCİSİ: Teenni ve dikkatle okunmaya mecbur etmektir.

İKİNCİSİ: O masumane ve halisane ve samimi ve tatlı dillerinden, derslerinden Risale-i Nur'un şirin ve derin meselelerini lezzetli bir hayretle dinlemek ve ders almaktır.

Said Nursi

* * *

Isparta'ya gönderilen bir fıkradır

Risaletü'n-Nur, kendi sadık ve sebatkar şakirtlerine kazandırdığı çok büyük kâr ve kazanç ve pek çok kıymettar neticeye mukabil fiyat olarak, o şakirtlerden tam ve halis bir sadakat ve daimi ve sarsılmaz bir sebat ister.

Evet, Risaletü'n Nur on beş senede kazanılan kuvvetli iman-ı tahkikiyi on beş haftada ve bazılara on beş günde kazandırdığını, yirmi senede, yirmi bin zat tecrübeleriyle şahadet ederler.

cüz'î: küçük, az.
daimî: sürekli, devamlı.
elhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca.
fıkra: kısım, bölüm.
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
halisâne: temiz kalplilikle, samimî bir şekilde, sırf Allah rızasını gözeterek.
hisse: pay, nasip.
ilim: bilgi, marifet.
iman-ı tahkiki: tahkikî iman, imana dair bütün meseleleri inceleyip delil ve bürhan ile inanma.
kıymettar: kıymetli, değerli.
kut: yiyecek, rızık.
letaif-i insaniye: insanın manevî duyguları.
marifet: bilme, derin bilgi.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
masumâne: masumca, suçsuz ve günahsız bir şekilde.
mesele: önemli konu.
mukabil: karşılık.
nefs: kişinin kendisi, iyiliğe de kötülüğe de meyli olan duygu.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
sadâkat: bağlılık, doğruluk.
sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.
sâir: diğer, başka, öteki.
sebat: sözünde durma, kararlı olma, azimlilik.
sebatkâr: sebat eden, sözünde ve kararında duran, vazgeçmeyen, sebatlı.
şahadet: şahit olma, şahitlik, tanıklık
şakirt: talebe, öğrenci.
teennî: acele etmeden, dikkatli ve düşünerek davranma.
ümmî: okuma yazması olmayan, okumamış.
zat: kişi, şahıs.

Hem, iştirak-i amal-i uhreviye düsturuyla, herbir şakirdinin, herbir günde binler halis lisanlarla edilen makbul duaları ve binler ehl-i salâhatin işledikleri amal-i salihanın misil sevaplarını kazandırıp, herbir hakikî sabit ve sebatkar şakirtlerini amelce binler adam hükmüne getirdiğini delil, kerametkârâne ve takdirkarane İmam-ı Ali'nin Radıyallahü Anhın üç ihbarı ve keramet-i gaybiye ve Gavs-ı Âzamdaki tahsinkârâne ve teşvikkârâne beşareti ve Kur'ân-ı Mucizü'l-Beyanın kuvvetli işaretle o halis şakirtler, ehl-i saadet ve ehl-i Cennet olacaklarına müjdesi pek kat'î ispat ederler. Elbette böyle bir kazanç, öyle bir fiyat ister.

Madem hakikat budur, Risale-i Nur dairesinin yakınında bulunan ehl-i ilim ve ehl-i tarikat ve sofî meşrep zatlar onun cereyanına girmek ve ilim ve tarikattan gelen sermayeleriyle ona kuvvet vermek ve genişlemesine çalışmak ve şakirtlerini teşvik etmek ve bir buz parçası olan enaniyetini, tam bir havuzu kazanmak için o dairedeki âb-ı hayat havuzuna atıp eritmek gerektir ve elzemdir. Yoksa, başka bir çığır açmakla hem o zarar eder, hem bu müstakim ve metin cadde-i Kur'ânîyeye bilmeyerek zarar verir, belki zındıkaya bilmeyerek bir nevi hesabına geçer.

Said Nursi

* * *

a'mal-i saliha: salih ameller, Allah'ın rızasına uygun yapılmış iyi ve hayırlı işler.
âb-ı hayat: hayat suyu.
amel: fiil, iş.
ashab-ı Cennet: Cennet ashabı, Cennetlikler.
Bâkî: yok olmayan, sürekli ve kalıcı olan bütün varlıklar yok olduktan sonra da var olacak tek varlık; Allah.
beşaret: müjde.
cadde-i Kur'âniye: Kur'ân'ın gösterdiği, çizdiği yol. Kur'ân'ın büyük, geniş ve sağlam caddesi, ehli sünnet yolu, Kur'ân yolu.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
düstur: kaide, esas, prensip.
ehl-i ilim: ilim sahipleri, ilim adamları.
ehl-i saadet: saadete ulaşanlar, mutluluğu yakalayanlar, bahtiyar olanlar.
ehl-i salâhat: salih kimseler, namuslu, doğru, adaletli olan kimseler.
ehl-i tarikat: tarikat ehli, kalbini dünyanın fani işlerinden ayırıp, Allah sevgisi ile bağlayan kimseler.
elzem: daha (en, pek) lâzım, lüzumlu, gerekli.
enaniyet: kendini beğenme, bencillik, egoistlik.
Gavs-ı azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
hakikat: gerçek, doğru.
hakikî: gerçek.
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen.
hükmüne: yerine, değerine.
ihbar: haber verme, bildirme.
ilim: bilgi, marifet.
ispat: doğruyu delillerle gösterme.
iştirak-i â'mâl-i uhreviye: ahirete ait olan işlerdeki ortaklık, ahiretle ilgili amellere ortak olma.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
keramet-i gaybiye: gaybla ilgili keramet, istikbal ile alâkalı keramet.
kerametkârane: kerametli bir şekilde, keramet gösterircesine.
Kur'ân-ı Mucizül Beyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.
lisan: dil.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
makbul: kabul edilmiş, geçerli.
metin: sağlam ve dayanıklı; kolaylıkla sarsılmayan, telaşa düşmeyen ve korkuya kapılmayan.
misil: benzer, eş, kat.
müstakim: temiz, namuslu, doğru, ahlâklı, istikamet sahibi.
nevî: çeşit, tür.
Radıyallahü Anh: Allah ondan razı olsun.
rakîbâne: rakip olarak, birbirine üstünlük sağlamaya çalışırcasına.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan.
sebatkâr: sebat eden, sözünde ve kararında duran, vazgeçmeyen, sebatlı.
sofîmeşrep: tasavvuf ehli, riyazet ve nefisle mücahede ile hakikate ermeye çalışan.
şakirt: talebe, öğrenci.
takdirkârâne: takdir edene yakışır şekilde, takdir ederek.
tarikat: Allah'a ulaşmak için şeyhin gözetiminde müridin takip edeceği terbiye usul ve yolu.
teşvikkârâne: teşvik ederek, isteklendirerek, şevke getirerek.
zat: kişi, şahıs.
zındıka: dinsizlik, inançsızlık.

LÂTİF BİR TEVAFUKA İŞARET EDEN BİR FIKRADIR.

Otuz altı yapraktan ibaret ve İmam-ı Ali'nin fevkalâde takdirine mazhar olan Otuz İkinci Sözün kendi kendine gelen beş bin yedi yüz on beş tevafuku, Risaletü'n-Nur'un bu havalideki gayet mühim bir talebesi olan Ahmed Nazif'in nüshasında çıkmıştır. Demek o Risalenin hatt-ı hakikîsine rastgelmiş ki, bu harika kerameti göstermişler.

Hem iki Hüsrev'i Risale-i Nur dairesine ve Bekir Sıdkı'ya kerametini gösterip, iman getiren ve tılsım-ı kâinatın üçte birisini halleden, on beş yapraktan ibaret olan Otuzuncu Sözüne kahraman Nazif'in nüshasında tekellüfsüz üç bin sekiz yüz otuz beş tevafuku... Biz, gözümüzle bu keramet-i tevafukıye-i Nuriyeyi gördük. **(HAŞİYE)**

Halil, Hilmi,
Salâhaddin, Emin, Feyzi
Said Nursî

* * *

HAFIZ MUSTAFA'NIN BİR FIKRASIDIR.

Aziz Üstadım,

O cereyanın hücumu ânında köyümüzde nahiye müdürü ve daha zahiren mühim memurlar bulunduğu halde, şifahen isimlerimizle ihbar edip taharri ettirmek

---

HAŞİYE: Bu risalede *elif*lerin mecmuu yüz kırk dört çıkmış; tam tamına Said olup müellifinin imzasını gösteriyor.

aziz: izzetli, muhterem, saygın.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
fevkalâde: olağanüstü.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
gayet: son derece.
hall: çözme, karışık bir meseleyi şüphe edilmeyecek derecede açıklama.
hârika: olağanüstü.
haşiye: dipnot
hatt-ı hakikî: gerçek hat, yazı.
havali: bölge, etraf, çevre, civar.
hücûm: saldırma.
ibaret: meydana gelen, oluşan.
ihbar: haber verme, bildirme.
iman: inanç, itikat.
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.
keramet-i tevafukiye-i Nuriye: Risale-i Nur'daki olağanüstü uygunluklar.
lâtif: tatlı, şirin.
mazhar: nail olma, şereflenme.
mecmu: toplam, tüm.
müellif: eser telif eden, yazan
mühim: önemli, ehemmiyetli.
nahiye: kaza ve köy arasındaki kademe, bucak.
nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
şifahen: şifahî, ağızdan, sözle, yazılı olmayarak.
taharri: arama, araştırma.
takdir: kıymet verme, beğenme.
talebe: öğrenci.
tekellüf: gösteriş, yapmacık, sahte tavır.
tevafuk: uyma, uygunluk, birbirine denk gelme.
tılsım-ı kâinat: kâinatın tılsımı, evrenin gizli sırrı.
zahiren: görünüşte.

istedikler ihalde, Hazret-i Esadullah Ali Kerremallahu Vechehu ve Gavs-ı Âzam gibi çok manevi üstadlarımızın manevi yardımlarıyla akim kalıp, hattâ o memurları aleyhimize değil, lehimize manevî darbeleriyle çevirdiler.

اَلْفُ اَلْفِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي [1]

Mektubu mütalâa ettik. Aciptir ki, bizim kusurumuzdan ve ufacık ihtiyatsızlığımızdan gelen o tesirsiz cereyanı haber veriyor gördük. Çünkü, "Bir kısım avam-ı nas ve bid'alara tabi bir kısım ulema-i zahir, hakikaten kendilerinin pis ve dalâlet bataklığından giden yollarında arkadaşlık etmeyen ve bir cadde-i kübrayı bulan Risaletü'n-Nur Şakirtlerini zemmediyor" diye sizden gelen o mektup haber veriyordu. Hakikaten öyle oldu. Mektuptan birgün sonra, merakı mucip üzerimizde hiçbir tesir kalmadı.

Talebeniz
Hafız Mustafa

* * *

EMİN VE FEYZİ'NİN ISPARTA'DAKİ KARDEŞLERİNE YAZDIĞI BİR FIKRADIR.

Evet, Isparta'da bulunan kardeşlerimizin haber verdikleri bu ehemmiyetli hâdise-i taarruziyeye teşebbüs vukuu zamanında muhaberemiz kesildiği halde, mütemadiyen her vakit Üstadımız, aynı taarruza maruz bulunuyoruz gibi bizi (yani Feyzi ve Emin'i) ikaz ediyordu. "Dikkat ediniz, dört cihetle bize taarruz var. Demir gibi sebat ediniz;

1. Milyon kere elhamdülillah. Bu Rabbimin fazlındandır.

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
akim: neticesiz, sonu yok, başarısız.
aleyh: karşı, karşıt.
avam-ı nâs: insanların ilmî, irfanı kıt, okuma yazması az, fikren zayıf olanları.
bid'a: dinin aslına uymayan adet ve uygulamalar.
cadde-i kübra: en büyük cadde, en selametli yol, Kur'an yolu.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
cihet: yön.
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.
ehemmiyetli: önemli.
fıkra: kısım, bölüm.
Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
hâdise-i taarruziye: sataşma, ilişme hâdisesi, olayı.
hakikaten: hakikat olarak, doğrusu, gerçekten.
ihtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme.
ikaz: uyarı.
Kerremallahu vecheh: Allah veçhini mükerrem kılsın, anlamında dua olup Hz. Ali çocukluktan beri, Allah'a secde ettiğinden; hiç putlara secde ve ibadet etmediği için onun ismi anıldığında söylenir.
leh: onun tarafına, ondan yana, birinin faydası için yapılan hareket.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
maruz: bir şeyin etkisi ve tesiri altında bulunma.
mucip: icap eden, gerektiren.
muhabere: haberleşme.
mütalâa: bir şeyi etraflıca düşünme, tetkik etme.
mütemadiyen: sürekli olarak, devamlı.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sebat: sözünde durma, kararlı olma, azimlilik.
şakirt: talebe, öğrenci.
taarruz: saldırma, sataşma, ilişme.
tâbi: birinin arkasından giden, ona uyan.
talebe: öğrenci.
tesir: etki.
teşebbüs: girişim, bir işi yapmak için harekete geçme.
ulema-yı zahir: şeriatın mana ve esrarından daha çok, zahirini ve hükümlerini bilen âlimler.
vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme.
zem: yerme, kınama, ayıplama.

bir halt edemezler." Biz de bakıyorduk ki, bizde birşey yok, hissetmiyorduk. Hem o gaybî hâdiseyi bertaraf etmek için mutabık bir mektup bize yazdırdı; size gönderildi.

Risale-i Nur Şakirtlerinden

Emin, Feyzi

* * *

Hulusi Bey'in bir fıkrasıdır.

Lâhika'nın bu defa irsal buyurulan kısmını aldım. Lehülhamd kudsî vazifede istihdamımız devam ediyor. Hakikaten insan, seyyidinin mütenevvi hizmetleri arasında böyle nurlu ve nuranî hizmette bulundurulmasını hissedince, zaten ücretini peşin alan bir köle olduğunu da nazar-ı dikkate alınca, bütün zerrat-ı kâinat kadar dil ile hamdetmek istiyor. Yani kalbinde yanan Elhamdü lillâh kandili, herşeyi müsebbih ve hamid gösteriyor ve güzel bir niyetle, o hamidlerin hamdini ve müsebbihlerin tesbihini ve o şakirlerin şükrünü beraberce seyyidine takdime bir iştiyak hissediyor.

Nurlu ve kudsî mektuplarınız yekdiğerini takip ettikçe, hakikaten tahkikî imanın kemale doğru seyran ettiği görülüyor. Bu aciz kardeşiniz şüphesiz bir surette iman ettim ki: *Şeriat-ı Garra-i Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâmın hakaikına, ruhuna nüfuz etmenin en kısa, en hatarsız, en zevkli tariki, Risalei'n-Nur'a intisapladır.*

âciz: zayıf, güçsüz, zavallı.
Aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.
bahtiyar: bahtlı, talihli, mutlu.
bertaraf: ortadan çıkmış, yok edilmiş.
Elhamdülillâh: Allah'a hamd olsun, Allah'a şükür.
fıkra: kısım, bölüm.
gaybî: gaybla ilgili, bilinmeyenle ilgili.
hâdise: olay.
hakaik: hakikatler, doğrular, gerçekler.
hakikaten: hakikat olarak, doğrusu, gerçekten.
hakikaten: hakikat olarak, doğrusu, gerçekten.
halt: karıştırma, hata etme.
hamd: Allah'a karşı şükran ve memnuniyetini onu överek bildirme.
hâmid: Cenab-ı Hakka hamdü senâ eden, Allah'a şükreden.
hatar: tehlike.
iman: inanç, itikat.
intisap: mensup olma, bağlanma, girme.
irsal: göndermek gönderilmek, yollamak.
istihdam: bir hizmette kullanma, çalıştırma.
iştiyak: aşırı isteme, çok fazla arzu etme.
kandil: lamba.
kemal: olgunluk, mükemmellik, kusursuz, tam ve eksiksiz olma.
kudsî: mukaddes, yüce.
lehü'l-hamd: hamd ve övgü O'nun (Allah) içindir.
mutabık: birbirine uyan, uygun.
müsebbih: tesbih çeken, sübhanallah diyen.
mütenevvi: çeşit çeşit.
nazar-ı dikkat: dikkatli bakma, dikkatli bakış.
nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver.
nurlu: ışıklı, parıltılı.
nüfuz: içe geçme, işleme.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
seyran: gezinme, bakıp seyretme.
seyyid: efendi.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakir: Allah'ın verdiği nimetlere karşılık şükreden.
şakirt: talebe, öğrenci.
şeriat-ı garra-yı Ahmediye: Hz. Muhammed (s.a.v)'ın getirmiş olduğu parlak ve nurlu şeriat.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
tahkikî: araştırma ve inceleme ile ilgili, inandığı şeylerin aslını, esasını bilerek inanma.
takdim: arz etme, sunma.
tarik: yol, meslek, seçilen tarz.
tesbih: Allah'ı bütün kusur ve noksan sıfatlardan uzak tutma, Cenab-ı Hakk'ı şanına layık ifadelerle anma.
vazife: görev.
yekdiğer: bir diğer.
zerrat-ı kâinat: kâinat zerreleri, kâinattaki atomlar.

Evet, *bahtiyar odur ve ona derler ki: Risaletü'n-Nur'a intisap etmiş, bütün mü'minleri kendisine tam hakikî kardeş bilip bu zulmetli asırda iman-ı tahkikî nuruyla cadde-i kübra-yı Ahmediyeyi (a.s.m.) buluyor.* Nihayetsiz şekillere, karışıklıklara rağmen Bismillâh ile açılan Risaletü'n-Nur kapısından girince, tıfıl iken "Ümmetî" diyen Şefîini ciddi sevmek, yani sünnet-i seniyesine ittiba eylemenin muaccel mükâfatı olarak buluyor. Her emri işlerken, bu emri cânib-i Haktan bu ümmete getireni; her nehyi yapmamaya cebrederken, bu nehyi taraf-ı İlâhiden bu ümmete getireni düşüne düşüne, derslerde geçtiği gibi, bütün ömür dakikaları ibadet olabilir. Ve o Habib-i Hüda, o Şefî-i Ruz-i Cezayı her işinde numune etmek azminden mütevellid muhabbet, o Habîbin bulunduğu âleme göçmeyi sevdirecek hale getiriyor ve böylece مُوتُوا قَبْلَ اَنْ تَمُوتُوا[1] sırrı tezahür ediyor.

Tezekkür-i mevt veya rabıta-i mevt

تَفَكُّرُ سَاعَةٍ خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ سَنَةٍ[2]

Elhasıl: Ne ararsak, hep Risaletü'n-Nur'da güneş gibi görünüyor. Risaletü'n-Nur Şakirtleri dikkat etseler, daha bu fâni âlemde iken livaü'l-Hamd-i Ahmedî (aleyhissalâtü vesselâm) altında bulunduklarını inayet-i Hakla anlarlar.

Acizane fehmedebildiğim, şu anda kalbime gelen hakikatlara istinaden diyeceğim ki: *Bu dalâlet ve bid'aların ve dinsizliğin taun ve vebadan daha ziyade ve daha*

1. Ölmeden önce nefisleriniz arzularını terk ederek kendinizi ölmüş biliniz. (Sûfiyyenin sözlerinden. Keşfü'l-Hafâ, 2:291.)
2. Bir saat tefekkür bir sene nafile ibadetten hayırlıdır. Hadîs-i şerif: Keşfü'l-Hafâ, 1:310.)

âcizâne: âciz ve güçsüz bir şekilde.
âlem: dünya.
aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua.
asr: yüzyıl.
azm: kesin karar; kasıt, niyet.
bid'a: dinin aslına uymayan adet ve uygulamalar.
Bismillâh: Besmele, Allah namına, Allah için, Allah'ın adı ve izni ile.
cadde-i kübra-i Ahmediye: Resul-i Ekremin (a.s.m.) gittiği ve tarif ettiği büyük cadde, yol, Kur'ân ve sünnet yolu.
canib-i Hak: Allah tarafı, Hak Teâlâ ciheti.
cebr: zor, zorlama, baskı yapma.
ciddî: gerçek olarak, hakikaten.
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.
elhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca.
fânî: ölümlü, geçici.
fehmetmek: anlamak, kavramak, idrak etmek.
Habîb: sevilen, sevgili.
Habib-i Hüda: Allah'ın sevgilisi.
hakikat: gerçek, esas.
hakikî: gerçek.
iman-ı tahkikî: tahkikî iman, imana dair bütün meseleleri inceleyip delil ve bürhan ile inanma.
inayet-i Hak: her şeyin en doğrusunu yapan Cenab-ı Hakk'ın koruması, yardımı.
istinaden: istinat ederek, dayanarak.
ittiba: tabi olma, uyma, itaat etme.
livâü'l-hamd-i Ahmedî: Hz. Peygamberin (a.s.m.) bayrağı, kıyametten sonra Müslümanların altında toplanacakları sancak.
muaccel: mühletsiz, vadesiz, peşin.
muhabbet: sevgi, sevme.
mü'min: iman eden, inanan.
mükâfat: ödül.
mütevellid: meydana gelmiş, ileri gelmiş, hasıl olmuş.
nehy: yasaklama, dinin yasakladığı işler.
nihayetsiz: sonsuz, sınırsız.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
nümune: örnek.
rabıta-i mevt: ölüm bağı, ölümünü düşünerek dünyanın fânî olduğunu mülâhaza etmekle nefsin desiselerinden kurtulma.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sır: gizli hakikat.
sünnet-i seniye: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) yüce sünneti; yüksek hâl, söz, tavır ve tasvipleri.
şakirt: talebe, öğrenci.
Şefî: günahkarların bağışlanması için Allah'a yalvaran, şefaatçi.
Şefi-i Rûz-i Ceza: Ceza gününün şefaat edecisi.
taraf-ı İlâhî: Allah'a ait olan taraf, Allah'ın tarafı.
taun: veba.
tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma.
tezekkür-i mevt: ölümü hatıra getirmek, anmak.
tıfl: küçük çocuk.
ümmet: Müslümanların tamamı; bütün Müslümanlar.
ummetî: ümmetim manasındaki nidalar.
veba: bir çeşit salgın hastalık.
ziyade: çok, fazla.
zulmet: karanlık, Allah'ın nurundan mahrum olma hâli.

şiddetli sârî illetlerine karşı Risaletü'n-Nur'un getirdiği ve talim ve tefhim ettiği çok hakikatlerden Sünnet-i Ahmediyeye (a.s.m.) temessük dersini en hakikî olarak alan, Risaletü'n-Nur Şakirtleridir. Onlar bu temessük ve intisaplarının, iki kere iki dört eder kat'iyetinde mazhar oldukları inayet-i Rabbaniye şahadetiyle, muaccel mükâfatlarını görüyorlar. Yani, burada sünneti ile dalâlet ve bid'at ve dinsizlik ateşlerinden kurtaran mensup olduğumuz şeriatın mübelliği; burada halâs ve mukavemetle, ahir hayatımızda iman ile, haşr-i ekberde şefaatıyla inşaallah ebedî sevindirecektir diyorlar diye biliyorlar.

اَلْحَمْدُلِلّٰهِ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّى [1]

Madem ki böyle olmuştur; o halde şüphesiz Risaletü'n-Nur'un intişarındaki maksad, şu zamanın insanlarına tahkikî imanı ders vermek, mütehayyirlerini kurtarmak, müteharrîlerini takviye ve tarsin etmek, zındıka ve ehl-i ilhadı iskât ve ilzam etmektir. Amma fitne ateşleri afet halini alan bu zamanda, cam ile elmasın beraber satıldığı bir çarşıda bu mübarek Nurları, yani şanında اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ [2] buyurulan Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyanın hakikî tefsirleri olan Risaletü'n-Nur'un hakaretten sıyaneti için, hem سِرًّا تَنَوَّرَتْ [3] sırr-ı tenvirini Rahîm ve Kerîm Rabbimiz irade ve takdir buyurmuş.

Risale-i Nur Şakirtlerinden
Hulâsi

* * *

1. Allah'a hamd olsun. (Fâtiha Sûresi: 2.) Şüphesiz bu, Rabbimin fazlındandır. (Neml Sûresi: 40.)
2. Şüphesiz ki Kur'ân'ı Biz indirdik ve onu koruyacak olan da Biziz. (Hicr Sûresi: 9.)
3. Gizlice nurlanır.

afet: belâ, musibet, büyük felâket.
ahir hayat: hayatın son devresi.
amma: ama, lakin, ancak.
bid'at: dinin aslında olmayıp sonradan icat edilen şeyler, yeni âdet.
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak.
ebedî: sonu olmayan, daimî, sürekli.
ehl-i ilhad: ilhad ehli, doğru meslek ve dinden, hak yolundan çıkıp bâtıl yola sapan imansızlar, dinsizler.
hakikat: gerçek, esas.
halâs: kurtarma.
haşr-i ekber: en büyük diriliş, toplanma.
illet: hastalık.
ilzam: susturma, cevap veremez hâle getirme.
inayet-i Rabbanîye: her şeyin terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakk'ın yardımı.**intisap:** mensup olma, bağlanma, girme.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
irade: dileme, isteme, bir şeyi yapıp yapmama konusunda için olan iktidar, güç.
iskât: susturma, düşürme, tartışmada cevap veremeyecek hale getirme.
kat'iyet: kat'îlik, kesinlik.
Kerîm: yarattıklarına karşılık beklemeden bağışta bulunan, kullarına nimetler ihsan eden, günahları örten, günah işleyen affeden, Allah.
Kur'ân-ı Mucizül Beyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.
mazhar: nail olma, şereflenme.
mensup: bir şeye veya kimseye bağlı olan, üye.
muaccel: mühletsiz, vadesiz, peşin.
mukavemet: karşı koyma, dayanma, direnme.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
mübelliğ: tebliğ eden, haber veren, bildiren.**müteharrî:** taharri eden, araştıran.
mütehayyir: hayrete düşen, şaşıran.
Rab: besleyen, yetiştiren, verdiği nimetlerle mahlûkatı ıslah ve terbiye eden Allah.
Rahîm: merhamet eden, çok merhametli olan, esirgeyen, koruyan, acıyan Allah.
sârî: sirayet eden, bulaşıcı, salgın.
sırr-ı tenvir: nurlandırma sırrı.
sıyanet: koruma, muhafaza etme.
Sünnet-i Ahmediye: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) sünneti, hâl, söz, tavır ve tasdikleri.
şahadet: şahit olma, şahitlik; açık alamet, işaret.
şefaat: Hz. Peygamberin ve diğer salih kulların, bazı günahkâr mü'minleri bağışlamasını Allah'tan dilemeleri.
şeriat: Allah tarafından peygamber vasıtasıyla bildirilen, İlâhî emir ve yasaklara dayanan hükümlerin hepsi.
tahkikî: araştırma ve inceleme ile ilgili, inandığı şeylerin aslını, esasını bilerek inanma.
talim: ders verme, öğretme.
tarsin: sağlamlaştırma.
tefhim: anlatma, açıklama, bildirme.
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması.
temessük: yapışma, sarılma, sıkıca tutunma.
zındıka: dinsizlik, inançsızlık.

HALİL İBRAHİM'İN RİSALE-İ NUR'A HİTABEN YAZDIĞI BİR FIKRADIR

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى الرِّسَالَةِ النُّورِيَّةِ [1]

Şümus-i Kur'ân'ın envarlarından in'ikâs eden ecram-ı ulviye, seyyarat ve sevabit-i kevkebiye ve ezhar-ı müzeyyene-i ravza-i safaiye ve hakaikâşina ile memlû dürr-i meknune اَلْمُؤَيِّدُ بِالدَّلَآئِلِ الْعَقْلِيَّةِ وَالتَّسْلِمِيَّةِ [2] olan Risale-i Nuriye, esrar-ı kitabullah, âlemi ziyalandırdı ve inşaallah daimî ziyalandıracaktır. Ve öyle bir şaheserdir ki, Selef-i Salihînin eserlerinin sonunda gelmekle, hepsinden ileridedir. Öyle mebzul bir feyiz var ki, en zulmetli kalbleri dahi nur-i iman ile nurlandırır. Ve öyle bir marifet-i İlâhiyeyi serd ve beyan eyler ki, körlere bile gösterdi.

O, benim gözümün nuru, kalbimin sürûru, gönlümün bülbülü, ruhumun gıdası, letaifimin incilâsı, canımın canı... Ben onun herbir hakikatine bin can versem, inşaallah bir cana mukabil bâkîde bin can alacağım. O, benim kabirde enîsim, berzahta refikim, ve mizanda a'mâlim, Sıratta Burakım, Cennette yoldaşım... Ben onun hakkında nasıl tarif edebilirim? Yirmi Sekizinci Mektubda serd edilen

وَمَامَدَحْتُ مُحَمَّدًا بِمَقَالَتِي ❁ وَلٰكِنْ مَدَحْتُ مَقَالَتِي بِمُحَمَّدٍ [3]

fehvasınca, ben de derim:

وَمَامَدَحْتُ رِسَالَةَ النُّورِ بِمَقَالَتِي ❁
وَلٰكِنْ مَدَحْتُ مَقَالَتِي بِرِسَالَةِ النُّورِ [4]

ecram-ı ulviye: yüksekteki kütleler, yıldızlar ve gezegenler.
enis: dost, arkadaş; yar, sevgili, yoldaş.
envar: nurlar, aydınlıklar, ışıklar.
esrar-ı kitabullah: Cenab-ı Hakk'ın kitabının sırları.
ezhâr-ı müzeyyen-i ravza-i safaiye: temiz bahçenin süslü, güzel çiçekleri.
fehvâ: mana, anlam, mefhum, kavram.
feyiz: bolluk, bereket, ihsan, bağış.
fıkra: kısım, bölüm.
hakaik-âşinâ: gerçekleri bilen, hakikatleri tanıyan.
hakikat: gerçek, esas.
hitaben: hitap ederek, söyleyerek.
in'ikâs: aksetme, yansıma.
incilâ: cilâlanma, parlama.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
letaif: manevî duygular.
marifet-i İlâhîye: Allah'a mahsus ilim, İlâhî sanat; hiç kimsenin yapamadığı, sadece Allah'ın kudretinde olan bilgi.
mebzul: bol, çok.
memlû: doldurulmuş, dolu.
mizan: ahirette günah ve sevapların, iyilik ver kötülüklerin ölçüleceği terazi, manevî ölçü aleti.
mukabil: karşılık.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
nur-i iman: iman nuru, Allah'ın varlığına, yaratıcılığına inanmadaki gönül, kalp ve fikir aydınlığı.
refik: arkadaş, yoldaş.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
Selef-i Salihîn: Ehl-i Sünnet ve Cemaatin ilk rehberleri ve Ashap ile Tabiînin ileri gelenleri ile Tebe-i Tâbiînden olan Müslümanlar.
serd: sözü düzgün ve güzel söyleme, birbiri ardınca düzgün ve iyi konuşma.
sevabit-i kevkebiye: sabit, hareket etmeyen yıldızlar.
seyyarat: gezegenler.
sürur: sevinç, mutluluk.
şaheser: üstün eser, çok üstün değerde ve güzellikteki eser.
Şümûs-i Kur'ân: Kur'ân'ın güneşleri.
ziya: ışık, aydınlık, nur.
zulmet: karanlık, Allah'ın nurundan mahrum olma hâli.

---

1. Risâle-i Nur'u ihsânından dolayı Allah'a hamd olsun.
2. Aklî deliller ve teslimiyetle teyid edilen.
3. Ben sözlerimle Muhammed'i (a.s.m.) övmüş, güzel göstermiş olmadım; aksine Muhammed'den (a.s.m.) bahsetmek benim sözlerimi güzelleştirdi. (İmam-ı Rabbânî, Mektûbât, 1:58.)283.
4. Ben sözlerimle Risâle-i Nur'u methetmiş olmadım; aksine, Risâle-i Nur'dan bahsetmekle sözlerimi güzelleştirmiş, methetmiş oldum.

---

a'mal: ameller, işler.
âlem: dünya, cihan; bütün yaratılmışlar.
bâkî: ebedî, daimî, sürekli ve kalıcı olan.
berzah: ruhların kıyamete kadar bekleyeceği, dünya ile ahiret arasındaki yer.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
burak: binek, Cennete mahsus bir binek vasıtası.
daimî: sürekli, devamlı.
dürr-i meknûn: mahfazalı parlak inci.

Hem ne haddime düşmüş ki, o menşur-i Kur'ân'dan bahsedeyim! Olsa, olabilse bu fakir, ondan istişfa (اِسْتِشْفَاءْ[1]) ve istişfâ (اِسْتِشْفَاعْ[2]) ve istifaza edebilir. Şöyle ki:

اَكْرَمْنَه خَوَاهِى دَادْنَه دَادِى خَوَاهْ[3] kaidesince rıza-i Bârî'nin kendisinden hoşnut ve razı olmasını isteriz. Ve onun nuruyla dünyada bütün âlem-i İslâmın nurlanmasını isteriz. Ve talebelerinin dünyada birer arslan ve ahirette birer sultan olmasını ve Livaü'l-Hamd sancağının altında, önünde Üstadımızla, bütün talebeleriyle varmak isteriz.

Elhasıl: İstemesini bilmediğim için maddî ve manevî bütün rızık ve ihtiyaçlarımızın verilmesini, Üstadımın istemesini isteriz. Orada kardeşlerimizin, başta Üstadımız olarak, cümlesine ayrı ayrı selâmlarla sıhhat ve afiyette berdevam olmasını isteriz. **(HAŞİYE)**

اَلْبَاقِى هُوَالْبَاقِى[4]

Talebeniz
Halil İbrahim

HAŞİYE: Risâle-i Nur'un mühim erkânından bulunan ve bu aynı hakikat olan mektubunu bizlere gönderen Halil İbrahim kardeşimizin sözlerini âciz lisânım söylemeye ve âtıl kalemim yazmaya muktedir değilse de, her hususta bu mübarek kardeşimizin fikrine bütün ruh u canımla iştirak ediyorum. Hem kalbime bakıyordum, bu mektubu yazarken lisânıma tercüman olamayan kalbim de aynen bu medhe mânen iştirak edip, beraber o kardeşimle söyler gibi hissedip telezzüz ederim. Eğer söyleyebilseydim, ben de böyle söylerdim.

Feyzi

1. Şifâ dilemek.
2. Şefaat istemek.
3. Eğer vermek istemeseydi, istemeyi vermezdi.
4. Bâkî olan ancak Allah'tır.

âciz: beceriksiz, kabiliyetsiz
afiyet: sağlık, esenlik.
ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
atıl: işlemez, boş, faydasız
ayn-ı hakikat: hakikatın aslı, gerçeğin tâ kendisi.
berdevam: devam üzere, daim, devamlı.
elhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca.
erkân: rükünler, esaslar
hoşnut: Memnun, razı, gönlü hoş edilmiş.
istifaza: feyz alma, feyz bulma, feyizlenme.
istişfa: şifa dileme, hastalık ve sıkıntılardan kurtuluş.
istişfâ: şefaat dileme, birisinin yardımını isteme.
iştirak: katılma, ortak olma
kaide: kural, esas, düstur.
lisan: dil
livâü'l-hamd: Hz. Peygamberin (a.s.m.) bayrağı, kıyametten sonra Müslümanların altında toplanacakları sancak.
maddî: madde ile alakalı, cismanî.
manen: mana bakımından, manaca
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
medih: övmek
menşur-i Kur'ân:.
muktedir: iktidarlı, gücü yeten
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu
mühim: önemli, ehemmiyetli
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
razı: rıza gösteren, hoşnut olan.
rıza-yı Bârî: Allah'ın hoşnut olması, rızası.
rızk: Allah'ın lütuf ve ihsan ettiği nimetler.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh u cân: ruh ve can; ruh ve canla.
sancak: ucu sivri demirli, bir yere saplanabilen bayrak, bayrak, liva.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
sıhhat: sağlık, esenlik.
talebe: öğrenci.
telezzüz: lezzet, tad alma, hoşlanma, hoşa gitme.

بِاسْمِهٖ سُبْحَانَهُ[1]

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bu yeni hâdise-i taarruziyeden müteessir olmayınız. Çünkü, mükerrer tecrübelerle, Risaletü'n-Nur inayet altındadır. Hiçbir taife, şimdiye kadar böyle ehemmiyetli hizmette bizler kadar az meşakkatle kurtulan olmamış. Hem geçen Ramazan'daki hastalığım ve Eskişehir'deki musibetimiz gibi çok vakıalarla, zahirî sıkıntılı, meşakkatli hâlât altında Risaletü'n-Nur'un faidesine ait inkişafatı ve daha tesirli fütuhatı görülmüş. İnşaallah, bu sıkıntılı hâdise dahi, münafıkların aks-i maksuduyla, Risaletü'n-Nur'un fütuhatı başka mecralarda teshile vesile olur.

Beşinci Şua ellerine geçmesi ehemmiyetlidir. Fakat bunda bir hikmet var. Belki onlara, kendi mesleklerini bildirmek ve Cehenneme gidenin mahiyetini bilmek için fevkalade iktidarımız haricinde bir kaza-i İlahi, diye Cenab-ı Hakkın hikmetine ve inayetine ve hıfzına itimad edip merak etmeyiniz.

Hem siz, hem onlar bilsinler ki, sadaka belayı def ettiği gibi, Risaletü'n Nur Anadolu'dan, hususan Isparta, Kastamonu'dan âfât-ı semaviye ve arziyenin def ve ref'ine vesiledir. Evet, Sabri'nin

يَآ اَرْضُ ابْلَعِى... وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ...الخ[2]

ayetinden istihraç ettiği mana, haktır ve mutabıktır.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.
2. Ey arz! Suyunu yut... Ve (gemi) Cûdî Dağına oturdu. (Hûd Sûresi: 44.)

afat-ı semaviye ve arziye: semavî ve arzî afetler, gökten ve yeryüzünde meydana gelen musibetler, afetler
aks-i maksud: hedeflenenin zıddı.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi
Aziz: izzetli, muhterem, saygın.
belâ: musibet, sıkıntı
def: mani olma, kovma, ortadan kaldırma
ehemmiyetli: önemli.
evvel: önce
fevkalâde: olağanüstü
fütuhat: zaferler, fetihler, galibiyetler.
hâdise: olay.
hâdise-i taarruziye: sataşma, ilişme hâdisesi, olayı.
hâk: doğru, gerçek, hakikat
hâlât: haller, durumlar, vaziyetler.
hariç: dışarı
hıfz: koruma, muhafaza etme, himaye etme
hikmet: İlahî gaye, gizli sebep, fayda
hususan: bilhassa, özellikle
iktidar: güç yetme, bir işi gerçekleştirmek için gereken kuvvet
inayet: yardım, ihsan, lütuf.
inkişafat: inkişaflar, açılmalar, gelişmeler.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua.
istihraç: bir şeyden bir şey çıkarma, sonuç çıkarma, mana çıkarma
itimat: dayanma, güvenme
kaza-yı İlâhî: Allah'ın emrinin, takdirinin yerine gelmesi
mahiyet: bir şeyin aslı, esası, tabiatı, niteliği
mecra: kanal.
mesail: meseleler.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem
meşakkat: zahmet, sıkıntı, güçlük, zorluk.
musibet: felaket, bela.
mutabık: birbirine uyan, uygun
mükerrer: tekrarlanmış, tekrar olunmuş.
münafık: nifak sokan, arabozucu; kalbinde küfrü gizlediği halde Müslüman görünen.
müteessir: teessüre kapılan, hüzünlü, kederli, mahzun.
ref: kaldırma, giderme
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadaka: Allah rızası için ihtiyaç sahibi fakirlere yapılan yardım
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
taife: takım, güruh.
tatbikât: uydurmalar, uygulamalar
teshil: kolaylaştırma, kolay hale getirme.
vakıa: olay.
vesile: aracı, vasıta
zahirî: görünürde.

Evet, Risale-i Nur, sefine-i Nuh gibi Anadolu'yu Cebel-i Cûdî hükmüne getirip, küre-i arzın yangınından ve tokatından kurtulmasına bir sebeptir. Çünkü, zaaf-ı imandan gelen tuğyan, ekseri musibet-i âmmeyi celb ettiği gibi, imanı fevkalade kuvvetlendiren Risaletü'n Nur, o musibet-i âmmeyi dairesinin haricine bırakmaya rahmet-i İlahiye tarafından vesile oldu. Bu ehl-i dünya, bu Anadolu halkı Risaletü'n Nur'a girmeseler de ilişmesinler. Eğer ilişseler, yakında bekleyen yangınlar, tufanlar, zelzeleler ve taunların istilâsına uğrayacaklarını düşünsünler, akıllarını başlarına alsınlar. Madem biz onların dünyalarına karışmıyoruz, onlar da bizim bu derece ahiretimize karışmalarında onlara felâket getirmek ihtimali kavîdir.

İşte bu sekiz aydır, hususan ve heyecan veren bu hâdiselerle beraber; şimdi yanımdaki Feyzi ve Emin ile bütün dostlar şahittirler ki, bu sekiz ay zarfında bir tek defa ne Harb-i Umumîyi, ne siyaseti sormamışım. Ve odamdan işitilen radyoyu da üç senedir dinlemedim. Halbuki ben, binler adam kadar dünyaya bakmak münasebetim var. Demek bize ilişen, doğrudan doğruya imana tecavüz eder. Onları Cenab-ı Hakka havale ediyoruz. Hem ehl-i siyasete hiç münasebetimiz olmadığı halde, kat'î bilsinler ki, *bu memlekette, bu asırda, bu milleti anarşilikten, tereddî ve tedennî-i mutlakadan kurtaracak yegâne çare, Risaletü'n Nur'un esasatıdır*.

Bu hâdisede sıkıntı çeken masumlar ve üstadları bilsinler ki, ağır şerait altında bir saat nöbet, bir sene ibadet

ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
anarşi: her türlü düzen ve otoriteye karşı koyarak karışıklığı meydana getirme durumu
asr: yüzyıl
Cebel-i Cudi: Cudi Dağı.
celp: çekme, kendine çekme
ehl-i dünya: dünyaya bağlı, dünya adamı, ahireti düşünmeyen.
ehl-i siyaset: ülkenin idaresiyle meşgul olanlar, siyaset adamları, politikacılar.
ekserî: çoğu zaman, çok defa, ekseriyetle.
esâsât: esaslar, kökler, temeller.
felâket: musibet, büyük dert, bela
fevkalâde: olağanüstü
hâdise: olay
Harb-i Umumî: genel harp, dünya savaşı
hariç: dışarı
havale: bir şeyi başkasının üstüne bırakma
hususan: bilhassa, özellikle
hükmüne: yerine, değerine
ihtimal: olabilirlik
iman: inanç, itikat
istilâ: kaplama, yayılma
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan
kavi: kuvvetli, güçlü
küre-i arz: yer küre, dünya
madem: ...den dolayı, böyle ise
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz
musibet-i âmme: umumî musibet, genel olan, herkesi etkileyen belâ, âfet, v.s.
münasebet: ilgi, ilişki, bağ
rahmet-i İlâhîye: Allah'ın sonsuz rahmeti, İlâhî rahmet.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sefine-i Nuh: Hz. Nuh'un (a.s.) gemisi.
şerait: şartlar.
taun: veba.
tecavüz: saldırma
tedenni-i mutlaka: mutlak gerileme, tam gerileme.
tereddi: gerileme, kötüleşme, kötü yönde gelişme
tufan: çok şiddetli yağmur ve sel
tuğyan: azma, azgınlık, hiddetlenme
vesile: aracı, vasıta
yegâne: biricik, tek, yalnız.
zaaf-ı iman: iman zayıflığı
zarfında: süresince
zelzele: yer sarsıntısı, deprem

ve bir saat hakikî tefekkür-i imanî bir sene taat hükmüne geçtiği gibi, inşaallah onların sıkıntıları da öyle sevaba medar olur. Onlar da, merak edip teessürle değil, ferah ve sürurla karşılamalı. Fakat Hazret-i imam-ı Ali (r.a.) iki kere سِرًّا بَيَانَةً ❁ سِرًّا تَنَوَّرَتْ[1] demesine binaen, biz her vakit ihtiyatlı olmak ve tam sakınmak vaziyetini muhafaza etmeğe mükellefiz.

Risale-i Nur'un mensupları, şuur ve ihtiyarları haricinde birbiriyle münasebettar, birbirinin hâdiseleriyle alâkadar olduğuna bir delil de bugünlerde oldu. Şöyle ki:

Oradaki hâdisenin vukuundan bugüne kadar, buradaki muhtelif tabakalardaki talebelerin vaziyetleri ehemmiyetli bir hâdise yüzünden değişmiş gibi çekinmek ve münafıkların nazarını kendilerine ve bizlere celb etmemek için tevakkuf devresi geçti. Hem, Nazif gibi bir çok zatın rüyalarının tabirleriyle, sizin hâdiseniz olduğunu anladık.

Umum kardeşlerimize birer birer ve hususan musibetzedelere selam ve dua ediyoruz. Cenab-ı Hak onları çabuk kurtarıp (HAŞİYE) vazifelerinin başına geçirsin. Amin.

Kardeşiniz

Said Nursi

* * *

HAŞİYE: Bu dua harika bir surette kabul oldu pek çabuk kurtuldular.

1. Gizlice nurlanır. Sırlı bir beyan olarak.

alâkadar: ilgili, ilişki
amin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
bilhassa: özellikle
binaen: -den dolayı, bu sebepten
celp: çekme, kendine çekme
Cudi: Hz. Nuh'un (a.s.) tufandan sonra gemisi ile sahil-i selâmete çıktığı dağın ismi; Şırnak iline 6 km mesafededir.
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan
devre: dönem
dua: Allah'a yalvarma, niyaz
ehemmiyetli: önemli
ferah: gönül açıklığı, sevinç, sevinme.
hâdise: olay
hakikî: gerçek
hariç: dışarı
hârika: olağanüstü
hükmüne: yerine, değerine
ihtiyar: irade, tercih; kendi istek ve arzularına göre hareket etme
ihtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua
medar: sebep, vesile
mensup: bir şeye veya kimseye bağlı olan, üye
muhafaza: koruma
muhtelif: türlü türlü, çeşitli
musibetzede: musibet görmüş, felâkete uğramış, belâya, kazaya uğrayan.
mükellef: sorumlu ve yükümlü olan, bir şeyi yapmaya mecbur olan, vazifeli
münafık: nifak sokan, arabozucu; kalbinde küfrü gizlediği halde Müslüman görünen
münasebettar: ilgili, alâkalı
nazar: bakış, dikkat
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme
Sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
suret: biçim, şekil, tarz
sürur: sevinç, mutluluk
şuur: bilinç
taat: itaat etme, Allah'ın emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçınma
tabaka: derece, kat
tabir: yorum, yorumlama.
talebe: öğrenci
teessür: kederlenme, üzülme, acı duyma
tefekkür-i imaniye: imanî meselelerin düşünülmesi, tefekkür edilmesi.
tevakkuf: duraklama, durma
umum: bütün
vazife: görev
vaziyet: durum
vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme
zat: kişi, şahıs

RİSALE-İ NUR'UN MÜHİM BİR RÜKNÜ OLAN HAFIZ ALİ'NİN (R.H.) BİR FIKRASIDIR.

Aziz Üstadım efendim,

"Bu acip zamanın en büyük tehlikesi, hadis-i şerifle sabit olan ahirzamanda çok ehl-i sefahet ve gaflet dünyadan imansız çıkmak yarasını, lisan-ı Kur'ân-ı Mu'cizülbeyan'la, kabre iman ile girmek ilâcıyla tedavi eden Risaletü'n-Nur Şakirtlerine bir hüccet-i kàtıa bahşeden Risaletü'n-Nur'a hizmet, acaba âciz insanların cüz'î ve fazl-ı İlâhî ile hizmetleri nasıl mukabele eder; belki her iki cihetle bir fazl-ı İlâhidir" beyan buyurulduktan sonra, nasıl gecenin zulümatında yanan bir nur ve bir ziya lisan-ı hal-i şevkiyle bütün ruh sahiplerini, hattâ en küçük pervaneleri dahi zulümattan nura çağırıp çıkardığı gibi, Risaletü'n-Nur dahi lisan-ı hal ve kal ile şeriat kılıcıyla manen idam olmamış ve zulümatta boğulup ölmemiş ehl-i ilim ve ehl-i tarikatı davet etmesi, onun Rahîm ismine mazhariyeti şe'nindendir.

İki hatıradan birincisi: İhtiyare hanımlar hakkında ve her zamanda nüfuzunu ve kat'î tesirini gördüğümüz hadis-i şerifin beyan buyurulması, bizleri ve çok alakadar kadınları sevindirdi. Cenab-ı Hak, sizden ebeden razı olsun. Âmin.

İkinci hatıra: Gaflet saikasıyla veya gözsüz, el yardımıyla, bazıların elmas yerine cam parçası aldığı gibi, saadet-i ebediye dükkânı olan Risaletü'n-Nur'dan

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
âciz: zayıf, güçsüz, zavallı.
ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.
alâkadar: ilgili, ilişki.
amin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
bahş: bağış, ihsan, verme.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
cihet: yön.
cüz'î: küçük, az.
ebeden: ebedî ve daimî olarak.
ehl-i ilim: ilim sahipleri, ilim adamları.
ehl-i sefahat: sefihler, nefsî zevk ve lezzetleri çok masraf yapanlar.
ehl-i tarikat: tarikat ehli, kalbini dünyanın fani işlerinden ayırıp, Allah sevgisi ile bağlayan kimseler.
elmas: çok kıymetli bir mücevher.
fazl-ı İlâhî: Allah'ın lutfu, ihsanı.
fıkra: kısım, bölüm.
gaflet: dikkatsizlik, endişesizlik, Allah'tan uzaklaşıp nefsin arzularına dalmak.
hadis-i şerif: Peygamberimizden aktarılan sözlerin genel adı.
hüccet-i katıa: kat'i ve kesin delil, hiç bir şüpheye mahal bırakmayan delil.
ihtiyare: yaşlı, ihtiyar kadın.
iman: inanç, itikat.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
lisan-ı Kur'ân-ı Mu'cizülbeyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an'ın anlatımıyla, ifadesiyle.
lisan-ı hâl: hâl dili, bir şeyin duruşu ve görünüşü ile bir mana ifade etmesi.
lisan-ı hâl-i şevk: durumuyla şevk veren, şevk ifade eden.
lisan-ı kal: söz ile anlatılan mana, konuşma dili.
manen: mana bakımından, manaca.
mazhariyet: nail olma, şereflenme.
mukabele: karşılık verme, karşılama.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
nüfuz: bir kimsenin emir ve hükümlerinin işlemesi, geçerli olması.
Rahîm: merhamet eden, çok merhametli olan, esirgeyen, koruyan, acıyan Allah.
razı: rıza gösteren, hoşnut olan.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
rükn: esas, kaide, prensip.
saadet-i ebediye: sonu olmayan, sonsuz mutluluk.
sabit: ispat edilmiş, ispatlanmış.
saika: sevk eden, sürükleyen, sebep olan.
şakirt: talebe, öğrenci.
şe'n: iş, durum, özellik, yapı.
şeriat: Allah tarafından peygamber vasıtasıyla bildirilen, İlâhî emir ve yasaklara dayanan hükümlerin hepsi.
ziya: ışık, aydınlık, nur.
zulümat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve külür.

saadet-i dünyeviye aramaya gelenleri ikaz ve irşad fıkralarınız, gece-gündüz yol gözleyen umum Risaletü'n-Nur Şakirtlerini mesrur eyledi.

Talebeniz

Hafız Ali (r.h.)

* * *

Mustafa'lar, Küçük Ali, mübarek ve münevver kardeşler,

Mektubunuz Büyük Ali'nin mektubu gibi acip bir hakikati beyan eder. O hakikat, Risaletü'n Nur hakkında haktır. Fakat benim haddim değil ki, o hududa gireyim.

عُلَمَآءِ اُمَّتِى كَاَنْبِيَآءِ بَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ [1]

ferman etmiş. Gavs-ı Âzam Şah-ı Geylânî (k.s.), İmam-ı Gazalî (k.s.), İmam-ı Rabanî (k.s.) gibi hem şahsen, hem vazifeten büyük ve harika zatlar, bu hadisi kıymettar irşadatlarıyla ve eserleriyle fiilen tasdik etmişler. O zamanlar bir cihette ferdiyet zamanı olduğundan, hikmet-i Rabbaniye onlar gibi feridleri ve kudsi dâhileri ümmetin imdadına göndermiş.

Şimdi ise aynı vazifeye, fakat müşkilatlı ve dehşetli şerait içinde, bir şahs-ı manevi hükmünde bulunan Risaletü'n-Nur'u ve sırr-ı tesanüdle bir ferd-i ferid manasında olan şakirtlerini bu cemaat zamanında o mühim vazifeye koşturmuş. Bu sırra binaen, benim gibi bir neferin

1. Ümmetimin âlimleri , İsrailoğullarının peygamberleri gibidir. (*Keşfü'l-Hafâ*, 2:64.)

acip: tuhaf, hayrette bırakan
binaen: -den dolayı, bu sebepten
cemaat: topluluk, aralarında çeşitli bağlar bulunan insanlar topluluğu
cihet: yön
dâhî: son derece zeki, anlayışlı, deha sahibi
dehşetli: ürkütücü, korkunç
ferd-i ferîd: eşi, benzeri olmayan fert, seçilmiş zat.
ferdiyet: teklik, birlik, fertlik.
ferit: tek, eşsiz, eşi olmayan; kıyas kabul etmez, üstün.
ferman: emir, buyruk
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
fiilen: fiille, davranış ve hareketle
Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış
hâk: doğru, gerçek, hakikat
hakikat: gerçek
hârika: olağanüstü
hikmet-i Rabbâniye: Cenab-ı Hakk'ın terbiye ve idaresinin gayeli ve maksatlı olması
hudut: sınırlar
hükmünde: değerinde, yerinde
ikaz: uyarı.
imdat: yardım
irşadat: irşatlar, uyarmalar, doğru yolu göstermeler.
irşat: doğru yolu gösterme, gafletten uyandırma.
kıymettar: kıymetli, değerli
kudsî: mukaddes, yüce
mesrur: sevinçli, memnun.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu
mühim: önemli, ehemmiyetli
münevver: nurlu, ışıklı, parlak
müşkülât: müşkiller, güçlükler, zorluklar
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
saadet-i dünyeviye: dünya ile ilgili saadet, dünya hayatındaki mutluluk, dünya saadeti.
sır: gizli hakikat
sırr-ı tesanüt: dayanışma sırrı.
Şah-ı Geylânî: Şeyh Abdülkadir Geylânî.
şahsen: şahıs itibarıyla, şahısça, bizzat, kendisi
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatten meydana gelen manevî şahıs
şakirt: talebe, öğrenci
şerait: şartlar.
talebe: öğrenci.
tasdik: doğrulama, onaylama
umum: bütün.
ümmet: Müslümanların tamamı; bütün Müslümanlar.
vazife: görev
vazifeten: vazife olarak, vazife ile.
zat: kişi, şahıs

neferin ağırlaşmış müşiriyet makamında ancak bir dümdarlık vazifesi var.

Said Nursi

* * *

Evet, bu asrın ehemmiyetli ve manevi ve ilmî bir mürşidi olan Risaletü'n-Nur'un heyet-i mecmuası, sair şahsi büyük mürşidler gibi kendine muvafık ve hakikat-i ilmiyeye münasip olarak, birkaç nevide ve bilhassa hakaik-i imaniyenin izharında, intişarında azim kerametleri olduğu gibi, üç keramet-i zahiresi bulunan Mucizat-ı Ahmediye (a.s.m.), Onuncu Söz ve Yirmi Dokuzuncu Söz ve Âyetü'l-Kübra gibi çok risaleleri dahi herbiri kendine mahsus kerametleri bulunduğunu çok emareler ve vakıalar bana kat'î kanaat vermiş. Hatta sekeratta bulunan talebelerine imanını kurtarmak için mürşid gibi yetiştiğine, müteaddit vakıalar şüphe bırakmıyor. " Hem bir saat tefekkür, bir sene ibadet-i nafile hükmünde..." Bir misal, "Hizbü'l-Ekber"dir diye müşahede ettim ve kanaat getirdim.

Bir sual-cevap olarak yazdığım bir fıkrayı, size de faydası olur ihtimaliyle beyan ediyorum. Şöyle ki:

Evliya divanlarını ve ulemanın kitaplarını çok mütalaa eden bir kısım zatlar tarafından soruldu: "*Risalei'n-Nur'un verdiği zevk ve şevk ve iman ve iz'an onlardan çok kuvvetli olmasının sebebi nedir?"*

asr: yüzyıl
ayetülkübra: en büyük delil, ayet anlamında Risale-i Nur'da 7. Şua adlı eser
azîm: büyük
beyan: açıklama, bildirme, izah
bilhassa: özellikle
divan: eskiden yaşamış şairleriin şiirlerinin toplandığı kitap
dümdar: ask. ordunun arkasındaki kuvvet, artçı.
ehemmiyetli: önemli
emare: alâmet, belirti, nişan
evliya: veliler, Allah dostları
fıkra: kısım, bölüm
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.
hakikat-ı ilmiye: ilmî gerçek
heyet-i mecmua: bir şeyin teferruatına ve cüzlerine bakılmaksızın bütününün gösterdiği hâl ve manzara.
Hizb-i Ekber: Bediüzzaman'ın Tefekkürname adlı eserine aldığı bir bölüm; bir tefekkür ve dua risâlesi.
hükmünde: değerinde, yerinde
ibadet-i nafile: nafile ibadet, farz olmayıp yapılmasında büyük sevap bulunan ibadet
ihtimal: olabilirlik
ilmî: ilim ile ilgili, ilme dair.
iman: inanç, itikat
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma
iz'an: basiret, anlayış, kavrayış, akıl, zeka
izhar: gösterme, açığa vurma
kanaat: inanma, görüş, fikir
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler
keramet-i zahire: apaçık keramet, görünen keramet.
makam: büyük memuriyet, mevki
manevî: manaya ait, maddî olmayan
misal: örnek
Mu'cizat-ı Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği mu'cizeler.
muvafık: uygun, münasip
münasip: uygun
mürşit: irşat eden, doğru yolu gösteren, rehber, kılavuz
müşahede: bir şeyi gözle görme, seyretme
müşiriyet: mareşal makamı.
mütalâa: bir şeyi etraflıca düşünme, dikkatli okuma
müteaddit: çeşitli, bir çok
nefer: asker, er
nevî: çeşit, tür
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sâir: diğer, başka, öteki
sekerat: ölmek üzere olan bir canlını kendinden geçmesi
sual: soru
şahsî: şahsa, kişiye ait, hususî
şevk: şiddetli arzu, istek; keyif, neşe
talebe: öğrenci
tefekkür: derin düşünme; eşyanın hakikatini, yaratıcının sırlarını kavramak ve ibret almak için zihnen ve kalben düşünme
ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.
vakıa: olay
vazife: görev
zat: kişi, şahıs

Elcevap: Eski mübarek zatların ekseri divanları ve ulemanın bir kısım risaleleri imanın ve marifetin neticelerinden ve meyvelerinden ve feyizlerinden bahsederler. Onların zamanlarında imanın esasatına ve köklerine hücum yoktu ve erkân-ı iman sarsılmıyordu. Şimdi ise köklerine ve erkânına şiddetli ve cemaatli bir surette taarruz var. O divanlar ve risalelerin çoğu has müminlere ve fertlere hitap ederler; bu zamanın dehşetli taarruzunu defedemiyorlar.

Risale-i Nur ise, Kur'ân'ın bir manevi mucizesi olarak imanın esasatını kurtarıyor ve mevcut imandan istifade cihetine değil, belki çok deliller ve parlak bürhanlarla imanın ispatına ve tahakkukuna ve muhafazasına ve şübehattan kurtarmasına hizmet ettiğinden, herkese bu zamanda ekmek gibi, ilaç gibi lüzumu var olduğunu dikkatle bakanlar hükmediyorlar.

O divanlar derler ki: "Veli ol, gör; makamata çık, bak, nurları, feyizleri al."

Risale-i Nur ise der: "*Her kim olursan ol; bak, gör. Yalnız gözünü aç, hakikati müşahede et, saadet-i ebediyenin anahtarı olan imanını kurtar.*"

Hem Risaletü'n-Nur, en evvel tercümanının nefsini iknaa çalışır, sonra başkalara bakar. Elbette nefs-i emmaresini tam ikna eden ve vesvesesini tamamen izale eden bir ders, gayet kuvvetli ve halistir ki, bu zamanda cemaat şekline girmiş dehşetli bir şahs-ı manevi-i dalâlet karşısında tek başıyla galibâne mukabele eder.

âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı
bürhan: delil, ispat, hüccet
cemaat: topluluk, aralarında çeşitli bağlar bulunan insanlar topluluğu
cihet: yön
def: kovma, uzaklaştırma
dehşetli: ürkütücü, korkunç
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan
divan: eskiden yaşamış şairleriin şiirlerinin toplandığı kitap
ekserî: çoğu kısmı
elcevap: cevap olarak
erkân: rükünler, esaslar
erkân-ı iman: iman esasları.
esâsât: esaslar, kökler, temeller.
evvel: önce
feyiz: ilim, irfan; ihsan, bağış
galibâne: galip gelmiş gibi, galip sıfatıyla.
gayet: son derece
hakikat: gerçek, esas
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen
hitap: söz söyleme, topluluğa veya birisine karşı konuşma
hücûm: saldırma
hükmetme: karar vermek, inanca varmak
iman: inanç, itikat
ispat: doğruyu delillerle gösterme
istifade: faydalanma, yararlanma
izale: giderme, ortadan kaldırma
makamat: makamlar
manevî: manaya ait, maddî olmayan
marifet: tasavvufî bilgi, ilhama dayanan vasıtasız bilgi
mu'cize: benzerini yapmaktan insanların aciz kaldığı şey
muhafaza: koruma
mukabele: karşı gelme, karşı koyma
mü'min: iman eden, inanan
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu
müşahede: bir şeyi gözle görme, seyretme
nefs: kötü vasıfları kendisinde toplayan hayırlı işlerden alıkoyan güç
nefs-i emmare: insana kötü ve günah işlerin yapılmasını emreden nefis
nur: aydınlık, parıltı, ışık
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
saadet-i ebediye: sonu olmayan, sonsuz mutluluk
suret: biçim, şekil, tarz
şahs-ı manevî-i dalâlet: küfür ve dalâleti manen temsil eden manevî şahıs.
şübehat: şüpheler.
taarruz: saldırma, sataşma, ilişme
taarruz: saldırma, sataşma, ilişme
tahkik: doğru olup olmadığını araştırmak, inandığı şeylerin aslını, esasını bilerek inanma
ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.
ümmet: Müslümanların tamamı; bütün Müslümanlar.
velî: Allah'ın sevgisine, himayesine kavuşmuş, ermiş kimseler, Allah dostu, evliya.
vesvese: şüphe, kuruntu, kalbe gelen asılsız kötü ve sinsi düşünce
zat: kişi, şahıs

Hem Risaletü'n-Nur sair ulemanın eserleri gibi, yalnız aklın ayağı ve nazarıyla ders vermiyor ve evliya misilli yalnız kalbin keşif ve zevkiyle hareket etmiyor. Belki aklın ve kalbin ittihat ve imtizacı ve ruh ve sair letaifin teavünü ayağıyla hareket ederek evc-i âlâya uçar. Taarruz eden felsefenin değil ayağı, belki gözü yetişemediği yerlere çıkar, hakaik-i imaniyeyi kör gözüne de gösterir.

Said Nursi

* * *

MANEVÎ BİR İHTARLA BİR İKİ İNCE MESELEYİ YAZIYORUM.

BİRİNCİSİ: Geçen sene Ramazan-ı Şerifte, Ehl-i Sünnetin selameti ve necatı için edilen pek çok dualaların şimdilik âşikâre kabulleri görünmemesine hususi iki sebep ihtar edildi.

Birinci sebep: Bu asrın acip hassasındandır ki: Elması elmas bildiği halde, camı ona tercih eder. Bu asırdaki ehl-i imanın fevkalade safderunluğu ve dehşetli canileri de âlicenabâne affetmesi ve bir tek haseneyi, binler seyyiatı işleyen ve binler manevi ve maddî hukuk-i ibadı mahveden adamdan görse, ona bir nevi taraftar çıkmasıdır. Bu suretle, ekall-i kalîl olan ehl-i dalâlet ve tuğyan, safdil taraftarla ekseriyet teşkil ederek, ekseriyetin hatasına terettüp eden musibet-i âmmenin devamına ve idamesine, belki teşdidine kader-i İlahiye fetva verirler; "Biz buna müstehakız" derler. Evet, elması bildiği halde,

acip: tuhaf, hayrette bırakan
âlicenâbane: cömertçesine, iyilik sahibine yakışırcasına
asr: yüzyıl
aşikâre: apaçık, belli, aşikâr, meydanda, zahir.
cani: cinayet işlemiş kimse, acımasız, gaddar
dehşetli: ürkütücü, korkunç
dua: Allah'a yalvarma, niyaz
ehl-i dalâlet ve tuğyan: sapık ve azgın kimseler.
ehl-i İslâm: İslâm topluluğu, Müslümanlar.
ehl-i Sünnet: İslam'ı ilk günkü safiyetiyle kabul ederek dinden olmayan şeyleri karıştırmayıp, Hz. Peygamberin sünnetinden ve yolundan ayrılmayanlar
ekall-i kalil: azın azı, pek az, en az.
ekseriyet: çoğunluk
elmas: çok kıymetli bir mücevher
evc-i âlâ: en üst derece.
evliya: veliler, Allah dostları
felsefe: madde ve hayatı başlangıç ve gaye bakımından inceleyen ilim
fetva: bir konu hakkında verilen hüküm, karar
fevkalâde: olağanüstü
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.
hasene: hayırlı amel, Allah rızasına uygun iş
hâssa: bir şeye mahsus olan özellik, nitelik
hukûk-ı ibat: kulların hukuku, insan hukuku
hususî: özel
idame: devam ettirme, sürdürme
ihtar: hatırlatma, uyarı
imtizaç: uyuşma; terkip olabilme, bileşik haline gelme
ittihat: birleşme, birlik oluşturma
kader-i İlâhiye: İlâhî kader, Allah'ın kader kanunu.
keşif: Allah tarafından ilham edilme, kalp gözüyle görme
letaif: manevî duygular
maddî: madde ile alakalı, cismanî
mahv: yok etme, ortadan kaldırma
manevî: manaya ait, maddî olmayan
mesele: önemli konu
misilli: gibi, benzeri
musibet-i âmme: umumî musibet, genel olan, herkesi etkileyen belâ, âfet, v.s.
müstahak: hak eden, hak etmiş
nazar: bakış, bakış açısı
necat: kurtuluş, kurtulma
nevî: çeşit, tür
Ramazan-ı Şerif: mübarek, şerefli Ramazan ayı.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık
safderun: saf gönüllü, temiz kalpli
safdil: saf gönüllü; hile, oyun bilmeyen, kolay aldatılan
sâir: diğer, başka, öteki
selâmet: salimlik, eminlik, kurtuluş, korku ve endişeden uzak olma
seyyiat: seyyieler, fenalıklar, kötülükler
suret: biçim, tarz
taarruz: saldırma, sataşma, ilişme
taraftar: taraflı, bir tarafı destekleyen
teavün: yardım etme.
terettüp: bir işin birinin üzerine düşmesi
teşdit: şiddetlendirme
teşkil: oluşturma, şekillendirme
ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.

yalnız zaruret-i kat'iye suretinde şişeyi ona tercih etmeye ruhsat-ı şer'iye var. Yoksa, küçük bir ihtiyaçla veya tamâh veya hafif bir korkuyla tercih edilse, eblehâne bir cehalet ve hasarettir, tokata müstehak eder. Hem âlicenabâne affetmek ise, yalnız kendine karşı cinayetini affedebilir. Kendi hakkından vazgeçse hakkı var; yoksa başkalarının hukukunu çiğneyen canilere afüvkârâne bakmaya hakkı yoktur, zalemeye şerik olur.

İkinci sebep: İzin olmadığından yazılmadı.

İKİNCİ MESELE: Kardeşlerim, Eskişehir hapishanesinde, ahirzamanın hâdisatı hakkında gelen rivayetlerin te'villeri mutabık ve doğru çıktıkları halde, ehl-i ilim ve ehl-i iman onları bilmemelerinin ve görmemelerinin sırrını ve hikmetini beyan etmek niyetiyle başladım. Bir iki sayfa yazdım; perde kapandı, geri kaldı. Bu beş senede, beş-altı defa aynı meseleye müteveccih olup muvaffak olamıyorum. Yalnız o meselenin teferruatından bana ait bir meseleyi beyan etmek ihtar edildi. Şöyle ki:

Hürriyetin bidayetinde, Risaletü'n Nur'dan çok evvel, kuvvetli bir ümit ve itikatla, ehl-i imanın meyusiyetlerini izale için, "İstikbalde bir ışık var; bir nur görüyorum" diye müjdeler veriyordum. Hatta, Hürriyetten evvel de talebelerime beşaret ederdim. Tarihçe-i Hayat'ımda Abdurrahman'ın yazdığı gibi, Sünuhat misilli risalelerde dahi "Ben bir ışık görüyorum" diye, dehşetli hâdiselere karşı o ümitle dayanıp mukabele ederdim. Ben de herkes gibi o ışığı siyaset âleminde ve hayat-ı içtimaiye-i İslâmiyede ve çok geniş bir dairede tasavvur ediyordum.

afüvkârane: affedercesine, merhamet edercesine
ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.
ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
âlem: dünya
âlicenâbane: cömertçesine, iyilik sahibine yakışırcasına
beşaret: müjde
beyan: açıklama, bildirme, izah
bidayet: başlangıç
cani: cinayet işlemiş kimse, acımasız, gaddar
cehalet: bilmezlik, cahillik, ilimden yoksun olma
cinayet: cana kıyma, katl veya bu derecede ağır bir suç
dehşetli: ürkütücü, korkunç
eblehâne: akılsızcasına, ahmakçasına, aptalca.
ehl-i ilim: ilim sahipleri, ilim adamları
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri
elmas: çok kıymetli bir mücevher
evvel: önce
hâdisat: hâdiseler, olaylar
hâdise: olay
hasaret: hasar, zarar, ziyan.
haşiye: dipnot
hayat-ı içtimaiye-i İslâmiye: İslamın getirmiş olduğu kurallar çerçevesinde oluşturulan toplum hayatı
heves: nefsin hoşuna giden, gelip geçici istek
hikmet: İlahî gaye, gizli sebep, fayda
ihtar: hatırlatma, uyarı
iman: inanç, itikat
istikbal: gelecek
itikat: inanç, iman
izale: giderme, ortadan kaldırma
me'yusiyet: ümitsizlik.
merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.
mesele: önemli konu
misilli: gibi, benzeri
mukabele: karşılık verme, karşılama
mutabık: birbirine uyan, uygun
muvaffak: başarmış, başarılı
müstahak: hak eden, hak etmiş
müteveccih: bir cihete dönen, yönelen
nur: aydınlık, parıltı, ışık
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
rivayet: Hz. Peygamber'den nakledilen hadis
ruhsat-ı şer'iye: şeriatın ruhsatı, İslâmiyetin izin vermesi.
sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı
suret: biçim, şekil, tarz
şerik: ortak
talebe: öğrenci
tamah: hırsla isteme, şiddetle isteme
tasavvur: bir şeyi zihinde şekillendirme, düşünme
teferruat: ayrıntılar, dallar, bölümler
tevil: Kur'ân ve hadislerin açıklamasında, geçerli bir delil veya sebepten dolayı, ayeti ilk bakışta görünen manasından alıp, taşıdığı diğer manalardan, bir veya birkaçı ile tefsir etme.
zaruret-i kat'iye: kat'î zaruret; kesin ihtiyaç, kat'î zorunluluk.
zulüm: haksızlık, eziyet, işkence

Halbuki, hâdisat-ı âlem iki harb-i umumi ile beni o gaybî ihbarda ve beşarette bir derece tekzip edip ümidimi kırardı. Birden bir ihtar-ı gaybîyle kat'î kanaat verecek bir surette kalbime geldi ki: "Ciddî bir alâkayla senin eskiden beri tekrar ettiğin 'Işık var, bir nur göreceğiz' diye müjdelerin tevili ve tefsiri ve tabiri, sizin hakkınızda belki iman cihetiyle, âlem-i İslâm hakkında dahi ehemmiyetli Risaletü'n Nur'dur. Bu ışıktır ki, seni şiddetle alâkadar etmişti. Ve bu bir nurdur ki, eskide de tahayyül ve tahmininle geniş dairede, belki siyaset âleminde gelecek mesudâne ve dindarâne hâletlerin ve vaziyetlerin mukaddemesi ve müjdecisi iken, bu muaccel ışığı o müeccel saadet tasavvur ederek eski zamanda siyaset kapısıyla onu arıyordun.

"Evet, otuz, kırk sene evvel bir hiss-i kablelvukuyla hissettik. Fakat nasıl kırmızı bir perdeyle siyah bir yere bakılsa karayı kırmızı görür. Sen dahi doğru gördün, fakat yanlış tatbik ettin. Siyaset cazibesi seni aldattı."

S. N.

alâka: ilgi, ilişki. bağ
alâkadar: ilgili, ilişki
âlem: dünya
âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
beşaret: müjde
cazibe: cezp edicilik, çekicilik
ciddî: gerçek olarak, hakikaten
cihet: yön
dindarâne: dindar bir kimseye yakışacak tarzda.
ehemmiyetli: önemli
evvel: önce
gaybî: gaypla ilgili, görünmeyenlere ait
hâdisat-ı âlem: cihanda meydana gelen olaylar.
hâlet: hal, durum
hiss-i kablelvuku: Bir şeyi vukuundan önce hissetme, bir hâdisenin gerçekleşmesinden önce kalbe doğması.
ihbar: haber verme, bildirme
ihtar-ı gaybî: gaybî olarak yapılan hatırlatma, uyarı
iman: inanç, itikat
kanaat: inanma, görüş, fikir
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan
mesudane: mutlu bir şekilde, saadet içerisinde
muaccel: mühletsiz, vadesiz, peşin.
mukaddeme: başlangıç
müeccel: tecil edilmiş, sonraya bırakılmış, ertelenmiş
nur: aydınlık, parıltı, ışık
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
saadet: mutluluk
suret: biçim, şekil, tarz
tabir: yorum, yorumlama.
tahayyül: hayale getirme, hayalinde canlandırma
tasavvur: bir şeyi zihinde şekillendirme, düşünme
tatbik: uydurma, uygulama
tefsîr: açıklama, izah
tekzîb: yalanlama, yalan olduğunu söyleme.
tevil: yorumlama, yorum
vaziyet: durum

EMİN İLE FEYZİ'NİN ÜSTADLARININ GARİP VAZİYETİNE VE RİSALE-İ NUR'UN ACİP EHEMMİYETİNE DELÂLET EDEN BİR SUALLERİ VE ÜSTADLARININ ONLARA VE EMSALLERİNE VERDİĞİ BİR CEVAPTIR.

Sual: "Âlem-i İslâmın mukadderatıyla ciddî alakadar olan bu Cihan Harbinin dehşetli zamanlarında elli gün kadar (şimdi yedi seneden geçti; aynı hal devam ediyor. Hem ne soruyor ve ne de merak eder) hergün hizmetinizde bulunan bizlerden bir defacık sormadınız. Acaba bu büyük hâdiseden daha büyük diğer bir hakikat mi hükmediyor ki, bunu ehemmiyetten iskat ediyor? Yahut onunla meşgul olmanın bir zararı mı var?" diye Üstadımızdan sorduk. O da:

"Elcevap" diyor ki: Evet, bu Cihan Harbinden daha büyük bir hakikat ve daha azam bir hâdise hükmettiği için, şu Cihan Harbi ona nisbeten çok ehemmiyetsiz düşüyor. Çünkü, bu Cihan Harbinde iki hükûmet küre-i arzın hakimiyeti için mürafaa ve muhakeme davasında bulunmaları içinde iki muazzam dinin musalâha ve sulh mahkemesine barışmak davası açılarak ve dinsizliğin dehşetli cereyanı da semavî dinlerle mücahede-i azîmesi başladığı hengâmda, nev-i beşerin sosyalist tabakasıyla burjuvalar taifesinin mahkeme-i kübralarında açılan davalarından çok mühim öyle bir dava açılmış ve öyle

acip: tuhaf, hayrette bırakan.
alâkadar: ilgili, ilişki.
Âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
asr: yüzyıl.
âzam: en büyük.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
burjuva: burjuvaya mensup olan, orta tabakadan, Avrupa'da işçi sınıfı ile aristokrasi arasındaki sınıftan, tüccar ve sanayici sınıfı.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi.
ciddî: gerçek olarak, hakikaten.
dava: mahkeme toplantısı, duruşma, celse.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
delâlet: delil olma, gösterme; alamet, işaret.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
ehemmiyetli: önemli.
ehemmiyetsiz: önemsiz.
el-cevap: cevap olarak.
emsal: benzerler.
fıkra: kısım, fasıl, bölüm.
garip: tuhaf, hayret verici.
hâdise: olay.
hakikat: gerçek, esas.
harp: savaş.
hengâm: zaman, sıra.
heyet-i mecmua: bir şeyin teferruatına ve cüzlerine bakılmaksızın bütününün gösterdiği hâl ve manzara.
hükmetme: hakim olma, işleme.
ihtar: hatırlatma, uyarı.
ihtimal: olabilirlik.
ilmî: ilim ile ilgili, ilme dair.
iskât: düşürme, hükümsüz bırakma.
küre-i arz: yer küre, dünya.
mahkeme-i kübra: en büyük mahkeme, öldükten sonra bütün insanların diriltilerek Allah huzurunda hesaba çekileceği mahkeme.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
manevî: manaya ait, maddî olmayan.
mesele: önemli konu.
muazzam: çok büyük, ulu, yüce.
muhakeme: bir dava ile ilgili tarafların hakim huzuruna çıkmaları, duruşma.
mukadderat: Allah tarafından ezelde takdir olunmuş şeyler, ileride meydana gelecek haller ve olaylar, alın yazısı.
musalâha: barış, uzlaşma.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
mücahede-i azîme: büyük cihat, savaş.
mühim: önemli, ehemmiyetli.
münevver: nurlu, ışıklı, parlak.
mürafaa: duruşma, karşılıklı hak iddia ederek konuşma.
mürşit: irşat eden, doğru yolu gösteren, rehber, kılavuz.
nev'i beşer: insanoğlu, insanlar.
nispeten: nispetle, kıyaslayarak.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
semavî: Allah tarafından olan, İlâhî.
sosyalist: sosyalizm yanlısı, sosyalizm taraftarı.
sual: soru.
sulh: barış, anlaşarak düşmanlığı kaldırma.
tabaka: derece, kat.
taife: takım, güruh.
vaziyet: durum.

muazzam bir hakikat meydana çıkmış ki, o davanın tek bir adama isabet eden miktarı bu Cihan Harbinden daha büyüktür.

"İşte o dava da budur ki:

Şu zamanda herbir mü'min için, belki herkes için küre-i arz kadar bir bâkî tarla ve o tarla baştan başa bahçeler ve kasırlarla müzeyyen ebedî bir mülk almak veya o mülkü kaybetmek davası açılmış. Demek herbir tek adamın başına öyle bir dava açılmış ki, eğer İngiliz, Alman kadar serveti ve kuvveti olsa ve aklı da varsa, yalnız o davayı kazanmak için bütününü sarf edecek. Elbette bu davayı kazanmadan evvel başka şeylere ehemmiyet veren, divanedir. Hattâ o dava o derece tehlikeye düşmüş ki, -bir ehl-i keşfin müşahedesiyle- bir yerde ecel elinden terhis tezkeresini alan kırk adamdan bir adam kazanabilmiş, otuz dokuzu kaybetmiş.

İşte bu ehemmiyetli, azîm davayı kazandıracak ve yirmi seneden beri tecrübeler ile ondan sekizine o davayı kazandıran bir dava vekili bulunsa, elbette aklı başında her adam, o davayı kazandıran öyle bir dava vekilini vazifeye sevk edecek olan bir hizmete her hâdisenin fevkinde ehemmiyet vermeye mükelleftir. İşte o dava vekilinin bu asırda birisi, belki birincisi Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyanın i'caz-ı manevîsinden süzülen ve çıkan ve tevellüt eden Risale-i Nur olduğunu, binler onun ile o davayı kazananlar şahittir.

asr: yüzyıl.
azîm: büyük.
bâkî: ebedî, daimî, sürekli ve kalıcı olan.
dava: mahkeme toplantısı, duruşma, celse.
divane: deli, aklı başında olmayan.
ebedî: sonu olmayan, daimî, sürekli.
ecel: her canlının Allah tarafından takdir edilen ölüm vakti.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
ehemmiyetli: önemli.
ehl-i keşif: bazı sırları, bilinmeyen hakikatleri, Cenab-ı Hakkın lütuf ve ihsanı ile bilen velîler.
evvel: önce.
fevkinde: üstünde.
hâdise: olay.
hakikat: gerçek, esas.
harp: savaş.
i'caz-ı manevî: manen mucize oluş.
kasr: saray, köşk.
Kur'ân-ı Mucizül Beyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an.
küre-i arz: yer küre, dünya.
muazzam: çok büyük, ulu, yüce.
mü'min: iman eden, inanan.
mükellef: sorumlu ve yükümlü olan.
müşahede: gözlem.
müzeyyen: ziynetlendirilmiş, süslü.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sarf: harcama.
sevk: yöneltme, gönderme.
terhis: izin verme, serbest bırakma, salıverme.
tevellüt: doğma, doğum.
tezkere: belge, pusula.
vazife: görev.
vekil: bakan, başkasının yerine ve adına konuşan.

Evet, bu küre-i arza memuriyetle gönderilen her insan, burada misafir ve fâni olduğu ve mahiyeti bir hayat-ı bâkiyeye müteveccih bulunduğu kat'iyen tahakkuk etmiştir. O her insan, bu zamanda hayat-ı ebediyesini kurtaracak olan istinat noktaları sarsıldığından, bu dünyasını ve içinde bütün alâkadar ahbabını ebedî terk etmekle beraber, bu dünyadan binler derece daha mükemmel bir bâkî mülkü de kaybetmek veya kazanmak davası başına açılmış. Eğer iman vesikası olmazsa ve beratı ve senedi olan itikadı sağlam bir surette elde etmezse, o davayı kaybeder. Acaba bu kaybettiği şeyin yerini hangi şey doldurabilir?

İşte bu hakikate binaen, benim ve kardeşlerimin herbirimizin yüz derece aklı ve fikri ziyadeleşse, bu muazzam vazife-i kudsiyenin hizmetine ancak kâfi gelebilir. Sair meselelere bakmak, bize fuzulî ve mâlâyani olur. Yalnız bu kadar var ki, Risale-i Nur Şakirtlerinin bir kısmı öteki davalar içinde bulunduğu ve lüzumsuz ve sebepsiz bazan bize akılsızların tecavüzleri ve taarruzları zamanında -zaruret derecesinde- istemeyerek muvakkaten bakmışız.

Hem bu hakikî ve pek büyük davanın haricindeki davalara ve boğuşmalara alâkadarane fikren ve kalben karışmak zararlıdır. Çünkü böyle geniş ve siyasî ve heyecan veren dairelere dikkat eden ve onlarla meşgul olan bir adam, kısa bir daire içinde vazifedar olduğu ehemmiyetli hizmetlerinden geri kalır veya şevki kırılır. Hem o geniş ve cazibedar siyaset ve boğuşma dairelerine dikkat

ahbap: dostlar.
alâkadar: ilgili, ilişki.
alâkadarâne: ilgilenerek, alâka göstererek.
bâkî: ebedî, daimî, sürekli ve kalıcı olan.
berat: nişan, rütbe ve imtiyaz için verilen belge, kurtuluş belgesi.
binaen: -den dolayı, bu sebepten.
cazibedar: çekici, cazibeli.
dava: iddia.
dava: takip edilen fikir, iddia, ülkü.
ebedî: sonu olmayan, daimî, sürekli.
ehemmiyetli: önemli.
fânî: ölümlü, geçici.
fikren: fikir ile, düşünerek, zihnen.
fuzulî: boşuna, yersiz, gereksiz, lüzumsuz.
hakikat: gerçek, esas.
hakikî: gerçek.
hariç: bir şeyin dışı, dışarısı, dışta kalan.
hayat-ı bakıye: bakî olan, sonsuz hayat, ahiret hayatı.
hayat-ı ebediye: ebedî ve sonsuz hayat, ahiret hayatı.
iman: inanç, itikat.
istinat: dayanak.
itikat: inanç, iman.
kâfî: yeter, elverir.
kalben: kalp ile, kalpten; içten ve samimî olarak.
kat'iyen: katî olarak, kesin olarak, kesinlikle.
küre-i arz: yer küre, dünya.
mahiyet: bir şeyin aslı, esası, tabiatı, niteliği.
malâyani: manasız, faydasız, boş (şey).
memuriyet: memurluk.
mesele: önemli konu.
muazzam: çok büyük, ulu, yüce.
muvakkaten: geçici olarak.
müteveccih: bir cihete dönen, yönelen.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sâir: diğer, başka, öteki.
senet: dayanılacak ve güvenilecek şey, kuvvetli delil olabilecek söz.
siyasî: siyasetle ilgili, siyasete ait.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci.
şevk: şiddetli arzu, istek; keyif, neşe.
taarruz: saldırma, sataşma, ilişme.
tahakkuk: gerçekleşme, kesinleşme.
tecavüz: saldırma, sınırını aşma.
vazifedar: vazifeli.
vazife-i kudsiye: mukaddes vazife, kutsal vazife.
vesika: dayanılacak, güvenilecek sağlam delil, belge.
zaruret: zorunluluk, mecburiyet.
ziyade: Artma, çoğalma.

eden, bazan kapılır; vazifesini yapamadığı gibi, selâmet-i kalbini ve hüsn-i niyetini ve istikamet-i fikrini ve hizmetindeki ihlâsı kaybetmese de o ittiham altında kalabilir. Hattâ mahkemede bana bu noktadan hücum ettikleri zaman dedim: "Güneş gibi hakikat-i imaniye ve Kur'ânîye, yerdeki muvakkat ışıkların cazibesine tâbi ve alet olmadığı gibi, o hakikati cidden tanıyan, değil küre-i arzdaki hâdisata, belki kâinata da alet edemez" dedim, onları susturdum.

İşte Üstadımızın cevabı bitti. Biz de bütün kuvvetimizle tasdik ettik.

Risale-i Nur Şakirtlerinden

Emin, Feyzi

* * *

[BİR MEKTUBUN PARÇASIDIR. BU MAKAM MÜNASEBETİNE BİNAEN YAZILDI.]

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Sakın, dünya cereyanları, hususan siyaset cereyanları ve bilhassa harice bakan cereyanlar sizi tefrikaya atmasın. Karşınızda ittihat etmiş dalâlet fırkalarına karşı sizi perişan etmesin "Elhubbu fillah" "Velbuğzu fillah" düstur-i Rahmanî yerine -el-iyazü billâh- "Elhubbu fissiyaseti velbuğzu lissiyaseti" düstur-i şeytanî hükmederek, melek gibi bir hakikat kardeşine adavet ve elhannas gibi

adavet: düşmanlık, husumet
aziz: izzetli, muhterem, saygın
bilhassa: özellikle
binaen: -den dolayı, bu sebepten
buğz: birisine gizli ve içten düşmanlık hissetmek.
cazibe: çekim.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi
cidden: ciddî olarak, gerçek olarak.
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak
düstur-i Rahmanî: Cenab-ı Allah'ın Rahmanî olan kaide ve düsturları
düstur-i şeytanî: şeytanî prensipler, şeytanca kaideler.
el-hannâs: şeytan.
el-iyazü billâh: Allah esirgesin, Allah korusun
fırka: topluluk, grup, cemaat
hâdisat: hâdiseler, olaylar.
hakikat: gerçek, esas.
hakikat-ı imaniye: imana ait olan gerçek.
hakikat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın hakikatı, Kur'ân'ın ifade ettiği gerçek.
hariç: dışarı
hususan: bilhassa, özellikle
hücûm: saldırma.
hükmetme: karar vermek, inanca varmak
hüsn-i niyet: iyi niyet, temiz kalplilik.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma.
istikamet-i fikir: fikrin doğruluğu.
itham: töhmetlendirme, suçlu görme.
ittihat: birleşme, birlik oluşturma
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.
küre-i arz: yer küre, dünya.
makam: yer
muvakkat: geçici.
münasebet: vesile, -dan dolayı
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
selâmet-i kalp: kalp selâmeti, kalbin korku ve endişeden uzak olması.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen
şakirt: talebe, öğrenci.
tâbi: boyun eğen, uyan, itaat eden.
tasdik: doğrulama, onaylama.
tefrika: ayrılık, bölünme

bir siyaset arkadaşına muhabbet ve taraftarlıkla zulmüne rıza gösterip cinayetine manen şerik eylemesin.

Evet, bu zamanda ki siyaset, kalbleri ifsad edip asabî ruhları azap içinde bırakır. Selâmet-i kalb ve istirahat-i ruh isteyen adam, siyaseti bırakmalı.

Evet, şimdi küre-i arzda herkes ya kalben, ya ruhen, ya aklen, ya bedenen gelen musibetten hissedarlıktan, azap çekiyor, perişandır. Bilhassa ehl-i dalâlet ve ehl-i gaflet, rahmet-i umumiye-i İlahiyeden ve hikmet-i tamme-i Sübhaniyeden habersiz olduğundan, nev-i beşere rikkat-i cinsiye, alâkadarlık cihetiyle, kendi eleminden başka nev-i beşerin şimdiki elîm ve dehşetli elemleriyle dahi müteellim olup azap çekiyor. Çünkü, lüzumsuz ve malâyani bir surette vazife-i hakikîyelerini ve elzem işlerini bırakıp âfâkî ve siyasî boğuşmalara ve kâinatın hâdiselerini merakla dinleyerek, karışarak ruhlarını sersem ve akıllarını geveze etmişler, "*Zarara razı olana şefkat edilmez*" manasındaki اَلرَّاضِي بِالضَّرَرِ لَايُنْظَرُلَهُ kaide-i esasiyesiyle şefkat hakkını ve merhamet liyakatını kendilerinden selb etmişler. Onlara acınmayacak ve şefkat edilmez. Ve lüzumsuz başlarına bela getiriorlar.

Ben tahmin ediyorum ki, bütün küre-i arzın bu yangınında ve fırtınalarında selamet-i kalbini ve istirahat-ı ruhunu muhafaza eden ve kurtaran bu memlekette Risaletü'n Nur'un dairesine sadakatle girenlerdir.

afakî: dışa dönük
aklen: akıl ile, akıl yolu ile, akıl gereğince.
alâkadar: ilgili, ilişki
asabi: sinirli, öfkeli.
azap: eziyet, işkence; büyük sıkıntı, şiddetli acı
bedenen: beden ile, şahsen
belâ: musibet, sıkıntı
bilhassa: özellikle
cihet: yön
cinayet: cana kıyma, katl veya bu derecede ağır bir suç
dehşetli: ürkütücü, korkunç
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.
ehl-i gaflet: dünyaya daldığından dolayı ahiretin farkında olmayan.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri
ehl-i tevekkül ve rıza: Allah'a tevekkül edip; bağlanıp kadere razı olanlar.
elem: dert, üzüntü, maddî manevî ıztırap
elîm: şiddetli, çok dert ve keder veren
elzem: daha (en, pek) lâzım, lüzumlu, gerekli.
fiilen: fiille, davranış ve hareketle
hâdisat: hâdiseler, olaylar
hakikî: gerçek
hikmet-i tamme-i Sübhaniye: kusursuz ve noksansız olan. Allah'ın her şeyin bir maksat ve gayeyle yaratılmış olması.
hissedar: hisse sâhibi, hissesi olan.
ifsat: fesada uğratma, bozma, karışıklık çıkarma
istirahat-ı ruh: ruhun rahatlığı, ruh huzuru.
kaide-i esasiye: asıl kaide, temel prensip
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler
kalben: kalp ile, kalpten
küre-i arz: yer küre, dünya
liyakat: layık olma, ehliyet
malâyani: manasız, faydasız, boş (şey).
manen: mana bakımından, manaca
muhabbet: sevgi, sevme
muhafaza: koruma
musibet: felaket, bela
müteellim: elemli, kederli, hüzünlü, içi sızlayan
nev'i beşer: insanoğlu, insanlar
rahmet-i umumiye-i İlâhiye: Cenab-ı Allah'ın umumî rahmeti.
razı: rıza gösteren, hoşnut olan
rıza: razı olma, hoşnutluk
rikkat-i cinsiye: cinsî şefkat, insanın kendi cinsinden olana acıması.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık
ruhen: ruh ile
sadâkat: bağlılık, doğruluk
selâmet-i kalp: kalp selâmeti, kalbin korku ve endişeden uzak olması.
selb: ortadan kaldırma, iptal etme; olumsuzlaştırma
sersem: başı dönmüş, aklı ve zihni karışmış olan
siyasi: siyasetle ilgili, siyasete ait
suret: biçim, şekil, tarz
şefkat: acıyarak ve esirgeyerek sevme, içten ve karşılıksız merhamet
şerik: ortak
taraftar: taraflı, bir tarafı destekleyen
vazife-i hakikiye: hakikî gerçek vazife.
ziyade: çok, fazla
zulüm: haksızlık, eziyet, işkence

Çünkü onlar, Risale-i Nur'dan aldıkları iman-ı tahkiki derslerinin nuruyla ve gözüyle, herşeyde rahmet-i İlahiyenin izini, özünü, yüzünü görüp herşeyde kemal-i hikmetini, cemal-i adaletini müşahede ettiklerinden, kemal-i teslimiyet ve rızayla, rububiyet-i İlahiyenin icraatından olan musibetlere karşı teslimiyetle, gülerek karşılıyorlar, rıza gösteriyorlar. Ve merhamet-i İlahiyeden daha ileri şefkatlerini sürmüyorlar ki, elem ve azap çeksinler.

İşte bu hakikate binaen, değil yalnız hayat-ı uhreviyenin, belki dünyadaki hayatın dahi saadet ve lezzetini isteyenler, hadsiz tecrübeleriyle, Risale-i Nur'un imanî ve Kur'ânî derslerinde bulabilirler ve buluyorlar.

Said Nursi

azap: eziyet, işkence; büyük sıkıntı, şiddetli acı
binaen: -den dolayı, bu sebepten
cemal-i adalet: adalet güzelliği, Cenab-ı Allah'ın varlıklara rahmetiyle adilâne muamele etmesi.
elem: dert, üzüntü, maddî-manevî ıztırap
hadsiz: sınırsız, sonsuz
hayat-ı uhreviye: uhrevî hayat, ahirete ait olan hayat.
icraat: işler
iman-ı tahkikî: tahkikî iman, imana dair bütün meseleleri inceleyip delil ve bürhan ile inanma.
imanî: imana dair olan, imanla ilgili
kemal-i hikmet: hikmetin mükemmelliği, tam ve eksiksiz bir hikmet, mükemmel hikmet ve gaye.
kemal-i rıza: tam razı ve hoşnut olarak
kemal-i teslimiyet: tam bir teslim oluş, boyun eğiş
Kur'ânî: Kur'an'a ait, Kur'an'dan gelen
merhamet-i İlahiye: Allah'ın merhameti
musibet: felaket, bela
müşahede: bir şeyi gözle görme, seyretme
nur: aydınlık, parıltı, ışık
rahmet-i İlâhîye: Allah'ın sonsuz rahmeti, İlâhî rahmet.
rıza: razı olma, hoşnutluk
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
rububiyet-i İlâhîye: Allah'ın terbiye ediciliği.
saadet: mutluluk
şefkat: acıyarak ve esirgeyerek sevme, içten ve karşılıksız merhamet
teslimiyet: teslim olma, boyun eğiş

EHEMMİYETLİ BİR HOCANIN ÜSTAT HAKKINDA ZİYADE HÜSN-İ ZANNINI TADİL ETMEK MÜNASEBETİYLE EMİN VE FEYZİ'NİN O HOCAYA GÖNDERDİKLERİ BİR MEKTUP.

Aziz, sâdık ve muhterem Hoca Haşmet Efendi

Sizin, müceddid hakkındaki mektubunuzu hayretle okuduk ve Üstadımıza da söyledik.

Üstadımız diyor ki:

"Evet, bu zamanda hem iman ve din, hem hayat-ı içtimaî ve şeriat için, hem hukuk-i âmme ve siyaset-i İslâmîye için gayet ehemmiyetli birer müceddid ister. Fakat en ehemmiyetlisi, hakaik-i imaniyeyi muhafaza noktasındaki tecdid vazifesi, en mukaddes ve en büyüğüdür. Şeriat ve hayat-ı içtimaiye ve siyasiye daireleri ona nispeten ikinci, üçüncü, dördüncü derecede kalıyor. Rivayat-ı hadisiyede, tecdid-i din hakkındaki ziyade ehemmiyet ise, imanî hakaikteki tecdid itibarıyladır. Fakat efkâr-ı âmmede, ve hayatperest insanların nazarında zahiren geniş ve hâkimiyet noktasında cazibedar olan hayat-ı içtimaiye-i İslâmîye ve siyaset-i diniye cihetleri daha ziyade ehemmiyetli göründüğü için, o adese ile, o nokta-i nazardan bakıyorlar, mana veriyorlar.

"Hem bu üç vezaifi birden bir şahısta, yahut cemaatte bu zamanda bulunması ve mükemmel olması ve birbirini cerh etmemesi pek uzak, âdeta kabil görülmüyor. Âhirzamanda, Âl-i Beyt-i Nebevînin cemaat-i nuraniyesini temsil eden Mehdîde ve cemaatindeki şahs-ı manevide

adese: bakış açısı.
âdeta: sanki
ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.
Âl-i Beyt-i Nebevî: Peygamberimizin (a.s.m.) ailesi ve soyundan gelenler.
aziz: izzetli, muhterem, saygın
cazibedar: çekici, cazibeli
cemaat: topluluk, aralarında çeşitli bağlar bulunan insanlar topluluğu
cemaat-i nuraniye: nuranî, nurlu cemaat.
cerh: yaralama
cihet: yön
efkâr-ı amme: genelin, umumun düşünceleri, kamuoyu
ehemmiyet: önem, değer, kıymet
ehemmiyetli: önemli
gayet: son derece
hakaik: hakikatler, doğrular, gerçekler.
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.
hâkimiyet: hâkim oluş, hükmediş, egemenlik
hayat-ı içtimaî: toplum hayatı, sosyal hayat
hayat-ı içtimaiye-i İslâmiye: İslamın getirmiş olduğu kurallar çerçevesinde oluşturulan toplum hayatı
hayat-ı siyâsîye: siyasî hayat, politik hayat
hayatperest: hayatı tapar derecede seven
hukûk-ı âmme: kamu hukuku
hüsn-i zan: iyi fikirde bulunup, iyi olacağını düşünmek.
iman: inanç, itikat
imanî: imana dair olan, imanla ilgili
kabil: mümkün, ihtimal dairesinde
Mehdî: bazı hadislere göre kıyamet yaklaşınca zulmü ve şirki ortadan kaldırarak inananlara saadet ve adaleti getirecek Ehl-i Beytin neslinden gelen imam
muhafaza: koruma
muhterem: saygı değer, hürmete layık, saygın
mukaddes: takdis edilmiş, kutsal, aziz, temiz
müceddit: hadis-i şerifle, her asır başında geleceği müjdelenen dinin yüksek hizmetkârı; dine yeni bir tarzla yaklaşan, asrın şartlarına göre ve ortaya atılan yeni şüphe ve taarruzlara karşı dini yorumlayıp kuvvetlendiren büyük âlim.
münasebet: vesile, -dan dolayı
nazar: bakış, bakış açısı
nispeten: nispetle, kıyaslayarak
nokta-i nazar: görüş açısı, bakış açısı; görüş, fikir.
rivayat-ı hadisiye: hadis rivayetleri
sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan
siyaset-i diniye: dinin gerektirdiği siyaset, dinle ilgili siyaset.
siyaset-i İslâmiye: İslâma ait olan, İslâmî siyaset
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatten meydana gelen manevî şahıs
şeriat: Allah tarafından peygamber vasıtasıyla bildirilen, İlâhî emir ve yasaklara dayanan hükümlerin hepsi
tadil: doğrultma, düzeltme
tecdid: yenileme, tazeleme
tecdîd-i din: dinin esaslarına dokunmadan, asrın şartlarına göre yeni izah ve ispatlarla, insanların anlayışına en uygun bir şekilde ortaya koyma
temsil: birinin, bir topluluğun adına hareket etme
vazife: görev
vezaif: vazifeler, işler.
zahiren: görünüşte
ziyade: fazla, fazlasıyla

ancak içtima edebilir. Cenab-ı Hakka hadsiz şükür olsun ki bu asırda Risaletü'n Nur'un hakikî ve şakirtlerinin şahs-ı manevisi, hakaik-i imaniye muhafazasında tecdid vazifesini yaptırmıştır; yirmi seneden beri o vazife-i kudsiyede tesirli ve fatihâne neşriyle gayet dehşetli ve kuvvetli zındıka ve dalâlet hücumuna karşı tam mukabele edip, yüz binler ehl-i imanın imanlarını kurtardığını kırk bin adam şahadet eder.

"Amma, benim gibi aciz ve zayıf bir biçarenin, böyle binler derece haddimden fazla bir yükü yüklenmek tarzında biçare şahsımı, medar-ı nazar etmemeli" diyor. Ve size selam ediyor. Biz de zat-ı âlinize ve oradaki Risaletü'n Nur'la alâkadar olanlara selam ediyoruz.

Risale-i Nur Şakirtlerinden

Emin, Feyzi

âciz: zayıf, güçsüz, zavallı
alâkadar: ilgili, ilişki
amma: ama, lakin, ancak
asr: yüzyıl
bîçare: çaresiz, zavallı
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak
dehşetli: ürkütücü, korkunç
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri
fatihane: fethederek, fatihçe
gayet: son derece
hadsiz: sınırsız, sonsuz
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.
hakikat: gerçek, esas
hücûm: saldırma
içtima: toplanma, bir araya gelme
medar-ı nazar: göz önünde bulundurulması gereken.
muhafaza: koruma
mukabele: karşılık verme, karşılama
neşr: herkese duyurma, yayma, tamim
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme
şahadet: şahit olma, şahitlik, tanıklık
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatten meydana gelen manevî şahıs
şakirt: talebe, öğrenci
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme
tecdîd: yenileme, tazeleme
vazife-i kudsiye: mukaddes vazife, kutsal vazife.
zat: kendi
zındıka: dinsizlik, inançsızlık.

Üstadımızın Ehemmiyetli bir Mektubudur.

Gayet ciddi bir ihtarla bir hakikati beyan etmeye lüzum var. Şöyle ki:

[1] لاَ يَعْلَمُ الْغَيْبَ اِلاَّ اللهُ sırrıyla, ehl-i velayet, gaybî olan şeyleri, bildirilmezse bilmezler. En büyük bir veli dahi, hasmının hakikî halini bilmedikleri için, haksız olarak mübareze etmesini Aşere-i Mübeşşerenin mabeynindeki muharebe gösteriyor. Demek, iki veli, iki ehl-i hakikat birbirini inkâr etmekle makamlarından sukut etmezler. Meğer, bütün bütün zahir-i şeriate muhalif ve hata bir içtihadla hareket edilmiş ola.

Bu sırra binaen [2] وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ 'deki ulüvv-i cenab düsturuna ittibaen ve avam-ı müminin şeyhlerine karşı hüsnüzanlarını kırmamakla, imanlarını sarsılmadan muhafaza etmek ve Risale-i Nur'un erkânlarının haksız itirazlara karşı haklı, fakat zararlı hiddetlerinden kurtarmak lüzumuna binaen ve ehl-i ilhadın iki taife-i ehl-i hakikatin mabeynindeki husumetten istifade ederek, birinin silâhıyla, itirazıyla ötekini cerh edip ve ötekinin delilleriyle berikini çürütüp ikisini de yere vurmak ve çürütmekten içtinaben, Risale-i Nur Şakirtleri, bu mezkûr dört esasa binaen, muarızlara hiddet ve tehevvürle ve mukabele-i bilmisille karşılamamalı. Yalnız

1. Gaybı Allah'tan başkası bilmez.

2. (Onlar) Öfkelerini yutanlar ve insanların kusurlarını affedenlerdir. (Âl-i İmrân Sûresi: 134.)

avam-ı mü'minîn: mü'minlerin geniş halk tabakası, avam olanları.
beyan: açıklama, bildirme, izah
binaen: -den dolayı, bu sebepten
cerh: yaralama
ciddî: gerçek olarak, hakikaten
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan
düstur: kanun, kural, esas
ehemmiyetli: önemli
ehl-i hakikat: hakikati arzulayanlar, gerçeği bulup onun peşinden gidenler; Allah adamı.
ehl-i ilhad: ilhad ehli, doğru meslek ve dinden, hak yolundan çıkıp bâtıl yola sapan imansızlar, dinsizler.
ehl-i velâyet: velî olanlar; erenler, Allah'ın dostluğunu kazananlar, velîlik sıfatını taşıyanlar.
erkân: rükünler, esaslar
gaybî: gaybla ilgili, bilinmeyenle ilgili
gayet: son derece
hakikat: gerçek
hakikî: gerçek
hasm: muhalif, karşı taraf, düşman.
hiddet: öfke, kızgınlık
husumet: düşmanlık
hüsn-i zan: bir kimsenin veya bir hâdisenin iyiliği hakkındaki vicdanî ve iyi kanaat
içtihat: din âlimlerinin şer'î esaslar dahilinde Kur'ân ve sünnete uygun şekilde bir konuda fikir ortaya koymaları, hüküm vermeleri
içtinaben: çekinerek, uzak durarak
ihtar: hatırlatma, uyarı
iman: inanç, itikat
inkâr: reddetme, inanmama, kabul ve tasdik etmeme
istifade: faydalanma, yararlanma
itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma
ittibaen: ittiba ederek, tabi olarak, uyarak
mabeyn: ara
makam: manevî mevki
mezkûr: zikredilen, adı geçen, anılan.
muarız: muhalefet eden, karşı çıkan, muhalif.
muhafaza: koruma
muhalif: muhalefet eden, bir fiil ve düşünceye karşı zıt düşüncede bulunan
muharebe: savaşma, savaş
mukabele-i bi'l-misil: misliyle mukabele etme, karşılaştığı muamelenin aynısını sahibine iâde etme.
mübareze: düello, çatışma, kavga
sır: gizli hakikat
sükût: susma, sessiz kalma
şakirt: talebe, öğrenci
şeyh: tarikat dersi veren manevî lider, mürşit
taife-i ehl-i hak: doğru yolda olanların oluşturduğu topluluk.
tehevvür: öfkelenme, köpürme, kızma, aşırı hiddet
ulüvv-i cenap: âlicenaplık, cömertlik, büyüklük.
velî: Allah'ın sevgisine, himayesine kavuşmuş, ermiş kimseler, Allah dostu, evliya.
zahir: açık, âşikar
zahir-i şeriat: şeriatın zahiri, şeriatın zahiri duygularımızla görüp anladığımız yönü.

kendilerini muhafaza için musalahakârâne, medar-ı itiraz noktaları izah etmek ve cevap vermek gerektir.

Çünkü bu zamanda enaniyet çok ileri gitmiş. Herkes, kameti miktarında bir buz parçası olan enaniyetini eritmiyor bozmuyor, kendini mazur biliyor; ondan niza çıkıyor. Ehl-i hak zarar eder; ehl-i dalâlet istifade ediyor.

İstanbul'da malûm itiraz hâdisesi ima ediyor ki, ileride, meşrebini çok beğenen bazı zatlar ve hodgâm bazı sofimeşrep ve nefs-i emmaresini tam öldürmeyen ve hubb-i cah vartasından kurtulmayan bazı ehl-i irşad ve ehl-i hak, Risaletü'n Nur'a ve şakirtlerine karşı kendi meşreplerini ve mesleklerinin revacını ve etbalarının hüsn-i teveccühlerini muhafaza niyetiyle itiraz edecekler; belki dehşetli mukabele etmek ihtimali var. *Böyle hâdiselerin vukuunda, bizlere, itidal-i dem ve sarsılmamak ve adavete girmemek ve o muarız taifenin de rüesalarını çürütmemek gerektir.*

Faş etmek hatırıma gelmeyen bir sırrı, faş etmeye mecbur oldum. Şöyle ki:

Risale-i Nur'un şahs-ı manevisi ve o şahs-ı maneviyi temsil eden has şakirtlerinin şahs-ı manevisi "Ferid" makamına mazhar oldukları için, değil hususi bir memleketin kutbu, belki ekseriyet-i mutlakayla Hicaz'da bulunan kutb-i azamın tasarrufundan hariç olduğunu ve onun hükmü altına girmeye mecbur değil. Her zamanda bulunan iki imam gibi, onu yani kutb-i azamı tanımaya mecbur olmuyor. Ben, eskide, Risale-i Nur'un şahs-ı manevisini,

adavet: düşmanlık, husumet
dehşetli: ürkütücü, korkunç
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.
ehl-i hak: hak ehli, iman, İslâmiyet ve hak yolunda olan, hak mezhepte olan
ehl-i irşat: mürşitler, doğru yolu gösterenler
ekseriyet-i mutlaka: mutlak çoğunluk
enaniyet: kendini beğenme, bencillik, egoistlik.
etba: birinin sözüne, işine, mesleğine uyanlar
faş: açığa vurulmuş, meydana dökülmüş
ferit: tek, eşsiz, eşi olmayan; kıyas kabul etmez, üstün.
hâdise: olay
hariç: dışarı
hâs: ileri gelen, seçkin olan
hodgâm: kendi keyfini düşünen, bencil.
hubb-i cah: makam sevgisi, rütbe ve mevki sevgisi ve bunlara karşı gösterilen aşırı hırs.
hususi: özel
hüküm: hakimiyet, nüfuz, kumanda
hüsn-i teveccüh: sevgi ile karışık medih ve takdir.
ihtimal: olabilirlik
ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme
imam: bir ilimde sözü delil kabul edilebilecek derecede derin ve geniş bilgi sahibi olan âlim
istifade: faydalanma, yararlanma
itidal-i dem: soğukkanlılık.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma
kamet: boy, endam
kutb-ı azam: en büyük kutup, dinî bir meslek veya grubun başı, birçok Müslümanın kendisine bağlandıkları büyük evliyadan zamanın en büyük mürşidi.
kutup: evliyalar içerisinde zamanın en büyük mürşidi olan
makam: manevî mevki
malûm: bilinen, bilinir olan
mazhar: nail olma, şereflenme
mazur: özürlü, özrü olan.
medar-ı itiraz: itiraz sebebi, kabul etmeme sebebi.
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem
meşrep: gidiş, hareket tarzı, tavır, tutum, meslek.
muarız: muhalefet eden, karşı çıkan, muhalif.
muhafaza: koruma, savunma.
mukabele: karşılık verme, karşılama
musâlâhakârâne: barış içinde, barışarak.
nefs-i emmare: insana kötü ve günah işlerin yapılmasını emreden nefis
niza: kavga, anlaşmazlık
revaç: rağbet, kıymet, değer
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
rüesa: reisler, başkanlar.
sır: gizli hakikat
sofîmeşrep: tasavvuf ehli, riyazet ve nefisle mücahede ile hakikate ermeye çalışan.
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatten meydana gelen manevî şahıs
şakirt: talebe, öğrenci
taife: takım, güruh
tasarruf: velîlerin Allah'ın izni dairesinde eşya ve varlıklar üzerindeki manevî tesirleri, keramet.
temsil: birinin, bir topluluğun adına hareket etme
varta: tehlike, büyük tehlike
vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme
zat: kişi, şahıs

o imamlardan birisini zannediyordum. Şimdi anlıyorum ki, Gavs-ı Âzam'da, kutbiyet ve gavsiyetle beraber, "Ferdiyet" dahi bulunduğundan, ahirzamandaki, şakirtlerinin bağlandığı Risaletü'n Nur, o Ferdiyet makamının mazharıdır. Bu gizlenmeye lâyık olan bu sırr-ı azime binaen Mekke-i Mükerremede dahi-farz-ı muhal olarak-Risale-i Nur aleyhinde bir itiraz kutb-i azamdan dahi gelse, Risale-i Nur Şakirtleri sarsılmayıp, o mübarek kutb-i azamın itirazını iltifat ve selam suretinde telâkki edip, teveccühünü de kazanmak için, medar-ı itiraz noktaları o büyük üstadlarına karşı izah ile ellerini öpmektir.

Evet, kardeşlerim, bu zamanda öyle dehşetli cereyanlar ve hayatı ve cihanı sarsacak hâdiseler içinde hadsiz bir metanet ve itidal-i dem ve nihayetsiz bir fedakarlık taşımak gerektir.

Evet [1] يَسْتَحِبُّونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ ayetinin sırr-ı işarisiyle, ahireti bildikleri ve iman ettikleri halde dünyayı ahirete severek tercih etmek ve kırılacak şişeyi bâki bir elmasa bilerek rıza ve sevinçle tercih etmek ve akıbeti görmeyen kör hissiyatın hükmüyle, hazır bir dirhem zehirli lezzeti, ileride bir batman sâfi lezzete tercih etmek, bu zamanın dehşetli bir marazı, bir musibetidir. O musibet sırrıyla, müminler dahi bazan ehl-i dalâlete taraftar olmak gibi dehşetli hatada bulunuyorlar. Cenab-ı Hak, ehl-i imanı ve Risale-i Nur Şakirtlerini bu musibetlerin şerrinden muhafaza eylesin. Amin.

Said Nursî

1. Onlar dünya haytını seve seve âhirete tercih ederler... İbrahim Sûresi:3)

ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.
ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
akıbet: nihayet, son
aleyh: ona karşı, onun üzerine
amin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi
bâkî: ebedî, daimî, sürekli ve kalıcı olan
batman: eski ağırlık ölçülerinden olup, iki okka ile sekiz okka arasında değişen ağırlık ölçüsü.
binaen: -den dolayı, bu sebepten
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi
dehşetli: ürkütücü, korkunç
dirhem: yaklaşık üç grama denk gelen eski bir ağırlık ölçüsü, çok küçük parça (mecaz)
ehl-i dalâlet: dalâlet ehli; yoldan çıkanlar, azgın ve sapkın kimseler.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri
elmas: çok kıymetli bir mücevher
farz-ı muhal: imkânsızı farz etme, olmayacak bir şeyi olacakmış gibi düşünme.
fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.
ferdiyet: teklik, birlik, fertlik.
Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
gavsiyet: evliyaullahın başı olmaklık, kutupluk; velâyet mertebelerinde yüksek bir makam sahibi olma.
hâdise: olay
hadsiz: sınırsız, sonsuz
hakikî: gerçek
hissiyat: hisler, duygular.
hüküm: karar, emir
iltifat: ilgi gösterme, yüzünü çevirip bakma
iman: inanç, itikat
itidal-i dem: soğukkanlılık.
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma
kutb-ı azam: en büyük kutup, dinî bir meslek veya grubun başı, birçok Müslümanın kendisine bağlandıkları büyük evliyadan zamanın en büyük mürşidi.
kutbiyet: evliyalar arasında zamanın en büyük mürşidi olmak
makam: manevî mevki
maraz: hastalık
mazhar: nail olma, şereflenme
medar-ı itiraz: itiraz sebebi, kabul etmeme sebebi.
Mekke-i Mükerreme: keremli, aziz, mukaddes Mekke şehri.
metanet: metin olma, dayanıklılık; gayret
muhafaza: koruma
musibet: felaket, bela
mü'min: iman eden, inanan
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu
nihayetsiz: sonsuz, sınırsız
rıza: razı olma, hoşnutluk
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sâfî: samimî, hâlis, saf
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme
sır: gizli hakikat
sırr-ı azîm: büyük sır.
sırr-ı işarî: işarî olan sır.
suret: biçim, şekil, tarz
şakirt: talebe, öğrenci
şer: kötülük
taraftar: taraflı, bir tarafı destekleyen
telâkki: anlama, kabul etme
teveccüh: yönelme, sevgi, ilgi

Sual: İşarat-ı Kur'ânîye risalesinde Fatiha'nın sırat-ı müstakim ashabı ki, اَلَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيهِمْ [1] ayetinin tarif eylediği taife içinde, hem

لاَ تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ اُمَّتِي... حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِهِ [2]

(ilâ ahir) hadisinin ahirzamanda gösterdikleri mücahidler içinde ve hem وَالْعَصْرِ suresinin

اِلاَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوالصَّالِحَاتِ [3]

ile başlayan üç cümlenin mana-yı işari ile hususi bir surette dahil bir ferdi, Risale-i Nur Şakirtleri olduğuna sebep nedir ve vech-i tahsisi nedir?

Elcevap: Sebebi ise, Risale-i Nur, yüze yakın din tılsımlarını ve hakaik-i Kur'ânîyenin muammalarını hal ve keşfetmiştir ki, her bir tılsımın bilinmemesinden, çok insanlar şübehata ve şükûke düşüp, tereddütlerden kurtulmayıp, bazan imanını kaybederdi. Şimdi, bütün dinsizler toplansa, o tılsımların keşfinden sonra galebe edemezler. Yirmi Sekizinci Mektupta İnayat-ı Seb'ada bir kısmına işaret edilmiş. İnşaallah bir zaman o tılsımlar müstakil bir risalede cem edilecek.

Said Nursi

* * *

1. Kendilerine nîmet ve ihsanda bulunduğun kullarının... Fâtiha Sûresi:7)
2. Ümmetimden bir grup kıyamet kopuncaya kadar devam edecek. (Buhâri, Hisam: 1; Müslim, Îman: 247; Ebû Dâvud, Fiten: 1.)
3. İman edip güzel işler yapanlar müstesnâ... (Asr Sûresi: 3)

ahir zaman: dünyanın son zamanı ve son devresi, dünya hayatının kıyamete yakın son devresi.
ahir: son
ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
ashap: büyük bir meslek veya mezhep sahibine uyanlar.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi
cem: toplama, bir araya getirme
el-cevap: cevap olarak
Fatiha: Kur'ân-ı Kerim'in birinci suresi
galebe: galip gelme, üstünlük
hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış
hakaik-ı Kur'âniye: Kur'ân ait olan ve ondan gelen gerçekler.
hâs: ileri gelen, seçkin olan
hususi: özel
ilââhir: sona kadar, sonuna kadar.
iman: inanç, itikat
inayat-ı Seb'a: yedi yardım.
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua
işarat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın işaretleri
keşif: gizli bir şeyi veya bir sırrı kalp gözüyle görerek öğrenme
mana-yı işari: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
muamma: anlaşılmaz, çözülmesi güç iş, anlamı gizli ve güç anlaşılır söz
mücahit: cihat eden, savaşan
müstakil: başlı başına, bağımsız
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sırat-ı müstakim: hak yol, Allah'ın gösterdiği hidayet yolu
sual: soru
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
suret: biçim, şekil, tarz
şakirt: talebe, öğrenci
şübehat: şüpheler.
şükûk: şekler, şüpheler.
taife: takım, güruh
tarif: bir şeyi bütün vasıflarını içine alacak şekilde anlatma
tılsım: herkesin bilip çözemediği gizli sır
vech-i tahsis: özelleştirmenin sebebi

Salâhaddin'in fikrasından bir parçadır

.....

Hem bir vakit, Tosya'dan Kastamonu'ya gelirken, beraberimde Risale-i Nur'un Lem'a'ları ve Şualar'ı vardı. Haşre dair bir mebhas okuyordum. Kamyon yokuşları tırmanıyordu. Havanın ve makinenin harareti bana ağırlık ve fikrime de "Bu Risale-i muazzam bir mucize-i Kur'ânîyedir; başka sahada mucize gösterebilir mi? Halbuki mucize Enbiyalara mahsustur, Resul-i Ekrem Aleyhisselatü Vesselamdan sonra mucize gösterilmeyecektir." Mülahazası esnasında, kamyon müthiş sadmelerle üç taklada, yirmi beş-otuz metre yerden aşağıya yuvarlandı. Şahadet getiriyordum. "Yaralımıyım?" diye kendimi yokladım, yüzbin şükür hiçbir yaram yok. Korkarak doğruldum. Şoförün kafası parçalanmış, "Ah! Of!" çekiyor. Etrafımı tetkik ettim; şoför tarafındaki camlar hurdahaş olmuş; benim tarafımdaki ince cam bile kırılmamış. O anda bunun büyük bir keramet olduğunu, mucize olmadığını ve bir daha böyle maceralı şeyleri tefekkür etmemek için kerametkârâne Risale-i Nur'un bir tokadı olduğunu anladım.

Risale-i Nur Şakirtlerinden
Salâhaddin Çelebi

* * *

Aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua
dair: alakalı, ilgili
enbiya: nebiler, peygamberler
fıkra: kısım, bölüm
harareti: sıcaklık
harp: savaş
haşr: kıyametten sonra bütün insanların bir yere toplanmaları, Allah'ın ölüleri diriltip mahşere çıkarması
hurdahaş: param parça, kırık dökük.
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler
kerametkârane: kerametli bir şekilde, keramet gösterircesine.
mebhas: bir bahisle ilgili yazı, kısım, bölüm
mu'cize: benzerini yapmaktan insanların aciz kaldığı şey
mu'cize-i Kur'âniye: Kur'ân'a ait mu'cize.
mülâhaza: dikkatle ve teferruatıyla, inceden inceye düşünme
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç
Resul-i Ekrem: çok cömert, kerîm olan peygamber, Hz. Muhammed (a.s.m.).
risale-i muazzam: muazzam, büyük risale
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadme: vuruş, vurma, çarpma.
şahadet: İslâmın beş şartından biri olan kelime-i şehadet getirme
şakirt: talebe, öğrenci
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme
tazyik: sıkıntı verme, baskı yapma
tefekkür: derin düşünme; eşyanın hakikatini, yaratıcının sırlarını kavramak ve ibret almak için zihnen ve kalben düşünme
terhis: izin verme, serbest bırakma
tetkik: dikkatle araştırma, inceleme

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Risale-i Nur'un hakkaniyetine ve ehemmiyetine dair bir imza-yı gaybî hükmünde bu mecmuanın gösterdiği kıymet Risalei'n-Nur'da bulunduğunu, bu zamanın dehşetli fırtınaları ispat ediyor.

Evet, kardeşlerim,

Hazret-i İsa Aleyhisselam, İncil-i Şerifte demiş ki: "Ben gidiyorum, ta size tesellici gelsin. (Yani Hazret-i Ahmed Aleyhissalâtü Vesselam gelsin)" demesiyle Kur'ân'ın beşere gayet büyük bir neticesi, bir gayesi, bir hediyesi, tesellidir.

Evet, bu dehşetli kâinatın fırtınaları ve zeval ve tahribatları ve bu boşluk nihayetsiz fezada herşeyle alâkadar olan insan için teselliyi ve istinat ve istimdat noktalarını Kur'ân veriyor. En ziyade o teselliye muhtaç, bu zamandır, ve en ziyade kuvvetli bir surette o teselliyi ispat eden, gösteren Risale-i Nur'dur. Çünkü zulümat ve evhamın menbaı olan tabiatı, o delmiş geçmiş, hakikat nuruna girmiş.

Yirmi dokuzuncu ve Otuzuncu ve On Altıncı Sözler gibi ekser parçalarında, hakaik-i imaniyenin yüzer tılsımlarını keşif ve izah edip, aklı inkârdan tereddütlerden kurtarmış. İşte bu hakikat içindir ki, bu çok usandırıcı zamanda, usandırmayacak bir tarzda, çok tekrarla beraber, aklı başında olanları Risale-i Nur'la meşgul ediyor. Refet Beyin mektubunda demiş, "Ne vakit bir araya gelsek,

alâkadar: ilgili, ilişki
Aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua
Aleyhisselam: Allah'ın selamı onun üzerine olsun
asr: yüzyıl
aziz: izzetli, muhterem, saygın
beşer: insan, insanlık
dair: alakalı, ilgili
dehşetli: ürkütücü, korkunç
ehemmiyet: önem, değer, kıymet
ekser: pek çok
evham: vehimler, zanlar, kuruntular
feza: kâinatta, yıldızlar arasındaki boşluk, uzay
gayet: son derece
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.
hakikat: gerçek, esas
hakikî: gerçek
hakkaniyet: hak ve adalete uygunluk, hak ve doğruluktan ayrılmama
hükmünde: değerinde, yerinde
imza-yı gaybî: gayba ait mühür, imza, tasdik
incil-i Şerif: şerefli İncil kitabı
inkâr: reddetme, inanmama, kabul ve tasdik etmeme
intihap: seçme
ispat: doğruyu delillerle gösterme
istimdat: medet dileme, imdat isteme, yardıma çağırma
istinat: dayanak
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler
keşif: gizli bir şeyi veya bir sırrı kalp gözüyle görerek öğrenme
kıymet: değer
mecmua: toplanıp, biriktirilmiş, düzenlenmiş yazıların hepsi
mecmua-i işarat: işaretlerin toplamı.
menba: kaynak
misl: kat; eş
nihayetsiz: sonsuz, sınırsız
nur: aydınlık, parıltı, ışık
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen
suret: biçim, şekil, tarz
tahribat: tahripler, yıkıp bozmalar.
tarz: biçim, şekil
teselli: avutma, acısını dindirme
tılsım: herkesin bilip çözemediği gizli sır
zeval: sona erme, yok olma, ölme
ziyade: çok, fazla
zulümat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve külür

Sözler'den birisini açıp okuruz, tatlı tatlı istifade edip Üstadımızla görüşürüz. Hem Risale-i Nur'un en bariz hasiyeti usandırmaktır. yüz defa okunsa, yüz birincide yine zevkle okunabilir." demiş. Doğru söylemiş.

Yalnız, Risale-i Nur'un tercümanı hakikî vazifesinin dünyadaki istikbaliyata nadiren ara sıra bakması, zahiri bir müşevveşiyet verir. Mesela: Bundan otuz-kırk sene evvel, "Bir nur gelecek, bir nur alemi göreceğiz" demiş ve o manayı geniş bir dairede ve siyasette tasavvur etmiş.

Hem bundan on dört, on beş sene evvel, "Dinsizliği çevirenler müthiş semavi tokatlar yiyecekler" diye büyük, geniş, küre-i arz dairesindeki bu dehşetli hâdiseyi, dar bir memlekette ve mahdut insanlarda tasavvur etmiş. Halbuki istikbal, o iki ihbar-ı gaybiyeyi tasavvurunun pek fevkinde tefsir ve tabir eyledi.

Eski Said'in "Bir nur âlemi göreceğiz" demesi, Risale-i Nur'un dairesinin manasını hissetmiş, geniş bir daire-i siyasiye tasavvur ettiği gibi; sırr-ı inna ağtayna'nın, on üç, on dört sene sonra, "Dinsizliği, zındıklığı neşredenler, pek müthiş tokat yiyecekler" deyip o hakikatı dar bir dairede tasavvur etmiş. İstikbal, o iki hakikati tabir ve tefsir etti.

Başta Isparta vilâyeti olarak Risale-i Nur dairesi evvelki hakikati pek parlak ve güzel bir surette gösterdiği gibi; ikinci hakikati de, medeniyet-i sefihenin tuğyanını

âlem: dünya
bariz: açık, besbelli
daire-i siyasiye: siyaset dairesi.
dehşetli: ürkütücü, korkunç
evvel: önce
fevkinde: üstünde
hâdise: olay
hakikat: gerçek, esas
hakiki: gerçek
hariç: dışarı
hasiyet: hususî fayda, özellik
ihbar-ı gaybiye: gayba ait haber, geçmiş veya gelecek zamana ait haber
istikbal: gelecek
istikbaliyat: geleceğe ait şeyler, olaylar
küre-i arz: yer küre, dünya
mahdut: sınırlı, belirli
medeniyet-i sefihe: sefih medeniyet, zevk ve eğlenceye sevk eden medeniyet.
meselâ: örneğin
müşevveşiyet: karışıklık, karmakarışık vaziyet.
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç
neşr: herkese duyurma, yayma, tamim
nur: aydınlık, parıltı, ışık
nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver
remz: işaret, gizli ve kapalı bir surette ifade etme
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
semavî: semaya ait, gökten gelen; Allah tarafından olan, İlahî
suret: biçim, şekil, tarz
tabir: yorum, yorumlama.
tasavvur: bir şeyi zihinde şekillendirme, düşünme
tefsîr: açıklama, izah
tuğyan: azma, azgınlık, hiddetlenme
vazife: görev
vilayet: il.
zahirî: görünürde
zındık: Allah'a ve ahirete inanmayan, Allah'ı inkâr eden, imansız, münkir

ve maddiyunluk (HAŞİYE) taununun aşılmasını çeviren ve idare eden ervah-ı habisenin başlarına gelen bu dehşetli semavi tokatlar, geniş bir dairede, o sırr-ı inna ağtayna' nın hakikatini tam tamına ispat etmiş.

Sual: Risale-i Nur, kat'î bürhanlara istinaden hükümleri, aynı aynına, tevilsiz, tabirsiz hakikat çıkması ve yalnız işarat-ı tevafukiye ve sünuhat-ı kalbiyeye itimaden beyanatı, böyle dünyevî olan mesail-i istikbaliyede neden bazan tabir ve tevile muhtaç oluyor diye hatırıma geldi.

Böyle bir cevap ihtar edildi ki: Gaybî istikbal-i dünyevîde, başa gelen hâdisatı bildirmemekte Cenab-ı Erhamürrahimînin çok büyük bir rahmeti saklandığını ve gaybı gizlemekte çok ehemmiyetli bir hikmeti bulunduğu cihetle, gaybî şeyleri haber vermekten yasak edip, yalnız müphem ve mücmel bir surette, ya ilham veya ihtarla, bir emareyi vesile ederek, keşfiyatta ve rüya-yı sadıkada, bir kısım gaybî hakikatlerini ihsas eder. O hakikatlerin hususi suretleri vukuundan sonra bilinir.

Said Nursi

* * *

Risale-i Nur Şakirtlerinden Emin, Hilmi, Kâmil ve Feyzi'nin bir fikrasıdır

Risale-i Nur'un kasabalara ve cemaatlere berekete medar olması ve ona zarar edenlere tokat gelmesi gibi,

HAŞİYE: Evet, maddiyunluk tâununun hastalığı nev-i beşere bu dehşetli sıtmayı ve küre-i arza bu titremeyi vermiştir.

bereket: mübareklik, bolluk, saadet
beyanat: açıklamalar, izahlar
bürhan: delil, ispat, hüccet
cemaat: topluluk, aralarında çeşitli bağlar bulunan insanlar topluluğu
Cenab-ı Erhamürrâhimîn: inayet ve rahmet, yardım ve lütuf sahiplerinin en merhametlisi olan, şeref ve azamet sahibi olan yüce Allah (c.c.).
cihet: yön
dehşetli: ürkütücü, korkunç
dünyevî: dünyaya ait
ehemmiyetli: önemli
emare: alâmet, belirti, nişan
ervah-ı habise: habis, kötü ruhlar; Allah'a isyan eden, itaati sevmeyen anarşist ruhlar.
fıkra: kısım, bölüm
gaybî: gaybla ilgili, bilinmeyenle ilgili
gayp: gizli olan, görünmeyen şeyler ve alemler
hâdisat: hâdiseler, olaylar
hakaik: hakikatler, doğrular, gerçekler.
hakikat: gerçek, esas
haşiye: dipnot
hikmet: İlahî gaye, gizli sebep, fayda
hususî: özel
hüküm: karar, emir
idare: bir işi yürütme, çekip çevirme
ihsas: hissetirme, sezdirme
ihtar: hatırlatma, uyarı
ilham: belli bilgi vasıtalarına başvurmadan Allah tarafından insanın kalbine veya zihnine indirilen mana
ispat: doğruyu delillerle gösterme
istikbal-i dünyevî: dünyanın geleceği
istinaden: istinat ederek, dayanarak
işarat-ı tevafukiye: tevafuk işaretleri, uygunluk belirtileri
itimaden: itimat ederek, dayanarak, güvenerek.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan
keşfiyat: keşifler, Allah'ın ilham etmesiyle gösterilen gaybla ilgili sırlar
küre-i arz: yer küre, dünya
maddiyyun: maddenin ezelî ve ebedî olduğuna, sonradan yaratılmamış bulunduğuna inananlar, maddeye bağlı kalanlar, maddeciler, materyalistler.
medar: sebep, vesile
mesail-i istikbaliye: gelecek ile ilgli meseleler
mücmel: kısa ve az sözle ifade edilmiş, öz, özet
müphem: belirsiz
nev'i beşer: insanoğlu, insanlar
rahmet: Allah'ın kullarını esirgemesi, onlara maddî ve manevî nimetler vermesi
rüya-yı sadıka: doğru rüya, makbul ve muteber kimselerin gördükleri şekilde, dünyada hakikatları çıkan sadık rüya.
sâir: diğer, başka, öteki
semavî: semaya ait, gökten gelen; Allah tarafından olan, İlahî
suret: biçim, tarz, görünüş
sünuhat-ı kalbiye: kalbe ait hatırlayışlar, içe doğuşlar
şakirt: talebe, öğrenci
tabir: yorum, yorumlama.
taun: veba.
tevil: yorumlama, yorum
vesile: aracı, vasıta
vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme

şahıslara da pek zahir bir surette, hem bereket ve hüsn-i maişet ona çalışanlara ve gaybî tokatlar, onun aleyhinde çalışanlara gelmesi, bu havalide pek çok hâdiseleri var. Biz, kendi nefsimizde; çalıştığımız zaman, pek zahir bir surette bir hüsn-i maişet, bir inayet gördüğümüz gibi; Risale-i Nur'un erkânından Nazif, kat'î bir surette haber veriyor ki:

Üç dört adam, dünya servetinin hatırı için Risale-i Nur aleyhinde toplanıp münafıkane tedbir kurdukları hengâmda, üç gün sonra o üç adamın haneleri ve birinin dükkânı yanıp, herbiri binler lira zayiatla tokat yediler.

Hem bir dessas casus adam, Risaletü'n Nur Şakirtleri aleyhinde çalışıyordu ki, onları hapse attırsın. Birgün, serbest olarak "Ben, bir ip ucu bulamadım ki bunları hapse sokayım. Eğer bir ipucu bulsam onları hapse sokacağım" diye ilân ettiği vakitten iki gün sonra bir iş yapıp, Risale-i Nur Şakirtleri yerinde o iki sene hapse girdi.

Hem bedbaht, muannid bir adam, Risale-i Nur aleyhinde, hem şakirtlerinin bir rüknü aleyhinde bulunduğu hengâmda, bir iki gün sonra meyhaneye gidip içe içe çatlamış, orada ölmüş.

Bu nevide çok hâdiseler var. *Demek Risale-i Nur, dostlara tiryak olduğu gibi, düşmanlara da saika oluyor.*

Hem Gavs-ı Âzamın, Üstadımız hakkında فَاِنَّكَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَايَةِ[1] fıkrasıyla, inayet ve teshile mazhar olduğuna ve tevafuk, Risale-i Nur'un bir madeni

1. Muhakkak sen inayet gözüyle himaye edilmektesin.

aleyh: ona karşı, onun üzerine
bedbaht: bahtsız, talihsiz, zavallı
bereket: mübareklik, bolluk, saadet
casus: çeşitli konularda sır mahiyetindeki şeyleri öğrenip başkalarına bildiren kimse.
dessas: desise eden, aldatıcı, oyuncu, hileci.
erkân: rükünler, esaslar
fıkra: kısım, bölüm
Gavs-ı Azam: en büyük gavs, Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin namı.
gaybî: gaybla ilgili, bilinmeyenle ilgili
hâdise: olay
hane: ev
havali: bölge, etraf, çevre, civar
hengâm: zaman, sıra
hüsn-i maişet: geçim güzelliği
inayet: yardım, ihsan, lütuf
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan
mazhar: nail olma, şereflenme
muannit: inatçı, ayak direyen.
münafıkâne: münafıkça, ikiyüzlülükle
mütecavizane: tecavüz ederek, sarkıntılıkla, tecavüz eder şekilde.
nefs: kişinin kendisi, iyiliğe de kötülüğe de meyli olan duygu
nevî: çeşit, tür
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
rükn: bir topluluğun en önemli ve kuvvetli fertlerinden her biri
saika: sevk eden, sürükleyen, sebep olan
suret: biçim, tarz, görünüş
şakirt: talebe, öğrenci
tedbir: idare etme, çekip çevirme
teshil: kolaylaştırma, kolay hale getirme
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme
tiryak: en iyi çare, baş ilâç.
zahir: açık, âşikar
zayiat: zarar ve ziyan; kayıplar, yitikler

bulunduğuna pek çok emarelerden, bu bir iki gün zarfında, küçük ve lâtif, fakat kat'î kanaat veren cüz'î hâdiselerin tevaukatında gözümüzle gördüğümüz inayet-i Rabbaniyenin numunelerinden beş-altısını beyan ediyoruz ki, onlar, bu iki gün zarfında beraber vukua gelmiş.

BİRİNCİSİ: Dün, Üstadımıza, Risale-i Nur'a ait üç hizmet lâzım geldi. Kimse de yok. Bizler de uzakta. Merdivenden inip, bir çocuğu bulup, bizlere göndermek niyetiyle kapıyı açtı. Risale-i Nur'un o üç hizmetini görecek, üç şakirdi, fevkalade bir tarzda dakikasıyla kapıya geldiler.

İKİNCİSİ: .....

ÜÇÜNCÜSÜ: Üstadımız, aynı yine bugün Emin'e dedi: "Üç dört aydır her hafta karyesinden buraya gelen hane sahibesi gelmedi, kirasını dört aydır almadı. Herhalde cevap gönderin gelsin, alsın" dediği aynı dakikada, dört aydan beri gelmeyen o hane sahibesi kapıyı vurdu, geldi. Beş aylık kirasını aldı. Üstadımız, bu hâdise-i inayetten memnuniyeti için ona uzak bir nahiyeden gelen, yuvarlak, hiç görmediğimiz ve burada bulunmayan bir küçük ekmeği o hane sahibesine verdi. Aynı vakitte, yirmi dakika zarfında, burada bulunmayan o aynı ekmekten beş misli, iki sene Risale-i Nur'un iki kitabını alıp mütalaasının manevi ücretinin binde bir ücreti olarak geldi. Ve bir parçacık aşure çorbasını dahi yine o ev sahibesine verdi. Aynen, o aşurenin on misli kadar, üç lâtif

aşure: Muharrem ayının onuncu günü. Bu ayın onuncu gününde çeşitli hububat ve yemişler katılarak pişirilen bir çeşit tatlı
beyan: açıklama, bildirme, izah
cüz'î: küçük, az
emare: alâmet, belirti, nişan
fevkalâde: olağanüstü
hâdise: olay
hâdise-i inayet: koruma hâdisesi, İlahî koruma altında olma olayı
hane: ev
inayet: yardım, ihsan, lütuf
inayet-i Rabbanîye: her şeyin terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakk'ın yardımı
kanaat: inanma, görüş, fikir
karye: köy.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler
lâtif: tatlı, hoş
lâtif: tatlı, hoş
maden: asıl, esas, kaynak
manevî: manaya ait, maddî olmayan
memnuniyet: memnunluk, sevinçli oluş
misl: kat; eş
mütalâa: bir şeyi etraflıca düşünme, dikkatli okuma
nahiye: kaza ve köy arasındaki kademe, bucak
nümune: örnek
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sahibe: bir şeyin sahibi olan kadın.
şakirt: talebe, öğrenci
tarz: biçim, şekil
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme
vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme
zarfında: süresince

ekmek, yine iki sene iki kitabın okunmasına binde bir ücret diye geldi. Gözümüzle gördük.

Hem bugün o hane sahibesinin, yedi senedir adını bilmediği için "İsmin nedir?" diye sordu. O da demiş: "Hayriye'dir." Hayriye isminde olmak tefeülüyle, iki saat sonra, Hayri namında Risale-i Nur'un bir şakirdi, haberimiz yokken İstanbul'a gitmiş. Hem ticaret münasebetiyle iki mühim şakirtler dahi gidip geç kaldılar. Maddi, manevi fırtınalar münasebetiyle Üstadımız onları, hem oradaki mühim bir şakirdi için çok merak ediyordu. Bugün o Hayri, iki saat o Hayriye'den sonra geldi; o üç şakirt hakkındaki merakı izale etmekle beraber Üstadın sonra —dört aydan beri devam eden "tefarik" namında Üstadımızın bir kokusu bugün bitmiş, kendimiz gördük— Hayri'nin bir küçük şişe elinde. "İşte size tefarik getirdim." dedi. İşte bu küçük, lâtif tefarikteki tevafuka "Barekâllah" dedik.

Bu iki gün zarfında bu küçük numuneler gibi, Üstadımız, Mucizat-ı Ahmediyenin (a.s.m.) tashihatıyla meşgul olduğu için, çok numuneler görmüş. Madem iki gün zarfında bu kadar inayetin cilvelerini görüyoruz; Risale-i Nur dairesi içinde dikkat edilse, herkes kendi nefsinde hizmeti derecesinde böyle numuneleri görebilir.

Risale-i Nur Şakirtlerinden
Hilmi, Emin, Kamil, Feyzi, Hafız Ahmed

Evet. Ben de tasdik ediyorum.
Said Nursî

* * *

Barekallah: Allah mübarek etsin, hayırlı ve bereketli olsun.
cilve: tecelli, görüntü
hane: ev
inayet: yardım, ihsan, lütuf
izale: giderme, ortadan kaldırma
lâtif: tatlı, hoş
maddî: madde ile alakalı, cismanî
madem: ...den dolayı, böyle ise
manevî: manaya ait, maddî olmayan
Mu'cizat-ı Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği mu'cizeler.
mühim: önemli, ehemmiyetli
münasebet: vesile, -dan dolayı
münasebet: vesile, -dan dolayı
nam: ad
nefs: kötü vasıfları kendisinde toplayan hayırlı işlerden alıkoyan güç
nümune: örnek
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sahibe: bir şeyin sahibi olan kadın.
şakirt: talebe, öğrenci
tasdik: doğrulama, onaylama
tashihat: düzeltmeler, tashihler.
tefârîk: bir koku çeşidi.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme
zarfında: süresince

Feyzi ile Emin diyorlar:

Üstadımızın ve Risale-i Nur'un ciddi hakaikleri içinde en tatlı bir fakihesi tevafuk olduğu için, kardeşlerimize, yine bu iki gün zarfında küçük bir iki tevafuku, size bundan evvelki tevafuka haşiye olarak yazıyoruz.

Evet, nasıl ki kelimatta ve kelimat-ı mektubede tevafuk, bir kast, bir inayet-i hususiyeyi gösteriyor. Bazan harika olup keramet derecesine çıkıyor. Bazan lâtif bir zarafet veriyor. Aynen öyle de, Risale-i Nur'a ait ve Üstadımıza ait hâdisatta da aynen, kastî ve inayetkârâne tevafuku, akvalde olduğu gibi o ef'alde de görüyoruz.

Ezcümle: Size yazılan, dört ay gelmeyen hane sahibesi için Emin kardeşimize dedi: "Haber gönder" tekellümünde, onun kapı çalması tevafuk ettiği gibi; aynı cümleyi bir-iki gün sonra iki defa okunduğu zaman, "Emin'e dediği" kelimesi okunduğu ânında, aşağıdaki kapıyı Emin açtı. Gelmek zamanı gelmeden geldi. İkinci gün, yine başka bir adama okunduğu vakit, "Emin'e dediği" kelimesini okuduğu vakit, aynı anda yukarı kapıyı Emin açtı, gelmek âdetine muhalif olarak geldi, girdi. Bu iki tevafuk, hane sahibesinin tevafukuna tevafuku gösteriyor ki, en cüz'î işlerimiz de tesadüf değil, kastî tevafuktur.

Hem, dört ay evvel bize bir parça tarhana getiren Risale-i Nur Şakirtlerinden Fuad'ın, İstanbul'a gidip, otuz gün tehirinden, geç kalmasından endişe ettiğimiz aynı günde, onun tarhanası bittiği aynı günde gelmesi tevafuk etti.

âdet: görenek, usul, alışkanlık
akval: sözler
ciddî: gerçek olarak, hakikaten
cüz'î: küçük, az
ef'al: fiiller, ameller
endişe: kaygı
evvel: önce
ezcümle: bu cümleden olarak
fakihe: yemiş, meyve.
hâdisat: hâdiseler, olaylar
hakaik: hakikatler, doğrular, gerçekler.
hane: ev
hârika: olağanüstü
haşiye: dipnot
inayet-i hususiye: özel yardım, koruma
inayetkârâne: lütuf ve himayede bulunana yakışır surette, yardım edene yakışır şekilde.
kasdî: bile bile yapılan
kast: bir işi bile bile, isteyerek yapma
kelimat: kelimeler, sözler
kelimat-ı mektube: mektuptaki kelimeler, sözler
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler
lâtif: tatlı, hoş
muhalif: muhalefet eden, bir fiil ve düşünceye karşı zıt düşüncede bulunan
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sahibe: bir şeyin sahibi olan kadın.
şakirt: talebe, öğrenci
te'hîr: erteleme, sonraya bırakma
tekellüm: söyleme, konuşma
tesadüf: rastlantı
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme
zarafet: zariflik, incelik, kibarlık
zarfında: süresince

Hem aynı günde, bir parça tereyağı-biz ve Üstadımız da bunun bereketini hissediyorduk-bittiği dakikada onun miktarına tevafuk edip, zannımızca aynı yerde, aynı miktar, aynı zamanda geldiği gibi; hem buralarda, köylerde, kül içinde yapılan bir çörek, Üstadımızın hoşuna gittiği için sabah akşam ondan yiyip ve on beş gün devam edip, bittiği aynı günde, aynı çörekten, onun akrabasından birisi getirdi. Bu tevafukun hatırı için geri çevirmedi, kabul etti. Gözümüzle bu lâtif tevafukdaki şirin inayet-i ilâhiyyenin cüz'î cilvelerini gördük ve anladık ki, kör tesadüf işimize karışmıyor.

Mânidar tevafuk, Risale-i Nur'un kelimatında ve hurufatında olduğu gibi, ona temas eden harekât ve ef'alde de dahi mânidar tevafuklar var. İnayete temas ettiği için, en cüz'î birşey de olsa kıymeti büyüktür. Böyle uzun yazmak ve ziyade ehemmiyet vermek israf olmaz. Çünkü, manası olan inayet ve iltifat-ı rahmet muraddır. Ve o bahis de manevi bir şükürdür.

Risale-i Nur Şakirtlerinden
Emin, Feyzi

bahis: konu
bereket: mübareklik, bolluk, saadet
cilve: tecelli, görüntü
cüz'î: küçük, az
ef'al: fiiller, ameller
ehemmiyet: önem, değer, kıymet
harekât: hareketler, davranışlar
hurufat: harfler
iltifat-ı rahmet: rahmetin teveccühü, yönelmesi, bakması.
inayet: yardım, ihsan, lütuf
inayet-i İlahiye: Allah'ın yardımı
israf: gereksiz yere harcama, ihtiyaçtan fazlasını harcama, savurganlık
kelimat: kelimeler, sözler
kıymet: değer
lâtif: tatlı, hoş
manevî: manaya ait, maddî olmayan
manidar: nükteli, ince manalı
mukabil: karşılık
murâd: maksat, meram
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
şakirt: talebe, öğrenci
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme
teberrük: bir şeyi bereket ve saadet vesilesi sayarak almak veya vermek
tesadüf: rastlantı
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme
ziyade: fazla, fazlasıyla

RİSALE-İ NUR ECZALARINI MAHKEMEDEN ALIP, BANA GETİRİP TESLİM EDEN HAFIZ MUSTAFA'YA HİTAPTIR.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ [1] وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ [2]

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ بِعَدَدِ حُرُوفَاتِ رَسَائِلِ النُّورِ [3]

Sen binler safalarla geldin, beni ebedi minnettar ettin. Ve sadık arkadaşlarınla Risale-i Nur'un serbestiyetine hizmetiniz o derece büyük ve kıymettardır, değil yalnız bizi ve Risale-i Nur'un Şakirtlerini, belki bu memleketi, belki alem-i İslâmı manen minnettar ettiniz ki, ehl-i imanın imdadına yetişmeye Risale-i Nur'un yolunu serbestçe açtınız. Ben, bir seneden beri seni ve seninle beraber Risaye-i Nur'un bu serbestiyetine çalışanları, Hafız Ali ve Hüsrev gibi Risale-i Nur'un kahramanlarıyla beraber manevi kazançlarıma, dualarıma şerik etmişim; hem devam edecek... Buraya kadar yoldaki herbir dakika, bir gün, hizmette bulunmak gibi beni minnettar eyledi. Hakim-i adil namını alan malum zatı ve lehimizde onunla beraber çalışanları, bu hakikî adalete hizmetleri için ahir ömrüme kadar unutmayacağım. Altı yedi aydır onları da aynen manevi kazançlarıma şerik ediyorum.

Bana teslim ettikleri Risalelerin bir kısmını, kardeşlerime cevap vereceğim, bütününü yazsınlar, onlara hediye edeceğim. Çünkü onlar, Risale-i Nur'un bundan sonraki hizmetine tam hissedardırlar. Bu meselede ben Denizli

ahir ömür: ömrün son devresi, hayatın son demleri
âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz
ebedî: sonu olmayan, daimî, sürekli
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri
hakikî: gerçek
Hâkim-i Âdil: âdil hakim, adâlet ile iş gören hükmedici, adâletli hüküm verici.
hissedar: hisse sâhibi, hissesi olan.
hitap: söz söyleme, topluluğa veya birisine karşı konuşma
imdat: yardım
kıymet: değer

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.
2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44)
3. Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı Risale-i Nur'un harfleri adedince üzerinize olsun.

leh: onun tarafına, ondan yana, birinin faydası için yapılan hareket
malûm: bilinen, bilinir olan
manen: mana bakımından, manaca
manevî: manaya ait, maddî olmayan
merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.
mesele: önemli konu
minnettar: bir iyiliğe karşı teşekkür duygusu içinde olan
nam: ad
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadık: doğru, gerçek; sözünde, vaadinde, işinde doğru olan
safa: rahat ve huzurlu olma, gönül şenliği
serbestiyet: serbestlik, rahat ve serbest olma hâli
şakirt: talebe, öğrenci
şerik: ortak
zat: kişi, şahıs

şehrini kendi karyeme arkadaş edip bütün emvatını ve ehl-i imanın hayatta olanlarını hem kendim, hem Risale-i Nur'un talebeleri, manevi kazançlarımıza hissedar etmeye karar verdik. Denizli Hapishanesini de, bir imtihan medresemiz telakki ediyoruz. Ve bizimle alakadar hem Denizli de, hem hapsinde umumuna ve hususan tam adaletini gördüğümüz mahkeme heyetine çok selam ve dualar ederiz.

Said Nursi

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ [1] اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ [2]

Beşinci nokta: Risale-i Nur, bu Anadolu memleketine, belaların def'ine ehemmiyetli bir vesiledir. Sadaka nasıl belayı def ediyor; onun intişarı ve okunması külli bir sadaka nevinde semavi ve arzi belaların def'ine vesile olduğu çok emareler ve çok hâdiselerle tebeyyün etmiş. Hatta Kur'ân ın işaretiyle tahakkuk etmiş. Ve yazmasını ve intişarını men etmek zamanlarında dört defa zelzelelerin başlaması ve intişarıyla durmaları ve Anadolu da ekser yerlerde okunması Harb-i Umuminin Anadolu'ya girmemesine bir vesile olduğu Sure-i Ve l-Asr işaret ettiği halde bu iki ay kuraklık zamanında mahkemenin Risale-i Nur'un beraatine ve vatana menfaatli olduğuna dair kararını Mahkeme-i Temyiz tasdik ederek tam bir serbestiyetle Risale-i Nur'un intişarı ve okunmasını beklerken, bütün bütün aksine olarak men edilmesi ve mahkemedeki

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.
2. Allah'ın selâmı rahmeti ve berekâtı üzerinize olsun.

alâkadar: ilgili, ilişki
arzî: yerle ilgili, yere ait
belâ: musibet, sıkıntı
beraat:
bereket: mübareklik, bolluk, saadet
dair: alakalı, ilgili
def: mani olma, kovma, ortadan kaldırma
dua: Allah'a yalvarma, niyaz
ehemmiyetli: önemli
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri
ekser: en çok, daha ziyade.
emare: alâmet, belirti, nişan
emvat: ölüler.
hâdise: olay
Harb-i Umumî: genel harp, dünya savaşı
heyet: kurul, komite
hissedar: hisse sâhibi, hissesi olan.
hususan: bilhassa, özellikle
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma
isrâ: Kur'ân-ı Kerîm'in 17. suresidir. Mekke'de nazil olmuştur
karye: köy.
kusur: eksiklik, noksan, özür
külli: umumî, genel, bütün olan
Mahkeme-i Temyiz: temyiz mahkemesi, mahkeme kararlarının yolunda verilip verilmediğini tetkik etmekle görevli makam, yargıtay.
manevî: manaya ait, maddî olmayan
medrese: ders okutulan yer
men: yasak etme, engelleme
menfaat: fayda
nev: tür, çeşit
nokta: konu ile ilgili bölüm
rahmet: Allah'ın kullarını esirgemesi, onlara maddî ve manevî nimetler vermesi
sadaka: Allah rızası için ihtiyaç sahibi fakirlere yapılan yardım
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme
semavî: semaya ait, gökten gelen; Allah tarafından olan, İlahî
serbestiyet: serbestlik, rahat ve serbest olma hâli
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
sure-i Ve'l-Asr: Asr suresi
tahakkuk: gerçekleşme, kesinleşme
talebe: öğrenci
tasdik: doğrulama, onaylama
tebeyyün: meydana çıkma, görünme, belli olma, anlaşılma.
telâkki: anlama, kabul etme
tenzih: Allah'ı şanına lâyık olmayan şeylerden, her türlü eksik ve noksandan uzak ve yüce tutma, münezzeh sayma.
tesbih: Allah'ı bütün kusur ve noksan sıfatlardan uzak tutma, Cenab-ı Hakk'ı şanına layık ifadelerle anma
umum: bütün
vesile: aracı, vasıta
zelzele: yer sarsıntısı, deprem

risalelerin sahiplerine iade edilmemesi ve bizi de o cihetçe konuşmaktan men etmeleri cihetiyle, belaların def'ine vesile olan bu külli sadaka-i maneviye belaya karşı çıkamadı, günahımız neticesi kuraklık başladı.

Biz Risale-i Nur Şakirtleri dünyaya çok ehemmiyet vermediğimizden, dünyaya yalnız Risale-i Nur için baktığımızdan, bu yağmursuzlukta dahi o noktadan bakıyoruz. İşte, Denizli de mahkemeye verilen cüz i bir kısım Risale-i Nur, sahiplerine iadesinin aynı zamanında, burada dahi bir kısım zatlar yazmaya başlamaları aynı vakitte, bu yağmursuzlukta bir derece rahmet yağdı. Fakat Risale-i Nur'un serbestiyeti cüz'i olmasından, rahmet dahi cüz'i kaldı. İnşaallah, yakında benim de risalelerim iade edilecek, tam serbest ve intişarı küllileşecek ve rahmet dahi tam olacak **(HAŞİYE)**

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ [1]

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِعَدَدِ قَطَرَاتِ الْمَطَرِ فِي لَيْلَةِ الرَّغَائِبِ [2]

Aziz kardeşlerim,

Size iki pusulayı Leyle-i Regaipten altı saat evvel yazdım. "Hizbü n-Nuriye" kağıt ile teslimden sonra, katiyen benim kanaatimde bir nevi Mucize-i Ahmediye olarak, iki aydan beri mütemadiyen kuraklık ve yağmursuzluk,

HAŞİYE: Hem aynen öyle oldu, biz gördük.

akim: neticesiz, sonu yok, başarısız
asır: yüzyıl
aziz: izzetli, muhterem, saygın
belâ: musibet, sıkıntı
cüz'î: küçük, az
def: kovma, uzaklaştırma
dua: Allah'a yalvarma, niyaz
ehemmiyet: önem, değer, kıymet
ehemmiyetli: önemli
evvel: önce
haşiye: dipnot
hisse: pay, nasip
hizbü'n-nuriye:
hükmüne: yerine, değerine
iade: geri verme
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma
ispat: doğruyu delillerle gösterme
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler
kalben: kalp ile, kalpten; içten ve samimî olarak
kanaat: inanma, görüş, fikir
kat'iyen: katî olarak, kesin olarak, kesinlikle
küllî: umumî, genel, bütün olan
Leyle-i Regaip: Regaip Gecesi, Recep ayının ilk Cuma gecesi.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.
2. Leyle-i Regâibde yağan yağmurun damlaları adedince selam olsun.

makbul: kabul edilmiş, geçerli
men: yasak etme, engelleme
misl: kat; eş
Mu'cize-i Ahmediye: Hz. Peygamber (s.a.v)'in mucizesi
mütemadiyen: sürekli olarak, devamlı
nevî: çeşit, tür
pusula: kısa mektup
rahmet: lütuf, nimet, faydalı yağmur için söylenir
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadaka-i maneviye: belâları defedecek manevî sadaka.
serbestiyet: serbestlik, rahat ve serbest olma hâli.
şakirt: talebe, öğrenci
talebe: öğrenci
umum: bütün
vesile: aracı, vasıta
zat: kişi, şahıs

her tarafta daima namazlardan sonra pek çok duaların akim kaldığı ve herkes meyusiyetinden derd-i maişet endişesiyle kalben ağlarken, birden Leyle-i Regaip —bütün ömrümde hiç işitmediğim ve başkalar da işitmediği— üç saatte yüz defa, belki fazla tekrarla melek-i ra'dın yüksek ve şiddetli tesbihatıyla öyle bir rahmet yağdı ki, en muannide dahi Leyle-i Regaib'in kudsiyetini ve Hazret-i Risalet'in bir derece, bir cihette alem-i şahadete teşrifinin umum kainatça ve bütün asırlarda nazar-ı ehemmiyette ve Rahmeten li'l-Alemin olduğunu ispat etti ve kainat o geceyi alkışlıyor diye gösterdi.

Acaba, dualarımızda Isparta bu memleketle beraberdi, bu yağmurda hissesi var mı, merak ediyorum. Şimdiye kadar çok emarelerle Risale-i Nur bir vesile-i rahmet olmasından, bu rahmet ima eder ki, herhalde bir fütuhatı perde altında vardır ve belki serbestiyetine bir işarettir. **(HAŞİYE)** Hem burada Lem'alar ın verdiği iştiyak cihetiyle yazıcıların çoğalması, inşaallah bir nevi makbul dua hükmüne geçti.

Risale-i Nur Talebeleri namına

Evet — Evet

Mehmed — *Ceylan*

Duanıza Muhtaç kardeşiniz

Said Nursi

HAŞİYE: Sonra tahakkuk etti ki; aynı zamanda hem fütühatı hem serbestiyeti perde altında tahakkuk etmiş.

âlem-i şahadet: gözle gördüğümüz, şahit olduğumuz âlem, kâinat.
cihet: yön
derd-i maişet: geçim derdi ve zorluğu, geçim sıkıntısı.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz
emare: alâmet, belirti, nişan
fütuhat: zaferler, fetihler, galibiyetler
Hazret-i Risâlet: Peygamberimiz Hz. Muhammed.
hükmüne: yerine, değerine
ima: işaretle anlatma, üstü kapalı ifade etme
iştiyak: aşırı isteme, çok fazla arzu etme
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler
kudsiyet: kutsallık, mukaddeslik, azizlik
Leyle-i Regaip: Regaip Gecesi, Recep ayının ilk Cuma gecesi.
makbul: kabul edilmiş, geçerli
melek-i ra'd: gök gürültüsü ile vazifeli, görevli melek.
me'yusiyet: ümitsizlik.
muannit: inatçı, ayak direyen.
nazar-ı ehemmiyet: pek önemli görerek, pek mühim olduğunu düşünerek olan bakış.
rahmet: lütuf, nimet, faydalı yağmur için söylenir
rahmeten li'l-âlemîn: bütün âlemlere rahmet olan, Hz. Muhammed (a.s.m.).
talebe: öğrenci.
tahakkuk: gerçekleşme, olma; delil ile ispat edilme, kesinleşme
tesbihat: tesbihler, Cenab-ı Hakkın bütün noksan sıfatlardan uzak ve bütün kemal sıfatlara sahip olduğunu ifade eden sözler.
teşrif: şereflendirme, şeref verme
umum: bütün
vesile-i rahmet: rahmeti kazanma sebebi

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ [1] اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ [2]

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Leyle-i Miracın, aynı Leyle-i Regaib gibi hiç inkâr edilmez bir tarzda, bir nevi mucize-i Ahmediye gibi bir kerametini ve kâinatça hürmetini gözümüzle gördük. Şöyle ki:

Nasıl evvelce yazdığımız gibi iki ay kuraklık içinde burada hiç yağmur gelmediği, güya Leyle-i Regaibi bekliyor gibi o mübarek gecenin gelmesiyle emsalsiz bir gürültü ile kudsiyetini burada gösterdiği gibi, aynen öyle de, o geceden beri buraya bir katre yağmur düşmediği halde, yirmi günden sonra aynen Miraç gecesi birden bire öyle bir rahmet yağdı ki, dinsizlerde şüphe bırakmadı ki, Sahibü'l-Miraç, Rahmeten li'l-Âlemîn olduğu gibi, onun Miraç gecesi de bir vesile-i rahmettir. Hem ehl-i imanın imanlarını kuvvetlendirdiği gibi, meyusiyetlerini de bir derece izale etti.

Hal-i âlemi bilmiyorum, fakat hissediyorum ki: Ehl-i iman hem harici birkaç tarafta tazyikat, hem dahilî endişeler ve kuraklıktan gelen derd-i maişet ve nokta-i istinadı dünyaca bulamamaktan, ehemmiyetli bir meyusiyetin tesiriyle, hattâ ibadete karşı bir fütur gelmişti. Birden Miraç gecesi, burada kerametiyle Leyle-i Regaibin kerametini takviye ederek ehl-i imana bildirdi ki: "Siz sahipsiz değilsiniz. Kâinat kabzasında bulunan bir zatın, âleme rahmet gönderdiği bir istinadgâhınız vardır" diye meyusiyet ve endişelerini kısmen izale eyledi.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.

2. Allah'ın selâmı rahmeti ve berekâtı üzerinize olsun.

âlem: dünya, cihan; bütün yaratılmışlar.
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
dahilî: içe ait, içe dönük, iç ile ilgili.
derd-i maişet: geçim derdi ve zorluğu, geçim sıkıntısı.
ehemmiyetli: önemli.
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri.
emsalsiz: benzersiz.
endişe: kaygı.
evvelce: daha önce.
fütur: zayıflık, gevşeklik, usanç.
güya: sanki.
hâl-i âlem: şimdiki hâl ve yaşama şekli.
haricî: dışa ait, dış dünya ile ilgili.
hürmet: riayet, ihtiram, saygı.
iman: inanç, itikat.
inkâr: reddetme, inanmama, kabul ve tasdik etmeme.
istinatgâh: dayanak noktası, güvenilecek yer.
izale: giderme, ortadan kaldırma.
kabza: tutamak yeri, el.
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.
katre: damla.
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.
kısmen: kısmî olarak, bazı yönden.
kudsiyet: kutsallık, mukaddeslik, azizlik.
leyle-i Miraç: Miraç Gecesi, Hz. Muhammed'in Miraca çıktığı gece, Recep ayının 27. gecesi.
leyle-i Regaip: Regaip Gecesi, Recep ayının ilk Cuma gecesi.
me'yusiyet: ümitsizlik.
miraç: Peygamberimiz Hz. Muhammed (a.s.m.) Efendimizin, Recep ayının 27. gecesinde Cenab-ı Hakkın huzuruna ruhen, cismen, hâlen çıkması mu'cizesi.
mu'cize-i Ahmediye: Hz. Peygamber (s.a.v)'in mucizesi.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
nevî: çeşit, tür.
nokta-i istinat: dayanak noktası, güvenme ve itimat noktası.
rahmet: şefkat etmek, merhamet etmek, esirgemek.
rahmeten li'l-âlemîn: bütün âlemlere rahmet olan, Hz. Muhammed (a.s.m.).
sahibü'l-mirac: miraç mucizesinin sahibi.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
takviye: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma, teyit ve tasdik etme.
tarz: biçim, şekil.
tazyikat: tazyikler, baskılar, zorlamalar.
tesir: etki.
vesile-i rahmet: rahmeti kazanma sebebi.
zat: kişi, şahıs.

Hem Risale-i Nur'un bir silsile-i kerametini teşkil eden tevafuk, bu hâdisede hiç tesadüfe havale edilmez bir tarzda üç-dört tevafukla, Leyle-i Miraç ve Leyle-i Regaib hürmetlerinde Risale-i Nur'un da bir hissesi var olduğunu gördük.

Birinci tevafuk: İptida ve intiha-i terakkiyat-ı hayat-ı Ahmediyenin ünvanları olan Leyle-i Regaib ve Leyle-i Miraç bu kuraklık zamanında kesretli rahmette tevafuklarıdır.

İkinci tevafuk: Bugünlerde Hüsrev'in tevafuklu yazdığı Miraç Risalesini burada Risale-i Nur talebeleri şevke gelip aynen tevafukunu, hattâ yedi "fakat, fakat, fakat" kelimelerinin parlak tevafukunu gösteren nüshaları yazdılar, bitirdiler. Ben de tashih ediyordum, başkaları da okuyordular. Birden Miraç gecesi kesretli rahmetiyle gelmesi, Risale-i Nur'un yazılması ve Hüsrev'in Miraç Risalesi ve intişarı dahi bir vesile-i rahmet olduğunu talebelerine bir kanaat verdi. İki-üç tevafuk daha var. Bize kat'î kanaat veriyor ki, tesadüf içinde yoktur. Doğrudan doğruya bu muannit zamanında şeair-i İslâmîyenin ehemmiyetlerini göstermeye bir işarettir.Umum kardeşlerime selâm ve Miraçlarını tebrik ederim.

اَلْبَاقِى هُوَالْبَاقِى [1]

Buranın umum ahlisi ve Risale-i Nur Şakirtleri namına kardeşiniz

Said Nursi

Evet Üstadımızı tasdik ediyoruz.

Mehmed, Mehmed, Osman, İbrahim, Ceylan, Hayri, vs.

1. Bâkî olan ancak Allah'tır.

ahali: halk.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
hâdise: olay.
havale: bir şeyi başkasının üstüne bırakma.
hisse: pay, nasip.
ibtida ve intiha-yı terakkiyat-ı hayat-ı Ahmediye: Hz. Peygamberin manevî hayatındaki terakkiyatının başı ve sonu, uç noktası; bütün yaratılmışların en faziletlisi olma.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma.
kanaat: inanma, görüş, fikir.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
kesretli: çokluğu olan, çok fazla.
leyle-i Miraç: Miraç Gecesi, Hz. Muhammed'in Miraca çıktığı gece, Recep ayının 27. gecesi.
leyle-i Regaip: Regaip Gecesi, Recep ayının ilk Cuma gecesi.
Miraç: Peygamberimiz Hz. Muhammed (a.s.m.) Efendimizin, Recep ayının 27. gecesinde Cenab-ı Hakkın huzuruna ruhen, cismen, hâlen çıkması mu'cizesi.
muannit: inatçı, ayak direyen.
nam: ad.
nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri.
rahmet: şefkat etmek, merhamet etmek, esirgemek.
rahmet: şefkat etmek, merhamet etmek, esirgemek.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme.
silsile-i keramet: keramet silsilesi, kerametin zincirleme birbirini takip etmesi.
şakirt: talebe, öğrenci.
şeair-i İslâmiye: İslâma ait işaretler, İslâma sembol olmuş iş ve ibadetler.
şevk: şiddetli arzu, istek; keyif, neşe.
talebe: öğrenci.
tarz: biçim, şekil.
tasdik: bir şeyin veya kimsenin doğruluğuna kesin olarak hükmetme.
tashih: düzeltme, yanlışını giderme.
tesadüf: rastlantı.
teşkil: oluşturma, şekillendirme.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme.
umum: bütün.
unvan: ad, isim.
vesile-i rahmet: rahmeti kazanma sebebi.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ [1] اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ [2]

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bir sual: "Tevafukla bu keramet nasıl kat'i sabit oluyor?" diye kardeşlerimizden birisinin sualine küçük bir cevaptır.

Elcevap: Birşeyde tevafuk olsa, küçük bir emare olur ki, onda bir kasıt var, bir irade var; rastgele bir tesadüf değil. Ve bilhassa tevafuk birkaç cihette olsa, o emare tam kuvvetleşir. Ve bilhassa, yüz ihtimal içinde iki şeye mahsus ve o iki şey birbiriyle tam münasebettar olsa, o tevafuktan gelen işaret sarih bir delalet hükmüne geçer ki, bir kasıt ve irade ile ve bir maksat için o tevafuk olmuş, tesadüfün ihtimali yok.

İşte, bu mesele-i Miraciye de aynen böyle oldu. Doksan dokuz gün içinde yalnız Leyle-i Regaip ve Leyle-i Miraca yağmur rahmetinin tevafuku ve o iki gece ve güne mahsus olması, daha evvel ve daha sonra olmaması ve ihtiyac-ı şedidin tam vaktine muvafakatı ve Miraciye Risalesinin burada çoklar tarafından şevkle kıraat ve kitabet ve neşrine rastgelmesi ve o iki mübarek gecenin birbiriyle bir kaç cihette tevafuk etmesi ve mevsimi olmadığı için acip gürültülerle, söylenmeyecek maddi manevi zemin gürültüleriyle feryatlarına tehditkarane ve tesellidarane tevafuk etmesi ve ehl-i imanın meyusiyetinden teselli aramalarına ve dalaletin savletinden gelen vesvese ve zaafiyetine karşı kuvve-i maneviyenin takviyesini

acip: tuhaf, hayrette bırakan
bilhassa: özellikle
cihet: yön
delâlet: delil olma, gösterme; alamet, işaret
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri
elcevap: cevap olarak
emare: alâmet, belirti, nişan
evvel: önce
feryat: haykırma, çığlık.
hükmüne: yerine, değerine
ihtimal: olabilirlik
ihtiyac-ı şedit: çok şiddetli ihtiyaç, şiddetli muhtaç oluş.
irade: dileme, isteme, bir şeyi yapıp yapmama konusunda için olan iktidar, güç
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler
kıraat: okuma, devamlı ve düzgün okuma
kitabet: kâtiplik, yazma
kuvve-i maneviye: manevî güç, moral.
Leyle-i Miraç: Miraç Gecesi, Hz. Muhammed'in Miraca çıktığı gece, Recep ayının 27. gecesi.
Leyle-i Regaip: Regaip Gecesi, Recep ayının ilk Cuma gecesi.
maddî: madde ile alakalı, cismanî
maksat: gaye
manevî: manaya ait, maddî olmayan
mesele-i Miraciye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) Miraca çıkması, Cenab-ı Hakkın huzuruna varması hâdisesi.
me'yusiyet: ümitsizlik.
Miraciye: miraca dair, miraç hakkında.
muvafakat: uyma, uyuşma, uygunluk
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu
münasebettar: ilgili, alâkalı

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.
2. Allah'ın selâmı rahmeti ve berekâtı üzerinize olsun.

neşr: herkese duyurma, yayma, tamim
rahmet: Allah'ın kullarını esirgemesi, onlara maddî ve manevî nimetler vermesi
sabit: ispat edilmiş, ispatlanmış
sarih: açık, âşikar
savlet: şiddetli hücum, saldırma
sual: soru
şevk: şiddetli arzu, istek; keyif, neşe
takviye: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma, teyit ve tasdik etme
tehdidkârâne: tehdit edercesine
tesadüf: rastlantı
teselli: avutma, acısını dindirme
tesellidarane: teselli ederek, avutarak
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme
vesvese: şüphe, kuruntu, kalbe gelen asılsız kötü ve sinsi düşünce
zaafiyet: zayıflık, güçsüzlük, dermansızlık.
zemin: yeryüzü

istemelerine tam tevafuku, ve bu geceler gibi şeair-i İslâmîyeye karşı hürmetsizlik edenlerin hatalarına bir tekdir olarak, "Kainat bu gecelere hürmet eder, neden siz etmiyorsunuz?" diye manasında, kesretli rahmetle şeair-i İslâmîyeye karşı, hatta semavat ve feza-yı alem hürmetlerini göstermekle tevafuk etmesi, zerre miktar insafı olan bilir ki, bu işte hususi bir kasıt ve irade ve ehl-i imana hususi bir inayet ve merhamettir; hiçbir cihetle tesadüf ihtimali olamaz.

Demek hakikat-ı Miraç, bir mucize-i Ahmediye (a.s.m.) ve keramet-i kübrası olduğu ve Miraç merdiveniyle göklere çıkması ile zat-ı Ahmediyenin (a.s.m.) semavat ehline ehemmiyetini ve kıymetini gösterdiği gibi, bu seneki Miraç da zemine ve bu memleket ahalisine kainatça hürmetini ve kıymetini gösterip bir keramet gösterdi.

Duanıza muhtaç kardeşiniz
Said Nursi

* * *

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Bizim kat'iyen şek ve şüphemiz kalmadı ki, bu hizmetimizin neticesi olan Risale-i Nur'un serbestiyetini değil yalnız biz ve bu Anadolu ve alem-i İslâm alkışlıyor, takdir ediyor; belki kainat memnun olup cevv-i sema, feza-yı alem alkışlıyor ki, üç dört ayda yağmura şiddet-i ihtiyaç varken gelmedi, yalnız Ankara teslim kararına tevafuk

ahali: halk
âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
aziz: izzetli, muhterem, saygın
cevv-i sema: gökyüzü, hava âlemi, uzay boşluğu.
cihet: yön
Dua: Allah'a yalvarma, niyaz
ehemmiyet: önem, değer, kıymet
ehil: sahip, malik, yetki sahibi olan
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri
feza-yı âlem: âlemin fezası, uzay.
hakikat-ı Mirac: Mirac gerçeği, Miracın hak ve hakikat olduğu
hususî: özel
hürmet: saygı
ihtimal: olabilirlik
inayet: yardım, ihsan, lütuf
irade: dileme, isteme, bir şeyi yapıp yapmama konusunda için olan iktidar, güç
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler
kat'iyen: katî olarak, kesin olarak, kesinlikle
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler
keramet-i kübra: en büyük keramet.
kesretli: çokluğu olan, çok fazla.
kıymet: değer
Miraç: Peygamberimiz Hz. Muhammed (a.s.m.) Efendimizin, Recep ayının 27. gecesinde Cenab-ı Hakkın huzuruna ruhen, cismen, hâlen çıkması mu'cizesi.
mu'cize-i Ahmediye: Hz. Peygamber (s.a.v)'in mucizesi
rahmet: Allah'ın kullarını esirgemesi, onlara maddî ve manevî nimetler vermesi
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
semavat: semalar, gökler
serbestiyet: serbestlik, rahat ve serbest olma hâli
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen
şeair-i İslâmiye: İslâma ait işaretler, İslâma sembol olmuş iş ve ibadetler.
şek: şüphe, zan, tereddüt
şiddet-i ihtiyaç: ihtiyacın, muhtaç olmanın şiddeti, ihtiyacın çok fazla olması.
takdir: kıymet verme, değer biçme
tekdir: azarlama
tesadüf: rastlantı
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme
zat-ı Ahmediye: Hz. Peygamberin zatı, kişiliği.
zemin: yeryüzü
zerre: pek ufak parça, en küçük parça

eden Leyle-i Regaibdeki emsalsiz ve gürültülü rahmetin gelmesi ve Denizli'de mahkemenin bilfiil teslimine karar vermesi, yine Leyle-i Miraçta aynen Risale-i Nur'un bir rahmet olduğuna işareten leyle-i Regaibe tevafuk ederek kesretle melek-i ra'dın alkışlamasıyla ve rahmetin Emirdağında gelmesi o teslim kararına tevafuk etmesi ve bir hafta sonra, demek Denizli'de vekillerin eliyle alınması hengamlarında yine aynen Leyle-i Miraca ve Leyle-i Regaibe tevafuk ederek aynen onlar gibi Şaban-ı Şerifin bir cuma gecesinde yağmurun bu memlekete gelmesi, o tevafuklarıyla kat i kanaat verdi ki: *Risale-i Nur'un müsaderesine ve hapsine dört zelzelelerin tevafuku küre-i arzca bir itiraz olduğu* gibi, bu Emirdağı memleketinde dört ay zarfında yalnız üç Cuma gecesinde ki —biri Leyle-i Regaip, biri Leyle-i Miraç, biri de Şaban-ı Muazzamın birinci Cuma gecesinde— rahmetin kesretli gelmesi ve Risale-i Nur'un da serbestiyetinin üç devresine tam tamına tevafuk etmesi, küre-i havaiyenin bir tebriki, bir müjdesidir ve *Risale-i Nur dahi manevi bir rahmet ve yağmur olduğuna kuvvetli bir işarettir.*

Ve en lâtif bir emare şudur ki: Dün, birdenbire bir serçe kuşu pencereye geldi, vurdu. Biz, uçurmak için işaret ettik, gitmedi. Mecbur olduk, dedim: "Pencereyi aç; o ne diyecek?" Girdi, durdu, ta bu sabaha kadar... Sonra odayı ona bıraktık, yatak odama geldim. Bu sabah çıktım, kapıyı açtım, yarım dakikada döndüm, baktım, "Kuddüs, Kuddüs" zikrini yapan bir kuş odamda gördüm. Gülerek dedim: "Bu misafir niçin geldi?" Tam bir saat bana baktı,

bilfiil: bizzat kendi çalışması ile, kendi yaparak
devre: dönem
emare: alâmet, belirti, nişan
hengâm: zaman, sıra
işareten: işaret ederek, belirterek
kanaat: inanma, görüş, fikir
kesretli: çokluğu olan, çok fazla.
Kuddüs: kusur, eksiklik ve noksanlıktan, temiz olan, fazilet ve güzelliklerle övülen, noksanlığı gerektirecek şeylerden son derece münezzeh olan, izzet ve kibriya sahibi Allah.
küre-i arz: yer küre, dünya
küre-i havaiye: hava küre, atmosfer.
latîf: güzel, hoş
leyle-i Miraç: Miraç Gecesi, Hz. Muhammed'in Miraca çıktığı gece, Recep ayının 27. gecesi.
leyle-i Regaip: Regaip Gecesi, Recep ayının ilk Cuma gecesi.
manevî: manaya ait, maddî olmayan
melek-i ra'd: gök gürültüsü ile vazifeli, görevli melek.
müsadere: toplatma, elden alma
rahmet: Allah'ın kullarını esirgemesi, onlara maddî ve manevî nimetler vermesi
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
serbestiyet: serbestlik, rahat ve serbest olma hâli
Şaban-ı Muazzam: çok yüce Şaban ayı
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme
vekil: nazır, bakan
zarfında: süresince
zelzele: yer sarsıntısı, deprem
zikr: Allah'ın adlarını anarak dua etme, Allah'ı anma

uçmadı, ürkmedi. Ben de okuyordum; ekmek bıraktım, yemedi. Yine kapıyı açtım, çıktım, yarım dakikada geldim, o misafir kayboldu. Sonra bana hizmet eden çocuk geldi, dedi ki: "Ben bu gece gördüm ki, Merhum Hafız Ali'nin (r.h.) kardeşi yanımıza gelmiş." Ben de dedim: "Hafız Ali ve Hüsrev gibi bir kardeşimiz buraya gelecek." Aynı günde, iki saat sonra çocuk geldi, dedi: Hafız Mustafa geldi; hem Risale-i Nur'un serbestiyetinin müjdesini, hem mahkemedeki kitaplarını da kısmen getirdi; hem serçe kuşunun ve benim rüyamın, hem kuddüs kuşunun tabirini ispat etti ki, tesadüf olmadığını gösterdi. Acaba, emsalsiz bir tarzda hem serçe kuşu acip bir surette, hem kuddüs kuşu garip bir surette gelip bakması, sonra kaybolması ve masum çocuğun rüyası tam tamına çıkması, hem Risale-i Nur'un Hafız Ali gibi bir zatın eliyle buraya gelmesinin aynı zamanına tevafuku hiç tesadüf olabilir mi? Hiçbir ihtimali var mı ki, bir beşaret-i gaybiye olmasın? **(HAŞİYE)** Evet, bu mesele, küçük bir mesele değil; kainat ve hayvanat ile alakadardır.

HAŞİYE: Hem bu kuşların Risâle-i Nur'la alâkadarlıklarını teyit eden çok emareler var.

Ezcümle: O kuşların alakadarlığını gösteren mektup Milas'a gittiği aynı vakitte garip bir tarzda kuddüs kuşu o mektubun meâlini vaziyetiyle teyit ettiği gibi; aynı mektup İnebolu'da geceleyin okunurken büyük bir gece kuşu büyük bir gece kuşu harika bir tarzda pencereye gelip, kanadıyla vurup, durup dinlemesi; aynı mektup Sava'da okunurken bir defa iki çekirge üstüne gelip, durup neticeye kadar durmaları; bir defa da serçe ve bülbül kuşları aynı mektubun okunmasında pervane gibi uçup alakadarlık göstermeleri; ve Isparta'da Hüsrev'in evinde aynı mektup okunurken, bülbül kuşu hilâf-ı âdet salona gelmesi, alakadarlığını göstermesi gibi çok emâreler, bu kerâmet-i Nuriyeyi teyit ediyor.

acip: tuhaf, hayrette bırakan
alâkadar: ilgili, ilişki
beşaret-i gaybiye: gayptan gelen müjde.
emare: alâmet, belirti, nişan
emsalsiz: benzersiz
Ezcümle: bu cümleden olarak
hârika: olağanüstü
hayvânat: hayvanlar
hilâf-ı âdet: âdete aykırı.
ihtimal: olabilirlik
ispat: doğruyu delillerle gösterme
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler
keramet-i Nuriye: Risale-i Nur'a ait keramet.
kısmen: kısmî olarak, bir kısım
kuddüs: kusur, eksiklik ve noksanlıktan, temiz olan, fazilet ve güzelliklerle övülen, noksanlığı gerektirecek şeylerden son derece münezzeh olan, izzet ve kibriya sahibi Allah.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz
meal: mana, anlam, mefhum
mesele: önemli konu
mesele: önemli konu
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
serbestiyet: serbestlik, rahat ve serbest olma hâli
suret: biçim, şekil, tarz
tabir: yorum, yorumlama.
tarz: biçim, şekil
tesadüf: rastlantı
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme
teyit: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma; doğru çıkarma
vaziyet: durum
zat: kişi, şahıs

Evet Risale-i Nur serbestiyetinden ben Risale-i Nur'un bir şakirdi olmak itibarıyla, kendi hisseme düşen bu kâr ve neticeyi, binler altın lira kadar kazancım var kanaat ediyorum. Başka yüz binler Risale-i Nur Şakirtleri ve takviye-i imana muhtaç ehl-i imanın istifadeleri buna kıyas edilsin.

Evet, dinin, şeriatın ve Kur'ân ın yüzden ziyade tılsımlarını, muammalarını hal ve keşfeden; ve en muannit dinsizleri susturup ilzam eden; ve Miraç ve haşr-i cismani gibi sırf akıldan çok uzak zannedilen Kur'ân hakikatlerini en mütemerrid ve en muannid filozoflara ve zındıklara karşı güneş gibi ispat eden ve onların bir kısmını imana getiren Risale-i Nur eczaları, elbette küre-i arz ve küre-i havaiyeyi kendi ile alakadar eder ve bu asrı ve istikbali kendiyle meşgul edecek bir hakikat-i Kur'ânîyedir ve ehl-i iman elinde bir elmas kılınçtır.

اَلْبَاقِي هُوَالْبَاقِي [1]

Emirdağ'inda kardeşiniz
Said Nursi

* * *

Risale-i Nur'un kahramanı Hüsrev tarafından kaleme alınmıştır.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ [2]

Risalei'n-Nur'un kerametlerindendir ki: Üstadımız Radıyallahü Anh, çok defa Risalelerde, "Ey mülhidler ve ey

alâkadar: ilgili, ilişki
asr: yüzyıl
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri
elmas: çok kıymetli bir mücevher.
filozof: felsefe ile uğraşan
hakikat: gerçek, esas
hakikat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın hakikatı, Kur'ân'ın ifade ettiği gerçek
haşr-i cismanî: cisimle, cesetle dirilme, ruhla beraber bedenlerin ve vücutların haşri.
hisse: pay, nasip
ilzam: susturma, cevap veremez hâle getirme
iman: inanç, itikat
ispat: doğruyu delillerle gösterme
istifade: faydalanma, yararlanma
istikbal: gelecek
kanaat: inanma, görüş, fikir
kat'iyen: katî olarak, kesin olarak, kesinlikle.
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler.
keşif: gizli bir şeyi veya bir sırrı kalp gözüyle görerek öğrenme
kıyas: karşılaştırma, bir şeyi başka bir şeye benzeterek hüküm verme
küre-i arz: yer küre, dünya
küre-i havaiye: hava küre, atmosfer.
miraç: Peygamberimiz Hz. Muhammed (a.s.m.) Efendimizin, Recep ayının 27. gecesinde Cenab-ı Hakkın huzuruna ruhen, cismen, hâlen çıkması mu'cizesi.
muamma: anlaşılmaz, çözülmesi güç iş, anlamı gizli ve güç anlaşılır söz
muannit: inatçı, ayak direyen.

1. Bâkî olan ancak Allah'tır.
2. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.

mülhit: İslam dininden ayrılan, Allah'ı inkar eden, dinsiz, imansız.
mütemerrit: temerrüt eden, inatçı, kötü fiilinde inatlaşan
Radıyallahü Anh: Allah ondan razı olsun.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
şakirt: talebe, öğrenci
şek: şüphe, zan, tereddüt.
şeriat: Allah tarafından peygamber vasıtasıyla bildirilen, İlâhî emir ve yasaklara dayanan hükümlerin hepsi
takviye-i iman: iman takviyesi, inancın kuvvetlenmesi.
tılsım: herkesin bilip çözemediği gizli sır
zındık: Allah'a ve ahirete inanmayan, Allah'ı inkâr eden, imansız, münkir
ziyade: çok, fazla

zındıklar! Risalei'n-Nur'a ilişmeyiniz. Eğer ilişirseniz, yakında sizi bekleyen belâlar, sel gibi başınıza yağacaktır" diye on seneden beri kerratla söylüyorlardı. Bu hususta şahit olduğumuz felâketlerden,

Birincisi: Dört sene evvel Erzincan'da ve İzmir civarında vukua gelen hareket-i arz olmuştur. O vakitler münafıklar, desiselerle Isparta mıntıkasında Sava ve Kuleönü ve civarı köylerdeki Risale-i Nur talebelerine iliştiler. Otuz-kırk kadar Risale-i Nur talebelerini "Camie gitmiyorsunuz, takke giyiyorsunuz, tarikat dersi veriyorsunuz" diye mahkemeye sevk etmişlerdi. Cenab-ı Hak, İzmir civarına ve Âzerîleri ve civarındaki halkı dehşetler içinde bırakan zelzelelerle Risale-i Nur'un bir vesile-i def-i belâ olduğunu gösterdi. Bu zelzelelerden bir hafta sonra, mahkemeye sevk edilmiş olan o kardeşlerimizin hepsi beraat ettirilerek kurtulmuşlardı.

İkincisi: Yine vakit vakit Risale-i Nur talebelerinin arkalarında koşmakta devam eden mülhidler, hatt-ı Kur'ân ile çocuk okuttuklarını bahane ederek Isparta'da müteveffa Mehmed Zühtü (rahmetullahi aleyh) ile Sava Karyesinden Hafız Mehmed (rahmetullahi aleyh) ismindeki iki Risalei'n-Nur talebesine hücum etmişler. Nur dersini okuyan çocukları, bu iki kardeşimizin evlerinden alınan Risale-i Nur eczalarıyla birlikte mahkemeye sevk edilmiş. Merhum Mehmed Zühtü, para cezasıyla mahkûm edilmek istenilmiş. Neticede, merkezi Erbaa ve Tokat'ta vukua gelen ikinci bir korkunç zelzele ile Cenab-ı Hak, Risalei'n-Nur bir vesile-i def-i belâ olmakla şakirtlerine

bahane: asıl sebebi gizlemek için ileri sürülen uydurma sebep.
belâ: musibet, sıkıntı.
berat: nişan, rütbe ve imtiyaz için verilen belge, kurtuluş belgesi.
civar: çevre, yöre, etraf.
dehşet: büyük tehlike karşısında korkma ve şaşırıp kalma.
desise: hile, oyun, aldatmaca.
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar.
evvel: önce.
felâket: musibet, büyük dert, bela.
hareket-i arz: yer sarsıntısı, zelzele, deprem.
hatt-ı Kur'ân: Kur'ân yazısı.
hücûm: saldırma.
karye: köy.
kerrat: kereler, defalar, kezler.
mahkûm: bir mahkemece hüküm giymiş, hükümlü.
merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.
mıntıka: bölge, taraf, cihet.
mülhit: İslam dininden ayrılan, Allah'ı inkar eden, dinsiz, imansız.
münafık: nifak sokan, arabozucu; kalbinde küfrü gizlediği halde Müslüman görünen.
müteveffâ: vefat etmiş, ölmüş, ölen; ölü.
rahmetullahi aleyh: Allah'ın rahmeti onun üzerine olsun.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sevk: gönderme.
şakirt: talebe, öğrenci.
talebe: öğrenci.
tarikat: Allah'a ulaşmak için şeyhin gözetiminde müridin takip edeceği terbiye usul ve yolu.
vesile-i def-i bela: belayı, musibeti defetmeye vesile olan.
vuku: olma, gerçekleşme, meydana gelme.
zelzele: yer sarsıntısı, deprem.
zındık: Allah'a ve ahirete inanmayan, Allah'ı inkâr eden, imansız, münkir.

yardım ederek Üstadlarının verdiği haberin sıhhatini tasdik etmek için o kardeşimizi beraat ettirmiş ve alınan bütün Risale-i Nur eczalarını kendilerine iade ettirmiştir.

Üçüncüsü ise: İçinde bulunduğumuz Denizli Hapishanesindeki musibetin başımıza gelmesine sebep olan o münafıklar, Rumî bin üç yüz elli dokuz senesinde, tekrar başta sevgili Üstadımız olduğu halde, bize ve Risalei'n-Nur'a hücum ettiler. bir kısmımızı Isparta'dan topladılar, bir kısmını Çivril'den Isparta'ya getirdiler, sevgili Üstadımızı da yalnız olarak Kastamonu'dan Isparta'ya sevk ettiler. Daha başka vilâyetlerden de arkadaşlarımız Isparta'ya getirilmişti. Ehl-i garazın iğfaline kapılan Isparta adliyesi, Risalei'n-Nur'un gayesi haricinde bulunan cephelerde, bizce manası olmayan ittihamlar altında bizi sıkıyordu. Bilhassa kıymettar Üstadımızı daha çok tazyik ettikleri vakit, Üstadımıza lüzumlu lüzumsuz bir çok sualler açan Isparta Müddeiumumîsinin "Bu belâlar dediğin nedir?" diye olan sualine cevaben: Evet, demiş, zındıklar eğer Risalei'n-Nur'a ve şakirtlerine ilişseler, yakında bekleyen belâların hareket-i arz suretiyle geleceğini söylemişti.

Daha sonra bizi Denizli'ye sevk ettiler. Kastamonu, İstanbul, Ankara dahil olmak üzere on vilâyetten adliyelere sevk edilen yüzü mütecaviz Risale-i Nur talebelerinin bir kısmı bırakılmış, yetmiş kişiden ibaret olan bir diğer kısmı da Denizli'de "medrese-i Yusufiye" namını alan hapiste bulunuyordu. Bizim bütün müracaatlarımıza sudan cevap veriliyor, sevgili Üstadımız daha çok tazyik ve

belâ: musibet, sıkıntı.
berat: nişan, rütbe ve imtiyaz için verilen belge, kurtuluş belgesi.
bilhassa: özellikle.
cevaben: cevap olarak, karşılık şeklinde.
dahil: girme, içinde olma.
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar.
ehl-i garaz: kin ve düşmanlık güdenler, kötü niyet taşıyanlar.
hareket-i arz: yer sarsıntısı, zelzele, deprem.
hariç: dışarı.
hücûm: saldırma.
iade: geri verme.
ibaret: meydana gelen, oluşan.
iğfal: yanıltma, gaflete düşürerek kandırma, aldatma.
itham: suç isnat etme, suçlama.
kıymettar: kıymetli, değerli.
medrese-i Yusufiye: Yusuf'un medresesi, Hz. Yusuf'un (a.s.) iftira, haksızlık ve zulüm ile hapiste kalmasından kinaye olarak, iman ve Kur'ân'a hizmetinden dolayı tevkif edilenlerin hapsedildiği yer manasında, hapishane.
musibet: felaket, bela.
müddeiumumî: savcı.
münafık: nifak sokan, arabozucu; kalbinde küfrü gizlediği halde Müslüman görünen.
müracaat: başvurma, danışma.
mütecaviz: aşkın, fazla, çok.
nam: ad.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Rumî: Rumî tarih ve sene, Rumî takvim.
sevk: gönderme.
sual: soru.
suret: biçim, şekil, tarz.
şakirt: talebe, öğrenci.
talebe: öğrenci.
tasdik: doğrulama, onaylama.
tazyik: zorlama, baskı, sıkıntı verme.
vilayet: il.
zındık: Allah'a ve ahirete inanmayan, Allah'ı inkâr eden, imansız, münkir.

sıkıntı içerisinde yaşattırılıyor, ufunetli, rutubetli, zulmetli, havasız bir yerde bütün bütün konuşmaktan ve temastan men edilmek suretiyle haps-i münferidde azap çektiriliyordu.

İşte bu sıralarda Denizli zindanının bu dehşetli ıztıraplarını geçirmekte idik. Allah'tan başka hiçbir istinadgâhları bulunmayan bu biçarelerin bir kısmı Kastamonu'dan, diğer bir kısmı İnebolu'dan, diğer bir kısmı da İstanbul'dan henüz gelmemişlerdi. Şu vatanın her köşesinde hak ve hakikat için çırpınan ve saf kalbleriyle necatları için Rabb-i Rahimlerine iltica eden pek çok masumların semavatı delip geçen Arşu'r-Rahman'a dayanan ahları boşa gitmedi. Allahü Zülcelâl Hazretleri, o mübarek Üstadımızın Isparta'da söylediği gibi, masumları Cennete götüren, zalimleri Cehenneme yuvarlayan dehşetli bir diğer zelzeleyi gönderdi. Karşısında Risalei'n-Nur müdafaa vaziyetinde bulunmamasından çok haneler harap oldu, çok insanlar enkaz altında ezildi, çokları sokak ortalarında kaldı. Henüz memleketlerinin hapishanelerinde bulunan kardeşlerimizden Kastamonu'dan Mehmed Feyzi ve Sadık ve Emin ve Hilmi ve İnebolu'dan Ahmed Nazif, Denizli Hapishanesine sevk edildiklerinde şu malûmatı verdiler:

"Zelzele tam gece saat sekizde başladı. Bütün arkadaşlar, Lâ ilâhe illâllah zikrine devam ediyorduk. Zelzele bütün şiddetiyle devam etmekte idi. O sırada hatırımıza geldi: Risalei'n-Nur'u aşkla ve bir saikle üç-beş defa

Allahü Zülcelal: sonsuz celal ve büyüklük sahibi olan Allah.
arşürrahman: Rahman olan Allah'ın arşı.
aşk: Allah sevgisi.
azap: eziyet, işkence; büyük sıkıntı, şiddetli acı.
bîçare: çaresiz, zavallı.
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
hâk: doğru, gerçek, hakikat.
hakikat: gerçek, doğruluk.
hane: ev.
haps-i münferit: hapishanede bir kişilik hücre.
ıztırap: kuvvetli acı, aşırı elem, azap.
iltica: sığınma, güvenme, dayanma.
istinatgâh: dayanak noktası, güvenilecek yer.
lâ ilâhe illallah: Allah'tan başka ilah yoktur.
malûmat: bilgiler.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
men: yasak etme, engelleme.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
müdafaa: savunma.
necat: kurtuluş, kurtulma.
Rabb-i Rahîm: şefkat ve merhamet sahibi olan Cenab-ı Hak.
saf: hâlis, temiz kalpli, hilekâr olmayan.
sâik: sebep olan, güdüleyen, âmil.
semavat: semalar, gökler.
sevk: gönderme.
suret: biçim, şekil, tarz.
ufunet: kötü ve pis koku, çürük koku.
vaziyet: durum.
zalim: zulmeden, acımasız ve haksız davranan.
zelzele: yer sarsıntısı, deprem.
zikr: Allah'ın adlarını anarak dua etme, Allah'ı anma.
zindan: hapishane.
zulmet: karanlık.

şefaatçı ederek Cenab-ı Hak'tan halâs istedik. Elhamdü lillâh, derhal sakin oldu.

"Kastamonu'da ise, o gece kaleden kopan çok büyük bir taş, aşağıya yuvarlanarak bir haneyi ezmiş; birçok hanelerde yarıklar, çıkıklıklar olmuş, birkaç ev çökmüş, hükûmet binası yarılmış, daha bunun gibi hasarat ve zayiat olmuş. Fakat zelzele hergün olmak suretiyle bir müddet devam etmiş. Tosya'da bin beş yüz ev harap olmuş, ölü ve yaralı miktarı çok fazla imiş. Kargı ve Osmancık tamamen, Lâdik ve sair mahallerde zayiat fazla miktarda imiş. İnebolu'da bir minarenin alemi eğrilmiş, ufak tefek çatlaklıklar olmuş, hasarat ve zayiat olmamış."

Ahmed Nazif, Emin, Sadık, Mehmed Feyzi

Üçüncü olan bu hareket-i arzdan sonra, yine Risalei'n-Nur'a ve talebelerine ve müellifine hücum eden ehl-i garazın sözünü dinleyen adliye, aynı tarzda bizi sıkmakta devam ediyordu. Zındıka taraftarları, mübarek Üstadımızın ihbarları olan ve Risale-i Nur'un büyük kerametlerinden olup zelzeleler eliyle gelen beliyelere ehemmiyet vermek istemiyorlardı. Risalei'n-Nur'un İlâhî ve Kur'ânî hakikatlerine karşı cephe alan bu zümrenin başına bir dördüncü tokat daha geldi.

Garibi şu ki, biz Şubat'ın üçüncü günü mahkemeye çağrılmıştık. Iztırap ve elemleri içinde yüreklerimizi ağlatan hastalıklı haliyle kendisinden sorulan suallere cevap vermek için altmış beş kadar talebesinin önünde ayağa

adliye: mahkeme, yargılama işleriyle uğraşan daire.
beliyye: felaket, musibet.
ehemmiyet: önem, değer, kıymet.
ehl-i garaz: kin ve düşmanlık güdenler, kötü niyet taşıyanlar.
elem: dert, üzüntü, maddî-manevî ıztırap.
elhamdülillâh: Allah'a hamd olsun, Allah'a şükür.
garip: tuhaf, hayret verici.
hakikat: gerçek, esas.
halâs: kurtulma, kurtuluş, selamete erme.
hane: ev.
hareket-i arz: yer sarsıntısı, zelzele, deprem.
hasarat: zararlar, ziyanlar.
hücûm: saldırma.
ıztırap: kuvvetli acı, aşırı elem, azap.
ihbar: haber verme, bildirme.
İlâhî: Allah'la ilgili, Cenab-ı Hakka dair.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
Kur'ânî: Kur'an'a ait, Kur'an'dan gelen.
mahal: yer.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
müddet: süre, zaman.
müellif: eser telif eden, yazan.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sâir: diğer, başka, öteki.
sual: soru.
suret: biçim, şekil, tarz.
şefaat: bir suçlu veya ihtiyaç sahibinin af ve iyiliğe kavuşması için diğeri tarafından yapılan aracılık.
talebe: öğrenci.
taraftar: taraflı, bir tarafı destekleyen.
tarz: biçim, şekil.
zayiat: zarar ve ziyan; kayıplar, yitikler.
zelzele: yer sarsıntısı, deprem.
zındıka: dinsizlik, inançsızlık.
zümre: cemaat, topluluk.

kalkan mübarek Üstadımızın cevapları arasında "O zındıkların dünyaları başlarını yesin ve yiyecek!" kelimeleri, tekrar tekrar heyet-i hâkimenin yüzlerine karşı ağzından dökülüyordu. Birkaç defa mahkemeye gidip geldikten sonra, 7 Şubat 1944 tarihli İstanbul'da münteşir Hemşehri ismindeki bir gazete elime geçti. Gazete okumaya ve radyo dinlemeye hevesli olmamaklığımla beraber, "Yirminci asrın medenileriyiz" diyerek bugünkü terakkiyat-ı beşeriyeyi kendilerinden bilen, Allah'ı unutan, ahirete inanmayan insanların başlarına Cenab-ı Hakkın, motorlu vasıtalar eliyle nasıl ateşler yağdırdığını, o münkirlerin dünkü cennet hayatlarının bugünkü cehennemî hâlât içinde nasıl geçmekte olduğunu bilmek ve Risalei'n Nur'un bereketiyle Anadolu'yu bu dehşetli ateş yağmurundan nasıl muhafaza etmekte olduğunu görmek ve şükretmek hâletinden gelen bir merakla bazı bu gibi havadisleri sorardım ve dinlerdim.

İşte bu gazetenin de harp boğuşmalarına ait resimlerine bakıyordum. Nazarıma çarpan, büyük yazı ile yazılmış bir sütunda, Anadolu'nun yirmi bir vilâyetini sarsan ve Şubat'ın birinci gününün gecesinde sabaha karşı herkes uykuda iken vukua gelen ve pek çok zayiata mal olan dehşetli bir zelzeleyi haber veriyordu. Derhal, Şubat'ın üçünde mahkemede sevgili Üstadımızın heyet-i hâkimeye "Zındıkların dünyaları başlarını yesin ve yiyecek!" diye tekrar tekrar söylediği sözleri hatırladım, "Eyvah!" dedim, "Risale-i Nur ıslah eder, ifsad etmez; imar eder, harap etmez; mes'ud eder, perişan etmez" diye

ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat.
asr: yüzyıl.
bereket: mübareklik, bolluk, saadet.
cehennemî: Cehenneme has, Cehenneme ait, Cehennem gibi, (sıcak veya yakıcı).
dehşetli: ürkütücü, korkunç.
eyvah: Yazık, heyhat!".
halat: haller, durumlar, vaziyetler.
hâlet: hal, durum.
harp: savaş.
havadis: hâdiseler, olaylar, yeni olaylar.
heves: bir şeye karşı duyulan istek, arzu.
heyet-i hâkime: hâkimler heyeti, hakimler kurulu.
ıslah: iyi duruma getirme, iyileştirme, düzeltme.
ifsat: fesada uğratma, bozma, karışıklık çıkarma.
imar: yapma, tamir etme.
medenî: hayat tarzı, bilgi seviyesi bakımından yüksek durumda bulunan.
mesut: saadetli, bahtlı, mutlu.
muhafaza: koruma.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
münkir: inkâr eden, kabul etmeyen.
münteşir: neşredilmiş, basılmış ve yayılmış.
nazar: bakış, dikkat.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme.
terakkiyat-ı beşeriye: insana ait yükselişler, ilerlemeler.
vasıta: araç.
vilayet: il.
vuku: olma, meydana gelme.
zayiat: zarar ve ziyan; kayıplar, yitikler.
zelzele: yer sarsıntısı, deprem.
zındık: Allah'a ve ahirete inanmayan, Allah'ı inkâr eden, imansız, münkir.

söylerken, "Aksiyle bizi ve Risalei'n-Nur'u itham etmek, Hâlikın hoşuna gitmiyor" dedim.

İşte, merkezi Gerede, Bolu ve Düzce olan bu kanlı zelzele, Risalei'n-Nur'un dördüncü bir kerameti idi. Bu gazete şu malûmatı veriyor; Ankara, Bolu, Zonguldak, Çankırı ve İzmit vilâyetlerinde fazla kayıplar varmış. Gerede'de iki bin ev yıkılmış, yıkılmayan evler de oturulmayacak derecede harap olmuş, binden fazla ölü varmış, enkaz altından mütemadiyen ölü çıkartılıyormuş. Düzce'de zarar çokmuş, ölü ve yaralıların miktarı malûm değilmiş. Ankara'da yüz üç ölü ve bir o kadar da yaralı varmış. Bine yakın ev yıkılmış. Debbağhane'de iki ev çökmüş, bazı köylerde sarsıntıyı müteakip yangınlar olmuş. İlk sarsıntı çok kuvvetli olmuş, sarsıntıyı yeraltından gelen bir takım gürültüler takip etmiş. Bolu'dan ve diğer yerlerin köylerinden bir hafta geçtiği halde henüz malûmat alınamıyormuş. Diğer bir yerde iki yüz ev yıkılmış, on bir ölü varmış. Bolu ile telgraf ve telefon hatları kesilmiş, zelzele mıntıkasında şiddetli bir kar fırtınası hüküm sürüyormuş. İzmit'te zelzele olurken şimşekler çakmış, şehir birkaç saniye aydınlık içinde kalmış. Birçok yerlerde halk çırıl çıplak sokaklara fırlamış. Dünyanın bütün rasathaneleri bu büyük Anadolu zelzelesini kaydetmiş. Bir İngiliz rasathanesi sarsıntının çok harap edici olduğunu bildirmiştir. Sinop'ta aynı günde çok korkunç bir fırtına olmuş, gök gürültüleri ve şimşeklerle gittikçe şiddetini arttırmıştır.

aksi: ters, zıt.

Hâlık: yoktan yaratan, her şeyi yoktan var eden, yaratıcı; Allah.

hüküm: hâkim olma.

itham: suç isnat etme, suçlama.

keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.

malûm: bilinen, bilinir olan.

malûmat: bilgiler.

mıntıka: bölge, taraf, cihet.

müteakip: den sonra.

mütemadiyen: sürekli olarak, devamlı.

rasathane: gözlem evi, rasat yapılan yer.

vilayet: il.

zelzele: yer sarsıntısı, deprem.

Daha sonra başka bir gazetede tamamlayıcı ve hayret verici şu malûmatları gördüm: Zelzeleden evvel kediler, köpekler üçer-beşer olarak toplanmışlar, düşünceli, hüzünlü gibi alık alık birbirine bakarak bir müddet beraber oturmuşlar, sonra dağılmışlar. Gerek zelzele olurken ve gerekse olmadan evvel ve olduktan sonra da bu hayvanlardan hiçbiri görünmemiş, kasabalardan uzaklaşarak kırlara gitmişler. Bir garibi de şu ki: Bu hayvanlar isyanımızdan mütevellit olarak başımıza gelecek felâketleri lisan-ı halleriyle haber verdiklerini yazıyorlar da biz anlamıyoruz diyerek taaccüp ediyorlar.

İşte Üstadımız Bediüzzaman, uzun senelerden beri: "Zındıklar Risalei'n-Nur'a dokunmasınlar ve şakirtlerine ilişmesinler. Eğer dokunurlar ve ilişirlerse, yakından bekleyen felâketler onları yüz defa pişman edecek!" diye Risalei'n-Nur ile haber verdiği yüzler hâdisat içinde, işte zelzele eliyle doğruluğunu imza ederek gelen dört hakikatlı felâket daha…

Cenab-ı Hak bize ve Risalei'n-Nur'a taarruz edenlerin kalblerine iman ve başlarına hakikatı görecek akıl ihsan etsin, bizi bu zindanlardan, onları da bu felâketlerden kurtarsın. Âmin.

Mevkuf

Hüsrev

* * *

âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
evvel: önce.
felâket: musibet, büyük dert, bela.
garip: tuhaf, hayret verici.
hâdisat: hâdiseler, olaylar.
hakikat: gerçek, esas.
hüzn: keder, tasa, gam.
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.
iman: inanç, itikat.
isyan: Allah'ın emirlerini yerine getirmeme ve yasaklarından kaçınmama, dinin emirlerine karşı gelme ve günah işleme.
lisan-ı hâl: hâl dili, bir şeyin duruşu ve görünüşü ile bir mana ifade etmesi.
malûmat: bilgiler.
mevkuf: tevkif edilmiş, hapsedilmiş, tutuklu.
müddet: süre, zaman.
mütevellid: meydana gelmiş, ileri gelmiş, hasıl olmuş.
şakirt: talebe, öğrenci.
taaccüp: şaşma, hayret etme, şaşakalma.
taarruz: saldırma, sataşma, ilişme.
zelzele: yer sarsıntısı, deprem.
zındık: Allah'a ve ahirete inanmayan, Allah'ı inkâr eden, imansız, münkir.
zindan: hapishane.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ [1] اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ [2]

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Şimdiye kadar gizli münafıklar Risale-i Nur a kanunla, adliye ile ve asayiş ve idare noktasından hükumetin bazı erkanını iğfal edip tecavüz ediyorlardı. Biz, müsbet hareket ettiğimiz için, mecburiyet olduğu zaman tedafüi vaziyetinde idik. Şimdi planları akim kaldı. Bilakis tecavüzleri Risale-i Nur'un dairesini genişlettirdi. Bu defa yeni hurufla Asa-yı Musa'yı tab etmek niyetimiz, ihtiyarımız olmadığı halde, tecavüz vaziyeti Risale-i Nur a veriliyor gibidir. Bu hâdisenin ehemmiyetli bir hikmeti şu olmak gerektir:

Risale-i Nur, bu mübarek vatanın manevi bir halaskarı olmak cihetiyle, şimdi iki dehşetli manevi belayı def etmek için matbuat alemiyle tezahüre başlamak, ders vermek zamanı geldi veya gelecek gibidir zannederim.

O dehşetli beladan birisi: Hıristiyan dinini mağlup eden ve anarşiliği yetiştiren şimalde çıkan dehşetli dinsizlik cereyanı, bu vatanı manevi istilasına karşı Risalei'n Nur, sedd-i Zülkarneyn gibi bir sedd-i Kur'ânî vazifesini görebilir ve alem-i İslâmın bu mübarek vatanın ahalisine karşı pek şiddetli itiraz ve ittihamlarını izale etmek için matbuat lisanıyla konuşmak lâzım gelmiş diye kalbime ihtar edildi.

ahali: halk
akim: neticesiz, sonu yok, başarısız
âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
anarşi: her türlü düzen ve otoriteye karşı koyarak karışıklığı meydana getirme durumu
asayiş: emniyet, kanun ve nizam hakimiyetin sağlanması
aziz: izzetli, muhterem, saygın
belâ: musibet, sıkıntı
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi
cihet: yön
def: kovma, uzaklaştırma
dehşetli: ürkütücü, korkunç
ehemmiyetli: önemli
erkân: rükünler, esaslar, ileri gelenler
hâdise: olay
halâskâr: halâs eden, kurtaran.
hikmet: İlahî gaye, gizli sebep, fayda
huruf: harfler
idare: memleket işlerinin yürütülmesi, çekip çevirilmesi
iğfal: yanıltma, gaflete düşürerek kandırma, aldatma
ihtar: hatırlatma, uyarı
ihtiyar: irade, tercih; kendi istek ve arzularına göre hareket etme
istilâ: ele geçirme, kaplama, yayılma
itham: töhmetlendirme, suçlu görme
itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma
izale: giderme, ortadan kaldırma
lisan: dil
mağlup: yenilme, kendisine galip gelinmiş
manevî: manaya ait, maddî olmayan
matbuat: basılmış şeyler, kitaplar, gazeteler, v.s.
mecburiyet: mecbur olma, zarurîlik durumu, zorunluluk
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.
2. Onu her türlü kusur ve noksandan tenzih ederiz. Allah'ın selamı rahmeti ve bereketleri üzerinize olsun.

münafık: nifak sokan, arabozucu; kalbinde küfrü gizlediği halde Müslüman görünen
müspet: olumlu
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sedd-i Kur'ânî: Kur'ân'a ait set, Kur'ân'ın yıkılmaz seddi, kalesi.
sedd-i Zülkarneyn: Zülkarneyn'in seddi; Zülkarneyn'in Ye'cüc ve Me'cüc kavminden korunmak isteyenler için yaptırdığı çok büyük ve sağlam set, kale.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen
şimal: kuzeyde yer alan bölgeler
tab: kitap basma
tecavüz: saldırma, sataşma, başkasının hakkına dokunma
tedâfüi: kendini koruma, savunma ile ilgili, savunmaya ait.
tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma
vaziyet: durum

Ben dünyanın halini bilmiyorum. Fakat Avrupa da istilasına hükmeden ve edyan-ı semaviyeye dayanmayan dehşetli cereyanın istilasına karşı Risale-i Nur hakikatleri bir kale olduğu gibi, alem-i İslâmın ve Asya kıt'asının hal-i hazırdaki itiraz ve ithamını izale ve eskideki muhabbet ve uhuvvetini iade etmeye vesile olan bir mucize-i Kur'ânîyedir. Bu memleketin vatanperver siyasileri çabuk aklını başına alıp Risale-i Nur'u tab ederek resmi neşretmeleri lâzımdır ki, bu iki belaya karşı siper olsun.

Acaba bu yirmi sene zarfında iman-ı tahkikiyi pek kuvvetli bir surette bu vatanda neşreden Risale-i Nur olmasaydı, bu dehşetli asırda, acip inkılap ve infilaklarda bu mübarek vatan, Kur'ân'ını, imanını dehşetli sadmelerden tam muhafaza edebilir miydi? Her neyse... Risale-i Nur a, daha vatana, idareye zararı dokunmak bahanesiyle tecavüz edilmez; daha kimseyi o bahaneyle inandıramazlar. Fakat cepheyi değiştirip, din perdesi altında bazı safdil hocaları veya bid'a taraftarı veya enaniyetli sofi meşreplileri bazı kurnazlıklarla Risale-i Nur a karşı-iki sene evvel İstanbul'da ve Denizli civarında olduğu gibi-istimal etmek ve Risale-i Nur a ve şakirtlerine ayrı bir cephede tecavüz etmeye münafıklar çabalıyorlar.

İnşaallah muvaffak olamazlar. Risale-i Nur Şakirtleri, tam ihtiyatla beraber, bir taarruz olduğu vakitte münakaşa etmesinler, aldırmasınlar. Aldanan ehl-i ilim ve iman sa, dost olsunlar, "Biz size ilişmiyoruz. Siz de bize ilişmeyiniz. Biz ehl-i imanla kardeşiz" deyip yatıştırsınlar.

acip: tuhaf, hayrette bırakan
âlem-i İslâm: İslâm âlemi, İslâm dünyası.
asr: yüzyıl
bahane: yalandan özür, asıl sebebi gizlemek için ileri sürülen uydurma sebep
belâ: musibet, sıkıntı
bid'a: dinin aslına uymayan adet ve uygulamalar.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi
civar: çevre, yöre, etraf
dehşetli: ürkütücü, korkunç
edyan-ı semaviye: semavî dinler, Allah tarafından gönderilmiş olan hak dinler.
ehl-i ilim: ilim sahipleri, ilim adamları
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri
enaniyet: kendini beğenme, bencillik, egoistlik.
evvel: önce
hakikat: gerçek, esas
hâl-i hâzır: şimdiki durum
hükmetme: hakim olma, emri altında tutmak
iade: geri verme
idare: yönetim, memleket işlerinin yürütülmesi
ihtiyat: uzak görüşlü olma, geleceği düşünerek tedbirli hareket etme
iman: inanç, itikat
iman-ı tahkikî: tahkikî iman, imana dair bütün meseleleri inceleyip delil ve bürhan ile inanma.
infilâk: patlama, şiddetli patlama.
inkılâp: değişme, dönüşüm, köklü değişme
inşaallah: 'Allah izin verirse' manasında kullanılan bir dua
istilâ: ele geçirme, kaplama, yayılma
istilâkarâne: istila ederek, yayılarak
istimâl: kullanma.
itham: töhmetlendirme, suçlu görme
itiraz: kabul etmediğini belirtip karşı çıkma
izale: giderme, ortadan kaldırma
mu'cize-i Kur'âniye: Kur'ân'a ait mu'cize.
muhabbet: sevgi, sevme
muhafaza: koruma
muvaffak: başarmış, başarılı
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu
münafık: nifak sokan, arabozucu; kalbinde küfrü gizlediği halde Müslüman görünen
münakaşa: tartışma
neşr: kitap basma, çıkarma; herkese duyurma, yayma
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sadme: çarpma, tokuşma, çatma, vurma
safdil: saf gönüllü; hile, oyun bilmeyen, kolay aldatılan
siyasi: siyasetle uğraşan, siyaset adamı
sofimeşrep: tasavvuf ehli, riyazet ve nefisle mücahede ile hakikate ermeye çalışan.
suret: biçim, şekil, tarz
şakirt: talebe, öğrenci
taarruz: saldırma, sataşma, ilişme
tab: kitap basma
taraftar: taraflı, bir tarafı destekleyen
tecavüz: saldırma, sataşma, başkasının hakkına dokunma
uhuvvet: kardeşlik, din kardeşliği
vatanperver: yurtsever, vatanına düşkün, vatanını seven kimse.
vesile: aracı, vasıta
zarfında: süresince

Saniyen: Mübareklerin pehlivanı hem Abdurrahman, hem Lütfi, hem Büyük Hafız Ali manalarını taşıyan büyük ruhlu Küçük Ali kardeşimiz bir sual soruyor. Halbuki o sualin cevabı Risale-i Nur da yüz yerde var. "Risale-i Nur'un erkan-ı imaniye hakkında bu derece kesretli tahşidatı ne içindir? Bir ümmi mü'minin imanı büyük bir velinin imanı gibidir, diye eski hocalar bize ders vermişler?" diyor.

Elcevap: Başta Ayetü l-Kübra meratib-i imaniye bahislerinde; ve ahire yakın müceddid-i elf-i sani İmam-ı Rabbani beyanı ve hükmü ki, "Bütün tarikatlerin müntehası ve en büyük maksatları, hakaik-i imaniyenin inkişafıdır. Ve bir mesele-i imaniyenin kat'iyetle vuzuhu, bin kerametlerden ve keşfiyatlardan daha iyidir"; ve Ayetü'l-Kübra'nın en ahirdeki ve Lahikadan alınan o mektubun parçası ve tamamının beyanatı cevap olduğu gibi, Meyve Risalesi'nin tekrarat-ı Kur'ânîye hakkında Onuncu Meselesi, tevhid ve iman rükünleri hakkında tekrarlı ve kesretli tahşidat-ı Kur'ânîyenin hikmeti, aynen bitamamiha onun hakikî tefsiri olan Risale-i Nur'da cereyan etmesi de cevaptır.

Hem, iman-ı tahkiki ve taklidi ve icmali ve tafsili ve imanın bütün tehacümata ve vesveseler ve şüphelere karşı dayanıp sarsılmamasını beyan eden Risale-i Nur parçalarının izahatı, büyük ruhlu Küçük Ali'nin mektubuna öyle bir cevaptır ki, bize hiçbir ihtiyaç bırakmıyor.

ahir: son
âmi: bilgisiz, cahil
AyetülKübra: en büyük delil, ayet anlamında Risale-i Nur'da 7. Şua adlı eser
bahis: konu
beyan: açıklama, bildirme, izah
beyanat: açıklamalar, izahlar
bitamamiha: tamamen, bütünüyle, hepsi.
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi
elcevap: cevap olarak
erkân-ı imaniye: imana ait esaslar.
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.
hakikî: gerçek
hikmet: İlahî gaye, gizli sebep, fayda
hüküm: karar, emir
iman: inanç, itikat
iman-ı icmalî: tafsilsiz iman, topluca iman, imanın ve İslâmın esaslarını tek tek araştırıp tetkik etmeden iman etme.
iman-ı tafsilî:
iman-ı tahkikî: tahkikî iman, imana dair bütün meseleleri inceleyip delil ve bürhan ile inanma.
iman-ı taklidî: taklidi iman, az şüphelere mağlup olabilen, başkalarını takliden olan iman.
inkişaf: ortaya çıkma, keşfolunma; gelişme
izahat: izahlar, açıklamalar.
kat'iyet: kat'îlik, kesinlik.
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler
kesretli: çokluğu olan, çok fazla.
keşfiyat: keşifler, Allah'ın ilham etmesiyle gösterilen gaybla ilgili sırlar
meratib-i imaniye: iman mertebeleri
mesele-i imaniye: imanî mesele, imanla ilgili mesele.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu
müceddid-i elf-i sânî: ikinci bin yılının müceddidi, yenileyicisi olan İmam-ı Rabbanî (r.a.). (bkz. İmam-ı Rabbanî.)
müntehâ: bir şeyin ulaşabildiği son yer, nihayet
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: his, duygu
rükn: esas, kaide, prensip
saniyen: ikinci olarak
sual: soru
tahşidat: yığınaklar; yığınak.
tahşidat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın tahşidatı, Kur'ân'da ısrarla üzerinde durulan hakikatler.
tarikat: Allah'a ulaşmak için şeyhin gözetiminde müridin takip edeceği terbiye usul ve yolu
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması
tehâcümât: hücumlar, saldırışlar
tekrarât-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın tekrarlamaları, Kur'ân'da tekrarlanan ibâre, mevzu ve ayetler.
tevhid: Allah'ın bir olduğuna inanma, birleme
velî: Allah'ın sevgisine, himayesine kavuşmuş, ermiş kimseler, Allah dostu, evliya.
vesvese: şüphe, kuruntu, kalbe gelen asılsız kötü ve sinsi düşünce
vuzuh: vazıh olma hali, açıklık

İkinci Cihet: *İman, yalnız icmali ve taklidi bir tasdike münhasır değil; bir çekirdekten, ta büyük hurma ağacına kadar ve eldeki aynada görünen misali güneşten ta deniz yüzündeki aksine, ta güneşe kadar mertebeleri ve inkişafları olduğu gibi; imanın o derece kesretli hakikatleri var ki, bin bir esma-i İlahiye ve sair erkan-ı imaniyenin kainat hakikatleriyle alakadar çok hakikatleri var ki, "Bütün ilimlerin ve marifetlerin ve kemalat-ı insaniyenin en büyüğü imandır ve iman-ı tahkikiden gelen tafsilli ve bürhanlı marifet-i kudsiyedir*" diye ehl-i hakikat ittifak etmişler.

Evet, *iman-ı taklidi*, çabuk şüphelere mağlup olur. Ondan çok kuvvetli ve çok geniş olan *iman-ı tahkiki*de pek çok meratip var.

O meratiplerden ilmelyakin mertebesi, çok bürhanlarının kuvvetleriyle binler şüphelere karşı dayanır. Halbuki taklidi iman bir şüpheye karşı bazan mağlup olur.

Hem iman-ı tahkikinin bir mertebesi de aynelyakin derecesidir ki, pek çok mertebeleri var. Belki esma-i İlahiye adedince tezahür dereceleri var. Bütün kainatı bir Kur'ân gibi okuyabilecek derecesine gelir.

Hem bir mertebesi de hakkalyakindir. Onun da çok mertebeleri var. Böyle imanlı zatlara şübehat orduları hücum da etse bir halt edemez.

Ve ulema-i ilm-i kelamın binler cilt kitapları, akla ve mantığa istinaden telif edilip, yalnız o marifet-i imaniyenin bürhanlı ve akli bir yolunu göstermişler. Ve ehl-i hakikatin

aklî: akla dayanan, akıl ile ilgilil
alâkadar: ilgili, ilişki
aynelyakîn: gözle görür derecede inanma; bir şeyi görerek ve seyrederek bilme.
bürhan: delil, ispat, hüccet
cihet: yön
ehl-i hakikat: hakikati arzulayanlar, gerçeği bulup onun peşinden gidenler; Allah adamı.
erkân-ı imaniye: imana ait esaslar.
esma-yı İlâhiye: Allah'ın isimleri.
hakikat: gerçek, esas
hakkalyakin: imanî meselelerin hakikatini tam olarak anlama
halt: karıştırma, uygunsuz fiil ve davranış
hücûm: saldırma
icmalî: kısaca, topluca, tafsilsiz, toplu, kısa.
ilmelyakîn: ilim yoluyla kesin olarak bilme
iman: inanç, itikat
iman-ı tahkikî: tahkikî iman, imana dair bütün meseleleri inceleyip delil ve bürhan ile inanma.
iman-ı taklidî: taklidi iman, az şüphelere mağlup olabilen, başkalarını takliden olan iman.
inkişaf: ortaya çıkma, keşfolunma; gelişme
istinaden: istinat ederek, dayanarak
ittifak: birleşme, fikir birliği etme
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler
kemalat-ı insaniye: insana ait mükemmellik ve olgunluklar.
kesretli: çokluğu olan, çok fazla.
mağlup: yenilme, kendisine galip gelinmiş
marifet: bilme, derin bilgi
marifet-i imaniye: imanî bilgi, malûmat.
marifet-i kudsiye: mukaddes marifet, kudsî bilgi, sanat.
meratip: mertebeler, basamaklar
mertebe: derece, basamak
misalî: misallik, örneklik.
münhasır: sınırlanmış, sınırlı.
sâir: diğer, başka, öteki
şübehat: şüpheler.
tafsil: etraflıca bildirme, ayrıntılı anlatma
taklidî: taklitle yapılan.
tasdik: doğrulama, onaylama
telif: eser yazma
tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma
ulema-yı ilm-i kelâm: kelâm ilmi âlimleri.
zat: kişi, şahıs

yüzer kitapları keşfe, zevke istinaden o marifet-i imaniyeyi daha başka bir cihette izhar etmişler. Fakat, Kur'ân ın mucizekar cadde-i kübrası, gösterdiği hakaik-i imaniye ve marifet-i kudsiye, o ulema ve evliyanın pek çok fevkinde bir kuvvet ve yüksekliktedir.

İşte, Risale-i Nur bu cami ve külli ve yüksek marifet caddesini tefsir edip, bin seneden beri Kur'ân aleyhine ve İslâmiyet ve insaniyet zararına ve adem alemleri hesabına tahribatçı külli cereyanlara karşı Kur'ân ve iman namına mukabele ediyor, müdafaa ediyor. Elbette hadsiz tahşidata ihtiyacı vardır ki, o hadsiz düşmanlara karşı dayanıp ehl-i imanın imanını muhafazasına Kur'ân nuruyla vesile olsun. Hadis-i şerifte vardır ki: "Bir adam seninle imana gelmesi, sana sahra dolusu kırmızı koyunlardan daha hayırlıdır." "Bazan bir saat tefekkür, bir sene ibadetten daha hayırlı olur." Hatta Nakşilerin hafi zikre verdiği büyük ehemmiyet, bu nevi tefekküre yetişmek içindir.

Umum kardeşlerime birer birer selam ve dua ediyoruz.

اَلْبَاقِي هُوَالْبَاقِي [1]

Kardeşiniz

Said Nursi

* * *

1. Bâkî olan ancak Allah'tır.

adem: yokluk, hiçlik
âlem: varlık tabakalarından her biri
aleyh: ona karşı, onun üzerine
cadde-i kübra: en büyük cadde, en selametli yol, Kur'an yolu
cami: toplayan, içine alan, kapsayan
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi
cihet: yön
dua: Allah'a yalvarma, niyaz
ehemmiyet: önem, değer, kıymet
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri
evliya: veliler, Allah dostları
fevkinde: üstünde
Hadis-i şerif: Peygamberimizden aktarılan sözlerin genel adı.
hadsiz: sınırsız, sonsuz
hâfî: gizli
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.
iman: inanç, itikat
insaniyet: insanlık, insanlık mahiyeti
istinaden: istinat ederek, dayanarak
izhar: gösterme, açığa vurma
keşif: gizli bir şeyi veya bir sırrı kalp gözüyle görerek öğrenme
küllî: umumî, genel, bütün olan
marifet: bilme, derin bilgi
marifet-i imaniye: imanî bilgi, malûmat.
marifet-i kudsiye: mukaddes marifet, kudsî bilgi, sanat.
mu'cizekâr: mu'cizeli, mu'cize hâlinde.
muhafaza: koruma
mukabele: karşılık verme, karşılama
müdafaa: savunma.
nakşî: Hz. Şah-ı Nakşibend'in kurduğu tarikat ve bu tarikata mensup olan.
nam: ad
nevî: çeşit, tür
nur: aydınlık, parıltı, ışık
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sahra: büyük çöl, geniş saha
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme
tahribat: tahripler, yıkıp bozmalar.
tahşidat: yığmalar, biriktirmeler, toplamalar
tefekkür: derin düşünme; eşyanın hakikatini, yaratıcının sırlarını kavramak ve ibret almak için zihnen ve kalben düşünme
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması
ulema: âlimler, bilginler, ilim sahipleri.
umum: bütün
vesile: aracı, vasıta
zikir: Allah'ın adlarını anarak dua etme, Allah'ı anma

Risale-i Nur'un has şakirtlerinden ve ehemmiyetli eski muallimlerinden ve imanı kuvvetliden büyük muallimleri temsil eden Hasan Feyzi nin Sikke-i Tasdik-i Gaybi den aldığı bir ilhamla Risale-i Nur hakkında ve o Nurun menbaı ve esası olan Nur-i Muhammedi (a.s.m.) ve hakikat-i Kur'ân ve sırr-ı iman tarifinde bu kasideyi yazmıştır.

بسم الله الرحمن الرحيم

يُرِيدُونَ لِيُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ[1]

Ahmed yaratılmış o büyük Nur-i Ehadden,
Her zerrede nurdur, o ezelden, hem ebedden.

Bir nur ki odur hem yüce, hem layetenahi,
Ol fahr-i cihan Hazret-i Mahbub-i İlahi.

Parlattı cihanı bu güzel nur-i Muhammed (a.s.m.)
Halk olmasa, olmazdı bir zerre ve bir fert.

Ol nuru anın, her yeri, her zerreyi sarmış,
Baştan başa her dem bu kesif zulmeti yarmış.

Bir nur ki odur sade ve hem layetezelzel,
Ari ve beri cümleden üstün ve mükemmel.

Bir nur ki bütün zerrede ancak o nümayan,
Bir nur ki verir kalblere hem aşk ile iman.

Bir nur ki eğer olmasa ol nur hele bir an,
Baştan başa zulmette kalır hem de bu ekvan.

1. Rahman ve Râhim olan Allah'ın adıyla.
Onlar Allah'ın nûrunu ağızlarıyla söndürmek isterler. Fakat Allah nûrunu tamamlayacaktır. –kafirler isterse hoşlanmasınlar. (Saf Suresi: 8.)

arî: soyunmuş, kurtulmuş
aşk: şiddetli sevgi, sevda, gönül verme
berî: kusursuz, kabahatsiz, günahsız.
cümleden: bütün, hep
dem: an, vakit, zaman
ebed: sonu olmayan gelecek zaman, sonsuzluk, daimîlik.
ehemmiyetli: önemli
ekvan: varlıklar, âlemler, dünyalar, olmalar, hududlar, vukular.
ezel: başlangıcı olmayan geçmiş zaman, öncesizlik
fahr-i cihan: cihanın, dünyanın iftihar sebebi; kâinatın övüncü, Hz. Muhammed (a.s.m.).
hakikat-ı Kur'ân: Kur'ân'ın hakikati, Kur'ân'a ait olan gerçek
halk: yaratma, yoktan var etme
hâs: ileri gelen, seçkin olan
Hazret-i Mahbub-ı İlahi: Allah'ın sevgilisi, Allah'ın resulü Hz. Muhammed (a.s.m.).
ilham: belli bilgi vasıtalarına başvurmadan Allah tarafından insanın kalbine veya zihnine indirilen mana
iman: inanç, itikat
kaside: övgü maksadıyla yazılmış şiir ve bu şiirin nazım şekli
kesif: kaba, yoğun, şeffaf olmayan
lâyetenahi: sonsuz, sonu bulunmaz, nihayetsiz.
lâyetezelzel: sarsılmaz, güvenilir, devamlı
menba: kaynak
muallim: ders veren, öğretmen
nur: aydınlık, parıltı, ışık
Nur-i Ehad: Allah'ın nuru.
nur-i Muhammed: Hz. Muhammed'in (s.a.v) nuru, ışığı
nümayân: görünen, meydanda bulunan, açıkta olan
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sırr-ı iman: iman sırrı, iman hakikati.
şakirt: talebe, öğrenci
zerre: pek ufak parça, en küçük parça
zulmet: karanlık

Bir nur ki değil öyle muhat, hem dahi mahsur
Bir nur ki eder kalbi de pürnur, çeşmi de pürnur.

Bir lem'adır andan, şu büyük şems ve kamerler.
.....

Hep işte o nurdan bu acaib koca alem,
Halk oldu o nurdan yine Cennetle Cehennem.

Şek yok ki o nurdur okunan Hazret-i Kur'ân,
Ol nur-i ezel hem sebeb-i hilkat-i insan.

Herşeye odur mebde ve asıl ve esas hem,
Ondan görünür nev-i beşer böyle mükerrem.

Bir zerre değil, bahr-i muhit o bahr-i münirden,
Hem nasıl beşer hiç kalıyor hepsi de birden.

Şek yok ki cihan, katre-i nurundan o nurun,
Şek yok ki bu can, zerre-i nurundan o nurun.

Sönsün diye üflense, o derya gibi kaynar,
Söndürmeye hem kimde acep zerre mecal var?

Söndürmeye kalkmıştı asırlar dolu küffar,
Kahreyledi her hepsini ol Hazret-i Kahhar.

Hep sönmüş asırlar, yanıyor sönmeden ol,
Tarihe sorun, kimdir o nur, hem kimmiş menfur?

Alnında yanan nur-i Muhammeddi Halil'in,
Yetmezdi gücü bakmaya her çeşm-i alilin.

acayip: şaşırtıcı ve hayret verici şeyler
acep: şaşma, şaşa kalma, hayret
âlem: dünya, cihan; bütün yaratılmışlar
asr: yüzyıl
bahr-i muhit: okyanus.
bahr-i münir: nurlandıran, aydınlatan deniz.
beşer: insan, insanlık
çeşm: göz, ayn, dide.
çeşm-i alil: ağlayan yaralı göz.
derya: deniz
halk: yaratma, yoktan var etme
Hazret-i Kahhar: mutlak güç ve kudret sahibi olan her an kahretmeye gücü yeten Allah
kafir: Allah'ı ve İslamiyeti inkar eden, dinsiz
kahr: mahvetme, üstün gelerek helak etme
kamer: ay
katre-i nur: nur damlası
küffar: kâfirler, hak dini, İslâmiyeti inkâr edenler.
lem'a: parıltı
mahsur: hasredilmiş, sınırlanmış
mebde: kaynak, başlangıç
mecal: güç, kuvvet, iktidar, takat, tahammül
menfur: kendisinden nefret edilen, sevilmeyen
muhat: ihata edilmiş, kuşatılmış, etrafı çevrilmiş
mükerrem: aziz, saygıdeğer, muhterem.
nev'i beşer: insanoğlu, insanlar
nur: aydınlık, parıltı, ışık
nur-i ezel: başlangıcı olmayan uzayıp giden nur.
nur-i Muhammed: Hz. Muhammed'in (s.a.v) nuru, ışığı
pürnur: nur dolu, nur içinde, nurlu, aydınlık.
Rahim: sonsuz merhamet sahibi olan Allah
Rahman: sonsuz merhamet sahibi ve şefkatle bütün varlıkları rızıklandıran Allah
Saf: Kur'ân'ı Kerîm'in 61. suresi. Medine'de nazil olmuştur
sebeb-i hilkat-i insan: insanın yaratılış sebebi.
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
şek: şüphe, zan, tereddüt
şems: güneş
zerre: pek ufak parça, en küçük parça
zerre-i nur: nur zerresi

Görseydi Resulün o güzel nurunu Nemrud,
Yakmazdı o dem, narını ol kafir-i matrud.

Bir sivrisinek öldürüyor o şah-ı cihanı,
Atmıştı Halil'i ateşe çünkü o cani.

Bir perde açıp söyledi Hak gizli kelamdan,
Ol ateşe bahseyledi hem berd ü selamdan.

"Dostum ve Resulüm yüce İbrahim'i, ey nar,
At adetini, yakma bugün, sen onu zinhar!"

Bir gizli hitap geldi de ol dem yine Haktan
Bir abd-i mükerrem dahi kurtuldu bıçaktan.

Ol nurdan için Yunus u hıfzeyledi ol hut,
Ol nur ile kahreyledi hem kavmini ol Lut.

Ol hüsn-i cemal, eyledi alemleri hayran,
Nerden onu bulmuş, acaba Yusuf-i Ken'an?

Hikmet nedir, ol dertlere sabreyledi Eyyub,
Hem sırrı nedir, Yusuf için ağladı Yakub.

Öldükçe dirildikçe neden duymadı bir his?
Ol namlı nebi, şanlı şehit Hazret-i Cercis.

Hasretle neden ağladılar Adem ve Havva?
Kimdendi bu yıllarca süren koskoca dava?

Hem ah, neden terk edilip Ravza-i Cennet?
Bir dar-ı karar oldu neden alem-i mihnet?

abd-i mükerrem: ikram edilmiş kul
âdet: kanun
âlem: dünya, cihan; bütün yaratılmışlar
âlem-i mihnet: sıkıntı, dert ve zahmet dünyası.
bahis: konu
berd ü selam: soğuk ve selamet
cani: cinayet işlemiş kimse, acımasız, gaddar
dâr-ı karar: karar kılınacak, durulacak yer; Cennet.
dava: takip edilen fikir, iddia
dem: an, vakit, zaman
hasret: özlem
hıfz: koruma, muhafaza etme, himaye etme
hikmet: İlahî gaye, gizli sebep, fayda
hitap: söz söyleme, topluluğa veya birisine karşı konuşma
hut: büyük balık
hüsn-i cemal: yüz güzelliği, kişinin kendi güzelliği
kâfir-i matrûd: kovulmuş kâfir, uzaklaştırılmış, tard edilmiş kâfir.
kahr: mahvetme, üstün gelerek helak etme
kelâm: İlâhî söz, İlâhî emir, vahiy.
nâr: ateş
nebi: Allah'ın elçisi, habercisi; peygamber, resul
nur: aydınlık, parıltı, ışık
Ravza-i Cennet: Cennet bahçesi.
resul: Allah'ın elçisi, peygamber
sır: gizli hakikat
şah-ı cihan: dünya şahı, cihan padişahı.
şan: şöhret, ün; yüksek makam
şehit: hak yolunda öldürülen.
zinhar: sakın, asla, kat'iyen, olmaya, aman!

Nur şehri olan Tur'da o dem Hazret-i Musa
Esrar-ı kelam hep çözülüp buldu tecella.

Bir parça Zebur'dan okusa Hazret-i Davud,
Başlardı hemen sanki büyük mahşer-i mev'ud.

Bilmem ki neden, yel ve sular hep onu dinler,
Bilmem ki neden, hep işiten ah diye inler.

Mahluku bütün kendine ram etti Süleyman,
Nerdendi bu kuvvet, ona kimdendi bu ferman?

Yellerle uçan şanlı büyük taht-ı mukaddes
Esrar-ı ezelden o da duymuş yine bir ses.

Ol hangi acip sır ki, çıkar göklere İsa,
Kimdir çekilen çarmıha, kimdir yine Yuda.

Nur derdi için tahtını terk eyledi Edhem,
Bir başkasının tahtı olur derdine merhem.

Çok şahs-ı veli, nur ile hem etti kanaat,
Çok şahs-ı deni, nur ile hem buldu keramet.

Şakk etti kamer, Fahr-i Beşer, ol Yüce Server,
Her yerde ve her anda onun nuru muzaffer.

Kur'ân'dı kavli, nurdu yolu, ümmeti mutlu,
Ümmet olanın kalbi bütün nur ile doldu.

Çekmezdi keder, ol sözü cevher, özü kevser,
Ol Sure-i Kevser, dedi a dasına "ebter!"

acip: tuhaf, hayrette bırakan
beyt:
cevher: esas, maya, öz
çarmıh: dört çivi, suçlunun öldürülmek amacıyla çivilendiği haç biçimindeki darağacı
dem: an, vakit, zaman
ebter: sonunda oğlu ve kızı kalmayan insan
esrar-ı ezel: ezel sırları
esrar-ı kelam: sözün sırları
Fahr-i Beşer: insanlığın övüncü, insanlığın iftihar vesilesi.
ferman: emir, buyruk
fırka: topluluk, grup, cemaat
harp: savaş
kâl: söz, konuşma
kamer: ay
kanaat: elindeki ile yetinmek
kavm-i Kureyş: Kureyş kavmi, kabilesi
keder: kaygı, acı, hüzün
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler
kevser: Cennette bulunan bir akarsu
mahbub-ı müebbet: ebede kadar sevilecek olan, sonsuza kadar sevilecek olan.
mahbup: sevgili, sevilen, muhabbet edilen
mahlûk: yaratık, Allah tarafından yaratılmış olan
mahşer-i mev'ûd: vaad edilmiş, söz verilmiş mahşer
merhem: ilaç; acıyı, kederi teskin eden şey
mezalim: zulümler, haksızlıklar, eziyet ve işkenceler.
muamma: Anlaşılmaz, çözülmesi güç iş.
mut'a: intifa, faydalanma.
muvahhit: tevhit eden, Cenab-ı Hakkın varlığına ve birliğine inanan, Allah'ı birleyen.
muzaffer: yenmiş, galip gelmiş
müşrik: Allah'a şirk koşan, ortak tutan
nur: aydınlık, parıltı, ışık
râm: teslim olmuş, itaat eden, boyun eğmiş, emrine girmiş
semt-i bahr: deniz tarafı.
server: baş, başkan, reis
set: mani, perde, engel
sır: gizli hakikat
Sure-i Kevser: Kevser Suresi; Kur'ân-ı Kerîm'in 108. Suresi. Mekke'de nazil olmuştur. 8 ayettir.
şah: padişah, sultan, hükümdar
şahs-ı denî: kötü kimse, alçak kişi.
şahs-ı velî: velî kimse, büyük şahıs, büyük kimse.
şak: yarma, yarılma
şan: şöhret, ün; yüksek makam
şuur: bilinç
taht: makam
taht-ı mukaddes: mukaddes taht, kutsal makam.
tecellâ: ortaya çıkma, görünme, Allah'ın güzel isimlerinin kainatta görülmesi.
urban: çöl Arapları.
üftade: âşık.
ümmet: Müslümanların tamamı; bütün Müslümanlar.
Yuda: Hz. İsa'yı (a.s.) ihbar edip ihanet eden havari.
zalim: zulmeden, acımasız ve haksız davranan

Ol Şems-i Ezelden kaçınan ol kuru başlar,
Gayya-i Cehennemde bütün yakmış ateşler.

Bitmişti nefes, çıkmadı ses, bıktı da herkes,
Ol nura varıp baş eğerek hem dediler pes!

İdraki olan kafile ayrıldı Kureyşten,
Feyz almak için doğmuş olan şanlı güneşten.

Ol kevser-i Ahmed den içip herbiri tas tas,
Olmuştu o gün sanki mücella birer elmas.

Ol başlara taç, derde ilaç, mürşid-i alem,
Eylerdi nazar bunlara nuruyla demadem.

Bunlardı o a'dayı boğan bir alay arslan,
Hak uğruna, nur uğruna olmuş çoğu kurban.

Bunlardan o gün ehl-i nifak cümle kaçardı,
Müşrik ise, ol aklı anın kalmaz, uçardı.

Bunlardı o Peygamberin ashabı ve ali,
Dünyada ve ukbada da hem şanları ali.

Tavsif ediyor bunları hep şöylece Kur'ân,
Sulh vakti koyun, kavgada kükrek birer arslan!

Hep yüzleri pak, sözleri hak, yolları haktı,
Merkebleri yeller gibi Düldüldü, Burakdı.

Bir cezbe-i "Ya Hayy!" ile seller gibi aktı,
A'daya varıp herbiri şimşek gibi çaktı.

alay: çeşitli ve çok sayıda kişi veya şeyler
ashap: Sahabeler, Hz. Peygamberi (a.s.m.) görmüş ve onunla konuşmuş olan Müslüman kimseler
Burak: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) Miraç'ta Allah'ın ihsanı olarak bindiği binek
cümle: bütün, hepsi
demâdem: zaman zaman, an be an, sık sık, her vakit.
düldül: Peygamber Efendimize Mısır hükümdarı tarafından hediye edilen katır
ehl-i nifak: iki yüzlü kimseler, münafıklar, ara bozucular.
elmas: çok kıymetli bir mücevher
feyz: bolluk, bereket; ihsan, bağış
Gayya-yı Cehennem: Cehennemin beşinci tabakasındaki korkunç kuyu.
Hâk: Allah.
hâk: doğru, gerçek, hakikat
idrak: anlayış
kevser-i Ahmed: Hz. Peygamberimize (s.a.v) verildiği vaad edilen bir Cennet nehri
merkep: binilen vasıta, binilen şey, binek
mücellâ: cilâlanmış, cilâlı, parlatılmış, parlak.
mürşid-i âlem: alemi doğru yola ulaştıran, davet eden.
müşrik: Allah'a şirk koşan, ortak tutan
nazar: bakış
nur: aydınlık, parıltı, ışık
pak: temiz
sulh: barış, anlaşarak düşmanlığı kaldırma
şan: şöhret, ün; yüksek makam
Şems-i Ezel: bütün zamanları ve mekanları isimleri ile aydınlatan, zaman ve mekanla da kayıtlı olmayan Cenab-ı Hak
tavsif: vasıflandırma, niteleme
ukba: ahiret, öbür dünya.
ya Hayy: Ey gerçek hayat sahibi olan Allah'ım!

Bunlardı o gün halka-i tevhidi kuranlar,
Bunlardı o gün baltalayıp küfrü kıranlar.

Bunlardı mübarek yüce cem iyet-i şura,
Bunlardı o nurdan dizilen halka-i kübra.

Bunlardı alan Suriye, Irak, ülke-i Kisra,
Bunlarla ziyadar o karanlık koca sahra.

Bunlardı veren hasta, alil gözlere bir fer,
Bunlardı o tarihe geçen şanlı gazanfer.

Her hepsi de bir zerre-i nuru o Habibin,
Her an görünür gözlere ondan nice yüz bin.

Nur altına girmiş bulunan türlü cemaat,
Hem buldu beka, hem de bütün gördü adalet.

Derhal açılıp gökyüzü hem parladı ol nurdan gelen
Risale-i n-Nur
Hallak-ı Rahim eyledi mahlukunu mesrur.

Zulmet dağılıp başladı bir yep yeni gündüz,
Bir neş e duyup sustu biraz ağlayan o göz.

Bir dem bile düşmezken onun ahı dilinden,
Kurtuldu, yazık dertli beşer derdin elinden.

Ol taze güneş, ülkeye serptikçe ışıklar,
Hep şad olacak, şevk bulacak kalbi kırıklar.

Her kalbe sürur, her göze nur doldu bugünden,
Bir müjde verir sanki o bir şanlı düğünden.

aciz: zayıf, güçsüz, zavallı
alil: hasta, hastalıklı
beka: bakîlik, ebedîlik, sonsuzluk
beşer: insan, insanlık
cemaat: topluluk
cemiyet-i şûra: danışma meclisi.
dem: an, vakit, zaman
Ecdad-ı izam: nam ve şerefi yüce atalar, ulu atalar.
elem: dert, üzüntü, maddî-manevî ıztırap
fer: canlılık
gazanfer: kahraman, cesaretli insan
habîb: sevilen, sevgili
halka-i kübra: en büyük halka.
halka-i tevhid: Allah'ın varlığını, birliğini kabul etme halkası.
Hallâk-ı Rahîm: merhamet sahibi olan yaratıcı, yarattıklarına merhamet ve şefkatle bakan, Allah.
keder: kaygı, acı, hüzün
küfür: Allah'ın varlığına, birliğine inanmama, müşriklik, imansızlık
mahlûk: yaratık, Allah tarafından yaratılmış olan
mesrur: sevinçli, memnun
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu
nagâh: aniden, birdenbire, beklenmeyen bir anda.
nur: aydınlık, parıltı, ışık
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık
sahra: büyük çöl, geniş saha
sürur: sevinç, mutluluk
şâd: sevinçli, mutlu, bahtiyar
şan: şöhret, ün
şevk: şiddetli arzu, istek; keyif, neşe
ülke-i Kisra: Kisra'nın ülkesi, İran.
ya Rab: Ey Allah!
zerre-i nur: nur zerresi
ziyadar: ziyalı, ışıklı, parlak, aydınlık
zulmet: karanlık, Allah'ın nurundan mahrum olma hâli

Arz eyleyelim ol yüce Allah a şükürler,
Kalkar bu kahr ü cehl ve dalal, şirk ve küfürler.

Ol nur-i Huda saldı ziya, kalbe safa hem,
Gösterdi beka, göçtü fena, buldu vefa hem.

Çıkmıştı şaki, geldi naki gördü adavet,
Eylerdi nefiy, oldu hafi nur-i hidayet.

Fışkırdı Risale-i Nur, ufuktan nur-i Risalet
Ol nur-i Risalet verecek emn ü adalet.

Allah a şükür, kalkmada hep cümle karanlık,
Allah a şükür, dolmada hep kalbe ferahlık.

Allah a şükür, işte bugün perde açıldı,
Alemlere artık yine bir neş e saçıldı.

Artık bu sönük canlara can üfledi canan,
Artık bu gönül derdine ol eyledi derman.

Bir fasl-ı bahar başladı illerde bu günden,
Bir sohbet-i gül başladı dillerde bu günden.

Benden bana ben gitmek için Risale-i Nur diye koştum,
Nur derdine düştüm de denizler gibi coştum.

Bir zerrecik olsun bulayım der de ararken
Düştüm yine derya gibi bir nura bugün ben.

Verdim ona ben gönlümü baştan başa artık,
Maşukum odur, şimdi benim, ben ona aşık.

adavet: düşmanlık, husumet
âlem: dünya, cihan; bütün yaratılmışlar
arz: sunma
beka: bakîlik, ebedîlik, sonsuzluk
canan: sevgili, gönül verilmiş
cümle: bütün, hepsi
derman: ilaç, çare
derya: deniz
emn ü adalet: emriyette ve adalette olma, güvenilirlik.
fasl-ı bahar: ilkbahar.
fenâ: ölümlü, geçici
hâfî: gizli
kahr ü cehl ve dalal: cehalet ve inkardan ileri gelen eziyet, cefa.
küfür: Allah'ın varlığına, birliğine inanmama, müşriklik, imansızlık
maşuk: aşk ve ilgi ile sevilen, sevgili
naki: kandıran, aldatan, aldatıcı
nefiy: inkar etme, olumsuzlama
nur: aydınlık, parıltı, ışık
nur-i hidayet: hidayet nuru.
nur-i Hudâ: hidayet verici olan Allah'ın nuru
nur-i Risalet: peygamberlik nuru.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
safa: rahat ve huzurlu olma, gönül şenliği
sohbet-i gül: gül sohbeti.
şaki: Allah'ın rızasından ve ahiret mutluluğundan yoksun kimse
şirk: Allah'a ortak koşma, Allah'tan başka yaratıcının bulunduğuna inanma
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme
vefa: sözünde durma, sözünü yerine getirme, sözünü tutma
zerre: pek ufak parça
ziya: ışık, aydınlık, nur

Ol nur-i ezel hem kararan kalblere layık,
Ol nurdan alır feyzini hem cümle halayık.

Kahreyledi ol zulmeti Risale-i Nur a akanlar,
Nur kahrına uğrar, ona hasmane bakanlar.

Küfrün bütün alayı hücum etse de ey nur,
Etmez seni dur, kendi olur belki de makhur.

Sensin yine hazır, yine sensin bize nazır
Ey nur-i Rahim, ey ebedi bir cilve-i kudret-i Fatır!

Bir neş e duyurdun imanla sırr-ı ezelden,
Bir müjde getirdin bize ol namlı güzelden.

Madem ki içirdin bize ol ab-ı hayattan
Bir zerre kadar kalmadı havf şimdi memattan.

Hasret yaşadık nuruna yıllarca bütün biz,
Masum ve alil, türlü bela çekti sebepsiz.

Yıllarca akan, kan dolu göz yaşları dinsin,
Zalim yere batsın, o zulüm bir yere sinsin.

Yıllarca, asırlarca bu nurun yine yansın,
Öksüz ve yetim, dul ve alil hepsi de kansın.

Ey nur gülü, nur çehreni öpsem dudağından,
Kalb bahçesinin kalbine diksem budağından.

Her dem kokarak hem o güzel rayihasından
Çıksam yine ben alem-i fani tasasından.

âb-ı hayat: hayat suyu
alay: çeşitli ve çok sayıda kişi veya şeyler
âlem-i fânî: fânî dünya, gelip geçici âlem.
alil: hasta, hastalıklı
asr: yüzyıl
cilve-i kudret-i Fâtır: her varlığın yaratıcısı olan Allah'ın kudret cilveleri.
cümle: bütün
dem: an, vakit, zaman
ebedî: sonu olmayan, daimî, sürekli
feyiz: bolluk, bereket, ihsan, bağış
halâyık: cariye, hizmetçi
hasmane: düşmancasına, düşman gibi
hasret: özlem
havf: korku, korkma
hücûm: saldırma
iman: inanç, itikat
kahr: mahvetme, üstün gelerek helak etme
küfür: Allah'ın varlığına, birliğine inanmama, müşriklik, imansızlık
madem: ...den dolayı, böyle ise
makhûr: yenilmiş, kahrolmuş, mağlup olmuş
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz
memat: ölüm, vefat
nazır: nezaret eden, bakan, gözeten
nur: aydınlık, parıltı, ışık
nur-i ezel: başlangıcı olmayan nur, ışık.
nur-i Rahîm: Allah'ın nuru.
rayiha: hoş koku.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sırr-ı ezel:
zalim: zulmeden, acımasız ve haksız davranan
zerre: pek ufak parça
zulmet: karanlık
zülüm: haksızlık, eziyet, işkence

Nur güllerin açsın, yine miskler gibi tütsün,
Sinemde bu can bülbülü tevhid ile ötsün.

Sensin bize bir neş e veren ol gül-i halis,
Sensin bize hem cümleden ala, dahi muhlis.

Ey nur-i Risaletten gelen bir bürhan-ı Kur'ân!
Ey sırr-ı Furkan'dan çıkan hüccet-i iman!

Sendin bize matlub, yine sendin bize mev'ud,
Sayende bugün herkes olur zinde ve mes'ud.

Her an seni bekler ve sayıklardı bu dünya,
Hak kendini gösterdi, bugün bitti o rüya.

Bin üç yüz senedir toprağa dönmüş nice milyar
Mü'min ve muvahhid seni gözlerdi hep ey yar!

Her hepsi de senden yana söylerdi kelamı
Her hepsi de her an sana eylerdi selamı.

Nur çehreni açsan, atarak perdeyi yüzden
Söyler bana ruhum yine [1] مَاازْدَدْتُ يَقِينًا

Vallah, ezelden bunu ben eyledim ezber:
Risalei'n-Nurdur vallah o son müceddid-i ekber.

Yüzlerce sened, hem nice yüzlerce işaret,
Eyler bu mukaddes koca davaya şahadet.

En başta gelen şahid-i adl Hazret-i Kur'ân
Göstermiş ayanen otuz üç yerde o bürhan.

1. Yakînim artmadı.

ala: yüce, yüksek, büyük
ayanen: apaçık, gözle görünen, açıkça.
bürhan: delil, ispat, hüccet
bürhan-ı Kur'ân: Kur'ân'ın delili, Kur'ân'ın ispatı.
cümleden: bütün, hep
dava: iddia
ezel: başlangıcı olmayan geçmiş zaman, öncesizlik
gül-i hâlis: saf ve temiz gül
hâk: doğru, gerçek, hakikat
hüccet-i iman: iman delili
kelâm: söz, lafız
matlup: talep edilen, istenilen şey
mesut: saadetli, bahtlı, mutlu
mev'ûd: vaad edilmiş, söz verilmiş
misk: bir ceylan cinsinin erkeğinin göbeğinden elde edilen güzel koku.
muhlis: ihlaslı, samimî; bir işi hiç bir karşılık beklemeden sırf Allah rızası için yapan
mukaddes: takdis edilmiş, kutsal, aziz, temiz
muvahhit: tevhit eden, Cenab-ı Hakkın varlığına ve birliğine inanan, Allah'ı birleyen.
mü'min: iman eden, inanan
müceddid-i ekber: tecdit edenlerin en büyüğü, en büyük müceddid.
nur: aydınlık, parıltı, ışık
nur-i Risalet: peygamberlik nuru.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme
senet: dayanılacak ve güvenilecek şey, kuvvetli delil olabilecek söz
sırr-ı Furkan: Kur'ân-ı Kerîm'in sırrı, hikmeti.
sîne: göğüs
şahadet: şahit olma, şahitlik, tanıklık
şahid-i âdil: âdil şahit, doğru sözlü şahit.
tevhid: Allah'ın bir olduğuna inanma, birleme
vallahi: Allah için, Allah hakkı için, Allah'a yemin ederim anlamına gelen yemin sözü.
zinde: dinç, sağlam, güçlü, kuvvetli.

[1] يَامُدْرِكًا *'in kalbine gömmüş Esedullah,*

Çok sır ki, bilenler oluyor hep sana agah.

[2] كُنْ قَادِرِيَّ الْوَقْتِ *demiş ol pir-i muazzam,*

Binlerce veli hem yine yapmış buna bin zam.

Mu'cizdir o söz, haktır o öz, görmedi her göz,
Artık bu muammaları gel sen bize bir çöz.

Altıncı Sözün aldı bütün fiil ve sıfatı,
Verdim de arındım ona hem zat ve hayatı.

Müflis ve fakir bekliyordum şimdi kapında
Tevhide eriştir beni, gel varını sun'da.

"Ben!.. Ben!.." diye yazdımsa da sensin yine ol Ben,
Hiçten ne çıkar, hem bana benlik yine senden.

Affet beni ey affı büyük lütfu büyük Risalei'n-Nur!
Bir dem bile hem eyleme senden beni ya Rabbena mehcur!

Nur aşkına, Hak aşkına, dost aşkına ey nur!
Nurunla ve sırrınla bugün kıl bizi mesrur.

Ey nur-i ezelden gelen nur-i Muhammed (asm.),
Ey sırr-ı imandan gelen nur-i müebbed!

Binlerce yetimin duyulan ahını bir kes,
Sarsar o büyük arşı da vallah bu çıkan ses.

agâh: bilgili, haberli, uyanık
arş: göğün en yüksek katı
dem: an, vakit, zaman
esedullah: Hz. Ali'nin (r.a.) namı, lâkabı.
fiil: iş, hareket
hâk: Allah.
hâk: doğru, gerçek, hakikat
lütuf: güzellik, hoşluk, iyilik, ihsan
mehcur: uzaklaşılmış, terk edilmiş, bırakılmış, unutulmuş.
mesrur: sevinçli, memnun
mu'ciz: insanı aynısını veya benzerini yapmaktan âciz bırakan iş
muamma: anlaşılmaz, çözülmesi güç iş, anlamı gizli ve güç anlaşılır söz
müflis: iflas etmiş, her şeyini kaybetmiş
nur: aydınlık, parıltı, ışık
nur-i ezel: nur-i Muhammed: Hz. Muhammed'in (s.a.v) nuru, ışığı
nur-i müebbet: ebedî olan, sonsuza kadar devam edecek olan aydınlık, nur.
pîr-i muazzam: büyük öncü, manevî lider.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sıfat: vasıf, nitelik
sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı
sırr-ı iman: iman sırrı, iman hakikati.
tevhid: Allah'ın bir olduğuna inanma, birleme
vallahi: Allah için, Allah hakkı için, Allah'a yemin ederim anlamına gelen yemin sözü.
velî: Allah'ın sevgisine, himayesine kavuşmuş, ermiş kimseler, Allah dostu, evliya.
ya Rabbenâ: Ey Rabbimiz!
yakîn: kesin bilme, şüpheden sıyrılarak son derece doğru ve kuvvetli bilme
zam: katma, ekleme
zat: kendi

1. Ey idrak edenler!
2. Zamanın Abdülkâdir'I ol.

Vallah cemilsin, yeter artık bu celalin!
Göster bize ey nur-i Muhammed, bir kere cemalin!

Dergahını aç, et bize ihsan, yine ey nur-i Risalet!
Biz dertli kuluz, kıl bize derman, yine ey nur-i hakikat!

Emmare olan nefsimizin emrine uyduk,
Ver bizlere sen nur ile ikan, yine ey nur-i Kur'ân!

Hırs ateşi sönsün de gönül gülşene dönsün,
Saç nurunu, hem feyzini her an, yine ey nur-i iman!

Sen nur-i Bedi, nur-i Rahimsin, bize lutfet,
Hep isteğimiz aşk ile iman, yine ey nur-i İlahi!

Dinin çekilip, dev gibi saldırmada vahşet,
Rahmet bizi, gark etmeye tufan, yine ey
nur-i Rahmani!

Pürnura boyansın bütün afak-ı cihanın,
Her yerde okunsun da bu Kur'ân, yine ey
nur-i Sübhani!

Mahbubuna uyduk, hepimiz ümmeti olduk,
Ağlatma yeter, et bizi handan, yine Ey nur-i Rabbani!

Ol Ravza-i Pak-i Ahmedi (a.s.m.) göster bize bir dem,
Artık olalım hep ona kurban, yine Ey
nur-i Samedani!

İslâma zafer ver bizi kurtar, bizi güldür,
A'damızı et hak ile yeksan, yine ey nur-i Furkani!

afak-ı cihan: dünyanın ufukları.
aşk: şiddetli sevgi, sevda, gönül verme
celâl: nihayet derecede büyüklük, azamet, ululuk
cemal: güzellik
cemîl: güzellik sahibi
dem: an, vakit, zaman
Dergâh: sığınılacak yer; büyük bir huzura girilecek kapı
derman: ilaç, çare
emmâre: emreden, emredici, zorlayan, cebr eden.
feyiz: bolluk, bereket, ihsan, bağış
gark: boğma, boğulma.
gülşen: gül bahçesi, güllük.
hâk: doğruluk, gerçek, hakikat
handan: gülen, gülücü, neşelenen, şen.
hırs: açgözlülük, kanaatsizlik
idrak: akıl erdirme, anlama, kavrama kabiliyeti
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf
ikan: sağlam biliş, iyi bilme; delil ve bürhan üzere kabul ediş.
iman: inanç, itikat
lütuf: güzellik, hoşluk, iyilik, ihsan
mahbup: sevgili, sevilen, muhabbet edilen
nefs: kötü vasıfları kendisinde toplayan hayırlı işlerden alıkoyan güç
nur: aydınlık, parıltı, ışık
nur-i Bedi': eşsiz nur, hayret verici güzellikte nur
nur-i Furkanî: Kur'ân-ı Kerîm'in nuru, ziyası, ışığı.
nur-i hakikat: hakikat nuru, gerçeğin aydınlığı.
nur-i İlahî: Allah'ın verdiği nur
nur-i iman: iman nuru, Allah'ın varlığına, yaratıcılığına inanmadaki gönül, kalp ve fikir aydınlığı
nur-i Kur'ân: Kur'ân-ı Kerîm'in nuru, aydınlığı, ışığı.
nur-i Muhammed: Hz. Muhammed'in (s.a.v) nuru, ışığı
nur-i Rabbanî: her şeyi terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakk'ın nuru
nur-i Rahîm: Allah'ın nuru.
nur-i Rahmanî: sonsuz rahmet ve merhamet sahibi olan Cenab-ı Hakk'ın nuru, ışığı
nur-i Risalet: peygamberlik nuru.
nur-i Samedanî: ebedî ve sonsuz olan Allah'ın nuru.
nur-i Sübhanî: her türlü eksiklikten uzak ve bütün üstün sıfatlara sahip olan Cenab-ı Hakk'ın nuru, ışığı
pürnur: nur dolu, nur içinde, nurlu, aydınlık.
Rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik
Ravza-i Pak-i Ahmedî: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) tertemiz bahçesi, makamı.
tufan: çok şiddetli yağmur ve sel
ümmet: Müslümanların tamamı; bütün Müslümanlar.
vahşet: yabanî ve vahşi olan şey, medeniyetin zıddı
vallahi: Allah için, Allah hakkı için, Allah'a yemin ederim anlamına gelen yemin sözü.
yeksân: beraber, her zaman

Her belde-i İslâm ile, olsun bu yeşil yurd,
Ta haşre kadar Cennet-i canan, yine ey nur-i imani!

Ol Fahr-i Cihan, Al-i Aba hakkı için, ya Rab.
Hıfzet bizi afat ve beladan, ya Nura l-Envar, Bihakkı ismike n-Nur!

* * *

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ [1]

وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ [2]

Mübarek Üstadım Efendim,

O büyük ve güzel has nurunun bu fakir ve biçare talebeniz, bu vadide ve bu şekilde olan ihsan ve ikramatını aynen huzur-i irfanınıza sunuyor ve bu vesile ile mübarek ellerinizi ve dâmen-i pâkinizi bir daha öpmek şerefiyle müşerref oluyorum. Kabul buyurulmasını Hazretinizden istirham ederim efendim.

Aciz, biçare talebeniz
Hasan Feyzi

رَحْمَةُ اللهِ بِعَدَدِ حُرُوفِ رَسَائِلِ
النُّوْرِ الْمَكْتُوبَةِ وَالْمَقْرُوئَةِ ❁ اٰمِينَ [3]

âciz: zayıf, güçsüz, zavallı
afat: afetler, büyük belâ ve musibetler
Âl-i Aba: Hz. Peygamber (s.a.v) ve yakın akrabaları
belâ: musibet, sıkıntı
belde-i İslâm: İslâm beldesi, İslâm memleketi.
bi hakkı ismike'n-nur: nur isminin hakkı için
biçare: çaresiz, zavallı
cennet-i canan: sevgililerin, dostların cenneti.
dâmen-i pâk: tertemiz etek.
Fahr-i Cihan: cihanın, dünyanın iftihar sebebi; kâinatın övüncü, Hz. Muhammed (a.s.m.).
hâs: hususî, mahsus, özel
haşr: kıyametten sonra bütün insanların bir yere toplanmaları, Allah'ın ölüleri diriltip mahşere çıkarması

1. Allah'ın selâmı rahmeti ve berekâtı üzerinize olsun.
2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp onu tesbih etmesin. (İsrâ Sûresi: 44)
3. Allah'ın rahmeti, okunan ve yazılan mektuplar risalelerinin harfleri adedince üzerinize olsun. Âmin.

hazret: saygı, ululama, yüceltme, övme maksadıyla kullanılan tabir
hıfz: koruma, muhafaza etme, himaye etme
huzur-i irfan: tefekkürle elde edilen bilginin sahibi olan kimsenin huzurunda bulunma, yanında hazır olma.
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf
ikramat: ikramlar, hürmetler, bağışlar.
istirham: rica etme.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu
müşerref: şerefli, yüce
nur-i imanî: imandan gelen nur, aydınlık, parlaklık
talebe: öğrenci
vesile: bahane, sebep
ya Nura'l-Envar: Ey nurların nuru!
ya Rab: Ey Allah!

Yedinci Mesele

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ [1]

Şu Mesele, Yedi İşarettir.

Evvelâ, tahdis-i nimet suretinde birkaç sırr-ı inayeti izhar eden Yedi Sebebi beyan ederiz.

BİRİNCİ SEBEP: Eski Harb-i Umumîden evvel ve evailinde, bir vakıa-i sadıkada görüyorum ki, Ararat Dağı denilen meşhur Ağrı Dağının altındayım. Birden o dağ müthiş infilâk etti. Dağlar gibi parçaları dünyanın her tarafına dağıttı. O dehşet içinde baktım ki, merhum validem yanımdadır. Dedim: "Ana, korkma. Cenab-ı Hakkın emridir; O Rahîmdir ve Hakîmdir." Birden, o hâlette iken, baktım ki, mühim bir zat bana âmirâne diyor ki: "İ'caz-ı Kur'ân'ı beyan et." Uyandım, anladım ki, bir büyük infilâk olacak. O infilâk ve inkılâptan sonra, Kur'ân etrafındaki surlar kırılacak. Doğrudan doğruya Kur'ân kendi kendini müdafaa edecek. Ve Kur'ân'a hücum edilecek; i'cazı onun çelik bir zırhı olacak. Ve şu i'cazın bir nev'ini şu zamanda izharına, haddimin fevkinde olarak,

1. Onlara söyle ki, ancak Allah'ın lûtfuyla ve rahmetiyle ferahlansınlar. Bu, onların dünyada toplayıp durduklarından daha hayırlıdır. (Yunus Suresi: 58.)

amirâne: emrederek, emredercesine
beyan: açıklama, bildirme, izah
dehşet: büyük tehlike karşısında korkma ve şaşırıp kalma
evail: önceler, evvel zamanlar
evvel: önce
evvelâ: birinci olarak, her şeyden önce, ilk olarak
fevkinde: üstünde
Hakîm: her şeyi bir maksatla uygun ve hikmetle yaratan, hikmet sahibi Allah
hâlet: hal, durum
Harb-i Umumî: genel harp, dünya savaşı
hücûm: saldırma
i'caz: mucizelik, insanların benzerini yapmaktan âciz kaldıkları şeyi yapmak
i'caz-ı Kur'an: Kur'an'ın mucizeliği, yüksek ve erişilmez ifadesi
infilâk: patlama, şiddetli patlama.
inkılâp: değişme, dönüşüm, köklü değişme
izhar: ortaya koyma, açığa çıkarma, gösterme
merhum: rahmete kavuşmuş, ölmüş, ölü.
mesele: önemli konu
müdafaa: savunma.
mühim: önemli, ehemmiyetli
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç
nev: tür, çeşit
Rahîm: merhamet eden, çok merhametli olan, esirgeyen, koruyan, acıyan Allah.
Rahmetullahi Aleyh: Allah'ın rahmeti onun üzerine olsun.
sırr-ı inayet: çok cömert olan Allah'ın ihsanlarının, yardım ve lutfunun sırrı.
suret: biçim, şekil, tarz
tahdîs-i nimet: Cenab-ı Hakka karşı şükrünü eda etme ve teşekkür etme maksadıyla kavuştuğu nimeti başkalarına anlatma
vakıa-i sadıka: sadık rüya.
valide: ana, anne.
zat: kişi, şahıs

benim gibi bir adam namzet olacak. Ve namzet olduğumu anladım.

Madem i'caz-ı Kur'ân'ı bir derece beyan, Sözlerle oldu. Elbette, o i'cazın hesabına geçen ve onun reşehatı ve berekâtı nev'inden olan hizmetimizdeki inayatı izhar etmek, i'caza yardımdır ve izhar etmek gerektir.

İKİNCİ SEBEP: Madem Kur'ân-ı Hakîm mürşidimizdir, üstadımızdır, imamımızdır, her bir âdapta rehberimizdir. O kendi kendini methediyor. Biz de onun dersine ittibaen, onun tefsirini methedeceğiz. Hem madem yazılan Sözler onun bir nevi tefsiridir. Ve o risaleler ki, hakaik-i Kur'ânîyenin malıdır ve hakikatleridir. Ve madem Kur'ân-ı Hakîm ekser surelerde, hususan آلر 'larda, حٰمٓ 'lerde kendi kendini kemal-i haşmetle gösteriyor, kemalâtını söylüyor, lâyık olduğu methi kendi kendine ediyor. Elbette, *Sözler*'de in'ikas etmiş Kur'ân-ı Hakîmin lemaat-ı i'caziyesinden ve o hizmetin makbuliyetine alâmet olan inayat-ı Rabbaniyenin izharına mükellefiz. Çünkü o üstadımız öyle eder ve öyle ders verir.

ÜÇÜNCÜ SEBEP: Sözler hakkında, tevazu suretinde demiyorum; belki bir hakikati beyan etmek için derim ki: *Sözlerdeki hakaik ve kemalât benim değil, Kur'ân'ındır ve Kur'ân'dan tereşşuh etmiştir.* Hattâ Onuncu Söz, yüzer âyât-ı Kur'ânîyeden süzülmüş bazı katarattır. Sair risaleler dahi umumen öyledir. Madem ben öyle biliyorum. Ve madem ben fâniyim, gideceğim. Elbette bâki

adap: usul, yol, yordam, davranış kaideleri, ahlâk ve terbiyenin gerektirdiği konuşma ve hareket tarzı, ahlâken uyulması gereken hususlar
alâmet: belirti, işaret, iz
ayat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın ayetleri.
bâkî: ebedî, daimî, sürekli ve kalıcı olan
berekât: bolluklar, bereketler
beyan: bildirme, açıklama, söyleme
ekser: pek çok
fânî: ölümlü, geçici
hakaik: hakikatler, doğrular, gerçekler.
hakaik-ı Kur'âniye: Kur'ân ait olan ve ondan gelen gerçekler.
hakikat: gerçek, esas
hususan: bilhassa, özellikle
i'caz: mucizelik, insanların benzerini yapmaktan âciz kaldıkları şeyi yapmak
i'caz-ı Kur'an: Kur'an'ın mucizeliği, yüksek ve erişilmez ifadesi
imam: önder, rehber
in'ikâs: aksetme, yansıma
inayat: lütuflar, ihsanlar, iyilikler, yardımlar.
inayat-ı Rabbaniye: her şeyi terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakk'ın yardımları
ittibaen: ittiba ederek, tabi olarak, uyarak
izhar: gösterme, açığa vurma
katarat: katreler, damlalar.
kemalât: kemaller, olgunluklar, mükemmellikler
kemal-i haşmet: haşmetin son derecesi, mükemmel büyüklük ve heybet.
Kur'ân-ı Hakîm: her ayet ve suresinde sayısız hikmet ve faydalar bulunan Kur'ân.
lemeât-ı i'caziye: mu'cizâne parıltı, insanları âciz bırakan parıltılar, mu'cizevî parlayışlar.
lütuf: güzellik, hoşluk, iyilik, ihsan
madem: ...den dolayı, böyle ise
makbuliyet: makbullük, beğenilmişlik, geçerlilik.
meth: övme
mükellef: sorumlu ve yükümlü olan
mürşit: irşat eden, doğru yolu gösteren, rehber, kılavuz
namzet: aday
nev: çeşit, tür
nevî: çeşit, tür
rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik
reşahat: damlalar, sızıntılar, serpintiler.
sâir: diğer, başka, öteki
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
suret: biçim, şekil, tarz
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması
tereşşuh: sızıntı, damla
tevazu: alçak gönüllülük, bir kimsenin başkalarını kendinden küçük görmemesi
umumen: umumî olarak, bütün olarak
üstat: öğretici, öğretmen

olacak birşey ve bir eser, benimle bağlanmamak gerektir ve bağlanmamalı. Ve madem ehl-i dalâlet ve tuğyan, işlerine gelmeyen bir eseri, eser sahibini çürütmekle eseri çürütmek âdetleridir. Elbette, sema-yı Kur'ân'ın yıldızlarıyla bağlanan risaleler, benim gibi çok itirazata ve tenkidata medar olabilen ve sukut edebilen çürük bir direkle bağlanmamalı. Hem madem örf-i nasta, bir eserdeki mezaya, o eserin masdarı ve menbaı zannettikleri müellifinin etvarında aranılıyor. Ve bu örfe göre, o hakaik-i âliyeyi ve o cevahir-i galiyeyi kendim gibi bir müflise ve onların binde birini kendinde gösteremeyen şahsiyetime mal etmek, hakikate karşı büyük bir haksızlık olduğu için, *risaleler kendi malım değil, Kur'ân'ın malı olarak, Kur'ân'ın reşehat-ı meziyatına mazhar olduklarını izhar etmeye mecburum. Evet, lezzetli üzüm salkımlarının hasiyetleri, kuru çubuğunda aranılmaz. İşte ben de öyle bir kuru çubuk hükmündeyim.*

DÖRDÜNCÜ SEBEP: *Bazan tevazu, küfran-ı nimeti istilzam ediyor; belki küfran-ı nimet olur. Bazan da tahdis-i nimet, iftihar olur. İkisi de zarardır. Bunun çare-i yegânesi-ki ne küfran-ı nimet çıksın, ne de iftihar olsun- meziyet ve kemalâtları ikrar edip, fakat temellük etmeyerek, Mün'im-i Hakikînin eser-i in'amı olarak göstermektir.*

Meselâ, nasıl ki murassa ve müzeyyen bir elbise-i fahireyi biri sana giydirse ve onunla çok güzelleşsen, halk sana dese, "Maşaallah, çok güzelsin, çok güzelleştin." Eğer sen tevazukârâne desen, "Haşa, ben neyim? Hiç! Bu

âdet: görenek, usul, alışkanlık
cevahir-i galiye: yüksek dereceli, kıymetli cevherler.
çare-i yegâne: tek çare, tek çıkar yol.
ehl-i dalâlet ve tuğyan: sapık ve azgın kimseler.
elbise-i fahire: kıymetli, değerli elbise.
eser-i in'am: iyilik eseri, verilen nimetin eseri.
etvar: hâl ve hareketler, işler, tarzlar, tavırlar.
hakaik-ı âliye: yüce gerçekler, ulu hakikatler.
hakikat: gerçek, doğruluk; görülen bir şeyin aslı, esası
hasiyet: hususî fayda, özellik
hâşâ: asla, katiyen, öyle değil, Allah göstermesin
hükmünde: değerinde, yerinde
iftihar: gurur, övünme
ikrar: tasdik ve kabul etme, doğrulama
istilzam: gerektirme
itirazat: itirazlar.
izhar: gösterme, açığa vurma
kemalât: kemaller, olgunluklar, mükemmellikler
küfran-ı nimet: nimete karşı nankörlük etme, Cenab-ı Hakkın ihsan ettiği nimetleri bilmemek, hürmetsizlikte bulunmak, nimetlere şükürsüzlük.
madem: ...den dolayı, böyle ise
masdar: bir şeyin çıktığı yer, kaynak, temel
maşaallah: Allah'ın istediği gibi, Allah'ın istediği olur anlamında hayret ve memnunluk ifade eden bir ibare
mazhar: nail olma, şereflenme
medar: sebep, vesile
menba: kaynak
meselâ: örneğin
mezâyâ: meziyetler, üstünlük vasıfları.
meziyet: bir şeyi başkalarından ayıran vasıf, üstünlük ve değerlilik vasfı
murassâ: kıymetli taşlarla, mücevherlerle, sırmalarla süslenmiş, cevherle bezenmiş, mücevherli
müellif: eser telif eden, yazan
müflis: iflas etmiş, her şeyini kaybetmiş
Mün'im-i Hakikî: nimetin, sebeplerin arkasındaki gerçek sahibi, yedirip içiren ve rızıklandıranın tâ kendisi olan Allah.
müzeyyen: ziynetlendirilmiş, süslü
örf-i nâs: insanların örfü; insanlar arasında kabul görmüş, alışkanlık hâline gelmiş hâller, gelenekler, an'aneler.
reşahat-ı meziyyat: meziyetlerin damlaları, sızıntıları, serpintileri.
sema-yı Kur'ân: Kur'ân'ın sema-sı.
sükût: değerden düşme, değerini yitirme
şahsiyet: kişilik
tahdîs-i nimet: Cenab-ı Hakka karşı şükrünü eda etme ve teşekkür etme maksadıyla kavuştuğu nimeti başkalarına anlatma
temellük: sahiplenme, kendine mâl etme
tenkîdât: tenkidler, eleştiriler.
tevazu: alçak gönüllülük, bir kimsenin başkalarını kendinden küçük görmemesi
tevazukârane: alçak gönüllü olana yakışır şekilde, alçak gönüllülükle.

nedir, nerede güzellik?" O vakit küfran-ı nimet olur ve hulleyi sana giydiren mahir sanatkâra karşı hürmetsizlik olur. Eğer müftehirâne desen, "Evet, ben çok güzelim. Benim gibi güzel nerede var? Benim gibi birini gösteriniz." O vakit, mağrurâne bir fahirdir. İşte, fahirden, küfrandan kurtulmak için demeli ki: "Evet, ben güzelleştim. Fakat güzellik libasındır ve dolayısıyla libası bana giydirenindir; benim değildir."

İşte, bunun gibi, ben de, sesim yetişse bütün küre-i arza bağırarak derim ki: *Sözler güzeldirler, hakikattirler. Fakat benim değildirler; Kur'ân-ı Kerîmin hakaikinden telemmu' etmiş şualardır.*

وَمَامَدَحْتُ مُحَمَّدًا بِمَقَالَتِي ❁ وَلٰكِنْ مَدَحْتُ مَقَالَتِي بِمُحَمَّدٍ [1]

düsturuyla derim ki:

وَمَامَدَحْتُ الْقُرْاٰنَ بِكَلِمَاتِي ❁ وَلٰكِنْ مَدَحْتُ كَلِمَاتِي بِالْقُرْاٰنِ

Yani, "Kur'ân'ın hakaik-i i'cazını ben güzelleştiremedim, güzel gösteremedim. Belki Kur'ân'ın güzel hakikatleri benim tabiratlarımı da güzelleştirdi, ulvîleştirdi."Madem böyledir; hakaik-i Kur'ân'ın güzelliği namına, Sözler namındaki aynalarının güzelliklerini ve o aynadarlığa terettüp eden inayat-ı İlâhiyeyi izhar etmek, makbul bir tahdis-i nimettir.

BEŞİNCİ SEBEP: Çok zaman evvel bir ehl-i velâyetten işittim ki: O zat, eski velilerin gaybî işaretlerinden istihraç etmiş ve kanaati gelmiş ki, "Şark tarafından bir nur zuhur edecek, bid'alar zulümatını dağıtacak." Ben böyle

aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua
aynadar: ayna tutan
bid'a: dinin aslına uymayan adet ve uygulamalar.
düstur: kaide, esas, prensip
ehl-i velâyet: velî olanlar; erenler, Allah'ın dostluğunu kazananlar, velîlik sıfatını taşıyanlar.
evvel: önce
fahr: övünme, böbürlenme
gaybî: gaybla ilgili, bilinmeyenle ilgili
hakaik: hakikatler, doğrular, gerçekler.
hakaik-ı i'câz: mu'cizeli hakikatler, gerçekler
hakaik-ı Kur'ân: Kur'ân'ın hakikatleri, gerçekleri
hakikat: gerçek, esas
hulle: elbise
hürmet: saygı
inayat-ı İlahiye: Allah'ın yardımları
istihraç: bir şeyden bir şey çıkarma, sonuç çıkarma, mana çıkarma
izhar: gösterme, açığa vurma
kanaat: inanma, görüş, fikir
küfran: iyilik bilmeme, görülen iyiliği unutma, nankörlük.
küfran-ı nimet: nimete karşı nankörlük etme, Cenab-ı Hakkın ihsan ettiği nimetleri bilmemek, hürmetsizlikte bulunmak, nimetlere şükürsüzlük.
küre-i arz: yer küre, dünya
libas: elbise
madem: ...den dolayı, böyle ise
mağrurâne: gururlu bir şekilde, kendini beğenerek
mahir: maharetli, becerikli

1. Yani Hz. Muhammed'i sözlerimle methedemedim. Aksine, ondan bahsetmekle sözlerimi güzelleştirdim. Sözlerimi methetmiş oldum.

makbul: kabul edilmiş, geçerli
müftehirane: iftiharla, övünerek, gururlu bir şekilde
nam: ad
nur: aydınlık, parıltı, ışık
sanatkâr: sanatçı, usta
şark: Doğu bölgeleri
şua: ışın, bir ışık kaynağından uzanan ışık telleri
tabirat: tabirler, ifadeler, terimler, deyimler.
tahdîs-i nimet: Cenab-ı Hakka karşı şükrünü eda etme ve teşekkür etme maksadıyla kavuştuğu nimeti başkalarına anlatma
telemmu: parıldama, ışıldama.
terettüp: bir işin birinin üzerine düşmesi
ulvî: yüksek, yüce
velî: Allah'ın sevgisine, himayesine kavuşmuş, ermiş kimseler, Allah dostu, evliya.
zat: kişi, şahıs
zuhur: görünme, belli olma, ortaya çıkma
zulümat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve külür

bir nurun zuhuruna çok intizar ettim ve ediyorum. Fakat çiçekler baharda gelir. Öyle kudsî çiçeklere zemin hazır etmek lâzım gelir. Ve anladık ki, bu hizmetimizle o nuranî zatlara zemin ihzar ediyoruz. Madem kendimize ait değil; elbette, Sözler namındaki nurlara ait olan inayat-ı İlâhiyeyi beyan etmekte medar-i fahir ve gurur olamaz; belki medar-ı hamd ve şükür ve tahdis-i nimet olur.

ALTINCI SEBEP: Sözlerin telifi vasıtasıyla Kur'ân'a hizmetimize bir mükâfat-ı âcile ve bir vasıta-i teşvik olan inayat-ı Rabbaniye, bir muvaffakiyettir. Muvaffakiyet ise izhar edilir. Muvaffakiyetten geçse, olsa olsa bir ikram-ı İlâhî olur. İkram-ı İlâhî ise, izharı bir şükr-i manevîdir. Ondan dahi geçse, olsa olsa, hiç ihtiyarımız karışmadan bir keramet-i Kur'ânîye olur. Biz mazhar olmuşuz. Bu nevi ihtiyarsız ve habersiz gelen bir kerametin izharı zararsızdır. Eğer âdi keramatın fevkine çıksa, o vakit, olsa olsa Kur'ân'ın i'caz-ı manevîsinin şuleleri olur. Madem i'caz izhar edilir; elbette i'caza yardım edenin dahi izharı, i'caz hesabına geçer. Hiç medar-ı fahir ve gurur olamaz; belki medar-ı hamd ve şükrandır.

YEDİNCİ SEBEP: Nev-i insanın yüzde sekseni ehl-i tahkik değildir ki, hakikate nüfuz etsin ve hakikati hakikat tanıyıp kabul etsin. Belki, surete, hüsn-i zanna binaen, makbul ve mutemet insanlardan işittikleri mesaili takliden kabul ederler. Hattâ, kuvvetli bir hakikati zayıf bir adamın elinde zayıf görür; ve kıymetsiz bir meseleyi kıymettar bir adamın elinde görse, kıymettar telâkki eder. İşte, ona binaen, benim gibi zayıf ve kıymetsiz bir

adî: basit, bayağı, sıradan
beyan: açıklama, bildirme, izah
binaen: -den dolayı, bu sebepten
ehl-i tahkik: gerçeği araştıranlar, gerçeğin peşinden gidenler.
fevk: üst
hakikat: gerçek, doğruluk; görülen bir şeyin aslı, esası
hüsn-i zan: iyi fikirde bulunup, iyi olacağını düşünmek.
i'caz: mucizelik, insanların benzerini yapmaktan âciz kaldıkları şeyi yapmak
i'caz-ı manevî: manen mucize oluş
ihtiyar: irade, tercih
ihtiyarsız: irade ve istem dışı
ihzar: hazır etme, hazırlama
ikram-ı İlâhî: Allah'ın ikram ve ihsanı.
inayat-ı İlahiye: Allah'ın yardımları
inayat-ı Rabbaniye: her şeyi terbiye ve idare eden Cenab*ı Hakk'ın yardımları
intizar: bekleme, gözleme
izhar: gösterme, açığa vurma
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler
keramet-i Kur'âniye: Kur'ân'ın kerameti.
kıymet: değer
kıymettar: kıymetli, değerli
kudsî: mukaddes, yüce
madem: ...den dolayı, böyle ise
makbul: kabul edilmiş, geçerli
mazhar: nail olma, şereflenme
medar-ı fahr ve gurur: övünme ve gururlanma sebebi
medar-ı hamd ve şükür: şükür ve teşekkür sebebi
mesail: meseleler.
mesele: önemli konu
mutemet: itimat edilir, güvenilir
muvaffakıyet: başarma, başarılı olma
mükâfat-ı âcile: âcil, peşin, acele bir mükâfat.
nam: ad
nev'i insan: insan türü, insanoğlu
nevî: çeşit, tür
nur: aydınlık, parıltı, ışık
nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver
nüfuz: içe geçme, işleme
suret: biçim, tarz, görünüş
şule: parıltı, ışıltı; alev, ateş
şükr-i manevî: insanın duygu ve azalarıyla ettiği şükür, manevî şükür.
tahdîs-i nimet: Cenab-ı Hakka karşı şükrünü eda etme ve teşekkür etme maksadıyla kavuştuğu nimeti başkalarına anlatma
takliden: taklit ederek, taklit olarak, benzerini yaparak
telâkki: anlama, kabul etme
telif: eser yazma
vasıta: aracılık
vasıta-i teşvik: teşvik vasıtası, teşvik etme vasıtası.
zat: kişi, şahıs
zemin: yer
zuhur: görünme, belli olma, ortaya çıkma

biçarenin elindeki hakaik-i imaniye ve Kur'ânîyenin kıymetini, ekser nâsın nokta-i nazarında düşürmemek için, bilmecburiye ilân ediyorum ki, ihtiyarımız ve haberimiz olmadan, birisi bizi istihdam ediyor; biz bilmeyerek bizi mühim işlerde çalıştırıyor. Delilimiz de şudur ki: Şuurumuz ve ihtiyarımızdan hariç bir kısım inayata ve teshilâta mazhar oluyoruz. Öyleyse, o inayetleri bağırarak ilân etmeye mecburuz.

İşte, geçmiş yedi esbaba binaen, küllî birkaç inayet-i Rabbaniyeye işaret edeceğiz.

Birinci İşaret

Yirmi Sekizinci Mektubun Sekizinci Meselesinin Birinci Nüktesinde beyan edilmiştir ki, tevafukattır.

Ezcümle, Mucizat-ı Ahmediye Mektubatında, Üçüncü İşaretinden tâ On Sekizinci İşaretine kadar altmış sayfa, habersiz, bilmeyerek, bir müstensihin nüshasında, iki sayfa müstesna olmak üzere mütebaki bütün sayfalarda, kemal-i muvazenetle, iki yüzden ziyade Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm kelimeleri birbirine bakıyorlar. Kim insafla iki sayfaya dikkat etse, tesadüf olmadığını tasdik edecek. Halbuki, tesadüf, olsa olsa bir sayfada kesretli emsal kelimeleri bulunsa, yarı yarıya tevafuk olur, ancak bir iki sayfada tamamen tevafuk edebilir. O hâlde böyle umum sayfalarda Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm kelimesi, iki olsun, üç olsun, dört olsun veya daha ziyade olsun, kemal-i mizanla birbirinin yüzüne baksa, elbette tesadüf olması mümkün değildir.

Aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua
beyan: açıklama, bildirme, izah
bîçare: çaresiz, zavallı
bilmecburiye: mecburiyetle, zorunlu olarak
binaen: -den dolayı, bu sebepten
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan
ekser: pek çok
emsal: örnekler, benzerler
esbap: sebepler, vasıtalar
ezcümle: bu cümleden olarak
hakaik-ı imaniye ve Kur'âniye: Kur'an'a ve imana dair hakikatler, gerçekler
hariç: dışarı
ihtiyar: irade, tercih; kendi istek ve arzularına göre hareket etme
ilân: yayma, duyurma, bildirme
inayat: lütuflar, ihsanlar, iyilikler, yardımlar.
inayet: yardım, ihsan, lütuf
inayet-i Rabbanîye: her şeyin terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakk'ın yardımı
istihdam: bir hizmette kullanma, çalıştırma
kemal-i mizan: ölçünün tam ve kusursuz oluşu, tam ölçü, mükemmel ölçü.
kemal-i muvazenet: dengenin ve ölçünün kusursuzluğu, mükemmel derecede ölçülü ve dengeli olma.
kesretli: çokluğu olan, çok fazla.
kıymet: değer
küllî: umumî, genel, bütün olan
mazhar: nail olma, şereflenme
mesele: önemli konu
Mu'cizat-ı Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği mu'cizeler.
mühim: önemli, ehemmiyetli
müstensih: istinsah eden, bir yazının kopyasını çıkarıp çoğaltan
müstesna: istisna olan, hariç
mütebâkî: geri kalan
nâs: insanlar
nokta-i nazar: görüş açısı, bakış açısı; görüş, fikir.
nükte: ince manalı, düşündürücü söz
nüsha: birbirinin aynı olan suretlerin her biri
Resul-i Ekrem: çok cömert, kerîm olan peygamber, Hz. Muhammed (a.s.m.).
şuur: bilinç
tasdik: doğrulama, onaylama
tesadüf: rastlantı
teshilât: kolaylaştırmalar.
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme
tevafukat: tevafuklar, uygunluklar, raslantılar, birbirine uygun gelişler.
umum: bütün
ziyade: çok, fazla

Hem sekiz ayrı ayrı müstensihin bozamadığı bir tevafukun, kuvvetli bir işaret-i gaybiye, içinde olduğunu gösterir. Nasıl ki, ehl-i belâgatin kitaplarında belâgatin derecatı bulunduğu hâlde, Kur'ân-ı Hakîmdeki belâgat, derece-i i'caza çıkmış; kimsenin haddi değil ki ona yetişsin. Öyle de, mucizat-ı Ahmediyenin bir aynası olan On Dokuzuncu Mektup ve mucizat-ı Kur'ânîyenin bir tercümanı olan Yirmi Beşinci Söz ve Kur'ân'ın bir nevi tefsiri olan Risale-i Nur eczalarında tevafukat, umum kitapların fevkinde bir derece-i garabet gösteriyor. Ve ondan anlaşılıyor ki, mucizat-ı Kur'ânîye ve mucizat-ı Ahmediyenin bir nevi kerametidir ki, o aynalarda tecelli ve temessül ediyor.

İkinci İşaret

Hizmet-i Kur'âniyeye ait inayat-ı Rabbaniyenin ikincisi şudur ki: Cenab-ı Hak, benim gibi kalemsiz, yarım ümmî, diyar-ı gurbette kimsesiz, ihtilâttan men edilmiş bir tarzda; kuvvetli, ciddî, samimî, gayyur, fedakâr ve kalemleri birer elmas kılıç olan kardeşleri bana muavin ihsan etti. Zayıf ve âciz omuzuma çok ağır gelen vazife-i Kur'âniyeyi, o kuvvetli omuzlara bindirdi, kemal-i kereminden yükümü hafifleştirdi. O mübarek cemaat ise, —Hulûsi'nin tabiriyle— telsiz telgrafın ahizeleri hükmünde ve -Sabri'nin tabiriyle- Nur fabrikasının elektriklerini yetiştiren makineler hükmünde ayrı ayrı meziyetleri ve kıymettar muhtelif hasiyetleriyle beraber —yine Sabri'nin tabiriyle— bir tevafukat-ı gaybiye nev'inden olarak, şevk ve sa'y ü gayret ve ciddiyette birbirine benzer bir surette,

âciz: zayıf, güçsüz, zavallı
belâgat: söz ve yazıda sanatlı ve tesirli ifade; bir şeyde saklı bulunan derin anlam
cemaat: topluluk, aralarında çeşitli bağlar bulunan insanlar topluluğu
ciddî: gerçek olarak, hakikaten
ciddiyet: ciddîlik.
derecat: dereceler, kademeler, mertebeler
derece-i garabet: hayret vericilik derecesi, gariplik derecesi.
derece-i i'caz: mu'cizelik derecesi
diyar-ı gurbet: gurbet diyarı, yabancı memleket, gurbet ili.
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar
ehl-i belâgat: güzel, kusursuz söz söyleyenler, edipler, edebiyatçılar.
elmas: çok kıymetli bir mücevher
fedakâr: kendini veya şahsî menfaatlerini hiçe sayan, feda eden.
fevkinde: üstünde
gayyur: çok gayretli, çok çalışkan
hasiyet: bir şeye has özellik, nitelik
Hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti
hükmünde: değerinde, yerinde
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf
ihtilât: karışıp görüşme, beraber yaşama
inayat-ı Rabbaniye: her şeyi terbiye ve idare eden Cenab*ı Hakk'ın yardımları
işaret-i gaybiye: gaypla ilgili işaret; Hz. Peygamber, müçtehit imamlar tarafından gayba ait verilen haberler, işaret yolu ile yapılan açıklamalar.
kemal-i kerem: ihsanın mükemmeli, tam bir ikram edicilik.
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
kıymettar: kıymetli, değerli
Kur'ân-ı Hakîm: her ayet ve suresinde sayısız hikmet ve faydalar bulunan Kur'ân.
men: yasak etme, engelleme
meziyet: bir şeyi başkalarından ayıran vasıf, üstünlük ve değerlilik vasfı
mu'cizat-ı Ahmediye: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) gösterdiği mu'cizeler.
mu'cizat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın mu'cizeleri.
muavin: yardımcı
muhtelif: türlü türlü, çeşitli
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu
müstensih: istinsah eden, bir yazının kopyasını çıkarıp çoğaltan
nev: tür, çeşit
nevi: çeşit, tür
sa'y: iş, çalışma, çabalama
samimî: içten, candan, gönülden
şevk: şiddetli arzu, aşırı istek ve heves
tabir: yorum, yorumlama.
tarz: biçim, şekil
tecelli: belirme, bilinme, görünme
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması
temessül: bir şekil ve surete girme, cisimlenme
tevafuk: uygunluk; belli sıra, ölçü ve münasebetler içerisinde birbirine denk gelme
tevafukat: tevafuklar, uygunluklar, raslantılar, birbirine uygun gelişler.
tevafukat-ı gaybiye: gaybî ve manevî bir inayetle yapılan, hizmetlere akseden yardımlar, görülen kolaylıklar
umum: bütün
ümmî: okuma yazması olmayan, okumamış.
vazife-i Kur'âniye: Kur'ân'la ilgili vazife, Kur'ân vazifesi.

esrar-ı Kur'ânîyeyi ve envar-ı imaniyeyi etrafa neşretmeleri ve her yere eriştirmeleri ve şu zamanda -yani hurufat değişmiş, matbaa yok, herkes envar-ı imaniyeye muhtaç olduğu bir zamanda- ve fütur verecek ve şevki kıracak çok esbap varken, bunların fütursuz, kemal-i şevk ve gayretle bu hizmetleri, doğrudan doğruya bir keramet-i Kur'ânîye ve zahir bir inayet-i İlâhiyedir.

Evet, velâyetin kerameti olduğu gibi, niyet-i hâlisanın dahi kerameti vardır. Samimiyetin dahi kerameti vardır. Bahusus, lillâh için olan bir uhuvvet dairesindeki kardeşlerin içinde, ciddî, samimî tesanüdün çok kerametleri olabilir. Hattâ şöyle bir cemaatin şahs-ı manevîsi bir veliyy-i kâmil hükmüne geçebilir, inayata mazhar olur.

İşte, ey kardeşlerim ve ey hizmet-i Kur'ân'da arkadaşlarım! Bir kaleyi fetheden bir bölüğün çavuşuna bütün şerefi ve bütün ganimeti vermek nasıl zulümdür, bir hatadır. Öyle de, şahs-ı manevînizin kuvvetiyle ve kalemlerinizle hâsıl olan fütuhattaki inayatı benim gibi bir biçareye veremezsiniz. Elbette, böyle mübarek bir cemaatte, tevafukat-ı gaybiyeden daha ziyade kuvvetli bir işaret-i gaybiye var ve ben görüyorum, fakat herkese ve umuma gösteremiyorum.

Üçüncü İşaret

Risale-i Nur eczaları, bütün mühim hakaik-i imaniye ve Kur'ânîyeyi, hattâ en muannide karşı dahi parlak bir surette ispatı, çok kuvvetli bir işaret-i gaybiye ve bir

bahusus: hususiyetle, en çok, hele.
bîçare: çaresiz, zavallı
cemaat: topluluk, aralarında çeşitli bağlar bulunan insanlar topluluğu
ciddî: gerçek olarak, hakikaten
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar
envar-ı imaniye: iman nurları, imana ait parıltılar.
esbap: sebepler, vasıtalar
esrar-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın sırları, Kur'ân'a ait gizlilikler.
fütuhat: zaferler, fetihler, galibiyetler
fütur: zayıflık, gevşeklik, usanç
ganimet: savaşta düşmandan ele geçirilen mal, para vs.
hakaik-ı imaniye ve Kur'âniye: Kur'an'a ve imana dair hakikatler, gerçekler
hâsıl: ortaya çıkan, beliren
hizmet-i Kur'ân: Kur'ân hizmeti.
hurufat: harfler
hükmüne: yerine, değerine
inayat: lütuflar, ihsanlar, iyilikler, yardımlar.
inayet-i İlahiye: Allah'ın yardımı
ispat: doğruyu delillerle göstermе
işaret-i gaybiye: gaypla ilgili işaret; Hz. Peygamber, müçtehit imamlar tarafından gayba ait verilen haberler, işaret yolu ile yapılan açıklamalar.
işaret-i gaybiye: gaypla ilgili işaret; Hz. Peygamber, müçtehit imamlar tarafından gayba ait verilen haberler, işaret yolu ile yapılan açıklamalar.
kemal-i şevk ve gayret: şevk ve gayretteki mükemmellik.
keramet: Allah'ın velî kullarında görülen olağanüstü hâller veya tabiatüstü hâdiseler
keramet-i Kur'âniye: Kur'ân'ın kerameti.
lillâh: Allah için
mazhar: nail olma, şereflenme
muannit: inatçı, ayak direyen.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu
mühim: önemli, ehemmiyetli
neşr: herkese duyurma, yayma, tamim
niyet-i halisa: halis olan niyet, her türlü hileden, riyadan, kötülükten uzak olan niyet, samimî olan gaye.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
samimî: içten, candan, gönülden
suret: biçim, şekil, tarz
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatten meydana gelen manevî şahıs
şeref: manevî büyüklük, yücelik, övünilecek şey
şevk: şiddetli arzu, aşırı istek ve heves
tesanüt: dayanışma, birbirine dayanma ve destek olma
tevafukat-ı gaybiye: gaybî ve manevî bir inayetle yapılan, hizmetlere akseden yardımlar, görülen kolaylıklar
uhuvvet: kardeşlik
umum: bütün, herkes
velâyet: velîlik, ermişlik, Allah dostluğu
veliyy-i kâmil: olgun ve güzel ahlaklı olan Allah dostu
zahir: açık, âşikar
ziyade: çok, fazla
zulüm: haksızlık, eziyet, işkence

inayet-i İlâhiyedir. Çünkü hakaik-i imaniye ve Kur'ânîye içinde öyleleri var ki, en büyük bir dâhi telâkki edilen İbni Sina, fehminde aczini itiraf etmiş, "Akıl buna yol bulamaz" demiş. Onuncu Söz risalesi, o zatın dehasıyla yetişemediği hakaiki, avamlara da, çocuklara da bildiriyor.

Hem meselâ, sırr-ı kader ve cüz-i ihtiyarînin halli için, koca Sa'd-ı Taftazanî gibi bir allâme, kırk elli sayfada, meşhur Mukaddemat-ı İsna Aşer namıyla telvih nam kitabında ancak hallettiği ve ancak havassa bildirdiği aynı mesaili, kadere dair olan Yirmi Altıncı Sözde, İkinci Mebhasın iki sayfasında tamamıyla, hem herkese bildirecek bir tarzda beyanı, eser-i inayet olmazsa nedir?

Hem bütün ukulü hayrette bırakan ve hiçbir felsefenin eliyle keşfedilemeyen ve sırr-ı hilkat-i âlem ve tılsım-ı kâinat denilen ve Kur'ân-ı Azîmişşanın i'cazıyla keşfedilen o tılsım-ı müşkülküşa ve o muamma-yı hayretnüma, Yirmi Dördüncü Mektup ve Yirmi Dokuzuncu Sözün ahirindeki remizli nüktede ve Otuzuncu Sözün, tahavvülât-ı zerratın altı adet hikmetinde keşfedilmiştir. Kâinattaki faaliyet-i hayretnümanın tılsımını ve hilkat-i kâinatın ve akıbetinin muammasını ve tahavvülât-ı zerrattaki harekâtın sırr-ı hikmetini keşif ve beyan etmişlerdir; meydandadır, bakılabilir.

Hem sırr-ı ehadiyet ile şeriksiz vahdet-i rububiyeti, hem nihayetsiz kurbiyet-i İlâhiye ile nihayetsiz bu'diyetimiz olan hayret-engiz hakikatleri, kemal-i vuzuhla On altıncı Söz ve Otuz İkinci Söz beyan ettikleri gibi,

acz: zayıflık, güçsüzlük
ahir: son
akıbet: nihayet, son
allâme: ilmî seviyesi çok yüksek olan âlim
avam: kültürlü, yüksek tabakadan olmayan; cahil halk tabakası
beyan: açıklama, bildirme, izah
bu'diyet: uzaklık.
cüz-i ihtiyarî: Cenab-ı Hak tarafından insana verilen arzu serbestliği; dilediği gibi hareket edebilme kuvveti; cüzî irade.
dâhî: son derece zeki, anlayışlı, deha sahibi
dair: alakalı, ilgili
deha: olağanüstü zeka sahibi olma
eser-i inayet: lütuf eseri; ihsan, iyilik, yardım alâmeti.
faaliyet-i hayretnüma: hayret uyandıran ve hayranlık veren faaliyet
fehm: anlayış
felsefe: madde ve hayatı başlangıç ve gaye bakımından inceleyen ilim
hakaik: hakikatler, doğrular, gerçekler.
hakaik-ı imaniye ve Kur'âniye: Kur'an'a ve imana dair hakikatler, gerçekler
hakikat: gerçek, esas
hall: çözme, karışık bir meseleyi şüphe edilmeyecek derecede açıklama
harekât: hareketler, devinimler
havas: bilgi ve yaşayışça üstün olanlar, önde gelenler
hayretengiz: hayret veren, hayret verici, hayret içinde bırakıcı, şaşırtıcı.
hikmet: gizli sebep, gaye
hilkat-i kâinat: kâinatın yaratılışı
i'caz: mucizelik, insanların benzerini yapmaktan âciz kaldıkları şeyi yapmak
inayet-i İlahiye: Allah'ın yardımı
kader: Cenab-ı Hakkın ezelî ilmi ile, kâinatta olmuş ve olacak bütün şeylerin varlık ve yokluğunu, geçmiş ve geleceğini bilmesi
Kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler
kemal-i vuzuh: tam bir açıklık
keşif: gizli bir şeyi bulma, meydana çıkarma
Kur'ân-ı Azîmüşşan: şan ve şerefi yüce olan Kur'ân.
kurbiyet-i İlâhiye: Allah'a yakınlık.
mesail: meseleler.
meselâ: örneğin
muamma: anlaşılmaz, çözülmesi güç iş, anlamı gizli ve güç anlaşılır söz
muamma-yı hayretnüma: hayret uyandıran sır ve gizlilikler.
nam: ad
nihayetsiz: sonsuz, sınırsız
nükte: ince manalı, ancak dikkatle anlaşılabilen mana veya söz
remiz: işaret, bir manayı ifade eden veya bir manaya delalet eden işaret ve şekil
sırr-ı ehadiyet: ehadiyet sırrı; Allah'ın her bir varlıkta görülen birlik tecellisinin sırrı.
sırr-ı hikmet: hikmet sırrı, herkesin bilmediği gizli sebep
sırr-ı hilkat-i âlem: cihanın yaratılmasının sırrı, âlemin yaratılmasındaki hikmet, amaç, gaye.
sırr-ı kader: kader sırrı, kaderin hikmeti.
şerik: ortak
tahavvülât-ı zerrat: zerrelerin değişmesi, atomlardaki bir hâlden başka bir hâle geçme, değişiklik.
tarz: biçim, şekil
telâkki: anlama, kabul etme
tılsım: herkesin bilip çözemediği gizli sır
tılsım-ı kâinat: kâinatın tılsımı, evrenin gizli sırrı.
tılsım-ı müşkilküşa: açılması ve anlaşılması zor şeyleri çözüme kavuşturan tılsım.
ukul: akıllar, zihinler, uslar.
vahdet-i rububiyet: Allah'ın birliği, terbiye ve idare edici Cenab-ı Hakkın birliği.
zat: kişi, şahıs

kudret-i İlâhiyeye nisbeten zerrat ve seyyarat müsavi olduğunu ve haşr-i azamda umum zîruhun ihyası, bir nefsin ihyası kadar o kudrete kolay olduğunu ve şirkin hilkat-i kâinatta müdahalesi imtina derecesinde akıldan uzak olduğunu kemal-i vuzuhla gösteren Yirminci Mektuptaki [1] وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ kelimesi beyanında ve üç temsili hâvi onun zeyli, şu azîm sırr-ı vahdeti keşfetmiştir.

Hem hakaik-i imaniye ve Kur'ânîyede öyle bir genişlik var ki, en büyük zekâ-yı beşerî ihata edemediği hâlde, benim gibi zihni müşevveş, vaziyeti perişan, müracaat edilecek kitap yokken, sıkıntılı ve sür'atle yazan bir adamda, o hakaikin ekseriyet-i mutlakası dekaikiyle zuhuru, doğrudan doğruya Kur'ân-ı Hakîmin i'caz-ı manevîsinin eseri ve inayet-i Rabbaniyenin bir cilvesi ve kuvvetli bir işaret-i gaybiyedir.

Dördüncü İşaret

Elli altmış risaleler -şimdi yüz otuzdur- öyle bir tarzda ihsan edilmiş ki, değil benim gibi az düşünen ve zuhurata tebaiyet eden ve tetkike vakit bulamayan bir insanın, belki büyük zekâlardan mürekkep bir ehl-i tetkikin sa'y ve gayretiyle yapılmayan bir tarzda telifleri, doğrudan doğruya bir eser-i inayet olduklarını gösteriyor. Çünkü bütün bu risalelerde bütün derin hakaik, temsilât vasıtasıyla, en âmi ve ümmî olanlara kadar ders veriliyor. Halbuki o hakaikin çoğunu, büyük âlimler "Tefhim edilmez" deyip, değil avama, belki havassa da bildiremiyorlar.

1. O herşeye kâdirdir.

âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı
âmî: bilgisiz, cahil
avam: kültürlü, yüksek tabakadan olmayan; cahil halk tabakası
azîm: büyük
beyan: açıklama, bildirme, izah
cilve: tecelli, görüntü
dekaik: incelik ve derinlik
ehl-i tetkik: dikkatle araştıranlar, titizlikle inceleyenler.
ekseriyet-i mutlaka: mutlak çoğunluk
eser-i inayet: lütuf eseri; ihsan, iyilik, yardım alâmeti.
hakaik: hakikatler, doğrular, gerçekler.
hakaik-ı imaniye ve Kur'âniye: Kur'an'a ve imana dair hakikatler, gerçekler
haşr-ı azam: kıyamet koptuktan sonraki en büyük haşir, toplanma.
havas: bilgi ve yaşayışça üstün olanlar, önde gelenler
hâvî: içine alan, kapsayan, kuşatan
hilkat-i kâinat: kâinatın yaratılışı
i'caz-ı manevî: manen mucize oluş
ihata: tam kavrayış, zihnen, aklen ve bilgiyle kavrayış, mükemmel bir şekilde anlama
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf
ihya: canlandırma, diriltme, hayat verme
imtina: bir fiilden kaçınma, çekinme, geri durma
inayet-i Rabbanîye: her şeyin terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakk'ın yardımı
işaret-i gaybiye: gaypla ilgili işaret; Hz. Peygamber, müçtehit imamlar tarafından gayba ait verilen haberler, işaret yolu ile yapılan açıklamalar.
kadir: kudret ve kuvvet sahibi ve her şeye gücü yeten Allah
kemal-i vuzuh: tam bir açıklık
kudret: güç, kuvvet, iktidar
kudret-i İlâhiye: Allah'ın kudreti, Allah'ın kudretiyle yaptığı işler, fiiller, tasarruflar.
Kur'ân-ı Hakîm: her ayet ve suresinde sayısız hikmet ve faydalar bulunan Kur'ân.
müdahale: karışma
müracaat: başvurma, danışma
mürekkep: den oluşmuş, -den olma
müsavi: eşit
müşevveş: teşevvüşe uğramış, düzensiz, karmakarışık
nefs: can
nispeten: nispetle, kıyaslayarak
sa'y: iş, çalışma, çabalama
seyyarat: gezegenler.
sırr-ı vahdet: Cenab-ı Allah'ın umum eşyada birden tecelli eden birliğinin sırrı.
sür'at: çabuk olma, hızlılık.
şirk: Allah'a ortak koşma, Allah'tan başka yaratıcının bulunduğuna inanma
tarz: biçim, şekil
tebaiyet: tâbilik, tâbi olma, uyma.
tefhim: anlatma, açıklama, bildirme
telif: eser yazma
temsil: benzetme
temsilât: temsiller, örnekler.
tetkik: dikkatle araştırma, inceleme
umum: bütün
ümmî: okuma yazması olmayan, okumamış.
vasıta: aracılık
vaziyet: durum
zekâ-yı beşerî: insana ait zekâ, insan zekâsı.
zerrat: zerreler, atomlar
zeyl: ek, bir eserin devamı olarak yazılan kısım
zîruh: ruh sahibi, ruhlu, canlı, hayattar.
zuhur: görünme, belli olma, ortaya çıkma
zuhurat: kalbe doğan manalar, birden oluveren şeyler

İşte, en uzak hakikatleri en yakın bir tarzda, en âmi bir adama ders verecek derecede, benim gibi Türkçesi az, sözleri muğlâk, çoğu anlaşılmaz ve bazen kısaca mücmel yazdığından "Zahir hakikatleri dahi müşkülleştiriyor" diye eskiden beri iştihar bulmuş ve eski eserleri kısmen o su-i iştiharı tasdik etmiş bir şahsın elinde bu harika teshilât ve suhulet-i beyan, elbette, bilâşüphe, bir eser-i inayettir ve onun hüneri olamaz ve Kur'ân-ı Kerîmin i'caz-ı manevîsinin bir cilvesidir ve temsilât-ı Kur'ânîyenin bir temessülüdür ve in'ikâsıdır.

Beşinci İşaret

Risaleler umumiyetle pek çok intişar ettiği hâlde, en büyük âlimden tut, tâ en âmi adama kadar ve ehl-i kalb büyük bir veliden tut, tâ en muannit dinsiz bir filozofa kadar olan tabakat-ı nâs ve taifeler o risaleleri gördükleri ve okudukları ve bir kısmı tokatlarını yedikleri hâlde tenkit edilmemesi ve her taife derecesine göre istifade etmesi, doğrudan doğruya bir eser-i inayet-i Rabbaniye ve bir keramet-i Kur'ânîye olduğu gibi, çok tetkikat ve taharriyatın neticesiyle ancak husul bulan o çeşit risaleler, fevkalâde bir sür'atle, hem idrakimi ve fikrimi müşevveş eden sıkıntılı inkıbaz vakitlerinde yazılması dahi, bir eser-i inayet ve bir ikram-ı Rabbanîdir.

Evet, ekser kardeşlerim ve yanımdaki umum arkadaşlarım ve müstensihler biliyorlar ki, On Dokuzuncu Mektubun beş parçası, birkaç gün zarfında, hergün iki üç saatte ve mecmuu on iki saatte, hiçbir kitaba müracaat

âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı
âmî: bilgisiz, cahil
bilâşüphe: şüphesiz, tereddütsüz, kuşkusuz.
cilve: tecelli, görüntü
ehl-i kalp: maneviyata çok kıymet veren, kalben Cenab-ı Hakka çok yakınlık hissedip çok hikmetlerden anlayan zat.
ekser: pek çok
eser-i inayet: lütuf eseri; ihsan, iyilik, yardım alâmeti.
eser-i inayet-i Rabbaniye: Allah'ın lütfunun, ihsanının eseri.
fevkalâde: olağanüstü
hakikat: gerçek, esas
hârika: olağanüstü
husûl: olma, meydana gelme
hüner: marifet, bilgililik, ustalık
i'caz-ı manevî: manen mucize oluş
idrak: anlayış
ikram-ı Rabbanî: bütün varlıkları terbiye ve idare eden Allah'ın ikramı, ihsanı ve şereflendirmesi
in'ikâs: aksetme, yansıma
inkıbaz: kasvet, tutukluk, sıkıntı, sıkılma
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma
istifade: faydalanma, yararlanma
iştihar: meşhur olma, şöhret bulma, tanınma
keramet-i Kur'âniye: Kur'ân'ın kerameti.
mecmu: toplam, tüm.
muannit: inatçı, ayak direyen.
muğlâk: anlaşılmaz, karışık, açık olmayan, çapraşık söz
müracaat: başvurma, danışma
müstensih: istinsah eden, bir yazının kopyasını çıkarıp çoğaltan
müşevveş: teşevvüşe uğramış, düzensiz, karmakarışık
müşkül: güçlük, zorluk
su-i iştihar: kötü şöhret.
sühulet-i beyan: anlatmanın kolaylığı, açıklama kolaylığı.
sür'at: çabuk olma, hızlılık.
tabakat-ı nâs: insan sınıfları, insan katmanları
taharriyat: araştırmalar, aramalar, incelemeler, tahkik etmeler.
taife: takım, güruh
tarz: biçim, şekil
tasdik: doğrulama, onaylama
temessül: bir şekil ve surete girme, cisimlenme
temsilât-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın verdiği temsiller, misaller.
tenkîd: eleştirme
teshilât: kolaylaştırmalar.
tetkikat: araştırmalar, incelemeler
umum: bütün
umumiyet: genellik
velî: Allah'ın sevgisine, himayesine kavuşmuş, ermiş kimseler, Allah dostu, evliya.
zahir: açık, âşikar
zarfında: süresince

edilmeden yazılması, hattâ en mühim bir parça ve o parçada lâfz-ı Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm kelimesinde zahir bir hatem-i nübüvveti gösteren dördüncü cüz, üç dört saatte, dağda, yağmur altında, ezber yazılmış. Ve Otuzuncu Söz gibi mühim ve dakik bir risale, altı saat içinde bir bağda yazılmış. Ve Yirmi Sekizinci Söz, Süleyman'ın bahçesinde bir, nihayet iki saat içinde yazılması gibi, ekser risaleler böyle olması; ve eskiden beri sıkıntılı ve münkabız olduğum zaman en zahir hakikatleri dahi beyan edemediğimi, belki bilemediğimi yakın dostlarım biliyorlar. Hususan o sıkıntıya hastalık da ilâve edilse, daha ziyade beni dersten, teliften men etmekle beraber, en mühim Sözler ve risaleler, en sıkıntılı ve hastalıklı zamanımda, en sür'atli bir tarzda yazılması, doğrudan doğruya bir inayet-i İlâhiye ve bir ikram-ı Rabbanî ve bir kerâmet-i Kur'ânîye olmazsa nedir?

Hem hangi kitap olursa olsun, böyle hakaik-i İlâhiyeden ve imaniyeden bahsetmişse, alâküllihâl bir kısım mesaili, bir kısım insanlara zarar verir. Ve zarar verdikleri için, her mesele herkese neşredilmemiş. Halbuki şu risaleler ise, şimdiye kadar hiç kimsede-çoklardan sorduğum hâlde-su-i tesir ve aksülamel ve tahdiş-i ezhan gibi bir zarar vermedikleri, doğrudan doğruya bir işaret-i gaybiye ve bir inayet-i Rabbaniye olduğu bizce muhakkaktır.

Altıncı İşaret

Şimdi bence kat'iyet peyda etmiştir ki, ekser hayatım, ihtiyar ve iktidarımın, şuur ve tedbirimin haricinde, öyle

aksülamel: tepki, reaksiyon
alâküllihâl: ister istemez, olduğu kadar, şöyle böyle.
Aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua
beyan: açıklama, bildirme, izah
cüz: kısım, parça
dakik: ince ve derin
ekser: pek çok
hakaik-ı İlâhiye: Allah'ın zât ve sıfatlarına ait gerçekler, İlahî hakikatler, gerçekler
hakaik-ı imaniye: imana ait hakikatler, imanî gerçekler.
hakikat: gerçek, esas
hariç: dışarı
hatem-i nübüvvet: Peygamberlik mührü.
hususan: bilhassa, özellikle
ihtiyar: irade, tercih; kendi istek ve arzularına göre hareket etme
ikram-ı Rabbanî: bütün varlıkları terbiye ve idare eden Allah'ın ikramı, ihsanı ve şereflendirmesi
iktidar: güç yetme, bir işi gerçekleştirmek için gereken kuvvet
inayet-i İlahiye: Allah'ın yardımı
inayet-i Rabbanîye: her şeyin terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakk'ın yardımı
işaret-i gaybiye: gaypla ilgili işaret; Hz. Peygamber, müçtehit imamlar tarafından gayba ait verilen haberler, işaret yolu ile yapılan açıklamalar.
kat'iyet: kat'îlik, kesinlik.
keramet-i Kur'âniye: Kur'ân'ın kerameti.
lâfz-ı Resul-i Ekrem: "Resul-i Ekrem" ibaresi..
men: yasak etme, engelleme
mesail: meseleler.
mesele: önemli konu
mühim: önemli, ehemmiyetli
münkabız: sıkıntılı, sıkılmış
neşr: herkese duyurma, yayma, tamim
nihayet: en sonunda.
peydâ: meydana gelme, açığa çıkma
su-i tesir: kötü etki
şuur: bilinç
tahdiş-i ezhan: zihinleri kurcalama.
tarz: biçim, şekil
tedbir: idare etme, çekip çevirme
telif: eser yazma
zahir: açık, âşikar
ziyade: fazla, fazlasıyla

bir tarzda geçmiş ve öyle garip bir surette ona cereyan verilmiş, tâ Kur'ân-ı Hakîme hizmet edecek olan bu nevi risaleleri netice versin. Adeta bütün hayat-ı ilmiyem, mukaddemat-ı ihzariye hükmüne geçmiş ve Sözlerle i'caz-ı Kur'ân'ın izharı, onun neticesi olacak bir surette olmuştur. Hattâ, şu yedi sene nefyimde ve gurbetimde ve sebepsiz ve arzumun hilâfında tecerrüdüm ve meşrebime muhalif, yalnız bir köyde imrar-ı hayat etmekliğim; ve eskiden beri ülfet ettiğim hayat-ı içtimaiyenin çok rabıtalarından ve kaidelerinden nefret edip terk etmekliğim, doğrudan doğruya bu hizmet-i Kur'ânîyeyi halis, safi bir surette yaptırmak için bu vaziyet verildiğine şüphem kalmamıştır. Hattâ çok defa bana verilen sıkıntı ve zulmen bana karşı olan tazyikat perdesi altında bir dest-i inayet tarafından merhametkârâne, Kur'ân'ın esrarına hasr-ı fikir ettirmek ve nazarı dağıtmamak için yapılmıştır kanaatindeyim. Hattâ, eskiden mütalâaya çok müştak olduğum hâlde, bütün bütün sair kitapların mütalâasından bir men, bir mücanebet ruhuma verilmişti. Böyle gurbette medar-ı teselli ve ünsiyet olan mütalâayı bana terk ettiren, anladım ki, doğrudan doğruya âyât-ı Kur'ânîyenin üstad-ı mutlak olmaları içindir.

Hem *yazılan eserler, risaleler, ekseriyet-i mutlakası, hariçten hiçbir sebep gelmeyerek, ruhumdan tevellüt eden bir hacete binaen, âni ve def'î olarak ihsan edilmiş. Sonra bazı dostlarıma gösterdiğim vakit, demişler: "Şu zamanın yaralarına devadır." İntişar ettikten sonra ekser*

âdeta: sanki
ayat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın ayetleri.
binaen: -den dolayı, bu sebepten
cereyan: akım, fikir, sanat veya siyaset hareketi
def'i: hemen, bir anda, birdenbire
dest-i inayet: inayet eli, dikkat, gayret, ihsan, iyilik eli.
deva: ilaç, çare
ekser: pek çok
ekseriyet-i mutlaka: mutlak çoğunluk
esrar: sırlar, gizli hakikatler
garip: tuhaf, hayret verici
gurbet: yabancı yere gidip kalma, doğup büyünülen yerler dışında kalma
hacet: ihtiyaç
halis: samimî, her amelini yalnız Allah rızası için işleyen
hariç: dışarı
hasr-ı fikir: bir şeye bütün fikrini verme, fikir hasretme, başka şeyle meşgul olmadan bütün fikrî çalışmayı bir şey üzerinde toplama.
hayat-ı içtimaiye: sosyal hayat, toplum hayatı
hayat-ı ilmiye: ilmî hayat, ilimle ilgili çalışmalardan oluşan hayat.
hilâf: ters, karşı, zıt, aykırı
hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti
hükmüne: yerine, değerine
i'caz-ı Kur'an: Kur'an'ın mucizeliği, yüksek ve erişilmez ifadesi
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf
imrar-ı hayat: hayat geçirme.
intişar: yayılma, yaygınlaşma, neşrolunma
izhar: gösterme, açığa vurma
kaide: kural, esas, düstur
kanaat: görüş, fikir.
Kur'ân-ı Hakîm: her ayet ve suresinde sayısız hikmet ve faydalar bulunan Kur'ân.
medar-ı teselli: ferahlık sebebi, teselli kaynağı.
men: yasak etme, engelleme
merhametkârâne: acıyarak, merhamet göstererek
meşrep: gidiş, hareket tarzı, tavır, tutum, meslek.
muhalif: zıt, aykırı
mukaddemat-ı ihzariye: bir şeyi hazırlamak için önceden yapılan işler.
mücanebet: bir şeyden çekinme, sakınma, uzak durma.
müştak: arzulu, fazla istekli, iştiyak gösteren
mütalâa: bir şeyi etraflıca düşünme, dikkatli okuma
nazar: bakış, dikkat
nefy: sürgün etme, cezalandırarak başka bir yerde ikamet etmeye mecbur etme
nevi: çeşit, tür
rabıta: münasebet, alâka, bağ
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık
sâfi: samimî, hâlis, saf
sâir: diğer, başka, öteki
suret: biçim, şekil, tarz
tarz: biçim, şekil
tazyikat: tazyikler, baskılar, zorlamalar
tecerrüt: soyunma, soyutlanma, her şeyden boş ve uzak olma
tevellüt: doğma, doğum.
ülfet: alışma, kaynaşma, dostluk
ünsiyet: alışkanlık, ülfet, dostluk
üstad-ı mutlak: ilimde üstünlüğü ve öğreticiliği tartışmasız olan üstat.
vaziyet: durum
zulmen: zulümle, haksızlıkla, zulmederek.

kardeşlerimden anladım ki, tam şu zamandaki ihtiyaca muvafık ve derde lâyık bir ilâç hükmüne geçiyor.

İşte, ihtiyar ve şuurumun dairesi haricinde, mezkûr hâletler ve sergüzeşt-i hayatım ve ulûmların envalarındaki hilâf-ı âdet, ihtiyarsız tetebbuatım, böyle bir netice-i kudsiyeye müncer olmak için kuvvetli bir inayet-i İlâhiye ve bir ikram-ı Rabbanî olduğuna bende şüphe bırakmamıştır.

Yedinci İşaret

Bu hizmetimiz zamanında, beş altı sene zarfında, bilâmübalâğa yüz eser-i ikram-ı İlâhî ve inayet-i Rabbaniye ve keramet-i Kur'ânîyeyi gözümüzle gördük. Bir kısmını On Altıncı Mektupta zikrettik. Bir kısmını Yirmi Altıncı Mektubun Dördüncü Mebhasının mesail-i müteferrikasında, bir kısmını Yirmi Sekizinci Mektubun Üçüncü Meselesinde beyan ettik. Benim yakın arkadaşlarım bunu biliyorlar. Daimi arkadaşım Barlalı Süleyman Efendi çoklarını biliyor. Hususan Sözlerin ve risalelerin neşrinde ve tashihatında ve yerlerine yerleştirmekte ve tesvid ve tebyizinde, fevkalme'mul, kerametkârâne bir teshilâta mazhar oluyoruz; keramet-i Kur'ânîyye olduğuna şüphemiz kalmıyor. Bunun misalleri yüzlerdir.

Hem maişet hususunda o kadar şefkatle besleniyoruz ki, en küçük bir arzu-i kalbimizi, bizi istihdam eden Sahib-i İnayet tatmin etmek için, fevkalme'mul bir surette ihsan ediyor, ve hakeza... İşte bu hâl gayet kuvvetli bir

arzu-yı kalp: kalbin arzusu, kalbin isteği.
beyan: açıklama, bildirme, izah
bilâmübalâğa: abartmaksızın, abartısız.
daimî: sürekli, devamlı.
enva: çeşitler, türler, neviler.
eser-i ikram-ı İlâhî: Allah'ın lütfunun, ihsanının eseri.
fevkalme'mul: umulanın üstünde, umulandan çok fazla.
gayet: son derece
hâkezâ: böylece, bunun gibi
hâl: durum, vaziyet
hâlet: hal, durum
hariç: dışarı
hilâf-ı âdet: âdete aykırı.
hususan: bilhassa, özellikle
hükmüne: yerine, değerine
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf
ihtiyar: irade, tercih
ihtiyarsız: irade ve istem dışı
ikram-ı Rabbanî: bütün varlıkları terbiye ve idare eden Allah'ın ikramı, ihsanı ve şereflendirmesi
inayet-i İlahiye: Allah'ın yardımı
inayet-i Rabbanîye: her şeyin terbiye ve idare eden Cenab-ı Hakk'ın yardımı
istihdam: bir hizmette kullanma, çalıştırma
keramet-i Kur'âniye: Kur'ân'ın kerameti.
kerametkârane: kerametli bir şekilde, keramet gösterircesine.
maişet: geçim, geçinme
mazhar: nail olma, şereflenme
mesail-i müteferrika: çeşitli meseleler
mezkûr: zikredilen, adı geçen, anılan.
misal: örnek
muvafık: uygun, münasip
müncer: varıp sona eren, neticelenen.
neşr: kitap basma, çıkarma; herkese duyurma, yayma
netice-i kudsiye: kutsal , mukaddes netice, kutsal sonuç.
sahib-i inayet: ihsan, iyilik yapan.
sergüzeşt-i hayat: hayat macerası, hayat hikâyesi.
suret: biçim, şekil, tarz
şefkat: acıyarak ve esirgeyerek sevme, içten ve karşılıksız merhamet
şuur: bilinç
tashihat: düzeltmeler, tashihler.
tatmin: doyurma, ihtiyacını karşılama
tebyiz: müsveddeyi temize çekme, beyaza çekme.
teshilât: kolaylaştırmalar.
tesvid: yazı ile karalama, müsvedde yapma.
tetebbuat: etraflıca araştırmalar ve incelemeler.
ulûm: ilimler.
zarfında: süresince
zikr: anma, bildirme

işaret-i gaybiyedir ki, *biz istihdam olunuyoruz. Hem rıza dairesinde, hem inayet altında bize hizmet-i Kur'ânîye yaptırılıyor*

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّى [1]

سُبْحَانَكَ لاَ عِلْمَ لَنَآ اِلاَّ مَآ عَلَّمْتَنَآ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ [2]

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تَكُونُ لَكَ رِضَآءً وَعَلٰى اٰلِهِ

وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا اٰمِينْ [3]

اَللّٰهُمَّ بِسِرِّ اِسْمِكَ الْاَعْظَمِ اجْعَلْ نَاشِرِ هٰذِهِ الرِّسَالَةِ مَظْهَرَ

عِنَايَتِكَ وَكَرَامَاتِ فُرْقَانِكَ اٰمِينْ ❁ اٰمِينْ ❁ اٰمِينْ [4]

1 Allah'a hamd olsun. (Fâtiha Sûresi: 2.) Bu Rabbimin bir lütfudur. (Neml Suresi: 40.)

2. Seni her türlü noksandan tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Sen herşeyi hakkıyla bilir, her işi hikmetle yaparsın. (Bakara Sûresi: 32.)

3. Allah'ım! Efendimiz Muhammed'e, onun Âl ve Ashâbına, Senin hoşnutluğuna ve onun hakkının ödenmesine vesile olacak şekilde çok salât ve selâm eyle. Âmin.

4. Allah'ım, İsm-i Âzamın sırrı hakkına bu risâlenin nâşiri Furkânının inâyetlerinin ve kerâmetlerinin mazharı eyle. Amin, amin, amin.

amin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.

ashap: Sahabeler, Hz. Peygamberi (a.s.m.) görmüş ve onunla konuşmuş olan Müslüman kimseler

Bakara: Kur'ân-ı Kerîm'in 2. suresi. Medine-i Münevvere'de nazil olmuştur. 286 ayettir.

Fatiha: Kur'ân-ı Kerim'in birinci suresi

Furkan: hak ile bâtılı birbirinden ayıran anlamında Kur'ân'ın bir ismi

hamd: Allah'a karşı şükran ve memnuniyetini onu överek bildirme

hikmet: İlahî gaye, yüksek bilgi, fayda

hizmet-i Kur'âniye: Kur'an hizmeti

ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf

inayet: yardım, ihsan, lütuf

İsm-i Âzam: Cenab-ı Hakkın bin bir isminden en büyük ve manaca diğer isimleri kuşatmış olanı.

istihdam: bir hizmette kullanma, çalıştırma

işaret-i gaybiye: gaypla ilgili işaret; Hz. Peygamber, müçtehit imamlar tarafından gayba ait verilen haberler, işaret yolu ile yapılan açıklamalar.

keramet: kerem, lütuf, ihsan, bağış

mazhar: bir şeyin çıktığı göründüğü yer; nail olma, şereflenme

naşir: eser, neşreden, yayınlayan, dağıtan

Neml: Kur'ân-ı Kerîm'in 27. suresi. Mekke'de nazil olmuştur. 93 ayettir.

Rabb: besleyen, yetiştiren, verdiği nimetlerle mahlûkatı ıslah ve terbiye eden Allah

rıza: razı olma, hoşnutluk

salât: Hz. Peygambere dua; Hz. Muhammed'e Ashabına, ailesine Allah'ın rahmet ve mağfiretini, meleklerin istiğfarını ve mü'minlerin dualarını dileme

selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme

sır: gizli hakikat

Sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.

tenzih: Allah'ı şanına lâyık olmayan şeylerden, her türlü eksik ve noksandan uzak ve yüce tutma, münezzeh sayma.

vesile: aracı, vasıta

Mahrem Bir Suale Cevaptır

[Şu sırr-ı inayet, eskiden mahremce yazılmış, On Dördüncü Sözün ahirine ilhak edilmişti. Her nasılsa ekser müstensihler unutup yazmamışlardı. Demek münasip ve lâyık mevkii burasıymış ki, gizli kalmış.]

Benden sual ediyorsun: "Neden senin Kur'ân'dan yazdığın Sözlerde bir kuvvet, bir tesir var ki, müfessirlerin ve âriflerin sözlerinde nadiren bulunur? Bazan bir satırda bir sayfa kadar kuvvet var; bir sayfada bir kitap kadar tesir bulunuyor."

Elcevap: Güzel bir cevaptır. Şeref, i'caz-ı Kur'ân'a ait olduğundan ve bana ait olmadığından, bilâperva derim:

Ekseriyet itibarıyla öyledir. Çünkü, *yazılan Sözler tasavvur değil, tasdiktir. Teslim değil, imandır. Marifet değil, şahadettir, şuhuddur. Taklit değil, tahkiktir. İltizam değil, iz'andır. Tasavvuf değil, hakikattir. Dava değil, dava içinde bürhandır*. Şu sırrın hikmeti budur ki:

Eski zamanda, esasat-ı imaniye mahfuzdu, teslim kavî idi. Teferruatta, âriflerin marifetleri delilsiz de olsa, beyanatları makbul idi, kâfi idi. Fakat şu zamanda, dalâlet-i fenniye elini esasata ve erkâna uzatmış olduğundan, her derde lâyık devayı ihsan eden Hakîm-i Rahîm olan Zat-ı Zülcelâl, Kur'ân-ı Kerîmin en parlak mazhar-ı i'cazından olan temsilâtından bir şulesini, acz ve zaafıma, fakr ve ihtiyacıma merhameten, hizmet-i Kur'ân'a ait yazılarıma

acz: zayıflık, güçsüzlük
ahir: son
ârif: bilen, bilgide ileri olan, irfan sahibi
beyanat: açıklamalar, izahlar
bilâperva: korkusuzca, çekinmeden.
bürhan: bir şeyi ispatlamak için kullanılan kesin delil
dalâlet-i fenniye: fenden, ilimden gelen sapkınlık, ilmî dalâlet.
dava: iddia
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan
deva: ilaç, çare
ekser: pek çok
ekseriyet: çoğunluk
elcevap: cevap olarak
erkân: rükünler, esaslar
esâsât: esaslar, kökler, temeller.
esâsât-ı îmâniye: iman esasları
fakr: fakirlik, yoksulluk, muhtaçlık
hakikat: gerçek, doğruluk; görülen bir şeyin aslı, esası
Hakîm-i Rahîm: her şeyi gaye ve hikmetlerle yaratan, çok çok merhametli, Allah.
hikmet: gizli sebep, gaye
hizmet-i Kur'ân: Kur'ân hizmeti.
i'caz-ı Kur'an: Kur'an'ın mucizeliği, yüksek ve erişilmez ifadesi
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf
ilhak: ilâve etme, ekleme, katma
iltizam: birinin tarafını tutma, tarafgirlik
iman: inanç, itikat
iz'an: basiret, anlayış, teslim olup itaat etmek
kâfî: yeter, elverir
kavi: kuvvetli, güçlü
mahfuz: hıfz olunmuş, korunmuş
mahrem: herkesçe bilinmemesi gereken, gizli
makbul: kabul edilmiş, geçerli
marifet: bilme, derin bilgi
mazhar-ı î'câz: mu'cizeliğin göründüğü yer
mevki: yer, makam
müfessir: tefsir eden, açıklayan
münasip: uygun
müstensih: istinsah eden, bir yazının kopyasını çıkarıp çoğaltan
nadiren: ender olarak, az olarak
sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı
sırr-ı inayet: çok cömert olan Allah'ın ihsanlarının, yardım ve lutfunun sırrı.
sual: soru
şahadet: şahit olma, şahitlik, tanıklık
Şeref: manevî büyüklük, yücelik, onur
şuhut: gözle görme, müşahede
şule: parıltı, ışıltı; alev, ateş
tahkik: doğru olup olmadığını araştırmak, inandığı şeylerin aslını, esasını bilerek inanma
taklit: birinin davranış ve işlerinin şekil ve biçim olarak aynını yapma
tasavvuf: İslamiyetin temel prensiplerine dayanarak, nefsi dünya alakalarından ve sevgisinden kesip Allah'a ulaşma yolundaki kalbe, ahlaka, nefse, ruha marifete, makama vebâtına ait bilgiler; Allah'a ulaşma bilgi ve yaklaşımı
tasavvur: bir şeyi zihinde şekillendirme, düşünme
tasdik: bir şeyin veya kimsenin doğruluğuna kesin olarak hükmetme.
teferruat: ayrıntılar, dallar, bölümler
temsilât: temsiller, örnekler.
tesir: etki
zaaf: zayıflık, kuvvetsizlik
Zat-ı Zülcelâl: sonsuz büyüklük ve haşmet sahibi olan zat, Allah.

ihsan etti. Felillâhilhamd, sırr-ı temsil dürbünüyle, en uzak hakikatler gayet yakın gösterildi. Hem sırr-ı temsil cihetü'l-vahdetiyle, en dağınık meseleler toplattırıldı. Hem sırr-ı temsil merdiveniyle, en yüksek hakaike kolaylıkla yetiştirildi. Hem sırr-ı temsil penceresiyle, hakaik-i gaybiyeye, esasat-ı İslâmîyeye, şuhuda yakın bir yakîn-i imaniye hasıl oldu. Akıl ile beraber vehim ve hayal, hattâ nefis ve heva teslime mecbur olduğu gibi, şeytan dahi teslim-i silâha mecbur oldu.

Elhasıl: Yazılarımda ne kadar güzellik ve tesir bulunsa, ancak temsilât-ı Kur'ânîyenin lemaatındandır. Benim hissem, yalnız şiddet-i ihtiyacımla taleptir ve gayet aczimle tazarruumdur. Dert benimdir, deva Kur'ân'ındır.

Said Nusi

* * *

بِاسْمِهٖ سُبْحَانَهُ ۞ [1] وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ [2]

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ [3]

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Evvela geçen mübarek Leyle-i Beratınızı ve gelecek Ramazan-ı Şerifinizi tebrik ederiz. Bu sene, Berat Gecesini, Nurcular hakkında çok bereketli ve kerametli olduğuna bir emaresini hayretle gördük. Şöyle ki:

Ben, Berat gecesinden az evvel Asa-yı Mûsa tashihiyle meşgul iken, bir güvercin pencereye geldi, bana baktı. Ben dedim: "Müjde mi getirdin?" İçeriye girdi. Güya

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.
2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsrâ Sûresi: 44)
3. Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı üzerinize olsun.

acz: zayıflık, güçsüzlük
aziz: izzetli, muhterem, saygın.
cihetülvahdet: birlik cihati.
deva: ilaç, çare
elhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca
emare: alâmet, belirti, nişan.
esâsât-ı İslamiye: İslam'ın esasları
evvel: önce.
evvelâ: birinci olarak, her şeyden önce, ilk olarak.
Felillahilhamd: Allah'a hamdolsun
gayet: son derece
gayet: son derece
güya: sanki.
hakaik: hakikatler, doğrular, gerçekler.
hakaik-ı gaybiye: gizli olan ve bilinmeyen gerçekler.
hakikat: gerçek, esas
hâsıl: meydana gelme, ortaya çıkma
heva: istek, arzu, nefse ait olan şeylere düşkünlük, nefsin zararlı ve günah olan arzuları
hisse: pay, nasip
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf
keramet: ermişçesine yapılan iş, hareket veya söylenen söz, fikir.
lemeat: lem'alar, parıltılar, parlayışlar
leyle-i Berat: Berat Gecesi, Şaban ayının 15. gecesi.
mesele: önemli konu
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
nurcu: Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerine ve fikirlerine taraftar olan, Risale-i Nur'ları okuyup neşreden kimse.
Ramazan-ı Şerif: mübarek, şerefli Ramazan ayı.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen.
sırr-ı temsil: temsil sırrı, benzetmenin, örnek vermenin ardındaki gaye.
şiddet-i ihtiyaç: ihtiyacın, muhtaç olmanın şiddeti, ihtiyacın çok fazla olması.
şuhut: gözle görme, müşahede
talep: istek, dilek
tashih: basılacak bir eserin dizgilerini kontrol ederek yanlışları düzeltme.
tazarru: yalvarma, Allah'a huşû içinde yalvarma.
temsilât-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın verdiği temsiller, misaller.
tesir: etki
teslim-i silâh: silâh bırakma, silâhını teslim etme.
vehim: zan, şüphe, yanlış ve esassız düşünce
yakin-i imaniye: şüphesiz, sağlam iman; imanın kesin ve sağlam bilgiye dayanması.

eskiden dost idik gibi hiç ürkmedi, Asa-yı Mûsa üstüne çıktı, üç saat oturdu. Ekmek, pirinç verdim, yemedi. Tâ akşama kaldı, sonra gitti. Tekrar geldi, tâ sabaha kadar yanımda kaldı. Ben yatarken başıma geldi, Allahaısmarladık nev'inden başımı okşadı, sonra uçtu, gitti. İkinci gün ben teessüf ederken yine geldi, bir gece daha kaldı. Demek bu mübarek kuş, hem Asa-yı Mûsa, hem Beratımızı tebrik etmek istedi.

Said Nursî

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ ❁ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ[1]

Evvela: Şimdi tam tahakkuk etti ki, zelzele, Risalei'n-Nur ile alakadardır. Hüsrev'in, müdafaatımda yazılan dört zelzele meselesini tasdik eden bu geceki şiddetli dört defa zelzele, bana ve Nurlara ve bu memlekete kat'î bir suikast eseri olarak hükûmet içersinde hizmetçime bağararak bana tahkirkârane ihanet ve şetmedip "Git ona söyle!" diyen ve kaymakamın emr-i cebrî ile "Hasta da olsa buraya getiriniz" bekçilere ve jandarmalara emir veren ve Afyon'un perde altındaki büyük memura dayanan Emirdağ zabıtası, hem Nur Şakirtlerinin şevklerine, hem Nurların burada yazılmasına, hem bana ehemmiyetli sıkıntı vermesi, aynı vakitte böyle burada görülmeyen bu şiddetli zelzelenin gelmesi gösteriyor ki, Risale-i Nur bir vesile-i def-i belâdır; ta'tile uğradıkça belâ fırsat bulup gelir.

Said Nursî

* * *

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.
2. Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı üzerinize olsun.

alâkadar: ilgili, ilişki.
belâ: musibet, sıkıntı.
ehemmiyetli: önemli.
emr-i cebrî: zoraki emir, zorla yaptırılan iş.
evvelâ: birinci olarak, her şeyden önce, ilk olarak.
ihanet: hainlik, kötülük etme.
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan.
mesele: önemli konu.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu.
müdafaat: müdafaalar, savunmalar.
nev: tür, çeşit.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
su-i kast: kötü kasıt, kötü niyet; kötü kasıtla iş yapma, tuzak kurma.
şakirt: talebe, öğrenci.
şetm: sövme, küfür.
şevk: şiddetli arzu, aşırı istek ve heves.
ta'tîl: kesme, işi durdurma.
tahakkuk: gerçekleşme, delil ile ispat edilme, kesinleşme.
tahkirkârane: hakaret eden kimseye yakışırcasına, hakaret edercesine.
tasdik: doğrulama, onaylama.
teessüf: üzülme, acı duyma.
vesile-i def-i bela: belayı, musibeti defetmeye vesile olan.
zabıta: şehir güvenliğini sağlamakla vazifeli bulunan idare, polis.
zelzele: yer sarsıntısı, deprem.

Zekâî'nin bir manzumesi

Bu Nur, eser-i tefsiridir o semavi kitabın,
İlan eder hakikati, emr-i hakkı bildirir.
İsyanlara, zulümlere maruz olan cihanın,
Bu asırda gözyaşını nur saçarak dindirir.

Bu eserdir muztarip gönüllere teselli.
Bu kararsız alemin her buhranında nur saçar.
Bu eserdir her zulmette selametin rehberi.
Ehl-i iman bu sayede, bu eserle hür yaşar.

Masumlara bir öğüttür, gençlerin de rehberi,
Her mazluma "Ağlama" der. "Güleceksin yarın sen."
Tesellisi çok yücedir, ibretlidir dersleri,
Beli bükük ihtiyara müjde verir derinden.

Bu nur eser her bilginin, her mü minin sertacı,
Dertlilerin dermanıdır, her münkiri tokatlar.
Şirklerin hem hedimidir, hem her kaygu ilacı,
Zındık, zalim ilişirse başında volkan patlar!

Bu eserdir insanları dehşetlerden dur eden.
Kudret eli hamisidir, hayret-efza hükmü var.
Muannidler teslim olur hükmüne, mağrur iken.
Her serseri filozofu meftun eden Nur u var!

Ey güç yetmez dehşet veren haletlerden ağlayan!
Fanilere aldanarak kırıldıkça bağırma.

âlem: dünya
asr: yüzyıl
buhran: bir işin tehlikeli, karışık bir hâl alması, bunalım, zor durum, kriz.
dehşet: büyük tehlike karşısında korkma ve şaşırıp kalma
ehl-i iman: inananlar, iman sahipleri
emr-i hak: Hakkın emri, Allah'ın emri
eser-i tefsir: açıklayan eser
fânî: ölümlü, geçici
hakikat: gerçek, doğru
hâlet: hal, durum
hamî: himaye eden, koruyan, gözeten
hayretfeza: hayret veren, hayreti arttıran
hedim :
hüküm: emir, buyruk
isyan: Allah'ın emirlerini yerine getirmeme ve yasaklarından kaçınmama, dinin emirlerine karşı gelme ve günah işleme.
kudret: güç, kuvvet, iktidar
mağrur: gururlu
manzume: vezinli, kafiyeli söz, şiir, eser
maruz: bir şeyin etkisi ve tesiri altında bulunma
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz
mazlum: zulüm görmüş, haksızlığa uğramış
meftun : tutkun, müptela, aşırı bağlanmış
muannit: inatçı, ayak direyen.
muzdarip: ıztırap çeken, sıkıntılı olan
mü'min: iman eden, inanan
münkir: Allah'ın varlığını kabul ve tasdik etmeyen, imansız, dinsiz
nur: aydınlık, parıltı, ışık
selâmet: salimlik, eminlik, kurtuluş, korku ve endişeden uzak olma
semavî: Allah tarafından olan, İlâhî.
serseri: gayesiz, hedefsiz; öteden beri başıboş olan
sertâc: baş tacı
şirk: Allah'a ortak koşma, Allah'tan başka yaratıcının bulunduğuna inanma
teselli: avutma, acısını dindirme
zalim: zulmeden, acımasız ve haksız davranan
zındık: Allah'a ve ahirete inanmayan, Allah'ı inkâr eden, imansız, münkir
zulmet: karanlık, Allah'ın nurundan mahrum olma hâli
zulüm: haksızlık, eziyet, işkence

Ey zailden, acizlerden medet umup bağlanan!
Gir bu Nurun alemine, fanileri çağırma.

Ayıl artık gaflet sarhoşluğundan, durma, uyan!
Hevesatın bir ejderhadır, kalbini kemirecek.
Yarın mesut olacaktır yoklukta Hakkı bulan.
Nura ver nakd-i ömrü, yarın sana verilecek;
Huzuruna uhrada ihtişamlar serilecek.

Risale-i Nur'un
kusurlu hadimi
Zekai

* * *

بسم الله الرحمن الرحيم

وَمَآ اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ [1] ayetinin veraset-i Ahmediye (a.s.m.) cihetinde, mana-i işarî noktasında, bu asırda o Rahmeten li'l-Âlemînin bir âyinesi ve hakikat-i Kur'ânîyenin bir hakikî tefsiri olan Risale-i Nur, o küllî rahmetin bir cilvesi, bir numunesi olmasından, hakikat-i Muhammediyenin (a.s.m.) bir kısım evsafını, mana-i mecazî ile cüz'î bir vârisine verilebilir diye, bu parlak kasideye ilişmedim. Yalnız hakikat-i Ahmediye (a.s.m.) ile âyinesinin farkına işareten bazı kelimeler ilâve edildi.

Said Nursî

1. Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik. (Enbiya Suresi: 107)

âciz zayıf, güçsüz, zavallı
âlem dünya
asır: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi.
âyine: ayna.
cihet: yön.
cilve: tecelli, görüntü.
cüz'î: küçük, az.
evsaf: vasıflar, nitelikler, özellikler.
fânî ölümlü, geçici
gaflet dikkatsizlik, endişesizlik, Allah'tan uzaklaşıp nefsin arzularına dalmak
hâdim hademe, hizmetçi
hakikat-ı Ahmediye: Hz. Muhammed'in (a.s.m) manevî kişiliği.
hakikat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın hakikatı, Kur'ân'ın ifade ettiği gerçek.
hakikat-ı Muhammediye: Hz Peygamberin manevî şahsiyeti, İslâmiyetin aslı ve esası.
hakiki: gerçek.
hevesat: hevesler.
ihtişam muhteşemlik, şanlı görünüş, büyük gösteriş
işareten: işaret ederek, belirterek.
kaside: belli bir amaçla yazılmış divan şiiri ve bu şiirin nazım şekli.
küllî: umumî, genel, bütün olan.
mana-yı işarî: yazı ve işaretlerle ifade edilen mana.
mana-yı mecazî: mecazî mana, bir kelimenin veya lâfzın gerçek anlamının dışında başka bir anlamda kullanıldığındaki mana.
medet inayet, yardım, imdat
mesut saadetli, bahtlı, mutlu
nakd-i ömür ömür sermayesi, hayat sermayesi.
nümune: örnek.
rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.
rahmeten li'l-âlemîn: bütün âlemlere rahmet olan, Hz. Muhammed (a.s.m.).
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması.
uhra ahiret, öbür dünya.
vâris: mirasçı.
veraset-i Ahmediye: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) vârisliği, Peygamberimizin tebliğ vazifelerine vâris olma.
zail sone eren, yok olan

Huzur bulur bugün seninle âlem,
Ey bu asırda rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!
Sürur bulur bugün seninle âdem,
Ey bir rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Bu hasta gönüller çoktan perişan,
Varsa sende eğer Lokman'dan nişan,
Bir şifa sun, gel, ey mahbûb-i zişan,
Ey cilve-i rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Gelmez mi sonu bu uzun hecenin?
Geçmez mi gamı bu yaslı gecenin?
Zâri arttı, sabrı bitti nicenin,
Ey cilve-i rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Fahr-i Âlem, Arştan bu yere indi,
Şah-ı Velâyet gelip Düldül'e bindi,
Zülfikar'a bugün, artık nur dendi,
Ey bu zamanda rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Yolumuz, bu Nurun bu nurlu yolu,
Olduk hepimiz o Nurun bir kulu,
Nur yolunda yürüyen hem ne mutlu
Ey numune-i rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Nursun, nur çıkan nurlu dağında,
Bülbül öter bahçesinde bağında,
Tozu olsak onun pâk ayağında
Ey rahmet-i âlem cilvesi Risaletü'n-Nur!

âdem: insan oğlu, insan nesli.
âlem: dünya, cihan; bütün yaratılmışlar.
arş: göğün en yüksek katı.
asr: yüzyıl.
cilve: tecelli, görüntü.
cilve-i rahmet-i âlem: kâinattaki rahmet tecellileri, Allah'ın rahmetinin kâinattaki cilveleri.
düldül: Peygamber Efendimize Mısır hükümdarı tarafından hediye edilen katır.
Fahr-i Alem: âlemin övüncü, âlemin kendisiyle övündüğü Peygamberimiz (a.s.m.).
gam: keder, üzüntü.
mahbub-ı zişan: şanlı sevgili; Hz. Muhammed (a.s.m.).
nişan: iz, belirti, alamet.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
nurlu: ışıklı, parıltılı.
nümune-i rahmet-i âlem: kainattaki rahmetin nümunesi, örneği.
pak: temiz.
rahmet-i âlem: kâinattaki rahmet.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sabır: başa gelen üzücü olaylara, belâ ve âfetlere veya bir haksızlığa katlanma, tahammül göstererek Allah'a tevekkül edip sıkıntılara göğüs germe.
sürur: sevinç, mutluluk.
Şâh-ı velâyet: veliliğin şahı olan Hz. Ali (r.a.).
şifa: bedenî ve ruhî bir hastalığın son bulması, sağlığına kavuşma.
zari: ağlayıp sızlama, ağlayıp sızlanma.
zülfikâr: Hz. Peygamberin (a.s.m.) Uhud Harbinde Hz. Ali'ye (r.a.) hediye ettiği, ucu iki çatallı meşhur kılıç, zülfikâr.

Dertlere dermansın, mahbub-i cansın,
Hem camiü'l-esma ve'l-Kur'ân'sın,
Hem de nur-i Haktan bize ihsansın,
Ey bir rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Bu âlemde madde değil, bir özsün,
Her zerreden bakan bütün bir gözsün,
Kâinatı hayran eden bütün bir yüzsün,
Ey misal-i rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Asl-ı evvelisin balın, şekerin,
Deryasısın cümle ilmin, hünerin,
Gelmedi cihana böyle eser benzerin,
Ey mir'at-ı rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Sen, aylardan güneşlerden üstünsün,
Nihayetsiz, sonu gelmez bütünsün,
Nur cemalin bütün bütün görünsün,
Ey mazhar-ı rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Boyun büküp acı acı melerdik,
Gözyaşını kanlar ile silerdik,
Görsek diye seni Haktan dilerdik,
Ey bir temsil-i rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Çünkü sensin bu asırda Rahmeten li'l-Âleminin cilvesi,
Çünkü sensin şimdi Şefiü'l-Müznibînin vârisi.
"Ağisna yâ Gıyase'l-Müstağîsîn" bir duası,
Ey şule-i rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

ağisna ya giyâsel'l- müsteğısin: bize yardım et, yardım isteyenlere yardım eden.
âlem: cihan, evren.
asl-ı evvel: ilk özü.
asr: yüzyıl.
camiülesma vel Kur'ân: Kur'ân ve Allah'ın isimlerini içine alan.
cemal: güzellik.
cilve: tecelli, görüntü.
cümle: bütün.
derman: ilaç, çare.
derya: deniz.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz.
hâk: Allah.
hüner: marifet, bilgililik, ustalık.
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf.
ilim: bilgi, marifet.
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler.
mahbub-ı cân: gönül dostu, canın sevgilisi.
mazhar-ı rahmet-i âlem: kâinattaki rahmetin görüntüsü.
mir'at-i rahmeti âlem: kâinattaki rahmetin aynası.
misal-i rahmet-i âlem: âlemin rahmet timsali.
nihayetsiz: sonsuz, sınırsız.
nur-i Hak: Cenab-ı Hakkın nuru, ziyası.
rahmeten li'l-âlemîn: bütün âlemlere rahmet olan, Hz. Muhammed (a.s.m.).
rahmet-i âlem: kâinattaki rahmet.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
şefiü'l-müznibin: günahkârların bağışlanması için şefaatte bulunacak olan Hz. Muhammed (a.s.m.).
şule-i rahmet-i âlem: âlemdeki rahmet parıltısı; Cenab-ı Hakkın rahmetinin kâinattaki parıltısı.
temsil-i rahmet-i âlem: kâinattaki rahmetin temsili.
vâris: mirasçı.
zerre: en küçük parça, molekül, atom.

Şifa bulsun şimdi biraz yaramız,
Revaç bulsun geçmez olan paramız,
Saç nurunu, aka dönsün karamız,
Ey ziya-i rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Cürmümüzle külhan gibi pürnarız,
Dert elinden hem hergün zar u zarız.
Affet bizi madem sana hep yârız,
Ey nur-i rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Meylimiz yok yalancı bir dünyaya,
Son verdik biz bid'alara, riyaya,
Kapılmayız öyle kuru hülyaya,
Ey bir hakikat-i rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Yok bizde cemiyet kurma hülyası,
Yok başka bir yola gitme sevdası,
Olduk ancak Nurun dertli şeydası,
Ey dertlilere rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Yollarda bıraktık geçtik dervişi,
Attık gönüllerden öyle teşvişi,
Kâfi bu parlayan nurun güneşi
Ey makes-i rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Geçmişiz hep medihlerden, senadan,
Yüz çevirdik servetlerden, gınadan,
Nur isteriz, geçmeden bu fenadan,
Ey bu asırda rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

asır: yüzyıl.
bid'a: dinin aslına uymayan adet ve uygulamalar.
cemiyet: topluluk, birlik.
cürüm: hata, günah.
derviş: tarikat ehli, yoksulluğu çilekeşliği benimsemiş kimse.
fenâ: yok olma, ölümlülük, geçicilik.
gına: zenginlik, bolluk.
hakikat-ı rahmet-i âlem: âlemin rahmetinin gerçeği. âlemin içine nakşedilmiş olan rahmet tecellilerinin hakikati.
hülya: hayal.
kâfî: yeter, elverir.
külhan: hamam ocağı, hamamda su ısıtmak için ateş yakılan yer.
ma'kes-i rahmet-i âlem: kâinattaki rahmetin yansıması.
madem: ...den dolayı, böyle ise.
medih: övmek.
meyil: bir tarafa doğru yönelme, sevgi, muhabbet.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
nur-i rahmet-i âlem: kainattaki rahmetin nuru, ışığı.
pürnâr: çok ateşli, tutuşmuş, yanan.
rahmet-i âlem: kâinattaki rahmet.
revaç: rağbet, kıymet, değer.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
riya: özü sözü bir olmamak, inandığı gibi hareket etmeyiş, iki yüzlülük.
senâ: methetme, övme.
şeydâ: aşktan aklını yitirmiş, aşk çılgını, divane, tutkun.
şifa: bedenî ve ruhî bir hastalığın son bulması, sağlığına kavuşma.
teşviş: karıştırma, karmakarışık etme.
yâr: sevgili.
zar ü zar: hazin hazin, yanık yanık (sesle).
ziya-yı rahmet-i âlem: Âlemin İlâhî rahmet ışığı.

Nur elinden içeli biz şarabı,
Çevirmişiz tatlılığa azabı,
Bir mahbubun biz de olduk türabı,
Ey bize rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Âşıkların Arşa çıkan feryadı
Ağlatıyor o pak ruhlu ecdadı,
Allah için eyle bize imdadı,
Ey muhtaçlara rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Gökler saldı belâ, yer verdi belâ,
Sarstı âfâkı bir acı vâveylâ,
Rahmet et âleme, ey nur-i Mevlâ!
Ey cilve-i rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Bir yanda sel var, bir yanda kan akar,
Bu belâ ateşi âlemi yakar,
Ağlayan bu beşer hep sana bakar,
Ey numune-i rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Çevrildi ateşle bu koca dünya,
Bir cehennem gibi kaynadı derya.
Yetiş imdada ey şah-ı evliya!
Ey bu zamanda rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Her yangını senin nurun söndürür,
Herbir yeri bir gülşene senin nurun döndürür,
Deccalı da birgün gelir elbette öldürür,
Ey nur-i rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

afak: bütün dünya, gözle görülen âlem.
âlem: dünya, cihan; bütün yaratılmışlar.
arş: göğün en yüksek katı.
azap: eziyet, işkence; büyük sıkıntı, şiddetli acı.
belâ: musibet, sıkıntı.
beşer: insan, insanlık.
cilve-i rahmet-i âlem: kâinattaki rahmet tecellileri, Allah'ın rahmetinin kâinattaki cilveleri.
deccal: kıyamet zamanına yakın meydana çıkarak fitne ve fesada sebep olacağı, İslâmî şeairi tahrip edeceği, tarihte görülmemiş zulümleri nifakla aldatarak yapacağı hadis-i şeriflerde belirtilmiş yalancı ve zararlı şahıs.
derya: deniz.
ecdat: dedeler, büyük babalar, atalar.
feryat: haykırma, çığlık.
gülşen: gül bahçesi, güllük.
imdat: yardım.
mahbup: sevgili, sevilen, muhabbet edilen.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
nur-i Mevlâ: Cenab-ı Hakkın nuru.
nur-i rahmet-i âlem: kainattaki rahmetin nuru, ışığı.
nümune-i rahmet-i âlem: kainattaki rahmetin nümunesi, örneği.
pak: temiz.
Rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.
rahmet-i âlem: kâinattaki rahmet.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık.
şah-ı evliya: keramet sahiplerinin, velîlerin, ermişlerin şahı.
türab: toprak.
vaveylâ: çığlık, feryat.

Zındıkaya, küfre karşı saldırdın,
Gönüllerden kederleri kaldırdın,
Bizi nurun deryasına daldırdın,
Ey bîçarelere rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Kaldıramaz sana asla kimse el,
Bağlıyoruz bizler sana candan bel,
Dünyalara sensin ümit ve emel,
Ey ziya-i rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Sen ordu kurmazsın erle, uşakla,
Savaşmazsın öyle, topla, bıçakla,
Nurunla şu asrı tutup kucakla,
Ey şimdi rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Bitsin de, bu korkunç tufan-ı şedid,
Açılsın yep yeni bir devr-i mes'ud,
On sekiz bin âlem eylesin hep îyd,
Ey ehl-i Kur'ân'a rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Geliyor şu karşıdan gerçi bir zulmet,
Fakat sensin bugün âtâ-yı rahmet,
Boğacaksın onu nurunla elbet,
Ey bir rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Kızıl ejder yuvamıza girmesin,
Zehirli eli yakamıza ermesin,
Karşı durup nurun fırsat vermesin,
Ey seyf-i rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

âlem: dünya, cihan; bütün yaratılmışlar.
asr: yüzyıl.
biçare: çaresiz, zavallı.
derya: deniz.
devr-i mes'ut: saadet devri, bahtlı dönem.
ehl-i Kur'ân: Kur'ân ehli, Kur'ân'a inanıp ona uyanlar.
emel: şiddet arzu, ümit.
gerçi: her ne kadar...
keder: kaygı, acı, hüzün.
Kızıl ejder: kominizim rejimi.
küfür: Allah'ın varlığına, birliğine inanmama, müşriklik, imansızlık.
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik.
rahmet-i âlem: kâinattaki rahmet.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
seyf-i rahmet-i âlem: kâinattaki rahmet kılıcı.
tufan-ı şedit: şiddetli yağmur.
zındıka: dinsizlik, inançsızlık.
ziya-yı rahmet-i âlem: Âlemin İlâhî rahmet ışığı.
zulmet: karanlık.

Kara duman üstümüzden dağılsın,
Kızıl alev sönüp âlem ayılsın,
Bu zaferin haşre kadar anılsın,
Ey zülfikar-ı rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

O soydandır nice canlar yakanlar,
O soydandır evler barklar yıkanlar,
O soydandır sana kinle bakanlar.
Ey hüccet-i rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Masumların kanlarını içerler,
Ebu Cehl'i, Nemrutları geçerler,
Ölümlerden ölümleri seçerler,
Ey şimdi bir rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Bir mikrop ki, ciğerleri dişliyor,
Kanımızla kendisini besliyor,
Temiz yurdu telvis edip pisliyor.
Ey bir eczahane-i rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Gazilerin, fatihlerin konağı,
Seyyidlerin, serverlerin otağı,
Bu vatandır, şehitlerin yatağı,
Ey cilve-i rahmet-i âlem Risaletü'n Nur!

O şehidin ala dönmüş kefeni,
Miskler kokar, güle benzer bedeni.
Öper melekler de nurlu naşını,
Ey numune-i rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

âlem: dünya.
cilve-i rahmet-i âlem: kâinattaki rahmet tecellileri, Allah'ın rahmetinin kâinattaki cilveleri.
eczahane-i rahmet-i âlem: dünyanın rahmet eczanesi, bütün dertlerin devasının bulunduğu âlem.
haşr: kıyametten sonra bütün insanların bir yere toplanmaları, Allah'ın ölüleri diriltip mahşere çıkarması.
hüccet-i rahmet-i âlem: kainattaki rahmetin hücceti, delili.
masum: suçsuz, günahsız, saf, temiz.
misk: bir ceylan cinsinin erkeğinin göbeğinden elde edilen güzel koku.
naaş: cenaze, kefenlenip tabuta konmuş, gömülmeye hazır ölü.
nurlu: ışıklı, parıltılı.
nümune-i rahmet-i âlem: kainattaki rahmetin nümunesi, örneği.
otağ: büyüklere özel çadır, saltanat çadırı.
rahmet-i âlem: kâinattaki rahmet.
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
server: baş, başkan, reis.
seyyid: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) torunu Hz. Hasan'ın soyundan olan kimse; Hz. Muhammed'in temiz soyundan gelen kimse.
telvis: bulaştırma, kirletme, pisletme.
zülfikar-ı rahmet-i âlem: kainattaki rahmetin zülfikarı.

Kur'ân diyor, ölmemiştir, diridir,
Herbirisi Hakkın arslan eridir,
Türbeleri yürekleri titretir,
Ey âyine-i rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Armağansın çünkü asil millete,
Düşmeyelim birgün bile zillete,
Götür bizi şanlı büyük devlete,
Ey misal-i rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Eyleyeler nurun ile hep savlet,
Zaferlerle şanlar bulur bu millet,
Şarka, garba ziya salsın bu devlet,
Ey bizlere rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

Nurdan kanadın, hem sağlam kolun var,
Nurdan senin hakka giden yolun var.
Kabul et, bir kemter Feyzi kulun var,
Ey bu asırda rahmet-i âlem Risaletü'n-Nur!

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ[1]

Üstadım, Efendim Hazretleri,

وَمَآ اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ[2] ayetinin nurlarından, Nurun sayesinde alabildiğim bir zerreyi bu şekilde yazdım, ve huzur-i irfanınıza sundum. Kabulünü rica ederim, selâmlarımızı sunar ve mübarek ellerinizi öperiz efendimiz.

Bîçare talebeniz
Hasan Feyzi
(Rahmetullahi aleyhi ebeden daima)

1. Allah'ın selâmı, rahmeti ve berekâtı üzerinize olsun.
2. Seni ancak âlemlere bir rahmet olarak gönderdik. (Enbiya Suresi: 107.)

asr: yüzyıl.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi
âyine-i rahmet-i âlem: kâinatın rahmet aynası.
bîçare: çaresiz, zavallı
garp: batı, Batı'da kalan bölgeler.
hâk: Allah.
hâk: doğru, gerçek, hakikat.
huzur-i irfan: tefekkürle elde edilen bilginin sahibi olan kimsenin huzurunda bulunma, yanında hazır olma.
kemter: daha aşağı, kıymetsiz, değersiz.
misal-i rahmet-i âlem: âlemin rahmet timsali.
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu
nur: aydınlık, parıltı, ışık.
rahmet-i âlem: kâinattaki rahmet.
Rahmetullahi aleyhi ebeden daima: ebedî ve daimî olarak Allah'ın rahmeti onun üzerine olsun
Risaletü'n-Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
savlet: şiddetli hücum, saldırma.
selâm: barış, rahatlık, selamet ve esenlik dileme
şan: şöhret, ün; yüksek makam.
şan: şöhret, ün; yüksek makam.
şark: doğu, doğu bölgeleri.
talebe: öğrenci
zerre: en küçük parça, molekül, atom
zillet: hor ve hakir görülme, alçalma.
ziya: ışık, aydınlık, nur.

Üniversitedeki Nur Şakirtlerinin, Nur hakikatinin fen dairesinde fevkalâde kıymetini takdir ettiklerine bir numunedir.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ [1] وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ [2]

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَبَدًا دَائِمًا [3]

Şu kâinat semasının gurubu olmayan manevî güneşi olan Kur'ân-ı Kerim; şu mevcudat kitab-ı kebirinin âyât-ı tekviniyesini okutturmak, mahiyetini göstermek için şuaları hükmünde olan envarını neşrediyor. Ukul-i beşeri tenvir ile sırat-ı müstakimi gösteriyor. Beşeriyet âleminde her fert, hilkatindeki makasıdı ve fıtratındaki metalibi ve istikametindeki gayesini, o hidayet güneşinin nuru ile görür, anlar ve bilir. O hidayet nurunun tecellisine mazhar olanlar, kalb kabiliyeti nisbetinde ona aynadarlık ederek kurbiyet kesbeder. Eşya ve hayatın mahiyeti o nur ile tezahür ederek, ancak o nur ile görülür, anlaşılır ve bilinir. Şems-i Ezeliyenin manevi hidayet nurlarını temsil eden Kur'ân-ı Kerîm, kalb gözüyle hak ve hakikati görmeyi temin eder. Onun için, onun nurundan uzakta kalanlar, zulümatta kalırlar. Zira herşey nur ile görülür, anlaşılır ve bilinir.

İşte şu hakikatin manevi ve sermedî güneşi olan Kur'ân-ı Kerîmin nur tecellisine bu asrımızda "Nur" ismiyle müsemma olan Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsi

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.
2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)
3. Allah'ın selâmı rahmeti ve berekâtı ebediyen ve daima üzerinize olsun.

âlem: varlık tabakalarından her biri
asır: yüzyıl
ayat-ı tekviniye: kâinatta yaratılan varlıkların Cenab-ı Hakkın varlık ve birliğine olan işaretleri, delil oluşları
âyinedarlık: aynalık yapma, gösterme
beşeriyet: beşerîlik, insanlık
envar: nurlar, aydınlıklar, ışıklar
fen: tecrübî, ispatla meydana gelmiş ilimlere verilen genel ad
fevkalâde: olağanüstü
fıtrat: yaratılış, tabiat, mizaç, huy
gurup: batma, batış
hâk: doğruluk, gerçek, hakikat
hakikat: gerçek, esas
hidayet: doğru inanç ve yaşayış üzere olmak
hilkat: yaratılış
hükmünde: değerinde, yerinde
istikamet: doğruluk; inanç, düşünce, niyet, tutum ve davranışta Allah'ın rızasına uygun olarak doğru yol üzere olma
kabiliyet: istidat, yetenek
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler
kesb: kazanma
kıymet: değer
kitab-ı kebir: büyük kitap, kâinat
kurbiyet: yakınlık, yakın olma, yakınlık kazanma
mahiyet: bir şeyin aslı, esası, tabiatı, niteliği
makasıd: maksatlar, gayeler
manevî: manaya ait, maddî olmayan
mazhar: nail olma, şereflenme
metalip: talep olunan, istenen şeyler, istekler, arzular
mevcudat: mevcutlar, var olan her şey, mahluklar
müsemma: isimlendirilmiş, ad verilmiş
neşr: herkese duyurma, yayma, tamim
nisbetinde: oranında, ölçüsünde
nur: aydınlık, parıltı, ışık
nur-i tecellî:
nümune: örnek
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı
sema: gökyüzü, gök
sermedî: ebedî, daimî, sürekli
sırat-ı müstakim: hak yol, Allah'ın gösterdiği hidayet yolu
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatteb meydana gelen manevî şahıs
şakirt: talebe, öğrenci
Şems-i Ezeliye: ezelî güneş; varlığının başlangıcı olmayan ve her şeyi nurlandıran Cenab-ı Hak
şua: ışın, bir ışık kaynağından uzanan ışık telleri
takdir: kıymet verme, değer biçme
tecelli: belirme, bilinme, görünme
temîn: sağlama
temsil: sembol olma, adına hareket etme.
tenvir: nurlandırma, aydınlatma, ışıklandırma
tezahür: görünme, belirme, ortaya çıkma
ukul-i beşer: insanın akılları
zulümat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve külür

mazhar olmuştur. O Nurlar ki, zulümattan ayrılmak istemeyen yarasa tabiatlı, gaflet uykusuyla gündüzünü gece yapan sefahet-perest, aklı gözüne inmiş, zulümatta kalarak gözü görmez olanlara ve yolunu şaşıranlara karşı projeksiyon gibi nurlarını iman hakikatlerine tevcih ederek sırat-ı müstakimi büsbütün kör olmayanlara gösteriyor. Nur topuzunu ehl-i küfür ve münkirlerin başına vurup "Ya aklını başından çıkar at hayvan ol, yahut da aklını başına alarak insan ol!" diyor.

İlim bir nevi nur olduğuna göre, Risale-i Nur'un ilme olan en derin vukufunu gösterecek bir-iki deliline kısa işaret ederiz.

Evvelâ: Şunu hatırlatmalıyız ki: Risale-i Nur, başka kitapları değil, belki yalnız Kur'ân-ı Kerîmi üstad olarak tanıması ve ona hizmet etmesi itibarıyla; makbuliyeti hakkında bizim bu mevzuda söz söylememize hacet bırakmıyor. Biz, ancak ilim erbabı mabeyninde Risale-i Nur'un değerini tebarüz ettirmek için ilâveten deriz ki:

Risale-i Nur, şimdiye kadar hiçbir ilim adamının tam bir vuzuhla ispat edemediği en muğlâk meseleleri, gayet basit bir şekilde, en âmi avam tabakasından tut, tâ en âli havas tabakasına kadar herkesin istidadı nisbetinde anlayabileceği bir tarzda, şüphesiz ikna edici ve yakinî bir şekilde izah ve ispat etmesidir. Bu hususiyet hemen hemen hiçbir ilim adamının eserinde yoktur.

İkincisi: Bütün Nur eserleri Kur'ân-ı Kerîmin bir kısım ayetlerinin hakikî tefsiri olup, onun manevi i'cazının lem'aları olduğunu her hususta göstermesidir.

âlî: yüce, yüksek, ulu
âmî: bilgisiz, cahil
avam: kültürlü, yüksek tabakadan olmayan; cahil halk tabakası
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan
ehl-i küfür: Allah'ın varlığına ve birliğine inanmayanlar, dinsizler, imansızlar
erbâb: sahipler, malikler; ehil, layık
evvelâ: birinci olarak, her şeyden önce, ilk olarak
gaflet: dikkatsizlik, endişesizlik, Allah'tan uzaklaşıp nefsin arzularına dalmak
gayet: son derece
hacet: ihtiyaç
hakikat: gerçek, esas
hakikî: gerçek
havas: bilgi ve yaşayışça üstün olanlar, önde gelenler
hususîyet: hususîlik, ayırıcı özellik
i'caz: mucizelik, insanların benzerini yapmaktan âciz kaldıkları şeyi yapmak
ikna: bir fikri, düşünceyi aklî delillerle kabul ettirme, inandırma
ilaveten: ilave olarak, ekleyerek
ilim: bilgi, marifet
iman: inanç, itikat
ispat: doğruyu delillerle gösterme
istidat: kabiliyet, yetenek
izah: açıklama, ayrıntıları ile anlatma
lem'a: parıltı
mabeyn: ara
makbuliyet: makbullük, beğenilmişlik, geçerlilik
manevî: manaya ait, maddî olmayan
mazhar: bir şeyin çıktığı göründüğü yer; nail olma, şereflenme
mesele: önemli konu
mevzu: konu
muğlâk: anlaşılmaz, karışık, açık olmayan, çapraşık söz
münkir: inkâr eden, kabul etmeyen
nevî: çeşit, tür
nisbetinde: oranında, ölçüsünde
nur: aydınlık, parıltı, ışık
projeksiyon: görüntüyü ışık vasıtasıyla ekrana yansıtma işi
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı
sefahatperest: sefahat düşkünü.
sırat-ı müstakim: hak yol, Allah'ın gösterdiği hidayet yolu
tabaka: derece, kat
tabiat: yaratılış, karakter, seciye
tarz: biçim, şekil
tebarüz: belli olma, görünme, bariz hale gelme
tefsîr: Kur'ân'ın mana bakımından izahı, açıklaması
tevcih: yöneltme, çevirme
üstat: bir ilim ve sanatta üstün olan kimse, öğretmen
vukuf: anlama, bilme, haberli olma
vuzuh: kolay anlaşılırlık, ifade açıklığı
yakinî: şüphe edilmeyecek derecede kesin olan şeyler
zulümat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve külür

Üçüncüsü: İnsanların en derin ihtiyaçlarına kat'î delil ve burhanlarla ilmî mahiyette cevap vermesidir. Meselâ, Vacibü'l-Vücudun varlığı ve ahiret ve sair iman rükünlerini, bir zerrenin lisan-ı hal ve kâl suretinde tercümanlığını yaparak ispat etmesi. En meşhur İslâm filozoflarından İbn-i Sina, Farâbî, İbn-i Rüşd bu mesleklerde bütün mevcudatı delil olarak gösterdikleri halde, Risale-i Nur, o hakikatleri aynen bir zerre veya bir çekirdek lisanıyla ispat ediyor. Eğer Risale-i Nur'un ilmî kudretini şimdi onlara göstermek mümkün olsaydı, onlar hemen diz çöküp Risale-i Nur'dan ders alacaklardı.

Dördüncüsü: Risale-i Nur, insanın senelerce uğraşarak elde edemeyeceği bilgileri, komprime hülâsalar nev'inden kısa bir zamanda temin etmesidir.

Beşincisi: Risale-i Nur, ilmin esas gayesi olan rıza-yı İlâhîyi tahsile sebep olması ve dünya menfaatine ilmi hiçbir cihetle alet etmeyerek tam manasıyla insaniyete hizmet gibi en ulvî vazifeyi temsil etmesidir.

Altıncısı: Risale-i Nur, kuvvetli ve kudsî ve imanî bir tefekkür semeresi olup bütün mevcudatın lisan-ı hâl ve kal suretinde tercümanlığını yapar. Aynı zamanda iman hakikatlerini ilmelyakîn ve aynelyakîn ve hakkalyakîn derecelerinde inkişaf ettirir.

Yedincisi: Risale-i Nur, bütün ilimleri cami oluşudur. Adeta ilim iplikleriyle dokunmuş müzeyyen kumaş gibidir. Ve şimdiye kadar hiçbir ilim erbabı tarafından söylenmemiş ve her ilme olan en derin vukufunu tebarüz ettiren

âdeta: sanki
ahiret: dünya hayatından sonra başlayıp ebediyen devam edecek olan ikinci hayat
aynelyakîn: gözle görür derecede inanma; bir şeyi görerek ve seyrederek bilme
bürhan: delil, ispat, hüccet
cami: toplayan, içine alan, kapsayan
cihet: yön
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan
erbâb: sahipler, malikler; ehil, layık
filozof: felsefe ile uğraşan
hakikat: gerçek, esas
hakkalyakîn: imanî meselelerin hakikatini tam olarak anlama
hülâsa: kısaca, özet
ilim: bilgi, marifet
ilmelyakîn: ilim yoluyla kesin olarak bilme
ilmî: ilim ile ilgili, ilme dair
iman: inanç, itikat
imanî: imana dair olan, imanla ilgili
inkişaf: ortaya çıkma, keşfolunma; gelişme
insaniyet: insanlık, insanlık mahiyeti
ispat: doğruyu delillerle gösterme
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan
komprime: hap.
kudret: güç, kuvvet, iktidar
kudsî: mukaddes, yüce
lisan: dil
lisan-ı hâl: hâl dili, bir şeyin duruşu ve görünüşü ile bir mana ifade etmesi
lisan-ı kal: söz ile anlatılan mana, konuşma dili
mahiyet: bir şeyin aslı, esası, niteliği
menfaat: fayda
meselâ: örneğin
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem
mevcudat: mevcutlar, var olan her şey, mahluklar
müzeyyen: ziynetlendirilmiş, süslü
nev: tür, çeşit
rıza-yı İlâhî: Allah'ın rızası, hoşnutluğu
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı
rükn: esas, kaide, prensip
sâir: diğer, başka, öteki
semere: meyve, güzel netice
suret: biçim, şekil, tarz
tahsil: elde etme, alma, kazanma
tebarüz: belli olma, görünme, bariz hale gelme
tefekkür: derin düşünme; eşyanın hakikatini, yaratıcının sırlarını kavramak ve ibret almak için zihnen ve kalben düşünme
temîn: sağlama
temsil: sembol olma, yerine hareket etme.
ulvî: yüksek, yüce
Vacibü'l-Vücut: varlığı zarurî ve zatî olan; varlığı başkasının varlığına bağlı değil, kendinden olup ezelî ve ebedî olan Allah (c.c.)
vazife: görev
vukuf: anlama, bilme, haberli olma
zerre: en küçük parça, molekül, atom

vecizeler mecmuasıdır. Misal olarak birkaçını zikrederek, heyet-i mecmuası hakkında bir fikir edinmek isteyenlere Risale-i Nur bahrine müracaat etmesini tavsiye ederiz.

"Sivrisineğin gözünü halk eden, güneşi dahi o halk etmiştir."

"Bir kelebeğin midesini tanzim eden, Manzume-i Şemsiyeyi dahi o tanzim etmiştir."

"Bir zerreyi icat etmek için, bütün kâinatı icad edecek bir kudret-i gayr-ı mütenahî lâzımdır. Zira şu kitab-ı kebîr-i kâinatın herbir harfinin, bahusus zîhayat herbir harfinin, herbir cümlesine müteveccih birer yüzü ve nazır birer gözü vardır."

"Tabiat, misalî bir matbaadır; tâbi' değil. Nakıştır, nakkaş değil. Misdardır, masdar değil. Nizamdır, nazım değil. Kanundur, kudret değil. Şeriat-ı iradiyedir, hakikat-i hariciye değil."

"Sabit, daim, fıtrî kanunlar gibi, ruh dahi, âlem-i emirden, sıfat-ı irademden gelmiş ve kudret ona vücud-i hissî giydirmiştir, bir seyyale-i lâtifeyi o cevhere sadef etmiştir..."

Ve hakeza, binler vecizeler var...

اَلْبَاقِي هُوَالْبَاقِي [1]

Üniversite Nurcuları namına
duanıza çok muhtaç
Mustafa Ramazanoğlu

1. Bâki olan ancak Allah'tır.

âlem-i emir: Cenab-ı Hakkın değişmeyen sabit hakikatler şeklinde devam eden kanunları âlemi
bahr: deniz, sonsuz bilgisi olan
bahusus: hususiyetle, en çok, hele
cevher: elmas, değerli taş
daim: devam eden, devamlı, sürekli
dua: Allah'a yalvarma, niyaz
fıtrî: tabiî, doğal
hâkezâ: böylece, bunun gibi
hakikat-ı hariciye: dışa yansıyan gerçeklik, hayat gibi dış alemde yer alan varlık
halk: yaratma, yoktan var etme
heyet-i mecmua: bir şeyin teferruatına ve cüzlerine bakılmaksızın bütününün gösterdiği hâl ve manzara
icat: vücuda getirme, yoktan var etme
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler
kitab-ı kebir-i kâinat: büyük kâinat kitabı
kudret: güç, kuvvet, iktidar
kudret-i gayr-ı mütenahi: sınırsız güç.
Manzume-i Şemsiye: güneş ile ona bağlı olan seyyareler, güneş sistemi
mastar: kaynak, bir şeyin çıktığı yer
mecmua: toplanıp, biriktirilmiş, düzenlenmiş yazıların hepsi
misal: örnek
misali: örneği.
mistar: cetvel.
müracaat: başvurma, danışma
müteveccih: bir cihete dönen, yönelen
nakış: işleme, süsleme
nakkaş: nakış işi yapan, nakış işleyen kimse
nam: ad
nazım: düzenleyen, tanzim eden, düzene koyan
nazır: nazar eden, bakan
nizam: düzen
nurcu: Bedîüzzaman Said Nursî'nin eserlerine ve fikirlerine taraftar olan, Risale-i Nur'ları okuyup neşreden kimse
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık
sabit: değişmeyen, hep aynı kalan, önceden ayarlanmış
sadef: sedef, inci kabuğu
seyyale-i lâtife: lâtif seyyale; nuranî, şeffaf olan, elektrik gibi akıp giden
sıfat-ı irade: irade sıfatı, Cenab-ı Hakkın emir ve iradesini bildiren, gösteren hâl ve keyfiyet
Şeriat-ı iradiye: Cenab-ı Hakkın iradesiyle oluşan şeriat, kanunlar
tâbi: matbaacı
tanzim: düzenleme, sıralama, tertipleme
vecize: özdeyiş, icazlı söz, öz, kısa fakat ifadece kuvvetli söz
vücud-i hissî: his ile bilinen vücut, hisle anlaşılan vücut
zerre: en küçük parça, molekül, atom
zîhayat: hayat sahibi
zikr: anma, bildirme

Halil İbrahim'in manzumesidir.

بِاسْمِهٖ سُبْحَانَهُ ۞ [1] وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ [2]
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَبَدًا دَائِمًا [3]

Zerremizi fart-ı şefkatinle şems-i envarına düşürdün,
Cehlimizle enaniyetimizi diyar-ı irfanına düşürdün.

Maden-i nühasımızı pota-i Furkana düşürdün,
Hayfa ki, o potada zünnar-ı inkârımızı düşürdün.

Saray-ı Kâbe-i ulyaya erip tul-i emelimizi düşürdün,
Makam-ı nur-i tevhide varıp hab-ı hayalimizi düşürdün.

Haremgâh-ı İlâhîde süveyda hücresine yükümüzü düşürdün,
Heyet-i suretinin derunundaki manaya gönlümüzü düşürdün.

Tâ ezel sabahında vahdet nağmesini işittin,
Leylâ-yı zaman Kays ile bir demde görüştün,

Dost ikliminin lâlesinin bağlarına eriştin,
Vahdet-i saki midadını [4] سَقٰيهُمْ *kevserine düşürdün.*

Olmasaydın ey Risale-i Nur bize sen armağan;
Câh-ı masiva, nefs-i tağutla bel' ederdi bizi heman.

bel: ortadan kaldırma, yutma, emme
câh-i masiva: dünya ile ilgili olan şeylere duyulan sevgi
cehl: cahillik, bilgisizlik
dem: an, vakit, zaman
derun: iç, içeri, dahil
diyar-ı irfan: bilgi yeri.
enaniyet: kendini beğenme, bencillik, egoistlik
ezel: başlangıcı olmayan geçmiş zaman, öncesizlik
hâb-ı hayâl: hayal uykusu; hayal hâlindeyken görülen rüya
Haremgâh-ı İlahî: ilahi yasak bölge, uygun olmayanların girmesine izin verilmeyen.
hayfâ: vah vah, yazık, eyvah, yazıklar olsun
heman: hemen, vakit kaybetmeden, derhâl, acele olarak, çarçabuk, o anda
heyet-i suret: dışarıdan görünüş.
kevser: Cennette bulunan bir akarsu
leylâ-yı zaman: zamanın sevgilisi.
maden-i nühas: bakır madeni.
makam-ı nur-ı tevhid: tevhit nurunun makamı.
manzume: vezinli, kafiyeli söz, şiir, eser

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.
2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)
3. Allah'ın selâmı rahmeti ve berekâtı ebediyen ve daima üzerinize olsun.
4. Onlara bir şarap içirir. (İnsan Sûresi: 21.)

midâd: yazı mürekkebi, yazı yazmaya yarayan siyah veya renkli sulu madde
nağme: güzel ses, ahenk, ezgi
nefs-i tağut: putun kendisi.
pota-i Furkan: Kur'ân kalesi.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı
Saray-ı Kabe-i ulya: en yüce olan kabe sarayı.
süveyda: kalpteki basiret ve idrak merkezi
şems-i envar: nurların güneşi
tûl-i emel: emelin uzunluğu, dünya hayatının kısa ve geçiciliğine rağmen dünya işlerine karşı gösterilen aşırı arzu, istek
vahdet: birlik ve teklik
vahdet-i saki: su verenin bir oluşu.
zerre: en küçük parça, molekül, atom
zünnar-ı inkâr: inkâr kuşağı

Dalâletten geçemez, küfür benliğinde kalırdık üryan,
Hamden lillâh, katremizi bahr-i envarına düşürdün.

Sendeki esrar-ı Hak [1] سَوْفَ تَرَىٰنِي *'yi söylesem,*

Gül vechindeki Lâhut benini şerh ve beyan eylesem.

Nur-i Huda, mü'mine heda, dalâlete seyf-i hemta mı desem,
Zülfikar ve Asa-yı Mûsa ile münkirleri girdaba düşürdün.

Âşina-yı bezm-i Haktır Risale-i Nur talebeleri,
Nur-i Yezdan, Feyz-i Kur'ân'dır cümlesinin rehberi.

Bu âciz nâtüvan onların bir hakir kemteri,
Halil İbrahim'e "hâk-i der-i Âl-i Abâ" tam düşürdün.

[2] اَلْبَاقِي هُوَالْبَاقِي

Duanıza çok muhtaç
günahkâr kardeşiniz
Hâk-i der-i Âl-i Abâ

1. Beni görürsün. (A'râf Sûresi: 21.)
2. Bâki olan ancak Allah'tır.

âciz: zayıf, güçsüz, zavallı
aşina-i bezm-i Hak: Hak meclisinin aşinası; Hak sohbetlerinin yapıldığı toplantılara aşina olan
bahr-i envar: nurların denizi
ben: deri üzerindeki küçük kahverengi kabartı. Özel olgunluk işareti.
beyan: açıklama, bildirme, izah.
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak
dua: Allah'a yalvarma, niyaz
esrar-ı Hak:
Feyz-i Kur'ân: Kur'ân'ın feyzi, Kur'ân'ın verdiği ilham, bereket ve ilim bolluğu
girdap: çok tehlikeli, içinden çıkılması zor hâl
günahkâr: günahlı, günah işlemiş
hâk-i der-i Âl-i Aba: Peygamberimizin ailesinin kapısının toprağı
hakir: küçük, aşağı, ehemmiyetsiz
hamden lillah: hamd Allah içindir
heda: hediye.
katre: damla
kemter: daha aşağı, kıymetsiz, değersiz
küfür: Allah'ın varlığına, birliğine inanmama, müşriklik, imansızlık
lâhut: ilahi, Allah'a ait olan.
mü'min: iman eden, inanan
münkir: Allah'ın varlığını kabul ve tasdik etmeyen, imansız, dinsiz
natüvan: kuvvetsiz, zayıf, güçsüz, bîtap, âciz
nur: aydınlık, parıltı, parlaklık, ziya, ışık, şule
nur-i Hudâ: hidayet verici olan Allah'ın nuru
Nur-i Yezdan: ilahi nur, ışık.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı
seyf-i hemta: denk, benzer kılıç
şerh: açık ve ayrıntılı anlatma
talebe: öğrenci
üryan: çıplak
vech: yüz, surat, çehre

Hüve Nüktesi

بِاسْمِهٖ سُبْحَانَهُ [1] ۞ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ [2]

Aziz ve sıddık kardeşlerim,

Kardeşlerim, لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ [3] ve قُلْ هُوَ اللّٰهُ [4] 'daki هُوَ [5] lâfzında, yalnız maddî cihetinde bir seyahat-i hayaliye-i fikriyede hava sayfasının mütalâasıyla âni bir surette görünen bir zarif nükte-i tevhidde, meslek-i imaniyenin hadsiz derece kolay ve vücub derecesinde suhuletli bulunmasını; ve şirk ve dalâletin mesleğinde hadsiz derecede müşkülâtlı, mümtenî binler muhal bulunduğunu müşahede ettim. Gayet kısa bir işaretle, o geniş ve uzun nükteyi beyan edeceğim:

Evet, nasıl ki bir avuç toprak, yüzer çiçeklere nöbetle saksılık eden kabında, eğer tabiata, esbaba havale edilse, lâzım gelir ki, ya o kapta küçük mikyasta yüzer, belki çiçekler adedince manevî makineler, fabrikalar bulunsun; veyahut o parçacık topraktaki herbir zerre, bütün o ayrı ayrı çiçekleri muhtelif hâsiyetleriyle ve hayattar cihazatıyla yapmalarını bilsin; âdeta, bir ilâh gibi, hadsiz ilmi ve nihayetsiz iktidarı bulunsun. Aynen öyle de, emir ve iradenin bir arşı olan havanın, rüzgârın herbir parçası ve bir nefes ve tırnak kadar olan هُوَ lâfzındaki havada,

âdeta: sanki
arş: göğün en yüksek katı
aziz: izzetli, muhterem, saygın
beyan: açıklama, bildirme, izah
cihazat: cihazlar, azalar
cihet: yön
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak
esbap: sebepler, vasıtalar
gayet: son derece
hadsiz: sınırsız, sonsuz
hasiyet: bir şeye has özellik, nitelik
havale: bir şeyi başkasının üstüne bırakma
hayattar: canlı, yaşayan.
iktidar: güç yetme, bir işi gerçekleştirmek için gereken kuvvet
irade: dileme, isteme, bir şeyi yapıp yapmama konusunda için olan iktidar, güç
maddî: madde ile alakalı, cismanî
manevî: manaya ait, maddî olmayan
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem
meslek-i imaniye: iman mesleği, iman yolu.
mikyas: ölçek
muhal: imkansız, olması mümkün olmayan
muhtelif: türlü türlü, çeşitli
mümteni: imkansız, olamaz
müşahede: bir şeyi gözle görme, seyretme
müşkülât: müşkiller, güçlükler, zorluklar
mütalâa: bir şeyi etraflıca düşünme, dikkatli okuma
nihayetsiz: sonsuz, sınırsız
nükte: ince manalı, ancak dikkatle anlaşılabilen mana veya söz

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.
2. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsra Suresi: 44.)
3. Allah'tan başka hiçbir İlâh yoktur. (Kasas Sûresi: 88)
4. De ki: O Allah (birdir). (İhlâs Suresi: 1)
5. O

nükte-i tevhid: tevhit nüktesi; Allah'ın birliğindeki incelik, güzellik ve zarif mana
seyahat-i hayaliye-i fikriye: hayalde ve düşüncede yapılan seyahat.
sıddık: çok doğru, dürüst, hakkı ve hakikati tereddütsüz kabullenen
suret: biçim, şekil, tarz
sühulet: kolaylık
şirk: Allah'a ortak koşma, Allah'tan başka yaratıcının bulunduğuna inanma
vücup: vacip ve lüzumlu olma, gereklilik
zarif: inceliği, lâtifliği ile hoşa giden.
zerre: en küçük parça, molekül, atom

küçücük mikyasta, bütün dünyada mevcut telefonların, telgrafların, radyoların ve hadsiz ve muhtelif konuşmaların merkezleri, santralları, âhize ve nakileleri bulunsun ve o hadsiz işleri beraber ve bir anda yapabilsin. Veyahut [1] هُوَ' deki havanın, belki unsur-i havanın herbir parçasının herbir zerresi, bütün telefoncular ve ayrı ayrı umum telgrafçılar ve radyo ile konuşanlar kadar manevî şahsiyetleri ve kabiliyetleri bulunsun ve onların umum dillerini bilsin ve aynı zamanda başka zerrelere de bildirsin, neşretsin. Çünkü bilfiil, o vaziyet, kısmen görünüyor ve havanın bütün eczasında o kabiliyet var.

İşte ehl-i küfrün ve tabiiyyun ve maddiyyunların mesleklerinde, değil bir muhal, belki zerreler adedince muhâller ve imtinalar ve müşkülâtlar âşikâre görünüyor.

Eğer Sani-i Zülcelâle verilse, hava bütün zerratıyla onun emirber neferi olur. Birtek zerrenin, muntazam birtek vazifesi kadar kolayca hadsiz küllî vazifelerini Halıkının izniyle ve kuvvetiyle ve Halıka intisap ve istinat ile ve Saniinin cilve-i kudreti ile bir anda, şimşek süratinde ve هُوَ telâffuzu ve havanın temevvücü suhuletinde yapılır. Yani, kalem-i kudretin hadsiz ve harika ve muntazam yazılarına bir sayfa olur. Ve zerreleri o kalemin uçları ve zerrelerin vazifeleri dahi, kalem-i kaderin noktaları bulunur. Birtek zerrenin hareketi derecesinde kolay çalışır.

İşte, ben [2] لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ve [3] قُلْ هُوَ اللّٰهُ' daki hareket-i fikriye ile seyahatimde, hava âlemini temaşa ve o unsurun

1. O
2. Allah'tan başka hiçbir İlâh yoktur. (Kasas Sûresi: 88)
3. De ki: O Allah (birdir). (İhlâs Sûresi: 1)

âlem: varlık tabakalarından her biri
aşikâre: apaçık, belli, aşikâr, meydanda, zahir.
Bakara: Kur'ân-ı Kerîm'in 2. suresi. Medine-i Münevvere'de nazil olmuştur. 286 ayettir.
bereket: mübareklik, bolluk, saadet
bilfiil: bizzat kendi çalışması ile, kendi yaparak
cilve-i kudret: kudret ve kuvvetin tecellisi, görüntüsü
ebed: sonsuzluk, daimîlik
ecza: cüz'ler, parçalar, kısımlar
ehl-i küfür: Allah'ın varlığına ve birliğine inanmayanlar, dinsizler, imansızlar
emirber: emir eri
hadsiz: sınırsız, sonsuz
hâlık: yoktan yaratan, her şeyi yoktan var eden, yaratıcı; Allah.
hareket-i fikriye: düşünce hareketi.
hârika: olağanüstü
imtina: imkânsızlık, olamayış.
intisap: mensup olma, bağlanma, girme
isrâ: Kur'ân-ı Kerîm'in 17. suresidir. Mekke'de nazil olmuştur
istinat: dayanma, güvenme
kabiliyet: istidat, yetenek
kalem-i kader: kader kalemi, Allah'ın olacak hâdiseleri olmadan önce bilip yazması, takdir etmesi.
kalem-i kudret: kudret kalemi, Allah'ın güç ve kuvveti ile yaratması
kısmen: kısmî olarak, bazı yönden
kusur: eksiklik, noksan, özür
küllî: umumî, genel, bütün olan
maddiyyun: maddenin ezelî ve ebedî olduğuna, sonradan yaratılmamış bulunduğuna inananlar, maddeye bağlı kalanlar, maddeciler, materyalistler.
manevî: manaya ait, maddî olmayan
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem
mikyas: ölçek
muhal: imkansız
muhtelif: türlü türlü, çeşitli
muntazam: nizamlı, intizamlı, düzenli ve düzgün biçimde
müşkülât: müşkiller, güçlükler, zorluklar
nâkile: ileten, iletken.
nefer: asker, er
neşr: herkese duyurma, yayma, tamim
rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik
sâni: her şeyi sanatlı olarak yaratan Allah
Sâni-i Zülcelâl: sonsuz büyüklük sahibi ve her şeyi sanatla yaratan Allah
sühulet: kolaylık
şahsiyet: kişilik
tabiiyyun: tabiatçılar, materyalistler, tabiata tapanlar
temâşâ: hayretle ve dikkatle bakma, seyretme
temevvüc: dalgalanma, dalga dalga olma, çalkalanma
tenzih: Allah'ı şanına lâyık olmayan şeylerden, her türlü eksik ve noksandan uzak ve yüce tutma, münezzeh sayma.
tesbih: Allah'ı bütün kusur ve noksan sıfatlardan uzak tutma, Cenab-ı Hakk'ı şanına layık ifadelerle anma
unsur-ı hava: hava unsuru.
vazife: görev
vaziyet: durum
zerrat: zerreler, atomlar
zerre: en küçük parça, molekül, atom

sayfasını mütalâa ederken, bu mücmel hakikati tam vazıh ve mufassal, aynelyakîn müşahede ettim ve هُوَ 'nin lâfzında, havasında böyle parlak bir bürhan ve bir lem'a-i vahidiyet bulunduğu gibi, manasında ve işaretinde gayet nuranî bir cilve-i Ehadiyet ve çok kuvvetli bir hüccet-i tevhid ve هُوَ zamirinin mutlak ve müphem işareti, hangi zata bakıyor?" işaretine bir karine-i taayyün, o hüccette bulunması içindir ki, hem Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyan, hem ehl-i zikir, makam-ı tevhidde bu kudsî kelimeyi çok tekrar ederler diye ilmelyakîn ile bildim.

Evet, meselâ, bir nokta beyaz kâğıtta, iki üç nokta konulsa, karıştığı; ve bir adam, muhtelif çok vazifeleri beraber yapmasıyla şaşıracağı; ve bir küçük zîhayata çok yükler yüklenmesiyle, altında ezildiği; ve bir lisan ve bir kulak, aynı anda müteaddit kelimelerin beraber çıkması ve girmesi intizamını bozup, karışacağı halde, aynelyakîn gördüm ki, هُوَ 'nin anahtarı ile ve pusulasıyla fikren seyahat ettiğim hava unsurunda, herbir parçası, hattâ herbir zerresi içine muhtelif binler noktalar, harfler, kelimeler konulduğu veya konulabileceği halde, karışmadığını ve intizamını bozmadığını; hem, ayrı ayrı pekçok vazifeler yaptığı halde, hiç şaşırmadan yapıldığını; ve o parçaya ve zerreye pekçok ağır yükler yüklendiği halde, hiç zaaf göstermeyerek, geri kalmayarak, intizam ile taşıdığını; hem binler ayrı ayrı kelime, ayrı ayrı tarzda, manada o küçücük kulak ve lisanlara kemal-i intizamla

aynelyakîn: gözle görür derecede inanma; bir şeyi görerek ve seyrederek bilme.
bürhan: delil, ispat, hüccet
cilve-i Ehadiyet: Allah'ın birçok sıfatıyla her bir varlıkta tecellileriyle görülebilmesi.
ehl-i zikir: Allah'ı zikredenler, çok hatırlayanlar
fikren: fikir ile, düşünerek, zihnen.
gayet: son derece
hakikat: gerçek, esas
hüccet: delil
hüccet-i tevhid: tevhid delili, Allah'ın birliğinin delili
ilmelyakîn: ilim yoluyla kesin olarak bilme
intizam: düzenlilik, düzgünlük
karine-i taayyün: belli edici, ipucu, belirlemeye ve tanımaya yardım eden iz, işaret, delil.
kemal-i intizam: intizamın mükemmel oluşu, tam ve eksiksiz düzen.
kudsî: mukaddes, yüce
Kur'ân-ı Mucizül Beyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an
lem'a-i vahidiyet: Allah'ın birliğinin parıltısı.
lisan: dil
makam-ı tevhid: tevhit makamı.
meselâ: örneğin
mufassal: tafsilâtlı olarak açıklanan, uzun uzadıya açıklanıp anlatılan, ayrıntılı, detaylı.
muhtelif: türlü türlü, çeşitli
mutlak: müstakil, yalnız, tek.
mücmel: kısa ve az sözle ifade edilmiş, öz, özet
müphem: belirsiz
müşahede: bir şeyi gözle görme, seyretme
mütalâa: bir şeyi etraflıca düşünme, dikkatli okuma
müteaddit: çeşitli
nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver
tarz: biçim, şekil
unsur: madde, esas, birleşik bir şeyi meydana getiren elemanlaradan her biri
vazıh: açık, âşikar; kolay anlaşılır
vazife: görev
zaaf: zayıflık, kuvvetsizlik
zat: kişi, şahıs
zerre: en küçük parça, molekül, atom
zîhayat: hayat sahibi.

gelip, çıkıp, hiç karışmayarak, bozulmayarak o küçücük kulaklara girip, o gayet incecik lisanlardan çıktığı; ve o her zerre ve her parçacık, bu acip vazifeleri görmekle beraber, kemal-i serbestiyet ile cezbedarâne hal dili ile ve mezkûr hakikatin şahadeti ve lisaniyle [1] لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ve [2] قُلْ هُوَ اللّٰهُ deyip gezer; ve fırtınaların ve şimşek ve berk ve gökgürültüsü gibi havayı çarpıştırıcı dalgalar içerisinde, intizamını ve vazifelerini hiç bozmuyor ve şaşırmıyor; ve bir iş diğer bir işe mâni olmuyor. Ben aynelyakîn müşahede ettim.

Demek, ya herbir zerre ve herbir parça havada nihayetsiz bir hikmet ve nihayetsiz bir kuvveti, kudreti ve bütün ilmi, iradesi ve nihayetsiz zerrata hâkim-i mutlak bir hâssaları bulunmak lâzımdır ki, bu işlere medar olabilsin. Bu ise, zerreler adedince muhal ve bâtıldır. Hiçbir şeytan dahi bunu hatıra getiremez. Öyle ise, bu sahife-i havanın, hakkalyakîn, aynelyakîn, ilmelyakîn derecesinde bedahetle, Zat-ı Zülcelâlin hadsiz gayr-i mütenahî ilmi ve hikmetle çalıştırdığı kalem-i kudret ve kaderin mütebeddil sayfası ve bir levh-i mahfuzun âlem-i tegayyürde ve mütebeddil şuunatında bir levh-i mahv, ispat namında yazar bozar tahtası hükmündedir.

İşte, hava unsurunun yalnız nakl-i asvat vazifesinde, mezkûr cilve-i Vahdaniyeti ve mezkûr acaibi gösterdiği ve dalâletin hadsiz muhaliyetini izhar ettiği gibi, unsur-i havaînin sair ehemmiyetli vazifelerinden biri de elektrik,

hâkim-i mutlak: hiç bir şekilde hâkimiyetine sınır konulmayan tam hüküm sahibi
hakkalyakin: imanî meselelerin hakikatini tam olarak anlama
hâssa: bir şeye mahsus olan özellik, nitelik
hikmet: İlahî gaye, yüksek bilgi, fayda
hükmünde: değerinde, yerinde
ilmelyakîn: ilim yoluyla kesin olarak bilme
intizam: düzenlilik, düzgünlük
izhar: gösterme, açığa vurma
kader: Cenab-ı Hakkın ezelî ilmi ile, kâinatta olmuş ve olacak bütün şeylerin varlık ve yokluğunu, geçmiş ve geleceğini bilmesi
kalem-i kudret: kudret kalemi, Allah'ın güç ve kuvveti ile yaratması
kemal-i serbestiyet: serbestliğin son derecesi, tam serbestlik.
kudret: güç, kuvvet, iktidar
levh-i mahfuz: korunmuş levha, Allah'ın ezelî ilmiyle kâinatta olmuş ve olacak şeylerin yazılı olduğu levha.
levh-i mahv ve ispat: Cenab-ı Allah'ın yazar, ifade eder, sonra bozar tahtası hükmünde olan işleri
lisan: dil
mâni: engel
medar: sebep, vesile
mezkûr: zikredilen, adı geçen, anılan.
muhal: imkansız
muhaliyet: imkânsızlık, imkânsız oluş.
müşahede: bir şeyi gözle görme, seyretme
mütebeddil: tebeddül eden, değişen, başka hâle giren
nakl-i asvat: seslerin taşınması, nakledilmesi
nam: ad
nihayetsiz: sonsuz, sınırsız
sahife-i hava: hava sayfası.
sâir: diğer, başka, öteki
şahadet: şahit olma, şahitlik; açık alamet, işaret
şuunat: şuunlar, keyfiyetler, haller; işler
unsur: madde, esas, birleşik bir şeyi meydana getiren elemanlaradan her biri
unsur-ı havaî: havaya ait olan her bir unsur.
Zat-ı Zülcelâl: sonsuz büyüklük ve haşmet sahibi olan zat, Allah.
zerrat: zerreler, atomlar
zerre: en küçük parça, molekül, atom

1. Allah'tan başka hiçbir İlâh yoktur. (Kasas Suresi: 88.)

2. De ki: O Allah (birdir). (İhlâs Suresi: 1.)

acip: tuhaf, hayrette bırakan
âlem-i tagayyür: değişim âlemi, her şeyin aynı kalmayıp devamlı değiştiği âlem, kâinat.
aynelyakîn: gözle görür derecede inanma; bir şeyi görerek ve seyrederek bilme.
batıl: boş ve manasız olan, gerçeğe uymayan, doğru ve haklı olmayan
bedahet: açıklık, aşikâr, ispata ihtiyaç olmayacak derecede açıklık
berk: şimşek
cezbedarâne: cezbeye tutulmuş gibi, Allah sevgisi ile kendinden geçerek.
cilve-i Vahdaniyet: birlik tecellisi, Cenab-ı Hakkın birliğinin varlıklar üzerinde görünmeleri.
dalâlet: Hak ve hakikatten sapma, doğru yoldan ayrılma, azma
ehemmiyetli: önemli
gayr-ı mütenahi: sonsuz, sonu olmayan, nihayetsiz.
hadsiz: sınırsız, sonsuz
hakikat: gerçek, esas

cazibe, dafia, ziya gibi sair letaifin naklinde şaşırmadan, muntazaman, asvat naklindeki vazifeyi gördüğü aynı zamanda, bu vazifeleri dahi gördüğü aynı zamanında, bütün nebatat ve hayvanata teneffüs ve telkih gibi hayata lüzumu bulunan levazımatı, kemal-i intizam ile yetiştiriyor. Emir ve irade-i İlâhiyenin bir arşı olduğunu katî bir surette ispat ediyor ve serseri tesadüf ve kör kuvvet ve sağır tabiat ve karışık, hedefsiz esbap ve âciz, camid, cahil maddeler, bu sahife-i havaiyenin kitabetine ve vazifelerine karışması, hiçbir cihetle ihtimal ve imkânı bulunmadığını aynelyakîn derecesinde ispat ettiğini katî kanaat getirdim. Ve herbir zerre ve herbir parça, lisan-ı hal ile لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ[1] ve قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ[2] dediklerini bildim ve bu هُوَ anahtarı ile havanın maddî cihetindeki bu acaibi gördüğüm gibi, hava unsuru da bir هُوَ olarak âlem-i misal ve âlem-i manaya bir anahtar oldu.

Mütebakisi şimdilik yazdırılmadı. Umuma binler selâm.

اَلْبَاقِي هُوَالْبَاقِي[3]

Kardeşiniz

Said Nursi

* * *

acayip: şaşırtıcı ve hayret verici şeyler
âciz: zayıf, güçsüz
âlem-i misal: görüntüler âlemi, dünyadaki işlerin görüntülendiği ve gözlendiği, ruhların bulunduğu âlem.
arş: göğün en yüksek katı
asvat: sesler.
aynelyakîn: gözle görür derecede inanma; bir şeyi görerek ve seyrederek bilme.
cahil: bilgisiz, bilmeyen, habersiz
camit: ruhsuz, cansız madde
cazibe: çekim
cihet: yön
dafia: itme kuvveti
emr-i İlâhi: İlahî iş; Allah'ın emri
esbap: sebepler, vasıtalar
hayvânât: hayvanlar
ihtimal: olabilirlik
irade-i İlâhiye: Allah'ın iradesi, Cenab-ı Hakkın dilediğini yapabilme gücü, kudreti.
ispat: doğruyu delillerle gösterme
kanaat: inanma, görüş, fikir
kat'î: kesin, şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayan
kemal-i intizam: intizamın mükemmel oluşu, tam ve eksiksiz düzen.
kitabet: kâtiplik, yazma
letaif: manevî duygular
levazımat: lüzumlu maddeler, ihtiyaç maddeleri
lisan-ı hâl: hâl dili, bir şeyin duruşu ve görünüşü ile bir mana ifade etmesi.
maddî: madde ile alakalı, cismanî
muntazaman: düzgün, düzenli ve devamlı olarak
nakl: bir yerde başka bir yere taşıma, yer değiştirme, aktarma
nebatat: bitkiler
sahife-i havaiye: havaya ait sayfa.
sâir: diğer, başka, öteki
serseri: gayesiz, hedefsiz; öteden beri başıboş olan
suret: biçim, şekil, tarz
telkih: dişi meyveye erkek meyvenin tozunu aşılama, döllendirme.
teneffüs: nefes alma, soluklanma, solunum
tesadüf: rastlantı, bir şeyin kendiliğinden meydana gelmesi
unsur: madde, esas, birleşik bir şeyi meydana getiren elemanlaradan her biri
vazife: görev
zerre: en küçük parça, molekül, atom
ziya: ışık, aydınlık, nur

1. Allah'tan başka hiçbir İlâh yoktur. (Kasas Sûresi: 88)
2. De ki: O Allah (birdir). (İhlâs Sûresi: 1)
3. Bâki olan ancak Allah'tır.

Yirmi Dokuzuncu Mektubun

Beşinci Risale Olan Beşinci Kısmı

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ [1]

اَللّٰهُ نُورُ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضِ...الخ [2] ayet-i pür-envarının çok envar-ı esrarından bir nurunu, Ramazan-ı Şerifte bir hâlet-i ruhaniyede hissettim, hayal meyal gördüm. Şöyle ki: Veysel Karanî'nin

اِلٰهِي: اَنْتَ رَبِّي وَاَنَا الْعَبْدُ ۞ وَاَنْتَ الْخَالِقُ وَاَنَا الْمَخْلُوقُ ۞ وَاَنْتَ الرَّزَّاقُ وَاَنَا الْمَرْزُوقُ...الخ [3]

münacat-ı meşhuresi nev'inden, bütün mevcudat-ı zevil-hayat, Cenab-ı Hakka karşı aynı münacatı ettiklerini; ve on sekiz bin âlemin herbirinin ışığı birer ism-i İlâhî olduğunu bana kanaat verecek bir vakıa-i kalbiye-i hayaliyeyi gördüm. Şöyle ki:

Birbirine sarılı çok yapraklı bir gül goncası gibi, şu âlem binler perde perde içinde sarılı, birbiri altında saklı âlemleri bu âlem içinde gördüm. Herbir perde açıldıkça diğer bir âlemi görüyordum. O âlem ise, ayet-i Nur'un arkasındaki,

اَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشٰيهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ

1. Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.
2. Allah göklerin ve yerin nûrudur. (Nur Sûresi: 35.)
3. Allah'ın sen benim Rabbimsin; ben ise senin kulun. Sen herşeyi yaratan Hâlık'sın; ben ise Senin mahlûkun. Sen rızık veren Rezzâk'sın; ben ise senin rızkınla beslenen.

âlem: varlık tabakalarından her biri
ayet-i Nur: Nur ayeti; Nur Suresi 35. ayet.
ayet-i pürenvar: nurla dolu, nurlu ayet.
envar-ı esrar: sırların nurları, bilinmeyen gizli şeylerin ışıkları.
hâlet-i ruhaniye: ruhî haller, ruhen girilen haller
ism-i İlâhî: Cenab-ı Hakka ait isim
kanaat: inanma, görüş, fikir
mevcudat-ı zevi'l-hayat: hayat sahibi varlıklar, canlı olan varlıklar.
münacat: Allah'a dua etme, yalvarma, Onun manevî huzurunda tazarru ve niyazda bulunma
münacat-ı meşhure: meşhur münacat, meşhur dua.
nev: tür, çeşit
nur: aydınlık, parıltı, ışık
Ramazan-ı Şerif: mübarek, şerefli Ramazan ayı.
vakıa-ı kalbiye-i hayaliye: kalp ile bağlantılı hayalî vakıa, olay

سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَآ اَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرٰيهَا
وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ لَهُ نُورًا فَمَالَهُ مِنْ نُورٍ [1]

ayeti tasvir ettiği gibi, bir zulümat, bir vahşet, bir dehşet karanlığı içinde bana görünüyordu. Birden, bir ism-i İlâhînin cilvesi, bir nur-i azîm gibi görünüp ışıklandırıyordu. Hangi perde akla karşı açılmışsa, hayale karşı başka bir âlem (fakat gafletle, karanlıklı bir âlem) görünüyorken, güneş gibi bir ism-i İlâhî tecelli eder, baştan başa o âlemi tenvir eder, ve hakeza... Bu seyr-i kalbî ve seyahat-i hayaliye çok devam etti.

Ezcümle: Rızka muhtaç hayvanat âlemini gördüğüm vakit, hadsiz ihtiyacat ve şiddetli açlıklarıyla beraber zaaf ve aczleri, o âlemi bana çok karanlıklı ve hazin gösterdi. Birden, *Rahman* ismi *Rezzak* burcunda (yani manasında) bir şems-i tâbân gibi tulû etti, o âlemi baştan başa rahmet ziyasıyla yaldızladı.

Sonra, o âlem-i hayvanat içinde, etfal ve yavruların zaaf ve acz ve ihtiyaç içinde çırpındıkları, hazin ve herkesi rikkate getirecek bir karanlık içinde diğer bir âlemi gördüm. Birden, *Rahîm* ismi şefkat burcunda tulû etti. O kadar güzel ve şirin bir surette o âlemi ışıklandırdı ki, şekva ve rikkat ve hüzünden gelen yaş damlalarını, ferah ve sürura ve şükrün lezzetinden gelen damlalara çevirdi.

Sonra sinema perdesi gibi bir perde daha açıldı; âlem-i insanî bana göründü. O âlemi o kadar zulümatlı, o kadar karanlıklı, dehşetli gördüm ki, dehşetimden feryad ettim, "Eyvah" dedim. Çünkü, gördüm ki, insanlardaki ebede

acz: zayıflık, güçsüzlük
âlem: varlık tabakalarından her biri
âlem-i hayvanat: hayvanlar âlemi.
âlem-i insanî: insana ait âlem
amel: fiil, iş
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi
burç:
cilve: tecelli, görüntü
dehşet: büyük tehlike karşısında korkma ve şaşırıp kalma
dehşetli: ürkütücü, korkunç
ebed: sonsuzluk, daimîlik
etfal: çocuklar, tıfıllar.
eyvah: Yazık, heyhat!".
ezcümle: bu cümleden olarak
ferah: gönül açıklığı, sevinç, sevinme.
gaflet: dikkatsizlik, endişesizlik, Allah'tan uzaklaşıp nefsin arzularına dalmak
hadsiz: sınırsız, sonsuz
hâkezâ: böylece, bunun gibi
Hâlık: yoktan yaratan, her şeyi yoktan var eden, yaratıcı; Allah.
hayvânât: hayvanlar
hazîn: hüzünlü, acıklı
hüzn: keder, tasa, gam
ihtiyacat: ihtiyaçlar, lüzumlu olan şeyler.
ism-i İlâhî: Cenab-ı Hakkın İlâh olduğunu ifade eden Allah lâfzı.
mahlûk: yaratık, Allah tarafından yaratılmış olan
merzuk: rızıklanmış, ihtiyaçları verilmiş
nur: aydınlık, parıltı, ışık
nur-i azîm: büyük nur, aydınlık
Rab: besleyen, yetiştiren, verdiği nimetlerle mahlûkatı ıslah ve terbiye eden Allah
Rahîm: merhamet eden, çok merhametli olan, esirgeyen, koruyan, acıyan Allah.
Rahman: sonsuz merhamet sahibi ve şefkatle bütün varlıkları rızıklandıran Allah
rahmet: şefkat, merhamet, bağışlama ve esirgeyicilik
Rezzak: bütün yaratılmışların rızkını veren ve ihtiyaçlarını karşılayan Allah.
rikkat: merhamet, acıma, başkalarının düştüğü durumdan dolayı müteessir olma hasleti
seyahat-i hayaliye: hayalî seyahat, hayalen yapılan gezinti
seyr-i kalbî: kalbin seyri, dolaşması
sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
suret: biçim, şekil, tarz
sürur: sevinç, mutluluk
şefkat: karşılıksız sevgi besleme, içten ve karşılıksız merhamet
şekva: şikayet
şems-i tâbân: ışıklı, parlak güneş.
şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme
tasvir: bir şeyi yazıyla veya başka ifade tarzlarıyla anlatma.
tecelli: belirme, bilinme, görünme
tenvir: nurlandırma, aydınlatma, ışıklandırma
tulû: doğma, doğuş
vahşet: ürkütücü ve korkunç olan şey
yaldız: süs
zaaf: zayıflık, kuvvetsizlik
ziya: ışık, aydınlık, nur
zulümat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve külür

1. Yahut onları amelleri, derin bir denizin karanlıklarına benzer ki, o denizi üst üste dalgalar kaplamış, dalgaları da bulutlar örtmüştür. Karanlıklar birbiri üstüne öylesine bastırmıştır ki, elini uzatsa onu dahi göremez olur. İşte, Allah'ın nur vermediği kimsenin nurdan hiçbir nasîbi yoktur. (Nur Suresi: 40.)

uzanıp giden arzuları, emelleri ve kâinatı ihata eden tasavvurat ve efkârları ve ebedî beka ve saadet-i ebediyeyi ve Cenneti gayet ciddî isteyen himmetleri ve istidatları ve hadsiz makasıda ve metalibe müteveccih fakr ve ihtiyacatları ve zaaf ve acziyle beraber, hücuma maruz kaldıkları hadsiz musibet ve a'dalarıyla beraber, gayet kısa bir ömür, gayet dağdağalı bir hayat, gayet perişan bir maişet içinde, kalbe en elîm ve en müthiş hâlet olan mütemadi zeval ve firak belâsı içinde, ehl-i gaflet için zulümat-ı ebedî kapısı suretinde görülen kabre ve mezaristana bakıyorlar, birer birer ve taife taife o zulümat kuyusuna atılıyorlar.

İşte bu âlemi bu zulümat içinde gördüğüm anda, kalb ve ruh ve aklımla beraber bütün letaif-i insaniyem, belki bütün zerrat-ı vücudum feryatla ağlamaya hazırken, birden Cenab-ı Hakkın Âdil ismi Hakîm burcunda, Rahman ismi Kerîm burcunda, Rahîm ismi Gafur burcunda (yani manasında), Bâis ismi Vâris burcunda, Muhyî ismi Muhsin burcunda, Rab ismi Mâlik burcunda tulû ettiler. O âlem-i insanî içindeki çok âlemleri tenvir ettiler, ışıklandırdılar ve nuranî ahiret âleminden pencereler açıp o karanlıklı insan dünyasına nurlar serptiler.

Sonra muazzam bir perde daha açıldı, âlem-i arz göründü. Felsefenin karanlıklı kavanin-i ilmiyeleri, hayale dehşetli bir âlem gösterdi. Yetmiş defa top güllesinden daha sür'atli bir hareketle, yirmi beş bin sene mesafeyi bir senede devreden ve her vakit dağılmaya ve parçalanmaya müstait ve içi zelzeleli, ihtiyar ve çok yaşlı küre-i arz

a'dâ: düşmanlar
adil: adaletli olan Allah
âlem: varlık tabakalarından her biri
âlem-i arz: dünya âlemi.
âlem-i insanî: insana ait âlem
bais: yeniden yaratan, diriten Allah
beka: bakîlik, ebedîlik, sonsuzluk
ciddî: gerçek olarak, hakikaten
dağdağa: gürültü, beyhude telaş ve ıztırap
ebedî: sonu olmayan, daimî, sürekli
efkâr: düşünceler, fikirler, görüşler.
ehl-i gaflet: dünyaya daldığından dolayı ahiretin farkında olmayan.
elîm: şiddetli, çok dert ve keder veren
emel: şiddet arzu, ümit
fakr: fakirlik, yoksulluk, muhtaçlık
felsefe: madde ve hayatı başlangıç ve gaye bakımından inceleyen ilim
firak: ayrılık
gafur: mağfiret eden, suç bağışlayan, merhamet eden, günahları bağışlayan Allah.
gayet: son derece
hakîm: her şeyi bir maksatla uygun ve hikmetle yaratan, hikmet sahibi Allah
hâlet: hal, durum
himmet: manevî yardım, ihsan, lütuf
ihata: kuşatma, içine alma
ihtiyacat: ihtiyaçlar, lüzumlu olan şeyler.
ihtiyar: irade, tercih
istidat: kabiliyet, yetenek
kavanin-i ilmiye: ilmin kanunları, ilimle ilgili kanunlar.
Kerîm: yarattıklarına karşılık beklemeden bağışta bulunan, kullarına nimetler ihsan eden, günahları örten, günah işleyen affeden, Allah.
küre-i arz: yer küre, dünya
letaif-i insaniye: insanın manevî duyguları.
maişet: geçim, geçinme
makasıd: maksatlar, gayeler
malik: sahip.
maruz: bir şeyin etkisi ve tesiri altında bulunma
metalip: talep olunan, istenen şeyler, istekler, arzular.
mezaristan: mezarlık.
muazzam: çok büyük, ulu, yüce
muhsin: ihsan eden, iyilik yapan, bağışta bulunan
Muhyî: ölüleri dirilten, hayat veren Allah.
müstait: kabiliyetli; bir tarafa meyli olan
mütemadî: aralıksız, sürekli, devamlı
müteveccih: bir cihete dönen, yönelen
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç
nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver
Rab: besleyen, yetiştiren, verdiği nimetlerle mahlûkatı ıslah ve terbiye eden Allah
Rahîm: merhamet eden, çok merhametli olan, esirgeyen, koruyan, acıyan Allah.
Rahman: sonsuz merhamet sahibi ve şefkatle bütün varlıkları rızıklandıran Allah
saadet-i ebediye: sonu olmayan, sonsuz mutluluk
suret: biçim, tarz, görünüş
taife: takım, güruh
tasavvurat: tasavvurlar, düşünceler
tenvir: nurlandırma, aydınlatma, ışıklandırma
tulû: doğma, doğuş
Vâris: bâkî olan, her şeyin kendisine döneceği, vârislerin en hayırlısı Allah (c.c.).
zaaf: zayıflık, kuvvetsizlik
zelzele: yer sarsıntısı, deprem
zerrât-ı vücud: vücudun zerreleri, molekülleri
zeval: sona erme, yok olma, ölme
zulümat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve külür
zulümat-ı ebedî: ebedî, sonsuz karanlıklar.

içinde, âlemin hadsiz fezasında seyahat eden biçare nev-i insan vaziyeti, bana vahşetli bir karanlık içinde göründü. Başım döndü, gözüm karardı.

Birden, Hâlık-ı Arz ve Semavatın Kadîr, Alîm, Rab, Allah ve Rabbü's-Semavati ve'l-Arz ve Musahhiru'ş-Şemsi ve'l-Kamer isimleri rahmet, azamet, rububiyet burcunda tulû ettiler. O âlemi öyle nurlandırdılar ki, o hâlette bana küre-i arz gayet muntazam, musahhar, mükemmel, hoş, emniyetli bir seyahat gemisi, tenezzüh ve keyif ve ticaret için müheyya edilmiş bir şekilde gördüm.

Elhasıl: Bin bir ism-i İlâhînin, kâinata müteveccih olan o esmadan herbiri bir âlemi ve o âlem içindeki âlemleri tenvir eder bir güneş hükmünde ve, sırr-ı ehadiyet cihetiyle, herbir ismin cilvesi içinde sair isimlerin cilveleri dahi bir derece görünüyordu.

Sonra, kalp her zulümat arkasında ayrı ayrı bir nuru gördüğü için, seyahate iştahı açılıyordu. Hayale binip semaya çıkmak istedi.

O vakit gayet geniş bir perde daha açıldı; kalp semavat âlemine girdi. Gördü ki, o nuranî, tebessüm eden suretinde görülen yıldızlar, küre-i arzdan daha büyük ve ondan daha sür'atli bir surette birbiri içinde geziyorlar, dönüyorlar. Bir dakika birisi yolunu şaşırtsa, başkasıyla müsademe edecek; öyle bir patlak verecek ki, kâinatın ödü patlayıp âlemi dağıtacak. Nur değil, ateş saçarlar; tebessümle değil, vahşetle bana baktılar. Hadsiz büyük, geniş, hâli, boş, dehşet, hayret zulümatı içinde semavatı gördüm. Geldiğime bin pişman oldum. Birden,

âlem: varlık tabakalarından her biri
Alîm: her şeyi hakkıyla bilen Allah.
azamet: büyüklük
biçare: çaresiz, zavallı
burç:
cihet: yön
cilve: tecelli, görüntü
dehşet: büyük tehlike karşısında korkma ve şaşırıp kalma
elhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca
esmâ: isimler
feza: kâinatta, yıldızlar arasındaki boşluk, uzay
gayet: son derece
hadsiz: sınırsız, sonsuz
hâlet: hal, durum
Hâlık-ı Arz ve Semavat: yeri ve göğü yaratan, yoktan var eden, Allah.
hükmünde: değerinde, yerinde
ism-i İlâhî: Cenab-ı Hakka ait isim
Kadîr: kudret sahibi olan ve her şeye gücü yeten Allah.
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler
küre-i arz: yer küre, dünya
muntazam: nizamlı, intizamlı, düzenli ve düzgün biçimde
musahhar: boyun eğen, emir altına giren, istenilen hâle konulmuş
Musahhirü'ş-şemsi ve'l-kamer: Güneşi ve Ay'ı kendine boyun eğdiren Allah.
müheyya: hazır, hazırlanmış, amade.
müsademe: çarpışma, çatışma, vuruşma
müteveccih: bir cihete dönen, yönelen
nev'i insan: insan türü, insanoğlu
nur: aydınlık, parıltı, ışık
nuranî: nurlu, ışıklı, parlak, münevver
Rab: besleyen, yetiştiren, verdiği nimetlerle mahlûkatı ıslah ve terbiye eden Allah
Rabbü's-semâvâti ve'l-ard: yerlerin ve göklerin Rabbi olan Allah.
rahmet: Allah'ın kullarını esirgemesi, onlara maddî ve manevî nimetler vermesi
rububiyet: Cenab-ı Hakk'ın her zaman, her yerde, her mahluka muhtaç olduğu şeyleri vermesi, onu terbiye etmesi ve idaresi altında bulundurma vasfı
sâir: diğer, başka, öteki
sema: gökyüzü, gök
semavat: semalar, gökler
sırr-ı ehadiyet: ehadiyet sırrı; Allah'ın her bir varlıkta görülen birlik tecellisinin sırrı.
suret: biçim, tarz, görünüş
tebessüm: gülümseme
tenezzüh: gezinti
tenvir: nurlandırma, aydınlatma, ışıklandırma
tulû: doğma, doğuş
vahşet: ürkütücü ve korkunç olan şey
vaziyet: durum
zulümat: karanlıklar, dinsizlik, zulüm ve külür

رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ❁ رَبُّ الْمَلٰئِكَةِ وَالرُّحِ [1]

'ın Esma-i Hüsnası,

وَلَقَدْ زَيَّنَّاالسَّمَآءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ ❁ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ [2]

burcunda cilveleriyle zuhur ettiler. O mana cihetiyle, karanlık üstüne çökmüş olan yıldızlar, o envar-ı azîmeden birer lem'a alıp, yıldızlar adedince elektrik lâmbaları yakılmış gibi, o âlem-i semavat nurlandı. O boş ve hâli tevehhüm edilen semavat dahi, melâikelerle, ruhanîlerle doldu, şenlendi. Sultan-ı Ezel ve Ebedin hadsiz ordularından bir ordu hükmünde hareket eden güneşler ve yıldızlar, bir manevra-i ulvî yapıyorlar tarzında, o Sultan-ı Zülcelâlin haşmetini ve şaşaa-i rububiyetini gösteriyorlar gibi gördüm. Bütün kuvvetimle ve mümkün olsaydı bütün zerratımla ve beni dinleselerdi bütün mahlûkatın lisanlarıyla diyecektim; hem umum onların namına dedim:

اَللّٰهُ نُورُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ مَثَلُ نُورِهٖ كَمِشْكٰوةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ اَلْمِصْبَاحُ فِى زُجَاجَةٍ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّىٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِٓئُ وَلَوْلَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلٰى نُورٍ يَهْدِى اللّٰهُ لِنُورِهٖ مَنْ يَشَٓاءُ [3]

ayetini okudum, döndüm, indim, ayıldım.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى نُورِ الْاِيمَانِ وَالْقُرْاٰنِ [4] dedim.

Said Nursi

* * *

haşmet: ihtişam, heybet, büyüklük
hükmünde: değerinde, yerinde
kandil: lamba
lem'a: parıltı
lisan: dil
mahlûkat: yaratıklar, Allah tarafından yaratılanlar
manevra-i ulvî: yüce, yüksek manevra.
melâike: melekler
misal: örnek
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu
mülk: Kur'ân-ı Kerîm'in 67. suresi. Mekke'de nazil olmuştur. 30 ayettir.
nam: ad
nur: aydınlık, parıltı, ışık
Ra'd: Kur'ân-ı Kerîm'in 13. suresi. Medine'de nazil olmuştur. 43 ayettir
ruhanî: gözle görülmeyen, cismi olmayan, elle tutulamayan varlıklar
semavat: semalar, gökler
Sultan-ı Ezel ve Ebed: ezel ve ebed sultanı; varlığının başlangıcı ve sonu olmayan kudret ve hâkimiyet sahibi sultan, Allah.
Sultan-ı Zülcelâl: sonsuz, haşmet ve büyüklük sahibi sultan; Allah.
Sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
şaşaa-i rububiyet: Cenab-ı Hakkın idare ve terbiye ediciliğinin parlaklığı; ışık ve parlaklık şaçan İlâhî idare ve terbiye.
tevehhüm: vehimlenme, yok olanı var zannetmekle ümitsizliğe ve korkuya düşme
umum: bütün
zerrat: zerreler, atomlar
zuhur: görünme, belli olma, ortaya çıkma

1. Göklerin ve yerin Rabbi. (Duhân Sûresi: 7.) Meleklerin ve rûhanilerin Rabbi)
2. And olsun ki, Biz en yakın olan göğü kandillerle donattık. Mülk Sûresi: 5.) Ayı ve güneşi musahhar kılmıştır. (Ra'd Sûresi: 2.)
3. Allah göklerin ve yerin nûrudur. Onun nûrunun misâli, bir lamba yuvası gibidir ki, onda bir kandil vardır. Kandil de cam fânus içindedir. Cam fânus ise, inci gibi parlayan bir yıldıza benzer ki, ne doğuya, ne de batıya ait olmayan mübarek bir ağacın yakıtından tutuşturulur. Onun yakıtı, kendisine ateş dokunmasa bile ışık verecek kabiliyettedir. (Nur Sûresi: 35)
4. Îman ve Kur'ân nûrundan dolayı Allah'a hamd olsun.

âlem-i semavat: gökler âlemi.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi
burç:
cihet: yön
cilve: tecelli, görüntü
envâr-ı azîme: azîm, büyük nurlar
Esma-yı Hüsna: Allah'ın adları, Allah'ın doksan dokuz güzel ismi.
fânus: içinde mum yakılan büyük fener, camlı mahfaza, abajur
hadsiz: sınırsız, sonsuz
hâli: tenha, boş, ıssız

﴿ نَعْبُدُ ﴾ Na'büdü Nüktesi

Bu manayı tenvir için, kendi başımdan geçmiş nurlu bir hâli ve hakikatli bir hayali söylüyorum. Şöyle ki:

Bir vakit [1] إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ 'deki nun-i mütekellim-i maalgayr düşündüm ve mütekellim-i vahde sıygasından [2] نَعْبُدُ sıygasına intikalin sebebini kalbim aradı. Birden, namazdaki cemaatin fazileti ve sırrı, o nun'dan inkişaf etti. Gördüm ki, namaz kıldığım o Bayezid Camiindeki cemaatle iştirakimi ve herbiri benim bir nevi şefaatçim hükmüne ve kıraatimde izhar ettiğim hükümlere ve davalara birer şahit ve birer müeyyid gördüm. Nakıs ubudiyetimi, o cemaatin büyük ve kesretli ibadatı içinde dergâh-ı İlâhiyeye takdime cesaret geldi. Birden, bir perde daha inkişaf etti. Yani, İstanbul'un bütün mescidleri ittisal peyda etti. O şehir, o Bayezid Camii hükmüne geçti. Birden, onların dualarına ve tasdiklerine manen bir nevi mazhariyet hissettim. Onda dahi, ru-yi zemin mescidinde, Kâbe-i Mükerreme etrafında dairevî saflar içinde kendimi gördüm. [3] اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ dedim, benim bu kadar şefaatçilerim var, benim namazda söylediğim herbir sözü aynen söylüyorlar, tasdik ediyorlar. Madem hayalen bu perde açıldı, Kâbe-i Mükerreme mihrap hükmüne geçti. Ben bu fırsattan istifade ederek, o safları işhad edip, tahiyyatta getirdiğim

cemaat: bir imama uyup namaz kılan Müslümanlar topluluğu
dairevî: daire şeklinde, daire gibi, değirmi, dairesel.
dava: iddia
dergâh-ı İlâhiye: Cenab-ı Hakkın dergâhı, kapısı, katı.
dua: Allah'a yalvarma, niyaz
fazilet: değer, meziyet, iman ve irfan itibariyle olan yüksek derece
hakikat: gerçek, esas
hayalen: hayalî bir şekilde
hükmüne: yerine, değerine
hüküm: karar, emir
ibadat: ibadetler
inkişaf: ortaya çıkma, keşfolunma; gelişme
intikal: geçme, yer değiştirme
istifade: faydalanma, yararlanma
işhat: şahit gösterme, tanık getirme
iştirak: katılma, ortak olma
ittisal: birbirine dokunma, yakınlık, temas
izhar: gösterme, açığa vurma
Kâbe-i Mükerreme: Büyük, yüce, ulu Kâbe, hürmet ve tazim edilen Kâbe.
kesretli: çokluğu olan, çok fazla.
kıraat: Kur'ân-ı Kerîm'in usûl ve kaidelerine göre okunması.
madem: ...den dolayı, böyle ise
manen: mana bakımından, manaca
mazhariyet: görünme ve tezahür yeri olma; nail olma, şereflenme
mescit: namaz kılınacak yer, cami, ibadet edilecek yer
mihrap: cami ve mescitlerde kıble yönünde bulunan ve imamın namaz kıldırırken durduğu çoğunlukla girintili bölüm
müeyyid: kuvvetlendiren, sağlamlaştıran
mütekellim-i vahde: birinci tekil şahıs
na'büdü: biz ibadet ederiz.
nakıs: noksan, eksik
nevî: çeşit, tür
nûn: Arap alfabesinin 25. harfidir. Arap dilinde fiillerin başına getirilerek fiili çoğul (biz...) yapar
nûn-i mütekellim-i maalgayr: konuşan kimseyi de içine alan ve fiil ifade eden 'nun'lu ifadeler, kelimeler
nurlu: ışıklı, parıltılı

1. Ancak sana kulluk eder, ancak Senden yardım dileriz. (Fâtiha Sûresi: 5.)
2. Sana kulluk ederiz.
3. Ezelden ebede her türlü hamd ve övgü, şükür ve minnet, Âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Fâtiha Sûresi: 2.)

nükte: ince manalı, ancak dikkatle anlaşılabilen mana veya söz
peydâ: meydana gelme, açığa çıkma
rûy-i zemin: yeryüzü.
saf: camide cemaatin oluşturduğu sıra
sır: gizli hakikat, bir şeyin dikkat ve tecrübe ile anlaşılan en ince yanı
sîga: kip, fiilin çekiminden meydana gelen
şefaat: birinden başkasının kusurlarının veya suçunun bağışlanmasını dileme
tahiyyat: namazın son oturuşlarında okunan et-tehiyyatü duası.
takdim: arz etme, sunma
tasdik: doğruluğunu kabul etme, doğrulama, gerçekliğini kabul etme
tenvir: nurlandırma, aydınlatma, ışıklandırma
ubudiyet: kulluk

اَشْهَدُ اَنْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللّٰهِ [1]

olan imanın tercümanını mübarek Hacerü'l-Esvede tevdi edip emanet bırakıyorum derken, birden bir vaziyet daha açıldı. Gördüm ki, dahil olduğum cemaat üç daireye ayrıldı.

BİRİNCİ DAİRE: Ru-yi zeminde mü'minler ve muvahhidîndeki cemaat-i uzma.

İKİNCİ DAİRE: Baktım, umum mevcudat, bir salât-ı kübrada, bir tesbihat-ı uzmada, her taife kendine mahsus salâvat ve tesbihatla meşgul bir cemaat içindeyim. "Vezaif-i eşya" tabir edilen hidemat-ı meşhude, onların ubudiyetlerinin ünvanlarıdır. O hâlde اَللّٰهُ اَكْبَرُ [2] deyip hayretten başımı eğdim, nefsime baktım:

ÜÇÜNCÜ BİR DAİRE içinde, hayret-engiz, zahiren ve keyfiyeten küçük, hakikaten ve vazifeten ve kemiyeten büyük, bir küçük âlemi gördüm ki, zerrat-ı vücudiyemden tâ havass-ı zahiriyeme kadar, taife taife vazife-i ubudiyetle ve şükraniye ile meşgul bir cemaat gördüm. Bu dairede, kalbimdeki lâtife-i Rabbaniyem, اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ [3] o cemaat namına diyor. Nasıl, evvelki iki cemaatte de lisanım o iki cemaat-i uzmayı niyet ederek demişti.

Elhasıl, نَعْبُدُ [4] nun'u şu üç cemaate işaret ediyor. İşte bu hâlette iken, birden Kur'ân-ı Hakîmin tercümanı ve

1. Şehâdet ederim ki, Allah'tan başka hiçbir İlâh yoktur. Ve yine şehâdet ederim ki Muhammed, Allah'ın resûlüdür.
2. Allah birdir.
3. Ancak sana kulluk eder, ancak Senden yardım dileriz. (Fâtiha Sûresi: 5.)
4. Sana kulluk ederiz.

âlem: varlık tabakalarından her biri

cemaat: bir imama uyup namaz kılan Müslümanlar topluluğu

cemaat-i uzma: çok büyük cemaat, en büyük topluluk.

ebed: sonu olmayan gelecek zaman, sonsuzluk, daimîlik.

elhâsıl: hasılı, netice itibariyle, kısaca

ezel: başlangıcı olmayan geçmiş zaman, öncesizlik

Hacerü'l-Esved: Kâbe'de bulunan meşhur siyah taş.

hakikaten: hakikat olarak, doğrusu, gerçekten

hâlet: hal, durum

hamd: Allah'a karşı şükran ve memnuniyetini onu överek bildirme

havass-ı zahiriye: duyu organları

hayretengiz: hayret veren, hayret verici, hayret içinde bırakıcı, şaşırtıcı.

hidemat-ı meşhude: görülen hizmetler.

kemiyeten: sayı itibariyle, sayıca

keyfiyeten: keyfiyet yönünden, nitelik ve özellik bakımından.

Kur'ân-ı Hakîm: her ayet ve suresinde sayısız hikmet ve faydalar bulunan Kur'ân.

lâtife-i Rabbanîye: İlâhî hakikatlerin hissedilmesine ve manevî zevklerin alınmasına yarayan his, duygu

mevcudat: mevcutlar, var olan her şey, mahluklar

minnet: bir iyilik karşısında yük altında kalma, kendini manevî olarak borçlu hissetme

muvahhidîn: muvahhitler, tevhit edenler, Allah'ın varlığına ve birliğine inananlar.

mü'min: iman eden, inanan

mübarek: feyizli, bereketli, kutlu

nefs: kötü vasıfları kendisinde toplayan hayırlı işlerden alıkoyan güç

Rab: besleyen, yetiştiren, verdiği nimetlerle mahlûkatı ıslah ve terbiye eden Allah

rûy-i zemin: yeryüzü.

salât-ı kübra: en büyük namaz.

salâvat: Hz Muhammed'e rahmet ve esenlik dileme, salât ve selam etme; 'Allahümme salli ala seyyidina muhammedin ve ala âli seyyidina muhammed' deme

şahadet: şahit olma, şahitlik, tanıklık

şükür: Allah'ın nimetlerine karşı memnunluk gösterme, gerek dil ile gerekse hal ile Allah'ı hamd etme

taife: takım, güruh

tesbihat: tesbihler, Cenab-ı Hakkın bütün noksan sıfatlardan uzak ve bütün kemal sıfatlara sahip olduğunu ifade eden sözler.

tesbihat-ı uzma: en büyük tesbihat.

tevdi: emanet etme

ubudiyet: kulluk

vazife-i şükraniye: şükür vazifesi, şükür ile ilgili vazife.

vazife-i ubudiyet: kulluk vazifesi.

vazifeten: vazife olarak, vazife ile.

vezaif-i eşya: eşyanın vazifeleri, görevleri

zahiren: görünüşte

zerrat-ı vücudiye: vücuda ait zerreler, atomlar

mübelliği olan Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmın, Medine-i Münevvere denilen manevî minberinde, şahsiyet-i maneviyesi haşmetiyle temessül ederek, [1] يَآ اَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمْ hitabını, manen herkes gibi ben de işitip, o üç cemaatte herkes benim gibi اِيَّاكَ نَعْبُدُ ile mukabele ediyor tahayyül ettim. [2] اِذَا ثَبَتَ الشَّيْءُ ثَبَتَ بِلَوَازِمِهٖ kaidesince, şöyle bir hakikat fikre göründü ki:

Madem bütün âlemlerin Rabbi, insanları muhatap ittihaz edip umum mevcudatla konuşur; ve şu Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, o hitab-ı izzeti, nev-i beşere, belki umum zîruha ve zîşuura tebliğ ediyor. Elbette mazi ve müstakbel, zaman-ı hazır hükmüne geçti; bütün nev-i beşer bir mecliste, safları muhtelif bir cemaat şeklinde olarak, o hitap, o suretle onlara ediliyor. O vakit, herbir âyât-ı Kur'ânîye, gayet haşmetli ve vüs'atli bir makamdan, gayet kesretli ve muhtelif ve ehemmiyetli muhatabından, nihayetsiz azamet ve celâl sahibi Mütekellim-i Ezelîden ve makam-ı mahbubiyet-i uzma sahibi tercüman-ı âlişanından aldığı bir kuvvet-i ulviyet, cezalet ve belâgat içinde, parlak, hem pek parlak bir nur-i i'cazı içinde gördüm. O vakit, değil umum Kur'ân, ya bir sure, yahut bir ayet, belki herbir kelimesi birer mucize hükmüne geçti [3] اَلْحَمْدُلِلّٰهِ عَلٰى نُوْرِ الْاِيْمَانِ وَالْقُرْاٰنِ dedim; o ayn-ı hakikat olan hayalden, "نَعْبُدُ" *nun*'una girdiğim gibi

âlem: varlık tabakalarından her biri
aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua
ayat-ı Kur'âniye: Kur'ân'ın ayetleri.
ayn-ı hakikat: hakikatın aslı, gerçeğin tâ kendisi.
azamet: büyüklük
belâgat: söz ve yazıda sanatlı ve tesirli ifade; bir şeyde saklı bulunan derin anlam
celâl: sonsuz büyüklük, haşmet, ululuk, yücelik
cezalet: ahenkli, akıcı ve güzel ifade
ehemmiyetli: önemli
gayet: son derece
hakikat: gerçek, esas
haşmet: ihtişam, heybet, büyüklük
hitab-ı izzet: izzetli ve şerefli hitap
hitap: söz söyleme, topluluğa veya birisine karşı konuşma
hükmüne: yerine, değerine
ittihaz: edinme, kabul etme
kaide: kural, esas, düstur
kesretli: çokluğu olan, çok fazla.
kuvvet-i ulviyet: ulvî, yüce İlahî kuvvet
madem: ...den dolayı, böyle ise
makam: yer, mevki
makam-ı mahbubiyet-i uzma: büyük, muazzam sevgi makamı.
manen: mana bakımından, manaca
manevî: manaya ait, maddî olmayan
mazi: geçmiş zaman
Medine-i Münevvere: Nurlu Medine şehri.
mevcudat: mevcutlar, var olan her şey, mahluklar
minber: camide hatibin hutbe okuduğu merdivenli kürsü.
mu'cize: benzerini yapmaktan insanların aciz kaldığı şey
muhâtab: kendisine hitap olunan, söz söylenilen kimse
muhtelif: türlü türlü, çeşitli
mukabele: karşılıklı okuma
mübelliğ: tebliğ eden, haber veren, bildiren
müstakbel: gelecek zaman
Mütekellim-i Ezelî: ezelden beri konuşma sıfatına sahip olan Allah.
na'büdü: biz ibadet ederiz.
nev'i beşer: insanoğlu, insanlar
nihayetsiz: sonsuz, sınırsız

1. Ey insanlar! Rabbinize ibâdet ediniz. (Bakara Sûresi: 21.)
2. Birşey sabit olunca, levâzımatıyla sabit olur.
3. İman ve Kur'ân nûrundan dolayı Allah'a hamd olsun.

nur-i i'caz: mu'cizelik nuru, aydınlığı.
Rab: besleyen, yetiştiren, verdiği nimetlerle mahlûkatı ıslah ve terbiye eden Allah
Resul-i Ekrem: çok cömert, kerîm olan peygamber, Hz. Muhammed (a.s.m.).
saf: dizi, sıra
suret: biçim, şekil, tarz
şahsiyet-i maneviye: manevî olarak bir yerde bulunma, hüküm sürme.
tahayyül: hayale getirme, hayalinde canlandırma
tebliğ: ulaştırmak, bildirmek
temessül: bir şekil ve surete girme, cisimlenme
tercüman-ı âlîşan: şanlı tercüman, şan sahibi tercüman.
umum: bütün
vüs'at: genişlik
zaman-ı hâzır: şimdiki zaman.
zîruh: ruh sahibi, ruhlu, canlı, hayattar.
zîşuur: şuurlu, şuur sahibi.

çıktım ve anladım ki, Kur'ân'ın değil ayetleri, kelimeleri, belki *nun*'u نَعْبُدُ gibi bazı hurufları dahi mühim hakikatlerin nurlu anahtarlarıdır.

Kalb ve hayal, o *nun*-i نَعْبُدُ 'den çıktıktan sonra, akıl karşılarına çıktı, dedi: "Ben de hisse isterim. Sizin gibi uçamam. Ayaklarım delildir, hüccettir. Ayn-ı نَعْبُدُ ve نَسْتَعِينُ[1] 'de, Mabud ve Müstean olan Hâlıka giden yolu göstermek lâzımdır ki, sizinle gelebileyim."

O vakit kalbe şöyle geldi ki: De o mütehayyir akla: *Bak, kâinattaki bütün mevcudata: Zîhayat olsun, camid olsun, kemal-i itaat ve intizamla vazife suretinde ubudiyetleri var. Bir kısmı, şuursuz, hissiz oldukları hâlde, gayet şuurkârâne, intizamperverâne ve ubudiyetkârâne vazife görüyorlar. Demek bir Mabud-i Bilhak ve bir Âmir-i Mutlak vardır ki, bunları ibadete sevk edip istihdam ediyor.*

Hem bak, bütün mevcudata, hususan zîhayat olanlara: Herbirinin gayet kesretli ve gayet mütenevvi ihtiyacatı var ve vücut ve bekasına lâzım pek kesretli, muhtelif matlupları var; en küçüğüne elleri ulaşmaz, kudretleri yetişmez. Halbuki o hadsiz matlapları, ummadığı yerden, vakt-i münasipte, muntazaman onların ellerine veriliyor ve bilmüşahede görünüyor.

---

1. Yardım ederiz.

Amir-i Mutlak: mutlak âmir ve emir sahibi olan Allah.
ayet: Kur'an'ın her bir cümlesi
Bakara: Kur'ân-ı Kerîm'in 2. suresi. Medine-i Münevvere'de nazil olmuştur. 286 ayettir.
beka: bakîlik, ebedîlik, sonsuzluk
bilmüşahede: görerek, bizzat şahit olarak
camit: ruhsuz, cansız madde
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan
Fatiha: Kur'ân-ı Kerim'in birinci suresi
gayet: son derece
hadsiz: sınırsız, sonsuz
hakikat: gerçek, esas
Hâlık: yoktan yaratan, her şeyi yoktan var eden, yaratıcı; Allah.
hamd: Allah'a karşı şükran ve memnuniyetini onu överek bildirme
hisse: pay, nasip
hususan: bilhassa, özellikle
hüccet: delil
ihtiyacat: ihtiyaçlar, lüzumlu olan şeyler.
iman: inanç, itikat
intizam: düzenlilik, düzgünlük
intizamperverâne: düzen ve tertip sevenlere yakışır şekilde.
istihdam: bir hizmette kullanma, çalıştırma
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler
kemal-i itaat: itaatin kusursuzluğu, tam ve mükemmel itaat.
kesretli: çokluğu olan, çok fazla.
kudret: güç, kuvvet, iktidar
levazımat: lüzumlu maddeler, ihtiyaç maddeleri
mabud-ı bilhak: asıl ibadet edilecek, hakkıyla ibadete lâyık olan Allah.
Mabut: kendisine ibadet edilen, tapınılan, kulluk edilen Allah
matlap: arzu, istek
matlup: talep edilen, istenilen şey
mevcudat: mevcutlar, var olan her şey, mahluklar
muhtelif: türlü türlü, çeşitli
muntazaman: düzgün, düzenli ve devamlı olarak
mühim: önemli, ehemmiyetli
Müstean: kendisinden yardım istenen Allah
mütehayyir: hayrete düşen, şaşıran
mütenevvi: çeşit çeşit
nur: aydınlık, parıltı, ışık
nurlu: ışıklı, parıltılı
Rabb: besleyen, yetiştiren, verdiği nimetlerle mahlûkatı ıslah ve terbiye eden Allah
sabit: durağan, değişmeyen; ispatlanmış
sevk: yöneltme
Sure: Kur'ân-ı Kerîm'in ayrıldığı 114 bölümden her biri.
suret: biçim, şekil, tarz
şuurkârâne: şuurluca, şuurlu bir şekilde.
şuursuz: idraksiz, bilgisiz
ubudiyet: kulluk
ubudiyetkârâne: kul olana yakışır şekilde, kulluğa yakışır tarzda.
vakt-i münasip: uygun zaman.
vazife: görev
vücut: varlık
zîhayat: hayat sahibi.

İşte, şu mevcudatın bu hadsiz fakr ve ihtiyacatı ve bu fevkalâde ianat-ı gaybiye ve imdadat-ı Rahmaniye bilbedahe gösterir ki, bir Ganiyy-i Mutlak ve Kerîm-i Mutlak ve Kadîr-i Mutlak olan bir hâmî ve râzıkları vardır ki, herşey ve her zîhayat Ondan istiane eder, medet bekliyor, manen إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ [1] *der.*

O vakit akıl,"Âmmenna ve saddakna" dedi.

Said Nursi

* * *

RİSALE-İ NUR NEDİR? VE HAKİKATLER MÜVACEHESİNDE RİSALE-İ NUR VE TERCÜMANI NE MAHİYETTEDİR? DİYE

Bir Takriznamedir

Her asır başında hadisçe geleceği tebşir edilen dinin yüksek hadimleri, emr-i dinde müptedi değil, müttebidirler. Yani, kendilerinden ve yeniden birşey ihdas etmezler, yeni ahkam getirmezler. Esasat ve ahkam-ı diniyeye ve sünen-i Muhammediyeye (a.s.m.) harfiyen ittiba yoluyla dini takvim ve tahkim ve dinin hakikat ve asliyetini izhar ve ona kanştırılmak istenilen ebatılı ref ve iptal ve dine vaki tecavüzleri red ve imha ve evamir-i Rabbaniyeyi ikame ve ahkam-ı İlahiyenin şerafet ve ulviyetini izhar ve ilan ederler. Ancak tavr-ı esasiyi bozmadan ve

1. Ancak Senden yardım dileriz. (Fatiha Suresi: 5.)

ahkâm: dinî hükümler, emirler
ahkâm-ı diniye: dine ait hükümler, dinle ilgili hükümler.
ahkâm-ı İlâhîye: İlâhî hükümler, Allah'ın hükümleri.
amenna ve saddakna: inandık ve doğruluğunu kabul ettik.
amenna: inandık, diyecek yok, tasdik ederiz.
asliyet: özgünlük, hususîlik, orijinallik.
asr: yüzyıl
bilbedahe: açıktan, aşikâr olarak.
ebatıl: boş, faydasız, esassız sözler, inançlar
emr-i din: din emri, dinin emri, din işi.
esâsât: esaslar, kökler, temeller.
evamir-i Rabbâniye: Allah'ın terbiye ve idare kanunları
fakr: fakirlik, yoksulluk, muhtaçlık
fevkalâde: olağanüstü
Gani-i Mutlak: sonsuz ve sınırsız zenginlik sahibi ve hiç bir şeye ihtiyacı olmayan Allah.
hâdim: hademe, hizmetçi
hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış
hadsiz: sınırsız, sonsuz
hakikat: gerçek, esas
hamî: himaye eden, koruyan, gözeten
harfiyen: harfi harfine, hiç bir değişiklik yapmadan, aynen.
ianat-ı gaybiye: görünmeyen âlemlerden yapılan yardımlar
ihdas: yeniden bir şey yapma, ortaya koyma
ihtiyacat: ihtiyaçlar, lüzumlu olan şeyler.
ikame: kaldırma, ayağa kaldırma, ayakta durdurma
imdâdât-ı Rahmaniye: Cenab-ı Hakk'ınmahlukatın yardımına koşması ve rızıklarını onlara yetiştirmesi
imha: ortadan kaldırma, mahvetme
iptal: boş, hükümsüz bırakma
istiane: yardım isteme, yardım dileme.
ittiba: tabi olma, uyma, itaat etme
izhar: gösterme, açığa vurma
Kadîr-i Mutlak: hiç bir kayıt ve şarta tâbi olmaksızın her şeye gücü yeten sonsuz kudret sahibi, Allah.
Kerîm-i Mutlak: yarattıklarına karşılık beklemeden mutlak olarak bağışta bulunan, kullarına nimetler ihsan eden, günahları örten, günah işleyen affeden, Allah.
medet: inayet, yardım, imdat
mevcudat: mevcutlar, var olan her şey, mahluklar
müptedi: itikatta ehl-i sünnet yolundan ayrılan bid'at yolunu tutan kimse
müttebi: ittibâ eden, tâbi olan, uyan.
râzık: rızık veren, rızıklandıran Allah
ref: kaldırma, giderme
saddakna: inanıyor ve tasdik ediyoruz.
sünen-i Muhammediye: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) sünneti, ahlâk ve yaşayışı.
şerafet: şereflilik, şerefli olma
tahkim: kuvvetlendirme, sağlamlaştırma, muhkem hale getirme.
takvim: en güzel biçimine koyma, düzeltme, kıvamına koyma
tavr-ı esasî: gerçek tavır, asıl tavır.
tebşir: müjde verme, müjdeleme.
tecavüz: saldırma
ulviyet: ulvilik, yücelik, yükseklik
vâki: vuku bulan, olan, meydana gelen
zîhayat: hayat sahibi.

ruh-i asliyi rencide etmeden, yeni izah tarzlanyla, zamanın fehmine uygun yeni ikna usulleriyle ve yeni tevcihat ve tafsilat ile ifa-i vazife ederler.

Bu memurin-i Rabbaniye, fiiliyatlarıyla ve amelleriyle de memuriyetlerinin musaddıkı olurlar. Salabet-i imaniyelerinin ve ihlaslarının ayinedarlığını bizzat ifa ederler. Mertebe-i imanlarını fiilen izhar ederler. Ve ahlak-ı Muhammediyenin (a.s.m.) tam amili ve mişvar-ı Ahmediyenin (a.s.m.) ve hilye-i Nebeviyenin hakikî labisi olduklarını gösterirler. Hulasa, amel ve ahlak bakımından ve sünnet-i Nebeviyeye ittiba ve temessük cihetinden ümmet-i Muhammede tam bir hüsn-i misal olurlar ve numune-i iktida teşkil ederler. Bunların, Kitabullahın tefsiri ve ahkam-ı diniyenin izahı ve zamanın fehmine ve mertebe-i ilmine göre tarz-ı tevcihi sadedinde yazdıkları eserler, kendi tilka-i nefislerinin ve kariha-i ulviyelerinin mahsülü değildir, kendi zeka ve irfanlarının neticesi değildir. Bunlar, doğrudan doğruya menbaı vahiy olan Zat-ı Pak-i Risaletin manevi ilham ve telkinatıdır. *Celcelutiye* ve *Mesnevi-i Şerif* ve *Fütuhul-Gayb* ve emsali asar hep bu nevidendir. Bu asar-ı kudsiyeye o zevat-ı alişan ancak tercüman hükmündedirler. Bu zevat-ı mukaddesenin, o asar-ı bergüzidenin tanziminde ve tarz-ı beyanında, bir hisseleri vardır; yani bu zevat-ı kudsiye, o mananın mazharı, miratı ve makesi hükmündedirler.

Risale-i Nur ve tercümanına gelince: Bu eser-i alişanda şimdiye kadar emsaline rastlanmamış bir feyz-i ulvi ve bir kemal-i namütenahi mevcut olduğundan ve hiçbir

ahkâm-ı diniye: dine ait hükümler, dinle ilgili hükümler.
ahlâk-ı Muhammediye: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) ahlâkı.
amel: iş, uygulama, yapma
amil: yapan, işleyen; yapan, yapıcı
asar: eserler
asar-ı bergüzide: yüksek değerdeki eserler, değeri yüksek olan eserler.
asar-ı kudsiye: kudsî eserler, yüce belirtiler, izler.
âyinedar: ayna tutan
eser-i âlişan: şanı büyük olanın eseri.
fehm: anlayış
feyz-i ulvî: yüksek feyiz, yüce feyiz.
fiilen: fiille, davranış ve hareketle
fiiliyat: fiil olarak gerçekleştirilen şeyler, yapılanlar
Fütuhü'l-Gayb: Abdülkadir-i Geylânî Hazretlerinin bir eseri.
hilye-i Nebeviye: Resulullahın yüzü ve görünüşü.
hüsn-i misal: güzel örnek
ifa: bir işi yapma, yerine getirme
ifâ-yı vazife: görevini yerine getirme, vazifeyi yapma.
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma
ilham: belli bilgi vasıtalarına başvurmadan Allah tarafından insanın kalbine veya zihnine indirilen mana
irfan: bilme, biliş, anlayış, vukuf
ittiba: tabi olma, uyma, itaat etme
izhar: gösterme, açığa vurma
kariha-i ulviye: üstün fikir kabiliyeti.
kemal-i namütenahi: sonsuz mükemmellik.
Kitabullah: Allah'ın kitabı, Kur'ân-ı Kerîm.
lâbis: giyen, giymiş, giyinmiş.
ma'kes: ayna.
mazhar: bir şeyin çıktığı yer, zuhur ettiği, göründüğü yer
memurin-i Rabbaniye: her şeyi terbiye eden, nimetlendiren, Rab olan Allah'ın memurları.
menba-ı vahiy: vahiy kaynağı
mertebe-i ilim: ilim derecesi, bilgi mertebesi
mertebe-i iman: iman derecesi, mertebesi
Mesnevî-i Şerif: Mevlâna'nın her beyti kendi aralarında kafiyeli olan, içinde dinî ve ahlâkî nasihatler bulunan Farsça eseri.
mir'at: ayine, ayna
mişvâr-ı Ahmediye: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) hareketi, tavrı; Resulullahın tarzı, gidişatı.
musaddık: tasdik eden, gerçekliğini doğrulayan
nümune-i iktida: örnek alınıp uyulacak tarzdaki nümune, uyulacak, tâbi olunacak örnek.
ruh-i aslî: bir şeyin esas olan özü.
salâbet-i imaniye: imanın kazandırdığı ve gerektirdiği sağlamlık, cesaret, şecaat.
sünnet-i Nebeviye: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait sünnet.
tafsilât: tafsiller, açıklamalar, izahlar
tanzim: düzenleme, tertipleme
tarz-ı beyan: açıklama ve söyleme şekli.
tarz-ı tevcih: yorumlama tarzı, yorumlama şekli
telkînât: telkinler, fikir aşılamalar
temessük: yapışma, sarılma, sıkıca tutunma
teşkil: oluşturma, şekillendirme
tevcihat: mana vermeler, yorumlamalar
tilka-i nefs: nefis tarafı, nefis cihet.
ümmet-i Muhammed: Hz. Muhammed'in ümmeti; Hz. Muhammed'e (a.s.m.) bağlı olan ve yolundan gidenler.
zat-ı pak-i risalet: peygamberliğin pak ve temiz zatı.
zevat-ı âlişan: şanı yüce kimseler, şanlı kimseler.
zevât-ı kudsiye: kusursuz, günahsız yüce zatlar
zevat-ı mukaddese: mukaddes zatlar, mübarek, temiz kimseler.

eserin nail olmadığı bir şekilde meşale-i İlahiye ve şems-i hidayet ve neyyir-i saadet olan Hazret-i Kur'ânın füyuzatına varis olduğu meşhud olduğundan, onun esası nur-i mahz-ı Kur'ân olduğu ve evliyaullahın asarından ziyade feyz-i envar-ı Muhammediyi (a.s.m.) hamil bulunduğu ve Zat-ı Pak-i Risaletin ondaki hisse ve alakası ve tasarruf-i kudsisi evliyaullahın asarından ziyade olduğu ve onun mazharı ve tercümanı olan manevi zatın mazhariyeti ve kemalatı ise o nisbette ali ve emsalsiz olduğu güneş gibi aşikar bir hakikattir.

Evet, o zat daha hal-i sabavette iken ve hiç tahsil yapmadan, zevahiri kurtarmak üzere üç aylık bir tahsil müddeti içinde ulum-i evvelin ve ahirine ve ledünniyat ve hakaik-ı eşyaya ve esrar-ı kainata ve hikmet-i İlahiyeye varis kılınmıştır ki, şimdiye kadar böyle mazhariyet-i ulyaya kimse nail olmamıştır. Bu harika-i ilmiyenin eşi asla mesbuk değildir. Hiç şüphe edilemez ki, tercüman-ı Nur, bu haliyle baştan başa iffet-i mücesseme ve şecaat-i harika ve istiğna-i mutlak teşkil eden harikulade metanet-i ahlakiyesi ile bizzat bir mucize-i fıtrattır ve tecessüm etmiş bir inayettir ve bir mevhibe-i mutlakadır.

O zat-ı zihavarık, daha hadd-i büluğa ermeden bir allame-i biadil halinde bütün cihan-ı ilme meydan okumuş, münazara ettiği erbab-ı ulumu ilzam ve iskat etmiş, her nerede olursa olsun vaki olan bütün suallere mutlak bir isabetle ve asla tereddüt etmeden cevap vermiş, on dört yaşından itibaren üstadlık payesini taşımış ve mütemadiyen etrafına feyz-i ilim ve nur-i hikmet saçmış, izahlarındaki

allâme-i bîadîl: benzeri ve dengi olmayan allame, büyük alim
asar: eserler
aşikâr: açık, belli, meydanda.
cihan-ı ilim: ilim dünyası.
erbâb-ı ulûm: ilim sahipleri, ilim adamları, ilimle uğraşanlar.
esrar-ı kâinat: kâinatın sırları.
evliyaullah: Allah'ın velî kulları, Allah dostları, Allah'ın salih kulları.
feyz-i envar-ı Muhammedî: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) nurlarının feyzi.
feyz-i ilim: ilim feyzi, ilmin sağladığı feyz.
füyuzat: feyizler, manevî bolluk ve bereketler, inayetler.
hadd-i bulûğ: bulûğa erme yaşı, ergenlik çağı.
hakaik-ı eşya: nesnelerin, şeylerin perde arkasındaki hakikatleri.
hâl-i sabavet: çocukluk hâli, çocukluk durumu, çocukluk zamanı.
hâmil: yüklü, yüklenmiş
hârika-i ilmiye: ilime ait olan şaşılacak şey.
harikulâde: olağanüstü
hikmet-i İlâhiye: Allah'ın hikmeti, mahlûkatın yaratılışında Allah'ın gayeleri.
iffet-i mücesseme: her şeyiyle ve her hâliyle günahlardan ve haramlardan son derece sakınan Hz. Peygamberin bir sıfâtı.
ilzam: susturma, cevap veremez hâle getirme
inayet: yardım, ihsan, lütuf
iskât: susturma, düşürme, tartışmada cevap veremeyecek hale getirme
istiğna-yı mutlak: sınırsız zenginlik, hiç bir şeye muhtaç olmayış. hiç bir kayıt ve şarta bağlı olmasızın muhtac olmayış.
kemalât: kemaller, olgunluklar, mükemmellikler
ledünniyât: İlâhî bilgiler, İlâhî sırlar
mazhar: bir şeyin çıktığı göründüğü yer; nail olma, şereflenme
mazhariyet: görünme ve tezahür yeri olma; nail olma, şereflenme
mazhariyet-i ulya: yüce, yüksek ve ulvî mazhariyet.
mesbuk: geçmiş, ondan evvel olmuş
meş'ale-i İlâhîye: İlâhî meş'ale, İlâhî ışık, nur.
meşhut: gözle görülen, müşahede olunan
metanet-i ahlâkıye: ahlâkî dayanıklılık.
mevhibe-i mutlaka: mutlak Allah vergisi.
mu'cize-i fıtrat: yaratılış mu'cizesi.
nail: kavuşan, ulaşan, eren
neyyir-i saadet: saadet ışığı, mutluluk güneşi.
nur-i hikmet: hikmetin nuru, aydınlığı.
nur-i mahz-ı Kur'ân: Kur'ân'ın esas mahiyetindeki, özündeki nur; Kur'ân nurunun tâ kendisi.
paye: rütbe, derece, mertebe
şecaat-i harika: hayret ve hayranlık uyandıran yiğitlik, harika kahramanlık.
şems-i hidayet: hidayet güneşi; Hz. Muhammed (a.s.m.).
tasarruf-ı kudsî: kudsî tasarruf; Allah'ın tasarruf ve icraatı, Allah'ın idaresi.
tecessüm: cisimleşme, cisim haline gelme
tercüman-ı Nur: Risale-i Nur tercümanı.
tereddüt: kararsızlık, şüphede kalma
ulûm-i evvelîn ve âhirin: önceki ilimler ve sonradan ortaya çıkmış ilimler
üstat: bir ilim ve sanatta üstün olan kimse, öğretmen
vâki: vuku bulan, olan, meydana gelen
vâris: mirasçı
zat: kişi, şahıs
Zat-ı Pak-i risalet: peygamberliğin pak ve temiz zatı.
zat-ı zihavarik: harikalar sahibi zat.
zevahir:
ziyade: çok, fazla

incelik ve derinlik ve beyanlarındaki ulviyet ve metanet ve teveccühlerindeki derin feraset ve basiret ve nur-i hikmet, erbab-ı irfanı şaşırtmış ve hakkıyla "Bediüzzaman" ünvan-ı celilini bahşettirmiştir. Mezaya-i aliye ve fezail-i ilmiyesiyle de din-i Muhammedinin neşrinde ve ispatında bir kemal-i tam halinde runüma olmuş olan böyle bir zat, elbette Seyyidü'l-Enbiya Hazretlerinin en yüksek iltifatına mazhar ve en ali himaye ve himmetine naildir. Ve şüphesiz o Nebi-i Akdesin (a.s.m.) emir ve fermanıyla yürüyen ve tasarrufuyla hareket eden ve onun envar ve hakaikına varis ve makes bir zat-ı kerimü's-sıfattır.

Envar-ı Muhammediyeyi ve maarif-i Ahmediyeyi ve füyüzat-ı şem-i İlahiyi en müşaşaa bir şekilde parlatması ve Kur'ânî ve hadisi olan işarat-ı riyaziyenin kendisinde müntehi olması ve hitabat-ı Nebeviyeyi ifade eden ayat-ı celilenin riyazi beyanlarının kendi üzerinde toplanması delaletleriyle o zat hizmet-i imaniye noktasında risaletin bir mirat-ı mücellası ve şecere-i risaletin bir son meyve-i münevveri ve lisan-ı risaletin irsiyet noktasında en son dehan-ı hakikati ve şem-i İlahinin hizmet-i imaniye cihetinde bir son hamil-i zisaadeti olduğuna şüphe yoktur.

Üçüncü medrese-i Yusufiyenin
Elhüccetüz-Zehra ve Zühretü'n-Nur olan
tek dersini dinleyen Nur Şakirtleri namına.

Ahmed Feyzi, Ahmed Nazif, Salahaddin, Sungur, Zübeyir, Ceylan, Tabancalı

* * *

ayat-ı celile: yüce ve büyük ayetler, deliller.
bahş: bağış, ihsan, verme
basiret: dikkat, tedbir, teyakkuz, ihtiyatlı hareket.
beyan: anlatma, açıklama
cihet: yön
dehan-ı hakikat: hakikat ağzı.
delâlet: delil olma, gösterme; alamet, işaret
din-i Muhammedî: İslâm dini.
emir: buyruk
envar: nurlar, aydınlıklar, ışıklar
envar-ı Muhammediye: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait nurlar, getirdiği dinin yaydığı ışıklar.
erbâb-ı irfan: irfan sahipleri, ilim ve anlayış sahipleri
ferâset: anlayış, çabuk seziş, kavrayış
ferman: emir, buyruk
fezail-i ilmiye: ilmin faziletleri, ilmî, ilme ait faziletler.
füyuzat-ı şem-i İlâhî: İlâhî ışığın feyizleri
hadisî: hâdise ait, hâdise uygun
hakaik: hakikatler, doğrular, gerçekler.
hâmil-i zîsaadet: mutluluk sahibi.
himaye: koruma, muhafaza etme
himmet: manevî yardım, ihsan, lütuf
hitabat-ı Nebeviye: Hz. Peygambere ait hitaplar.
hizmet-i imaniye: iman ve Kur'an hakikatlerinin ikna edici ve ilmî delillerle anlaşılmasına hizmet etme
iltifat: güzel sözler söyleyerek birini samimî olarak okşama
irsiyet: soyaçekim
işarat-ı riyaziye: matematiksel işaretler, belirtiler
kemal-i tam: tam, kemal, olgunluk, mükemmellik
Kur'ânî: Kur'an'a ait, Kur'an'dan gelen
lisan-ı risalet: risalet dili, peygamberlik dili.
ma'kes: ayna.
maarif-i Ahmediye: Hz. Muhammed'in (a.s.m.) eğitim ve öğretimi, terbiyesi.
mazhar: nail olma, şereflenme
medrese-i Yusufiye: Yusuf'un medresesi, Hz. Yusuf'un (a.s.) iftira, haksızlık ve zulüm ile hapiste kalmasından kinaye olarak, iman ve Kur'ân'a hizmetinden dolayı tevkif edilenlerin hapsedildiği yer manasında, hapishane.
metanet: metin olma, dayanıklılık; gayret
meyve-i münevver: nurlu meyve, nurlanmış meyve.
mezâyâ-yı âliye: yüce meziyetler, yüksek meziyetler.
mir'at-ı mücellâ: cilâlanmış, parlak ayna.
müntehi: nihayet bulmuş, sona ermiş
müşaşa: parlak, şaşaalı, debdebeli
nail: kavuşan, ulaşan, eren
nam: ad
Nebi-i Akdes: en kutsî peygamber.
neşr: herkese duyurma, yayma, tamim
nur-i hikmet: hikmetin nuru, aydınlığı.
risalet: elçilik, resullük, peygamber olarak gönderilme
riyazî: hesapla, matematikle ilgili, riyaziyeye ait
rûnümâ: yüz gösteren, meydana çıkan
Seyyidü'l-Enbiya: peygamberlerin efendisi; Hz. Muhammed (a.s.m.).
şecere-i risalet: peygamberlik ağacı, peygamberlik silsilesi.
şem'i İlâhî: İlâhî mum
tasarruf: güzel idare etme
teveccüh: yönelme, yöneliş
ulviyet: ulvilik, yücelik, yükseklik
ünvan-ı celîl: büyük ünvan.
vâris: mirasçı
zat: kişi, şahıs
zat-ı kerîmü's-sıfat: sonsuz cömertlik sıfatlarına sahip olan Allah.

Benim hissemi haddimden yüz derece ziyade vermıeleriyle beraber, bu imza sahiplerinin hatırlarını kırmayı cesaret edemedim. Sükut ederek o medhi Risale-i Nur Şakirtlerinin şahs-ı manevisi nanıuıa kabul ettim.

Said Nursi

* * *

MÜELLİFİN VASİYETNAMESİ MÜNASEBETİYLE HALİL İBRAHİM'İN RİSALE-İ NUR HAKKINDA NUR ŞAKİRTLERİ NAMINA YAZDIĞI BİR FIKRASININ BİR PARÇASIDIR.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ [1]

Risale-i Nur bir ibrişimdir ki, kainat ve kainattaki mevcudatın tesbihatları onda dizilmiştir.

Risalei'n-Nur ahize ve nakile ile mücehhez bir radyo-i Kur'ânîyedir ki, onun tel ve lambaları, ayna, tel ve bataryaları hükmündeki satırları, kelimeleri, harfleri öyle intizamkarane ve icazdarane bast edilmiştir ki, yarın her ilim ve fen adamları ve her meşrep ve meslek sahipleri, ilim ve iktidarları miktarında alem-i gayb ve alem-i şahadetten ve ruhaniyat aleminden ve kainattaki cereyan eden her hâdisattan haberdar olabilir.

Risalei'n-Nur menşur-i Kur'ân'dır.

Risalei'n-Nur mü minlere; Kur'ân dan hedaya-yı hidayet, kevneyn-i saadet, mazhar-ı şefaat ve feyz-i Rahmandır.

1. Her türlü kusur ve noksandan münezzeh olan Allah'ın adıyla.

ahize: alıcı, nakledici alet; elektrik enerjisini mekanik enerjiye dönüştüren alet.
âlem-i gayp: gayp âlemi, görünmeyen, fakat varlığı kesin olan ve mahiyeti allah tarafından bilinen başka dünyalar.
âlem-i şahadet: gözle gördüğümüz, şahit olduğumuz âlem, kâinat.
bast: yayma, yayılma, açma, serme, döşeme
cereyan: akış, akıntı
fen: tecrübî, ispatla meydana gelmiş ilimlere verilen genel ad
feyz-i Rahman: Cenab-ı Hakk'ın rahmetiyle gelen feyiz ve bolluk
fıkra: kısım, bölüm
haberdar: haberli, bilgili
hâdisat: hâdiseler, olaylar
hedaya-yı hidayet: hidayet verici hediyeler.
hisse: pay, nasip
hükmünde: değerinde, yerinde
ibrişim: bükülmüş ipek ipliği, ipek
icazdarane: icazlı, hayrette bırakacak şekilde.
iktidar: güç yetme, bir işi gerçekleştirmek için gereken kuvvet
ilim: bilgi, marifet
intizamkârane: düzenli ve sistemli bir şekilde
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler
kevneyn-i saadet: iki dünya saadeti, mutluluğu
mazhar-ı şefaat: şefaate erişmiş.
medih: övmek
meslek: gidiş, tutulan yol, sistem
meşrep: gidiş, hareket tarzı, tavır, tutum, meslek.
mevcudat: mevcutlar, var olan her şey, mahluklar
mü'min: iman eden, inanan
mücehhez: techiz edilmiş, cihazlandırılmış, donatılmış
müellif: eser telif eden, yazan
münasebet: vesile, -dan dolayı
nâkile: ileten, iletken.
nam: ad
radyo-i Kur'âniye: Kur'ân'ın radyosu; Kur'ân'ın sesi, Kur'ân'ın yayını, ilânatı.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
ruhaniyat: madde âleminden başka âlemler.
sükût: susma, sessiz kalma
şahs-ı manevî: manevî şahıs, belli bir kişi olmayıp bir cemaatten meydana gelen manevî şahıs
şakirt: talebe, öğrenci
tesbihat: tesbihler, Cenab-ı Hakkın bütün noksan sıfatlardan uzak ve bütün kemal sıfatlara sahip olduğunu ifade eden sözler.
vasiyetname: yazılı vasiyet, bir kimsenin vasiyetini yazmış olduğu kâğıt.
ziyade: çok, fazla

Risalei'n-Nur, kainata nevbaharın feyzini veren bir ab-ı hayat ve ayn-ı rahmet ve mahz-ı hakikat ve bir gülzar-ı gülistandır.

Risale-i Nur lütf-i Yezdan, kemal-i iman, tefsir-i Kur'ân ve bereket-i ihsandır.

Risale-i Nur, kafire hazan, münkire tufan; dalalete düşmandır.

Risale-i Nur bir kenz-i mahfi ve bir sandukça-i cevahir ve menba-ı envardır.

Risale-i Nur hakikat-i Kur'ân ve mirac-ı imandır.

Risale-i Nur sertac-ı evliya, sultanü l-eser ve zübdetü l-meani ve ataya-yı İlahi ve hedaya-yı Sübhanidir.

Risale-i Nur bir bahr-i hakaik ve bir sırr-ı dekaik ve kenzü l-maarif ve bahrü l-mekarimdir.

Risale-i Nur hastalara şifahane-i hikmet ve ma-i zemzem, sağlara maişet-i hakikat ve rih-ı reyhan ve misk-i anberdir.

Risale-i Nur mev'id-i Ahmedi (a.s.m.) ve müeyyed-i Haydari (r.a.) ve teavün-i Gavsi (k.s.) ve tavsiye-i Gazali (k.s.) ve ihbar-ı Farukidir (k.s.).

Risale-i Nur şems-i Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyan'ın elvan-ı seb'ası, Risale-i Nur'un menşur-i hakikatinde tam tecelli ettiğinden, hem bir kitab-ı şeriat, hem bir kitab-ı dua, hem bir kitab-ı hikmet, hem bir kitab-ı ubudiyet,

âb-ı hayat: hayat suyu
atâyâ-i İlahî: Cenab-ı Hakk'ın bağış ve ihsanları
ayn-ı rahmet: rahmetin tâ kendisi.
bahr-i hakaik: apaçık hakikatler denizi, gerçekler denizi.
bahrülmekârim: kerem ve iyilikler deryası.
bereket-i ihsan: ihsanın, bağışın bereketi.
beşaret: müjde
dalâlet: iman ve İslamiyetten ayrılmak, azmak
elvan-ı seb'a: yedi renk.
feyiz: bolluk, bereket, ihsan, bağış
feyyaz-ı Rahmanî: bol ve bereketli rızık veren Cenab-ı Hak
gülzar-ı gülistan: gül bahçesinin nazlı gülleri
hadis: Hz. Muhammed'e (a.s.m.) ait söz, emir, fiil veya Hz. Peygamberin onayladığı başkasına ait söz, iş veya davranış
hakaik-ı Kur'ân: Kur'ân'ın hakikatleri, gerçekleri
hazan: güz, sonbahar, son yaz
hedaya-yı Sübhanî: her türlü kusur ve noksandan uzak ulan Allah'ın hediyeleri.
ihbar-ı Faruki: İmam-ı Rabbanî'nin verdiği haberler
kafir: Allah'ı ve İslamiyeti inkar eden, dinsiz
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler
kemal-i iman: imanın mükemmelliği ve sağlamlığı.
kenz-i mahfi: gizli hazine.
kenzü'l-maarif: bilgi hazinesi
kitab-ı dua: dua kitabı.
kitab-ı hikmet: hikmet kitabı, varlıkların yaratılış sebeplerini açıklayan kitap.
kitab-ı şeriat: şeriat kitabı, dinî kanunlar kitabı.
kitab-ı ubudiyet: kulluk kitabı, Allah'a nasıl ibadet edileceğini bildiren kitap.
lütf-i Yezdan: Allah'ın lütfu, ihsanı
mahz-ı hakikat: hakikatin ta kendisi
mâ-i zemzem: Zemzem suyu.
maişet-i hakikat: hakikat gıdası.
menba-ı envar: aydınlık kaynağı
menşur-ı hakikat:
mev'id-i Ahmedî:
mi'rac-ı iman:
misk-i amber: amber miski, hoş ve güzel koku
müjde-i Haydarî: Haydar'ın; Hz. Ali'nin müjdesi.
münkir: Allah'ın varlığını kabul ve tasdik etmeyen, imansız, dinsiz
rih-ı reyhan: hoş ve güzel kokulu rüzgâr.
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
sandukça-i cevher: mücevher kutusu.
sertâc-ı evliya: evliyanın baş tacı.
sırr-ı dekaik: ince sırlar
sultanü'l-eser: eserler sultanı.
şems-i Kur'an-ı Mu'cizü'l-Beyan: açıklamaları ile benzerini yapmaktan âciz bırakan Kur'an'ın güneşi
şifahane-i hikmet: hikmet şifahanesi.
tavsiye-i Gazalî: İmam-ı Gazalî'nin tavsiyesi.
teavün-i Gavsî: Gavs-ı Âzam'ın yardımı.
tecelli: belirme, bilinme, görünme
tefsir-i Kur'ân: Kur'ân tefsiri, Kur'ân'ın açıklaması.
tufan: çok şiddetli yağmur ve sel
zübdetü'l-meani: manaların özü

hem bir kitab-ı emir ve davet, hem bir kitab-ı zikir, hem bir kitab-ı fikir, hem bir kitab-ı hakikat, hem bir kitab-ı tasavvuf, hem bir kitab-ı mantık, hem bir kitab-ı ilm-i kelam, hem bir kitab-ı ilm-i ilahiyyat, hem bir kitab-ı teşvik-i sanat, hem bir kitab-ı belağat, hem bir kitab-ı isbat-ı vahdaniyet, muarızlarına bir kitab-ı ilzam ve iskattır.

Risale-i Nur eczaları, bir sema-yı maneviyenin güneşleri, ayları ve yıldızlarıdır. Nasıl ki zahiren, perde-i esbap olan güneşten, kamerden ve kevkeb-i münirden bütün kainat tenevvür ve tezeyyün ve bütün eşya neşvünema ve hayat buluyor. İşte Risale-i Nur'da Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyandan alıp saçtığı şualarla bütün aleme, hayat; ve ademe, kamil insan; ve kulube, neş'e-i iman; ve ukule, yakin bir itminan; ve efkara, inkişaf-ı iman, ve nüfusa, teslim-i rıza ve candır. O sema-yı maneviyeyi bazan ve zahiren bihasbilhikmet afaki bir bulut kütlesi kaplar. O celalli semadan öyle bir baran-ı feyz-i rahmet takattur eder ki, tohumlar, çekirdekler, habbeler o sıkıcı ve dar alemde gerçi muztarip olurlar, fakat ta o sıkılmaktan üzerlerindeki kışırları çatlar ve yırtılır; o anda bulutlar da ufuklara çekilip nöbetçi vaziyetinde beklemesi bir imtihan-ı Rabbani ve bir inkişaf-ı feyezani ve bir rahmet-i nuranidir ki, evvelceki bir habbe, bir çekirdek yeniden taze bir hayata iştiyakla ve neş'e-i inkişafla meyvedar koca bir ağaç suretini alır ve [1] يُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ sırrına mazhar olurlar.

afakî: dışa dönük
baran-ı feyz-i rahmet: Cenab-ı Hakk'ın rahmet feyzinin yağmuru
celâl: sonsuz büyüklük, haşmet, ululuk, yücelik
efkâr: düşünceler, fikirler, görüşler.
imtihan-ı Rabbanî: İlahî eğitici ve öğretici sınav
inkişaf-ı feyezanî: feyizli gelişme, ilerleme
inkişaf-ı iman: imanın artması.
iştiyak: aşırı isteme, çok fazla arzu etme
itminan: inanma, güvenme, gönül rahatlığı içinde tereddütsüz kabul etme
kâinat: evren; yaratılmış olan şeylerin tamamı, bütün âlemler
kâmil: olgun, noksansız, mükemmel
kevkeb-i münir: parlak yıldız.
kışır: kabuk, dış taraf
kitab-ı belagat: edebiyat kitabı.
kitab-ı emir: emir kitabı, emirleri içine alan kitap.
kitab-ı fikir: fikir kitabı, insanı düşünce ve tefekküre yönelten kitap.
kitab-ı hakikat: gerçekleri anlatan kıtap
kitab-ı ilm-i ilahiyyat: ilahiyat kitabı.
kitab-ı ilm-i kelam: kelam ilmine ait kitap
kitab-ı ilzam ve iskat: iddiayı ispat ederek karşısındakini susturma kitabı.
kitab-ı ispat-ı vahdaniyet: Allah'ın varlığını, birliğini ispat etme kitabı.
kitab-ı mantık: mantık kitabı
kitab-ı tasavvuf: tasavvuf kitabı
kitab-ı teşvik-i sanat: bilim ve sanatı teşvik eden kitap.
kitab-ı zikir: zikir kitabı.
kulûb: kalpler, gönüller.
Kur'ân-ı Mucizül Beyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an
mazhar: nail olma, şereflenme
meyvedar: meyveli, yemişli
muarız: muhalefet eden, karşı çıkan, muhalif.
muzdarip: ıztırap çeken, sıkıntılı olan
müstait: kabiliyetli; bir tarafa meyli olan
neşe-i iman: imanın verdiği neşe, sevinç
neşe-i inkişaf: gelişme ve keşfetme sevinci
neşvünemâ: yayılıp genişleme, büyüyüp gelişme

1. Allah onların günahlarını silip yerlerine iyilikler verir. (Furkan Suresi: 70.)

perde-i esbap: sebepler perdesi.
rahmet-i nuranî: nurlu rahmet.
sehap: bulut
sema: gökyüzü, gök
sema-yı maneviye: manevî gökler.
sır: gizli hakikat
suret: biçim, tarz, görünüş
şua: ışın, bir ışık kaynağından uzanan ışık telleri
takattur: damlama, damla damla akma.
tenevvür: nurlanma, parlama, aydınlanma
teslim-i cân: canın teslimi, ölme.
teslim-i rıza: kendi rızasıyla teslim olma.
tezeyyün: ziynetlenme, süslenme.
ukul: akıllar, zihinler, uslar.
yakîn: kesin bilme, şüpheden sıyrılarak son derece doğru ve kuvvetli bilme
zahiren: görünüşte

Evet, yirmi senedir devam eden şu mevsim-i şita, inşaallahu teala nihayet bulmuş ola. Dünyaya yeni ve feyizli bir fasl-ı nev bahar gele ve alemin yüzü nur ile güle.

Risale-i Nur Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyan'ın taht-ı tasarrufunda olduğundan, ona uzanan, ilişmek isteyen her el kırılır ve her dil kurur.

Umum Nur Şakirtleri namına

Halil İbrahim

Medresetü'z-Zehra'nın erkânları namına bizde iştirak ediyoruz.

Osman, Rüştü, Re'fet, Hüsrev,
Said, Hilmi, Muhammed,
Halil İbrahim, Mehmed Nuri

âlem: dünya, cihan; bütün yaratılmışlar
erkân: reisler, ileri gelenler.
fasl-ı nevbahar: ilkbahar faslı, ilk bahar.
feyiz: bolluk, bereket, ihsan, bağış
inşaallah u teala: 'Allah isterse, dilerse, Cenab-ı Hak izin verirse' anlamında dua
iştirak: katılma, ortak olma
Kur'ân-ı Mucizül Beyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an
Medresetüzzehra: Bediüzzaman'ın doğuda (Van) yapılmasını idarecilere teklif ettiği, fen ilimleriyle din ilimlerinin birlikte okutulmasını düşündüğü üniversitenin işlevini yerine getiren Risale-i Nur hizmeti.
mevsim-i şita: kış mevsimi, kış devresi, zamanı.
nam: ad
nihayet: son
nur: aydınlık, parıltı, ışık
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
şakirt: talebe, öğrenci
taht-ı tasarruf: idare altında.
umum: bütün

MEDİNE-İ MÜNEVVERE'DE BULUNAN VE NUR'UN HAKİKATİNİ TAM ANLAYAN VE İSLÂMİYETE HİZMET EDEN BİR ÂLİMİN MEKTUBUDUR.

Gönüller fatihi pek muhterem ve mükerrem Üstadımız Hazretleri,

Mübarek ellerinizden öper, bütün aziz ve sadakatli talebelerinizle beraber sıhhat ve selâmette daim olmanızı barigâh-ı Kibriyadan niyaz eylerim.

Müslümanlar için en büyük bir bayram diye ancak vasıflandırılabilen beraatiniz, bütün Nurcuları şad ve handan eylediği gibi, bendenizi de dünyalar kadar memnun ve mesrur eylemiştir. Nasıl memnun etmesin ki, sizin eserlerinizle birlikte beraatiniz demek, ruhun maddiyata, nurun zulmete, imanın küfre, hakkın bâtıla, tevhidin şirke ve irfanın cehle galip gelmesi demektir.

Yıllardan beri önüne sıradağlar gibi engeller, korkunç uçurumlar gibi mâniler konulan Nur çağlayanı, en sonunda mucizevî bir şekilde bütün sedleri yıkmış, mânileri aşmış, nur ile bütün zulmetleri tarümar eylemiştir.

"Mucizevî harikalarla doğan İlâhî tecellîlerin vasfında kalemler kırılır, fikirler gürülder, ilhamlar yanar, kül olur" derlerdi. Hakikaten bendeniz, şimdi bu müstesna zaferin karşısında aynı aczi bütün varlığımla hissediyorum. Zira tefekkür ve ilhamıma nihayetsiz bir ufuk açılıyor. Cihan, muhteşem bir Nur mâbedini andırıyor. Civarımdaki

acz: zayıflık, güçsüzlük
âlim: ilim ile uğraşan, ilim adamı
aziz: izzetli, muhterem, saygın
bârigâh-ı kibriya: Cenab-ı Allah'ın azamet ve kudretinin huzuru
batıl: dinde yeri olmayan, dinî hükümlere zıt
berat: nişan, rütbe ve imtiyaz için verilen belge, kurtuluş belgesi
cehl: cahillik, bilgisizlik
daim: devam eden, devamlı, sürekli
fâtih: fetheden, açan
hâk: doğru, gerçek, hakikat
hakikat: gerçek, esas
hakikaten: hakikat olarak, doğrusu, gerçekten
handan: gülen, gülücü, neşelenen, şen
hârika: olağanüstü vasıflar taşıyan ve hayranlık hissi uyandıran
İlâhî: Allah'la ilgili, Cenab-ı Hakka dair
ilham: belli bilgi vasıtalarına başvurmadan Allah tarafından insanın kalbine veya zihnine indirilen mana
iman: inanç, itikat
irfan: yaratılıştan bilme, anlama, Allah'ın sır ve gerçeklerini kavrama, kâinatın sırlarını bilme kudreti
küfür: Allah'ın varlığına, birliğine inanmama, müşriklik, imansızlık
mabet: ibadet edilen yer; mescit, cami gibi ibadet yeri
maddiyat: maddî ve cismanî şeyler, gözle görülüp elle tutulur cinsten şeyler
mâni: engel
Medine-i Münevvere: Nurlu Medine şehri
mesrur: sevinçli, memnun
mu'cizevî: mu'cizeye ait, mu'cize ile ilgili, mu'cizeyi andırır şekilde
muhterem: saygı değer, hürmete layık, saygın
muhteşem: haşmetli, yüce
mübarek: feyizli, bereketli, kutlu
mükerrem: aziz, saygıdeğer, muhterem
müstesna: benzerlerinden üstün olan, seçkin, mümtaz
nihayetsiz: sonsuz, sınırsız
niyaz: Allah'a yalvarma ve yakarma
nur: aydınlık, parıltı, ışık
nurcu: Bedîüzzaman Said Nursî'nin eserlerine ve fikirlerine taraftar olan, Risale-i Nur'ları okuyup neşreden kimse
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık
sadâkat: bağlılık, doğruluk
selâmet: salimlik, eminlik, kurtuluş, korku ve endişeden uzak olma
set: mani, perde, engel
sıhhat: sağlık, esenlik
şâd: sevinçli, mutlu, bahtiyar
şirk: Allah'a ortak koşma, Allah'tan başka yaratıcının bulunduğuna inanma
talebe: öğrenci
tarümar: karma karışık, dağınık, perişan
tecelli: belirme, bilinme, görünme
tefekkür: derin düşünme; eşyanın hakikatini, yaratıcının sırlarını kavramak ve ibret almak için zihnen ve kalben düşünme
tevhid: Allah'ın bir olduğuna inanma, birleme
vasf: bir kimsenin veya şeyin taşıdığı hâl, nitelik, hususiyet
zulmet: karanlık, Allah'ın nurundan mahrum olma hâli

her şey, her yer derin vecd ve istiğraklarla gaşyolunmuş bir halde... Her zerrede, [1] وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ sırr-ı Sübhanîsi tecelli ediyor...

Binaenaleyh bilmiyorum, bu mes'ut hâdiseyi şanlı bir zafer, şahane bir fetih, İlâhî bir kurtuluş cihanşümul bir bayram diye mi vasıflandırayım? Zira kudsî davanın kazanmış olduğu bu İlâhî zafer, bütün İslâm ve insanlık dünyasındaki mücahitlerin azimlerine kuvvet, ruhlarına can, imanlarına hız ve heyecan vermiştir.

Evet, azim ve imanları, aşk ve emelleri henüz kemale ermemiş olan birçok Müslümanlar, maalesef acıklı bir yeis içinde idiler. Böyle bir zaferin tahakkukunu, hayal ve muhal görüyorlardı. Fakat bütün feyiz ve nurunu insanlığı tenvir ve irşat için İlâhî bir güneş halinde Arş-ı Âzamın pürnur ufuklarından inen Kur'ân-ı Kerîm'den alan Nur neşriyatı, durgun gölleri andıran gönülleri deryalar gibi coşturmuş, kasvet ve hicran yıllarının ümit ve emellere vurduğu müthiş zincirleri kırmıştır. O nur kaynağından fışkıran o seraba feyiz ve hikmetler saçan eserler, hislerin, fikirlerin ve bilhassa alevler içinde yanan ruh ve vicdanların ezelî ve ebedî ihtiyaçlarına cevap verdiği gibi, onları dalga dalga boğucu karanlıklar muhitinden, ter temiz ve pırıl pırıl nur ufuklarına çıkarmıştır.

Yıllarca devam eden uzun bir sükût, derin bir gaflet ve boğucu bir zulmetten sonra İlâhî bir güneş halinde parlayan bu kudsî zafer, nur için yol aramakta olan perişan

1. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin. (İsrâ Suresi: 44.)

Arş-ı Azam: en büyük arş, Allah'ın katı, Cenab-ı Hakkın kudret ve saltanatının en büyük dairesi
aşk: şiddetli sevgi, sevda, gönül verme
azim: niyetli, kesin kararlı
bilhassa: özellikle
binaenaleyh: bundan dolayı, bunun üzerine
cihanşümul: dünya çapında, dünya ölçüsünde
dava: takip edilen fikir, iddia
derya: deniz
ebedî: sonu olmayan, daimî, sürekli
emel: şiddet arzu, ümit
ezelî: ezel ile ilgili, öncesiz, başlangıçsız
fetih: zafer, galibiyet
feyiz: bolluk, bereket, ihsan, bağış
gaflet: dikkatsizlik, endişesizlik, Allah'tan uzaklaşıp nefsin arzularına dalmak
gaşy: kendinden geçme, bayılma
hâdise: olay
hicran: ayrılıktan gelen acı, ayrılık acısı
hikmet: İlahî gaye, yüksek bilgi, fayda
İlâhî: Allah'la ilgili, Cenab-ı Hakka dair
iman: inanç, itikat
irşat: doğru yolu gösterme, gafletten uyandırma
istiğrak: kulun kalbini dünya ile ilgili şeylerden arındırıp Allah'a bağlanması ve nihayet derecede, kendini bilmeyecek şekilde İlâhî aşk ve vecd dalgınlığı içinde bulunması
kasvet: sıkıntı, iç darlığı, gönül darlığı, gam, keder
kemal: olgunluk, mükemmellik, kusursuz, tam ve eksiksiz olma
kudsî: mukaddes, yüce
kudsî: mukaddes, yüce
mesut: saadetli, bahtlı, mutlu
muhal: imkansız, olması mümkün olmayan
muhit: yöre, çevre
mücahit: cihat eden, savaşan
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç
neşriyat: yayınlar
nur: aydınlık, parıltı, ışık
pürnur: nur dolu, nur içinde, nurlu, aydınlık
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık
serapa: baştan ayağa kadar, önden sona, tamamıyla, bütünüyle, bütün, hep
sırr-ı Sübhanî: kusur ve noksanlardan uzak olan Allah'a ait sır
sükût: değerden düşme, değerini yitirme; susma
şahane: mükemmel, muhteşem
şan: şöhret, ün; yüksek makam
tahakkuk: gerçekleşme, meydana gelme, olma
tecelli: belirme, bilinme, görünme
tenvir: nurlandırma, aydınlatma, ışıklandırma
vasf: bir kimsenin veya şeyin taşıdığı hâl, nitelik, hususiyet
vecd: kendini kaybedercesine İlâhî aşka dalma
vicdan: insanın içindeki, iyiyi kötüden ayırabilen, iyilik etmekten lezzet duyan ve kötülükten elem alan manevî his
yeis: ümitsizlik
zerre: en küçük parça, molekül, atom
zulmet: karanlık, Allah'ın nurundan mahrum olma hâli

beşeriyetin yakın bir gelecekte uyanacağını müjdelemektedir. Çünkü, din ihtiyacı sırf Müslümanların değil, bil'umum insanların ezelî ve ebedî ihtiyacıdır.

Bugün bedbaht insanlık, din nimetinden mahrum olmanın sürekli hicran ve felâketlerini bağrı yanarak çekmektedir. Bu acıklı buhranın korkunç neticesidir ki, çeyrek asır zarfında iki büyük harbe girmiş ve üçüncüsünün de kapısını çalmak çılgınlığını göstermektedir.

Artık bütün insanları kardeş yaparak yem yeşil cennetlerin nurlu ufuklarından esen refah ve saadet, huzur ve asayiş rüzgârıyla dalgalanan âlem-şümul bir bayrak altında toplayacak olan yegâne kuvvet, İslâmdır. Zira beşeriyetin bugünkü hali, tıpkı İslâmdan evvelki insan cemiyetlerinin acıklı halidir. Bunun için insanlığı o günkü ebedî felâketten kurtaran İslâm, bugün de kurtarabilir.

Evet, milyonların, milyarların kalbinde asırlardan beri kanamakta olan o derin yarayı saracak yegâne müşfik el, İslâmdır. Her ne kadar ufuklarda zaman zaman bazı uydurma ışıklar görülüyorsa da, müstakbel, bütün nur ve feyzini güneşlerden değil, bizzat Rabbü'l-Âlemînden alan ezelî ve ebedî yıldızındır. O yıldız, dünyalar durdukça duracak ve onu söndürmek isteyenleri yerden yere vuracaktır.

Cihankıymet Üstadım,

Malûm-i fazılâneleridir ki, son günlerde mukaddes davaya hizmet eden bazı tenvir ve irşat hareketleri doğmuş, fakat maalesef hiçbirisi Risale-i Nur Külliyatının gördüğü mühim işi görememiş ve ihraz ettiği İlâhî zaferi

âlemşümul: cihanı saran, bütün dünyaya yayılan
asayiş: emniyet, kanun ve nizam hakimiyetin sağlanması
asr: yüzyıl
bedbaht: bahtsız, talihsiz, zavallı
beşeriyet: beşerîlik, insanlık
bilumum: bütün, tamamı, hep, genel olarak
bizzat: kendisi, şahsen
buhran: bir işin tehlikeli, karışık bir hâl alması, bunalım, zor durum, kriz
cemiyet: manevî birlik teşkil eden topluluk
cihankıymet: dünya değerinde
dava: takip edilen fikir, iddia
ebedî: sonu olmayan, daimî, sürekli
evvel: önce
ezelî: ezel ile ilgili, öncesiz, başlangıçsız
felâket: musibet, büyük dert, bela
feyiz: bolluk, bereket, ihsan, bağış
harp: savaş
hicran: ayrılıktan gelen acı, ayrılık acısı
ihraz: bir şey kazanma, elde etme
İlâhî: Allah'la ilgili, Cenab-ı Hakka dair
irşat: doğru yolu gösterme, gafletten uyandırma
mahrum: bir şeye sahip olamayan, yoksun
malûm-ı fazılâne: erdemle bilinen, faziletle ortaya çıkarılan üstün bilgi, faziletli kişiye yakışan bilgi
mukaddes: takdis edilmiş, kutsal, aziz, temiz
mühim: önemli, ehemmiyetli
müstakbel: gelecek zaman
müşfik: şefkatli, merhametli, sevgi ve ilgi gösteren
nimet: lütuf, ihsan, bağış
nur: aydınlık, parıltı, ışık
nurlu: ışıklı, parıltılı
Rabbülâlemîn: âlemlerin Rabbi, bütün âlemleri idare ve terbiye eden Allah
refah: bollukla geçiniş, geçim kolaylığı, hâli vakti yerinde olma, sıkıntısız yaşama
Risale-i Nur Külliyatı: Bediüzzaman Said Nursî'nin yüz otuz parça risaleden oluşan külliyatı
saadet: mutluluk
tenvir: nurlandırma, aydınlatma, ışıklandırma
yegâne: biricik, tek, yalnız
zarfında: süresince

kazanamamıştır. Zira bu yol, peygamberlerin, velilerin, âriflerin, salihlerin ve bilhassa canını canana seve seve feda eden ve sayısı milyonlara sığmayan kahraman şehitlerin mukaddes yoludur. Artık bu çetin yolda yürümek isteyenler, her an karşılarına dikilecek olan müthiş mâniaları daima göz önünde tutmaları lâzımdır. Evet, bu yolda yürüyecek olanların, sizdeki sarsılmak bilmeyen imanla, yüksek ve İlâhî irfanla ve bilhassa harikulâde ihlâs ve feragatle mücehhez olmaları gerektir. Çünkü, bu mühim vadide Nur davasının takip ettiği tebliğ, tenvir ve irşad usulü bam başka hususiyetler taşımaktadır. Artık insanın his ve fikrine, ruh ve vicdanına bam başka ufuklar açacak olan bu derin bahsi, dua buyurun da, müstakil ve mufassal bir eserde aziz din ve gönüldaşlarımıza arz etmek şerefine nail olayım. Çünkü, bu nurlu bahis o kadar derin ve o derece mühimdir ki, böyle birkaç sayfalık mektup ve makalelerle asla ifade edilemez.

İman ve Kur'ân nuru ile ter temiz gönlünü fethettiğiniz gençlik, İlâhî zaferinizin en parlak delilini teşkil eden en mühim varlık ve en kıymetli cevherdir. "Nurdan Sesler"in hemen her mısraında, asil ve şuurlu ruhuna hitap ettiğim ter temiz gençlik, işte bu hak ve hakikatın bağrı yanık âşığı olan gençliktir.

Nurlu davanın kazanmış olduğu bu son zaferin verdiği vecdle dolu bir ilhamla yazdığım şu manzumeyi (HAŞİYE) takdim ediyorum. Kabulünü rica ve istirham eylerim.

HAŞİYE: "Gönüller Fatihi Büyük Üstada" başlıklı olan bu manzume Mektubat'ın ve İhlas Risalelerinin ahirindedir.

arif: bilgide ileri olan, irfan sahibi
arz: sunma
asil: yüksek duygularla yapılan davranış, v.b
aziz: izzetli, muhterem, saygın
bahis: konu
bilhassa: özellikle
canan: sevgili, gönül verilmiş
cevher: esas, maya, öz
dava: takip edilen fikir, iddia
delil: bir davayı ispata yarayan şey, burhan
dua: Allah'a yalvarma, niyaz
fedâ: uğruna verme
ferâgat: hakkından isteyerek vazgeçme
fetih: zafer, galibiyet
gönüldaş: aynı duygulara sahip olan kişilerden her biri
hâk: doğruluk, gerçek, hakikat
hakikat: gerçek, doğru
harikulâde: olağanüstü
hitap: söz söyleme, topluluğa veya birisine karşı konuşma
hususîyet: hususîlik, ayırıcı özellik
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma
İlâhî: Allah'la ilgili, Cenab-ı Hakka dair
ilham: belli bilgi vasıtalarına başvurmadan Allah tarafından insanın kalbine veya zihnine indirilen mana
iman: inanç, itikat
iman: inanç, itikat
irfan: yaratılıştan bilme, anlama, Allah'ın sır ve gerçeklerini kavrama, kâinatın sırlarını bilme kudreti
irşat: doğru yolu gösterme, gafletten uyandırma
istirham: rica etme
mânia: engel
manzume: vezinli, kafiyeli söz, şiir, eser
mufassal: tafsilâtlı olarak açıklanan, uzun uzadıya açıklanıp anlatılan, ayrıntılı, detaylı
mukaddes: takdis edilmiş, kutsal, aziz, temiz
mücehhez: techiz edilmiş, cihazlandırılmış, donatılmış
mühim: önemli, ehemmiyetli
müstakil: başlı başına, bağımsız
müthiş: dehşet veren, ürküten, dehşetli, korkunç
nail: kavuşan, ulaşan, eren
nur: aydınlık, parıltı, ışık
nurlu: ışıklı, parıltılı
peygamber: Allah tarafından haber getirerek İlahî emir ve yasakları insanlara tebliğ eden elçi, nebi
ruh: dirilik kaynağı, hayatın temeli ve sebebi olan manevî varlık
sâlih: dinin emir ve yasaklarına uygun hareket eden, takva sahibi, müttakî
şeref: manevî büyüklük, yücelik, onur
şuur: bilinç
takdim: arz etme, sunma
tebliğ: bir dini veya fikri başkalarına anlatma ve böylece yayılmasına çalışma
tenvir: nurlandırma, aydınlatma, ışıklandırma
teşkil: oluşturma, şekillendirme
usûl: metot, metodoloji; esaslar, kaideler
vecd: Kalbe gelen feyiz, tabiî bir şekilde kendinden geçme, iç temaşa sebebiyle cezbelenme
velî: Allah'ın sevgisine, himayesine kavuşmuş, ermiş kimseler, Allah dostu, evliya
vicdan: insanın içindeki, iyiyi kötüden ayırabilen, iyilik etmekten lezzet duyan ve kötülükten elem alan manevî his

Tekrar tekrar ellerinizden öper, kıymetli dualarınızı beklerim, pek muhterem Üstadım Hazretleri.

Manevi evlâtlarınızdan

Ali Ulvi

dua: Allah'a yalvarma, niyaz
evlât: çocuklar
manevî: manaya ait, maddî olmayan
muhterem: saygı değer, hürmete layık, saygın

يَآ اَللّٰهُ ۞ يَا رَحْمٰنُ ۞ يَا رَحِيمُ ۞ يَا حَىُّ يَاقَيُّومُ ۞
يَا حَكَمُ ۞ يَا عَدْلُ ۞ يَا قُدُّوسُ

İsm-i Âzamın hakkına ve Kur'ân-ı Mu'cizülbeyan'ın hürmetine ve Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmın şerefine bu mecmuayı bastıran Risale-i Nur Talebelerini Cennetü'l-Firdevste saadet-i ebediyeye mazhar eyle, âmin. Ve hizmet-i imaniye ve Kur'âniyede daima muvaffak eyle, âmin. Ve defter-i hasenatlarına *Sikke-i Tasdik-i Gaybî*'nin her bir harfine mukabil bin hasene yazdır, âmin. Ve Nurların neşrinde sebat ve ihlâs ihsan eyle, âmin.

Ya Erhamerrahimîn!

Umum Risale-i Nur Şakirtlerini iki cihanda mes'ut eyle, âmin. İns ve cinnî şeytanların şerlerinden muhafaza eyle, âmin. Ve bu âciz ve bîçare Said'in kusuratını affeyle, âmin.

Umum Nur Şakirtleri Namına

Said Nursî

âciz: zayıf, güçsüz, zavallı
Aleyhissalâtü vesselâm: 'salât ve selam onun üzerine olsun' anlamında Hz. Muhammed'e dua
âmin: Yâ Rabbi! Öyle olsun, kabul eyle!" anlamında duanın sonunda söylenir.
bîçare: çaresiz, zavallı
CennetülFirdevs: Firdevs Cenneti; altıncı Cennet tabakası.
cinnî: cin taifesinden olan.
defter-i hasenat: iyilikler, güzellikler defteri, insanların yaptığı iyiliklerin yazıldığı manevî defter.
hasene: hayırlı amel, Allah rızasına uygun iş
hizmet-i imaniye ve Kur'âniye: iman ve Kur'an hakikatlerinin ikna edici ve ilmî delillerle anlaşılmasına hizmet etme
hürmet: saygı
ihlâs: samimiyet, bir ameli başka bir karşılık beklemeksizin, sırf Allah rızası için yapma
ihsan: bağışlama, ikram etme, lütuf
ins: insan, beşer, Âdemoğlu.
İsm-i Âzam: Cenab-ı Hakkın bin bir isminden en büyük ve manaca diğer isimleri kuşatmış olanı.
Kur'ân-ı Mu'cizülbeyan: açıklamalarıyla akılları benzerlerini yapmaktan aciz bırakan Kur'an
kusûrat: kusurlar, noksanlıklar, eksiklikler, özürler
mazhar: nail olma, şereflenme
mecmua: toplanıp, biriktirilmiş, düzenlenmiş yazıların hepsi
mesut: saadetli, bahtlı, mutlu
muhafaza: koruma
mukabil: karşılık
muvaffak: başarmış, başarılı
nam: ad
neşr: kitap basma, çıkarma; herkese duyurma, yayma
Resul-i Ekrem: çok cömert, kerîm olan peygamber, Hz. Muhammed (a.s.m.).
Risale-i Nur: Nur Risalesi, Bediüzzaman Said Nursî'nin eserlerinin adı.
saadet-i ebediye: sonu olmayan, sonsuz mutluluk
sebat: sözünde durma, kararlı olma, azimlilik
şakirt: talebe, öğrenci
şer: kötülük
şeref: manevî büyüklük, yücelik, onur
talebe: öğrenci
umum: bütün

Ekler

ŞAHIS BİLGİLERİ

YER BİLGİLERİ

AYET VE ARAPÇA METİN İNDEKSİ

HADİS İNDEKSİ

ŞAHIS İNDEKSİ

YER İNDEKSİ

GENEL İNDEKS

TARİHSEL GELİŞİM VE OLAYLAR İÇİNDE BEDİÜZZAMAN SAİD NURSÎ

SİKKE-İ TASDİK-İ GAYBÎ ŞAHIS BİLGİLERİ

-A-

ABBAS MEHMET: Abbas Mehmet Kara Barlalıdır. Barla'da marangozluk yapmaktaydı. Kaldığı ev Üstadın Barla'da kaldığı evin yakınındaydı. Üstadın evinin önünde bulunan ağaca ve Çam Dağındaki çam ağacının üstüne Üstada bir köşk yapılmıştır. Bu köşkü Abbas Mehmet Kara ve Mustafa Çavuş birlikte yapmıştır. Risale-i Nur'un bereketine ait yağmur olayına şahitlik yapanlar arasında Abbas Mehmet'in de adı geçer. Çok sadakatli bir insan olan Mehmet Kara Üstada hizmet etmiştir. Onun sobasını yakmış, suyunu getirmiştir. Sadakatli bir insan olan Abbas Mehmet 1990'lı yılların başlarında Hakkın rahmetine kavuşmuştur.

ABDURRAHMAN: Yirmi altı yaşında vefat eden Abdurrahman, Bediüzzaman Hazretlerinin ağabeyi Molla Abdullah'ın oğludur. Onun bu kadar genç yaşta vefatı Bediüzzaman'ı çok üzmüştür. O kadar ki, Bediüzzaman onu unutamadığını risalelerde ifade etmiştir. Sonraki bazı talebelerini (Zübeyir Gündüzalp, Hulûsi Yahyagil gibi) onun ismi ile de yad ederek anmıştır: ikinci Abdurrahman gibi... Bediüzzaman Hazretleri onu, "manevî evlât" sıfatı ile yad etmiş, cesaret ve zekâvetini övmüştür. Ayrıca Risale-i Nur'da ondan, diğer üstün vasıflarını da sayarak bahsetmiştir.

Bu bahisler, özellikle Yirmi Altıncı Lem'anın On İkinci Ricasında yer almaktadır. Bediüzzaman Hazretleri ile yeğeni Abdurrahman arasındaki ilişki bu bölümde ayrıntılı bir şekilde anlatılmaktadır. Abdurrahman, Bediüzzaman Hazretlerinin Eski Said dönemindeki en yakın talebesi olmakla birlikte, şahsî hizmetlerini de yapmıştır.

ABDÜLKADİR-İ GEYLÂNÎ (GAVS-I AZAM): Abdülkadir-i Geylânî. (ö. 561/1165-66) Kadiriye tarikatinin kurucusu. 470'te (1077) Gilân eyalet merkezine bağlı Neyf köyünde doğan Geylânî'nin babası, Ebu Salih Mûsa'nın dindar bir kimse olduğu bilinmekle birlikte, devrin tanınmış sûfîlerinden Ebu Abdullah Savmai'nin kızı olan annesi Ümmü'l-Hayır Emetü'l-Cebbar Fatıma'nın da kadın velîlerden olduğu kabul edilir. Küçük yaşta annesini kaybeden Abdülkadir, dedesi Savmaî'nin himayesinde büyür ve tahsiline devrin ilim ve kültür merkezi olan Bağdat'ta devam eder. Orada, Ebu Galip bin Bakıllânî, Cafer es-Serrac, Ebu Talip bin Yusuf gibi âlimlerden hadis; Ebu Said Muharrimî, Ebu Hattab gibi hukukçulardan fıkıh; Zekeriya-i Tebrizî gibi dilcilerden de dil ve edebiyat öğrenimi görür. Kısa zamanda usul ve füru ve mezhepler konusunda geniş bilgi sahibi olur ve Ebu'l-Hayır Muhammed bin Müslim Debbas vasıtasıyla tasavvufa intisap eder. Bağdat'a gittiği zaman mensup olduğu Şafiî mezhebini bırakarak mizacına daha uygun gelen Hanbelî mezhebine giren Abdülkadir-i Geylânî, hayatının sonuna kadar her iki mezhebe göre fetva vermiş, ancak yaşadığı dönemde Hanbelîlerin imamı olmuş ve bundan dolayı kendisine "Muhyiddin" (dini ihya eden) ünvanı verilmiştir.

ÂDEM (A.S.): Cenab-ı Allah'ın yarattığı ilk insan ve insanlığın atasıdır. Allah, Hz. Âdem (a.s.) ve eşi Hz. Havva'yı ilk önce Cennete koymuştur. Fakat, daha sonra onun ve neslinin fıtratlarına yerleştirilmiş olan bütün istidat ve kabiliyetlerinin açığa çı-

kabilmesi, Esma-i Hüsna'sının tamamını gösteren parlak birer ayna olabilmelerini temin etmek için vazifelendirerek imtihan dünyasına indirmiştir. Hz. Âdem (a.s.) ilk peygamber olarak görevlendirilmiş ve kendisine on sahifeden oluşan kitapçık verilmiştir. Allah'ın seçkin kıldığı kişiler arasında sayılmış olduğundan "safiyyullah" ve insanlığın ilk atası olması sebebiyle de "ebü'l-beşer" ünvanıyla anılmaktadır. İlk insan ve ilk peygamber Hz. Adem (a.s.) bin yıl gibi uzun bir süre yaşamıştır.

AHMED CÂMİ: Sünnî bir mutasavvıf olan Ahmed Câmi Hicrî 441 yılında Horasan'ın Keşmir bölgesindeki Namek köyünde doğdu. Ailesini ve köyünü terk ederek on sekiz yıl boyunca inziva hayatı yaşadı. Cam şehri civarında inzivada iken fıkıh, kelâm, hadis, tefsir, edebiyat ve tasavvuf gibi ilimlerde kendini yetiştirdi. Kırk yaşında inziva hayatını bırakarak insanların arasına karıştı. Vaazları ve nasihatleriyle insanları irşat için çalıştı. Milâdî 1140 yılında hacca gitti. 1141 yılında Cam şehri civarında Me'dabad köyünde vefat etti. Buradaki zaviyesinde defnedildi.

AHMET NAZİF (AHMET NAZİF ÇELEBİ): 1891-1964. Maruf ismi, "Risale-i Nur'un İnebolu kahramanı Nazif Çelebi"dir. İnebolu'da dünyaya geldi. Bediüzzaman'la ilk defa, 1908'de İnebolu'da tanıştı. Buna belki tanışma bile denemezdi. Çünkü sadece göz göze gelmişlerdi. Ama ona olan sevgisinin derinleşmesine, bu bakış, yetmişti. Bediüzzaman'a karşı ilk sevgi tomurcukları, henüz 17 yaşında iken belirmişti. Çünkü Bediüzzaman Hazretleri ünü dolayısıyla, gazetelerde sık sık yer alıyordu.

Otuz sene sonra, 1938'de Bediüzzaman'ın Kastamonu'ya sürgüne gönderildiğini duyunca, hemen ziyaretine gitti. Denizli ve Afyon hapislerinde Üstadı ile birlikte bulundu. Nur'un hizmetine, sadece kendini değil oğlu Selâhattin Çelebiyi de adadı. Hatta Selâhattin Çelebi, Nurların ilk defa teksir makinesi ile çoğaltılmasında büyük pay sahibi olmuştu. Risale-i Nur'da "hanedan" olarak bahsedilen iki aileden biri "Çelebi Hanedanı"dır.

Bediüzzaman Hazretleri onun hakkında, Emirdağ Lâhikasının 300. sayfasında şöyle bahseder:

"Kardeşimiz İnebolu Hüsrev'i Nazif Çelebi bana yazıyor ki: 'Hizb-i Nuriye ve Salâvatın neşrini bitirdikten sonra ne münasip ise neşredeceğim' diye soruyor.

"Hakikaten, o kardeşimizin Cevşenü'l-Kebîr'i ve Hizb-i Nuriye'yi salâvat ile beraber neşri, Nurculara ve ehl-i imana büyük bir hizmettir. Cenab-ı Hak herbir harfine mukabil ona ve yardımcılarına bin sevap ihsan etsin. Âmin." Mektupları, özellikle Kastamonu Lâhikasında yer almıştır.

AİŞE-İ SIDDIKA (614-678): Hakkında ayet nazil olacak kadar fazilet sahibi, mü'minlerin annesi, Sıddık-ı Ekber'in ölüm döşeğinde, "Senden daha sevimli servet bırakmıyorum. Seni kaybetmekten daha büyük bir fakirlik ise bilmiyorum" dediği, Habibullahın sevgilisi, Müslüman hanımlara en büyük örnek, çok kısa süren evlilik hayatına çok büyük kazanımlar sığdıran mübarek bir insan.

Peygamber Efendimizin (a.s.m.) hanımı olduğu için "ümmü'l-mü'minin" ve Hz. Ebubekir'in (r.a.) kızı olduğundan "es-Sıddıka" ünvanlarıyla anılan Hz. Aişe, 614 yılında Mekke'de doğdu. Annesi Ümmü Ruman bint Amir b. Uveymir, Kinane kabilesindendir.

Kendi ismiyle tanınmakta olup künyesi, Ümmü'l-Mü'minin Aişe Ebi Bekr es-Sıddik el-Kureyşi şeklindedir.

Babası, Hz. Muhammed (a.s.m.) ile beraber hicret ettiği için kendisi daha sonra Medine'ye hicret etti. Hicretten önce nikâhları kıyılmakla birlikte düğünleri daha sonra 624 yılında iki bayram arasında yapılarak Peygamber Efendimiz ile evlendi. Bu evlilik hayatında çok büyük değişikliklere vesile oldu. Peygamber hanımları mü'minlerin anneleri ve başkasıyla evlenemeyecekleri hakkındaki Kur'ânî hükümden (Ahzab Suresi, 33.) dolayı ümmü'l-mü'minin ünvanıyla anılmaya başlandı. Bunun yanında en önemli husus, Peygamber terbiyesi ile büyümesi ve en çok hadis rivayet eden Sahabeler arasında yer almasıdır.

Peygamber Efendimiz son nefesini onun yanında verdi ve burada defnedildi. Bunun üzerine on sekiz yaşında dul kaldı. Kur'ân'ın hükmüne uyarak bir daha evlenmedi ve kırk yedi yıl bu şekilde yaşadı. Vefatı büyük üzüntüye sebep oldu (678). Kıskanç olarak bilinmesine rağmen; Peygamber Efendimizin diğer hanımları, kızı Hz. Fatıma, Hz. Ali ve diğerlerinin faziletlerini naklettiği hadislerle tanınmalarını sağlayacak şekilde alicenap bir kişiliğe sahipti.

ALİ (R.A.): Hz. Ali (r.a.). Hz. Peygamberin damadı, Hulefa-i Raşidîn'in dördüncüsüdür. Hicretten yaklaşık yirmi iki yıl önce (m. 600) doğduğu rivayet edilen Hz. Ali'nin babası Hz. Peygamberin amcası Ebu Talib, annesi de Fatıma bint Esed b. Haşim'dir. Hz. Muhammed'in peygamberliğine ilk iman eden çocuk olan Hz. Ali, Hicret sırasında Mekke'de kalmış, geceyi Hz. Peygamberin yatağında geçirerek onun evde olduğu kanaatini uyandırmıştır. Hicretin ikinci yılında Hz. Peygamberin (a.s.m.) kızı Fatıma ile evlenen Hz. Ali'nin bu evlilikten Hasan, Hüseyin ile Zeynep ve Ümmü Gülsüm adlı çocukları olmuştur. (Muhsin adlı çocukları ise henüz bebekken ölmüştür.) Esedullah (Allah'ın aslanı) ünvanıyla anılmıştır. Hz. Peygambere kâtiplik de yapan Hz. Ali, Hudeybiye Anlaşmasını yazmıştır. Mekke'nin fethinden sonra Kâbe'deki putları imha etme görevi ona verilmiştir. İlk üç halife döneminde de idarî görevlerde bulunan Hz. Ali, Hz. Osman'ın şehit edilmesiyle birlikte seçimle halife olmuştur. Hz. Ali'nin hilâfeti döneminde İslâm tarihinin en üzücü olaylarından Cemel Vakası (Hz. Aişe önderliğindeki ordu ile yapılan savaş) ile Hz. Muaviye ile yapılan Sıffin savaşları meydana geldi. Hicrî 19 veya 21 Ramazan'da (26 veya 28 Ocak 661'de) Kûfe'de, Haricî Abdurrahman b. Mülcem tarafından zehirli bir hançerle şehit edildi. Hz. Ali Kufe'ye (Necef) defnedilmiştir. Hz. Ali'nin, kendisine Hz. Peygamber (a.s.m.) tarafından verilen "Ebu Turab" lakabından başka "el-Murtaza" ve "Esedullâhi'l-Gâlib" gibi lakapları da vardır. Çocukluğunda puta tapmadığı için daha sonraları "Kerremallahu Vecheh" dua cümlesiyle de anılmıştır.

ALİ ULVİ KURUCU: 1920'de Konya'da doğan Ali Ulvi Kurucu, dolu dolu bir ömrün arkasından 4 Şubat 2002 tarihinde Medine'de vefat etti. 81 yaşında aramızdan ayrılan Ali Ulvi Kurucu, 60 yıldır Medine-i Münevvere'de yaşıyordu. 1994'den beri senenin altı ayını Türkiye'de geçirmeye özen gösteriyordu. Safahat'ı ezbere bilen ve Akif gibi şair olmayı Cenab-ı Hak'tan isteyen Kurucu'ya, yazdığı şiirlerinden dolayı II. Akif denmektedir. 1938 yılında ailesiyle birlikte Medine'ye göç ederler. Çocuklarını okutmak için Türkiye'den gitmek zorunda olan İbrahim Efendi, Ali Ulvi'yi hafız yaptıktan sonra Ka-

hire Ezher Üniversitesine gönderir. Bitirdikten sonra da Medine'de önce Evkaf Dairesinin inşaat ve sicilat emini olarak çalışır. Daha sonra Sultan Mahmud'un yaptırdığı Mahmudiye Kütüphanesi'nde çalışan Ali Ulvi Kurucu, emekli oluncaya kadar da Arif Hikmet Kütüphanesinde çalıştı.

ASIM BEY (BİNBAŞI): Risalelerde adı Asım Bey ya da Binbaşı Asım Bey olarak geçen Ahmet Asım Önerdem, 1877 senesinde İzmit'te dünyaya geldi. Trablusgarp, Şam, Muğla ve Manisa gibi çeşitli yerlerde subay olarak görev yaptı. El yazısı güzel olan Asım Bey Burdur'a geldiğinde Bediüzzaman Hazretleriyle tanıştı ve risaleleri yazmaya başladı. Bediüzzaman Hazretleri Burdur'dan ayrıldıktan sonra da mektuplaşmaları devam etti. Bu mektupların çoğu Barla Lâhikası'nda yer almaktadır.

Bediüzzaman Hazretlerinin istikamet şehidi olarak adlandırdığı Asım Beyin vefatı ise şu şekildedir:

Emniyetin sıkı tedbirler aldığı Bediüzzaman Hazretlerinin ve talebelerinin takip edildiği 1934 ve 1935'li yıllarda birgün Asım Bey evinde arkadaşlarıyla risaleleri okurken polisler baskın yapar ve evinde bazı risaleleri bulur. Bu hadise üzerine Asım Bey Isparta'ya götürülür ve sorguya alınır. Asım Bey hakimin sorgusu esnasında sorulara doğru cevap verse Üstadına zarar gelebileceğini, yalan söylese kırk yıllık askerlik hizmetinin şerefine yakışmayacağını düşünerek, "Yâ Rabbi, canımı al" diye dua eder ve oracıkta vefat eder. Kırk yıllık meslek hayatı boyunca elini kara ve kirli işlere bulaştırmayan Asım Bey, Bediüzzaman Hazretlerinin tabiriyle "istikamet şehidi" olur. Asım Beyin Cenazesi eşi Nigâr Hanım tarafından yıkanır ve korkudan ancak yedi sekiz kişinin katıldığı cenaze namazından sonra Isparta'nın Alaaddin mezarlığına defnedilir.

ASİYE HANIM: İsmi ve hizmetleri Risale-i Nur'da geçen Asiye Hanım 1885'de Afyon'da doğdu. Babası Mehmet Bahaüddin Mevlâna Halid-i Bağdadî'nin hizmetinde bulunan ve Mevlâna Hazretlerinin kendisine bir cübbe hediye ettiği Küçük Âşık'ın torunudur. Mevlâna Hazretlerinin hediye ettiği bu cübbe daha sonra Âsiye Hanıma intikal etmiştir. Asiye Hanım bu cübbeyi yıllarca saklamış, Kurtuluş Savaşında bile yanından ayırmamıştır. Kocası Tahir Mülâzımoğlu'nun Kastamonu Hapishanesine müdür olarak atanmasından sonra ailece Kastamonu'ya yerleşmişlerdir. Asiye Hanım Üstadı bu sayede tanımış ve cübbeyi Üstada vermiştir.

AŞERE-İ MÜBAŞERE: Peygamber Efendimiz tarafından Cennetle müjdelenen on Sahabî: Hz. Ebubekir, Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali, Hz. Ubeydullah bin Talha, Hz. Zübeyr İbnü'l Avvam, Abdurrahman, bin Avf, Saad bin Ebi Vakkas, Said ibni Zeyd, Ebu Ubeyde ibni Cerrah radiyallahü anhüm.

-B-

BEKİR (BARLALI HACI BEKİR): Risalelerde pek çok yerde kendisinden Bekir Bey, Bekir Efendi olarak bahsedilen Barlalı Hacı Bekir'in asıl ismi Bekir Dikmen'dir. Barlalı bir tüccar olan Bekir Dikmen 1898 senesinde Barla'da doğmuş, 1954 senesinde İstanbul'da vefat etmiştir. Mezarı Edirnekapı Şehitliğindedir.

Bekir Bey Bediüzzaman Hazretlerinin talimatı üzerine Haşir Risalesini (Onuncu Söz) matbaada bastırarak risalelerin ilk defa matbaada bastırılmasına vesile olmuştur.

BEYHAKÎ (994-1066): Hadis âlimlerinin ileri gelenlerinden ve Şafii fıkhının önemli simalarından olan Ahmed bin Hüseyin Beyhakî, 994 (Şaban 384) tarihinde Nişabur'a bağlı Beyhak'ın Hüsrevcird köyünde dünyaya geldi. Doğduğu köye nispetle Hüsrevcirdî lakabı da olup, künyesi Ebu Bekr Ahmed b. Hüseyn b. Ali el-Beyhakî şeklindedir. Ancak, daha çok Beyhakî ismiyle tanınmaktadır. Çocukluğu Beyhak'ta geçti ve ilk tahsilini de burada yaptı. On beş yaşından itibaren hadis derslerini almaya başladı. Bilahare Ebü'l-Feth Nasır b. Muhammed el-Mervezi'den fıkıh dersleri aldı.

Fıkıh konusunda Şafii fıkhına mensup olup üstünlüğünü savunarak bu alanda önemli eserler vücuda getirdi. Bu hizmetinden dolayı Şafii fıkhının yayılmasında çok büyük katkısı oldu. Muhtelif ilimlerdeki derin vukufiyetinden dolayı bazı alimlere göre, mezhep kurup içtihat edebilecek bir dereceye yükseldi. Ancak, böyle bir şeye teşebbüs etmedi. Çok sayıda eser yazarak benzeri pek görülmeyen derecede bir külliyata sahip oldu. Selçuklu sultanı Tuğrul Beyin veziri olan Abdülmülk'ün Eş'ari alimlerine yönelik baskılarından dolayı, kendisi de bu baskılardan etkilendiğinden memleketinden ayrılarak Mekke'ye gitti. 1066 (Cemaziyelevvel 458) yılında Nişabur'da vefat etti. Cenazesi buradan kaldırılarak doğduğu köy olan Hüsrevcird'e nakledilerek burada defnedildi.

-C-

CAFER-İ SADIK (669-765): Risale-i Nur'da, "manevî Mehdî" (Mektubat, s. 100.), "eimme-i âlişan" (Lem'alar s. 26.) ifadeleriyle kendisinden söz edilen, Hazreti Ali ve Hazreti Ebubekir gibi mübarek bir nesepten gelen Cafer-i Sadık, "on iki imam" olarak kabul edilen silsilenin altıncısıdır. Babası Muhammed Bakır olup, Hazreti Ali'nin torunu olan Zeynelabidin'in oğludur. Annesi Ümmü Ferve de Hazreti Ebubekir'in (r.a.) torunu Kasım bin Muhammed'in kızıdır. Oğlu İsmail'den ötürü Ebu İsmail künyesi ile anılmakla beraber, İsmail'in kendisinden evvel vefat etmesinden dolayı daha çok Ebu Abdullah ve Ebu Musa lakaplarıyla anıldı. Künyesi; Ebu Abdullah Cafer bin Muhammed Bakır bin Ali Zeynelabidin şeklindedir.

669 yılında Medine'de doğan Cafer, ilk eğitimini dedesi Zeynelabidin ile babası Muhammed Bakır'dan aldı. Büyük bir alim olan Muhammed Bakır 19 yıl gibi uzun süre imamet görevinde bulundu. İmamet; namaz kıldırmadaki imamlık anlamına geldiği gibi, müminlerin emiri, halife anlamına da gelmektedir. Muhammed Bakır ve kendisinden sonra aynı vazifeyi sürdüren Cafer-i Sadık geniş bir kesim tarafından, müminlerin halifesi olarak kabul görmüşlerdir. Ancak, buradaki mana idari mekanizmadan farklı ve sadece dini manadaki emirlik mahiyetindedir.

Cafer-i Sadık 765 yılında Medine'de Hakkın rahmetine kavuştu. Şiilerin iddialarına göre Abbasi halifesi Ebu Cafer el-Mansur tarafından zehirletilerek vefatına sebebiyet verildi. Naaşı Cennetül Baki'de babası ve dedesinin yanına defnedildi. Vehhabiler tarafından mezarı tahrip edilene kadar ziyaretgah olarak kullanıldı. Vefatından sonra Şia iki büyük kola ayrıldı. Oğullarından İsmail adına müsteniden "İsmailiye" ve Musa Ka-

zım'ı imam olarak kabul eden "İsnaaşeriyye". Ayrıca Caferiler de kendilerini ona dayandırırlar.

CELÂLEDDİN-İ RUMÎ: Bakınız MEVLÂNA CELÂLEDDİN-İ RUMÎ

CENGİZ (1155-1227): Moğol İmparatorluğunun kurucusu ve ilk hükümdarıdır. Asıl adı Timuçin'dir. Tarihin kaydettiği en zalim hükümdar ve kan dökücülerden biridir. Ünlü tarihçi İbnü'l-Esir, onun yaptıkları için, "Keşke annem beni doğurmasaydı da tüyler ürpertici zulüm ve katliamları görmeseydim" ifadelerine yer verir. Risale-i Nur'da kendisinden, ayet ve hadislerin işaretiyle "deccal" olarak söz edilip, Müslümanlar arasında hükmedecek üç deccalden biri olarak tarif edilmektedir. Kan üzerine kurduğu büyük imparatorluğu, ölümünden hemen sonra parçalandı.

Timuçin, 1155 yılında Sibirya bölgesindeki Onon Nehri kıyısında bulunan Deliün Boldok'da doğdu. Babası Yesügay Bahadır, annesi Houlen Ece'dir. Henüz on iki yaşında iken babasını kaybetti. Bundan sonra uzun süren sıkıntılı olayları arka arkaya yaşadı. Önce babasına tabi olan kabileler tarafından terk edildiler. Diğer taraftan baskılara maruz kaldılar. Nişanlısı esir alınarak Ong Han'a hediye edildi. Aile balıkçılık ve avcılık yaparak geçimini sağladı.

On üçüncü asrın başından itibaren toparlanan ve etrafına önemli kuvvetler toplayan Timuçin, düşmanları ile yaptığı savaşları kazanmaya ve giderek güçlenmeye başladı. Karakurum'da ilk Moğol devletini kurdu (1205). Cahil ve vahşi Moğol ve Tatarlardan, işi gücü yağmacılık olan büyük bir ordu meydana getirdi. Moğolistan'ın etrafındaki ülkelere saldırmaya başladı. 1206 yılında; cihan hükümdarı, güçlü, mükemmel savaşçı anlamına gelen "Cengiz" unvanını aldı ve kağan ilan edildi. Tüm bozkır kavimlerini egemenliği altında topladı. Topraklarını genişleterek Müslümanların yaşadığı alanlara saldırmaya başladı.

Cengiz, çok geniş bir alanı işgal ve yağmaladıktan sonra 1225 yılında Moğolistan'daki karargâhına döndü. Hastalanınca oğullarını toplayarak vasiyette bulundu. Bu vasiyete göre; kendisinden sonra Ögedey kağan olacak, Çağatay yasa işlerinden sorumlu olacak, Tuluy'da ordu kumandanlığını yapacaktı. 1227 yılında öldü ve Moğolistan'ın kuzeydoğusundaki Burhan Haldun denilen yere gömüldü.

CERCİS ALEYHİSSELAM: Cercis Aleyhisselâmın Şam civarlarında ve Filistin'de yaşadığı ve Hz. İsa'dan sonra geldiği için, onun dininin hükümlerini devam ettirdiği rivayet edilmiştir. Vazifesini ifa ederken birçok kişi ona tâbi olmuştur. Hıristiyanlar tarafından St. Georges ismiyle anılan Hz. Cercis'in Filistin'in Remle kasabasında doğduğu ifade edilmektedir. Gerek Taberi tarihinde, gerekse kilise kaynaklarında, İsa Aleyhisselâmdan sonra geldiği kaydedilmektedir. Bediüzzaman Hazretleri, müspet hareketi anlatırken ve müspet hareket etmekle mükellefiz dedikten sonra, Hz. Cercis'i (a.s.) örnek göstermesi çok dikkat çekicidir. Cercis Aleyhisselâmın maruz kaldığı işkenceler, insanoğlunun takatının üstünde olmasına rağmen Cenab-ı Hakkın inayetiyle mahfuz kalmışken, bu kadar işkencenin yapılmasına kader-i İlâhinin müsaade etmesi, bir taraftan hizmetin kutsiyetini, diğer taraftan da teklif vazifesinin mükemmel bir şekilde ifa edildiğini göstermektedir. Cercis Aleyhisselâm, bütün menfîliklere rağmen telâş etme-

miş, perde arkasındaki neticeleri, rahmet ve inayetin tecellisini, kader ve kısmetin adaletle hükmettiğini, kulların şefkatle terbiye edildiğini bilerek ve düşünerek hareket etmiştir.

CEYLÂN: Ceylan Çalışkan 1929'da Emirdağ'da doğdu. Babası Üstadın "Çalışkanlar Hanedanı" olarak andığı Mehmet Çalışkan'dır. Üstat 1944 yılında Emirdağ'a geldiğinde bütün Çalışkan ailesi kendisine hizmete koştu. Ceylân Çalışkan çok küçük yaşlarda Üstada hem manevî bir evlât, hem de bir talebe oldu. Üstatla beraber 1948 yılında Afyon hapsine girdi. Üstat, Ceylân Çalışkan için övgülerle bahsetmektedir. Onun için, "Ceylân kabiliyetli bir genç. Dünya işini de yapar, ahiret işini de. Fakat onu dünyaya vermeyeceğim" diyen Bediüzzaman bir gün ona, "Ceylân, senin hayatın uhrevîdir. Eğer dünyevî olsa pek azdır!" demiştir. Ceylân Çalışkan 1963 yılında 34 yaşında İstanbul'da trafik kazası sonucu vefat etmiştir.

ÇOBAN AHMET: Barlalı olan Çoban Ahmet'in kaldığı ev Üstadın kaldığı evin yakınındaydı. Üstadın ihtiyacı olan yumurta, süt ve yoğurt ihtiyacının bir kısmını Çoban Ahmet karşılardı. Üstat ihtiyacı kadar alır, hemen karşılığını verirdi. 1954 senesinde vefat eden Çoban Ahmet'in kabri Barla'dadır.

-D-

DAVUD (A.S.): Kur'ân-ı Kerîm'de adı geçen, İsrailoğullarına gönderilen ve kendisine kutsal kitapların ikincisi olan Zebur verilen peygamberdir. Zebur Hz. Davud'a (a.s.) İbrani diliyle, Ramazan ayında indirilmiştir. 150 sureden ibaret olup, içinde haram ve helâl gibi ahkâma dair meseleler yoktur. Daha çok tesbih, tehlil, zikir, nasihat ve öğütlerden ibarettir. Hz. Davut (a.s.) aynı zamanda İsrailoğullarının devlet başkanıydı. Kendi zamanında Kudüs'ü başşehir yapmış ve iktidarı merkezîleştirmiştir. Hz. Davud (a.s.) nübüvvet ve saltanatı şahsında birleştiren ilk peygamber olmuştur. Hz. Davud (a.s.) zamanında İsrailoğullarının hükümranlığı Fırat Nehrinden Kızıldeniz kıyılarına kadar yayılmıştır. Devleti yönetirken adaleti öncelikle kendisi icra etmiştir ve davalara bizzat bakarak neticelendirmiştir. Hz. Davud (a.s.) Hz. Süleyman'ın (a.s.) babasıdır. Hz. Davud'a (a.s.) mu'cize olarak eliyle demiri hamur gibi yumuşatıp şekillendirmek özelliği verilmiştir. Bununla birlikte Hz. Davud, (a.s.) kendisine ihsan edilen güzel ve etkili sesiyle de bilinmektedir. O, Zebur-ı Şerif'i okurken bütün mahlûkatın onunla birlikte Cenab-ı Hakkı tesbihe başlayacak derecede kendinden geçtiği rivayetler arasındadır. Hz. Davud'un (a.s.) m.ö.1010 tarihinde vefat ettiği nakledilir. Kendisinden sonra maddî ve manevî saltanatını, oğlu olan Hz. Süleyman (a.s.) devam ettirmiştir.

DECCAL: Hadis-i şeriflerde ahirzamanda meydana çıkıp insanlık âleminde fitne ve fesada sebep olacağı belirtilen din düşmanı şahıstır. Kıyametin büyük alâmetlerinden olan Deccal, kendisine tâbi olanlarla birlikte bütün semavî dinlere karşı mücadele ederek onları ortadan kaldırmaya çalışacaktır. Sahip olduğu tüm güç ve imkânlara rağmen bu amacına ulaşamayacak olan Deccal ve onun yaymaya çalıştığı dinsizlik fikri, Hazreti İsa tarafından öldürülecektir.

-E-

EBU DAVUD: Büyük hadis âlimidir. Kütüb-u Sitte'den biri olan "Sünen"in müellifidir. Hadisleri toplarken çok titiz davranmıştır. İlim öğrenmek maksadıyla çok sayıda şehir ve memleketi dolaşarak muhtelif alimlerin ilminden istifa etme yoluna gitmiştir. Bilgisini sağlamlaştırmak için bulunduğu şehirlerde uzun süre ikamet etmiştir. Ahmet bin Hanbel'in de ilim meclislerine katılarak ondan istifade etmiştir. Künyesi Ebu Davud Süleyman bin el-Eş'as bin İshak es-Sicistanî el-Ezdî şeklindedir.

Ebu Davud, hadis ilminde ulaştığı birikimi sayesinde bir anda yüz bin hadis hakkında müzakere yapabilecek bir seviyeye ulaştı. Bu ilminin sayesinde ele alınan hadislerle ilgili olarak, sağlam veya zayıf yönlerini en ince teferruatına kadar ortaya koyacak bir duruma geldi. Son derece takva sahibi olması, rivayet edenler hakkındaki geniş bilgisi, ona olan güveni arttırdı. Ayrıca bunda çok güçlü bir hafızaya sahip olması da etkili oldu. Ebu Davud, ilim ile yoğrulan ve büyük hizmetlere vesile olan ömrünü 889 yılında tamamladı. Bu yılın 21 Şubat'ında Basra'da vefat etti.

EBU BEKİR (R.A.): İlk Müslümanlardan olup, Hulefa-i Raşidîn'in birincisidir. Adı, Ebu Bekir Abdullah bin Ebî Kuhafe Osman b.amir el-Kureyşi et-Teymî'dir. Fil Vakasından üç yıl kadar sonra Mekke'de doğdu. Annesi Ümmü'l Hayr Selma bint Sahr, Mekke döneminde; babası Ebu Kuhafe, Mekke fethinden hemen sonra Müslüman olmuştur. Cahiliye döneminde Abdü'l-Kâbe olan adının Müslüman olduktan sonra Hz. Peygamber tarafından Abdullah olarak değiştirildiği rivayet edilir. Birçok lakabı vardır, ancak onun en meşhur lakabı Sıddık'tır. Bu lakap kendisine Miraç olayını hiç tereddüt etmeden kabul ettiği için bizzat Resul-i Ekrem tarafından verilmiş ve onunla şöhret bulmuştur. Mekke'de ilk dönemde onun vasıtasıyla birçok kimse Müslüman olmuştur. Ticaretle uğraşan Ebu Bekir Mekke döneminde Kureyşli müşriklerin işkencelerine maruz kalan birçok Müslümanı büyük bedeller ödeyerek hürriyetine kavuşturmuştur. Hicrette Hz. Peygambere arkadaşlık etmiş, birlikte Medine'ye hicret etmişlerdir. Hz. Peygamberin kumandanlığını yaptığı bütün savaşlara katılmış, Hudeybiye ve Veda Haccında bulunmuştur. Resulullahın vefatından sonra Müslümanlarca halifeliğe seçilerek İslâm tarihinin ilk halifesi olmuştur. İki yıl kadar bu makamda Müslümanların başında kalmış ve Hicrî 13 yılında Medine'de vefat etmiştir. Hz. Ebu Bekir, Resul-i Ekrem'in yanına defnedilmiştir.

EBU CEHİL: "Cehalet babası" demek olan bu kelime, Hazret-i Resul-i Ekrem (a.s.m.) zamanında, mu'cizeleri ve çok delilleri ve Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmı gördüğü halde iman etmeyen din düşmanı, puta tapan gururlu bir müşrikin lakabıdır. Bedir Gazasında öldürüldü.

EBREHE: Habeş melikinin Yemen valisi Ebrehe Eşrem. Peygamberimiz Hazret-i Muhammed dünyaya gelmeden yaklaşık elli gün önce, büyük bir ordu hazırlayıp Kâbe'yi yıkmak için harekete geçen kişidir. Koyu bir Hristiyan olan ve insanların Kâbe'yi ziyaret edişini hazmedemeyen Ebrehe, Kâbe'ye olan insan akınını önlemek için San'a şehrinde büyük masraflarla benzersiz bir kilise yaptırdı. Buna rağmen Kâbe'ye teveccühü önleyemeyen Ebrehe, bir Arabın kiliseyi pisliğiyle kirletmesi üzerine daha da öf-

kelenerek ordusuyla Kâbe'yi yıkmak üzere harekete geçti. Fakat Cenab-ı Hak buna fırsat vermedi. Üzerlerine ateşte pişmiş taşlar taşıyan "ebabil" kuşlarını gönderdi. Ebrehe'yi ve ordusunu helâk etti. Bu olaydan Kur'ân-ı Kerim'de Fil Suresinde bahsedilmektedir.

EDHEM: Bakınız İBRAHİM BİN EDHEM.

EMİN (ÇAYCI EMİN): Aslen Vanlı olan Çaycı Emin'in ismi Yemen Beydir; fakat Bediüzzaman Hazretleri bu ismi Emin Bey olarak değiştirmiştir. Soyadı kanunundan sonra ise Çayırlı soyadını almıştır. Çaycı Emin olarak bilinmesi ise çay ocağı işletmesinden dolayıdır.

Kendisi 1925'den sonra Şeyh Said İsyanı bahane edilerek batıya sürülen doğudaki aşiret beylerinden bir tanesidir. Kastamonu'ya sürgün edildikten sonra Nasrullah Camiinin şadırvanında bir çay ocağı işletmeye başladı. Emin Bey 1936 yılında çay ocağını işletmeye devam ettiği günlerde, yeni sürgün edilmiş olan ve sadırvana su almaya gelen Bediüzzaman Hazretleriyle görüştü. İlk görüşmesinde Bediüzzaman'ın, "Beni takip ediyorlar, bana yaklaşma, sana zararım dokunur" ikazıyla fazla konuşamayan Emin Bey daha sonra Bediüzzaman'ın Çarşı Polis Karakolunda kaldığını öğrendi ve çeşitli vesilelerle görüşmeye muvaffak oldu. Emin Bey Kastamonu'da kaldığı müddetçe uzun süre Bediüzzaman Hazretlerine hizmet etmiştir. 1943 senesinde Bediüzzaman ve diğer Nur Talebeleriyle beraber sevk edildikleri Denizli Mahkemesinde yargılandı ve 9 ay hapis yattı. Emin Bey 1967 senesinde Van'da geçirdiği bir trafik kazası sırasında yanarak şehit oldu.

-F-

FARABÎ (870-950): İslâm felsefesini metot, terminoloji ve problemleri açısından temellendiren, ses olayını ilk defa fizikî yönden açıklayan ünlü Türk filozofudur. Felsefedeki şöhreti Aristo'ya yakın olan Farabî'nin asıl adı Ebu Nasr Muhammed b. Muhammed bin Tarhan bin Uzluğ'dur. Türkistan'ın Farab şehrinde dünyaya gelen Farabî ilk öğrenimini burada yaptıktan sonra İran'da Farsça, Bağdat'ta Arapça öğrendi. Latin ve Yunan dillerini kavradı. Uzun zaman Bağdat'ta kalan ve burada felsefe, mantık, tıp hakkında eserler yazan Farabî, daha sonra Mısır ve Halep'e gitti. 950'de Dımaşk'ta vefat eden Farabî, Aristo'dan sonra "muallim-i sani" adıyla anılmıştır. İlimleri dil, mantık, matematik, fizik-metafizik ve medenî ilimler şeklinde tasnif eden Farabî 100'den fazla eser bırakmıştır. Eserlerinden bazıları: el-Medinetü'l-Fazıla, es-Siyasetü'l-Medeniye, İhsâü'l-Ulûm, v.d.

FEYZİ (MEHMET FEYZİ PAMUKÇU): 1912'de Kastamonu'ya bağlı Müderris Atabey köyünde doğdu. Bediüzzaman Said Nursî'nin 1936 yılında Kastamonu'ya sürgün edilmesinden iki yıl sonra kendisiyle tanıştı. Altı yıl boyunca Üstada hizmette bulundu. Nur Risalelerinde ve özellikle de Kastamonu Lâhikası'nda Bediüzzaman Mehmet Feyzi'yi Risale-i Nur'un faal bir kâtibi olan Hüsrev Altınbaşak adındaki talebesine benzeterek, "Küçük Hüsrev" lakabıyla bahseder. Arapça tahsili de olan Mehmet Feyzi Pamukçu, Üstatla birlikte Risale-i Nur'ları baştan sona kadar okudu. Denizli (1943) ve Af-

yon (1948) hapishanelerinde Üstatla beraber tutuklu kaldı. Nur Talebeleri arasında ehl-i ilim bir zat olan Mehmet Feyzi, 1990 yılında Kastamonu'da vefat etti.

FİRAVUN: Eski Mısır'da krallara verilen ünvandır. Fakat bu unvan İslâmî kaynaklarda Hz. Mûsa ile mücadele eden Mısır kralı için kullanılmaktadır. Eski Mısır'da mülkü ve yönetimi elinde bulunduran fravunlar aynı zamanda ilâhların yeryüzündeki temsilcileri sayılıyor ve ibadetler onlar adına yapılıyordu. Hazret-i Mûsa ile mücadele eden Firavun da aynı şekilde ilâhlık iddia eden, zalim, kibirli, ve inatçı bir kişiydi. Kendi halkını eziyor özellikle İsrailoğullarına büyük zulümler yapıyordu. Cenab-ı Hak ilâhlık davasından ve yaptığı zulümlerden vazgeçmesi ve İsrailoğullarını serbest bırakması için ona Hz. Mûsa'yı ve kardeşi Hz. Harun'u gönderdi. Kendisinden istenilenleri kabul etmeyen Firavun, kendi zulmünden kurtulmak için Mısır'dan çıkan Hz. Mûsa ve İsrailoğullarını kovalarken ordusu ve taraftarlarıyla birlikte Kızıldeniz'de boğuldu.

-G-

GALİP BEY: Asıl adı Ahmet Galip Keskin'dir. 1900 yılında Yalvaç'ta doğdu, 1940'ta Konya'da vefat etti. Mesleği öğretmenlik olan Galip Bey aynı zamanda hattat ve şairdi. Güzel hattıyla risaleleri yazarak hizmet eden Galip Bey, Risale-i Nur ve Bediüzzaman Hazretleri hakkında yazdığı manzumelerle bilinmektedir. Eskişehir Hapsinde Bediüzzaman Hazretleriyle beraber bulunan talebelerindendir.

GAVS-I AZAM: Bakınız ABDÜLKÂDIR-İ GEYLÂNÎ.

GAVS-I GEYLÂNÎ: Bakınız ABDÜLKÂDIR-İ GEYLÂNÎ.

-H-

HAFIZ AHMET: Bakınız: MUHACIR HAFIZ AHMET

HAFIZ ALİ: 1898'de İslâmköy'de dünyaya geldi 17 Mart 1944'de Denizli'de vefat etti. Tam ismi Hafız Ali Ergün'dür. Hafız Ali hayatını vakfettiği Risale-i Nur'ları el yazısıyla yazarak çoğaltan ve bu konuda büyük gayretler gösteren kahramanlardan biridir. Bediüzzaman Hazretleri Nurların en çok yazılıp çoğaltıldığı yerlerden bir tanesi olan İslâmköy'ü Nur Fabrikası olarak vasıflandırmış, Hafız Ali'nin de ihlâs ve hizmetlerinden dolayı o fabrikanın sahibi olduğunu belirtmiştir. Bediüzzaman Hazretlerinin "Benim bedelime şehit oldu" dediği Hafız Ali'nin vafatı ise şu şekildedir. 1943'de Bediüzzaman Hazretlerinin bulunduğu Denizli Hapsine sevk edilen talebeler arasında Hafız Ali de vardır. Bediüzzaman Hazretleri hapiste gizli düşmanları tarafından zehirlendiği sırada Hafız Ali de aniden rahatsızlanıp hastahaneye kaldırılır ve orada vafat eder.

Bunun üzerine Bediüzzaman Hazretleri "Hafız Ali benim bedelime berzah âlemine seyahat eyledi" demiştir. Risale-i Nur'da birçok yerde ismi geçen Hafız Ali'nin Emirdağ, Kastamonu ve Barla Lâhikalarında pekçok mektubu bulunmaktadır.

HAFIZ MUSTAFA: Asıl adı Hacı Hafız Mustafa Üstün'dür. "Hacı Aziz, Hafız Mustafa, Şeyh Mustafa, Aziz'in Mustafa" olarak da bahsedilmektedir. 1890 yılında Eğirdir'de dünyaya geldi ve yine aynı yerde 1959 yılında vefat etti. Hafız Mustafa altı yaşında hafız oldu. İstiklâl Harbinde vatan savunmasına katıldı. Gazi olan Hafız Mustafa savaştan

sonra kendisine bağlanmak istenen gazi maaşını almayı kabul etmedi. Risale-i Nur'da bir çok yerde kendisinden ve hizmetlerinden bahsedilir. Hafız Mustafa vefat ettiğinde Bediüzzaman Hazretleri onun 20 sene boyunca ikinci bir Hafız Ali olarak vazifesini tam yaptığını, âlem-i nura ve berzaha, Hafız Ali ve Hasan Feyzi gibi kardeşlerinin yanına gittiğini belirtir.

HAFIZ MEHMET: 1877 yılında Isparta'nın Sav köyünde dünyaya geldi, 15 Ocak 1947 tarihinde vefat etti. Hafız Mehmet, Bediüzzaman Hazretlerinin Isparta'ya geldiğini duyunca, selâmını ve hürmetlerini iletmesi için oğlunu onun ziyaretine gönderir. Ziyaret esnasında oğlu, ayrıca babasının kendisinden dua istediğini de söyleyince Bediüzzaman Hazretleri ona hitaben şöyle der: "Baban askerlik yapmadığı için bilmez. Askerlikte karavanayı uzatmayana yemek vermezler. O da bize seher vaktinde dua etsin, biz de ona ederiz." Selâmın cevabı gelince, gerçekte askerlik yapmayan bu zat bütün gayret ve kuvvetiyle Nurları yazmaya başlar. Hafız Mehmet'in ciddiyetle Risale-i Nur'a sahip çıkması, Sav köyündeki kadın-erkek, çoluk-çocuk herkesin Risale-i Nur ile meşgul olmasına vesile olur. Risale-i Nur'un birçok yerinde Sav köyünden Medrese-i Nuriye olarak bahsedilmesi, Hafız Mehmet'in bu ilk gayretleri sonucudur. Hafız Mehmet'in vefatını Savlı Nur Talebeleri Bediüzzaman Hazretlerine bir mektupla bildirirler. Bediüzzaman Hazretleri ise karşılığında taziye mahiyetindeki şu cevabı gönderir: "Sizleri ve umum Risale-i Nur Şakirtlerini ve bilhassa Medrese-i Nuriye'nin talebelerini ve bilhassa o merhumun akrabalarını, Medrese-i Nuriye'nin mübarek üstadı Hacı Mehmet'in vefatı nedeniyle taziye ediyoruz. Ve Nurlar hesabına bütün ruh-u canımızla biz dünyada kaldıkça ona dua-yı rahmet etmeye ve Hafız Ali ve Hasan Feyzi ortasında daima bütün manevî kazançlarımıza hissedar etmeye kat'î karar verdik."

HALİL İBRAHİM: 1897 senesinde dünyaya gelen Halil İbrahim Çöllüoğlu, 1956'da vefat etti. Milâs'ta dedelerinden miras kalan tarihî Çöllüoğlu Hanında hancılık ve otelcilik yaparak geçimini temin ederdi. Âlim ve şair bir zat olan Halil İbrahim'in Sikke-i Tasdik-i Gaybî, Lem'alar, Kastamonu Lâhikası ve Emirdağ Lâhikalarında şiirleri bulunmaktadır. Bediüzzaman Hazretleri onun şiirlerindeki Risale-i Nur'a dair güzel tabirlerin ihlâsından kaynaklandığını belirtmektedir. 1943 senesinde Denizli Hapishanesine sevk edildikten sonra Bediüzzaman Hazretleriyle birlikte dokuz ay kaldı. Denizli hapsinin o zor şartlarında sarsılmayan bu talebesi hakkında Bediüzzaman, "Milâslı Halil İbrahim hakikaten Risale-i Nur'un demir gibi metin ve sarsılmaz bir şakirdidir. O kasaba onunla iftihar etmeli" şeklinde takdirkâr ifadeler kullanmaktadır.

HASAN EFENDİ: Bakınız HOCA HASAN EFENDİ.

HASAN (R.A.): Hz. Peygamberin torunu, Hz. Fatıma ile Hz. Ali'nin büyük oğludur. Hicrî 3. yılda Medine'de dünyada geldi. İsmini bizzat Hz. Peygamber vermiştir ve kulağına ezan okumuştur. Hz. Hasan babasının hilâfetinde yanında bulunmuş, babası şehit edilince Kûfelilerin biatıyla halife seçilmiştir. Resul-i Ekrem'in torunu Hz. Hasan, Muaviye'nin davasında ısrarlı davranması karşısında Müslüman kanının dökülmesini istemeyerek hilâfetten feragat etmiştir. Resullullah, o ve kardeşi için "Cennetin Efendileri" diye haber vermiştir. Hz. Hasan'ın soyundan gelenlere "Şerif" unvanı verilmiştir.

Hicrî 49/669'da Medine'de vefat eden Hz. Hasan Hz. Peygamberden 13 hadis rivayet etmiştir. Hz. Hasan kardeşi Hz. Hüseyin'le birlikte Hz. Peygamberin neslini günümüze kadar devam ettiren iki kişiden biridir.

HASAN FEYZİ: Tam adı Hasan Feyzi Yüreğil'dir. Şair, edip, mutasavvıf ve muallim bir zat olan Hasan Feyzi 1895 yılında Denizli'de doğdu 13 Kasım 1946 yılında vefat etti.

Melâmi tarikati şeyhlerinden olan Hasan Feyzi Yüreğil aynı zamanda Denizli'nin Çivril kazasının Güveçli köyünde muallim olarak imana ve Kur'ân'a hizmet eden bir hakikat adamı idi. Bediüzzaman Hazretleriyle 1943 yılında Denizli'de tanışmıştır. Tanıştıktan sonra vefatına kadar yaklaşık 2,5 yıla yakın bir süre Risale-i Nur hizmetinde bulunmuştur. Bediüzzaman Hazretlerinin "Benim bedelime şehit oldu" dediği talebelerinden biridir. Evet, "Bab-ı feyzinden ırak olmayı asla çekemem/ Dahi nezrim bu ki canım sana kurban olacak," diyen Hasan Feyzi, Üstadının bedeline şehit olmayı istemiş ve olmuştur. Bediüzzaman Hazretleri bir mektubunda Hasan Feyzi'nin kısa süreli, fakat değerli hizmetinden ve kendi bedeline şehit oluşundan şu şekilde bahseder:

"Merhum Hasan Feyzi kardeşimiz, aynen şehit merhum Hafız Ali misillü, bir mektubunda dediği gibi 'Dahi nezrim bu ki, canım sana kurban olacak!' dediğini tasdiken Üstad'ına bedel, şehit kardeşi büyük Hafız Ali'nin yanına gitmiş. Bu zat-ı zülcenaheyn, ehl-i kalp ve gayet yüksek bir ehl-i ilim ve hakikat, otuz sene muallimlik perdesi altında imana hizmet etmiş ve on seneden beri Risale-i Nur'u elde edip, gizli perde altında çalışmış. Sonra da iki sene zarfında doğrudan doğruya Risale-i Nur'un yüksek hikmetlerini ve kemâlatını çekinmeyerek ruh-u caniyle herkese ilân etmiştir."

HAVVA: Hz. Adem'in Âdem'in eşi olan Hz Havva aynı zamanda insanlığın anası ve ilk kadındır. Hz. Havva'nın yaratılışıyla ilgili olarak çeşitli görüşler bulunmaktadır. Islam alimlerinin âlimlerinin bazı Kur'an Kur'ân ayetlerine dayandırdıkları görüşlerine göre Hz Havva, Hz Adem'den Âdem'den (onun bir uzvundan) ya da Hz Adem'in Âdem'in yaratılmış olduğu maddeden yaratılmıştır. A'raf suresi Suresi, 189. ve Nisa suresi Suresi, 4. ayetlerinde Hz. Adem Âdem ve Havva'nın yaratılışlarından bahsedilmektedir

HAZRET-İ MEHDÎ: Bakınız: MEHDÎ.

HAZRET-İ OSMAN: Bakınız: OSMAN. (R.A.)

HIZIR: Hz. Hızır, Hz. Mûsa döneminde yaşayan, Kur'ân-ı Kerim'in Kehf Suresinde bahsi edilen, kendisine İlâhî bilgi ve hikmet öğretilen kişidir. Peygamber olup olmadığı konusunda değişik görüşler bulunmasına rağmen velâyeti konusunda ittifak edilmektedir. Otsuz ve çorak bir mekâna oturduğunda ansızın o otsuz yerin yeşillenmesi sebebiyle, yeşillik manasına gelen Hızır namıyla yad edilmiştir. Hz. Hızır'ın halen hayatta olduğunu ve hayatın beş tabakasından ikincisinde yaşadığını Bediüzzaman Hazretleri Mektubat adlı eserinde ifade etmektedir. Bu hayat tabakasının kendine özel şartları, bizim yaşadığımız hayattan çok daha farklıdır. Meselâ, mecbur kalmadan istedikleri zaman yemek içmek, bir vakitte birçok yerlerde bulunabilmek gibi bir derece serbest hayat mertebesidir. Hz. Hızır, başta Buharî ve Müslim olmak üzere pek çok hadis kitaplarında çeşitli bölümlerde geçmektedir.

HİLMİ: 1891 senesinde Kastamonu'ya bağlı Tepelice köyünde dünyaya geldi 27 Ocak 1960'ta vefat etti. Nur Risalelerinde kendisinden Hilmi Sema Erkal, Küçük Şeyh, Kastamonulu Küçük Şeyhlerin Hilmi, gibi isimlerle de bahsedilmektedir. Bediüzzaman Hazretlerinin Kastamonu'da kaldığı 1936-1941 yılları arasında onun hizmetinde bulundu. O yıllarda, bahar ve yaz mevsimlerinde Bediüzzaman Hazretleri Karadağ'a ve Hacı İbrahim Dağlarına çıkarken Hilmi Bey de yanlarında bulunur, talebelik ve hizmet ederdi. 1943 yılında sevk edildikleri Denizli Hapsinde de yine Bediüzzaman Hazretleriyle beraber kalmış ve ona hizmet etmiştir. Hilmi Bey Bediüzzaman Hazretlerinin ifadesiyle hanımı ve evlâdıyla sekiz sene Risale-i Nur'un hizmetinde bulunmuş ve birçok insanın Risale-i Nur'u tanımasına vesile olmuştur.

HOCA HASAN EFENDI: Şamlı Hafız Tevfik Efendinin Bursa'daki hocasıdır. Hafız Tevfik kendisinden Ziyaeddin Mevlâna Şeyh Halid'in eserlerinden ders almıştır.

HOCA HAŞMET: Tonuslu Haşmet Hoca olarak da anılır. 1894 yılında, Yozgat'ta dünyaya geldi, 1969'de vefat etti. Medrese tahsili gördü. Arapça, Farsça ve Fransızcayı biliyordu. İmamlık, vaizlik ve müftülük görevlerinde bulundu. Yozgat'ta bulunan Nohut Dağı eteğindeki Camızlık Camiinde imamlık ve vaizlik yaptı. 1952 yılında İstanbul Fatih'teki Reşadiye Otelinde Bediüzzaman'ı ziyaret edip kendisiyle görüştü. Bir Cuma günü cemaatla vedalaşıp artık vaaz edemeyeceğini, vefat edeceğini bildirmişti. Bir sonraki vaaz vaktinde vefat etti. Emirdağ ve Kastamonu mektuplarında ismi geçmektedir.

HÜLÂGÛ: İran'da hüküm süren İlhanlılar devletinin kurucusu olan Hülâgû Moğol İmparatoru Cengizhan'ın torunudur. 1217 yılında doğdu 1265'de kırk sekiz yaşında öldü. Geniş bir coğrafyada büyük bir tahribat ve katliam yapan Hülâgû tarihe zalim bir insan olarak geçti. Küçük yaşta iken babası ölen Hülâgû'nün eğitimi annesi tarafından Budist rahiplerine bırakıldı. Hülagû'nün dedesi Cengiz'in yakın arkadaşları olan bu rahipler Hülagû'yü Budist inançlarına göre yetiştirdiler. Moğollar, hem merkezi otoritelerini güçlendirmek hem de batıdaki sınırlarını genişletmek maksadıyla Hülâgû'yu Yakındoğu'ya komutan olarak gönderdiler. Görevini tamamladıktan sonra merkezleri olan Karakurum'a dönmesi gereken Hülâgû, Moğolların başında bulunan Mengü Han'ın ölmesi ve şartların değişmesi sebebiyle geri dönmeyerek nüfuzu altında bulunduğu topraklarda İlhanlı devletini kurdu. Hülagü, İsmailîleri ortadan kaldırdı; Mısır ile Suriye'yi zaptetti; Urfa, Harran, Halep ve Antakya'yı da ele geçirdi; Bağdat'ı işgal edip Abbasî Halifeliğine son verdi. Bağdat'ın işgal edilmesi ve Abbasî Halifeliğine son verilmesi İslâm tarihi ve medeniyeti açısından bir dönüm noktası niteliği taşımaktadır. Burada tarihte eşine az rastlanır bir katliam yapılmış, camiler ve kütüphaneler tahrip edilmiş, kitaplar Dicle Nehrine atılmıştır. Bu hadise ile İslâm âlemi ağır bir darbe almış, İslâm medeniyeti duraklama dönemine girmiştir.

HULEFA-İ RAŞİDÎN: Doğru yolda olan dört büyük halife. Hz. Ebu Bekir, Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali.

HULÛSÎ BEY: Asıl adı Hulûsî Yahyagil'dir. 1896 yılında Elazığ Harput'ta doğdu; 26 Temmuz 1986 yılında Elazığ'da vefat etti. İlk eğitimini hususî olarak Elazığ Camii İma-

mı Sarı Hafız'dan aldı. Hulûsi Beyin Babası Yahyazâdelerden Mehmet Efendi, alaylı bir zabit idi. Kendisi ise askerî eğitimine Elazığ ve Erzincan'da başladı, Kuleli Askeri Okulunda devam etti. Ardından Harbiye Mektebine geçti. Burada okurken Birinci Dünya Savaşı çıkınca, kısa bir talim ve terbiyeden sonra, 1915'de Çanakkale'deki 3. Kolorduya göreve gönderildi. Hulûsi Bey yarım kalan eğitimini tamamlamak üzere 1925 yılında Harbiye Mektebine tekrar dönmüş ve buradan mezun olmuştur. ediüzzaman Hazretleriyle tanışması ise 1929 yılının bir bahar ayındadır. Bediüzzaman Hazretlerini ilk duyduğunda şeyh zanneden Hulûsi Bey ona intisap etmek niyetiyle birkaç arkadaşıyla beraber ziyaretine gitti. Bediüzzaman Hazretlerinin "Uzaklığın alâmeti olan mektuplaşmak âdetim değildir. Fakat sen yaz" demesi üzerine kendisine mektuplar yazmaya başladı. Bu mektupların çoğu Mektubat isimli eserde yer almaktadır. Hulisi Bey 1944 yılında albaylığa terfi etti ve 1950'de Denizli Askerlik Şubesinden albay rütbesiyle emekli oldu.Hulûsi Bey, 1929'daki görüşmenin üstünden yaklaşık yirmi yıl geçtikten sonra, 1950'de Bediüzzaman Hazretlerini Emirdağ'da ziyaret etti. Bu görüşmeleri yirmi dakika sürdü. Bediüzzaman Hazretleriyle en son görüşmesi ise 1957'de, yine Emirdağ'da olmuştur.Hizmetle dolu bir ömür geçiren Hulûsi Bey bir ders sonrası rahatsızlanarak vefat etti. Kabri Harput'taki aile mezarlığındadır. Bediüzzaman Hazretleri Risale-i Nur'un birinci talebesi olan Hulûsi Bey hakkında, "Nurun eskiden beri hiç sarsılmayan muhlis bir kahramanı, elbette dünyanın geçici, kıymetsiz, fâni vaziyetleri karşısında telâş etmez, mağlûp olmaz inşaallah" buyurmaktadır.

HULÛSÎ-İ SANİ SABRİ: Bakınız ARSEVEN.

HÜSREV ALTINBAŞAK: 1899'de Isparta'da doğdu. 1977'de İstanbul'da vefat eti. Bediüzzaman'la birlikte, Eskişehir, Denizli ve Afyon hapislerinde beraber bulundu. Isparta kahramanlarından, Risale-i Nur'un hizmetkârlarından idi. En müşkül ve karanlık günlerde Nur Risalelerine hizmet etmişti. Yüzlerce Risaleyi bir matbaa gibi çoğaltmıştı. Güzel bir hatta sahipti. Tevafuklu Kur'ân-ı Kerîm'i ilk defa yazanlardandır.

HÜCCETÜ'L-İSLÂM: BakınızI GAZALÎ.

-İ-

İBRAHİM (A.S.): Kur'ân-ı Kerîm'de adı çokça geçen bir peygamberdir. Onun dini, Kur'ân-ı Kerîm'de adı Hanif olarak adlandırılmıştır. Hz. İbrahim'e (a.s.) 10 sayfalık kitap nazil olmuştur. Hz. Peygamber Efendimizin de atasıdır. Urfa'da doğduğu rivayet edilmektedir. Hz İbrahim, zamanının kralı Nemrut'u tevhit inancına davet etmiştir. Kabul etmeyen Nemrut, Hz. İbrahim'i ateşe attırmış, fakat mu'cize olarak ateş onu yakmamıştır. Her zaman Allah'ın dostluğunu istemesi ve sadece ondan medet beklemesi sebebiyle kendisine Habibullah veya Halilürrahman denilmiştir. Hz. İbrahim, yaşı bir hayli ilerlemiş olmasına rağmen çocuğu olmamıştı ve Allah'tan bir evlât istedi ve bu duası kabul edildi. İlk önce Hz. İsmail, daha sonra diğer eşinden Hz. İshak doğdu. Bu sırada Hz. İbrahim, oğlu İsmail'i kurban etme olayıyla imtihan edildi. Oğlu İsmail (a.s.) ile Kâbe'yi yeniden inşa eden Hz. İbrahim, Kudüs'ün el-Halil bölgesinde medfundur.

İBRAHİM BİN EDHEM: Tabiînin meşhur âlimlerinden ve evliyanın büyüklerindendir. Künyesi Ebu İshak olan İbrahim Ethem, 96/714 yılında Belh şehrinde doğup 162/779'da Şam'da vefat etmiştir. İbrahim Ethem'in nesebi Hz. Ömer'e dayanır. İmamı Azam'ın sohbetlerinde bulundu ve dinde fakih ve müctehit oldu. İbrahim b. Ethem'in babası Ethem, Belh şehrinin padişahı; kendisi onun şehzadesi olmasına rağmen, o bütün bu zenginlikleri, serveti terk ederek kendisini Allah'a yöneltmiş ve ölünceye kadar Allah'ın yolunda çalışmıştır.

İMAM-I ALİ: Bakınız ALİ (r.a.).

İMAM-I GAZALÎ: Asıl adı Hüccetü'l-İslâm Ebu Hamid Muhammed b. Ahmet el Gazzalî'dir. Eş'ari kelâmcısı, Şafiî fakihi, mutasavvıf ve filozoflara yönelttiği eleştirilerle tanınan İslâm düşünürüdür. Hicrî 450'de (1058) Horasan'da, Meşhed'de (Tus) dünyaya geldi. Babasının mesleğinin yün tacirliği olmasından dolayı kendisine "Gazzalî" ve zamanında İslâma yöneltilen itirazlara cevap vererek itiraz edenleri susturduğu için de "Hüccetü'l-İslâm" denilmiştir. Kelâm, fıkıh, hadis, felsefe, tasavvuf, mantık gibi ilimlerde yüksek bir mevkiye sahiptir. Bu sahalarda birçok önemli eserleri bulunmaktadır. Hicrî 505'te (1111) Tus'da vefat eden ve oraya defnedilen Gazali'nin eserlerinden bazıları şunlardır: El-Münkız; İhya-ü Ulumi'd-Din; Kimya-yı Saadet; Tehafütü'l-Felasife; Kıstasü'l-Müstakim.

İMAM-I RABBANÎ: Hindistanlı büyük bir âlim olup, Hicrî ikinci bin yılının başında gelen (müceddid-i elf-i sani) ünvanına sahiptir. İnanç ve fikir açısından büyük karışıklıkların olduğu bir dönemde Hicrî 971'de (1563) Hindistan'ın Serhend kasabasında doğmuştur. Asıl adı Ahmet olan İmam-ı Rabbanî Hazretlerinin soyu Hz. Ömer'e (r.a.) dayandığından Farukî, memleketinden dolayı Sirhindî lâkaplarıyla tanınmaktadır. İlk eğitimini din âlimi olan babası Abdülehad'den almıştır. Daha sonra Silyaküt şehrine giderek kadı Badehşani'den fıkıh, kelâm ve tefsir dersleri alarak eğitimini tamamlamış ve icazet almıştır. Daha sonra Delhi'ye giderek Nakşî şeyhi Bakibillah'ın yanında tasavvuf ilmini iki ay gibi kısa bir sürede tamamlayarak irşat izni almıştır. İmam-ı Rabbanî döneminde zararlı düşünce ve fikirler tarikat yoluyla verildiğinden onun mücadelesi de bu yolla olmuştur. Hayatı boyunca tekke ve medrese ehlini birleştirmek için büyük gayret sarf etmiştir. Tarikatları ve özellikle de Nakşî tarikatını, iman hakikatlerinin anlaşılmasına vasıta yapmak suretiyle gerçek kimliğine büründürmüştür. Eski zamanda büyük zatlar tarafından rivayet edilen, "Mütekelliminden ve ilm-i kelâm ulemasından birisi gelecek, bütün iman ve İslâm hakikatlerini aklı ikna edecek bir tarzda ayan beyan ispat edecek" sırrını kendisiyle gerçekleşmesini istediğini ifade etmiştir. Bu sır içindir ki, özellikle hayatının son zamanlarında bütün gayretini doğrudan doğruya iman hakikatlerinin neşri üzerine yoğunlaştırmıştır. Hayat tarzı ve hizmet şekliyle herkesin takdirini kazanması itibarıyla İmam-ı Rabbanî lakabıyla anılmıştır. Cihangir Şah döneminde hapse atılmış; fakat, orada da hizmet ve irşadına devam etmiştir. İmam-ı Rabbanî döneminin hastalıklarını üç sebebe bağlamaktadır. Bunlar; idarecilerin dinden uzaklaşmaları, âlimlerin menfaat ve korku sebebiyle Kur'ân ve sünnetten ayrılmaları ve tasavvuf ehlinin tarikatı şeriattan uzaklaştırmaları olarak sıralanmıştır. İmam Rabbanî 1624 yılında 63 yaşında iken memleketi Serhend'de vefat etmiştir.

İMAM-I HÂKİM: El-Müstedrek eseriyle tanınan hadis hafızıdır. 933'te Nişabur'da doğmuş, 1033'te vefat etmiştir.

İSA (A.S.): Hz. İsa ulu'l-azm olan peygamberlerdendir. Hakikî Hıristiyanlık dininin peygamberi olan Hz. İsa'ya dört büyük kitabın üçüncüsü olan İncil-i Şerif nazil edilmiştir. Hz Meryem in oğlu olan Hz. İsa, Allah'ın yaratıcı kudretinin bir nişanesi olarak doğmuştur. Hz. İsa'nın bir ünvanı ve sıfatı Mesih'tir. Kur'ân-ı Kerim'de onun meziyetlerinden bahsedilmekte ve gösterdiği mucizelerden haber verilmektedir. Dört büyük semavî kitaptan biri olan İncil, kendisiniden sonra havariler tarafından yazılmıştır. Ancak sonraları tahrif edilmiş, asliyetini koruyamamıştır. Hz. İsa, Peygamber Efendimizden "ümmî peygamber" şeklinde bahsetmiştir. İncil'in çeşitli bölümlerinde Peygamberimizin geleceğinden haber verilmektedir. Düşmanları ve kendisine inanmayanlar tarafından öldürülmek istenen Hz. İsa Cenab-ı Hak tarafından göğe yükseltilmiş, kendisini öldürmek isteyenler ise yanlışlıkla Hz İsa'ya çok benzeyen Yuda isminde birini çarmıha germişlerdir.

-K-

KÂMİL (ÇALIŞKAN): Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri Emirdağ'a mecburi ikamete zorunlu olarak geldiğinde ona sahip çıkan Nur Talebelerindendir. "Çalışkanlar Hanedanı"na mensup olan Kâmil Çalışkan, Bediüzzaman Hazretlerini ilk defa 1948 senesinde kendisi ilkokul 4. sınıfa giderken tanıdı. O günlerde henüz bir çocuk olan Kâmil Çalışkan tanışmasından sonra tıpkı amcaları ve amca çocukları gibi korkmadan, çekinmeden Bediüzzaman Hazretlerinin hizmetinde bulundu. Su taşımak, temizlik yapmak gibi vazifeler yaptı. Kâmil Çalışkan'ın asıl ismi Kemal'di, fakat Bediüzzaman Hazretleri kendisine Kâmil ismiyle hitap etmiştir.

KANUNÎ SULTAN SÜLEYMAN: (Trabzon 1495-Zigetvar 1566) Yavuz Sultan Selim ile Hafsa Sultan'ın tek oğludur. Babasının sancakbeyliği sırasında doğduğu Trabzon'da iyi bir temel öğretim gördü. 25 yaşında iken halife ünvanını da taşıyan ikinci Osmanlı padişahı olarak tahta çıktı. (1520) Zamanında birçok fetihler, önemli muharebeler oldu. Mohaç Meydan muharebesi, (29 Ağustos 1526), 1. Viyana Kuşatması (27 Eylül 1529) ve Preveze Deniz Savaşı (1538) gibi önemli savaşlar onun döneminde meydana geldi. Kanuni döneminin parlaklığı yalnız büyük fetihlerle, sınırlı kalmaz. Edebiyatta, Fuzulî ve Bakî; bilimde, Zembilli Ali Efendi, İbni Kemal ve Ebussuut Efendi; mimarlıkta Koca Sinan; tarih dalında Selanikli Mustafa, Celalzade Mustafa, Nişancı Mehmet Efendi; coğrafyada, Piri Reis; denizcilikte Barbaros ve Turgut Reis; devlet yönetiminde Piri Mehmet Paşa ve Sokullu Mehmet Paşa hep bu dönemde yaşamışlardır. Kanuni Sultan Süleyman Zigetvar kuşatması sürerken 1566 da öldü.

KÜÇÜK ALİ (HAFIZ ALİ): Isparta'nın Atabey ilçesinin bağlı Kuleönü köyünden olan Küçük Ali 1907 yılında doğdu, 1974'da Kuleönü'nde vefat etti. Nur Talebelerinden Sarıbıçak Mustafa'nın kardeşidir. Risale-i Nur'ların elle yazıldığı zamanlarda risaleleri yazarak çoğaltan kahramanlardandır. Bediüzzaman Hazretleri risalelerde kendisinden "büyük ruhlu küçük Ali" şeklinde bahsetmektedir. Barla Lâhikası'nda Bediüzaman Hazretlerine yazdığı bir mektubu bulunmaktadır.

-L-

LÜTFİ (ABDULLAH LÜTFİ ÖZERDEM): Esnaf şeyhi Âsım Efendinin torunu olup Mehmet Akif Efendinin oğludur. 1881 yılında dünyaya geldi. Barla Lâhikası'nın mektupları arasında çeşitli yerlerde kendisinin mektupları bulunmaktadır. 1935 tarihinde Said Nursî ile birlikte Eskişehir cezaevinde yaklaşık bir yıl tutuklu kalmışlardır. 1974 tarihinde İzmir'de Hakkın rahmetine kavuşmuştur.

LOKMAN: Kur'ân'da adı geçen, peygamber olup olmadığı kesin olmayan, öğütleri, ahlâkî ve tıbbî sözleri ile tanınan büyük bir zattır. Uzun bir ömre sahip olan Hz. Lokman, Hz. Davud'a yetişmiş ve ondan ilim öğrenmiştir. Halk arasında daha çok, bir hekim (doktor) olarak tanındığı için Hekim-i Lokman olarak yad edilmiştir. Hekim olduğu hususunda âlimlerin ittifak ettiği Lokman Hekimin Allah'ın izniyle ölüm hariç her türlü hastalığı iyileştirdiği rivayet edilmektedir. Lokman Suresinin 12-19. ayetlerinde Lokman Hekim'in oğluna yaptığı tavsiyeler bulunmaktadır.

LÛT (A.S.): Hz. Lut (a.s.) Hz. İbrahim'in kardeşi Harran'ın oğludur. Hz. İbrahim'e (a.s.) ilk iman edenlerdendir. Hz. Lut (a.s.) Sedam bölgesinde bulunan kavme peygamber olarak görevlendirildi. Sedamlılar çok ahlâksız ve edepsiz bir kavimdi. İnsanlık tarihinde o zamana kadar görülmemiş olan livata fiilini işliyorlar ve bununla da övünüyorlardı. Hz. Lut (a.s.) onları hakka ve doğru yola davet için görevlendirilmiş fakat bütün gayretlerine, nasihatlarına rağmen onu dinlememiş ve alaya almışlardı. Cenab-ı Allah Hz. Lut'a inananlarla birlikte şehri terk etmesini bildirerek o azgın kavmi helâk edeceğini bildirmiş ve helâk etmiştir.

-M-

MEHDÎ: Kelime anlamı olarak "Hidayete eren, doğru yolu tutan, hidayete vesile olan" anlamında kullanılır. Hadislere göre ahir zamanda tevhidi esas alarak imanı muhafaza edip İslâmiyeti hurafelerden ve bid'alardan arındırarak zamanın anlayışına göre yenileyecek olan âlim ve önder zattır. Yine bazı hadislere göre kıyamet yaklaşınca zulmü ve şirki ortadan kaldırarak inananlara saadet ve adaleti getirecek. Ehl-i Beytin neslinden gelen imamdır.

MEHMET FEYZİ: 1912'de Kastamonu'ya bağlı Müderris Atabey köyünde doğdu. Bediüzzaman Said Nursî'nin 1936 yılında Kastamonu'ya sürgün edilmesinden iki yıl sonra kendisiyle tanıştı. Altı yıl boyunca Üstada hizmette bulundu. Nur Risalelerinde ve özellikle de Kastamonu Lâhikası'nda Bediüzzaman, Mehmet Feyzi'yi Risale-i Nur'un faal bir kâtibi olan Hüsrev Altınbaşak adındaki talebesine benzeterek, "Küçük Hüsrev" lakabıyla bahseder. Arapça tahsili de olan Mehmet Feyzi Pamukçu, Üstatla birlikte Risale-i Nur'ları baştan sona kadar okudu. Denizli (1943) ve Afyon (1948) hapishanelerinde Üstatla beraber tutuklu kaldı. Nur Talebeleri arasında ehl-i ilim bir zat olan Mehmet Feyzi, 1990 yılında Kastamonu'da vefat etti.

MEHMED ZÜHTÜ: Said Nursî Hazretlerinin "Sözler'in hameleleri" (temel direkleri ve taşıyıcıları) olarak vasıflandırdığı Mehmed Zühtü sadık Nur Talebelerindendir. Kastamonu Lâhikası'nda kendisinden bahisle, "Hafız Ali'nin tahkikatına gelenlerin, 'Mağaza-

larda kâğıt kalmadı. Risale-i Nur Şakirtleri kâğıdı bitirdiler' demeleri ve Mehmed Zühtü'nün kitapları kendine iade edilmeleri, Risale-i Nur Şakirtlerini müftehirane teşçi ve teşvik eden bir hadisedir" denilmektedir. Ciddî çalışmaları dolayısıyla has ve hakikî şakirtlerin dairesi içinde bulunduğu Bediüzzaman tarafından ifade edilmektedir.

MEVLÂNA CELÂLEDDİN-İ RUMÎ: Celâleddin Muhammed Rumî. Hicrî 604, Milâdî 1207'de Horasan'ın Belh şehrinde doğdu. Ünvanı Mevlâna'dır. Babası "Sultanü'l-Ulema" olarak bilinen Muhammed Bahaeddin-i Veled'dir. Anadolu'ya hicret ettiğinde "Rumî" diye anıldı. Konya'ya ailesiyle birlikte yerleşti. Hicrî 672 yılında Konya'da vefat etti. Eserlerinden bazıları: Mesnevi, Divan-ı Kebir; Fihi Mafih; Mecalis-i Seb'a; Mektubat'dır.

MEVLÂNA HALİD (K.S.): Büyük İslâm âlimi ve asrının müceddidi olan Mevlâna Halid-i Bağdadî 1778'de Bağdat'ın kuzeyinde bulunan Zur şehrinde dünyaya geldi. Soyu baba tarafından Hz. Osman, anne tarafından Hz. Ali'ye dayanır. Babası Ahmet bin Hüseyin'dir. Küçük yaşta aklî ve naklî ilimlerden tefsir, hadis, fıkıh, tasavvuf, akaid öğrenmiş, hatta Firuzabadi'nin Kamus'unu ezberlemiştir. Asrındaki bütün âlimlerden daha üstün bir ilme sahip ve Kur'ân-ı Kerim'in esrarına vakıftı. 1799 hocası Seyyid Abdulkerim Berzenci'nin vefatından sonra onun yerine ders vermeye başladı. Böylece daha yirmi bir yaşında binlerce âlim ve talebeye hoca olmuş ve yedi sene ders okutmuştur. 1805'te Hacca gitti, Şam'a dönüşünden sonra oraya gelen Abdullah Devlevi'nin bir talebesiyle Hindistan'a gitmeye karar verdi. Çeşitli şehirlere uğraya uğraya bir sene süren yolculuk sonunda Irak'ın Süleymaniye şehrine geldi. Ve oradan Bağdat'a giderek ders vermeye başladı. Burada yetiştirdiği dört bin talebesine ilimde ve tasavvufta icazet verdi. Mevlâna Halit talebeleriyle Bağdat'dan Şam'a gelerek orada derslerine devam etti. 1826'da Şam'da vebadan vefat etti. Değişik ilimlerde yazdığı birçok eseri vardır. En önemlisi şunlardır: İrade-i Cüz'iyye Risalesi; Caliyetü'l Ekdar; Divan; mektuplarından oluşan Mektubat; İtikadname.

MUHACİR HAFIZ AHMET: Rumeli'den göç ettiği için muhacir lakabıyla anılan Hâfız Ahmet Barla eşrafındandır. 1948 yılında vefat etmiştir. Kabri Barla mezaristanındadır.

Bediüzzaman'ın medresesinin yanındaki Yokuşbaşı Mescidinde imam olarak görev yaptı. Evi ise Bediüzzaman Hazretlerinin imamlık yaptığı mescidin karşısındaydı. Hafız Ahmet, Bediüzzaman Hazretlerine çoluk çocuğuyla beraber sadakat içinde sekiz sene hizmet etmiştir. Vaazlarında Nurlardan anlatırdı. Nurlara ciddiyetle ve sadakatla çalışırdı. Hattâ vefatından on dakika önce, kendi yazdığı ve tamamlayamadığı bazı risaleleri tamamlaması için Şamlı Hafız Tevfik'e vasiyet etmişti.

Muhammed daha doğmadan babasını, 6 yaşında iken de annesini kaybetmiştir. Annesi ölünce dedesi Abdülmuttalib onu himayesi altına aldı. Dedesi de ölünce, bu sefer amcası Ebu Talib onun bakımını üstlendi. Hz. Muhammed (a.s.m.) 25 yaşında iken kendisinden 15 yaş büyük olan Hz. Hatice ile evlendi. Evlilikleri Milâdî 595 yılına rastlamaktadır. Daha sonra Hz. Peygamberin Hz. Hatice'den sırayla Kasım, Zeynep, Rukiye, Ümmü Gülsüm, Fatıma ve Abdullah adında altı çocuğu oldu. Hz. Muhammed, Hatice-i Kübra dediği zevcesi hayatta olduğu müddetçe bir başka kadınla evlenmedi. Daha genç-

liğinde dürüstlük ve doğruluğu ile kendisine El-Emin (güvenilir kimse) dedirten Hz. Muhammed her yönüyle örnek bir insan kişiliğini sergiliyordu. Hz. Muhammed kırk yaşında iken, Milâdî 610 yılında Hira Dağında kendisine peygamberlik vazifesi verildi. Kendisine ilk inananlar ise eşi Hz. Hatice, çocuklardan Hz. Ali, hür erkeklerden Hz. Ebu Bekir, azatlı kölelerden Hz. Zeyd, kölelerden Hz. Bilâl-i Habeşî (r.a.) oldu. Daha sonraları Hz. Osman, Talha bin Ubeydullah, Halid bin Said, Sa'd bin Ebî Vakkas Müslüman oldular. Bunlara en son Hz. Ömer eklendi. Hicretten bir buçuk sene önce, Recep ayının 27. gecesinde İsra ve Miraç mucizesi meydana geldi. 621 yılında Akabe mevkiinde Medinelilerle I. Akabe Biatı yapıldı. 622 yılında ise II. Akabe Biatı yapıldı. Mekkeli müşriklerin zulümlerinin artması üzerine 622 yılında Mekke'den Medine'ye hicret edildi. Hicretin II. senesi, Milâdî 13 Mart 624'te müşriklere karşı Bedir Savaşını kazandı. 625 yılında ise Uhud Savaşı meydana geldi. 627 yılında Hendek Savaşı kazanıldı. 630 yılında Mekke fethedildi. Mekke'nin çevresi ve Kâbe putlardan temizlendi. Peygamberimiz ömrünün son yılında Arafat'ta 120.000 Sahabeye Veda Hutbesini verdi. Bu hutbe ilk insan hakları bildirisi olarak kabul edilir. Hz. Muhammed (a.s.m.) Hicretin 11. senesi Rebîülevvel ayının on ikisi, Pazartesi günü (Milâdî 8 Haziran 632) ruhunu Rahmana teslim etti.

MUHYİDDİN-İ ARABÎ: Adı, Ebu Bekir Muhammed b. Ali'dir. 1165'te Endülüs'ün Mürsiyye kasabasında dünyaya geldi. İbni Arabî ve Şeyh-i Ekber diye meşhur oldu. Küçük yaştan itibaren tahsile başlayarak pek çok âlimin derslerinde bulunup naklî ve aklî ilimleri öğrendi. Tefsir, fıkıh, hadis ve kıraat ilimlerinde büyük bir âlim oldu. Daha sonraları tasavvufa yönelerek zamanının âlimlerinden ve Seyyid Abdülkadir Geylâni'nin ruhaniyetinden feyz aldı. Zamanının ilminden ve feyzinden istifade edilen belli başlı büyük âlimlerinden oldu. 1194 Endülüs'ten ayrılarak Tunus'a ve oradan Fas'a gidip çeşitli ilim meclislerinde bulundu. Tekrar Endülüs'e dönüp Kurtuba'ya geldi. Sonra 1201'de tekrar Endülüs'ten Tunus'a geçti. Hac için yola çıkarak Mısır ve Kudüs'e uğradı. Hacdan sonra çeşitli yerleri dolaşarak Konya'ya gitti ve 1230 da Şam'a giderek oraya yerleşti. Tasavvuftaki yüksek derecesi sebebiyle sekr halinde iken tevhit (vahdet-i vucud) konusundaki sözleri yanlış anlaşılıp iftiraya uğradıysa da zamanının devlet adamları tarafından himaye edildi. 1240 senesinde 78 yaşında Şam'da vefat etti. Yavuz Sultan Selim Mısır Seferi sırasında Şamlılarca çöplük haline getirilen kabrinin yanında cami ve dergâh yapılmasını emrederek onun kabrinin değerini bulmasını sağladı. Muhyiddin-i Arabî'nin pek çok kıymetli eseri vardır. Fütuhat-i Mekkiyye, Füsüsu'l Hikem, Muhtasar en meşhurlarıdır.

MUKAVKIS: Peygamber Efendimizin (a.s.m.) İslâma davet mektubu gönderdiği idareci konumunda bulunan şahıslardan biridir. Bizans İmparatorluğu zamanında Mısır'da valilik yapmaktaydı. Mukavkıs Peygamberimizden gelen mektubu saygı içerisinde ve nezaketle kabul etti, fakat idaresi altındaki Kıptilerin kendisine uymayacaklarını kendisinin de saltanatından ayrılmaya kıyamayacağını belirterek Müslüman olmadı. Peygamberimize içinde Mariye isimli bir kadın köleninde bulunduğu çeşitli hediyeler gönderdi. Mariye, Müslüman oldu ve Peygamber Efendimiz (a.s.m.) onu kendilerine eş olarak kabul buyurdular. Mukavkis, 642 yılında İskendiriye'de öldü.

MÛSA (A.S.): İsrailoğullarına gönderilen ve kendisine büyük kitapların ilki olan Tevrat indirilen büyük peygamberlerdendir. Tevrat Hz. Mûsa'ya levhalar halinde indirilmiştir. Hz. Mûsa Mısır'da dünyaya gelmiştir. Soyu Hz. İbrahim'e dayanır. Kendisine yardım eden kardeşi Hz. Harun peygamber olarak görevlendirilerek Firavuna gönderilmiş ve Firavunu tevhide davet etmiş, fakat kabul edilmeyince kendine iman eden İsrailoğulları ile birlikte Mısır'dan mukaddes topraklara gelmiş ve orada kendisine Tevrat levhaları indirilmiştir. Hz. Mûsa'nın zamanında kendinde zahir olan mu'cizelerinin en meşhurları âsâsı ve yed-i beyzasıdır (beyaz el). Âsâsı ile vurduğu taşın on iki gözünden su çıkarmasıyla meşhurdur. Hz. Şuayb'ın kızıyla evlenen Hz. Mûsa mukaddes topraklara varamadan vefat etmiştir.

MUSTAFA ÇAVUŞ (1882-1939): Ömrünün 18 yılını askerlik görevini yapmakla geçirdi. Barlalı olup Risale-i Nur'un çeşitli yerlerinde ismi geçmektedir. Said Nursî Hazretlerinin Barla'da mecburî ikamete tâbi tutulduğu yıllarda aile fertleri ile birlikte iman hizmetinde ciddî çalışmalar yapmıştır. Özellikle 21. Mektupta kendisinin anne-babasına çok iyi örnek davranışlarından dolayı ismiyle bahsedilmektedir.

MUSTAFA RAMAZANOĞLU: 1929'da Kahramanmaraş'ta doğdu. Bediüzzaman'la ilgili hatıralarını kendisi kaleme aldı. Nurculuktan dolayı çeşitli zamanlarda mahkemelere verildi. "Hakikî Alevîler Müslümandır" ismiyle 1971'de neşrettiği bir kitabı bulunmaktadır. 1950 yılında ilk defa Emirdağ'da Üstadı ziyaret etti.

-N-

NECMEDDİN-İ KÜBRA: (1145. 1226) Kübraviya veya Zahabiya tarikatının kurucusu olup, Milâdî 12-13. asır İranlı sûfilerin en mühim şahsiyetlerinden biridir. Şeyh-i Vali-Taraç (veli yetiştiren şeyh), Tammatül'l-Kübra lakapları taşıyan Necmeddin, 540 (1145) senesinde dünyaya gelmiştir. Genç yaşta seyahatlere çıkan ve Mısır'da meşhur şeyh Ruzbihan el-Vazzan el-Mısrî ile tanışan Necmeddin Kübra, onun müridi olmuş ve nezareti altında son derece sıkı riyazet geçirmiştir. Tebriz'de Ebu Nasr Hafda adlı kelâm âliminden ilim tahsil eden Necmeddin, kelâma dair ilk eserini de orada vermiştir. Daha sonra Şeyh Bab-Farac Tebrizi ile tanışan Necmeddin, onun tesiri altında kendini tamamen tasavvufa vermiştir. Çok geçmeden Şeyh Ammar-i Yasir'e intisap etmiş ve sûfi olabilmek için İsmail Kasrî'nin mektebine dahil olmuştur. Necmeddin burada ikinci hırkasını alır. Ailesiyle birlikte Harizm'e giden Necmeddin, orada Kübraviya veya Zahabiya tarikatını kurdu. Necmeddin-i Kübra, Harizm'in Moğollar tarafından işgalinde, 618'de öldü.

NEMRUT: Hz. İbrahim'in peygamber olarak gönderildiği bölgede saltanat sürdüğü rivayet edilen Babil'in kurucusu ve hükümdarı; Cenab-ı Hakka karşı kibir taslayarak isyan eden ve Hz. İbrahim'i ateşe attıran kâfir hükümdar.

NUH (A.S.): Kur'ân-ı Kerim'de adı geçen peygamberlerden olan Hz. Nuh, insanlığın ikinci atasıdır. Kırk yaşına gelince sapıklığı had safhaya gelmiş olan kavmini imana davetle görevlendirilmiştir. Ancak kavminden çok az kimse iman etmiştir. Kavminin çoğunluğunun kendini dinlememesi ve sapıklıklarının daha da artması üzerine Nuh

Tufanı olarak bilinen hadise meydana gelmiş, dünyayı kaplayan bu su tufanı ile Hz Nuh'a iman etmeyenler helâk olmuştur. İman edenler ise Hz. Nuh'un Allah'ın emriyle yapmış olduğu gemiye binerek kurtulmuşlardır. Hz. Nuh, ayrıca gemiye, yeryüzündeki hayvanlardan da birer çift almıştır. Hz. Nuh'un 1050 yaşında vefat ettiği rivayet edilmektedir

-O-

OSMAN (R.A.): İlk İslâma girenlerden olan Hz. Osman, Peygamberimizin damadı ve üçüncü halifedir. 577 yılında Mekke'de doğdu. Dünyada iken Cennetle müjdelenen on Sahabeden biridir. Mekke'nin zenginlerinden olan Hz. Osman, malını din uğrunda harcamıştır. Bedir Savaşı hariç bütün savaşlarda bulunan Hz. Osman, Hz. Peygamberin vahiy katiplerindendir. Hz. Ömer'in ölümünden sonra halifeliğe seçildi ve on iki yıl bu makamda kaldı. Hz. Peygamberin kızları Rukiye ve o vefat edince diğer kızı Ümmü Gülsüm ile evlenen Hz. Osman bu yüzden Zinnureyn diye de anılır. Hz. Osman, halifeliğinin son yıllarında çıkan olaylar sonunda, 656 yılında Medine'de evinde şehit edildi.

OSMAN NURİ (1885-1955): Eski alay müftülerindendir. Aslen Ankaralı olup İstanbul'da görev yapmıştır. Bediüzzaman Said Nursî'yi İstiklâl Harbinin olduğu yıllarda İstanbul'dan tanımaktadır. Üstada çeşitli zamanlarda mektuplar yazmıştır.

-Ö-

ÖMER (R.A.): Müslümanların ikinci halifesidir. Sahabenin en büyüklerinden olan Hz. Ömer, Aşere-i Mübeşşere'dendir. Hz. Muhammed, kırkıncı kişi olarak İslâma giren Hz. Ömer'e, hak ile bâtılı birbirinden ayırt eden manasına gelen "Faruk" ünvanını verdi. Hz. Ömer, Allah ve Resullullah sevgisinde, cömertlikte, tevazuda, idarecilikte, ilimde, ibadette, hülâsa bütün güzel hasletlerde zirvede olan bir Sahabedir. İslâmın ikinci halifesi olan Hz. Ömer devrinde İslâm toprakları bir hayli genişlemiştir. Irak, Suriye, Mısır ve İran toprakları bir baştan bir başa fethedildi. Medine'de temeli atılan küçük İslâm devleti onun devrinde büyük bir devlet oldu. Hz. Ömer idaresinin temelinde adalet vardı. O devletin temeline adaleti yerleştirdi. Memurlarını ve valilerini halktan soruştururdu. Halkın içinde dolaşarak ihtiyaç sahiplerini araştırırdı. Gayr-ı müslimlerin hakkını korurdu. Devletin malına karşı hassastı. Yaklaşık on bir sene halifelik yapan Hz. Ömer, altmış üç yaşında iken şehit edildi.

-R-

REFET BEY (REFET BARUTÇU, YÜZBAŞI REFET BEY): 1886 yılında İstanbul'da doğdu. Yüzbaşı rutbesiyle orduda görev yaptı. Said Nursî Hazretlerini Barla'da ziyaret edip onun hizmetçisi oldu. Üstatla beraber Eskişehir, Denizli ve Afyon hapishanelerinde tutuklu kaldı. Sormuş olduğu ilme ait sorularla Üstadının iltifatına mazhar oldu. Ve bu sorular neticesinde Risale-i Nur'un çeşitli bahisleri cevabî mektup olarak yazıldı. Ve daha sonra Risale-i Nur'un içine konuldu. Yüzbaşı Refet Bey 1975 yılında doksan yaşında iken Hakkın rahmetine kavuştu.

RÜŞTÜ (SÜLEYMAN RÜŞTÜ ÇAKIN): (1899-1974): Said Nursî Hazretlerinin sadık hizmetkârlarındandı. Üstadı tanıdıktan ve Risale-i Nur hizmetine çalışması sebebiyle 1935 tarihinde Eskişehir, 1943'te Denizli, 1958'de Ankara'da tutuklanıp hapsedildi. Hayatı boyunca Risale-i Nur'ların yazılmasında, yayılmasında büyük gayretleri oldu. Risalelerin lâhika mektupları içinde mektupları bulunmaktadır.

-S-

SABRİ ARSEVEN (SANTRAL SABRİ): 1893 yılında dünyaya gelmiştir. Eğirdir'e bağlı Bedre köyünün imamıdır. 1943 yılında Üstatla birlikte Denizli'de dokuz ay hapis yatmıştır. Sabri Efendi için Risale-i Nur'daki mektuplarda çeşitli iltifatlar ve takdirkâr ifadeler bulunmaktadır. Santral Sabri, Nurların ilk neşir senelerinde Nurları civar bölgelerdeki insanlara ulaştırma görevini hakkıyla yapmış, çevre köylere Nurları yaymıştır. Barla'da bulunan Üstatla bir santral gibi irtibat kurmuştur. Sabri Efendi Said Nursî'ye talebe olmuş, onun mukaddes davasına hizmetkâr olan kişilerdendir. 20 Şubat 1954 yılında Eğirdir'in Pazar köyünden Bedre'ye dönerken kamyonun devrilmesiyle, beyin kanaması geçirmiş ve vefat etmiştir.

SADIK: Taşköprülü Sadık Bey 1902 yılında Kastamonu'nun Taşköprü ilçesine bağlı Kadıköy'de doğdu 1971 yılında vefat etti. Plevne kahramanlarından Sadık Paşa'nın torunudur. Harbiyede tahsil gören Sadık Bey aynı zamanda Sinop, Tosya, Kastamonu, Çankırı, Düzce ve Adapazarı çevresinin ünlü efelerindendi. Bediüzzaman Hazretleri Eskişehir Hapsinden tahliye edilip Kastamonuya getirildikten sonra onunla tanışan Sadık Bey efeliği bıraktı ve onun talebesi oldu. Aynı zamanda Bediüzzaman Hazretleriyle Denizli Hapsine sevk edilen talebeler arasında bulunan Sadık Bey Üstadıyla birlikte bulunduğu 9 ay boyunca ona hizmet etti. Sadık ve vefakâr Nur Talebelerinden olan Sadık Bey taşköprüye döndükten sonrada boş durmadı ve güzel yazısıyla risaleleri yazarak neşretti.

SADİ-İ ŞİRAZÎ: (1213. 1292) Ebu Abdullah Meşerrefüddin. İranlı mutasavvıf ve mütefekkir şairdir. Bağdat'ta Nizamiye Medresesi'nde okudu. Devrin ünlü İslâm filozofu Sühreverdi ile tanıştı. Eserleri manzum ve mensur olmak üzere ikiye ayrılır. Bostan ve Gülistan adlarını taşıyan eserlerde manzum ve mensur bölümleri iç içedir. Sadi, İran edebiyatında Arifname denen ve daha çok felsefe-tasavvuf konularını işleyen şiir türünün kurucusudur. Manzum ve mensur eserlerinde, ahlâk, erdem, iyilik, cömertlik, eğitim, bilginin yararlılığı, alçak, gönüllülük, insan sevgisi gibi konuları işler.

SELÂHADDİN ÇELEBİ: 1913 yılında Kastamonu'da doğdu. 9 Ocak 1977 yılında vefat etti. Ailesi İnebolu'nun ileri gelen ailelerindendir. Babası Nazif Çelebi de kendisi gibi bir Nur Talebesidir. Nurları 23 yaşında tanıdı ve hayatının sonuna kadar Risale-i Nur hizmetinde bulundu. Üstat ile ilk tanıştığında, Üstat ona yazması için Küçük Sözler'i verdi. O günden sonra sürekli Nurların çoğaltılmasına ve insanlara ulaşmasında büyük gayretleri olmuştur. Gümrük Muhafaza Müdürlüğünde görevli olduğu yıllarda polis, ihbar üzerine evinde arama yaptı. Risaleleri bulamayınca Selâhaddin Çelebi ne aradıklarını sordu ve onlara "Söyleseydiniz size verirdim, hiç yorulmazdınız, bunlar imanî ve İslâmî eserlerdir" diyerek nüshaları onlara kendisi vermiştir. Bu olaydan sonra önce İne-

bolu Hapishanesine gönderildi; sonra Denizli Hapishanesine, daha sonra da Afyon Hapishanesine gönderildi. Bu üç hapishanede de babasıyla birlikteydi.

SIDDIK SÜLEYMAN: Sıddık Süleyman Kervancı 1898 yılında Barla'da doğdu. 1965 yılında Barla'da vefat etti. Kabri de Barla'dadır. Üstat 1926 yılında Barla'ya sürgün edildiğinde onunla tanıştı. Üstat Barla'da kaldığı sekiz yıl boyunca ona sadakatle hizmet ettiği için "sıddık" ünvanını aldı. Uzun yıllar Nurlar için çalıştı. Güzel hattıyla Nurları yazdı. Risale-i Nur'dan 28. Söz olan "Cennet Bahsi" onun bahçesinde yazıldı. Bu bahçe Risale-i Nur'da Cennet Bahçesi diye geçer. Sıddık Süleyman'ın Risale-i Nur'da fikir ve hislerine ait birçok mektubu bulunmaktadır.

SULTAN ABDÜLAZİZ (1830-1876): Osmanlı Padihşahı. (1830-1876) 1861 yılı Haziran'ının 25'inde tahta geçen Sultan Abdülaziz, Abdülmecid'in kardeşi olup, Sultan II. Mahmud ile Pertevniyal Valide Sultan'ın oğludur. Osmanlı devletinin karışık bir döneminde tahta çıkan Abdülaziz, malî sıkıntıları aşmak için, sarayda bol maaş alan gereksiz memurları uzaklaştırdı. Altın, gümüş gibi kıymetli eşyaların sarayda kullanılmasını yasakladı. Siyasî mahkûmlar için genel af çıkardı. Yusuf Kâmil Paşa'nın teşvikiyle 3 Nisan 1863'te Mısır'da bir seyahat yaptı. Mısır valisi İsmail Paşa tertiplediği muhteşem eğlencelerle padişahın gözüne girmeyi başardı. Mısır'ın Osmanlıdan ayrılmasını kolaylaştırarak imtiyazların sağlanması, Mısır valisinin "Hidiv" ünvanını alması, Abdülazizin sefahat ve israfa düşmesi bu seyahat neticesindedir. 21 Haziran 1867'de Avrupa seyahatine çıkarak, Osmanlı tarihinde yabancı ülkelere seyahate çıkan ilk padişah ve halife oldu. Bu seyahat ile Avrupa ile ilişkiler iyi duruma girdi. Abdülaziz zamanında Mekteb-i Harbiye yeniden düzenlendi. Askerî rüştiyeler açıldı. Bugün İstanbul Üniversitesi olarak kullanılan bina da Harbiye Nezareti olarak Abdülaziz tarafından yaptırıldı. Abdülaziz döneminde ulaşım ve haberleşme alanında önemli ilerlemeler kaydedildi. Yine bu dönemde eğitime önem verilerek, devlet dairelerine kâtip yetiştirmek üzere, rüştiyeyi bitirenlerin gidebileceği "Mekteb-i Mahrec-i Aklâm" kuruldu. 1864'de bir dil okulu kuruldu. 1868'de tamamen Fransız eğitim sistemine göre eğitim yapan "Mekteb-i Sultanî" (Galatasaray Lisesi) açıldı. 1870'te "Darü'l-Muallimat" adıyla ilk kız öğretmen okulu açıldı. Yine bu dönemde idarî ve hukukî alanda da önemli adımlar atıldı. Şer'iye Mahkemesinin yanı sıra görev yapacak Nizamiye Mahkemeleri bu dönemde kuruldu. 1876'da tahtan indirilen Abdülazizin, intihar veya öldürülmesi hadisesi, günümüze kadar devam eden tartışmalı bir meseledir.

SULTAN ABDÜLHAMİT: Sultan II. Abdülhamit. Osmanlı padişahı. (1842-1918) Babası Abdülmecit, annesi Tirimüjgan Kadın Efendidir. On bir yaşında annesini kaybeden Abdülhamit özel hocalar tayin edilerek eğitildi. Farsça, Arapça ve diğer ilimlerin yanında Fransızcayı çok iyi öğrendi. 31 Ağustos 1876'da devletin en buhranlı döneminde tahta çıkan II. Abdülhamit halkın içine katılarak onlarla birlikte dolaşarak büyük sempati topladı. Osmanlı devletinin ilk anayasası olan "kanun-i esasî" Abdülhamit zamanında ilân edildi. (23 Aralık 1876). Buna göre seçimler yapılarak 141 üyeden oluşan ilk Türk parlamentosu 19 Mart 1877'de padişah tarafından seçildi. İngiltere'nin teşebbüsüyle toplanan Londra Konferansında Rusların teklifini kapsayan Londra Protokolünü imzalayarak Meclise sundu. Protokolün reddedilmesi üzerine Rusya ile Osmanlı arasın-

da 24 Nisan 1877'de savaş başladı. Bu savaş süresince Abdülhamit yetkisini kullanarak 17 Şubat 1878'te Meclis-i Mebusanı süresiz olarak tatil etti ve 3 Mart 1878'de Rusya ile Ayastefanos Anlaşmasını imzaladı. Milletler arası politikada devletin bağımsızlık ve toprak bütünlüğünü savunmayı hayatî bir görev sayan II. Abdülhamit, iç ve dış entrikaları ortaya çıkarmak maksadıyla kuvvetli bir hafiye teşkilatı kurdu. Ayrıca dünyadaki politik gelişmeleri takip etmek üzere sarayda bilgi merkezleri kurdurdu. İslâmcılık (ittihad-ı İslâm) politikasını güden Abdülhamit, bununla İngiliz ajanlarının Arap milliyetçiliğini yaymak konusundaki gayretini boşa çıkardı. Şam'dan Mekke'ye kadar uzanan Hicaz Demiryolunu inşa ettiren Abdülhamit döneminde içte de eğitim, bayındırlık ve tarım alanında olumlu gelişmeler oldu. Mekteb-i mülkiye, mekteb-i hukuk, sanayi-i nefise mektebi, hendese-i mülkiye, darülmuallimin-i aliye, maliye mektebi, ticaret mektebi, Halkalı ziraat mektebi, deniz ticareti, orman ve maadin, lisan, dilsiz ve âmâ mektepleri, fen-edebiyat fakültelerinden oluşan darülfünun hep Abdülhamit döneminde açılmıştır. 23 Temmuz 1908'de II. Meşrutiyeti ilân ederek Anayasayı, tekrar yürürlüğe koyan II. Abdülhamit, tarihte "31 Mart Vak'ası" olarak bilinen İstanbul'daki ayaklanmaya maruz kaldı ve bu olay neticesinde tahttan indirilerek Beylerbeyi Sarayına yerleştirildi. 10 Şubat 1918 Pazar günü hayata veda eden Abdülhamit muazzam bir törenle Divanyolu'ndaki II. Mahmut türbesine defnedildi.

SULTAN REŞAD: V. Mehmet Reşad. (İstanbul 1844-1918.) Osmanlı padişahlarının otuz beşincisidir. Sultan Abdülmecit'in oğludur. Ağabeyi III. Abdülhamit'in yerine padişah olduğunda 65 yaşında idi (1909). Meşrutî bir hükümdar olarak 9 yıl süren saltanatında devlet güç koşullar altında varlığını koruma ve sürdürme kavgası vermiştir. Onun döneminde I. Dünya Savaşına girilmiştir. 4 yıl süren bu savaş sonunda Sevr Antlaşması imzalandı ve ülkenin dört bir yanı işgal edildi. Mehmet Reşad, ağabeyi Abdülhamit'in vefatından bir süre sonra vefat etti.

SUNGUR (MUSTAFA): 1929 yılında Eflâni'de doğdu. İlkokuldan sonra dine karşı takındığı tavırla bilinen Kastamonu Gölköy Enstitüsüne kaydoldu. Çalışkan bir talebe olan Mustafa Sungur küçükken aldığı dinî eğitimin etkisiyle buradaki menfi ortamdan fazla etkilenmedi. 1945 senesinde, 16 yaşında iken evlendi. Mustafa Sungur Risale-i Nur'ları 1946 senesinde Keçeci Mehmet Efendi ve Ahmet Fuat Efendi vasıtasıyla tanıdı. Bediüzzaman Hazretleriyle tanıştıktan sonra ona mektuplar yazmaya başladı. Mustafa Sungur mektuplarında çoğunlukla köy enstitüsünde edindiği izlenimlerden bahsediyordu. 1947 yılında Emirdağ'ında Üstadıyla ilk kez bizzat görüştü. 1948 yılında Afyon davası sebebiyle tutuklanan Bediüzzaman Hazretlerini Afyon'da tekrar ziyaret etti. Bu ziyaretten sonra Üstadına gönderdiği bir mektuptan dolayı mahkemeye çıkarıldı ve 6 ay ceza aldı. Bu cezadan dolayı memuriyetten çıkarıldı. Mustafa Sungur'un hiç çıkmamak üzere Nur hizmetinde bulunmaya başlaması ise şu şekildedir: Mustafa Sungur Afyon'da Bediüzzaman Hazretleri ile beraberken, İzmir taraflarında imamlık yapan babası Mehmet Efendi oğlunu şikâyet maksadıyla Bediüzzaman Hazretlerine gelir. Bunun üzerine Bediüzzaman Hazretleri Sungur'un babasıyla konuşur ve onu ikna eder. Mustafa Sungur bu hadiseden sonra devamlı olarak Nur hizmetinde bulunmaya başlar. Bediüzzaman Hazretlerinin vefatından sonra da kendisini tamamen Risale-i Nur

hizmetine vakfeder. Bediüzzaman Hazretlerinin farklı yıllarda yazdığı vasiyetnamelerde ismi bulunan Mustafa Sungur 1954 yılından itibaren Bediüzzaman Hazretlerinin vefat ettiği 1960 yılına kadar doğrudan hizmetinde bulundu ve Risale-i Nur'u ve hizmet prensiplerini bizzat kendisinden ders aldı. Hizmetteki meşakkatlerden yılmayan ve sarsılmayan Nur Talebelerinden olan Mustafa Sungur, Kur'ân ve iman hizmeti uğrunda bir çok defa tutuklandı.

SÜFYAN: Ahir zamanda geleceği ve ümmetin karanlık günler yaşamasına sebep olacağı sahih hadislerde bildirilen dehşetli, dinsiz ve münafık şahıs.

SÜLEYMAN RÜŞTÜ: Bakınız RÜŞTÜ (SÜLEYMAN RÜŞTÜ ÇAKIN)

SÜLEYMAN (A.S.): Kur'ân-ı Kerîm'de adı geçen peygamberlerden olan Hz. Süleyman, İsrailoğullarına peygamber olarak gönderilmiştir. Hz. Davut'un oğlu olup onun saltanat ve peygamberliğine vâris kılınmıştır. Hz. Süleyman kırk sene hem peygamberlik yapmış, hem de devleti idare etmiştir. Beytü'l-Makdis'i (Mescid-i Aksa) yaptıran Hz. Süleyman'ın cinleri ve hayvanları emrinde çalıştırdığı ve insan, hayvan ve cinlerden oluşan muhteşem bir ordusunun bulunduğu bilinenler arasındadır. Hz. Süleyman'ın Saba Melikesi Belkıs'ı dinine davet etmesi üzerine Belkıs, kavmiyle birlikte iman etmiştir.

-Ş-

ŞEM'Î: Şem'î'nin tam ismi Şem'î Güneş'tir. 1883'te Barla'da doğdu, 1974'te vefat etti. Bediüzzaman'ın Muş (Muj) Mescidinde zaman zaman müezzinliğini yapmıştı.

ŞAH-I GEYLÂNÎ: Bakınız ABDÜLKADIR GEYLÂNÎ (r.a.).

ŞAH-I NAKŞİBEND: Asıl adı Bahaeddin Muhammed B. Muhammed'ül Buharî'dir. Şah-ı Nakşibend olarak meşhur olan Bahaeddin'e bu ünvanın ne zaman verildiği bilinmemekle beraber, devamlı olarak yapılan gizli zikrin kalblerde vücuda getirdiği "nakş"a izafeten verildiği genel kabul görmüştür. Muharrem 718'de (1318) Buhara yakınlarındaki Kasrıarifan (Kasrıhindüvan) köyünde doğdu. Üç günlük bebek iken dedesinin mürşidi Baba Muhammed Semmasi tarafından manevî evlât olarak kabul edildi. Daha sonra Semmasi, onu müridi Emir Külal'a teslim ederek tasavvuf terbiyesiyle yetiştirilmesini istedi. Bahaeddin, tarikatın adap ve usulünü öğrendiği sıralarda, bir gece rüyasında, kendisinin doğumundan bir asır evvel vefat etmiş olan Abdülhalik-ı Gücdüvani'yi görür ve onun manevî şahsiyetine intisap eder. Evvelâ tasavvufu öğrenip bilahare ilmî eğitimini tamamlamış olduğundan, "Üveysî" lakabıyla anılmaya başlanır. Mezarlığı dolaşırken yakın zamanda vefat eden Şeyhi Semmasi ve diğer büyük zatları mana âleminde müşahede eder. Bu sırada Gücdüvani Hazretlerinin kendisine, "Dinin emir ve yasaklarına uy, ruhsatlara ilgi gösterme, azimetlere sadık kal, Peygamber (a.s.m.) ve Ashabının yolundan git!" şeklindeki tavsiye ve ikazları, manevî âleminde büyük bir etki yapar. Bu ikazlardan sonra hayatında ruhsatları değil de azimetleri (fetva yerine takvayı) esas alıp, cehrî zikirden hafî zikre yönelir. Mutat olarak devam ettirilen ve gizli zikirle sesli zikri bir arada icra eden müritlerin aksine Bahaeddin'in tamamen gizli zikirleri icra etmesi dikkat çeker, yanlış yaptığı düşüncesiyle şeyhe şikâ-

yet edilir. Bunun üzerine Seyyid Külal; ona dokunmamalarını, memur olduğu şeyi yaptığını söyleyerek ikaz eder. Bilâhare artık Bahaeddin'e verebileceği bir şeyinin kalmadığını, gitmekte serbest olduğunu söyler. Bahaeddin eğitimini tamamladıktan sonra köyüne döndü. Burada talebe yetiştirmeye başladı. İki kez hacca gitti. 3 Rebiülevvel 791'de (2 Mart 1389) 73 yaşında iken, doğduğu köyde Hakkın rahmetine kavuştu.

ŞAMLI HAFIZ TEVFİK (TEVFİK, ŞAMLI TEVFİK): Asıl ismi Tevfik Göksü olan Şamlı Hafız Tevfik 1887 yılında Barla'da doğdu. 1965 yılında Barla'da vefat etti. Kabri de Barla'dadır. Subay olan babası Veli Bey ile beraber yirmi yıl Şam'da kalmasından dolayı "Şamlı" lakabıyla anılmıştır. Üstadın, Şam'da Emeviye Camiinde verdiği vaazı babasıyla birlikte dinlemiştir. Babası ona Üstadı göstererek, "Bu zat meşhur bir zattır. Ona iyi bak, ileride bu zata hizmet edeceksin" demiştir. Babasını bu sözü seneler sonra gerçekleşir. Üstat Barla'ya sürgün edildiği yıllarda ona talebe, Nurlara kâtip olur.

ŞAZELÎ (1196-1258): On üçüncü asırda yaşamış büyük İslâm alimlerindendir. Önce fen bilimlerine merak salmış ve bu alanda önemli bir birikime sahip olmuş, daha sonra tasavvufa yönelmiştir. Kuzey Afrika'da yaşamıştır, müntesipleri çok geniş bir alana yayılmıştır. Şazili tarikatının kurucusu olarak kabul edilmektedir. Soyu, Peygamber Efendimizin (a.s.m.) torunu Hazreti Hasan'a (r.a.) dayandırılmaktadır. Asıl adı Ali'dir. Kendisine Nureddin lakabı da verilmiştir. Künyesi Ebü'l-Hasan Ali bin Abdullah bin Abdülcebbar Şazilî şeklindedir. Risale-i Nur'un muhtelif yerlerinde ismi, imamlar ve aktablar arasında zikredilmekte, insanlık âlemini nurlandıran mümtaz şahsiyetlerden biri olarak telâkki edilmektedir. Ali, 1196 yılında Tunus'un Şazile kasabasında doğdu. Doğduğu şehre nisbeten Şazilî ünvanıyla meşhur oldu. Eğitimine küçük yaştan itibaren memleketinde başladı. Fen ilimlerine ilgi duyarak bu alanda eğitim gördü. Özellikle kimya ile ilgili bilgiler üzerinde yoğunlaştı ve bu alanda önemli bir birikime sahip oldu. İlmi tahsil noktasında önemli bir gayret gösterdiği gibi, daha fazla bilgi sahibi olmak için Cenab-ı Hakka dua ve niyazda bulundu. Müspet ilimlere ilgi duyan ve bu alanda yetişen Ali, bir süre sonra tasavvufa merak salmaya başladı. Dinî ilimlerden tefsir, fıkıh, hadis, usul, nahiv, sarf ve lügat ilimlerini tahsil etti. Gittiği yerlerde bulunan âlimlerden dersler aldı. Ebü'l-Hasan Ali, memleketine döndükten sonra öğrendiklerini insanlara anlatmaya ve onları doğru yola davet etmeye çalıştı. Kısa zamanda şöhretinin yayılması ve çevresinde büyük toplulukların oluşmaya başlamasına paralel olarak büyük baskılara maruz kalmaya başladı. Büyük sıkıntılar çekti. Bir süre sonra da memleketini terk etmek zorunda kaldı ve Mısır'ın İskenderiye şehrine hicret etti. Halk arasındaki itibarı giderek arttı. Birçok tanınmış âlim kendi ilminden istifade etmek ve kendisiyle görüşmek için yanına geldi. Ebü'l-Hasan Ali defalarca Hacca gitti. Yine bu gaye ile çıktığı 1258 yılındaki yolculuğu sırasında Mısır'da bulunan Hamisre'de (Homaysira) vefat etti.

ŞEYH SAİD: Nakşibendi Şeyhi Mehmed Said Palevî. 1865'de Palu'da doğdu. Medrese eğitimi gördü ve babası Şeyh Mahmud'un ölümü üzerine şeyh oldu. Palu'dan ayrılarak Erzurum'un Hınıs kasabasına yerleşen Şeyh Said, doğuda ününü ve saygınlığını artırarak Zaza Kürtlerinin lideri durumuna geldi. 1925'te kendi adıyla anılan ayaklanmayı başlatan Şeyh Said, ayaklanmanın bastırılması üzerine Şark İstiklal Mahkemesi

tarafından idama mahkum edildi. 29 Haziran 1925'de Diyarbakır'da asılarak idam edildi.

ŞÜKRÜ: Şükrü İçhan'ın ismi Sikke-i Tasdik-i Gaybî'de Süleyman Rüştü'nün fıkrasında geçmektedir. 2 Eylül 1966 yılında vefat etmiştir. Ayrıca ismi Kastamonu Lâhikası'nda bir mektupta geçmektedir. Üstat iki çocuğunun vefatından üzüntü duyduğunu kendisine bildirmiştir. Üstat Eskişehir hapsi öncesi on ay kadar Isparta'da Şükrü Efendinin evinde kalmıştır. Üstatla ilgili rüyasında ona, "Senin o köşküne Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm gelmiş" denilir. Şükrü Efendi kendi eviyle birlikte kardeşi Nuri Efendinin evini de Risale-i Nur'un ders ve telifine vermiştir. Bu sırada insanları hayrette bırakan bir olay gerçekleşir. Evin hemen yanındaki bina ateş alır. Bina yandığı halde, Şükrü Efendinin evine birşey olmaz. Hattâ yanan binanın yanındaki ahşap odunluğa dahi birşey olmaz.

-T-

TAHİRÎ: (1900-1977): Said Nursî Hazretlerinin sadık, has ve yakın talebelerindendir. 1943 yılında Denizli, 1948'de Afyon cezaevinde Bediüzzaman'la birlikte hapsedildi. Risale-i Nur'un yazılmasında, matbaalarda basılıp neşredilmesinde çok yoğun ve ciddî çalışmaları oldu. Üstadına ve Risale-i Nur'a olan sadakatı sarsılmayan sebat ve azminden dolayı Bediüzzaman Hazretlerinin dualarına ve övgüsüne mazhar oldu. 77 yaşında iken Hakkın rahmetine kavuştu.

TAHSİN: 1917 senesinde Siirt'in Tillo nahiyesinde doğan Tahsin Aydın 1981 senesinde Urfa'da vefat etti. Dedesi Peygamberimizin amcası Hz. Abbas'ın neslinden gelen ve aynı zamanda İbrahim Hakkı Hazretlerinin müridi olan Fakirullah Hazretleridir. Babası ise eski Siirt mebusu Şeyh Nasreddin'in oğlu Şeyh Tevfik'tir. Tahsin Aydın, ailesi ve akrabaları 1938 senesinde doğu bölgelerinden sürgün edilip, Kastamonu'da mecburî ikameti tâbi tutulduktan sonra Tahsin Aydın burada Bediüzzaman Hazretleriyle tanışmış ve onun hizmetinde bulunmuştur.

TAHİR PAŞA: Aslen Arnavut olan Tahir Paşa Eski ismi Pogoritza Potgoriça olan Titograt şehrinde doğdu. Hacı Ali Efendinin altı oğlundan biridir. Tahir Paşa yirmi dokuz yaşlarında iken devlet hizmetine girdi. 1800'lü yılların sonu ile 2. Meşrutiyet yıllarında Musul, Van ve Bitlis'te valilik yaptı. Özellikle Van'da uzun yıllar valilik görevinde kaldı. Vanda kaldığı yıllarda guatr hastalığına yakalandı. Tahir Paşa hastalığından ve ihtiyarlığından dolayı görevden ayrılmak istedi fakat kendisini çok seven ve takdir eden Abdülhamit buna izin vermedi. Bu yüzden vazifesine bir müddet daha devam etti. Ancak hastalığının iyice ilerlemesi üzerine, emekli oldu ve İstanbul'a döndü. Yaklaşık bundan bir sene sonrasında, 1913 senesinde Hakkın rahmetine kavuştu. Mezarı İstanbul'da Sahra-yı Cedit semtindedir. Tahir Paşanın Bediüzzaman Hazretleriyle görüştüğü yıllar Tahir Paşa'nın Van ve Bitlis'te görev yaptığı yıllardır. O zamanlar Tahir Paşa altmış yaşlarında Bediüzzaman Hazretleri ise 25-30 yaşlarında bulunuyordu. Görüştükleri yıllarda Bediüzzaman Hazretlerinin ilmini, faziletini ve dehasını tesbit ve takdir eden Tahir Paşanın Bediüzzaman Hazretleriyle ilgili olarak, Sultan Abdülhamit Han'a yazdığı bir mektubu bulunmaktadır. Bu mektup İstanbul Başvekalet Arşivinde Sultan II. Abdülha-

mit'e ait Yıldız evrakındadır. Ayrıca Bediüzzaman Hazretlerinin Tahir Paşa ilgili hatıraları Bediüzzaman Hazretlerinin yeğeni Abdurrahmanın yazdığı "Bediüzzaman'in Tarihçe-i Hayatı" isimli kitapta yer almaktadır.

TONUSLU HAŞMET HOCA: Bakınız HOCA HAŞMET.

-Ü-

ÜMMİ SİNAN (?-1657): Ümmi Sinan veya gerçek adıyla Yusuf (İbrahim) Antalya'nın Elmalı ilçesinde doğdu. Doğum tarihi kesin olarak bilinmemektedir. Hayatı ile ilgili yapılan araştırmalardan bazılarına göre 1563-1567 yılları arasında doğduğu tahmin edilmektedir. Medrese eğitimini gördükten sonraki dönemde Halvetî büyüklerinden olan Şeyh Eroğlu Nuri'ye bağlandı. Medresede ilimle meşgul olurken buradan ayrılıp tasavvufa yönelmesinde gördüğü bir rüyanın etkisi olduğu belirtilmektedir. Bu şahsın vefatından sonra da yerine geçerek insanları irşat etmeye başladı. Şöhreti saray çevresine kadar yayılan Ümmi Sinan, gündüzleri kendi ismiyle anılan medresede ders verdi. Geceleri ise zamanını tasavvufa ayırarak vaaz ve nasihatlerde bulundu. İnsanları irşat etmekle meşgul olurken çok sayıda şiir kaleme aldı. Şiirlerinden oluşan iki eser vücuda getirdi. Tahminen doksan yıl gibi uzun bir ömür yaşadıktan sonra bazı kaynaklara göre Elmalı ve bazılarına göre de İstanbul'da vefat etti (1657).

-Y-

YAKUB (A.S.): Hz. İbrahim'in (a.s.) oğlu Hz. İshak'ın (a.s.) oğludur. Kenan bölgesine peygamber olarak gönderilmiştir. Hz. Yusuf'un (a.s.) babasıdır. Lakabı İsrail olduğundan onun soyundan gelenlere İsrailoğulları denilmiştir. Büyük oğlunun adı Yehud olduğundan bunlara Yahudi denilmiştir. Hz. Yakub (a.s.) uzun bir ayrılıktan sonra ömrünün son zamanlarını, Mısır azizi olan oğlu Hz. Yusuf'un (a.s.) yanına giderek Mısır'da geçirmiştir. Vefat ettikten sonra, babası Hz. İshak'ın (a.s.) Şam yakınlarında bulunan kabrinin yanına defnedilmiştir. Kur'ân-ı Kerim'de Yusuf Suresinde, onun şefkatinden kaynaklanan hissiyatı en parlak hakikat olarak nazar-ı dikkate verilmiş ve kendisinden övgüyle bahsedilmiştir.

YUNUS (A.S.): Kur'ân-ı Kerim'de adı geçen Hz. Yunus (a.s.) İsrailoğullarına gönderilen peygamberlerdendir. Musul yakınlarında bulunan Ninova halkına peygamber olarak gönderilmiştir. Yunus ibni Metta adıyla meşhur olan Yunus (a.s.) kendisini balık yuttuğundan dolayı Kur'ân-ı Kerim'de Zennun ve Sahib-i Hut ünvanlarıyla zikredilir. Otuz yaşlarında peygamber olarak görevlendirilen Hz. Yunus (a.s.) halkını otuz üç sene hakka davet etmiş, ancak kendisine sadece iki kişi iman etmiştir. O da şehri terk edince, halkı gelecek azaptan korkup kendisine iman etmişlerdir. Hz Yunus tekrar geri dönerek irşada devam etmiştir.

YUSUF (A.S.): Hz. Yusuf, Hz. Yakup'un en küçük oğludur. Hz. Yakup'un (a.s.) on iki oğlu vardı. En küçükleri ve en güzelleri Hz. Yusuf olması nedeniyle, babasının ona karşı daha fazla bir şefkati ve sevgisi vardı. Kardeşleri babalarının ona karşı aşırı şefkati ve sevgisini kıskanarak, bir yolunu bulup onu Kenan bölgesinde bir kuyuya attılar. O civardan geçen bir kervan tarafından kuyudan çıkartılan Hz. Yusuf (a.s.) Mısır'a götü-

rüldü ve Mısır Azizine satıldı. Yaşının ilerlemesiyle güzelliği artan ve bütün dikkatleri üzerine toplayan Hz. Yusuf (a.s.), Mısır Azizinin eşi Züleyha'nın iftirasına uğrayarak hapse atıldı. Bir müddet hapiste kaldı ve orada iken kendisine peygamberlik verildi. Hapiste kaldığı esnada gece gündüzün birbirinden fark edilememesi nedeniyle namaz vakitlerinin tayininde güçlük çekiyordu. İlk saat onun tarafından Mısır zindanlarında icat edilmişti. Mısır hükümdarının bir rüyasını güzel bir şekilde tabir ettiği için zindandan çıkarılmasına emir verildi. Hz. Yusuf ise suçsuzluğunun ispat edilmesinden sonra bu davete icabet edeceğini bildirdi. Suçsuz olduğu 12 sene zindan hayatı sonunda böylece anlaşılmış oldu. Mısır Azizinin ölümü sebebiyle iyice çıkmaza giren maliye işlerine, hükümdar tarafından görevlendirildi ve Züleyha ile nikâhı yapıldı. Mısır Azizliği sırasında Kenan'da bulunan babası Hz. Yakup ve kardeşlerini Mısır'a getirtti ve oraya yerleşmelerini sağladı. Hz. Yusuf (a.s.) 120 yaşında iken vefat etti. Hz. Yusuf (a.s.) dünya saltanatına erişmiş; anne, baba ve kardeşlerine tekrar kavuşmuş olduğu saadetli bir durumda iken ölümünü istemesi sebebiyle, Kur'ân-ı Kerîm'de övgüyle ve sıddıkıyet ünvanıyla yad edilmiştir.

-Z-

ZEMBİLLİ ALİ EFENDİ (?-1525): Risale-i Nur'da cin ve insin şeyhülislâmı olarak zikredilen (Şualar, 335.) Zembilli Ali Cemali Efendi, Karaman'da doğmuştur. Kaynaklarda doğum tarihi hakkında yeterince bilgi verilmemektedir. II. Bayezit, I. Selim ve I. Süleyman zamanlarında şeyhülislâmlık yapan Ali Cemali Efendi, padişahın sınırsız yetkilerini dinin adalet anlayışı çerçevesinde sınırlamasıyla tanınmıştır. 1503 yılında başladığı şeyhülislâmlık görevini vefatına kadar devam ettirdi. Yavuz Sultan Selim, saltanatı boyunca onu makamında tuttu. Dengeli ve temkinli tavırlarıyla Yavuz Sultan Selim'in birçok haksız ve yersiz hatasını önledi. Kaynaklar, Ali Cemali Efendi'nin fikirlerini müdafaa konusunda pervasızlığı, hatasını gördüğü şahsın padişah dahi olsa yüzüne karşı söylemekten çekinmediği, yanlış hareketleri vaki olan padişahın huzuruna aniden girmekten çekinmediği konusunda hemfikirdirler. Birçok kişinin haksız yere idam edilmesine mani oldu. Azledilen bazı devlet memurlarının görevlerine iade edilmelerini sağladı. Dürüstlüğünü ve cesaretini hiçbir zaman yitirmeyen, doğruları ömrünün sonuna kadar söylemekten çekinmeyen Zembilli, bu özelliğini Kanunî zamanında da devam ettirdi. Zühd ve takva sahibi olup bütün ömrünü ilim, ibadet, ders ve fetva vermeye hasretti. Kendisinden fetva isteyenlere kolaylık olsun diye, gündüzleri evinin penceresinden zembil sarkıtır ve akşama kadar bekletirdi. Müşkülü olanlar yazdıkları pusulaları zembile bırakırlardı. "Zembilli" lakabı işte bu durumundan dolayı kendisine verildi ve bu lakapla meşhur oldu. Son dönemlerinde epey yaşlanıp hastalanmasına rağmen görevinden alınmayarak kendisine fetva verme konusunda vekâlet etmek üzere, Mevlâna Şeyh Muhiddin Muhammed bin Bahaeddin ve Şeyh Abdülkerim Kadirî, Kanunî tarafından atanmışlardır. Bu durum Padişahın kendisine ne kadar değer verdiğinin çok önemli bir göstergesidir. İstanbul'da 1525 yılında vefat etti. Zeyrek'te yaptırdığı mektebinin yakınındaki mezarlığa defnedildi. Hanefi fıkhına dair "el-Mutahharat" (el-Muhtarat el-fatavi) adlı eseri mevcuttur. Diğer eserleri; Muhtasar el-hidaye,

Adabü'l-avsiya (muhtemelen bu eser oğlu Fudayl Efendi'ye aittir), Risale fi hakk al-davaran.

ZÜBEYİR GÜNDÜZALP (1920-1971): Kafkas asıllı, Konya'nın Ermenek ilçesine yerleşmiş bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi (1920). Asıl adı Ziver olup Üstad, Zübeyir bin Avvam Hazretlerine atfen ismini Zübeyir olarak değiştirmiş ve bu isimle tanınmıştır. İlköğretimini Ermenek'te yaptıktan sonra ortaokulu Silifke'de okuyup bitirdi (1939). Bu tarihten itibaren önce Ermenek'te sonra Konya'da posta-telgraf muhabere memuru olarak çalıştı. Konya'da bulunduğu sıralarda Nurlarla tanıştı ve ömrünün sonuna kadar iman hizmetini en güzel şekilde ifa etti. Emirdağ'da Üstad'ı ziyaret edip (1946) yanında kalmak istediğini bildirdi. Memuriyetine devam etmesi, daha sonra yanına alınacağı cevabını aldı. 1948'de Afyon'da tutuklanarak Bediüzzaman'la birlikte altı ay hapis yattı. Bu tarihten itibaren Üstad'ın vefatına kadar hep yanında kaldı. Üstad'la hapis yatarken yanlışlıkla serbest bırakıldığında bu fırsattan yararlanıp özgürlüğüne kavuşma şansına sahipti, ancak o, yapılan yanlışlığa itiraz ederek tahliyeyi engelledi ve böylece Üstad'ından ayrılmadı. Nurcuların takibata uğradığı, kanunsuz bir şekilde tutuklandıkları, eziyet gördükleri hengâmda, Risale-i Nur'ları okuduğunu söyleyerek kendi kendini ihbar etti. Her halükârda iman hakikatlerini mahkumlara, savcılara, hâkimlere izah ediyordu. Çünkü, onun tespitlerine göre Risale-i Nur'ları okuyan hâkimler, yanlış hüküm vermezlerdi. Nitekim Risale-i Nur'lar ve Nurcular hakkında açılan yüzlerce dava, beraatla neticelendi. Zübeyir Gündüzalp'in hizmetteki yerini Bediüzzaman Hazretlerinin, "Zübeyir bana 'Merhum biraderzadem Abdurrahman yerine verilmiştir' diye manevî ihtar aldım. Hakiki fedakâr Zübeyir, en lüzumlu ve hizmete şiddetli ihtiyacın zamanında buraya imdada geldi..." ifadelerinde görmekteyiz. 27 Mayıs 1960 İhtilâlinden sonra memleketi olan Ermenek'te mecburî ikamete tâbi tutuldu. Burada bir süre kaldıktan sonra, gizlice Ermenek'ten ayrılarak Ankara'ya gitti. Altı ay kadar Ankara'da kaldı ve 1961'de İstanbul'a geldi. 2 Nisan 1971 tarihinde İstanbul'da vefat etti. Üstad Hazretlerinin ahirete irtihalinden sonra "meşveret sistemi"ni tesis etti. Hizmeti meslek ve meşrep açısından şekillendirdi. Risale-i Nur Külliyatının neşri, İttihat mecmuası, Yeni Asya gazetesi ve Yeni Asya Yayınevinin kurulması gibi yayın faaliyetlerini başlattı.

ZÜHTÜ: İsmi Risale-i Nur'un bir çok yerinde Büyük Hafız Zühtü olarak geçmektedir. Bediüzzaman Hazretleri bu talebesinin ismini Hakkı, Hulûsi, Sabri, Süleyman, Rüştü, Bekir, Mustafa, Ali, Lütfi, Hüsrev, Refet gibi yakın talebelerinin isimleriyle birlikte anar ve onları "Sözlerin Hameleleri" yani taşıyıcıları olarak nitelendirir.

SİKKE-İ TASDİK-İ GAYBÎ YER BİLGİLERİ

-A-

AFYON: Ayfon'un nüfusu 900 bine yakındır. Yüzölçümü olarak 14.555 km2 'dir. Afyon adını 2300 yıldan beri ekilen haşhaş bitkisinden almıştır. M.Ö. 7000 yılından başlayarak günümüze kadar yerleşim yeri olan ilin sınırları içinde Hitit, Frig, Grek, Roma, Bizans, Selçuklu, Osmanlı gibi uygarlıklar egemen olmuştur. Selçuklu Türklerinin 1071 yılında Anadolu'yu fethetmeleri sonucunda Afyon Türklerin hakimiyetine girmiştir.

AĞRI DAĞI: Türkiye'nin en yüksek tepesine sahip dağıdır. Yüksekliği 5137 metredir. Doğu Anadolu bölgesinde, İran ve Ermenistan sınırına yakındır.

Tevrat ve Zebur gibi kutsal kitaplarda ve bazı eski kaynaklarda adı Ararat Dağı olarak geçmektedir.

AMERİKA: Kuzey Amerika kıt'asında yerleşik, 50 eyaletten oluşan teknoloji bakımından dünyanın en önde gelen ülkesi. Yaklaşık 200 yıllık tarihine rağmen, bütün dünyaya hükmetme gayreti içerisinde. 250 milyonluk nüfusu dünyanın bütün ırklarını barındırıyor. Bütün dinlerin mensuplarının bulunduğu Amerika Birleşik Devletleri (ve Avrupa) hakkında Bediüzzaman Hazretleri İslâmiyete hamile olduğundan ve yakında bir İslâm devleti doğuracağından bahseder. Başşehri Washington DC olan ABD ile Türkiye'nin dostluğu 1950 Kore Savaşından sonra daha da artarak devam etmektedir.

ANADOLU: Türkiye'nin toprakları hem Asya, hem de Avrupa kıt'alarında yer almaktadır. Topraklarımızın en büyük kısmı Asya'dadır ve genel "Anadolu" olarak isimlendirilir. Büyük medeniyetlerin yaşadığı dünyanın en eski yerleşim yerlerinden olan Anadolu'nun üç tarafı denizle çevrilidir. Toprokları üç kıt'aya yayılan Osmanlı İmparatorluğunun yıkılışı ile İstiklâl Savaşı sonrası yeni Türkiye Cumhuriyeti Anadoyu üzerinde tesis edilmiştir.

ANKARA: Orta Anadolu'nun merkezinde eski bir yerleşim yeridir. Eski ismiyle Engürü, şimdiki adıyla Ankara, 1923'te kurulan Türkiye Cumhuriyetinin de başşehridir. Yakın tarihimizde çok önemli bir yere sahiptir. Kurtuluş Savaşı esnasında bütün vatanperverlerin toplandığı ve millet meclisinin kurularak yeni devletin temellerinin atıldığı bu Anadolu kenti yapılan imar hareketleri ile son derece modern bir başkent hüviyetini kazanmıştır. Kurtuluş Savaşı sırasında Bediüzzaman Said Nursî'nin de davet edildiği Ankara, sonraki yıllarda da Nurculuk hareketinin içinde yer almıştır.

ARARAT DAĞI: Bakınız AĞRI DAĞI.

ASYA: Dünyayı teşkil eden beş kıt'anın en büyüğü olan Asya kıt'ası, aynı zamanda insanlık tarihinin de başladığı yerdir. Bu eski kıt'ada medeniyetler kurulmuş, medeniyetler yıkılmıştır. En önemli yönü ise bütün dinlerin bu kıt'ada ortaya çıkmasıdır. Mukaddes mekânların ve şehirlerin yer aldığı ülkelerin hemen hemen hepsi Asya'da bulunmaktadır.

ATABEY: 5000 yıllık tarihî bir geçmişe sahip olan Atabey, Hitit, Iyon, Selefkos, Roma, Bizans, Selçuklu ve Osmanlı dönemlerinin önemli bir yerleşim merkezi olma özelliğini korumuş ve o dönemlere ait izleri günümüze kadar taşıyabilmiştir. Atabey'in Nurlarla ilgisi Üstad Bediüzzaman'ın takdir ve iltifatını kazanan ve Nur Kahramanları dediğimiz vefakâr, fedakâr Nur Talebelerinin bir çoğunun bu beldeden olmasıdır. Bir kısmının isimleri şöyle: Sabri Arseven (İskele memuru, Hulûsi-i Sâni veya Santral Sabri lâkaplarıyla da anılır.), Tahirî Mutlu Ağabey, Hafız Ali, İslâmköylü Abdullah, Küçük Ali, Lütfü, Abdullah Çavuş, Mesut, Zühtü ve daha inceleri. Allah hepsine rahmet eylesin.

AVRUPA: Beş kıt'anın yüzölçümü bakımından en küçüğü. Ancak fikir, kültür, siyaset ve medeniyet mefhumları açısından en önde gelenidir. Özellikle yeni Türkiye Cumhuriyetinin fikir, kültür, siyaset ve ekonomisi bakımından çok önemlidir. 1900'ların ortalarından itibaren Türk insanı Avrupa'ya adım atmış ve giderek varlığını gösterir hale gelmiştir. Şu anda Müslümanlık, Avrupa'nın pek çok ülkesinde resmî din olarak tanınmakta; pek çok Avrupa kuruluşu ve önemli kişileri de İslâmiyetle yakından ilgilenmektedir. Bediüzzaman'ın, "Avrupa İslâma hamiledir" ifadesi de yerini bulmaktadır.

AVUSTURYA: Denize kıyısı olmayan bir Avrupa ülkesidir. Federal cumhuriyet rejimi ile yönetilen ülkenin başşehri Viyana'dır. 2. Dünya Savaşında Hitler tarafından Almanya'ya katılan Avusturya, ABD, Rusya, İngiltere ve Fransa güçleriyle işgal edilmiş,1955 yılında hiç bir devletle birlik yapmama şartıyla bağımsızlığı tanınmıştır. Son sayımlara göre 8.150.835 kişi olan ülke nüfusunun çoğu Almanca konuşmaktadır. Dini Katolik olan Avusturya'da 1979 resmî din olarak kabul edilen İslâmiyet hızla yayılmaktadır. Avusturya'da yıllık sıcaklık farkının fazla olduğu karasal bir iklimi vardır. Ülkenin % 40'nın ormanlarla kaplıdır. Alp Dağları batıdan doğuya üç sıra halinde uzanmaktadır.

-B-

BAĞDAT: Irak'ın başkentidir. Şehir Dicle Irmağının iki yakasında yer alır. Tarihte, Babiller ve Sasaniler gibi pek çok medeniyete başkentlik yaptı. İklimin mutedil ve ticarî yolların üzerinde olması şehri her zaman cazip kılmıştır. Bağdat Harun Reşit döneminde refahın doruğuna ulaştı. 1534 yılında Kanunî Sultan Süleyman tarafından Osmanlı topraklarına katıldı. 1. Dünya Şavaşında İngilizlerin işgaline uğrayan Bağdat 1921'de kurulan bağımsız Irak Krallığının başkenti oldu. Krallığın 1958'de yıkılmasından sonra kurulan Irak Cumhuriyetinin de başkentliliği devam etmektedir.

BARLA: Isparta ili, Eğirdir ilçesine bağlı olan Barla, Eğirdir'in 25 km kuzeybatı uzantısı, 18 km kıyı şeridi olan 3052 nüfuslu 104 Km2 yüzölçümlü güzel bir yerleşim yeridir. Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri 1926 ile 1934 yılları arasında burada sürgün yaşamıştır. Risale-i Nur Külliyatının büyük bir bölümünün telif edildiği Barla, şu anda Nur Talebelerinin olduğu kadar halkımızın da rağbet ettiği güzel vatan köşelerinden birisidir. Huzur ve sükûnet arayanların kolayca gidebilecekleri bir mekân olan Barla'da temiz konaklama tesisleri bulunmaktadır.

BURSA: Marmara Denizinin güneydoğusunda bulunan bir ilimizdir. Doğusunda Bilecik, Adapazarı; kuzeyinde Izmit, Yalova, İstanbul ve Marmara Denizi; güneyinde Eskişehir, Kütahya; batısında Balıkesir bulunmaktadır. İlin topraklarının %35'ini dağlar kaplamaktadır. 2543 m yüksekliğindeki Uludağ Bursa ili sınırları içinde yer almaktadır. Tarihi beş bin yıl öncesine kadar uzanan bursa ilinin önceki ismi Prusa'dır. Bursa, Osman Beyin oğlu Orhan Bey tarafından 6 Nisan 1326 yılında fethedilerek Osmanlı topraklarına katılmıştır. Şehir fethedildikten sonra, 1335 yılında başkent Bursa'ya taşınmış ve şehirde büyük çapta bir imarlaşma olmuştur. Bediüzzaman Hazretleri Bursa için, "Bursa ve havalisini Barla ve Isparta gibi kabul ediyorum" demiştir.

BİTLİS: Bitlis, Doğu Anadolu bölgesinin yukarı Fırat ve yukarı Murat bölgelerinin sınırları üzerinde, Doğu Anadolu'yu Güneydoğu Anadolu'ya bağlayan doğal geçit üzerinde bir vadi kendi olarak kurulmuştur. Kuzeyde Ağrı (Patnos) ve Muş (Bulanık, Malazgirt), batıda Muş (Hasköy, Korkut) ve Batman (Sason, Kozluk), güneyde Sirt (Baykan, Şirvan), doğuda ise Van (Gevaş, Erciş) ile komşudur. Deniz seviyesinden yüksekliği 1553 metre olan Bitlis'in alanı 6707 km2'dir. Bu alan il sınırları içerisinde kalan Van Gölünün göl alanı ile birlikte toplam 8583 km2'ye ulaşmaktadır. Denizden uzak ve dağlık bir bölgede yer alan Bitlis ilinde sert karasal iklim özellikleri görülür. Kışlar uzun, soğuk ve kar yağışlı, yazlar ise sıcak ve kuraktır. Van Gölü kıyısında gölün iklimi yumuşatması sonucu göl kıyı kesimi ile gölün etkisinden uzak bölgelerde kısmi farklılıklar görülür. Kar seviyesinin ilde diğer bölgelere göre yüksek olması ve yerde kalış süresinin uzunluğu kış sporları ve kış turizmi için önemli imkânlar sağlar. Bu itibarla kayak sporu ilde başarılı ve yaygın olarak yapılan spor dalıdır. Ayrıca il sınırları içindeki 215 km'lik Van Gölü kıyı şeridi ve üzerindeki kumsallar, kıyı turizmi açısından ayrı bir doğal kaynak oluşturur.

BURDUR: İlin tarihi M.Ö.7000 yıllarına inmektedir 1071 Malazgirt Meydan Muharebesinden sonra bölge; sırasıyla Selçuklular, Hamitoğulları ve Osmanlıların hakimiyeti altına girmiştir. Batı Akdeniz, Ege ve Orta Anadolu Bölgeleri arasında iklim,jeolojik yapı bakımından bir geçit alanı olan Burdur ili; tarihî hadiselerde de, bilhassa Pisidia, Roma ve Selçuklular devrinde de bir geçit alanı olmuştur. Mevcut antik şehirler ve hanlar, daha çok yerleşimden ziyade, Ege kıyılarında bulunan Efes ve Bergama gibi büyük tarihî yerleşim yerleri ile, Side, Aspendos gibi Batı Akdeniz sahilinde bulunan büyük ve tarihî yerleşim yerleri arasında gerek savaşlar, gerek idarî yönden ve gerekse o zamanın sportif temasları yönünden de bir geçit alanıdır. Selçuklular devrinde de ilin, bilhassa Bucak İlçesi civarı, Akdeniz'de bulunan Alanya ve Antalya'nın, Konya ile bağlantısı bakımından bir geçit alanı olmuştur. Bundan dolayıdır ki, Burdur ili; folklorunda, kültüründe, sosyal yaşantısında, hatta ekonomisinde olduğu gibi, bugün de önemli bir transit merkezidir. Batıdan, Orta Anadolu'dan, Akdeniz'e, hatta Fethiye gibi güney Ege sahillerine giden bütün yollar Burdur ilinden geçer. Doğal ve tarihi zenginlikler, iklim, folklor, tarım, tabiat gibi turizm unsurları, Burdur'a bir çok bölgemizden daha fazla avantaj sağlamaktadır. Türkiye turizminde önemli bir yeri olan Akdeniz, Ege ve Orta Anadolu bölgeleri arasında tabiat güzellikleri, tarihi zenginlikleri ve folklor olmak üze-

re üç önemli turizm unsuru burayı bir turistik cazibe merkezi haline getirmektedir. Burdur, Göller bölgesinin karakteristiğini en güzel şekilde aksettiren ilimizdir.

-C-

CEBEL-İ CUDÎ: Dinler tarihi ve İslâm dini açısından önemli bir yerdir. Kur'ân-ı Kerim'de, pek çok tarihçi ve yorumcunun eserlerinde Hazret-i Nuh'un gemisinin tufandan sonra Cudi Dağına oturduğu belirtilmektedir. Fakat bu dağın hangi dağ olduğu hususunda farklı yorumlar bulunmaktadır. En çok üzerinde durulan dağlardan ikisi Doğu Anadolu Bölgesindeki Ağrı Dağı ile Güneydoğu Anadolu Bölgesindeki Cudi Dağıdır. Ağrı Dağının çok sarp ve yaşamaya elverişli olmaması buna karşılık Cudi Dağının geminin inmesi ve insanların barınması için elverişli olması geminin Cudi Dağında olduğu görüşünü kuvvetlendirmektedir. Cudi Dağı, Türkiye Irak sınırına yaklaşık 15 km uzaklıkta elips biçiminde bir dağdır. Bulunduğu bölge kurak bir bölge olmasına karşın, yüksek kesimlerinde çam ve meşe ormanları vardır ve bu bölgeler çok yağış almaktadır. Dağın üzerinde 2000 metreyi aşan dört doruk vardır. Bunlardan bir tanesi "Nuh Peygamber Ziyaret Tepesi" olarak adlandırılmaktadır.

CİHANABAD: Şimdiki adı Delhi olan bu şehir Hindistan'ın başkentidir. Delhi nüfusunun dörtte üçünü Hindular geri kalanını Müslümanlar oluşturur. Şehir, 13. yüzyıldan itibaren Kuzey Hindistan'da hüküm süren birçok Müslüman Sultanlığının merkezi oldu. Bu konumu 1558'de İngilizlerin son Babürlü Sultanı Bahadır Şah'tan idareyi teslim almalarına kadar sürdü. 1911'de İngilizler Hindistan'daki idare merkezlerini daha önce bulunduğu Kalküta'dan buraya taşıdılar; 1947'de ise Hindistan Devletinin başkenti oldu.

-Ç-

ÇİVRİL: İlçe, idarî bakımdan Denizli iline bağlıdır. Uşak iline bağlı Karahalı, Sivaslı ilçeleri, Afyon iline bağlı Dinar, Dazkırı, Sandıklı ilçeleri ve Denizli İline bağlı olan Çal ilçeleri ile çevrili, kendi adıyla anılan ovanın üzerinde kurulmuş, isminin önüne "yeşil" kelimesini de alarak anılan yeşillikler içinde, şirin, son senelerde Denizli iline, ticarî, sosyal, ekonomik ve ulaşım yönünden en fazla gelişme gösteren bir ilçemizdir. İlçenin adı hakkındaki bütün bilgi ve rivayetlerin kökü, "Çevril" kelimesine dayanmaktadır. Bu hususta ortak üç rivayet vardır. Bunlardan hepsine de Çivril isminin, "Çevril" kelimesinden zamanla değişerek oluştuğu söylenmektedir.

-D-

DÂRÜLHİKMETİ'L-İSLAMİYE: 25 Şubat 1918 tarihinde kuruldu. 17 maddelik nizamnamesi 5 Mart 1918'de kabul edildi. Sultan Reşat'ın emriyle 13 Mart 1918 tarihli Takvim-i Vekâyi'de yayınlanarak yürürlüğe girdi. Dârü'l-Hikmeti'l-İslâmiye'nin görevleri bir yönetmelikle belirlenmişti. Avrupa yaşayışının gençler arasında yaygınlaşması neticesi dini hayattan yabancılaşmanını fazlalaştığı zamanda dini konularda beyannameler yayınlıyor, halkın sorularına cevaplar veriyordu, yaptırım gücü yoktu. Halledilmesi gereken konuları ilgili birimlere (şeyhülislâmlık, adalet nezareti, zaptiye) bildir-

mek üzere yazışmalar yapıyordu. Yabancıların sorduğu dinî sorulara komisyonlarda görüşürerek cevaplar hazırlıyordu. Döneminde büyük âlimleri bünyesinde bulunduran bir İslâm Akademisi özelliğindeydi. Bediüzzaman Said Nursî'de olan kuruma tayin edilen 28 üye arasındaydı. Kurum dokuz üye ve bir başkandan meydana geliyordu. Kuruluşun azaları sahalarında ilmî bakımdan otorite sayılan kişilerdi. Dini konudaki karar ve bildirileri Ceride-i İlmiye isimli yayın organında yayınlanıyordu. Bu yayın organında üyeler isterlerse yazılarını da yayınlayabiliyorlardı.

DENİZLİ: Denizli sanayisi ve ticareti çok gelişmiş olup, Türkiye'nin en hızlı kalkınan merkezlerinden biridir. Said Nursî Hazretleri 1944 senesinde Denizli Hapishanesinde tutuklu olarak bulunmuştur. "Meyve Risalesi" adlı eserini burada telif etmiştir. Bediüzzaman Said Nursî 1944 tarihinde yanındaki beraber hüküm giydiği talebeleri ile birlikte beraat etmiştir.

DİCLE: Güney Doğu Anadolu Bölgesinde bir akarsudur. 1900 km'lik uzunluğunun 523 km'si Türkiye topraklarındadır. Dicle Nehrinin başlangıç kesimi Ergani ve Maden Suyu adıyla bilinmektedir. Bu kesimde dar ve derin vadiler içinde akmaktadır. Yaz mevsiminde suyu azalan Dicle Nehri'nin Mart ve Nisan aylarında karların erimesi sonucunda suları kabarmaktadır.

-E-

EMİRDAĞ: Emirdağ Afyon iline bağlı 100.000 nüfuslu bir ilçedir. Antik dönemde Aura, Roma ve Bizans dönemlerinde Amorium olarak anılan tarihî kentin kalıntıları Emirdağ'a 13 km2 mesafede yer almaktadır. Bediüzzaman Hazretleri 1944 yılında Denizli Hapsinden tahliye edildikten sonra 1947 yılının sonlarına kadar burada kalmaya mecbur bırakılmıştır. 1948-1949 yılları arasında Afyon Hapsinde 20 ay tutuklu kalan Bediüzzaman Hazretleri tahliyesinden sonra tekrar Emirdağına gelmiş ve burada yaklaşık 4 yıl daha kadar kalmıştır.

ERBAA: Orta Karadeniz Bölgesinde, Tokat iline bağlı, Yeşil ırmak Havzası üzerinde kurulmuş şirin bir ilçedir. Bir ova üzerinde bulunan ilçenin kuzeyinde Canik Dağı, Güneyinde Sakarat ve Boğalı dağları, doğu ve batısında da bu dağların uzantıları bulunmaktadır. Yüzölçümü 1111km2 dir. Kelkit Irmağı, Tozanlı Irmağı, Karakuş Çayı, İmbat Deresi, Keçeli Deresi, Tanoba Deresi, Hasan Uğurlu Barajı ilçenin su alanlarıdır. Horoztepe Ören Yeri, Kale Köyünde bulunan Boğazkesen Kalesi, Yer Köprü en önemli tarihî mekânlarıdır. Ayrıca Fidi Köyündeki Silâhtar Ömer Paşa Camii ahşap mimarinin en önemli numunelerindendir.

ERZİNCAN: Erzincan Doğu Anadolu Bölgesinde dokuz ilçeden oluşan bir ildir. 2000 yılı nüfus sayımlarına gore nüfusu 316.841'dir. Tarihî olarak birçok medeniyete ev sahipliği yapmıştır. Erzincan 26 Ağustos 1071 tarihinden sonra Türk ve Osmanlı hakimiyeti altına girmiştir.

ESKİŞEHİR: İç Anadolu bölgesinin kuzeybatısında yer almaktadır. Kuzeyde Karadeniz, kuzeybatıda Marmara, batı ve güneybatıda Ege Bölgesi ile komşudur. Eskişehir'in ilçelerinden Seyitgazi'nin küçük bir bölümü Ege'nin, Sarıcakaya İlçesi'nin tümü ile Mer-

kez ve Mihallıçık ilçelerinin bir bölümü Karadeniz Bölgesinin etkisindedir. Ancak Eskişehir, coğrafî karakterini genellikle İç Anadolu bölgesinden alır. Eskişehir ili, güneyden Afyonkarahisar'ın Emirdağ ve İnsaniye; güneydoğudan Konya'nın Yunak; doğudan Ankara'nın Polatlı, Nallıhan ve Beypazarı; kuzeybatıdan Bolu'nun Göyük; batıdan Bilecik'in Gölpazarı, Söğüt, Bozüyük ilçeleri ve Kütahya ile çevrelenmiş durumdadır. Risale-i Nur tarihinde Eskişehir önemli bir yer tutar. Eskişehir Mahkemesi ve Bediüzzaman'ın şereflendirdiği mekânlar olarak Eskişehir hakkında Külliyatın pek çok yerinde bahisler bulunmaktadır.

-F-

FIRAT: Fırat Nehri, Türkiye'nin en verimli ve su potansiyeli en yüksek ırmağıdır. Toplam uzunluğu 2.800 km'dir. Türkiye sınırları içinde kalan bölümün uzunluğu ise 971 km'dir. Nehir üzerine Türkiye'nin en büyük barajları inşa edilmiştir.

FİNLANDİYA: Kuzeydoğu Avrupa ülkesidir. Başşehri Helsinki; önemli şehirleri Eskpoo, Tamkpere'dir. Yüzölçümü 338.145 km2; nüfusu 5.069.000 kişidir. Resmî adı Finlandiya Cumhuriyetidir. Doğuda Rusya, kuzeyde Norveç, kuzeybatıda İsveç'le komşudur. Nüfusunun % 93'ü Findir ve Fince konuşmaktadır. Dini Hıristiyanlıktır.

-G-

GEREDE: Karadeniz Bölgesinin batısında, Bolu'nun dağlık kesiminde yer alan bir ilçesidir.

-H-

HİCAZ: Bugün Suudi Arabistan yönetiminin elinde olan topraklar İslâmın beşiği olan topraklardır. Buranın özellikle Mekke ve Medine'yi içine alan orta bölgesi Hicaz olarak adlandırılır. Bu toprakların Osmanlı hakimiyetine geçmesi Kanunî'nin 1517'de hilâfeti almasıyla olmuştur. Tarihte de bazı küçük karışıklıklar dışında buralar sürekli hilâfet devletinin hakimiyetinde olmuştur. II. Abdülhamid Han da bir demiryolu hattı projesiyle mukaddes toprakları İstanbul'a bağlamayı planlayarak uygulamaya geçmişti. Ancak I. Dünya Savaşı ile bu topraklar elimizden çıktı.

HİNDİSTAN: Asya'nın güney yarımadası ve kıt'anın Hint Okyanusuna doğru uzanmış ucu olan Hindistan, Yakındoğu ile Uzakdoğu'yu ayırır. Geri kalmış ve ayrıca çok kalabalık, tarih boyunca göç ve istilâlara uğramış bir ülkedir. İlkçağda burada millî bir devlet, siyasî bir otorite kurulmamıştı. Kast sistemi ile yönetiliyordu. Baharatı bol bulunduğu, bu yüzden de baharat yolunun başladığı yerdir. Çin'den sonra dünyanın en kalabalık ikinci ülkesidir.

-I-

IRAK: Osmanlı devletinin çöküşünün ardından Ortadoğu'da kurulmuş olan devletlerden birisidir. Osmanlı dönemindeki Musul, Bağdat ve Basra eyaletlerinin bir araya gelmesiyle Irak oluşmaktadır. Bu gün Irak Orta Doğu'da yer alan stratejik mevkisiyle, sahip olduğu petrol rezervleri ile Körfezin önde gelen önemli ülkelerinden biri duru-

mundadır. Irak uzun yıllar İngiltere'nin hakim gücü altında idare edilmiştir. İngiltere'nin 1971'de Orta Doğu'dan tamamen çekilmesi ile bu bölge üzerinde ABD öne geçmeye başlamıştır. Irak dünyada büyük petrol üreticileri arasındadır. Ülke Ortadoğu'nun ulaşım kavşağıdır. Aynı zamanda çağlar boyunca Arabistan ve İran arasında köprü görevi görmüştür. 1917'de İngiliz kuvvetlerince işgal edildi. 1921'de bağımsız Irak Krallığı kuruldu. Krallığın 1958'de kanlı bir darbeyle yıkılmasından sonra Irak Cumhuriyeti kuruldu. Irak Cumhuriyeti 2003 yılında Amerikan ve İngiliz güçleri güçlerinin saldırısıyla yıkıldı.

ISPARTA: 8.933 km karelik bir alana yayılan Isparta ilinin nüfusu, 1990 sayımına göre 434.771'dir. Ege, Akdeniz ve İç Anadolu bölgelerinin kesiştiği Göller Bölgesi denilen noktada yer alan Isparta ili, Eğirdir, Kovada ve Gölcük gölleri, Kovada ve Kızıldağı Milli Parkları ile zengin bir fauna ve floraya sahiptir. İnanç turizminin merkezi Yalvaç ilçesi Anadolu'nun kültür zenginliğini tüm ihtişamı ile yansıtmaktadır. Kayak Merkezinin yeraldığı Davraz Dağı, doğa yürüyüşü ve nehir sporlarına elverişli kanyonlar, mağaralar ve dağları ile pek çok doğa sporlarının yapıldığı merkezdir. Isparta'nın turizm kapısı Eğirdir, alternatif turizm bölgesidir. Dağcılık, trekking, rüzgarsörfü, yamaç paraşütü, kampçılık turizm çeşitlerinden birkaçıdır. Isparta ilinin ilçeleri; Aksu, Atabey, Eğirdir, Gelendost, Gönen, Keçiborlu, Senirkent, Sütçüler, Şarkikaraağaç, Uluborlu,Yalvaç ve Yenişarbademli'dir. Nur risalelerinin telif ve çoğaltılmasında Isparta ve Ispartalı Nurcuların emeği unutulamaz.

-İ-

İNEBOLU: Karadeniz sahilinin tam ortasında yer alan Kastamonu ilimize bağlı tipik bir sahil kasabası. İstiklâl Savaşı sırasında memleketin kurtuluşunda önemli bir yeri olan, geçmişin kalabalık, ihtişamlı bir ticaret merkezi. Risale-i Nur'un basım ve yayınında önemli bir yeri vardır. İnebolulu Nur Talebeleri hem sadakat ve hem de vefada örnek olmuşlardır.

İNGİLTERE: İngiltere tarihi, V. yüzyılda Britanya adasına Anglosaksonların ayak basmasıyla başlar. Büyük Britanya 19. yüzyıla damgasını vuran bir devlettir. Gerek sanayi inkılabı gerekse sömürgeleşme hareketlerindeki etkinliği onu tarihin son imparatorluğu yapmıştır. Tabiî ki sömürgeleşme hareketlerindeki genişlemesinden ötürü üstünde "güneşin batmadığı imparatorluk" deyişini de hak etmiştir. 20. yüzyılda dünya savaşlarında oynadığı aktif rol nedeniyle ve de hemen sonrasında dünyayı saran ekonomik krizin de etkisiyle 19. yüzyıldaki gücünden ve de sömürgelerinden çok şey kaybetmiştir. Yine de Avrupa Ekonomik Topluluğunun kurulmasında oynadığı aktif politika nedeniyle halen daha Avrupa ve dünya arenasında etkili bir ülkedir. Türkçede, İngiltere olarak adlandırdığımız yer aslında Büyük Britanya adasıdır. İngiltere, Büyük Britanya'nın oluşturduğu dört bölgeden biridir. Büyük Britanya adasını oluşturan diğer bölgeler İskoçya, Kuzey İrlanda ve Galler'dir.

İRAN: Asya'nın batısında yer alan bir devlettir. Kuzeyinde Ermenistan, Azerbeycan, Türkmenistan ve Hazar Denizi, doğusunda Afganistan ve Pakistan, batısında Türkiye ve Irak, güneyinde Basra ve Umman körfezleri bulunur. Yüzölçümü: 1.648 milyon km, Nü-

fusu ise Temmuz 2001 verilerine göre 66,128,965'dir. Başkenti Tahrandır. Resmi adı İran İslâm Cumhuriyeti olan İran, teokratik bir cumhuriyettir.

İSTANBUL: İstanbul Türkiye'nin en çok nüfuslu ve sanayii en çok gelişmiş kentidir. Büyük metropoller arasında gösterilen İstanbul'un tarihî ve coğrafî özellikleri dolayısıyla dünyanın en gözde şehirlerinden birisidir. İstanbul'da genel olarak Akdeniz iklimi koşulları görülür. Bu iklim, kıyı bölgelerle iç kesimlerde biraz ayrılıklar gösterir. İstanbul sırasıyla Roma İmparatorluğu (324-395), Bizans İmparatorluğu (395-1453), Osmanlı İmparatorluğu (1453-1923) gibi büyük imparatorluklara sahiplik yapmıştır. Üstadın İstanbul'la ilk buluşması 1907 yılında olmuştur. Doğuda Rus Harbinde Ruslara esir düşen Said Nursî, daha sonra Kosturma, Varşova-Almanya üzerinden İstanbul'a tekrar gelir. Bir sure Çamlıca Tepesinde ikamet eder. 1918'de Osmanlı İmparatorluğu döneminin ilim akademisi sayılan Darü'l-Hikmeti'l-İslâmiye üyeliğini yapar. Bundan sonra kısa aralıklarla Yûşâ Tepesinde, Sarıyer'in Fıstıklıbağlar'da ikamet eder. 1952 yılında Gençlik Rehberi mahkemesi dolayısıyla İstanbul'a tekrar gelmiştir.

İSVEÇ: Baltık Denizi kıyısında, Finlandiya ile Norveç arasında yer alan bir Kuzey Avrupa ülkesidir. Yaklaşık 9 milyonluk bir nüfusa sahiptir. Yüzölçümü 449.964 km2 dir.

İZMİR: Türkiye'nin üçüncü büyük şehri olan İzmir 3.500.000 nüfusu ile çağdaş, gelişmiş, aynı zamanda işlek bir ticaret merkezidir. İzmir'in batısında renkli denizi, plajları ve termal merkezleriyle Çeşme Yarımadası uzanır. Antik çağların en ünlü kentleri arasında yer alan Efes, Roma İmparatorluk devrinde dünyanın en büyük kentlerinden biriydi. Tüm İyon kültürünün zenginliklerini bünyesinde barındıran Efes, yoğun sanatsal etkinliklerle de adını duyuruyordu. İzmir, yatlar ve gemilerle çevrilmiş uzun ve dar bir körfezin başında yer almaktadır. Tipik bir Akdeniz iklimi hüküm sürmektedir. Yazların kurak ve sıcak geçtiği İzmir'de, kışlar ılıman geçmektedir. İzmir Limanı İstanbul'dan sonra ikinci büyük limandır. Canlı ve kozmopolit bir şehir olan İzmir, Uluslararası Sanat Festivali ve İzmir Enternasyonal Fuarı ile de önemli bir yer tutar. İzmir'in doğal güzellikleri tarihle iç içe geçmiş,bitki örtüsü, çok çeşitli kuş ve böcek türleriyle zenginleşmiştir.

İZMİT: İzmit, doğu ve güneydoğuda Sakarya, güneyde Bursa illeri, batıda Yalova ili, İzmit Körfezi, Marmara Denizi ve İstanbul ili, kuzeyde de Karadeniz'le çevrili olan Kocaeli ilinin il merkezidir. İzmit'in doğusundan geçen 30° doğu boylamı Türkiye saati için esas kabul edilir. Doğal bir liman olan İzmit Körfezi işlek bir denizyoludur.

-K-

KÂBE: Hicaz'da Mekke-i Mükerreme'de Harem-i Şerif'in ortasında bulunan kutsal bina, yeryüzünde Allah'a adanmış ilk mabed, beytullah. Müslümanların namaza başlarken yöneldikleri cihet, kıble. Müslümanların hacı olmak için Kurban Bayramında ziyaret ettikleri mekân.

KARACA AHMET SULTAN: Barla ile Barla Gölü arasında "Karadut" mevkiinde, bir ziyaret yeridir. Barla'ya yaya yirmi dakikalık bir uzaklıktadır.

KARADAĞ: Kastamonu'nun bir ilçesidir. Said Nursî Hazretlerinin Kastamonu hayatında önemli bir yer tutan Karadağ, şehrin yaklaşık 9 kilometre batısında yer almaktadır. Bediüzzaman Hazretleri buraya gelip tefekkür ediyor ve risalelerini telif ediyordu. "Karadağ'ın Bir Meyvesi" başlıklı lâhika için Üstat Bediüzzaman Hazretleri, "Mektup yerine bu meyveyi gönderiyoruz" cümlesini kullanmıştır.

KARGI: Karadeniz bölgesinde, Çorum iline bağlı bir ilçedir.

KASTAMONU: Eski bir yerleşim merkezi olan Kastamonu il merkezi ve ilçelerinde bir çok eski eser ziyarete açıktır. Belli başlıları Araç, Taşköprü, Küre, Abana ilçeleri sit alanı kapsamındadır. Taşköprü'de Zımbıllı Tepe (Pompeipolis), İnebolu'da Abeş Kalesi, Geriş Tepesi, Çatalzeytin'de Ginolu Koyu, Cide İlçesinde Gideros Koyu arkeolojik sit alanıdır. Türkiye nin en meşhur ve kaliteli sarımsağı Kastamonu da üretilir ve sunta ve baklalı zincir (zintaş) üretimi yapılır. Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri 1936 ilkbaharında Eskişehir hapsinden tahliye olduktan sonra Kastamonu'ya mecburî ikamet için sevk edilir. Burada Araba Pazarı semtinde polis karakolu karşısında bir eve yerleştirilir. Kastamonu Lâhikası Üstadın burada ikameti esnasında yazdığı ve gelen mektuplardan oluşturulmuştur. Ayrıca Ayetü'l-Kübra olan yedinci Şua da burada yazılmıştır. 1943'e kadar burada kaldıktan sonra tekrar tutuklanarak talebebleriyle beraber Denizli hapsine sevk edildi. Kastamonu ilinin ilçeleri; Abana, Ağlı, Araç, Azdavay, Bozkurt, Cide, Çatalzeytin, Daday, Devrekani, Doğanyurt, Hanönü, İhsangazi, İnebolu, Küre, Pınarbaşı, Seydiler, Şenpazar, Taşköprü ve Tosya'dır.

KULEÖNÜ: Isparta'nın bir ilçesidir. Said Nursî Hazretleri Kuleönü talebeleri için mektuplarında kullandığı tabir "Mübarekler Hey'eti"dir. Said Nursî "Mübarekler Hey'eti"nin ilk temsilcisi Sarıbıçak namında Mustafa Ertürk'den "Mübarek Mustafa" olarak söz eder. Hattâ Üstat, Sav ve Kuleönü kasabaları için Nur medreseleri değerinde olduğunu ifade etmiştir. Said Nursî mübarek Üç Aylar girdiğinde Isparta'daki talebelerine hatim için Kur'ân-ı Kerim'i aralarında bölüştürürdü. Kuleönü'nde ise herkese bir cüz verilir, böylece Ramazan ayında her gün Kur'ân-ı Kerim hatmedilirdi.

-L-

LADİK: Karadeniz Bölgesinde, Samsun iline bağlı bir ilçedir.

-M-

MEDRESETÜZZEHRA: Said Nursî İslâm dünyasındaki fakirliğin ve çeşitli ayrılıkların en önemli sebepleri arasında cehaletin olduğunu tespit ederek istikbalde toplumlara hakim olmanın kılıçla değil, ilimle irfanla olacağını anlatmıştır. Özellikle doğudaki her türlü geri kalmışlığın ortadan kaldırılması için bu illerde ilim ve irfan yuvalarının kurulmasını ön görür. Bölgede yüksekokul mahiyetinde bir kurumun inşa edilmesi düşüncesini devamlı dile getirmiştir. Said Nursî, doğu illerindeki kurulmasını düşündüğü bu eğitim kurumunu gerçekleştirmek için o günkü iktidardan destek almak için 1907 tarihinde İstanbul'a gelir. 1908'de II. Meşrutiyet'in ilânı ve bir takım dengesizlikler ve kararsızlıklar nedeniyle bu girişimleri sonuçsuz kalır. Said Nursî Hazretleri daha sonra,

Sultan Reşad'ın Rumeli seyahatine katılarak Kosova'ya gider. Kosova da bir İslâmî yüksek eğitim kurumunun yapılmasına niyet edilmiştir. Bu hareketten dolayı Said Nursî, Sultan Reşad'a şöyle der: "Şark öyle bir darülfününa daha ziyade muhtaç ve Şark, âlem-i İslâmın merkezi hükmündedir." Bunun üzerine Sultan Reşad, Bediüzzaman'a doğuda bu eğitim kurumunun yapılması sözünü verir. Kosova'da yapılması düşünülen üniversite, Balkan Savaşının çıkmasıyla geri kalır. Bundan sonra Sultan Reşad, Bediüzzaman'ın Medresetüzzehra teklifini kabul eder ve üniversite için 20.000 altın ödenek ayırttırır. Said Nursî bunun üzerine Van'a gider. Van Gölü kıyısında olan Artemit'te Medresetüzzehra'nın temeli atılır. I. Dünya Savaşının çıkmasıyla bu üniversitenin yapılması da ertelenmiş olur. Bu konuyla ilgili Risale-i Nur'un çeşitli yerlerinde bilgiler mevcuttur.

MEKKE: Arabistan'da Kâbe'nin bulunduğu, Hz. Peygamberin (a.s.m.) doğduğu mukaddes şehir. Mekke-i Mükerreme diye de anılır.

MİLAS: Ülkemiz güneybatısında yer alan Milas 2 167 km2 yüzölçümü ve 112 808 kişi nüfusu ile Muğla ilinin en büyük ilçesidir. Bodrum, Mandalya Körfezi, Bafa Gölü, Gökova Körfezi ile çevrelenmiştir. Uzun bir kıyı şeridine sahip ilçede Akdeniz iklimi hakimdir. Düzenli kent merkezi, antik kalıntıları, tarihi değeri bulunan eserleri ve evleri, canlı çarşısı, dünyaca ünlü Milas halıları ile turistik açıdan pek çok ilginç özelliği bulunan Milas sırasıyla Karia, Selçuklu Menteşe Beyliği ve Osmanlı dönemlerini yaşamıştır. İlçe sınırları içinde 27 farklı antik sit ile Türkiye'nin bu alanda en yüksek sayıya sahip ilçesidir.

MISIR: Mısır Arap Cumhuriyeti Kuzey Afrika'nın en kalabalık ülkesidir. Nüfusun büyük bir bölümü Nil Nehri boyunca yerleşmiştir. Asya kıtasında yer alan bölümü Sina Yarımadası ile birlikte 1.020.000 km'lik bir yüzölçüme sahiptir. Batıda Libya, güneyde Sudan ve kuzeydoğuda Filistin ve İsrail'le kara sınırı bulunmaktadır. Mısır'ın kuzeyde Akdeniz'e, doğuda Kızıldeniz'e kıyısı bulunmaktadır. Mısır antik medeniyetiyle ünlü bir ülkedir ve dünyanın en çok ilgi çeken tarihsel anıtları yine buradadır. Gize Pramitleri, Karnak Tapınağı ve Krallar Vadisi en önemli tarihsel anıtlardır. Özellikle Şeyhülislâm merhum Mustafa Sabri Efendi, Mısır'da Risale-i Nur'a sahip çıkmış ve el-Ezher Üniversitesine tanıtmıştır.

-O-

OSMANCIK: Çorum'a bağlı bir ilçedir.

-P-

PETROGRAD (PETERSBURG): Rusya Federasyonunun ikinci büyük şehri olan St. Petersburg 1703 yılında Rus Çarı Deli Petro tarafından kurulmuştur. Şehir ilk kurulduğu zaman Deli Petro'nun ismine izafeten Petrograd ismi verilmiştir. Bolşevik ihtilâlinden sonra şehrin ismi Stalin tarafından Leningrad olarak değiştirilmiştir. SSCB'nin parçalanmasıyla ismi tekrar değiştirilerek St. Petersburg yapılmıştır. Şehir Moskova'nın 715 kilometre kuzeybatısındadır. Daha çok bir doğu şehri özelliği taşıyan Moskova'nın aksine, St Petersburg Avrupaî özellik taşır ve Batıya açılan bir pencere olarak kabul

edilir. Neva Nehri üzerindeki 42 ada üzerine yayılan şehir, kültürel merkez oluşunun yanı sıra zarif binalarıyla meşhurdur. Bediüzzaman Hazretlerinin Rusya esaretinden firar ettikten sonra uğradığı şehirlerden biridir.

-R-

ROMANYA: Romanya, Orta Avrupa'nın güneydoğusunda, Balkan Yarımadasının kuzeyinde, aşağı Tuna havzasında, Karadeniz kıyısında yer alır. Sınırları 3187 km uzunluğunda olan ülke, Moldavya, Ukrayna, Sırbistan, Bulgaristan, Macaristan ve Karadeniz ile çevrilidir. Başkenti Bükreştir.

RUSYA: Rusya Federasyonu, ya da Rusya, doğu Avrupa ile kuzey Asya'ya yayılmış ve 17,075,400 km2'lik yüz ölçümü ile dünyanın en geniş ülkesidir. Nüfus olarak ise sıralamada sekizincidir. Said Nursî Hazretleri, I. Dünya Savaşı esnasında gönüllü milis albayı olarak savaşırken üç talebesiyle birlikte Ruslara esir düşmüş, daha sonra Sibirya'da bulunan esir kampına götürülmüştür. Bu dönemdeki hayatıyla ilgili bilgiler Risale-i Nur'da mevcuttur.

-S-

SAV KÖYÜ (SAVA): Isparta'da, merkeze bağlı bir köydür. Risale-i Nur'un elle yazılıp çoğaltılması için bu köyün halkı bütünüyle çalışmışlardır. Said Nursî Hazretlerinin övgülerine mazhar olmuşlardır.

SEDD-İ ZÜLKARNEYN: Allah'ın kendisine hikmet ve kudret verdiği bir zat olan Zülkarneyn'in peygamber olup olmadığı hususu tartışmalıdır. Bazı müfessirlere göre Zülkarneyn, Yemen padişahlarından birisidir. Kur'ân'da Kehf Suresinde Zülkarneyn ile ilgili olarak, şarktan garba hakim olduğu ve mazlum milletleri, zalim kavimlerin tecavüzlerinden korumak için bir set inşa ettiği ifade edilmektedir. Bazı müfessirler Zülkarneyn'in yaptığı seddin Azerbaycan ile Ermenistan arasında olduğunu ve tatarların hücumundan korumak için inşa edildiğini; bazıları ise bunun Çin Seddi olduğunu ve Moğollara karşı yapıldığını söylemektedir. Kesin olan husus ise; Ye'cüc ve Me'cüc denilen ve yeryüzünde fesat çıkaran topluluklara karşı Zülkarnenyn tarafından bir seddin inşa edilmiş olduğudur.

SİBİRYA: Büyük çoğunluğu Rusya Federasyonu içinde yer almaktadır. Batıdan doğuya doğru üç ana kesimden oluşur. Birinci kesimde, Batı Sibirya ovası; ikinci kesimde, Orta Sibirya Platosu; üçüncü kesimde ise Rusya Uzakdoğu'su yer alır. Bölge uzun ve sert geçen kışlarıyla tanınır. Bediüzzaman Hazretleri I. Dünya Savaşı yıllarında Ruslara esir düştüğünde Sibirya'nın Kosturma bölgesine götürülmüş ve orada yaklaşık 2.5 yıl esaret hayatı yaşamıştır.

SÜLEYMANİYE KASABASI: 1534 yılından itibaren Osmanlı yönetimi içinde Musul'a bağlı yerleşim merkezlerinden birisi olan Süleymaniye, Birinci Dünya Savaşını takiben, 1918 Mondoros Ateşkes Antlaşmasından sonra İngilizlerin kontrolü altına girdi. 1926 yılında da Türkiye Antlaşması ile, milletler cemiyeti tarafından belirlenen ırak sınırları içerisinde kaldı.

-Ş-

ŞAM: Suriye'nin başkentidir. Dünya tarihi boyunca, hiç aralıksız en uzun süre kullanılan şehir olarak anılır. Şu anki nüfusu yaklaşık 2 milyondur. En bilinen tarihî mekânlardan biri Emevî Camiidir.

-T-

TOSYA: Tosya, İpekyolu üzerine kurulu, yaklaşık 28.000 nüfuslu Kastamonu iline bağlı bir ilçedir. Ilgaz dağları eteklerinde Köroğlu Dağına doğru bir eksende kurulmuştur. Tosya ilçesi en parlak dönemini Osmanlılar zamanında yaşamıştır. Şehrin tarihî dokusu ile ilgili kesin bilgi mevcut değildir.

TUR DAĞI: Sina Dağı. Mısır'da Sina Yarımadasının ortagüney kesimindeki granit doruk. Hz. Mûsa'nın Allah'ın (c.c.) çağrısı üzerine Ondan emirleri almak üzere günlerce kaldığı kutsal kabul edilen dağdır. Hz. Mûsa, burada Allah (c.c) ile konuşmuş ve Ondan on emiri almıştır.

-V-

VAN: Türkiye'nin Doğu Anadolu bölgesinin Yukarı Murat-Van bölümündeki Van Gölü kapalı havzasındadır. Kuzeyden Ağrı'nın Doğubeyazıt, Diyadin ve Hamur ilçeleri; Güneyden Siirt'in Pervari; Şırnak'ın Beytüşşebap, Hakkari'nin merkez ve Yüksekova ilçeleri ile çevrilidir. Doğusunda ise İran devlet sınırı yer alır. Yüzölçümü 19.069 km2 dir. Van merkez ilçesinin yüzölçümü 2.289 km2, ilin gerçek alanı toplam 21.823 m'dir. Van, Doğu Anadolu bölgesinin volkanik dağlarla kaplı çukur kesiminde bulunan Van Gölünün doğu kıyısına 5 km uzaklıkta hafif eğimli bir alan üzerine kuruludur. Ortalama yüksekliği 1725 m.'dir. Türkiye'nin en büyük gölü olan ve bir bölümü Van ilinde kalan Van Gölü, bu dağlık bölümün ortasında yüksek dağlarla çevrelenmiş bir çöküntü durumundadır.

VAN KALESİ: Şehir merkezine 5 km. uzaklıktadır. Van Gölü kıyısında, ovaya hakim bir kayalık üzerinde kurulmuştur. Doğu-batı istikametinde uzanan kale, 1800 m. uzunluğunda, 120 m. genişliğinde ve yaklaşık 80 m. yüksekliğindedir. M.Ö. 855 yılında Urartu Kralı I. Sardur tarafından yaptırılan Van Kalesi, İç kale ve Dış Kale olmak üzere iki kısımdan meydana gelmektedir. Urartulardan Osmanlılara kadar yerleşime sahne olan Van Kalesine Osmanlı döneminde, iç kale sur duvarları, iki giriş kapısı, cephanelik, ambar, kuleler ve Van'daki ilk İslâm eseri olma özelliğini taşıyan Süleyman Han Cami>i eklenmiştir.

VARŞOVA: Polonya'nın başkenti olan Varşova, yüzölçümü olarak ülkenin en büyük şehridir. Nüfusu 2004 yılı itibarıyla 1.692.000 olarak tahmin edilmiştir. Nüfusun çoğunluğu Polonyalıdır ve Katoliktir. Kent serin bir iklime sahiptir. I. Dünya Savaşı sırasında Ruslara esir düşen Bediüzzaman Hazretleri, 1918 yılında firar ettikten sonra Varşova üzerinden geçerek Istanbul'a gelmiştir.

-Y-

YOZGAT: Iç Anadolu Bölgesinin Orta Kızılırmak bölümünde, Bozok Platosu üzerindedir. Doğusunda Sivas; güneyinde Kayseri, Nevşehir, Kırşehir; batısında Kırıkkale; kuzeyinde ise Amasya, Çorum ve Tokat illeri bulunmaktadır. Yüzölçümü 14123 km2'dir. Yozgat Anadolu'nun en eski yerleşim yerlerinden biridir. Yozgat'ta hakim olmuş eski medeniyetler şunlardır: Hititler, Frigler, Kimmerler, Lidyalılar, Diadoglar, Galatlar, Roma Imparatorluğu, Bizanslılar, Anadolu Selçukluları, Beylikler ve Osmanlılar.

YUNANİSTAN: Bir yarımada üzerine kurulu olan Yunanistan, doğuda Türkiye, kuzeyde Bulgaristan, kuzeybatıda ise Arnavutluk ile komşudur. Batısında İyon Denizi, güneyinde Akdeniz, doğusunda ise Eğe Denizi ile çevrili olan Yunanistan, Eğe Denizindeki adaların çoğuna sahiptir. Yunanistan idarî bakımdan 13 vilâyete ayrılmıştır. Yunanistan'ın etnik yapısında Türkler, Arnavutlar ve Pomaklar yaşamaktadırlar. Yunanistan'ın başkenti Atina'dır.

-Z-

ZONGULDAK: Batı Karadeniz Bölgesinde, Karadeniz'e batı ve kuzeyden kıyısı olan bir ilimizdir. 1 Nisan 1924 tarih ve 491 sayılı Teşkilât-i Esasiye Kanunun 60. Maddesine göre sancaklar kaldırılınca vilâyet yapılmıştır. İlçeleri Alaplı, Çaycuma, Devrek, Gökçebey ve Ereğlidir.

SİKKE-İ TASDİK-İ GAYBÎ AYET ve ARAPÇA METİN İNDEKSİ

Açıklama: Arapça metin indeksi, Arapça bilmeyenlerin de kolay bulmalarını temin bakımından, okunuş metinleri alfabetik sıraya konularak hazırlanmıştır.

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
		– A –	
Ahrufü ucmin süttirat testîran yitte behel emleyru vel fakîran		179	اَحْرُفُ عُجْمٍ سُطِّرَتْ تَسْطِيرًا يِتَّ بَهَا الْاَمِيرُ وَالْفَقِيرًا
Ahrusühü fî külli fitnetin		226	اَحْرُسُهُ فِى كُلِّ فِتْنَةٍ
Âlimül gaybi felâ yüzhiru alâ gaybihi ehaden	Cin Sûresi: 26.	236	عَالِمُ الْغَيْبِ فَلاَ يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ اَحَدًا
Allâhü Ekber		176, 248 377	اَللّٰهُ اَكْبَرْ
Allâhü nurus semâvâtü vel ardu... İlâhir	Nur Sûresi: 35.	371	اَللّٰهُ نُورُالسَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ...الخ
Allâhü nurussemâvâti vel ardi meselü nûrihi kemişkâtin fîhâ misbâhun el misbâhu fî zücâcetin...		375	اَللّٰهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاوةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ اَلْمِصْبَاحُ فِى زُجَاجَةٌ
Allahu nurussemâvâtü vel ardı meselü nûrihî kemişkâtin fîhâ misbâhun elmisbâhu fî zücâcetin ezzücâcetü keennehâ kevkebün dürriyyün...		112	اَللّٰهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكٰوةٍ فِيهَا مِسْبَاحٌ اَلْمِسْبَاحُ فِى زُجَاجَةٍ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّىٌّ
Allâhümme bisirri ismikel a'zami ic'al nâşiri hezihir risâleti mazhera ınâyetike vekerâmâti fürkânike amîn Amîn. Amîn. Amîn.		347	اَللّٰهُمَّ بِسِرِّ اِسْمِكَ الْاَعْظَمِ اِجْعَلْ نَاشِرِ هٰذِهِ الرِّسَالَةِ مَظْهَرَ عِنَايَتِكَ وَكَرَامَاتِ فُرْقَانِكَ اٰمِينْ ❁ اٰمِينْ ❁ اٰمِينْ
Allâhümmeşrah sadrî lil îmâni velislâm.		93	اَللّٰهُمَّ اشْرَحْ صَدْرِى لِلْاِيمَانِ وَالْاِسْلَامِ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Asâ rabbünâ en yübdi lenâ hayran	Kalem Sûresi: 32.	143	عَسٰى رَبُّنَآ اَنْ يُبْدِلَنَا خَيْرًا
		– B –	
Ba'dehâ		182, 183, 200	بَعْدَهَا
Bâcin ehûcin celmehûcin celâletin Celîlin celceleyyütin cemâhin temehracet bite'dâdi ebrûmin vesimrâzin ebramin Vebehrati tebrîzin veümmin teberraket		187	بَاجٍ اَهُوجٍ جَلْمَهُوجٍ جَلَالَةً ❁ جَلِيلٍ جَلْجَلُّيُوتٍ جَمَاهٍ تَمَهْرَجَتْ بِتَعْدَادِ اَبْرُومٍ وَسِمْرَازٍ اَبْرَمٍ ❁ وَبَهْرَةِ تَبْرِيزٍ وَاُمٍّ تَبَرَّكَتْ
Bede'tü bismillâhi rûhî bihiltedet ilâ keşfi esrârin bibâtınihin tavet		185, 193	بَبَدَئْتُ بِبِسْمِ اللّٰهِ رُوحِي بِهِ الْتَذَتْ اِلٰى كَشْفِ اَسْرَارٍ بِبَاطِنِهِ النْطَوَتْ
Behakki tebâreke		182	بَحَقِّ تَبَارَكَ
Berkûtin		177	بَرْكُوتٍ
Bi esmâikel husnâ		191	بِاَسْمَآئِكَ الْحُسْنٰى
Bi eyyâmillâhi	İbrâhim Sûresi: 5.	165	بِاَيَّامِ اللّٰهِ
Bibelhin ve simyânin ve bezûhin ba'dehâ		182	بِبَلْخٍ وَسِمْيَانٍ وَبَازُوخٍ بَعْدَهَا
Biesmâikel husnâ ecirnî mineşşetet		190, 192	بِاَسْمَآئِكَ الْحُسْنٰى اَجِرْنِى مِنَ الشَّتَتْ
Bihakki tebârake sümme nûnin vesâilin Vebisûratit tehmîzi veşşemsü küvvirat Vebizzâriyâti zerven vennecmi izâ hevâ...		168	بِحَقِّ تَبَارَكَ ثُمَّ نُونٍ وَسَآئِلٍ ❁ وَبِسُورَةِ التَّهْمِيزِ وَالشَّمْسُ كُوِّرَتْ ❁ وَبِالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى ❁
Bihil kevnü uttirat		184	بِهِ الْكَوْنُ عُطِّرَتْ
Bihinnâru uhmidet		177, 178, 180	بِهِ النَّارُ اُخْمِدَتْ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Bikelimâtihî		128	بِكَلِمَاتِهِ
Bilurvetil vüska		129	بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى
Binûri celâlin bezîhin veşerantahin		176	بِنُورِ جَلَالٍ بَازِخٍ وَشَرَنْطَخٍ
Bisırrı havâmîmil kitâbi cemîıhâ aleyke bifadlin nûri yâ nûra uksimet		174	بِسِرِّ حَوَامِيمِ الْكِتَابِ جَمِيعِهَا عَلَيْكَ بِفَضْلِ النُّورِ يَانُورَ اُقْسِمَتْ
Bismihi sübhânehü		13, 14, 18, 20, 26, 97, 99, 104, 106, 267, 299, 308, 349, 360, 364, 366, 384	بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ
Bismihî sübhânehü esselâmü aleyküm biadedi katarâtil metari fî leyletirregâibi		300	بِلسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِعَدَدِ قَطَرَاتِ الْمَطَرِ فِي لَيْلَةِ الرَّغَائِبِ
Bismihi sübhânehü Esselâmü aleyküm verahmetüllâhi veberakâtühü		299, 302, 304, 316, 350	بِلسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
Bismillâhi		185	بِسْمِ اللهِ
Bismillâhirrahmânirahîm • Vebihî nesteînü		109	بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ لرَّحِيمِ ۞ وَبِهِ نَسْتَعِينُ
Bismillâhirrahmânirrahîm		13, 92, 152, 161, 167, 176, 185, 230, 321, 333, 352, 371	بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ لرَّحِيمِ
Bitemlîhin âyâtin		182	بِتَمْلِيخٍ اٰيَاتٍ
Bitemlîhin âyâtin şemûhin teşemmehat		182	بِتَمْلِيخٍ اٰيَاتٍ شَمُوخٍ تَشَمَّخَتْ
Bivâhil vâhibil fethi vennasri esraat		186	بِوَاحِ الْوَحَا بِالْفَتْحِ وَالنَّصْرِ اَسْرَعَتْ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Bürhânü		133	بُرْهَان
		– C –	
Celâlin bazîhin		177	جَلَالٍ بَازِخٍ
		– D –	
Deâni bigarbin		230, 231	دَعَانِي بِغَرْبٍ
Derken		179	دَرْكًا
		– E –	
Ebâziha yebzûhin vezeymûhîn ba'dehâ		182	اَبَاذِيخَ يَبْذُوخٍ وَذَيْمُوخٍ بَعْدَهَا
Efelet şümûsül evvelîne veşemsûne Ebeden alâ felikel ulâ lâ ta'zübü		212	اَفَلَتْ شُمُوسُ الْاَوَّلِينَ وَشَمْسُنَا ۞ اَبَدًا عَلٰى فَلَكِ الْعُلٰى لَا تَغْرُبُ
Efemen şerahallâhü	Zümer Sûresi: 22.	95	اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ
Efemen şerahallâhü sadrahü lil islâmi fehüve alâ nûrin min rabbihi	Zümer Suresi: 22.	92	اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ عَلٰى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ
Eşhedüen lâ ilâhe illallâhü ve eşhedü enne muhammeden rasûlüllâhi		377	اَشْهَدُ اَنْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللّٰهِ
Ehhamdülillâhi hezâ min fadli rabbî	Fâtiha Sûresi: 2. Neml Sûresi: 40.	108, 232, 264, 347	اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي
Ekıd kevkebî bil esmi nûran vebehceten mededdühri vel eyyâmi yâ nûru celcelet		187	اَقِدْ كَوْكَبِي بِالْاِسْمِ نُورًا وَبَهْجَةً مَدَى الدَّهْرِ وَالْاَيَّامِ يَانُورُ جَلْجَلَتْ
Ekıd kevkebin		184, 187, 188	اَقِدْ كَوْكَبِي
Eğer ne hevahî dâd dâdî hevah.		266	اَگَرْ نَه خَوَاهِي دَادْ دَادِي خَوَاهْ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Ekid kevkebî bil'esmi nûran ve behceten		187	اَقِدْ كَوْكَبِى بِالْاِسْمِ نُورًا وَبَهْجَةً
Ekid kevkebî bil'ismi nûran		113	اَقِدْ كَوْكَبِى بِالْاِسْمِ نُورًا
El azîzil hamîdi		159	اَلْعَزِيزِ الْحَمِيدِ
El eteynâke seb'an minel mesânî	Hicr Sûresi: 87.	121	اَلْاَتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِى
El'ismül muazzamü		185	اَلْاِسْمُ الْمُعَظَّمُ
Elbâkî hüvel bâkî		17, 20, 108, 256, 266, 303, 308, 320, 363, 365, 370	اَلْبَاقِى هُوَالْبَاقِى
Elem neşrahleke sadrak	İnşirah Sûresi: 1.	249	اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ
Elem yec'al keydehüm fî tadlîlin	Fîl Sûresi: 2.	89	اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِى تَضْلِيلٍ
Elemterakeyfe feale rabbüke bieshâbil fîli	Fîl Sûresi: 1.	89, 91	اَلَمْ تَرَكَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْفِيلِ
Elfü elfi elhamdülillâhi hezâ min fadli rabbî		261	اَلْفُ اَلْفِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّى
Elfü elfi salâtin ve elfü elfi selâmin aleyke yâ rasûlallâhi		248	اَلْفُ اَلْفِ صَلَاةٍ وَاَلْفُ اَلْفِ سَلَامٍ عَلَيْكَ يَارَسُولَ اللّٰهِ
Elhilâfetü ba'dî selâsûne seneten	Müsned, 5:220, 221, 273; Ebû Dâvud, Sünnet: 8; Tirmizî, Fiten: 48.	202	اَلْخِلَافَةُ بَعْدِى ثَلٰثُونَ سَنَةً
Elhılâfü		203	اَلْخِلَافَةُ
Elhamdülillâhi alâ nûril îmâni vel kur'ani		375, 378	اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى نُورِ الْاِيمَانِ وَالْقُرْاٰنِ
Elhamdülillâhi alerrisâletin nûriyyeti		265	اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى الرِّسَالَةِ النُّورِيَّةِ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Elhamdülillâhi Elhamdülillâhi		248	اَلْحَمْدُلِلّٰهِ ۞ اَلْحَمْدُلِلّٰهِ
Elhamdülillâhi rabbil âlemine	Fâtiha Sûresi: 2.	376	اَلْحَمْدُلِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
Elif lâm mim Kef hâ yâ ayn sâd	Bakara Sûresi: 1; Meryem Sûresi: 1.	147	الٓمٓ ۞ كٓهٰيٰعٓصٓ
Elif lâm ra kitâbün enzelnâhü ileyke		159	الٓرٰ كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ
Elif lâm râ kitâbün enzelnâhü ileyke litühricennâse minezzulumâti ilennûri bi-izni rabbihim ilâ sırâtil azîzil hamîdi	İbrâhim Sûresi: 1.	157	الٓرٰ كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ
Elif lâm râ kitâbün enzelnâhü ileyke litühricennâse minezzulümâti ilennûri bi-izni rabbihim	İbrâhim Sûresi: 1.	161	الٓرٰ كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ
Elkasemü'l-camiu vedda'tü'ş-şerîfetü vel'ismülâ'zamü		180	اَلْقَسَمُ الْجَامِعُ وَالدَّعْوَةُ الشَّرِيفَةُ وَالْاِسْمُ الْاَعْظَمُ
Elkatratü tedüllü alel bahri		157	اَلْقَطْرَةُ تَدُلُّ عَلَى الْبَحْرِ
Ellâhümme bihakki ismikel a'zami vebihurmeti rasûlikel ekrami Yessirlenâ hidmetel kur'ani bineşri risâletinnûri biddevâmi...		66	اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ اِسْمِكَ الْاَعْظَمِ وَبِحُرْمَةِ رَسُولِكَ الْاَكْرَمِ ۞ يَسِّرْلَنَا خِدْمَةَ الْقُرْاٰنِ بِنَشْرِ رِسَالَةِ النُّورِ بِاالدَّوَامِ
Ellezîne en'amte aleyhim	Fâtiha Sûresi: 7	288	اَلَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
Ellezîne yestehıbbûnel hayâted dünyâ alel âhirati ve yesuddûne an sebîlillâhi veyebgûnehâ ıvecen ülâike fî dalâlin baîdin	İbrahim Suresi: 3.	162	اَلَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا اُولٰئِكَ فِى ضَلَالٍ بَعِيدٍ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Ellezîne yestehibbûne		164	اَلَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ
Elmisbâhu fî zücâcetin ez-zücâcetü keennehâ kevkebün dürriyyün	Nur Suresi: 35	115	اَلْمِسْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ
Elmüeyyidü biddelâilil akliyyeti vetteslimiyyeti		265	اَلْمُؤَيِّدُ بِالدَّلآئِلِ الْعَقْلِيَّةِ وَالتَّسْلِمِيَّةِ
Elmukarrebü		231	اَلْمُقَرَّبُ
En ahric kavmeke minez-zulumâti ilennûri vezekkirhüm bi eyyâmillâhi	İbrahim Suresi: 5.	165	اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِاَيَّامِ اللهِ
Ene limürîdî		213, 214	اَنَا لِمُرِيدِي
Ene limürîdî hâfizan		225, 226	اَنَالِمُرِيدِي حَافِظًا
Ene limürîdî hâfizan mâ yâ hâfünü Ve ehrusühü fî külli şerrin ve fitnetin		223	اَنَا لِمُرِيدِي حَافِظًا مَا يَاحَافُهُ ۞ وَاَحْرُسُهُ فِي كُلِّ شَرٍّ وَفِتْنَةٍ
Ente fî dâril hikmeti fetlub tabîben yüdâvî kalbeke		211	فَاطْلُبْ طَبِيبًا يُدَاوِي قَلْبَكَ اَنْتَ فِي دَارِ الْحِكْمَةِ
Enzelnâ ileyküm nûran mübînen		134	اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا
Errâdî biddarari lâ yünzaru lehü		281	اَلرَّاضِي بِالضَّرَرِ لاَ يُنْظَرُلَهُ
Errâsihûne fil ılmi minhüm	Nisâ Suresi: 162.	132, 133	اَلرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُم
Eshâbiddünyâ		90	اَصْحَابِ الدُّنْيَا
Eshâbil fîli		90	اَصْحَابِ الْفِيلِ
Essâlihati		87	الصَّالِحَاتِ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Evemen kâne meyten	En'âm Sûresi: 122.	124, 126	اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا
Evemen kâne meyten feahyeynâhü vecealnâhü nûran	En'âm Sûresi: 122.	122	اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَالَهُ نُورًا
Evemen kâne meyten feahyeynâhü vecealnâhü nûran yemşî bihî finnâsi kemen meselühü fizzulumâti leyse bihâricin minhâ	En'âm Sûresi: 122.	123	اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَالَهُ نُورًا يَمْشِى بِهٖ فِى النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِى الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا
Evkezulumâtin fî bahri lücciyyin yagşâhü mevcün min fevkıhi mevcün min fevkıhi sehâbün zulümâtün ba'duhâ fevka ba'din iza...	Nur Sûresi: 40	371	اَوْكَظُلُمَاتٍ فِى بَحْرٍ لُجِّىٍّ يَغْشٰيهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهٖ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهٖ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ اِذَآ
Eyuhibbü ehadüküm en ye'küle lahme ahîhi meyten	Hucurat Sûresi: 12.	99, 101	اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَاْكُلَ لَحْمَ اَخِيهِ مَيْتًا
Ezzemâni		210	اَلزَّمَانِ
Ezzücâcetü keennehâ kevkebün dürriyyün yûkadü	Nur Sûresi: 35	113	اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّىٌّ يُوقَدُ
	– F –		
Fea'rid anhüm	Nisa Suresi: 81; En'am Suresi: 68.	140, 155	فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ
Feahyeynâhü vecealnâhü nûran yemşî bihî finnâsi	En'âm Sûresi: 122.	122	فَاَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَالَهُ نُورًا يَمْشِى بِهٖ فِى النَّاسِ
Feemmellezîne şekû fefinnâri lehüm fîhâ zefîrun veşehîkun	Hûd Sûresi: 106.	125	فَاَمَّاالَّذِينَ شَقُوا فَفِى النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ
Fees'elü limevlâkel azîmişşe'ni yâ müdriken lizâlikez zemân bien yekîke şerra tilkel fitneti ve şerra külli kürbetin ve minetin		178	فَاسْئَلْ لِمَوْلَاكَ الْعَظِيمِ الشَّانِ يَامُدْرِكًا لِذٰلِكَ الزَّمَانِ بِاَنْ يَقِيكَ شَرَّ تِلْكَ الْفِتْنَةِ وَشَرَّ كُلِّ كُرْبَةٍ وَمِحْنَةٍ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Fefil cenneti		153	فَفِي الْجَنَّةِ
Fefil cenneti hâlidîne	Hûd Sûresi: 108.	153	فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ
Fefinnâri lehüm fîhâ ve şehîkun	Hûd Sûresi: 106.	125	فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ
Fein tevellev fekul hasbiyallâhü lâ ilâhe illâ hüve aleyhi tevekkeltü	Tevbe Sûresi: 129.	135	فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
Feinneke mahrûsün biaynil ınâyeti		293	فَاِنَّكَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَايَةِ
Fekadistemseke bil urvetil vüskâ	Bakara Suresi: 256; Lokman Suresi: 22.	129	فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى
Fekul velâ tehaf		347	فَقُلْهُ وَلَا تَخَفْ
Felvâsılü		231	فَالْوَاصِلُ
Felvâsilü ilâ sâhilisselâmeti		233	فَالْوَاصِلُ اِلٰى سَاحِلِ السَّلَامَةِ
Felvâsılü ilâ sâhilis selâmeti hüvessaîdül mükarrebü Vezülhelâki hüveşşekıyyül müba'adü velmuazzebü		231	فَالْوَاصِلُ اِلٰى سَاحِلِ السَّلَامَةِ هُوَ السَّعِيدُ الْمُقَرَّبُ ❁ وَذُالْهَلَاكِ هُوَ الشَّقِيُّ الْمُبَعَّدُ وَالْمُعَذَّبُ
Feminhüm şakiyyün		232	فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ
Feminhüm şakiyyün vesaîdün	Hûd Sûresi: 105.	119, 152,153, 231, 237	فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ
Femürdî izâ deânî bişerkın Evbigarbin fî bahri tâmî Egishü		230	فَمُرِيدِي اِذَا دَعَانِي بِشَرْقٍ ❁ اَوْبِغَرْبٍ اَوْغَارٍ فِي بَحْرِ طَامِي ❁ اَغِثْهُ
Festekım kemâ ümirte	Hûd Sûresi: 112.	110, 119, 237	فَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ
Feyâ hâmilel ismillezî celle kadruhu		185	فَيَا حَامِلَ الْاِسْمِ الَّذِي جَلَّ قَدْرُهُ
Feyâ münşiden nazmî		215, 216	فَيَا مُنْشِدًا نَظْمِي

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Feyâ münşiden nazmî fekul velâ tehaf		216	فَيَا مُنْشِدًا نَظْمِي فَقُلْهُ وَلَاتَخَفْ
Feyâ münşiden nazmî fekulhü velâ tehaf Feinneke mahrûsün biaynil ınayeti		224	فَيَامُنْشِدًا نَظْمِي فَقُلْهُ وَلَا تَخَفْ ۞ فَاِنَّكَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَايَةِ
Fî tadlîlin	Fîl Suresi: 2.	89, 91	فِي تَضْلِيل

– H –

Hâ mîm Tenzilün miner rahmanir rahîmi	Fussılet Suresi: 1-2. Mü'min Suresi: 2.	150, 151	حٰمٓ ۞ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
Hâfizan		226	حَافِظًا
Hâlidîne		153	خَالِدِينَ
Hamârûhin yeşrûhin teşemmehat		183	خَمَارُوخٍ يَشْرُوخٍ تَشَمَّخَتْ
HasbiyallâhÜ	Tevbe Sûresi: 129.	135	حَسْبِيَ اللّٰهُ
Hedânî rabbî ilâ sırâtın müstekîmin	En'âm Sûresi: 161.	129, 139, 140, 155	هَدٰينِي رَبِّي اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
Hurûfün libehrâmin alet veteşâmehat		194	حُرُوفٌ لِبَهْرَامٍ عَلَتْ وَتَشَامَخَتْ
Hurûfün libehrâmin alet veteşâmehat		190	حُرُوفٌ لِبَحْرَامٍ عَلَتْ وَتَشَامَاخَتْ
Hüve		366, 367, 368	هُوَ

– İ –

İlâhî: Ente rabbî ve enel abdü. Ve entel hâlıku ve enel mahlûku ve enterrezzâku ve enel merzûku... ilâhir		371	اِلٰهِي: اَنْتَ رَبِّي وَاَنَا الْعَبْدُ ۞ وَاَنْتَ الْخَالِقُ وَاَنَا الْمَخْلُوقُ ۞ وَاَنْتَ الرَّزَّاقُ وَاَنَا الْمَرْزُوقُ...الخ
İlennûri biizni rabbihim		158, 161	اِلَى النُّورِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ
İlennûri vezekkirhüm bi eyyâmillâhi	İbrâhim Suresi: 5.	165	اِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِاَيَّامِ اللّٰهِ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
İllâ menirtedâ min rasûlin	Cin Suresi: 27.	236	اِلَّا مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَسُولٍ
İllallâhü		132	اِلَّا اللّٰهُ
İllellezîne âmenü	Asr Suresi: 2.	86	اِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا
İllellezîne âmenü ve amilüs sâlihâti	Asr Sûresi: 3.	88, 288	اِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
İnnâ a'taynâ		177	اِنَّا اَعْطَيْنَا
İnnâ fetahnâ leke	Fetih Sûresi: 1.	202	اِنَّافَتَحْنَالَكَ
İnnallâhe yeb'asü lihezihil ümmeti alâ ra'si külli mietin senetin min yüceddidü lehâ dînehâ	Ebû Dâvud, Melâhim: 1.	26	اِنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ لِهٰذِهِ الْاُمَّةِ عَلٰى رَأْسِ كُلِّ مِأَةِ سَنَةٍ مَنْ يُجَدِّدُلَهَا دِينَهَا
İnne hızbellâhi hümül gâlibûne	Mâide Sûresi: 56	136, 239	اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ
İnne hezihid da'veteş şerîfete velvefkal azîmi velkasemel câmia vel'ismel-a'zame vessiral meknünel muazzame...		180	اِنَّ هٰذِهِ الدَّعْوَةَ الشَّرِيفَةَ وَالْوَفْقَ الْعَظِيمِ وَالْقَسْمَ الْجَامِعَ وَالْاِسْمَ الْاَعْظَمَ وَالسِّرَّ الْمَكْنُنَ الْمُعَظَّمَ
İnne meal usri yüsrâ	İnşirah Sûresi: 5.	249	اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا
İnne nahnü nezzelnez zikra ve innâ lehü lehâfizûne	Hicr Sûresi: 9.	264	اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ
İnne rabbî alâ sıratin müstekîmin	Hûd Sûresi: 56.	140, 155	اِنَّ رَبِّى عَلَالٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
İnnel hılâfetü ba'dî		203	اِنَّ الْخِلَافَةَ بَعْدِى
İnnel insâne leyetgâ	Alâk Sûresi: 6.	120, 132	اِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰى
İnnellezîne fetenül mü'minîne vel mü'minâti sümme lem yetûbû felehüm azâbü cehenneme velehüm azâbül-harîk	Bürûc Suresi: 10.	126	اِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
İnnemel a'mâlü binnebiy-yâti		215	اِنَّمَا الْاَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ
İstekım kemâ ümirte		119, 237, 239	اِسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ
İstişfa		266	اِسْتِشْفَاءْ
İstişfâ		266	اِسْتِشْفَاع
İyyâkenâ'büdü veiyyâke-nesteînü	Fâtiha Sûresi: 5.	376, 377	اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ
İyyâkenesteînü	Fâtiha Sûresi: 5.	380	اِيَّاكَ نَسْتَعِينُ
İzâ mâ kâne mürîdî esîran fî şarkın		226	اِذَا مَا كَانَ مُرِيدِى اَسِيرًا فِى شَرْقٍ
İzâ sebeteşey'ü sebete be-levâzimihî		378	اِذَا ثَبَتَ الشَّىْءُ ثَبَتَ بِلَوَازِمِه
İzâcâe nasrullâhi	Nasr Sûresi: 1.	251	اِذَ اجَآءَ نَصْرُاللّٰهِ
İzâcâe nasrullâhi velfethu	Nasr Sûresi: 1.	186	اِذَاجَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ
İzeşşemsü küvvirat	Tekvir Sûresi: 1.	168	اِذَاالشَّمْسُ كُوِّرَتْ
İkterabetis sâatü venşekkal kameru	Kamer Sûresi: 1.	170	اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ

– K –

Kad câeküm		133	قَدْجَاءَكُمْ
Kad câeküm bürhânün		133	قَدْجَاءَكُمْ بُرْهَانٌ
Kad câeküm minellâhi nû-run vekitâbün mübînün Yehdî bihillâhü	Mâide Sûresi: 15-16.	95	قَدْجَآءَكُمْ مِنَ اللّٰهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ۞ يَهْدِى بِهِ اللّٰهُ
Kadiriyyi		209, 210, 215	قَادِرِيّ
Kelimetü sâîdil kürdî		224	كَلِمَاتُ سَعِيدِ الْكُرْدِى
Kemen meselühü fizzulu-mâti	En'âm Sûresi: 122.	123	كَمَنْ مَثَلُهُ فِى الظُّلُمَاتِ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Kemişkâtin fîhâ misbâhun elmisbâhu fî zücâcetin	Nur Sûresi: 35	114	كَمِشْكٰوةٍ فِيهِ مِصْبَاحٌ اَلْمِصْبَاحُ فِى زُجَاجَةٍ
Kul bifadlillâhi birahmetihi febizelike felyefrahû hüve hayrun mimmâ yecmeûne	Yunus Sûresi: 58.	333	قُلْ بِفَضْلِ اللهِ وَبِرَحْمَتِه فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ
kul hasbiyallâhü lâ ilâhe illâ hüve aleyhi tevekkeltü	Tevbe Sûresi: 129.	135	قُلْ حَسْبِىَ اللهُ لآ اِلٰهَ اِلاَّ هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
Kul hüvallâhü	İhlâs Sûresi: 1	366, 367, 369	قُلْ هُوَا للهُ
Kul hüvallâhü ehadün	İhlâs Sûresi: 1	370	قُلْ هُوَا للهُ اَحَدٌ
Kul innenî hedânî rabbî ilâ sırâtin müstekîmin	En'âm Suresi: 161.	128	قُلْ اِنَّنِى هَدٰنِى رَبِّى اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
Kul velâ tehaf		210, 216	قُلْ وَلاَتَخَفْ
Kün kadiriyye'l-vakti		210, 214, 330	كُنْ قَادِرِىَّ الْوَقْتِ

– L –

Lâ ilâhe illallâh.	Muhammed Sûresi: 19.	51, 248	لآاِلٰهَ اِلاَّ اللهُ
La İlahe illa hüve	Bakara Suresi: 163; Âl-i İmran Sûresi: 2. Kasas Sûresi: 88	51, 366, 367, 369, 370	لآاِلٰهَ اِلاَّهُو
İlâ sıratil azîzil hamîd.		158	اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ
Lâ tezâlü tâifetün min ümmetî... Hattâ ye'tillâhü biemrihi	*Buhâri*, Hisam: 1; *Müslim*, Îman: 247; *Ebû Dâvud*, Fiten: 1.	288	لاَ تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ اُمَّتِى... حَتّٰى يَاْتِىَ اللهُ بِاَمْرِهِ
Lâ tezâlü tâifetün min ümmetî zâhirîne alelhakki ilâ kıyâmissâati.	*Buhâri*, Hisam: 1; *Müslim*, Îman: 247; *Ebû Dâvud*, Fiten: 1.	240	لاَ تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ اُمَّتِى ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ اِلٰى قِيَامِ السَّاعَةِ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Lâ tezâlü tâifetün min ümmetî zâhirîne alel hakkı Hattha ye'tillâhü biemrihi	Buhârî, 9:125, 162; Müslim, 1:137, 2:1522, 1524, 1525.	87	لاَتَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ اُمَّتِى ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ حَتّٰى يَاْتِىَ اللّٰهُ بِاَمْرِهِ
Lâ ya'lemü men fîssemevâti vel ardil gaybe illallâhü	Neml Sûresi: 65.	236	لاَ يَعْلَمُ مَنْ فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ
Lâ ya'lemül gaybe illallâhe Vallâhü a'lemü bissevâbi		216	لاَ يَعْلَمُ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالصَّوَابِ
Lâ ya'lemül gaybe illallâhe vallâhü a'lemü bissevâbi Estagfirullâhe min hatâî ve hatîetî vemin sehvî...		201	لاَيَعْلَمُ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهَ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالصَّوَابِ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ مِنْ خَطَآئِى وَخَطِيئَآتِى وَمِنْ سَهْوِى
Lâ ya'lemül gaybe illallâhü		125, 285	لاَ يَعْلَمُ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ
Lâkinirrâsihûne fil ılmi minhüm	Nisâ Sûresi: 162.	131	لٰكِنِ الرَّاسِخُونَ فِى الْعِلْمِ مِنْهُمْ
Lenehdiyennehüm	Ankebût Sûresi: 69.	120	لَنَهْدِيَنَّهُم
Lillâhi muhlisan teîşü seîden sadîkan limuhabbeti		214	لِلّٰهِ مُخْلِصًا تَعِيشُ سَعِيدًا صَادِقًا لِمُحِبَّتِى
Lillezîne âmenü hüden veşifâün	Fussılet Sûresi: 44.	134	لِلَّذِينَ اٰمَنُوا هُدًا وَشِفَآءٌ
Limürîdî		215	لِمُرِيدِى
Litühricennâse		159	لِتُخْرِجَ النَّاسَ

– M –

Mâ hüve şifâün verahmetün lilmü'minîne	İsrâ Sûresi: 82.	138	مَاهُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ
Mâ kâlü vebnü ammi muhammedin Vesirru ulûmin lilhalhaikı cümmiat		199	مَاقَالُ عَلِيٍّ وَابْنُ عَمِّ مُحَمَّدٍ وَسِرُّ عُلُومٍ لِلْخَلَآئِقِ جُمِّعَتْ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Mâ kâne magriben		227	مَا كَانَ مَغْرِبًا
Mâ kâne murîdî esîran fî şarkin		226	مَا كَانَ مُرِيدِى اَسِيرًا فِى شَرْقٍ
Mağriben		227	مَغْرِبًا
Mahrûsün biaynil ınâyeti		211	مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَايَةِ
Mazdedtü yekînen		329	مَازْدَدْتُ يَقِينًا
Men yeşâü	Nur Sûresi: 35	114	مَنْ يَشَآءُ
Meselü nûrihi	Nur Sûresi: 35. 177	175	مَثَلُ نُورِهِ
Meselü nûrihî kemişkâtin fîhâ misbâhun	Nur Sûresi: 35	112	مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَوةٍ فِيهَا مِسْبَاحٌ
Meyten	En'âm Sûresi: 122.	122, 123	مَيْتًا
Min şecaratin mübâreketin		115	مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ
Min şeceratin	Nur Sûresi: 35	113	مِنْ شَجَرَةٍ
Min fürkânin hakîmün	Furkân-ı Hakîm'den	113	مِنْ فُرْقَانٍ حَكِيمٌ
Minezzulumâti		159	مِنَ الظُّلُمَاتِ
Mübînen		133	مُبِينًا
Müdriken		179	مُدْرِكًا
Münşiden		215, 224	مُنْشِدًا
Mürîdî		215, 230	مُرِيدِى
Mürîdî izâ mâ kâne şerkân ve magriben Egishü izâ mâ sârafî eyyi beldetin		226, 223	مُرِيدِى اِذَامَا كَانَ شَرْقًا وَ مَغْرِبًا ❁ اَغِثْهُ اِذَا مَا سَارَفِى اَىِّ بَلْدَةٍ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Mûtû kable en temûtû	Keşfü'l-Hafâ, 2:291.	263	مُوتُوا قَبْلَ اَنْ تَمُوتُوا
	– N –		
Na'büdü		376, 377	نَعْبُدُ
Nazartü biayni'l-fikri fî hâni hadretî habîben tecellâ lil-kulûbi fecenneti		208	نَظَرْتُ بِعَيْنِ الْفِكْرِ فِى حَانِ حَضْرَتِى ۞ حَبِيبًا تَجَلّٰى لِلْقُلُوبِ فَجَنَّتِ
Nazmî		216	نَظْمِى
Neker tâ gülistâni ma'nâ şüküft. Berû hîç bülbül cünîni hûş negeft aceb ger bimîder cünîn bülbül		229	نَكَرْ تَا گُلِسْتَان مَعْنَا شُكُفْت ۞ بَرُو هِيجْ بُلْبُلْ جُنِينِ خُوشْ نَكَفْت عَجَبْ گَرْ بِمِيدَرْ جُنِينْ بُلْبُلْ ۞
Nestaînü		379	نَسْتَعِينُ
Nûrallâhi biefvâhihim vallâhü mütimmü nûrihî	Saf Suresi: 8.	154, 155	نُورَاللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِ
Nûrallâhi biefvhahihim ve-ya'bellâhü illâ en yütimme nûrihî	Tevbe Suresi: 32.	156	نُورَاللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبَى اللّٰهُ اِلاّٰ اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ
Nûran		133	نُورًا
Nûrun alâ nûrin yehdillâhü linûrihî	Nur Suresi: 35	114	نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِى اللّٰهُ لِنُورِهِ
	– R –		
Rabbenâ lâtüâhiznâ in nesînâ ev ahte'nâ	Bakara Suresi: 286.	196, 240	رَبَّنَا لاَ تُؤَاخِذْنَآ اِنْ نَسِينَآ اَوْ اَخْطَاْنَا
Rabbüssemâvâti velardi Rabbül melâiketi verrûhu		375	رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۞ رَبُّ الْمَلٰئِكَةِ وَالرُّحُ
Rahmetullâhi biadedi hurûfü resâilil mektûbeti velmakrûeti. Amîne		332	رَحْمَةُ اللّٰهِ بِعَدَدِ حُرُوفُ رَسَآئِلِ الْمَكْتُوبَةِ وَالْمَقْرُوئَةِ. اٰمِينَ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Resâili kitâbin nûri		216	رَسَائِلِ كِتَابِ النُّورِ
Risâletün nûri		216	رِسَالَةُ النُّورِ
Rûhî bihih tedet ilâ keşfi esrârin bibâtınihin tavet		198	رُوحِي بِهِ اهْتَدَتْ اِلٰى كَشْفِ اَسْرَارٍ بِبَاطِنِهِ النْطَوَتْ
		– S –	
Sırâtâllezîne en amte aleyhim	Fâtiha Sûresi: 7.	87	صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
Sırâtin müstekîmin	En'âm Sûresi: 161.	129, 143	صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
Saîden		215	سَعِيدًا
Seb'an minel mesânî		121	سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي
Sekâhüm	İnsan Sûresi: 21.	364	سَقَايهُمْ
Selesûne seneten		203	ثَلٰثُونَ سَنَةً
Sevfe terânî	A'râf Sûresi: 21.	365	سَوْفَ تَرٰينِي
Sirâcünnûri sirran beyâneten Tükâdü sirâcüssürci sirran tenevveret Binûri celâlin bâzihin veşerantahin Bikuddûsi...		175, 181	سِرَاجُ النُّورِ سِرًّا بَيَانَةً ❁ تُقَادُ سِرَاجُ السُّرْجِ سِرًّا تَنَوَّرَتْ ❁ بِنُورِ جَلَالٍ بَازِخٍ وَشَرَنْطَخٍ ❁ بِقُدُّوسِ
Sirran tenevveret		264	سِرًّا تَنَوَّرَتْ
Sirran tenevveret Sirran tenevveret		269	سِرًّا بَيَانَةً ❁ سِرًّا تَنَوَّرَتْ
Sübhânallâhi Sübhânallâhi		247, 248	سُبْحَانَ اللهِ ❁ سُبْحَانَ اللهِ
Sübhâneke lâ ılme lenâ illâ mâ allemtenâ inneke entel alîmül hakîmü	Bakara Sûresi: 32.	160, 204, 347	سُبْحَانَكَ لَاعِلْمَ لَنَآ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Süttirat testîran		179	سُطِّرَتْ تَسْطِيرًا
		– T –	
Tâ sîn tilke âyetül kur'âni	Neml Sûresi: 1.	141, 155	طٰسٓ تِلْكَ اٰيَاتُ الْقُرْاٰنِ
Tefekkürü sâatin hayrun min ıbâdeti senetin	Keşfü'l-Hafâ, 1:310.	263	تَفَكُّرُ سَاعَةٍ خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ سَنَةٍ
Teşemmehat		183	تَشَمَّخَتْ
Tehdîsen linni'meti		226	تَحْدِيثًا لِلنِّعْمَتِ
Teîşü saîden		209, 232	تَعِيشُ سَعِيدًا
Tenzîlül kitâbi minellâhil azîzil azîzil hakîmi	Zümer Suresi: 1.	144, 148, 150	تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ
Termîhim bihıcâretin	Fîl Sûresi: 4.	89, 91	تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ
Tevessel binâfî külli hevlin ve şehâdetin Egîsüke fil eşyâi dehran bihimmetî li-mürîdî hafîzan mâ yehâfü-hü...		208, 240	تَوَسَّلْ بِنَا فِى كُلِّ هَوْلٍ وَشِدَّةٍ ۞ اَغِيثُكَ فِى الْاَشْيَاءِ دَهْرًا بِهِمَّتِى اَنَا لِمُرِيدِى حِفظًا مَايَخَافُهُ ۞
Tilke âyâtül kitâbi	Yunus Sûresi: 1.	141, 142, 155	تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ
Tilke âyetül kitâbü		141	تِلْكَ اٰيَاتُ الْقُرْاٰنِ
Tükâdü sirâcün nûri		176, 184, 188, 199	تُقَادُ سِرَاجُ النُّورِ
Tükâdü sirâcünnûri sirran beyâneten		167	تُقَادُ سِرَاجُ النُّورِ سِرًّا بَيَانَةً
Tüsebbihulehus semavâtüs seb'u vel ardu vemen fîhin-ne vein min şey'in illâ yü-sebbihu bihamdihi	İsrâ Sûresi: 44.	172	تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَاِنْ مِنْ شَىْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
		– U –	
Ulemâi ümmetî keenbiyâi benî isrâîle	Keşfü'l-Hafâ, 2:64.	271	عُلَمَآءِ اُمَّتِى كَاَنْبِيَآءِ بَنِى اِسْرَآئِيلَ
		– V –	
Vağfirlenâ	Tahrim Sûresi: 8.	137	وَاغْفِرْ لَنَا
Ve ehrusühü fî külli şerrin ve fitnetin		226	وَاَحْرُسُهُ فِى كُلِّ شَرٍّ وَفِتْنَةٍ
Ve emmâ bini'meti rabbike fehaddis	Duhâ Sûresi: 11.	198, 238	وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ
Ve inistekâmet ümmetî felehâ yevmün ve illâ fenisfü yevmin		203	وَاِنِ اسْتَقَامَتْ اُمَّتِى فَلَهَا يَوْمٌ وَاِلَّا فَنِصْفُ يَوْمٍ
Ve es'elüke yâ mevlâya bi-fadlikellezî Alâ külli mâ enzelte kütben tefaddalet		171	وَاَسْئَلُكَ يَامَوْلَاىَ بِفَضْلِكَ الَّذِى ۞ عَلٰى كُلِّ مَآ اَنْزَلْتَ كُتُبًا تَفَضَّلَت
Ve hüve alâ külli şey'in kadîrun		342	وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَئٍ قَدِيرٌ
ve kün kâdiriyyel vakti		209	وَكُنْ قَادِرِىَّ الْوَقْتِ
Ve sirru lilhalâikı cümmiat		199	وَسِرُّ عُلُومٍ لِلْخَلَآئِقِ جُمِّعَتْ
Ve yebgûnehâ ıvecen		163, 164	وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
Ve yesuddûne an sebîlillâhi		163	وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللهِ
Ve yüallimühümül kitâbe vel hıkmete ve yüzekkîhim	Bakara Suresi: 129.	130	وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ
Vebikterabet lî el emûru tekarrabet		1700	وَبِاقْتَرَبَتْ لِى اَلْاُمُورُ تَقَرَّبَتْ
Vebil ayetil kübrâ		190	وَبِالْاٰيَةِ الْكُبْرٰى
Vebil ayetil kübrâ eminnî minel fecet. Ve bihakkı fekacin mea mahmatin yâ ilâhenâ. Ve biesmâikel husnâ...		189	وَبِالْاٰيَةِ الْكُبْرٰى اَمِنِّى مِنَ الْفَجَتْ ۞ وَبِحَقِّ فَقَجٍ مَعَ مَخْمَةٍ يَآ اِلَهَنَا ۞ وَبِاَسْمَائِكَ الْحُسْنٰى

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Vebil ayetil kübrâ eminnî minelfecet		172, 191	وَبِالْاٰيَةِ الْكُبْرٰى اَمِنّى مِنَ الْفَجَتْ
Vebisûratid dühâni fîhâ sir-ran kad uhkimet		173	وَبِسُورَةِ الدُّخَانِ فِيهَا سِرًّا قَدْ اُحْكِمَتْ
Vebisûratit tehmîzi		200	وَبِسُورَةِ التَّهْمِيزِ
Vebisûretil kur'ani hizben ve ayeten		171	وَبِسُورَةِ القُرْاٰنِ حِزْبًا وَاٰيَتًا
Vebizzâriyâti zervan	Zâriyât Sûresi: 1.	169	وَبِالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا
Veceddi rasûlüllâhi a'nî muhammeden Ene abdül-kâdiri dâme azzî verifatî		209	وَجَدِّى رَسُولُ اللهِ اَعْنِى مُحَمَّدًا ۞ اَنَا عَبْدُ القَادِرِ دَامَ عَزِّى وَرِفْعَتِى
Veemmellezîne süidû fefil cenneti	Hûd Sûresi: 108.	125, 152	وَاَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِى الْجَنَّةِ
Veemnihânî yâ zel celâli kerâmeten Biesrâri ılmi yâ halîmü biken celet		199	وَاَمْنِحَنِى يَاذَاالْجَلَالِ كَرَامَتًا ۞ بِاَسْرَارِ عِلْمٍ يَاحَلِيمُ بِكَ انْجَلَتْ
Veen leyse lil insâni illâ mâ seâ	Necm Sûresi: 39.	78	وَاَنْ لَيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّامَاسَعٰى
Vehedeyhü ilâ sırâtın müs-tekîmin kul innenî hedânî rabbî ilâ sırâtın müstekîmin	Nahl Sûresi: 121.	138	وَهَدٰيهُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ قُلْ اِنَّنِى هَدٰيِنِى رَبِّى اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
Vehüvel azîzül hakîmü	Nahl Sûresi: 60.	176	وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
Vein min şey'in illâ yüseb-bihu bihamdihi	İsrâ Sûresi: 44	14, 18. 20, 26, 102, 106, 298, 332, 349, 360, 364, 366, 389	وَاِنْ مِنْ شَىْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
Vekün kâdiriyyil vakti lillâhi muhlisan Teîşü saiden sâ-dikan limuhabbetî		222	وَكُنْ قَادِرِىَّ الْوَقْتِ لِلّٰهِ مُخْلِصًا ۞ تَعِيشُ سَعِيدًا صَادِقًا لِمُحِبَّتِى
Vel âkibetü lil müttekîne		216	وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ
Vel asri		288	وَالْعَصْرِ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Vel asri İnnel insâne lefî husrin	Asr Sûresi: 1-2.	85	وَالْعَصْرِ ۞ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِى خُسْرٍ
Vel ılmü ındellâhi		216	وَالْعِلْمُ عِنْدَاللهِ
Velâ ratbin velâ yâbisin illâ fî kitâbin mübînin	En'âm Sûresi, 6:59	103, 237	وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا فِى كِتَابٍ مُبِينٍ
Velekad zeyyennes semâ-ed dünyâ bimesâbîha Vesehharaş şemse velkamera	Mülk Sûresi: 5. Ra'd Sûresi: 2.	375	وَلَقَدْ زَيَّنَّاالسَّمَآءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ ۞ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
Velev lem temseshü nârun nûrun	Nur Sûresi:35.	117	وَلَوْلَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ
Velkâzimînil gayza vel'âfîne aninnâsi	Âl-i İmrân Sûresi: 134.	285	وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ
Vellezîne câhedü fînâ	Ankebût Sûresi: 69.	120	وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا
Vellezîne câhedü fînâ lenehdiyennehüm sübülenâ	Ankebût Sûresi: 69.	120	وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَالَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا
Vellezîne emenü meahü nûruhüm yes'â beyne eydîhim vebieymânihim yekûlûne rabbenâ etmimlenâ nûran vagfirlenâ	Tahrim Sûresi: 8.	137	وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَآ اَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا
Vemâ erselnâ min rasûlin illâ bilisâni kavmihi liyübeyyine lehüm	İbrâhim Sûresi: 4.	164	وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ اِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهٖ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ
Vemâ erselnâke illâ rahmeten lil âlemine	Enbiyâ Sûresi: 107	352, 359	وَمَآ اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ
Vemâ medahtü muhammeden bimekâletî velâkin medahtü mekâletî bimuhammedin	İmam-ı Rabbânî, *Mektûbât*, 1:58.)283.	265, 336	وَمَامَدَحْتُ مُحَمَّدًا بِمَقَالَتِى ۞ وَلٰكِنْ مَدَحْتُ مَقَالَتِى بِمُحَمَّدٍ
Vemâ medahtü risâleten nûri bimekâletî Velâkin medahtü mekâletî biresâletin nûri		265	وَمَامَدَحْتُ رِسَالَةَ النُّورِ بِمَقَالَتِى ۞ وَلٰكِنْ مَدَحْتُ مَقَالَتِى بِرِسَالَةِ النُّورِ
Vemâ medahtül kur'ane bikelimetî Velâkin medahtü kelimetî bil kur'ani		336	وَمَامَدَحْتُ الْقُرْاٰنَ بِكَلِمَاتِى ۞ وَلٰكِنْ مَدَحْتُ كَلِمَاتِى بِالْقُرْاٰنِ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Vemâ ya'lemü te'vîlehü illallâhü verrâsihûne fil ılmi	Âl-i İmrân Sûresi: 7.	131	وَمَا يَعْلَمُ تَاْوِيلَهُ اِلَّا اللّٰهُ وَالرَّاسِخُونَ فِى الْعِلْمِ
Vennecmü izâ hevâ	Necm Sûresi: 1.	169	وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى
Vesmü asâ mûsâ bihiz		190, 193, 194	وَاَسْمُ عَصَا مُوسٰى بِهِ الظُّلَمتُ انْجَلَتْ
Vessemâi zâtil bürûci	Bürûc Sûresi: 1.	126	وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ
Vestekım kemâ ümirte	Şûrâ Sûresi:	13, 119	وَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ
Vetevâ savbil hakkı vetevâ savbis sabri	Asr Sûresi: 3.	88	وَتَوَاصَوْابِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ
Vetünezzilü minel kur'âni mâ hüve şifâün verahmetün lilmü'minîne	İsrâ Sûresi: 82.	137	وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَاهُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ
Veyec'al leküm nûran temşûne bihi	Hadîd Sûresi: 28.	127	وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ
Veyühikkullâhül hakka bikelimeti	Yunus Sûresi: 82.	128	وَيُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ
Veyüzekkîküm veyüallimükümül kitâbe vel hıkmete	Bakara Sûresi: 151.	130	وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
Vezeyemûhîn ba'dehâ		200	وَذَيْمُوخٍ بَعْدَهَا
Virdül işâi		233	وِرْدُ الْعِشَاءِ

– Y –

Yâ erdubleî... Vestevet alel cûdiyyi... İlâhir	Hûd Sûresi: 44.	267	يَآ اَرْضُ ابْلَعِى... وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِىِّ...الخ
Yâ eyyühellezîne âmenû	Bakara Sûresi : 104, 153.	93	يَآاَيُّهَاالَّذِينَ اٰمَنُوا
Yâ eyyühennâsü kad câeküm bürhânün min rabbiküm veenzelnâ ileyküm nûrân mübînen	Nisâ Sûresi: 174.	95, 133	يَآ اَيُّهَاالنَّاسُ قَدْ جَآءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَاَنْذَلْنَآ اِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا
Yâ eyyühennâsü'büdû rabbeküm	Bakara Sûresi: 21.	93	يَآاَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمْ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
Yâ müdriken		330	يَامُدْرِكًا
Yâ müdriken lizâlikez zemâni		179	يَامُدْرِكًا لِذَلِكَ الزَّمَانِ
Yâ müellife risaletinnûri cehid bihâ fekul velâ tehaf		216	يَامُؤَلِّفَ رِسَالَةِ النُّورِ جَاهِدْ بِهَا فَقُلْ وَلاَ تَخَفْ
Yâ saîdü müdriken lizâlikez zemâni		179	يَاسَعِيدُ مُدْرِكًا لِذَلِكَ الزَّمَانِ
Yekâdü		118	يَكَادُ
Yekâdü zeytûhâ yüdîü	Nur Sûresi: 35.	117	يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ
Yekâdü zeytûhâ yüdîü velev temseshü nârun nûrun	Nur Sûresi:35.	116	يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْلَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ
Yekûlûne rabbenâ etmimlenâ nûran	Tahrim Sûresi: 8.	137	يَقُولُونَ رَبَّنَآ اَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا
Yestehıbbünel hayâted dünyâ alel âhirati	İbrahim Sûresi:3	287	يَسْتَحِبُّونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ
Yü'til hikmete men yeşâü	Bakara Sûresi: 269.	130	يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَآءُ
Yübeddilüllâhü seyyiâtihim hasenâtin	Furkan Sûresi: 70. 76,	74	يُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ
Yürîdûne en yutfiü nûrallâhi biefvâhihim	Tevbe Sûresi: 32.	125	يُرِيدُنَ اَنْ يُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ
Yürîdûne en yutfiü nûrallâhi biefvâhihim veye'ballâhü ilâ enyütimme nûrahü velev kerihel kâfirûne	Tevbe Sûresi: 32.	156	يُرِيدُونَ اَنْ يُطْفِؤُا نُورَاللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبَى اللّٰهُ اِلَّآ اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَفِرُونَ
Yürîdûne liyütfiu nûrallâhi biefvâhihim vallâhü mütimmü nûrihî velev kerihel kâfirûne	Sâf Sûresi: 8.	154	يُرِيدُونَ لِيُطْفِؤُا نُورَاللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَفِرُونَ
Yürîdûne liyütfiû nûrallâhi biefvhahihim vallâhü mütimmü nûrihi velev kerihel kâfirûne		321	يُرِيدُونَ لِيُطْفِؤُا نُورَاللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

Arapça metin Okunuşları	Arapça metin Konusu	Sayfa No	Arapça Metin
		– Z –	
Zeymûhin		184	ذَيْمُوخٍ
Zeymûhin eşmûhin bihil kevnü ummirat		184	ذَيْمُوخٍ اَشْمُوخٍ بِهِ الْكَوْنُ عُمِّرَتْ
Zeytûnetin lâ şerkıyyetin velâ garbiyyetin	Nur Sûresi: 35.	116	زَيْتُونَةٍ لاَشَرقِيَّةٍ وَلاَغَرْبِيَّةٍ
Zücâcetin		115	زُجَاجَةٍ
Zülhelâki hüveşşekıyyül mübe'adü		232	ذُالْهَلاَكِ هُوَ الشَّقِيُّ الْمُبَعَّدُ
Zülhelâki hüveşşekıyyül mübe'adü vel muazzebü		233	ذُالْهَلاَكِ هُوَ الشَّقِيُّ الْمُبَعَّدُ وَالْمُعَذَّبُ

SİKKE-İ TASDİK-İ GAYBÎ HADİS İNDEKSİ

Hadisin meali **Sayfa no**

Benden sonra hilâfet otuz sene devam edecektir. (Müsned, 5:220, 221, 273; Ebû Dâvud, Sünnet: 8; Tirmizî, Fiten: 48.)

اَلْخِلاَفَةُ بَعْدِى ثَلَثُونَ سَنَةً 202

Muhakkak Allah bu ümmete her yüz sene başında dinini yenileyen bir müceddid gönderir. (Ebû Dâvud, Melâhim: 1.)

اِنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ لِهٰذِهِ الْاُمَّةِ عَلٰى رَأْسِ كُلِّ مِأَةِ سَنَةٍ مَنْ يُجَدِّدُلَهَا دِينَهَا 26

Ümmetimden bir grup kıyamet kopuncaya kadar devam edecek. (Buhârî, Hisam: 1; Müslim, Îman: 247; Ebû Dâvud, Fiten: 1.) 288

لاَ تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ اُمَّتِى... حَتّٰى يَاْتِىَ اللّٰهُ بِاَمْرِهِ

Ümmetimin içinden bir tâife gelecek, tâ kıyamete kadar gâlibâne bir şekilde devam edecektir. (Buhârî, 9:125, 162; Müslim, 1:137, 2:1522, 1524, 1525.)

لاَتَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ اُمَّتِى ❁ ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ ❁ حَتّٰى يَاْتِىَ اللّٰهُ بِاَمْرِهِ 87

Bir saat tefekkür bir sene nafile ibadetten hayırlıdır. Hadîs-i şerif: Keşfü'l-Hafâ, 1:310.)

تَفَكُّرُ سَاعَةٍ خَيْرٌ مِنْ عِبَدَةِ سَنَةٍ 263

Ölmeden önce nefisleriniz arzularını terk ederek kendinizi ölmüş biliniz. (Sûfiyyenin sözlerinden. Keşfü'l-Hafâ, 2:291.)

مُوتُو اقَبْلَ اَنْ تَمُوتُوا 263

İbni Kesir, Tefsirü'l-Kur'âni'l-Azim: 1:38; Tefsirü't-Taberi, 1:71-72.

"Az değil." Sair surelerin başlarındaki mukattaatı okudu ve ferman etti: "Daha var." Onlar sustular... 147

Ümmetimin âlimleri, İsrailoğullarının peygamberleri gibidir. (Keşfü'l-Hafâ, 2:64.)

عُلَمَآءِ اُمَّتِى كَاَنْبِيَآءِ بَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ 271

Ben sözlerimle Muhammed'i (a.s.m.) övmüş, güzel göstermiş olmadım; aksine Muhammed'den (a.s.m.) bahsetmek benim sözlerimi güzelleştirdi. (İmam-ı Rabbânî, Mektûbât, 1:58.)283.

وَمَامَدَحْتُ مُحَمَّدًا بِمَقَالَتِى وَلٰكِنْ مَدَحْتُ مَقَالَتِى بِمُحَمَّدٍ 265

SİKKE-İ TASDİK-İ GAYBÎ ŞAHIS İNDEKSİ

A

Abbas Mehmed 36
Abdullah....79
Abdurrahman....51, 256, 275, 318
Abdülkadir....331
  vaktin ~i....209
  zamanın ~i....222
Abdülkadir-i Geylânî....219, 220
  Bkz: Şeyh-i Geylânî, Gavs, Hazret-i Gavs, Hazret-i Gavs-ı Geylânî, Gavs-ı Geylânî, Gavs-ı Azam, Hazret-i Gavs, Hazret-i Şeyh
Adem (a.s.)....323
Ahmed 59, 71, 77, 213, 234
Ahmed (a.s.m.)....290, 321,
  Bkz: Hazret-i Muhammed
Ahmed (elfin müceddidi)....234
Ahmed Cami....233, 234
Ahmed Çavuş....36
Ahmed Feyzi....383
Ahmed Galip....213
Ahmed Nazif....260, 311, 312, 383
Ahmed Zeki....256
Ahmed-i Farukî....233,
  Bkz: İmam-ı Rabbanî
Aişe-i Sıddıka....175
Ali....213, 231, 256
Ali (Hafız)....207, 217
Ali (r.a.)....*Bkz: Hazret-i Ali*
Ali Rıza....213
Ali Ulvi....392
Alîl Osman Çavuş....44
Asım....207, 213
Âsiye....243, 254
Ayşe....256

B

Barlalı Süleyman....36
Başpapaz....131
Bediüzzaman....180, 195, 198, 209, 215, 315, 380, 383, *Bkz: Said Nursî*
Bediüzzaman Molla Said....215, 224
Bediüzzaman Nursî....231
Bediüzzaman Said....214
Bediüzzaman Said Nursî....205
Bekir....33, 34, 36, 44, 45, 207, 222, 256
Bekir Bey....213
Bekir Sıdkı....260
Beşkazalızade Osman Halidî....77
Beyhakî....26
Büyük Ali....271
Büyük Hafız Ali....318

C

Cafer-i Sadık....147
Celâleddin-i Rumî....234
Cenab-ı Abdülkadir....222
Cengiz....159
Ceylan (Çalışkan)....301, 303, 306, 383

Ç

Çoban Ahmed....35

D

Deccal....74, 356
Dört Halife....*Bkz: Hulefâ-i Râşidîn*

E

Ebrehe....89
Ebu Cehil....358
Ebu Dâvud....26
Edhem....324
El-Kürdî....179, 214, 215, 223,
  Bkz: Said Nursî
Emin....54, 57, 62, 63, 64, 65, 68, 74, 79, 124, 243, 245, 252, 253, 260, 261, 262, 268, 277, 283, 292, 294, 296, 311, 312
Esedullah....330,
  Bkz: Hazret-i Ali
Eski Said....98, 106, 124, 211, 217, 291,
  Bkz: Said Nursî
Eyyub (a.s.)....323

F

Fahr-i Âlem....97, 353,
  Bkz: Hazret-i Muhammed
Fahr-i Beşer....324
  Bkz: Hazret-i Muhammed

Fahr-i Cihan ....321, 332, *Bkz: Hazret-i Muhammed*
Fahrü'l-Âlemîn....221, *Bkz: Hazret-i Muhammed*
Fârâbî....362
Fâzıl....45
Feyzi....59, 62, 65, 68, 71, 79 243, 252, 253, 260, 261, 262, 266, 268, 277, 283, 292, 296
Firavun....96
Fuad....296

G

Galip....207, 228, 229
Gavs....222, 223, 224, 227, 230, 231, *Bkz: Abdülkadir-i Geylânî*
Gavs-ı Azam....18, 70, 102, 110, 159, 196, 197, 205, 206, 208, 222, 233, 234, 235, 236, 259, 261, 271, 287, 293, *Bkz: Abdülkadir-i Geylânî*
Gavs-ı Geylânî....41, 211, 217, 218, *Bkz: Abdülkadir-i Geylânî*
Gavs-ı Hizan....211

H

Habib....263, 326
Habib-i Hüda....263, *Bkz: Hazret-i Muhammed*
Hacı Hafız....213
Hafız Ahmed....213, 256
Hafız Ali....17, 69, 71, 92, 207, 217, 245, 248, 249, 270, 298,
Hafız Halid....228, 229, 307
Hafız Mehmed....307
Hafız Mustafa....260, 263, 298, 307
Hafız Nebi....256
Hafız Tevfik....295
Hafız-ı Hakikî....72
Hâlid-i Zülcenâheyn....27
Halil....260
Halil (Hazret-i İbrahim)....322, 326
Halil İbrahim....107, 265, 266, 364, 384, 387
Halil Ruhi....45
Hasan....79
Hasan Feyzi....321, 332, 352
Hatib Mehmed....51
Havva....323
Hayri....295, 303
Hayriye....295
Hazret-i Ali....102, 110, 147, 159, 174, 191, 202, 269, *Bkz: İmam-ı Ali, Esedullah, Hazret-i Esadullah Ali Kerremallahu Vechehu, Hazret-i İmam-ı Ali*
Hazret-i Cercis....323
Hazret-i Davud....324
Hazret-i Ebû Bekir....202
Hazret-i Ebu Bekri's-Sıddık....37
Hazret-i Esadullah Ali Kerremallahu Vechehu....261
Hazret-i Gavs....72, 210, 215, 217, 218, 219, 220, 223, 225, 227, 228, 230, 231, 232, 234, 237, *Bkz: Abdülkadir-i Geylânî*
Hazret-i Gavs-ı Geylânî....212, 217, *Bkz: Abdülkadir-i Geylânî*
Hazret-i Hasan....204
Hazret-i İbrahim....162, *Bkz: Halil (Hazret-i İbrahim), İbrahim (a.s.)*
Hazret-i İmam-ı Ali....168, 169, 170, 171, 172, 174, 175, 176, 177, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 196, 197, 198, 199, 200, *Bkz: Hazret-i Ali*
Hazret-i İsa....74, 75, 290, *Bkz: İsa (a.s.)*
Hazret-i Mahbub-i İlahi....321
Hazret-i Mehdî....157, 283, *Bkz: Mehdî*
Hazret-i Mevlâna Celâleddin-i Rumî....234
Hazret-i Mevlâna Hâlid....26, 27, 30
Hazret-i Mevlâna Zülcenâheyn Hâlid Ziyâeddin....242
Hazret-i Muhammed....377 *Bkz: Resulullah, Peygamber-i Zîşan, Peygamber (a.s.m.), Muhammed (a.s.m.), Muhbir-i Sâdık, Muhbir-i Gaybî, Fahr-i Beşer, Hazret-i Peygamber, Rahmeten li'l-Âlemîn, Resul-i Ekrem, Fahr-i Âlem, Fahr-i Cihan, Ahmed (a.s.m.), Sahibü'l-Miraç, zat-ı Ahmediye*, Bkz: Nebi-i Akdes, Seyyidü'l-Enbiya Hazretleri, Zat-ı Pak-i Risalet, *Habib-i Hüda, Şefî, Fahrü'l-Âlemîn*
Hazret-i Musa....324
Hazret-i Osman....202
Hazret-i Osman bin Affan....27
Hazret-i Osman-ı Zinnûreyn....29
Hazret-i Ömer....202
Hazret-i Peygamber....37, 38, 40, *Bkz:* Hazret-i Muhammed
Hazret-i Risalet....301

Hazret-i Şeyh.....210, 211, 212, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 224, *Bkz: Abdülkadir-i Geylânî*
Hazret-i Şeyh-i Geylânî.....214
Hızır.....61, 62
Hilmi.....54, 57, 59, 69, 260, 292, 295, 311, 387
Hoca Hasan Efendi.....26
Hoca Haşmet.....107, 283
Hulefâ-i Râşidîn.....202
Hulûsî (Yahyagil).....69, 222, 339, *Bkz: Hulûsî Bey*
Hulûsî Bey.....72, 214, 262, *Bkz: Hulûsî (Yahyagil)*
Hulûsî-i Sâni.....71
Hulûsî-i Sâni Sabri.....79
Hüccetü'l-İslâm İmam-ı Gazalî.....180
Hülâgû.....158, 159, 217, 232, 233
Hüseyin.....256
Hüsrev (Altınbaşak).....17, 32, 34, 42, 46, 62, 68, 69, 71, 74, 75, 82, 107, 207, 213, 214, 217, 260, 298, 303, 307, 308 350, 387
Hüsrev Feyzi.....92

İ

İbn-i Rüşd.....362
İbni Sina.....341, 362
İbrahim.....303
İbrahim (a.s.).....323, *Bkz: Hazret-i İbrahim*
İmam-ı Ali.....18, 23, 60, 62, 113, 167, 172, 173, 174, 176, 178, 179, 180, 181, 183, 192, 194, 199, 259, 260, *Bkz: Hazret-i Ali*
İmam-ı Gazalî.....180, 184, 188, 271
İmam-ı Hâkim.....26
İmam-ı Nureddin.....182
İmam-ı Rabbanî.....26, 29, 233, 234, 271, 318, Bkz: Ahmed-i Farukî
İngiliz Başpapazı.....131
İsa (a.s.).....324, *Bkz: Hazret-i İsa*

K

Kâmil.....292, 295
Kâtip Osman.....83
Kays.....364
Keçeci Mustafa.....44
Kisra.....326
Kuleönlü Mustafa.....207
Kutb-ı Azam Şeyh-i Geylânî.....208
Küçük Ali.....71, 271, 318
Küçük Hafız Ali.....71
Küçük Hüsrev.....79
Küçük Hüsrev Feyzi.....92

L

Lokman.....353
Lut (a.s.).....323
Lütfi.....34, 318
Lütfü.....45, 213

M

Marangoz Ahmed.....76
Mehdî.....250, *Bkz: Hazret-i Mehdî*
Mehmed.....46, 71, 301, 303
Mehmed Efendi.....213
Mehmed Feyzi.....63, 68, 69, 74, 245, 295, 311, 312
Mehmed Niyazi.....45
Mehmed Nuri.....388
Mehmed Tevfik.....229
Mehmed Zühtü.....45, 71, 309
Meliha.....38
Mesud.....52
Mesut.....213
Mevlâna Celâleddin-i Rumî.....234
Mevlâna Halid.....157
Mevlâna Halid Zülcenaheyn.....132
Milaslı Mehmed.....76
Molla Said.....213, 214, 215, 223, 224
Muhacir Hafız Ahmed.....34, 35, 36
Muhammed.....387
Muhammed (a.s.m.).....147, 172, *Bkz: Hazret-i Muhammed*
Muhbir-i Gaybî.....204, *Bkz: Hazret-i Muhammed*
Muhbir-i Sâdık.....259, 250, *Bkz: Hazret-i Muhammed*
Muhiddin-i Arabî.....97
Muhyiddin-i Arabî.....96, 145
Mukavkıs.....43
Mûsa (a.s.).....96
Mustafa.....34, 213, 256, 271
Mustafa (Kuleönlü).....207
Mustafa Çavuş.....34, 36, 213
Mustafa Efendi.....213
Mustafa Ramazanoğlu.....363

N

Nazif 79, 260, 269, 293
Nazmi 38
Nebi-i Akdes 383,
Bkz: Hazret-i Muhammed
Necmeddin-i Kübra....96, 97
Nemrut....323, 358
Nuri 40, 77
Nursî 209 214, 215

O

Osman....79, 303, 387
Osman Nuri 37, 71
Osman Halidî....75, 77, 78
Osman-ı Hâlidî....18, 79

Ö

Ömer 256

P

Peygamber (a.s.m.)....180, 184, 325,
Bkz: Hazret-i Muhammed
Peygamber-i Zîşan....189,
Bkz: Hazret-i Muhammed

R

Re'fet 31, 34, 45,
75, 84, 207, 213, 217, 290, 387
Resaili'n-Nur Müellifi 115,
117, 118, 119, 120, 127, 142, 155, 156,
Bkz: Said Nursî
Resul-i Ekrem 67, 89, 219,
237, 289, 339, 378 393,
Bkz: Hazret-i Muhammed
Risale-i Nur Müellifi....115, 129, 130, 185,
Bkz: Said Nursî
Risalei'n-Nur Müellifi 130, 131,
Bkz: Said Nursî
Risaletü'n-Nur Müellifi 114,
121, 122, 136, 139, 140, *Bkz: Said Nursî*
Risale-i Nur'un tercümanı....92, 93,
123, 151, 152
Risale-i Nur ve tercümanı 94, 101, 381
Rüştü 31, 34, 36,
44, 45, 62, 69, 71, 84, 216, 214, 387

S

Sa'd-ı Taftazanî 341
Sabri 69, 74, 75,
124, 126, 207, 213, 217, 222, 245, 267, 339
Sadık....311, 312
Sahibü'l-Miraç....302,
Bkz: Hazret-i Muhammed
Said 222, 234, 387
Said (Nursî)....119, 122, 123, 124,
178, 179, 180, 209, 214, 215, 216, 222, 223,
225, 229, 234, 240, 260, *Bkz: Said Nursî*
Said El-Kürdî....178, 223,
Bkz: Said Nursî
Said Nursî....18, 22, 24,
26, 28, 29, 30, 31, 32, 38, 56, 70, 97, 100,
101, 105, 106, 107, 122, 139, 166, 195, 197,
198, 205, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214,
215, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 230,
235, 238, 240, 242, 253, 272, 275, 277, 284,
334, 335, 339, 340, 342, 343, 344, 349, 350,
376, 377, 382, 383, 391, 393,
Bkz: Nursî, Risale-i Nur'un tercümanı, Risale-i Nur ve müellifi, Risale-i Nur ve tercümanı, Risale-i Nur Müellifi, Risalei'n-Nur Müellifi, Risaletü'n-Nur Müellifi, Said (Nursî), Saidü'l-Kürdî, Üstat, *Yeni Said, Eski Said, Bediüzzaman Molla Said,* Bediüzzaman Nursî, Bediüzzaman Said, Bediüzzaman Said Nursî, *Bediüzzaman*, tercüman-ı Nur, El-Kürdî, Said El-Kürdî, Saidü'n-Nursî, Resaili'n-Nur Müellifi
Saidü'l-Kürdî....230,
Bkz: Said Nursî
Saidü'n-Nursî....122, 124,
Bkz: Said Nursî
Salâhaddin 260
Salâhaddin Çelebi 289
Selâhaddin 383
Seyyidü'l-Enbiya Hazretleri 383,
Bkz: Hazret-i Muhammed
Sıddık Süleyman 124
Sinan-ı Ümmî....207
Sultan Abdülaziz 159
Sultan Abdülhamid....159
Sultan Reşad 78
Sultan Süleyman Kanunî....236
Sungur 383
Süleyman....34, 36, 52, 207,
213, 222, 228, 229, 231, 243, 344
Barlalı ~ 36
Süleyman (a.s.)....324

Süleyman Efendi 346
Süleyman Rüştü 44, 48

Ş

Şâh-ı Geylânî 29, 271
Şâh-ı Nakşibend 29
Şâh-ı Velâyet 353
Şamlı Hafız 52
Şamlı Hafız Tevfik 25, 26
Şamlı Tevfik 213, 231
Şefî 263,
Bkz: Hazret-i Muhammed
Şefî-i Rûz-i Cezâ 263
Şefiü'l-Müznibîn 354
Şem'i 34, 35, 36
Şeyh Sadi-i Şirazî 228
Şeyh Said Hâdisesi 28
Şeyh-i Geylânî 208, 209, 211, 213, 215, 233, 235,
Bkz: Abdülkadir-i Geylânî
Şeyhülislâm Ahmed Cami 233
Şeyhülislâm Zenbilli Ali Efendi 236
Şükrü 38, 40, 41, 44

T

Tabancalı 383
Tahir Paşa 139
Tahirî 17, 79
Tahsin 51, 54, 56, 57, 59, 64, 79
Tercüman-ı Nur ....382, Bkz: Said Nursî
Tevfik 59, 79, 207
Topal Şükrü 18, 42

Ü

Ümmî Sinan Divanı 207
Üstad-ı Muhterem 77
Üstat 34, 36, 42, 56, 69, 75, 93, 207, 208, 209, 211, 231, 243, 245, 246, 253, 254, 261, 266, 277, 283, 293, 296, 297, 310, 311, 315, 388, 390,
Bkz: Said Nursî
Üveys-i Karanî 371

Y

Yakub (a.s.) 323
Yeni Said ...102, 124, 211, 217, *Bkz: Said Nursî*
Yuda 324
Yunus (a.s.) 323
Yusuf (a.s.) 323
Yüce Server 324

Z

Zekâi 213, 351
Zenbilli Ali Efendi 236
Ziyaeddin Mevlâna Şeyh Hâlid 26
Zübeyir (Gündüzalp) 383
Zühtü 213

SİKKE-İ TASDİK-İ GAYBÎ YER İNDEKSİ

A

Afyon 28, 350
Ağrı Dağı 333
Amerika 17
Anadolu 86, 249, 250, 253, 267, 268, 299, 305, 313, 314
Ankara 20, 23, 28, 305, 310, 314
Ararat Dağı 333
Asya 210, 226, 317
Atabey 75, 77, 246
Avrupa 90, 98, 102, 120, 131, 132, 139, 155, 156, 157, 187, 236, 317
Avusturya 227

B

Bağdat 27
Barla 29, 30, 31, 32, 33, 34, 39, 50, 142, 241
Bayezit Camii 376
Bitlis 225
Bolu 314
Bulgaristan 289
Burdur 28
Bursa 26

C

Cebel-i Cûdî 268
Cihanâbâd 27
Cûdî 269
Çankırı 314
Çivril 310

D

Debbağhane 314
Denizli 107, 298, 299, 300, 306, 310, 311, 317
Denizli Hapishanesi 299, 310, 311
Dicle nehri 232
Düzce 314

E

Emirdağ 306, 308, 350
Erbaa 309
Erzincan 309
Eskişehir 168, 267
Eskişehir Hapishanesi ... 69, 103, 118, 191, 275

F

feth-i İstanbul 186
feth-i Kudüs 186
feth-i Mekke 186
feth-i Şam 186
Fırat nehri 232
Finlandiya 15

G

Garp 116
Gerede 314

H

Hacı Hafız Köyü 71
Hicaz 286
Hindistan 29, 132

I

Irak 326
Isparta 13, 18, 28, 31, 32, 33, 36, 41, 42, 43, 44, 47, 56, 69, 70, 71, 77, 78, 107, 154, 243, 244, 246, 247, 249, 251, 253, 255, 258, 261, 267, 291, 301, 307, 309, 310, 311

İ

İnebolu 107, 108, 307, 311, 312
İngiltere 15
İran ..... Bkz: Ülke-i Kisra
İstanbul 101, 126, 130, 227, 230, 235, 236, 286, 295, 296, 310, 311, 313, 317, 376
~'un fethi ..... Bkz: feth-i İstanbul
İsveç 15
İtalya 289
İzmir 47, 309
İzmit 314

K

Kâbe....89
Kâbe-i Muazzama....89, 90
Kâbe-i Mükerreme....376
Karaca Ahmed Sultan....35
Karadağ....85
Kargı....312
Kastamonu....28, 75, 245, 246, 251, 267, 289, 310, 311, 312
Kudüs'ün fethi....Bkz: feth-i Kudüs
Kuleönü....207, 246, 309

L

Lâdik....312

M

Medine-i Münevvere....378, 388
Mekke'nin fethi....Bkz: feth-i Mekke
Mekke-i Mükerreme....90, 287
Meşihat....235
Mısır....40
Milas....39, 40, 76, 107, 307

N

Norveç....15
Nurs....231

O

Osmancık....312

P

Petroğra....226

R

Romanya....289
Rusya....223

S

Sarây-ı Kâbe-i ulyâ....364
Sav....249
Sava....307, 309
Sibirya....223
Sidre....78
Sinop'ta fırtına....314
Suriye....326
Süleymaniye....27

Ş

Şam....27, 28
~'ın fethi....Bkz: feth-i Şam
Şark....116

T

Tokat....309
Tosya....289, 312
Tunus....107

Ü

Ülke-i Kisra....326

V

Van....28, 78
Van Kalesi....227
Varşova....227

Y

Yenice Mahallesi....77
Yokuşbaşı Çeşmesi....35
Yozgat....107
Yunanistan....289

Z

Zonguldak....314

A

a'dâ 373
a'mal-i saliha 86
Abbas Mehmed 36
abd-i mükerrem 323
Abdullah 79
Abdurrahman 51, 256, 275, 318
Abdülkadir 331
  vaktin ~i 209
  zamanın ~i 222
Abdülkadir-i Geylânî .....*Bkz: Şeyh-i Geylânî, Gavs, Hazret-i Gavs, Hazret-i Gavs-ı Geylânî, Gavs-ı Geylânî, Gavs-ı Azam*, Hazret-i Gavs, Hazret-i Şeyh
  ~'nin daimî tasarrufu 220
  ~'nin kademi 219
  kâfirlerin ~'yi inkâr edememesi 220
âb-ı hayat
  Kur'ân'ın ~ı 122
acz 372, 373
acz-i mutlak 104
açlık 86, 372
adalet
  ism-i Adl ve Hakem'in ~i 184
adam
  kabir kapısında bekleyen bir ~ 195
adavet 286
Adem (a.s.) 323
adetullah 82
Adil 373
Adl 184
adliye 13, 164
  ~ dairesindeki yangın 236
af
  canileri âlicenâbâne ~ 274
afakî
  ~ boğuşmaları takip etmemek 281
afat-ı arziye 267
afat-ı semaviye 90, 267
affetmek 285
Afyon 28, 350
ağaç 148
Ağrı Dağı 333
ah 235
ahcâr-ı semâviye 91
ahir zaman 199, 270, 283, 287, 288
  ~ fitnesi .....196, *Bkz: fitne-i ahir zaman*
    ~ ve Said Nursî 240
  ~ hâdisatıyla ilgili rivâyetlerin tevilleri 275
  ~da Allah denilmeyecek 239
  ~da gelecek zâtın vazifeleri 18
  ~da hizmet-i Kur'âniye ve Şeyh-i Geylânî 214
  ~daki tâife-i mücahede 87
  ~ın büyük şakileri 232
ahiret 95, 126, 162, 163, 243, 266, 268, 287, 313, 362
  ~ âlemi 373
  ~ hayatı .....*Bkz: hayat-ı uhreviye*
  dünyayı ~e tercih 163, 275, 287, 288
ahkâm 380
ahkâm-ı diniye 380, 381
ahkâm-ı İlâhiye 380
ahlâk 82, 381
ahlâk-ı Muhammediye 381
Ahmed 59, 71, 77, 213, 234
Ahmed (a.s.m.) .....290, 321, *Bkz: Hazret-i Muhammed*
Ahmed (elfin müceddidi) 234
Ahmed Cami 233, 234
Ahmed Çavuş 36
Ahmed Feyzi 383
Ahmed Galip 213
Ahmed Nazif 260, 311, 312, 383
Ahmed Zeki 256
Ahmed-i Farukî .....233, Bkz: İmam-ı Rabbanî
Aişe-i Sıddıka 175
akıl .....
  220, 274, 361, 373, 379, 380
  ~ ve kalbin imtizacı 274
  ~ ve ruhun harekatı 220
  ~ın dekaik-ı tasavvuratı 220
aktap
  ~ların Risale-i Nur şakirtlerine iltifatı 127
alâmet-i makbuliyet 166
âlem 322, 371, 372
  ~lerin Rabbi 378
  manevî ~ 109
  on sekiz bin ~ 371
âlem-i arz 373
âlem-i emir 363
âlem-i gayp 251
  ~ın tercümanı 110
âlem-i hayvanat 372
âlem-i insanî 372, 373
âlem-i insaniyet 120
âlem-i İslâm 67, 157, 158, 249, 252, 266, 276, 277, 298, 305, 316, 317
  ~ ve İkinci Harb-i Umumî 86
  Kur'ân aleyhindeki itiraz ve evhamların ~da yayılması 132
âlem-i İslâmiyet 120
âlem-i mana 370
âlem-i misal 370
âlem-i semavat 375
âlem-i tagayyür 369
Ali 213, 231, 256
Ali (Hafız) 207, 217
Ali (r.a.) .....*Bkz: Hazret-i Ali*
Âl-i Aba 332
Âl-i Beyt
  ~in şahs-ı manevîsi ve Gavs-ı Geylânî .218
Âl-i Beyt-i Nebevî 283
Âlî bir Tefekkürname 190
Ali Rıza 213
Ali Ulvi 392
Alîl Osman Çavuş 44
Alîm 73, 374

âlim .....164, 342, 343, *Bkz: ehl-i ilim*
benî İsrail ~leri 147
muhakkik ~ olmak 117
Allah.....69, 93, 188, 207, 223, 240, 250, 259, 280, 311, 313, 322, 327, 356, 374, Bkz: Cenab- Hak, Hakîm-i Mutlak, Rab, Rabb-i Rahîm, Rahîm
~ razı olsun manasında bir dua 106
~'a iman eden hiç kopmayacak bir zincir-i nuraniyeye yapışır.....129
~'ın hikmeti.....109, *Bkz: hikmet-i Rabbaniye*, *hikmet-i İlâhiye*
~'ın isimleri .....Bkz: esma-i İlâhiye
~'ın ismi .....*Bkz: ism-i İlâhî*
~'ın kudreti .....109, *Bkz: kudret-i İlâhiye*, *kalem-i kudret*, *kudret-i gayr-ı mütenahî*
~'ın namının değiştirilmesi 240
~'ın nuru.....322
~'ın rahmeti .....*Bkz: rahmet-i İlâhiye*
~'ın Resûlü.....250
~'ın tecelli-i zatîsine mazhariyet.....218
~'ın vahdeti 148
ahir zamanda ~ denilmeyecek.....239
Allahü ekber.....100, 248, 377
Allahü Zülcelâl 311
allâme.....341
allâme-i bîadil 382
Allâmü'l-Guyub
~'un ilmi.....184
Alman 83, 278
~ orduları.....289
altı
~ erkân-ı imanî.....121
~ esma-i İlâhiye.....118
~ nükte-i esma risalesi.....190
Altıncı Söz 330
âmâl-ı uhreviye.....244
âmâl-i saliha.....255, 259
amel 381
amel-i sâlih 87
ameliyat-ı cerrahiye.....212
Amerika 15
Amir-i Mutlak 379
Anadolu.....249, 253, 268, 313
~ ve Risale-i Nur 86, 250, 267, 299, 305, 313
~ zelzelesi 314
~nun bir meydan-ı harb olmamasının sebebi 86
anahtar
gaybî ~lar 147
anahtar-ı gaybî 148
anane 62
anarşilik.....268, 316
anarşistlik 17
Ankara 20, 23, 28, 305, 310, 314
Arabî.....164, 165
Ararat Dağı.....333
arif 348, 391
Arş.....53, 356
Arş-ı Âzam 389
Arşu'r-Râhmân 311
asa-i Mûsa.....190
asap 148
âsâr
evliyaullahın ~ı 382
âsâr-ı bergüzide 381
âsâr-ı kudsiye.....381
Asa-yı Mûsa 16, 190, 193, 194, 316, 349, 365
ashab-ı Cennet 153, 259
Ashâb-ı Kütüb-i Sitte 26
Asım 207, 213
asır 274
~ın dehşeti 197
~ın manevî hastalıkları ve Risale-i Nur 138
altıncı ~ 158, 231
fitne ve belâ ~ı 223
her ~ başında geleceği tebşir edilen dinin hadimleri.....380
on dördüncü ~.....231
on dördüncü ~daki zulümat 158
on üçüncü ve on dördüncü ~ 116, 158
Âsiye 243, 254
Asr-ı Saadet.....93, 137, 141, 145
asvat nakli 370
Asya 210, 223, 317
~'nın şark-ı şimalî.....223
Aşere-i Mübeşşere
~nin mabeynindeki muharebe.....285
aşk 176, 321, 331
aşk-ı insaniye 14
Atabey.....75, 77, 246
atalet 78
âtâ-yı rahmet 357
ateş 323
~le temizlik 236
atom.....Bkz: zerrat, zerre
avam 82, 342
~ın itikadını himaye.....62
avam-ı mü'minîn 20, 52
~in şeyhlerine karşı hüsn-i zanlarını kırmamak 285
avn-ı şeriat 43
Avrupa 317
~ dinsizlerinin Kur'ân'a hücumu ve Risale-i Nur 187
~ filozofları 98, 102
~ hükeması 131
~ kâfirlerinin devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmeye çalışmaları 157
~ medeniyetçileri.....90
~ zalimlerinin devlet-i İslâmiyeye sû-i kastı 156
~'dan gelen kanunlar 236
~'nın bir müstemlekat nazırı 155
~'nın itiraz ve evhamlarının âlem-i İslâmda yayılması 132
~'nın Kur'ân'a karşı sû-i kastı 139
~'nın mağrur ve cebbarları.....120
Avusturya 227
ay .....*Bkz: kamer*
ayak.....148

âyât 135, 145
~ın tefsiri 96
otuz üç ~ 151
âyât-ı celile 383
âyât-ı Furkaniye
~nin bürhanları ve hakkaniyetinin alâmetleri 141
âyât-ı Kur'âniye.....141, 182, 334, 345, 378
~nin Risale-i Nur'a işaretleri ve tevafukları 111
âyât-ı meşhure 146
Risale-i Nur'a işaret eden ~.....111
âyât-ı mühimme 237
âyât-ı tekvîniye 360
ayet 100, 103, 104, 125, 126, 127, 133, 137, 142, 143, 144, 152, 378, 379
~in mana mertebeleri 144
~in manasının tabakaları 120
~lerin manaları 93
ihtiyarlatan ~ 237
küllî ~ 232
otuz üç ~ 143
Risale-i Nur şakirtlerine işaret eden ~ ..120
Risale-i Nur'a işaret eden ~ler.....111
Risale-i Nur'un mesleğine ve şakirtlerine bakan ~ 125
Risalei'n-Nur'a ve elektriğe işaret eden ~ 116
Risaletü'n-Nur'a ve müellifine bakan ~ 122
şifadar ~ 134
şifalı ~ 134
ayet-i Feth
~ risalesi.....186
Ayet-i Hasbiye Risalesi 201
ayet-i kudsiye 118, 145
ayet-i Kur'âniye
otuz üç ~nin Risale-i Nur'a işaratı.....190
ayet-i meşhure
otuz üç ~ 146
ayet-i Nur 175, 371
ayet-i Nuriye 118
~ ve Risale-i Nur 112
ayeti'n-Nur 112
~ ve Risale-i Nur 112
Ayeti'n-Nur.....146
ayetü'l-kübra.....172
Ayetü'l-Kübra 60, 166, 167, 172, 191, 193, 272, 318
~ risalesi.....53, 60
Hazret-i Ali'nin Yedinci Şuaya ~ namını vermesi 172
İmam-ı Ali'nin ~ risalesine ehemmiyet vermesinin sırrı 60
Ayetü'l-Kübra Risalesi 62
ayetü'l-kübra-i tevhid 193
Âyetü'l-Kürsî 246
ayetü'n-Nur
~'un Risale-i Nur'a işareti.....187
ayı
~nın tesbihi 253
âyine-i rahmet-i âlem 359
aynelyakîn 319, 362, 369
ayn-ı hakikat.....128
ayn-ı şuur 135, 141, 146
Ayşe 256
aza
~lardaki tevafuk.....148
azamet 177, 374, 378
azap
ehl-i şekavetin ~ı 126
Âzerî 309
azim.....389

B

Bağdat.....29
bahar
~lardaki tevafuk.....148
istikbal ve mazi ~larındaki tevafuk 148
bahr-i envâr 365
Bâis 373
Balkan
~ ve İtalyan Harbleri.....85
bârigâh-ı Kibriyâ 388
barika-i İslâmiyet 220
Barla.....31, 32, 33, 34, 35, 41, 52, 144, 243
Barlalı Süleyman 36
Başpapaz 131
batıl .....388, Bkz: ebatıl
bâtın
ayetin ~ı 144
Bayezit Camii 376
bâzü'l-eşheb 222
bedbaht 162, 163
bedî 188, 195
Bediülbeyan 195
Bediüzzaman .....180, 195, 209, 215, 315, 383, *Bkz: Said Nursî*
~ ismi 198
~ kimdir? 380
~ lâkabı 195
Bediüzzaman Molla Said 215, 224
Bediüzzaman Nursî.....231
Bediüzzaman Said 214
Bediüzzaman Said Nursî 205
beka 373
Bekir.....33, 34, 36, 44, 45, 207, 222, 256
Bekir Bey.....213
Bekir Sıdkı.....260
belâ
Risale-i Nur ~ların def'ine bir vesiledir 17, 299
Risale-i Nur'a ilişilmesi ~lara sebep olur.....309, 310, 315
Risale-i Nur'un def etmeye çalıştığı iki ~.....316
belâgat 104, 339, 378
~ ilmi .....Bkz: ilm-i belâgat
belâgat-ı mucizekarane.....103

belde-i İslâm....332
benî İsrail âlimleri....147
benlik....104, 330, *Bkz: enaniyet*
~i terk etmek....*Bkz: terk-i enaniyet*
Berat Gecesi....349, *Bkz: Leyle-i Berat*
berekat....334
bereket....64, 65, 66, 297
berzah....265
besmele....194
besmele-i hayat-ı dünyeviye....152
beşaret-i Aleviye....241
beşaret-i Furkaniye....127
beşaret-i Gavsiye....241
beşaret-i gaybiye....307
beşaret-i Kur'âniye....153
beşaret-i semâviye....154
Beşinci Lem'a....201
Beşinci Mektup....201
Beşinci Söz....201
Beşinci Şua....267
Beşkazalızade Osman Halidî....77
beyanat-ı methiye....119
Beyhakî....26
bid'a....82, 83, 261, 263, 317, 336, 355
bid'at....264
~ zamanında çıkan Bediülbeyan ve Bediüzzaman....195
Bihakkı ismike n-Nur....332
Birinci Harb-i Umumî....85
Birinci Söz....193, 194
Hazret-i Ali'nin ~'e işareti....185
Birinci Şua....95, 96, 101, 151, 161, 190
Bismillâh....263
Bismillâh Risalesi....185, 193
Bitlis
~'in sukutu....225
Bolu....314
~'da zelzele....314
bomba
semavî ~lar....89
Bostan....228
bu'diyet....341
buğz etmek....280
Bulgaristan....289
Burak....265
Burdur....28
burjuva....277
Bursa....26
bülbül....307
bürhan-ı azam....172
bürhan-ı İlâhî....134
bürhan-ı kudsî....134
bürhan-ı Kur'ân....329
Büyük Ali....271
Büyük Hafız Ali....318

C

cadde-i Kur'âniye....259
cadde-i kübra....261
cadde-i kübra-yı Ahmediye....263
Cafer-i Sadık....147
câh-ı mâsiva....364
cami....309
camit....379
câmiü'l-esmâ ve'l-Kur'ân....354
cani
~leri âlicenâbâne af....274
cânib-i Hak....263
cazibe....370
cebbar....89, 90
Avrupa'nın ~ları....120
Cebel-i Cûdî....268
Cehennem....24, 126, 200, 267, 311, 322
cehennemî....313
celâl....176, 177, 331, 378
Celâleddin-i Rumî....234
Celcelûtiye....167, 180, 188, 195, 199, 381, *Bkz: kaside-i Celcelûtiye*
~ şerhleri ve nüshaları....188
~ ve Risale-i Nur...184, 192, 195, 198, 199
~'nin aslı vahiydir....184, 189, 192
İmam-ı Ali'nin ~'yi nazmetmesi....180
İmam-ı Gazalî ve ~....180
Said Nursî ve ~....198
cemaat....326, 376, 378
~ zamanı....61, 271
~in şahs-ı manevîsi....340
dalâletin ~le hücumuna mukavemet....197
mübarek ~....339, 340
namazdaki ~in fazileti....376
cemaat-i uzma....377
cemal....331
cemal-i adalet....282
cem-i kutbiyet....222
cemil....331
cemiyet....61, 355
Cenab-ı Abdülkadir....222
Cenab-ı Erhamürrâhimîn....79, 292
Cenab-ı Hak....26, 31, 32, 33, 44, 55, 68, 74, 75, 83, 86, 98, 106, 215, 218, 219, 225, 243, 244, 250, 267, 268, 269, 270, 284, 287, 309, 312, 313, 315, 333, 338, 339, 371, 373, *Bkz: Hakîm-i Mutlak, Allah, Rab, Rabb-i Rahîm, Rahîm*
~kın izzet ve mahmudiyetini gösteren bir yol....158
~kın tecelli-i zatîsine mazhariyet....218
mu'cize ve keramet ~kın fiilidir....219
Cengiz....159
cennet....256
Cennet....24, 70, 127, 200, 265, 311, 322, 373
~le müjdelenen sahabeler....*Bkz: Aşere-i Mübeşşere*
Cennet-i canan....332
Cennetü'l-Firdevs....393

cereyan

dehşetli bir ~ 125

cevab-ı savab.....120

cevahir-i galiye 335

Cevşen 108
Cevşenü'l-Kebîr.....246
cevv-i hava 116
cevv-i sema 305
Ceylan (Çalışkan) 301, 303, 306, 383
cezalet.....378
cifir 73, 87, 89, 95, 101, 111, 134, 146, 147
cifrî 97, 148
~ hesabat 25
Cihan Harbi 277, 278
Said Nursî'nin ~ni merak etmemesinin hikmeti 277
Cihanâbâd.....27
cihan-ı ilim 382
cilve-i ehadiyet 368
cilve-i kudret.....367
cilve-i kudret-i Fatır 328
cilve-i rahmet-i âlem.....353, 356, 358
cilve-i vahdaniyet.....369
cinayet.....281
Cûdî.....269
Cuma.....306
cumhuriyet
~in ilânı 156
cübbe 242
Hazret-i Mevlâna Zülcenâheyn Hâlid Ziyâeddinin ~si 242
cümle-i Nuriye 113
cüz-i ihtiyarî.....341

Ç

Çankırı.....314
çarmıh 324
çekirdek.....194
çekirge.....307
çınar ağacı 32
Çivril 310
çoban 257
Çoban Ahmed 35
çocuk
~lar ve Risale-i Nur.....39, 256, 257

D

dafia 370
dâhî 341
daire-i ilim ve kudret.....80
daire-i irade ve meşiet.....80
daire-i irşad 133
daire-i Nuriye.....73
daire-i siyasiye 73, 291
dalal.....327
dalâlet 15, 42, 83, 89, 190, 193, 239, 250, 261, 263, 264, 284, 304, 365, 369
~ ehli.....*Bkz: ehl-i dalâlet*
~ fırkaları.....280
~ fitnesinden gelen şübehatı izale.....111
~ hücumu 105
~ mesleğindeki müşkilat.....366
~ narı ve Risale-i Nur.....177
~ yolları 239
~in cemaatle hücumuna mukavemet....197
~in kal'ası 16
dünyayı ahirete tercih edenlerin ~i.....163
fen ve felsefeden gelen ~ 163
dalâlet-i fenniye.....348
dalâlet-i mutlaka 23
Dârülhikmet 161
Dârülhikmeti'l-İslâmiye 131, 211, 217, 235
dava
~ değil ~ içinde bürhan 348
ebedî bir mülkü kazanmak yada kaybetmek ~sı 278
mukaddes koca ~.....329
Debbağhane.....314
Deccal 74, 356
define-i ilmiye 199
defter-i hasenat 393
deha 341
dehan-ı hakikat.....383
dehşet
~li bir cereyan 125
~li bir enaniyet.....163
~li bir hasaret 195
~li tasavvurat ve Risale-i Nur.....177
asrın ~i 197
dehşet-i hücum.....196
dekaik-ı tasavvurat 220
delâil-i akliye.....169
Delâil-i Hayrat.....246
delâlet 111, 143, 233
gizli manalara ~.....171
işarî ~ 191
işarî ve zımnî ~ 188
delil.....199, 221
dellâl-ı Kur'ân 214
Denizli 107, 298, 299, 300, 306, 310, 317
~ zindanı.....311
Denizli Hapishanesi.....299, 310, 311
deprem.....*Bkz: zelzele*
derd-i maişet 301, 302
derece-i i'caz 339
dergâh-ı İlâhiye 144, 235, 376
ders
ecnebi hurufunun tamimi ve gece ~leri 179
istiğfar ~i 137
nefs-i emmareyi ikna eden bir ~ 273
dershane 16
dershane-i Nuriye
~ler açmak 16
ders-i Kur'âniye 17
dert
manevî ~lere şifa 134, 138
desîse.....89
dest-i inayet.....345
devlet.....359
devlet-i İslâmiye 157
Avrupa zalimlerinin ~ye sû-i kastı 156
Devlet-i İslâmiye.....203

devr-i mes'ud.....357
Dicle nehri.....232
din.....43, 90, 277, 283, 288, 308, 331, 390, 391
~ aleyhindeki dehşetli tasavvurat ve Risale-i Nur.....177
~ işleri.....Bkz: emr-i din
~ tedrisatı.....16
~e karıştırılmak istenilen ebatılı ref' ve iptal.....380
~e vâkî tecavüzleri red ve imha.....380
~i dünyadan tefrik.....177
~i takvim ve tahkim.....380
~in esasları.....Bkz: esasat-ı diniye
~in hakikat ve asliyetini izhar.....380
~in menbalarını kurutmak ve esasatını bozmak isteyenler.....163
~in şeairi.....43
~in yenilenmesi.....*Bkz: tecdid-i din*
~in yüksek hadimleri.....380
dünyayı ~e tercih.....89, 163
semavî ~ler.....*Bkz: edyan-ı semaviye*
dindar
~ feylesoflar.....106
dindarâne haletler ve vaziyetler.....276
dinî
~ hükümler.....Bkz: ahkâm-ı diniye
sefahat-i hayatı ~ hissiyata tercih edenler.....163
din-i hak.....15
din-i İslâm
~a hizmet.....19
din-i Muhammedî.....383
dinsiz.....52, 97, 288, 308
~ feylesoflar.....98, 128, 343
~lerin Kur'ân aleyhindeki itirazları.....173
~lerin Kur'ân'a hücumu ve Risale-i Nur.....187
dinsizlik.....43, 90, 263, 264, 277, 291, 316
~le iftihar edenler.....163
divan
evliya ~ları ve Risale-i Nur.....272
Divan-ı Harb-i Örfî.....46
doksan üç muharebe-i meş'umesi.....157
doktor.....244
Dokuzuncu Lem'a-i harika-i Arabiye.....193
Dördüncü Şua.....201
Dört Halife.....*Bkz: Hulefâ-i Râşidîn*
dua.....51, 179, 186, 212, 215, 230, 235, 240, 249, 255, 256, 259, 269, 301, 376
Ehl-i Sünnetin selâmet ve necatı için edilen ~lar.....274
Nur Talebelerinin birbirlerine ~ları.....50
Nur Talebelerinin ettikleri şifa ~ları.....245
selâmet-i iman hakkındaki ~lar.....50
dua-yı şifa.....245
duhan.....174
Düldül.....353
dünya.....95, 126, 355
~ cereyanları.....280
~ serveti.....90
~nın menfaati.....90
~nın tamiri ve tahripten kurtulması.....184
~yı ahirete tercih.....163, 275, 287, 288
~yı dine tercih.....89, 163
fânî ~ya riyakârâne bakmak.....195
Dünya Savaşı.....*Bkz: Harb-i Umumî, Cihan Harbi*
dünyaperest.....90
dürr-i meknûne.....265
düstur
tevafukla ilgili bir ~.....233
düstur-i ilmî.....146
düstur-i nizam.....148
düstur-i Rahmanî.....280
düstur-i riyazî.....148
düstur-i şeytanî.....280
düşman
~ın dehşet-i hücumunda nöbet.....196
Düzce.....314
~'de zelzele.....314

E

ebâbil.....89
ebatıl
~ı ref' ve iptal.....380
ebcet.....101
~ hesabı.....Bkz: hesab-ı ebcedî
ebedî
~ bir mülk kazanmak yada kaybetmek davası.....278
Ebrehe.....89
Ebu Cehil.....358
Ebu Dâvud.....26
ecnebi
~ hurufunun tamimi ve gece dersleri.....179
~ kanunları.....164
ecram-ı ulviye.....265
eczahane-i kübra-i İlâhiye.....134
eczahâne-i rahmet-i âlem.....358
edebî
~ bir kanun-ı letafet.....147
edebiyat
~ın mu'cize-i kübrası.....148
Edhem.....324
edip.....146, 147
edyan-ı semaviye.....74, 89, 317
efe.....257
efkâr.....373
efkar-ı amme.....52
ehadiyet.....368, 374, *Bkz: sırr-ı ehadiyet*
ehass-ı havass.....50
ehl-i belâgat.....339
ehl-i bid'a.....83
~nın Said Nursî'yi nefyetmesi.....223
ehl-i Cennet.....49
ehl-i dalâlet..89, 131, 163, 274, 281, 286, 335
~ ve mevt.....123
~e taraftar olmak.....287
~in ehl-i imana galibiyeti.....61

~in Kur'ân'a hücumu ve Risale-i Nur....187
~in şahs-ı manevîsi.....61
~in tevilat-ı fasideleri.....105
Risale-i Nur'un ~e mevt ile mukabelesi 124
ehl-i dünya 19, 135, 268
~nın telsiz ve telefonları.....221
ehl-i gaflet 270, 281, 373
ehl-i hak 90, 286
~ niza etmemeli.....286
~kın mabeynindeki husumet.....285
ehl-i hakikat.....86, 99, 319
~ birbirini inkâr etmesi.....285
~çe müttefeku'n-aleyh bir esas.....218
~in manevî telefonları 221
ehl-i ilhat.....123, 264, 285
~a mevt ile mukabele.....123
ehl-i ilim .....97, 99, 162, 259, 270, 275, 317, *Bkz: âlim*
ehl-i iman .....21, 61, 93, 97, 123, 136, 162, 197, 205, 252, 275, 281, 287, 298, 299, 302, 305, 308, 317, 351, *Bkz: mü'min*
~ ve mevt 124
~ı dalâlet-i mutlakadan kurtarmak 23
~ı fitnelere düşüren şakiler 126
~ın dalâletten kurtarılması 18
~ın ehl-i dalâlete mağlubiyeti 61
~ın ehl-i dalâlete taraftar olması 274
~ın fevkalâde safderunluğu.....274
~ın imanı.....97, 103, 302, 320
~ın imanı ve Risale-i Nur 284
~ın me'yusiyeti 304
~ın me'yusiyetlerini izâle.....275
bir Fatihanın ~ emvatına yetişmesi.....109
Nur Talebeleri ~a nokta-i istinattır 197
ehl-i irşat.....286
ehl-i İslâm .....211, *Bkz: Müslüman*
ehl-i işarat.....97
ehl-i kalp.....42, 343
ehl-i keşif 30, 278
~ ve tahkik.....49
ehl-i Kur'ân.....357
ehl-i küfür 361
~ün mesleğindeki müşkülat 367
ehl-i nifak.....325
ehl-i saadet 153, 259
ehl-i salâhat.....259
ehl-i sefahet.....270
ehl-i siyaset.....19, 20, 27, 28, 157, 268
Ehl-i Sünnet
~in selâmet ve necatı için edilen dualar 274
ehl-i şekavet
~in azabı 126
ehl-i tahkik 337
ehl-i tarikat 82, 124, 220, 259, 270
~te fenâfişşeyh, fenâfirresul ve fenâfillâh esasları.....218
ehl-i tevekkül 281
ehl-i tuğyan 274, 335
ehl-i velâyet.....30, 96, 212, 285, 336, *Bkz: evliya*, *velî*
ehl-i zikir 368
ejder 357
el 148
el-ayetü'l-kübra
~nın alâmet-i kübrası ve tefsir-i azamı .172
el-Ayetü'l-Kübra 172, 178, 189, 190
El-Ayetü'l-Kübra 170
elektrik 112, 116, 117, 118, 369
~e işaret eden ayet 116
~in metaı 116
~in taammümü 118
~in zaman-ı zuhuru 117
manevî ~ 109, 116
elfün 213
elhamdülillâh 248, 262
elif 158, 213
elif-lam.....210
elîm 164
El-Kürdî.....179, 214, 215, 223, Bkz: Said Nursî
emare.....171, 185, 199, 221
zayıf ~lerin içtimaı 221
Emin.....54, 57, 62, 63, 64, 65, 68, 74, 79, 124, 243, 245, 252, 253, 260, 261, 262, 268, 277, 283, 292, 294, 296, 311, 312
emir ve iradenin bir arşı 366, 370
Emirdağ.....306, 308
~ zabıtası 350
emn ü adalet 327
emr-i din 380
emr-i has 238
emvat 217
bir fatihanın ehl-i iman ~na yetişmesi ...109
en Nursî.....231
enaniyet .....104, 163, 218, 259, 286, 364, *Bkz: benlik*
~li sofîmeşrepliler.....317
~ten tecerrüt.....219
enaniyet-i taassubkârâne 97
Enbiya 289
envar-ı azîme 375
envar-ı imaniye 136, 340
envar-ı Kur'âniye.....135, 217
envar-ı Muhammediye 383
envar-ı şeriat 235
Erbaa.....309
erbab-ı irfan.....383
erbab-ı ulûm 382
Ercûze 159, 178
Erhamürrâhimîn.....118, 160
erkân-ı iman
~a taarruz.....273
erkân-ı imanî 121
erkân-ı imaniye 318, 319
ervah-ı habîse 292
Erzincan
~'daki hareket-i arz 309
esaret 90
esaret-i şarkiye.....227
esas
yedi ~ 121
esasat-ı diniye 380

esasat-ı imaniye 348
esasat-ı İslâmiye 349
esbap 366, 370
Esedullah 330,
Bkz: Hazret-i Ali
eser-i âlişan 381
eser-i ikram-ı İlâhî 346
eser-i in'am 335
eser-i inayet 341, 342, 343
eser-i inayet-i Rabbaniye 343
Eski Harb-i Umumî 333
Eski Said 98, 106, 211, 217, 291,
Bkz: Said Nursî
~ ve mevt 124
Eskişehir
~'deki musibet 267
Eskişehir Ağır Ceza Mahkemesi 168
Eskişehir Hapishanesi..69, 103, 118, 191, 275
esma
~ risalesi 192
Süryanîce ~ 181
Esma-i Hüsna 167, 375
esma-i İlâhiye 319
altı ~ 118
Esma-i Sitte Risalesi 193
esma-i sitte-i meşhure 178, 190
esrar-ı gaybiye 147
esrar-ı Hak 365
esrar-ı huruf 147
esrar-ı huruf-ı Kur'âniye 186
esrar-ı ilmiye 199
esrar-ı kâinat 382
esrar-ı Kur'âniye 136, 206, 238, 340
eşedd-i zulüm 14
evamir-i Kur'âniye 165
evamir-i Rabbaniye 380
evc-i âlâ 274
evham 290
evliya 19, 70, 103, 219, 220, 234, 274, 320,
Bkz: ehl-i velâyet, *Bkz: velî*
~ divanları ve Risale-i Nur 272
~nın istikbalden haber vermesi 234
~nın Risale-i Nur'dan imalı haberleri, remizleri 104
evliya-i azîme
tasarrufu devam eden ~nin âzamı 212
evliyaullah
~ın âsârı 382
evliya-yı azime 242
evliya-yı meşhûre 18
evrat 247
Evrad-ı Bahaiye 108, 246
eyyam-ı mübareke 54, 78
Eyyub (a.s.) 323
ezan-ı Muhammedî 100, 109
ezhâr-ı müzeyyene-i ravza-i safâiye 265
ezkâr 211
ez-zaman 180

F

faaliyet

tâğiyâne ~ 125
faaliyet-i hayretnüma 341
fahir 110, 336, 337
Fahr-i Âlem 97, 353,
Bkz: Hazret-i Muhammed
Fahr-i Beşer ....*Bkz: Hazret-i Muhammed*
~in nuru 324
Fahr-i Cihan 321, 332,
Bkz: Hazret-i Muhammed
Fahrü'l-Âlemîn 221,
Bkz: Hazret-i Muhammed
fakir
~lere gelen açlık 86
fakr ....
150, 222, 373
fakr-ı mutlak 104
fânî
~ dünyaya riyakârâne bakmak 195
~ hayat ve mevt 123
fantaziye 14
Fârâbî 362
fare 58
Fâtır-ı Hakîm 109, 147
Fatiha 87, 88, 211, 288
~ bağışlamak 109
bir ~nın ehl-i iman emvatına yetişmesi 109
Fatiha Suresi 121
fatiha-i hayat-ı ilmiye 151
Fâzıl 45
fazilet 214
fazl-ı İlâhî 270
fedakâr 19
fedakârlık 23, 287
felâket 268, 315
Hülâgû ~i 217
felsefe 116, 122, 274, 341, 373
~den çıkan zındıka hastalığının şifası 134
fen ve ~den gelen dalâlet 163
fen 384
~ ve felsefeden gelen dalâlet 163
~den çıkan zındıka hastalığının şifası 134
fenâfillâh 218
fenâfirresul 218
fenâfişşeyh 218
fenâ-i mutlak 218
fenn-i beyan 171, 183
fennî şübehat 132
feragat 391
ferah 372
ferd-i ferid 271
ferd-i ferid-i deveran 222
ferdiyet 222, 271, 287
ferid
~ makamı 286
Feth risalesi 186
feth-i İstanbul 186
feth-i Kudüs 186
feth-i Mekke 186
feth-i Şam 186
fetva 97
feyiz 146, 273, 331, 389
feylesof ....*Bkz: filozof*
~ların Kur'ân aleyhindeki şüpheleri 173

dindar ~lar.....106
dinsiz ~lar.....98, 128, 343
Feyzi.....59, 62, 65, 68, 71, 79, 243, 252, 253, 260, 261, 262, 266, 268, 277, 283, 292, 296
feyz-i envar-ı Muhammedî.....382
feyz-i ilim.....382
Feyz-i Kur'ân.....365
feyz-i ulvî.....381
feza.....374
fezail-i ilmiye.....383
feza-yı âlem.....305
fıkra-i Gavsiye.....232
Fırat nehri.....232
fısk.....86
fıtrat
~ın metâlibi.....360
~ın tercüman-ı âyât-ı tekviniyesi.....148
fıtrat-ı beşeriye.....14
fıtrat-ı eşya.....147
fıtrî
~ telsiz telefonlar.....109
Fihriste.....51
fikir
kâfirâne ~ler.....156
kâfirâne ~ler ve Onuncu Söz.....174
zehirli ~ler ve Onuncu Söz.....174
Fil.....88, 90
fil-i mahmudî.....90
filo
deniz ve hava ~ları.....90
filozof.....308, *Bkz: feylesof*
Avrupa ~ları.....98
Finlandiya.....15
firak.....373
Firavun.....96
firavunâne
~ inkâr.....120
~ tuğyan.....120
firavunluk.....163
fitne.....126, 178, 215, 264
~ ve belâ asrı.....223
ahir zaman ~si.....196
asrın ~si.....93
dalâlet ~sinden gelen şübehatı izale.....111
ehl-i imanı ~lere düşüren şakiler.....126
Hülâgû ~si.....217
fitne-i ahir zaman.....232, 239
~ın müddeti.....239
fitne-i diniye
~ ve Risale-i Nur.....177
Fuad.....296
Furkan.....133
Furkan-ı Hakîm
~ ve Risale-i Nur.....113
fünun.....116
Garbın ~u.....116
fütuhat.....83, 249, 301
fütuhat-ı İslâmiye.....186
fütuhat-ı Nuriye.....151
Fütuhu'l-Gayp.....211, 212, 230, 381
~ ve Said Nursî.....211
fütur.....206
füyuzat.....382
füyuzat-ı şem-i İlâhî.....383

G

gaflet.....15, 16, 122, 270, 372, 389
Gafur.....373
Galip.....207, 228, 229
Ganî-i Mutlak.....380
garaz.....98
Garp
~ın felsefe ve fününu.....116
Gavs.....222, 223, 224, 227, 230, 231, *Bkz: Abdülkadir-i Geylânî*
~ ve Said Nursî.....223
Gavs-ı Azam.....18, 70, 102, 110, 159, 197, 208, 222, 236, 259, 261, 271, 287, *Bkz: Abdülkadir-i Geylânî*
~ ve Risale-i Nur.....206
~ ve Said Nursî.....222
~'ın hizbü'l-Kur'ân'dan haber vermesi..234
~'ın istikbalden haber vermesi.....233
~'ın keramet-i gaybiyesi.....205
~'ın Risale-i Nur'a teveccühünün hikmeti 196
~'ın Said Nursî'ye dua ve himmeti.....235
~'ın Üstat hakkındaki fıkrası.....293
Gavs-ı Geylânî.....211, *Bkz: Abdülkadir-i Geylânî*
~ ve Âl-i Beytin şahs-ı manevîsi.....218
~'nin Allah'ın tecelli-i zatîsine mazhariyeti 218
~'nin kasidesi.....218
~'nin kerameti.....41, 217
Gavs-ı Hizan.....211
gavsiyet.....222, 287
gavsü'l-vâsılîn.....27
gaybî.....285
~ anahtarlar.....147
~ işaretler ve Said Nursî.....205
~ kerametler ve Said Nursî.....205
~ umur-i istikbaliye.....192
gaybiyat
istikbalî olan ~.....237
gaye-i ilmiye.....140
gayp.....292
~dan haber vermeye dair kudsî yasak.236
~tan haber vermek.....168
gayret.....340
gayrimeşru
~ müştehiyatın süslendirdiği hayat ve mevt 123
gayya-i Cehennem.....325
gazete.....313
dine ait bir ~.....56
Said Nursî ve ~.....56, 139
gece
ecnebi hurufunun tamimi ve ~ dersleri.179
mübarek ~ler.....246, *Bkz: Leyle-i Berat, Leyle-i Kadir, Leyle-i Miraç, Leyle-i Regaip*
geçim telaşesi.....*Bkz: derd-i maişet*,

maişet telaşesi
Gerede 314
~'de zelzele 314
gezegen .....*Bkz: seyyarat*
gınâ 120
Gıyâse'l-Müstağîsîn 354
gıybet 97, 99, 101, 102
Said Nursî ve talebeleri hakkındaki bir ~ 100
gizli
~ kutup 197
~ manalara delâlet 171
~ mevfum 171
gök taşı .....*Bkz: ahcâr-ı semâviye*
gönül 388
gulam 212
gurur 110, 163, 337
günah 90, 241, 242
güneş 363, 375
Güneş 44
güzel örnek .....Bkz: hüsn-i misal
güzellik 336

H

haber 153
gayptan ~ vermek 168
haber-i gaybî 234
Habib 263, 326
Habib-i Hüda .....263, *Bkz: Hazret-i Muhammed*
Hacerü'l-Esved 377
Hacı Hafız 213
Hacı Hafız Köyü 71
haddi
ayetin ~ 144
hadim
dinin yüksek ~leri 380
hadim-i Furkan 214
hadim-i Kur'ân 245
hadimü'l-Kur'ân 130
hadis 204, 383, 385
hâdisat-ı âlem 276
hadisat-ı bereket 66
hâdise-i inayet 294
hâdise-i Kur'âniye 208
hâdise-i taarruziye 261, 267
Hafız Ahmed 213, 256
Hafız Ali 17, 69, 71, 92, 207, 217, 245, 248, 249, 270, 298, 307
Hafız Halid 228, 229
Hafız Mehmed 309
Hafız Mustafa 260, 261, 298, 307
Hafız Nebi 256
Hafız Tevfik 295
Hafız-ı Hakikî 72
Hafîz 73
hak 95, 275, 325, 388
Hak 323, 325, 330, 352, 354, 359
hakaik
Kur'ân'ın ~ı 142
hakaik-ı âliye 335
hakaik-ı eşya 382
hakaik-ı gaybiye 349
hakaik-ı İlâhiye 344
hakaik-ı iman 237
hakaik-ı imaniye 30, 50, 60, 102, 143, 195, 197, 237, 251, 272, 274, 283, 284, 290, 318, 320, 338, 340, 341, 342, 344
~yi öğrenme 173
hakaik-ı Kur'ân 336
hakaik-ı Kur'âniye 197, 288, 334, 338, 340, 341, 342
Hakem 130, 184
hâk-i der-i Âl-i Abâ 365
hakikat 173, 273, 337, 348, 379
bâkî ~ler, fânî şahsiyetlere bina edilmez 20
hakikat-ı Miraç 305
hakikat-i Ahmediye 352
hakikat-i ilmiye 272
hakikat-i imaniye 280
hakikat-i İslâmiyet 121
hakikat-i Kur'ân 321
hakikat-i Kur'âniye 188, 209, 308, 352
~ alet edilmez 280
hakikat-i kübra 172
hakikat-i muazzama-i mevtiye
~ ve Risale-i Nur 123
hakikat-i Muhammediye 218, 352
hakikat-i rahmet-i âlem 355
hakikat-i remziye 162
hakikî
Kur'ân'ın ~ tefsiri 110
Hakîm 73, 130, 145, 150, 176, 333, 373
Hakîm-i Mutlak .....78, *Bkz: Allah, Cenab- Hak*
hâkim-i mutlak 369
Hakîm-i Rahîm 348
hâkimiyet-i İslâmiye 203
hakkalyakîn 49, 50, 53, 319, 362, 369
hakperestlik 97, 99
hâl dili 369
hâlet-i ruhiye 195
Hâlık 367, 379
Hâlık-ı Arz ve Semavat 374
Hâlık-ı Rahîm 195
Hâlid-i Zülcenâheyn 27
Hâlik 314
Halil 260
Halil (Hazret-i İbrahim) 322, 323
Halil İbrahim 265, 266, 384, 387
~'in manzumesi 364
~'in Said Nursî'nin vefatı hakkında bir mektubu 107
Halil Ruhi 45
halk (yaratma) 363
halka-i kübra 326
halka-i tahmidat-ı Ahmediye 255
halka-i tevhid 326
halka-i zikir 248
Hallak-ı Rahîm 326
hamakat 195
hamd 248, 262, 337

Hamî.....380
hâmid.....262
hamil-i zîsaadet.....383
hamiyet-i İslâmiye.....82, 220
hamiyetperver
~lerin Hürriyeti ilânı.....156
haps-i münferit.....100
harab-ı âlem.....168
Harb-i Umumî.....14, 42, 43, 90, 92, 93, 94, 120, 126, 131, 135, 140, 156, 158, 174, 225, 268
~ fitneleri ve neticeleri.....158
~nin dehşetli yangını.....126
âlem-i İslâm ve İkinci ~.....86
Birinci ~.....85
Eski ~.....333
İkinci ~.....85
harekat-ı zerrat.....169
hareket-i fikriye.....124, 367
haremgâh-ı İlâhî.....364
harika-i ilmiye.....382
harik-ı kebir.....126
harp.....313, 390
umumî ~ ve Said Nursî.....122
Hasan.....79
Hasan Feyzi.....332
~'nin kasîdesi.....321, 352
hasaret.....86
dehşetli bir ~.....195
hasenat.....98
hasene.....274
hasr-ı nazar.....218
hastalık.....344
asrın manevî ~ları ve Risale-i Nur.....138
zındıka ~ının şifası.....134
haşir.....60, 132, 168, 173, 174, 289, 332
~i inkâr eden münafıklar ve Onuncu Söz 174
Haşir Risalesi
Hazret-i Ali'nin ~'ne işareti.....173
haşmet.....375
haşr-i azam.....342
haşr-i cismanî.....308
haşr-i ekber.....264
hatem-i nübüvvet.....344
Hatib Mehmed.....51
hatme-i Ahmediye.....248
hatme-i muazzama-i Muhammediye.....255
hatme-i Nakşiye.....247
hatm-i Kur'ân.....246
hatm-i Kur'ânî bağışlamak.....109
hatt-ı Kur'ân.....309
hava.....366, 369, 370
~ âlemi.....367
~ sahifesinde bir nükte-i tevhid.....366
~ unsuru.....368, 369, 370
~ zerresi.....367, 368
~daki dalgalanma .Bkz: temevvücat-ı havaiye
manevî ~.....109
havas.....342
havass-ı zahiriye.....377
havf.....328
Havva.....323
hayal.....379
hayat.....14
aldatıcı, fânî ~ ve mevt.....123

iman ~ şeriat 81, 283
hayat-ı ahiret 168
hayat-ı bâkiye.....15, 21, 279
hayat-ı dünyeviye.....15, 17, 250
~yi dine ve ahirete tercih edenler 163
hayat-ı ebediye.....279
hayat-ı fâniye.....21
~de boğulan ehl-i ilhada mevt ile mukabele 123
hayat-ı içtimaî.....283
hayat-ı içtimaiye.....241, 283, 345
~deki Risale-i Nur Talebeleri.....241
hayat-ı içtimaiye-i İslâmiye.....275, 283
hayat-ı imaniye.....62
hayat-ı siyasiye 17, 283
hayat-ı uhreviye 17, 250, 282
Hayri.....295, 303
Hayriye 295
hayvan
zelzele ve ~lar.....315
hayvanat.....370, 372
Hayy 118, 325
hazır 220
hazine-i esrar 185
hazine-i Kur'âniye 16
hazine-i ulûm.....199
Hazret-i Ali 102, 110, 147, 159, 191, 202, 269, *Bkz: İmam-ı Ali, Esedullah, Hazret-i Esadullah Ali Kerremallahu Vechehu, Hazret-i İmam-ı Ali*
~'nin On Dokuzuncu Mektupa işareti....174
Hazret-i Cercis 323
Hazret-i Davud 324
Hazret-i Ebû Bekir.....202
Hazret-i Ebu Bekri's-Sıddık.....37
Hazret-i Esadullah Ali Kerremallahu Vechehu 261
Hazret-i Gavs .....72, 210, 215, 217, 219, 223, 225, 227, 228, 231, 232, 234, *Bkz: Abdülkadir-i Geylânî*
~ harika bir keramete mazhardır.....220
~ ve Risale-i Nur 218
~'ın duası 227
~'ın kasidesi 217
~'ın kasidesi ve Said Nursî'nin sergüzeşt-i hayatı 228
~'ın keramet-i gaybiyesi.....237
~'ın mertebe ve derecesi 220
~'ın Said Nursî'ye dua ve himmeti.....230
Hazret-i Gavs-ı Geylânî .....217, *Bkz: Abdülkadir-i Geylânî*
~ tasarrufu devam eden evliya-ı azimedendir.....212
Hazret-i Hasan
~'ın hilafeti.....202
Hazret-i İbrahim ..*Bkz: Halil (Hazret-i İbrahim), İbrahim (a.s.)*
~'in hususî meşrebi.....162
Hazret-i İmam-ı Ali .....172, 176, 177, 181, 183, 184, 185, 186, 188, 189, 191, 192, 193, 197, 198, 200, *Bkz: Hazret-i Ali*

~'nin Birinci Söze işareti 185
~'nin Kur'ân'la alâkalı gelecek hadisattan haber vermesi 186
~'nin Mektubata işareti.....171
~'nin Mu'cizat-ı Kur'âniye Risalesine işareti 182
~'nin On Dokuzuncu Söze işareti 174
~'nin On Dördüncü Mektuba işaratı.....175
~'nin Otuz Birinci Söze işareti.....169, 182
~'nin Otuz İkinci Söze işareti 171, 183
~'nin Otuz Üçüncü Söze işareti 171
~'nin Otuzuncu Söz ve Zerrat Risalesine işareti.....169
~'nin Risale-i Nur'a işareti.....181, 199
~'nin Risale-i Nur'a teveccühünün hikmeti 196
~'nin Risale-i Nur'u Allah'tan niyaz etmesi 188
~'nin risalelere işaret etmesi 194
~'nin Siracünnur'dan haber vermesi.....192
~'nin Siracünnur'u tarifi 177
~'nin Şakk-ı Kamer Risalesine işareti...170
~'nin Yedinci Şuaya işareti.....172, 190
~'nin Yirmi Dokuzuncu Lem'aya işareti.191
~'nin Yirmi Dokuzuncu Söze işareti.168, 183
~'nin Yirmi Yedinci Söze işareti.....182
Hazret-i İsa.....74, 290, *Bkz: İsa (a.s.)*
~'nın nüzulü 75
Hazret-i Kahhar.....322
Hazret-i Kur'ân.....322, 329
~ ve Risale-i Nur 382
Hazret-i Kur'ân-ı Azîmüşşan
~'ın ahkâm-ı şer'iyesi.....84
Hazret-i Mahbub-i İlahi.....321
Hazret-i Mehdî .....*Bkz: Mehdî*
~ ve cemaatindeki şahs-ı manevî 283
~nin şakirtleri.....157
Hazret-i Mevlâna Celâleddin-i Rumî 234
Hazret-i Mevlâna Hâlid.....26, 30
~ ile Said Nursî'nin tarihçe-i hayatlarının karşılaştırılması.....27
Hazret-i Mevlâna Zülcenâheyn Hâlid Ziyâeddinin cübbesi 242
Hazret-i Muhammed.....377, *Bkz: Resulullah*, *Peygamber-i Zîşan*, *Peygamber (a.s.m.)*, *Muhammed (a.s.m.)*, *Muhbir-i Sâdık*, *Muhbir-i Gaybî*, *Fahr-i Beşer, Hazret-i Peygamber, Rahmeten li'l-Âlemîn, Resul-i Ekrem, Fahr-i Âlem, Fahr-i Cihan, Ahmed (a.s.m.), Sahibü'l-Miraç, zat-ı Ahmediye*, Nebi-i Akdes, Seyyidü'l-Enbiya Hazretleri, Zat-ı Pak-i Risalet, *Habib-i Hüda*, *Şefî*, *Fahrü'l-Âlemîn*
~'in bayrağı .....*Bkz: livâü'l-Hamd-i Ahmedî, Livâü'l-Hamd*
Hazret-i Musa.....324
Hazret-i Osman.....202
Hazret-i Osman bin Affan.....27
Hazret-i Osman-ı Zinnûreyn.....28
Hazret-i Ömer.....202
Hazret-i Peygamber .....37, 38, 40, *Bkz:* Hazret-i Muhammed
~in rüyada Risale-i Nur'la münasebettar görülmesi 40
Hazret-i Risalet.....301
Hazret-i Şeyh.....210, 211, 212, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, *Bkz: Abdülkadir-i Geylânî*
~ ve Said Nursî 210
~'in kasidesi 218
~'in Said Nursî'ye himmet ve duası 21 215
~'in tevveccüh ve duası 221
Hazret-i Şeyh-i Geylânî.....214
hediye-i nuraniye.....252
hekim.....244
Hemşehri gazetesi 313
hesab-ı cifir.....94
hesab-ı cifrî 92, 94, 147
hesab-ı ebcedî 92, 94, 147
~ bir düstur-i ilmîdir 146
hesab-ı ebcet 89
hesab-ı riyazî.....92
hesab-ı tevafukî.....147
heva 349
heves.....275
hevesat.....163
hıfz-ı gaybî 210, 223
hıfz-ı İlâhî 225, 228
hıfz-ı inayet.....64
Hıristiyan 316
mağrur ~lar ve Kur'ân.....173
hırs 331
Hızır.....61, 62
Hicaz
~'da bulunan kutb-ı âzam 286
Hicr Suresi.....142
Hicret.....256
hidayet.....360
~nurları.....360
hikemiyat-ı Kur'âniye.....130
hikmet 51, 168, 176
~li tefrik 174
ism-i Adl ve Hakem'in ~i 184
nihayetsiz ~.....369
hikmet-i İlâhiye 168, 382
hikmet-i kudsiye 130
hikmet-i Kur'âniye 130, 131
hikmet-i Rabbaniye 271
hikmet-i tamme-i Sübhâniye 281
hilâfet.....204
Hulefâ-i Râşidîn'in ~leri.....202
Hilâfet-i Âliye-i Osmaniye.....202
hilâfet-i İslâmiye 19
hilâfet-i Osmaniye 202
hilkat
~in makasıdı 360
hilkat-i kâinat 341, 342
Hilmi...54, 57, 59, 79, 260, 292, 295, 311, 387
hilye-i Nebeviye.....381
himayet.....64
himayet-i gaybî.....226
himmet 211, 212, 215, 230, 235, 240

Hindistan 29, 132
hiss-i kablelvuku....252, 276
hissiyat 16, 287
hissiyat-ı bâkiye....14
hissiyat-ı mütevârise 62
hitabat-ı Nebeviye 383
hitab-ı Abdülkadir 222
hitab-ı âmm 238
Hizb-i Azam 54
Hizb-i Azam-ı Kur'ânî 54
Hizb-i Ekber....272
hizb-i Kur'ânî 136
hizbullah 136
Hizbü n-Nuriye 300
Hizbü'l-Ekber....254
Hizbü'l-Ekber-i Kur'âniye....17
hizbü'l-Kur'ân 230, 233, 234, 239
Gavs-ı Azamın ~ dair keramet-i gaybiye 205
hizmet....119, 262, 295
insaniyete ~....362
Risale-i Nur ~i.....*Bkz: Risale-i Nur hizmeti*
hizmet-i imaniye.....21, 70, 105, 197, 383, 393
~yi hayat-ı fâniyeye tercih etmek....21
hizmet-i Kur'ân....34, 340, 348
~la münâsebettar yağmur....35
hizmet-i Kur'âniye...54, 62, 69, 205, 208, 209, 210, 213, 214, 215, 219, 226, 235, 345, 347, 393
~ ve Şeyh-i Geylânî 214
~de şevkleri tezyit ve füturları izale 206
~deki inayet-i Rabbaniye 68
~ye ait inayat-ı Rabbaniye 339
hoca 97
safdil ~lar 317
Hoca Hasan Efendi 26
Hoca Haşmet 107, 283
hodbinlik 110
hodfüruşluk....206
hubb-i câh 205, 286
Hucümat-ı Sitte 64
Hûd Suresi....Bkz: Sure-i Hûd
hukuk
~ları çiğneyenlere afuvkârâne bakmamak 275
hukuk-ı âmme 283
hukuk-ı ibâd....274
Hulefâ-i Râşidîn
~in hilâfetleri....202
Hulûsî (Yahyagil)....69, 222, 339, *Bkz: Hulûsî Bey*
Hulûsî Bey....72, 214, 262, *Bkz: Hulûsî (Yahyagil)*
Hulûsî-i Sânî....71
Hulûsî-i Sânî Sabri 79
huruf
ecnebi ~unun tamimi ve gece dersleri..179
hurufat....340
huruf-ı Kur'âniye....186
~nin intizamı....251
husumet 285
hususiyet....221
hut323
hutbe 37
huzur-i Peygamberî....147
hüccet-i iman....329
hüccet-i rahmet-i âlem 358
hüccet-i tevhid....368
Hüccetü'l-İslâm İmam-ı Gazalî....180
hüccetü'l-kübra
tevhidin ~sı....172
hüceyrat 148
Hücumat-ı Sitte 63
hükûmet 17
hüküm
dinî ~ler ....Bkz: ahkâm-ı diniye
Hülâgû....159, 232, 233
~ felâketi 217
~ fitnesi 158
hürriyet
~ inkılâbı 85
Hürriyet....121, 209, 216, 223, 275
~ in ilânı 156
~ inkılâbı 137
hürriyet-i efkâr 174
Hüseyin 256
hüsn-i cemal....323
hüsn-i edep 236
hüsn-i maişet....293
hüsn-i misal....381
hüsn-i niyet....280
hüsnüzan....337
Hüsrev (Altınbaşak)....17, 31, 34, 42, 46, 62, 68, 69, 71, 74, 75, 82, 107, 207, 213, 214, 217, 260, 298, 303, 307, 308, 350, 387
~'in tevafuklu yazdığı Miraç Risalesi.....303
Hüsrev Feyzi 92
hüve 366
Hüve Nüktesi....366

I

Irak 326
Isparta ..18, 28, 31, 33, 36, 41, 42, 43, 44, 47, 56, 71, 77, 78, 107, 154, 243, 244, 246, 247, 249, 251, 253, 255, 258, 261, 267, 291, 301, 307, 309, 310, 311
~ adliyesi....13, 310
~ kahramanları....69, 70
~ ve Risale-i Nur 32
~'nın bir medar-ı fahiri....42
Said Nursî'nin ~'ya teşrifi 32
Isparta Müddeiumumîsi....310
ışık
istikbaldeki ~ 275
Said Nursî'nin haber verdiği ~ 275

İ

i'caz....333, 334, 337, 361
Kur'ân'ın ~ı....148
i'caz-ı Kur'ân....333, 334, 345, 348

i'caz-ı Kur'ânî 198
i'caz-ı manevî 53, 118, 129, 140, 145, 151, 197, 337, 342, 343
ianat-ı gaybiye.....380
ibadat 376
ibadat-ı mâruza 246
ibadet 16, 17, 53, 196, 241, 242, 263, 268, 302, 320, 379
binler dillerle ~.....242
ibadetgâh 100
ibadet-i nâfile.....272
ibahe 123
İbn-i Rüşd.....362
İbni Sina 341, 362
İbrahim 303
İbrahim (a.s.) .....323, *Bkz: Hazret-i İbrahim*
icat.....363
icaz 104
içtihat.....97, 285
içtima.....221
içtinab-ı kebâir.....242
idam 46
idam-ı ebedî 123
idlâl 89
iffet-i mücesseme 382
ifsad.....281
iftihar 335
ihbar-ı gaybî.....93, 152, 207, 208, 218, 234
ihbar-ı gayp 100, 116
ihlâs.....19, 20, 22, 136, 222, 242, 280, 381, 391, 393
ihlâs-ı tam.....222
ihsan.....219, 346
ihtar 292
ihtar-ı gaybî 167, 276
ihtiyacat 372, 379
ihtiyaç 275
ihtiyar.....258
mübarek ~ların dualarıve çalışmaları ..256
ihtiyar (irade) 220
ihtiyare hanımlar.....270
ihtiyar-ı beşer 228
ihtiyar-ı İlâhiye 148
İhtiyarlar Risalesi.....51
ihvan-ı tarikat.....248
ihya.....122
zîruhun ~sı 342
ihya-i emvat.....168
İkinci Harb-i Umumî 85
~nin Anadolu'ya girmemesi.....299
âlem-i İslâm ve ~ 86
İkinci Lem'a 200
İkinci Mektup 200
İkinci Söz.....200
İkinci Şua 55, 200
ikram 219, 235
ikramat-ı İlâhiye
Risale-i Nur'a dair ~nin yazılmasının hikmeti 21, 22
ikram-ı İlâhî 219, 337
ikram-ı Rabbanî 197, 343, 344, 346
iktisat 40
İktisat Risalesi 42
~nin bereketi ve mübarekiyeti ve kerameti 42
ilâç.....134
ilâh.....366
İlâhî 389
~ hakikatler 312
~ irfan.....391
~ kanunları yanlış ve noksan bulmak isteyenler 163
~ tecellîler 388
~ zafer.....389, 390, 391
ilâm-ı Rabbanî.....219
ilham 129, 138, 146, 149, 292, 388, 391
manevî ~ 381
ilham-ı Hüda.....222
ilhamî
~ surette gelen şifadar nurlara.....137
ilim 16, 117, 139, 211, 259, 361, 362, 384
~ adamı 361
~ erbabı.....362
~ sahipleri .....*Bkz: ehl-i ilim*
~de rüsuhu bulunan bir taife 131
~in gayesi.....362
~lerin en büyüğü 319
belâgat ~i.....Bkz: ilm-i belâgat
cifir ~i 146
esrar-ı huruf ~i 147
nihayetsiz ~.....369
ilmelyakîn.....49, 50, 319, 362, 368, 369
ilm-i belâgat.....171, 172, 183
ilm-i cifir.....216, 233
ilm-i hakikat 30, 133
~te rasihâne çalışan taife.....133
ilm-i huruf 190
ilm-i kelâm 173
ilm-i muhit.....93
ilm-i tarikat.....30
iltifat-ı Rahmani 79
iltifat-ı rahmet 297
iltizam 348
ima 233
ima-i gaybî.....239
imam 286, 287, 334
İmam-ı Ali .....18, 62, 113, 167, 172, 174, 176, 178, 180, 181, 183, 192, 199, 259, 260, *Bkz: Hazret-i Ali*
~'nin Celcelûtiyeyi nazmetmesi.....180
~'nin Onuncu Söze işareti.....173
~'nin Risale-i Nur'a dair bir kerameti 167
~'nin Risale-i Nur'a işareti.....113, 181
~'nin Risale-i Nur'dan haber vermesi 23, 167, 194
~'nin Risaletü'n-Nur'a ve bihassa Ayetü'l-Kübra risalesine ehemmiyet vermesinin sırrı 60
~'nin Sekîne ile Said Nursî'ye işareti 179
Risale-i Nur ~'nin iltifatına layıktır 173
İmam-ı Gazalî 180, 184, 188, 271
~ ve Celcelûtiye 180
İmam-ı Hâkim.....26

İmam-ı Nureddin 180
İmam-ı Rabbanî....26, 29, 233, 234, 271, 318, Bkz: Ahmed-i Farukî
iman 52, 53, 60, 70, 77, 86, 87, 93, 95, 100, 102, 111, 162, 194, 195, 196, 250, 260, 264, 268, 272, 273, 275, 276, 285, 287, 308, 315, 318, 319, 320, 321, 328, 331, 348, 361, 377, 388, 389, 391
~ edenler .....*Bkz: mü'min*, *ehl-i iman*
~ hakikatleri .....16, 319, 362, *Bkz: hakaik-ı imaniye*
~ hayat, şeriat 81, 283
~ hizmeti .....82, 94, 98, *Bkz: hizmet-i imaniye*
~ mesleğindeki kolaylık.....366
~ mevti terhis tezkeresine çevirir 123
~ rükünleri .....318, 362, *Bkz: erkân-ı imaniye*
~ ve küfür 61
~ vesikası 279
~ zayıflığı .....Bkz: zaaf-ı iman
~ı kurtarmak 70
~ı kuvvetlendirmek 105
~ı muhafaza etmek 317
~ı tahkikî yapmak 98
~ın esasatına ve köklerine hücum 273
~ın hüccetleri ve dellalı 166
~ın mertebeleri 319
~ın rükünlerini ilân.....166
~ın sarsılmaması 318
birinin ~a gelmesi.....320
Nur Talebelerinin ~la kabre girmeleri 38, 49, 50, 51, 127, 154, 270
tahkikî ~ 262, 264
iman-ı bilgayp.....50
iman-ı billâh.....129
iman-ı kamil.....50
iman-ı şuhudî 50
iman-ı tahkikî 18, 49, 50, 197, 258, 263, 282, 317, 318, 319
~nin mertebeleri 319
~yi taşıyan Nur Talebeleri nokta-i istinattır 197
iman-ı taklidî.....319
imanî
~ ders.....282
imansız.....270
imansızlık 86
imdadat-ı Rahmaniye 380
imdad-ı gaybî 228
in'am-ı İlâhî.....197
inat 98
inayat.....340
hizmetteki ~ı izhar.....334, 338
Said Nursî'nin mazhar olduğu ~ 210
inayat-ı İlâhiye 336
~yi beyan 337
inayat-ı Rabbaniye 334, 337, 339
İnayat-ı Seb'a 288
inayet 54, 58, 64, 189, 243, 293, 294, 297, 305, 347
~lerin ilân edilmesi 338
tecessüm etmiş ~.....382
inayet-i Hak 263
inayet-i hassa.....79, 80, 81
inayet-i hususiye 296
inayet-i İlâhiye 98, 100, 166, 189, 224, 235, 297, 340, 341, 344, 346
inayet-i Rabbaniye 58, 264, 294, 338, 342, 344, 346
İncil-i Şerif 290
İnebolu 107, 108, 307, 311, 312
infilak 317
İngiliz 83, 278, 314
~ müstemlekat nazırı 139
İngiliz Başpapazı 131
İngiltere 15
inkâr 120, 163
inkılâb-ı fikrî 128, 139, 140, 142, 155
inkılâp.....317, 333
Hürriyet ~ı 137
inkıta-i hilâfet 203
insan .....105, 162, 279, 373, *Bkz: nev-i beşer*
~ âlemi .....163, *Bkz: âlem-i insanî*
~ ism-i umumîsi.....120
~ın arzuları 373
~ın yaratılmasının sebebi .....*Bkz: sebeb-i hilkat-i insan*
~lara Fatiha, Yâsin ve hatm-i Kur'ân bağışlanması 109
tarik-ı hakta sülûk eden ~ 218
insaniyet 320, 362
insanlık 390
intak.....220
intak-ı bilhak 219, 228
intiha-i terakkiyat-ı hayat-ı Ahmediye 303
intizam.....169, 176
hava zerrelerindeki ~ 368
ism-i Adl ve Hakem'in ~ı 184
intizam-ı kâinat.....130
irade 220
nihayetsiz ~.....369
irade-i amme 80
irade-i gaybî 80
irade-i İlâhiye.....148
~nin bir arşı.....370
irade-i şâmile.....93
irade-i şeyh.....220
İran .....*Bkz:* Ülke-i Kisra
irfan 388
irşat 211, 389, 390, 391
İsa (a.s.) .....324, *Bkz: Hazret-i İsa*
İsevî ruhanîleri.....19
İslâm..93, 139, 331, 389, 390, *Bkz: din-i İslâm*
~ âlemi.....*Bkz: âlem-i İslâm*
~ filozofları 362
~'ın fetihleri.....Bkz: fütuhat-ı İslâmiye
~'ın şeairi 43
İslâmî
~ esaslar 53

~ perde-i ulviye 62
İslâmiyet.....52, 74, 90, 93, 180, 220, 251, 320, 388
~e darbe vuranlar.....73
~e ihânet.....90
İslâmköy.....246
İslâmlar.....176
~ içinde Kur'ân'a muhalif haletler 157
ism-i Âdl.....184
~ ve dünyanın tamiri 184
~'ın rayiha-i tayyibesi 184
İsm-i Azam.....67, 178, 190, 192, 393
~ ve Risale-i Nur 176
İsm-i Celâl 94
ism-i Hakem 130, 184
~ ve dünyanın tamiri 184
~ ve Risale-i Nur 130
~'in rayiha-i tayyibesi 184
ism-i Hakîm 130
~ ve Risale-i Nur.....130, 145, 176
ism-i Hayy.....118
ism-i İlâhî.....371, 372, 374
ism-i Kayyum.....118
ism-i Rahîm
~ ve Risale-i Nur 145, 176
İsrailoğulları .....Bkz: benî İsrail
İstanbul 101, 130, 227, 230, 235, 236, 295, 296, 310, 311, 313, 317
~'da itiraz hâdisesi 286
~'un fethi .....Bkz: feth-i İstanbul
~'un iki harik-ı kebiri.....126
~'un mescitleri.....376
istiaze 196
istibdat.....14, 73
istidat.....373
istiğfar.....137
~ dersi 137
binler dillerle ~.....242
istiğna-i mutlak 382
istihdam.....338, 346, 347, 379
istihracat-ı Kur'âniye 150
istihraç.....129, 138, 206
istihzarât-ı Nuriye 128, 129, 139
istikamet 138
~li yol.....138
istikamet-i fikir 280
istikamet-i tamme 237
istikbal 236
~ ve mazi baharlarındaki tevafuk.....148
~deki nur 275
istikbâl-i dünyevî.....292
istimdat.....290
istinat.....290
istinatgâh 311
istirahat-i ruh 281
İsveç.....15
işarat-ı gaybiye.....104, 206
işarat-ı harfiye 233
İşarat-ı Huruf-ı Kur'âniye Risalesi 194
işarat-ı Kur'âniye.....24, 88, 95, 100, 101, 104, 142
İşarat-ı Kur'âniye.....161
İşarat-ı Kur'âniye risalesi.....288
İşarat-ı Kur'âniye Şuaı 58
işarat-ı riyaziye.....383
işarat-ı tevafukiye 292
İşaratü'l-İ'caz.....93, 135, 158, 161, 217, 224
~'ın intişar tarihi.....121
~'ın tevafukatı 80
işaret.....111, 135, 221, 233, 236
tevafukla ~.....111
işaret-i Aleviye 177
işaret-i gaybiye.....146, 161, 339, 340, 342, 344, 347
Risale-i Nur'a ait ~lerin yazılmasının hikmeti 20
işaret-i harfiye.....233
işaret-i Kur'âniye 126, 241
işarî.....112, 120
~ delâlet 188, 191
~ mana.....143, 171, 189
~ mefhum.....171, 189
iştirak-i âmâl-i uhreviye 241, 259
İtalya.....289
İtalyan
Balkan ve ~ Harbleri 85
itidal-i dem.....286, 287
itikat.....19, 62
~ın istinat kal'aları sarsılması 197
taklidî ~ 197
itiraz
Kur'ân aleyhindeki ~lar 132
ittihad-ı İslâm.....19
iyi ameller.....*Bkz: âmâl-i saliha*
iz'an.....348
izhar kitabı 117
İzmir 309
~ zelzelesi 47
~'deki hareket-i arz 309
İzmit.....314
~'te zelzele.....314
izn-i İlâhî.....219
izzet.....158, 177

K

Kâbe
~'nin nuru 89
Kâbe-i Muazzama 89, 90
Kâbe-i Mükerreme.....376
Kab-ı Kavseyn.....169
kabir 250, 373,
Bkz: mezar
~ kapısında bekleyen bir adam.....195
Nur Talebelerinin imanla ~e girmeleri 38, 49, 50, 51, 127, 154, 270
kabul
takliden ~ 337
kadem 219
kadem-i mübarek 219
kader 341, 367, 369,
Bkz: sırr-ı kader
lâtif bir rüyanın ~e ait bir meselesi.....253
kader-i İlâhî 90, 254

kadın 270
Kadîr.....374
Kadir Gecesi .....*Bkz: Leyle-i Kadir*
Kadirî
Said Nursî ve ~ meşrebi 29, 211
Kadîr-i Mutlak.....78, 380
kâfir 43, 220, 322
~ filozofların Kur'ân aleyhindeki şüpheleri 173
kâfirâne
~ fikirler 156
~ fikirler ve Onuncu Söz 174
kâfir-i matrud 323
kahraman 253, 260, 391
Isparta ~ları.....69, 70
Kur'ân'ın ~ları.....173
kahraman-ı İslâm 186
kahraman-ı velâyet.....220
kaht 86
kaide-i nahviye 153
kaide-i sarfiye 213
kâinat 163, 363, 374
~ı okumak 319
~taki faaliyet-i hayretnüma.....341
kal'a
Kur'ân'ın manevî ~ları.....173
kalb-i küllî 62
kalb-i umumî.....52
kalem-i kader 367, 369
kalem-i kudret 367, 369
kalp 16, 52, 93, 96, 274, 281, 321, 322, 324, 328, 360, 373, 374, 379
akıl ve ~in imtizacı 274
kamer
~in şakk etmesi.....324
Kamer.....44
Kâmil 292, 295
kâmilü't-tarikati'l-âliyye ve'l-müceddidiyye....27
kanaat 138
kanun
ecnebi ~ları 164
hilâf-ı şeriat ~lar 236
kanun-ı edebî 146
kanun-ı ilmî 146, 148
kanun-ı insicam.....148
kanun-ı letafet 147
kanun-ı tevafukî.....148
kanun-ı vahdet 148
Karaca Ahmed Sultan 35
Karadağ.....85
karakol.....105
Kargı.....312
kariha-i ulviye 381
karine 171, 183, 185, 188
karine-i lâtife.....186
Kasas Suresi.....142
kasem-i cami-i muazzam 193
kasem-i istimdadî 186
kaside
Hazret-i Gavsın ~si 217, 218
kaside-i Celcelûtiye .....147, 167, *Bkz: Celcelûtiye*
~'nin Risale-i Nura işareti 113
kaside-i Ercûziye
~'nin Risale-i Nur ve müellifine dair işarat-ı gaybiyesi.....178
kaside-i gaybiye 205
Kastamonu.....28, 75, 245, 246, 251, 267, 289, 310, 311, 312
Kâtip Osman
~'ın rüyası 83
kavanin-i ilmiye.....373
kaymakam.....350
Kays 364
Kayyum.....118
kaza-i İlahi.....267
Keçeci Mustafa.....44
keffâretü'z-zünûb.....90
kelâm.....146
~ın delâleti 188
sair ~lar ve Kur'ân.....110
kelâm-ı mecazî.....192
kelâm-ı zımnî.....191
Kelâmullah 141
kelebek.....363
kelimat.....128
Kelimat 224
kelime
~lerin havada intişarı ve tekessürü 109
kelime-i Tevhid 53
kemalât.....334, 335
kemalât-ı insaniye 319
kemal-i acz
~ ve zaaf 220
kemal-i haşmet.....334
kemal-i hikmet.....282
kemal-i iman.....70
kemal-i intizam 379
kemal-i itaat.....379
kemal-i kerem.....339
kemal-i mizan.....338
kemal-i muvazenet 338
kemal-i namütenahi.....381
kemal-i rahmet 32
kemal-i şevk 340
kemal-i tam.....383
kemal-i teslimiyet.....282
kemal-i vuzuh.....341, 342
kemal-i zaaf.....220
kemik.....148
kemiyet.....250
keramat 337
Keramat-ı Aleviye 152
keramat-ı evliya.....206
Keramat-ı Gavsiye 152
keramet .....23, 38, 56, 124, 197, 206, 219, 220, 228, 235, 245, 272, 289, 296, 302, 304, 305, 314, 318, 324, 339, 340, 346, *Bkz: silsile-i keramet*
~ beşerin fiili değildir 219
~ Cenab-ı Hakkın fiilidir 219, 228
~e mazhar olan zat 219
~e mazhariyetini kable'l-vuku bilen.....219
~in izharı 21, 197, 337
Gavs-ı Geylânî'nin ~i 217

gaybî ~ler ve Said Nursî 205

Risale-i Nur'a ait ~lerin yazılmasının hikmeti 20
keramet-i acibe....212
keramet-i Aleviye 24, 172, 178, 189
keramet-i bâhire 217
keramet-i Celcelûtiye....166
keramet-i Gavsiye 24, 25, 217
~nin ilân ve izharı....215
Keramet-i Gavsiye Risalesi....206
keramet-i gaybiye....237, 259
Gavs-ı Azamın ~si....205
keramet-i gaybiye-i Gavsiye....225
keramet-i Kur'âniye....337, 340, 343, 344, 346
keramet-i kübra 305
keramet-i Nuriye....107, 108, 307
keramet-i Risaletü'n-Nur 72
keramet-i tevafukıye-i Nuriye 260
keramet-i zahire 272
Kerîm....264, 373
Kerîm-i Mutlak 380
keşfiyat....77, 78, 292, 318
keşif....50, 62, 274, 320
Kevser 324
kevser-i Ahmed 325
keyfiyet 250
kıblegâh....89
kırk çeşme suları 236
kıssa-i Musa 60
kış 41
kıtlık....*Bkz: kaht*
kıyamet 15, 168, 173
~in kopması 239
kıyamet-i kübra....240
kibriya....176, 177
kir
manevî ~ler 130
Kisra 326
kitab-ı Abdülkadir....222
kitab-ı kebir....360
kitab-ı kebir-i kâinat....363
Kitab-ı Mübin....141, 145, 146, 158, 160
~deki ayetlerin ayetleri....142
kitab-ı mübîn 96
Kitab-ı Münzel 160
Kitab-ı Sünen 26
Kitabullah ....207, Bkz: Kur'ân
~'ın tefsiri 381
kitap
ulemanın ~ları ve Risale-i Nur 272
koku
ism-i Adl ve Hakem'in ~su 184
kolaylık 250
komite
mason ~si 177
komitecilik....61
korku 275
kubur 217
kuddüs
~ kuşu 307
Kuddüs
~ zikrini yapan kuş 306
kudret
Allah'ın ~i....*Bkz: Allah'ın kudreti*
nihayetsiz ~....369
kudret-i beşer 220
kudret-i gayr-ı mütenahî....363
kudret-i İlâhiye....104, 195, 342
kudsî
~ eserler ....Bkz: âsâr-ı kudsiye
~ şeyleri hadsiz ölü ve sağ insanlara bağışlamak....109
gaybdan haber vermeye dair ~ yasak ..236
manevî dertlere ~ şifa 134
kudsiyet kesp etmek 219
Kudüs'ün fethi....Bkz: feth-i Kudüs
Kuleönlü Mustafa 207
Kuleönü....207, 246, 309
Kur'ân ....15, 17, 23, 29, 53, 54, 69, 86, 88, 90, 91, 93, 95, 99, 100, 104, 110, 111, 115, 119, 120, 121, 128, 129, 130, 131, 132, 139, 140, 141, 142, 145, 146, 149, 153, 155, 156, 159, 166, 182, 186, 187, 192, 197, 229, 237, 238, 239, 246, 251, 254, 255, 273, 290, 299, 308, 319, 320, 324, 325, 331, 333, 334, 335, 345, 348, 349, 359, 378, 383, 385, 391, *Bkz: Hazret-i Kur'ân*, Kitabullah
~ aleyhinde teraküm eden Avrupa itirazları ve evhamları 132
~ aleyhindeki dehşetli tasavvurat ve Risale-i Nur 177
~ dersi 108
~ etrafındaki surlar....333
~ feyzi 35
~ hakikatleri....195
~ harfleri ....*Bkz: huruf-ı Kur'*âniye
~ hikmet-i kudsiyeyi bildirir....130
~ hizmeti ....35, 67, 94, *Bkz: hizmet-i Kur'âniye*
~nde çalışanlar ve Abdülkadir-i Geylânî 220
~ hizmetkârları 153
~ manevî kirlerden temizler 130
~ okumak 17
~ şakirtleri 66, 69
~ tefsiri 44, 334
~ ve Risale-i Nur ..110, 116, 145, 198, 239, 382
~ ve sair kelâmlar....110
~ ve Sözler 110
~ zararına plânlar....156
~'a hizmet 337
~'a hücum edilmesi....333
~'a karşı sû-i kast....125, 139
~'an mevti terhis tezkeresine çevirir 123
~'daki tekrarın hikmetleri....59
~'dan gelen bir nur....138, 158, 159, 162
~'dan gelen şifadar nurlar 137
~'dan ilhâm olunan Resaili'n-Nur şifadır 138
~'dan mülhem bir tercüman-ı hakikî 166
~'ı muhafaza etmek 317
~'ın âb-ı hayatı 122
~'ın aleyhindeki itirazlar ve şüpheler....173

~'ın ayetleri, kelimeleri hakikatlerin anahtarlarıdır 379
~'ın Ayetü'l-Kübrası 53
~'ın baştan sona okunması ....Bkz: hatm-i Kur'ânî
~'ın el-Ayetü'l-Kübrası 172
~'ın feyzi 66
~'ın hadimleri ve Abdülkadir-i Geylânî ..220
~'ın hakaiki 142
~'ın hakaik-ı i'cazı 336
~'ın hakikatleri 336
~'ın hakikatlerini ilân 166
~'ın Hizbü'l-Ekberi 254, 255
~'ın hizmetkârlarının şevki 215
~'ın hurufat-ı kudsiyesi 105
~'ın i'cazı 148, 333
~'ın i'caz-ı manevîsi 140, 151, 337
~'ın icazı 53
~'ın ilâçları ve Resaili'n-Nur 134
~'ın kahramanları ve manevî kal'aları ...173
~'ın manevî i'cazı 152
~'ın misli yoktur 16
~'ın mu'cize-i mâneviyesi 21
~'ın mucizekar cadde-i kübrası 320
~'ın müteşabihatı ....Bkz: müteşabihat-ı Kur'âniye
~'ın nuru ....138, Bkz: nur-i Kur'ân
~'ın nurunun söndürülmeye çalışılması 155
~'ın reşahat-ı meziyyatı 335
~'ın Risale-i Nura işaret eden âyetleri ...110
~'ın seb'a-i meşhuresi 121
~'ın sureleri ....Bkz: suver-i Kur'âniye
~'ın şakirdlerinin şevki 215
~'ın tefsiri 339
Avrupa'nın ~'a karşı sû-i kastı 139
dinsizlerin ~'a hücumu ve Risale-i Nur .187
mu'cizatlı ~ 17
muannit Yahudiler, mağrur Hıristiyanlar ve ~ 173
Risale-i Nur ~'ın hakikî bir tefsiridir 110
Risale-i Nur'u ~ kabul eder mi? 103
Risale-i Nur'un ~'ın işaretine mazhariyetinin hikmeti 196
Risaletü'n-Nur ~'dan mülhemdir 145
Kur'ân-ı Azîmüşşan 121, 251
~'ın ahkâm-ı şer'iyesi 84
~'ın i'cazı 341
Kur'ân-ı Hakîm ...30, 134, 137, 237, 334, 345, 377
~'deki belâgat 339
~'e hizmet 28
~'in bir nevi mucize-i maneviyesi 105
~'in i'caz-ı manevîsi 342
~'in lemaat-ı i'caziyesi 334
~'in şakirtleri ve Gavs-ı Azam 221
Kur'ân-ı Kerîm 336, 348, 360, 361, 389
~'in i'caz-ı manevîsi 343
Kur'ân-ı Mu'cizülbeyan15, 53, 85, 93, 98, 100, 102, 128, 141, 259, 270, 278, 368, 385, 386, 393
~ ve kanun-ı tevafukî 148
~'ın belâgatı 88
~'ın hakiki tefsirleri 264
~'ın hizmetindeki kudsiyet 208
~'ın icaz-ı manevisi 66
~'ın mucize-i maneviyesi 102
Kur'ân-ı Mübin 95
Kur'ânî
~ ders 282
~ hakikatler 312
~ hizmet 72
dalâlet şübehatını izale eden ~ bürhan .111
iman-ı billâhın ~ bürhanı 129
kuraklık 300, 302, 303
kurbiyet 360
kurbiyet-i İlâhiye 341
Kureyş 325
kuru direğin ağlaması (mu'cize) 39
kuş
~lar ve Risale-i Nur 307, 349
kutb-ı âzam 286, 287
Kutb-ı Azam Şeyh-i Geylânî 208
kutbiyet 287
kutbü'l-arifîn 26, 27
kutbü'l-irşat 30
kutup 70, 286
gizli ~ 197
kuvve-i kudsiye 220
kuvve-i maneviye 13, 23, 61, 136, 144, 197, 206, 304
kuvve-i maneviye-i itikat 197
kuvvet 120, 221
kör ~ 370
kuvvet-i iman 83
kuvvet-i Rabbânî 223
kuvvet-i ulviyet 378
Küçük Ali 71, 271, 318
Küçük Hafız Ali 71
Küçük Hüsrev 79
Küçük Hüsrev Feyzi 92
küffar 322
küfr ü dalâl 43
küfran 86, 336
küfran-ı nimet 335, 336
küfür 86, 326, 327, 328, 357, 365, 388
~ ve iman 61
külfet-i tahsil 117
Kürd 179
küre-i arz 281, 373, 374
kütüphane 232

L

lâ ilâhe illâllah 100, 248, 311, 366, 367
Lâdik 312
lâfz-ı Resul-i Ekrem 344
lâfzullah 128, 149
Lâhika 318
Lâhut 365
lâm 151, 156, 157
lâmba
semavî ~lar 116
lâm-ı aslî 151
lâtife-i Rabbaniye 377

Lâtinî
~ huruflarına gece dersleriyle cebren çalıştırılması.....179
ledünniyat.....382
lem'a-i i'caz.....118
lem'a-i i'caz-ı manevî.....110
lem'a-i i'caziye.....94, 99, 100
lem'a-i vahidiyet.....368
Lem'alar.....142, 151, 170, 172, 188, 191, 192, 193, 289, 301
lemaat-ı i'caziye.....334
lemeat-ı Nuriye.....83
letaif.....265, 274
letaif-i insaniye.....258, 373
Levh-i Mahfuz.....369
Levh-i Mahv, İspat.....369
Leyle-i Berat.....83, 84, 173, 174
Leyle-i Kadir.....245, 246
Leyle-i Kadirde İhtar Edilen Bir Mesele-i Mühimme.....14
Leyle-i Miraç.....303, 304, 306
~ın kerameti.....302
leyle-i mübareke.....246
Leyle-i Regaip....300, 301, 302, 303, 304, 306
~in kerameti.....302
~in kudsiyeti.....301
lezzet.....123
lillâh.....340
lisan.....220
lisan-ı hâl.....370
lisan-ı Kur'ân.....165
lisan-ı risalet.....383
lisanü'l-gayp.....145, 148
Livâü'l-Hamd.....266
livâü'l-Hamd-i Ahmedî.....263
Lokman.....353
Lokman Suresi.....142
Lut (a.s.).....323
Lütfi.....34, 318
Lütfü.....45, 213

M

Ma'bud.....379
Ma'bud-i Bilhak.....379
maarif-i Ahmediye.....383
maarizü'l-kelâm.....172
madde.....370
maddiyat.....78, 388
maddiyunluk
~ taunu.....292
maddiyyun.....169
~ mesleğindeki müşkülat.....367
maden-i esrar.....148
maden-i ilm-i hakikat.....110
mağrur.....89, 336
~ Hıristiyanlar ve Kur'ân.....173
Avrupa'nın ~ları.....120
mahall-i hitab-ı Gavsî.....215
mahbub-i can.....354
mahbub-i zişan.....353
mahbubiyet.....219
mahkeme.....13, 46, 298, 299, 309, 312, 313
Mahkeme-i Temyiz.....299
mahlûkat.....375
mahmudiyet.....158
mahşer-i mev'ud.....324
mahz-ı hak.....128
mahz-ı irade.....146
maişet.....54, 222, 346, 373
~ telaşesi.....66
Said Nursî'nin ~i.....209
makam.....285
mahbubiyet ~ı.....219
muhibbiyet ~ı.....219
nazdarlık ~ı.....219
makamat.....273
makam-ı cifrî.....90, 92, 101
makam-ı ebcedî.....146
makam-ı ebcet.....88, 216
makam-ı mahbubiyet-i uzma.....378
makam-ı niyaz.....219
makam-ı nur-i tevhîd.....364
makam-ı riyazî.....101
makam-ı tevhid.....368
makasıt.....373
makbul.....337
makes-i rahmet-i âlem.....355
mal.....275
mâlâyânî.....279
Malik.....373
mana
~ âlemi.....Bkz: âlem-i mana
gizli ~lara delâlet.....171
işarî ~.....143, 171, 189
mecazî ~.....183
mana-i hakikî.....183
mana-i işarî.....103, 104, 118, 137, 141, 145, 153, 183, 185, 194
mana-i kelimat.....233
mana-i kudsî.....153
mana-i küllî.....127
mana-i mecazî.....183, 184, 185, 191
mana-i remzî.....104, 116, 118, 162
mana-i sarihî.....103
mana-i zahirî.....172
manevî
~ âlem.....109
~ dertlere şifa.....134, 138
~ elektrik.....109, 116
~ ilham.....381
~ kirler.....130
~ kuvvet.....*Bkz: kuvve-i maneviye*
~ radyolar.....109
~ telefonlar ve teleskoplar.....221
asrın ~ hastalıkları ve Risale-i Nur.....138
Kur'ân'ın ~ kal'aları.....173
mü'minlerin ~ bir nokta-i istinadı.....197
manevra-i ulvî.....375
mantık.....102
Manzume-i Şemsiye.....363
Marangoz Ahmed.....76
marifet.....16, 17, 273, 319, 348
marifet-i İlâhiye.....265
marifet-i imaniye.....319, 320

marifet-i kudsiye 319, 320
mason komitesi 177
masum 253, 258
~ların amelleri ve duaları 252
~ların duaları ve çalışmaları 256
matbaa 340
matbuat 316
matlûp 379
mazhar-ı i'caz 348
mazhar-ı rahmet-i âlem 354
mazhariyet-i ulya 382
mazi 220, 221, 236
istikbal ve ~ baharlarındaki tevafuk 148
me'yus 61
me'yusiyet 14, 144, 302
ehl-i imanın ~lerini izâle 275
meani-i elfaz 233
meb'us 78
mebadi-i ulûm 151
mecazî mana 183, 189
Mecmuatü'l-Ahzâb 208, 230, 231
medar-ı fahir 104, 198
medar-ı füyuzat 255
medar-ı gıybet 102
medar-ı gurur 104, 198
medar-ı istihracat 146
medar-ı ittifak 148
medar-ı nazar-ı Şeyh 215
medar-ı tenasüp 148
medar-ı teselli bir nur 111
medar-ı teşvik 166
medenî 313
medeniyet 14, 90
mimsiz ~ 74
medeniyetçi 89
medeniyet-i sefihe 291
Medine-i Münevvere 378, 388
medlûl-ü mecazî 185, 194
medrese 119, 173
~ usulünce okunan kitaplar 117
eski ~ler ve Nur ~leri 17
medrese-i Nuriye 249
medrese-i Yusufiye 310
Medrese-i Zehra 78
Medresetü'z-Zehra 13, 78
mefhum 183
gizli ve işarî ~ 171
mefhum-u işarî 185, 191
Mehdî .....*Bkz: Hazret-i Mehdî*
~ ve şakirtleri 250
Mehmed 46, 71, 301, 303
Mehmed Efendi 213
Mehmed Feyzi .63, 69, 74, 245, 295, 311, 312
~'nin yediği şefkat tokadı 68
Mehmed Niyazi 45
Mehmed Nuri 387
Mehmed Tevfik 229
Mehmed Zühtü 45, 71, 309
Mekke'nin fethi .....Bkz: feth-i Mekke
Mekke-i Mükerreme 90, 287
Mektubat 170, 171, 172, 191, 193, 200, 224
Hazret-i Ali'nin ~'a işareti 171
mektub-u Nebeviye 40
Mektup 142
Mektuplar 184, 186, 188, 192
melâike 91, 375
~nin zikri 242
melek 358
melek-i ra'd 301, 306
Meliha 38
memat 328
memleket
bir ~te bir nevi kıyamet kopması 240
memurin-i Rabbaniye 381
menba-ı Nur
~un mücahitleri 245
menba-ı ulûm 148
menba-ı vahy 381
menfur 322
menşûr-u Kur'ân 266
merak 277
meratib-i imaniye 318
mercii'l-hâs ve'l-âmm 30
merhamet 176, 281, 305
merhamet-i İlâhiye 282
mertebe-i arşî 116
mertebe-i arşiye 146
mertebe-i ilim 381
mertebe-i iman 381
mes'ut 222
mesai-i diniye 246
mesamat 148
mescit 376
mesele-i imaniye 318
mesele-i Miraciye 304
meslek
işaret ~i 236
meslek-i imaniye
~deki kolaylık 366
meslek-i tevafukiye 251
Mesnevî-i Şerif 381
Mesud 52
Mesut 213
meş'ale-i İlâhiye 382
meşakkat 117, 267
Meşihat 235
Meşihat-ı İslâmiye 235
meşreb-i aşk 219
meşreb-i istiğrak 219
meşrep 105, 176
metalip 373
metanet 23, 82, 287
metanet-i ahlâkiye 382
mevcudat 377, 378, 379
~ın fakr ve ihtiyacatı 380
mevcudat-ı zevilhayat 371
mevhibe-i mutlaka 382
Mevlâ-i Azîm 178
Mevlâna Celâleddin-i Rumî 234
Mevlâna eş-şehîr 27
Mevlâna Halid
~'in şakirtleri ve Ruslar 157
Mevlâna Halid Zülcenaheyn 132
mevt 123, 124
~ ve Risale-i Nur 123
~ ve Said Nursî 124
~in terhis tezkeresine çevrilmesi 123
ehl-i dalâlet ve ~ 123

ehl-i dalâlete ~ ile mukabele 124
mevt-i dünya.....168
mevt-i zahirî
ehl-i ilhada ~ ile mukabele 123
meydan-ı intişar.....149
meydan-ı mücahede-i maneviye 132
Meyve Risalesi 318
meyve-i münevver.....383
meyyit.....122
mezar .....*Bkz: kabir*
~ taşları 146
mezaristan.....373
mezaya-i âliye 383
mezheb-i selef.....132
mezhep 97
meziyet.....335
Mısır 40
mihrap 376
Milas.....39, 40, 107, 307
Milaslı Mehmed 76
millet.....17
milliyetperverlerin cumhuriyeti ilânı 156
mim 156, 157
mimsiz medeniyet 74
minber 378
minnet 222
mir'at-ı mücellâ.....383
mir'ât-ı rahmet-i âlem 354
Mirac 182
Mirac-ı Ahmedî 169
Mirac-ı Muhammedî 169
Miraciye Risalesi 304
Miraç 181, 305, 308,
Bkz: hakikat-i Miraç
Miraç Gecesi 302, 303,
Bkz: Leyle-i Miraç
Miraç Risalesi 39, 170, 175, 303
misal
güzel ~.....Bkz: hüsn-i misal
misal âlemi.....Bkz: âlem-i misal
misal-i rahmet-i âlem.....354, 359
mişvar-ı Ahmediye.....381
mizan
ism-i Adl ve Hakem'in ~ı 184
mîzan 265
molekül .....Bkz: zerrat, Bkz: zerre
Molla.....213
Molla Said 213, 214, 215, 223, 224
mu'ciz 330
mu'cizat
~lı Kur'ân.....17
mu'cizat-ı Ahmediye 339
Mu'cizat-ı Ahmediye.....135, 149
Mu'cizat-ı Ahmediye Mektubatı 338
mu'cizat-ı Kur'âniye.....339
Mu'cizat-ı Kur'âniye Risalesi.....149, 181
Hazret-i Ali'nin ~'ne işareti 182
mu'cize 170, 378
~ Cenab-ı Hakkın fiilidir 219, 228
mu'cize-i fıtrat.....382
mu'cize-i Kur'âniye.....190, 197, 198
mu'cize-i kübra 16
edebiyatın ~sı 148
mu'cize-i maneviye.....146
mu'cize-i maneviye-i Kur'âniye 198
mu'cize-i Muhammediye 220
mucizat-ı Ahmediye
~ bahsinin bir kerameti 39
Mucizat-ı Ahmediye.....68, 272, 295
Mucizat-ı Ahmediye Risalesi 38
mucize.....289
mucize-i Ahmediye.....302, 305
Mucize-i Ahmediye 300
mucize-i Kur'âniye.....289, 317
muhabbet 176
muhabbet-i hayat 163
Muhacir Hafız Ahmed 34, 35, 36
muhafaza 179
muhafaza-i gaybiye 227
muhakkik
~ âlim olmak.....117
Muhammed 387
Muhammed (a.s.m.) 175,
Bkz: Hazret-i Muhammed
~'in sünneti .....Bkz: sünen-i Muhammediye
~'in ümmetinin müddeti.....147
muharebe-i meş'ume
doksan üç ~si.....157
Muharrem.....96
Muhbir-i Gaybî.....204,
Bkz: Hazret-i Muhammed
Muhbir-i Sâdık.....249, 250,
Bkz: Hazret-i Muhammed
muhibbiyet.....219
Muhiddin-i Arabî 97
Muhsin.....373
Muhyî 373
muhyiddin.....43
Muhyiddin-i Arabî 96, 147
Mukaddemat-ı İsna Aşer 341
mukaddemat-ı Nuriye 115
mukadder 254
mukaddes
~ dava 390
~ zatlar .....Bkz: zevat-ı mukaddese
mukaddesat.....90
mukattaat 147
mukattaat-ı hurufiye 147
Mukavkıs 40
mukteza-i hâl.....233
Mûsa (a.s.) 96
Musahhirüşşemsi Velkamer 374
musibet 85, 282, 373
musibet-i amme 268, 274
musibet-i semâviye 90
musibetzede.....249
Mustafa 34, 213, 256, 271
Mustafa (Kuleönlü) 207
Mustafa Çavuş 36, 213
Mustafa Efendi 213
Mustafa Ramazanoğlu 363
mutemet 337
mutlak tabir.....234
muttali
ayetin ~ 144
muvafakat-i maneviye 165
muvafakat-i mefhumiye 162

muvaffakıyet....337
muvahhid....329
muvahhidîn....377
muvazene-i Kur'âniye....125
muzafün ileyh....210
mü'min 70, 196, 197, 273, 278, 329, 365, 377,
Bkz: ehl-i iman
~in imanı....318
hakikî ~....287
nur arayan ~ler ve Nur Şakirtleri....137
Nur Talebeleri ~lere nokta-i istinattır....197
mübarek
~ geceler....246,
Bkz: Leyle-i Berat, Leyle-i Kadir, Leyle-i Miraç, Leyle-i Regaip, leyle-i mübareke
~ günler....*Bkz: eyyam-ı mübareke*
Mübarekler....71
mübareze-i küfür ve iman....61
mücahedat....88
mücahede....87
mücahede-i maneviye....121, 209, 217
mücahit....245, 288, 389
müceddid-i din....26, 75
müceddid-i ekber....329
müceddid-i elf-i sani....318
müceddit....20, 29, 30, 77, 283
elfin ~i....234
mücevherat dükkanı....106
müçtehit....70
müdakkik hükemalar....98
müddet-i hilâfet-i İslâmiye....203
müellif....335
müfessir....348
müftehir....336
müftü....161
müjde-i işariye-i Kur'âniye....97
müjde-i Kur'âniye....154
mükerrem....322
mülâtefe....253
mülhit....98, 206, 308
~lerin mesleği....162
Mün'im-i Hakikî....335
münacat....186
Münacat....60, 201
münacat-ı meşhure....371
münafık....107, 267, 293, 309, 310, 316, 317
~ların Kur'ân'a hücumu ve Risale-i Nur 187
münasebat-ı maneviye....162
münasebat-ı mefhumiye....165
münasebet-i adediye....147
münasebet-i maneviye....111, 116, 118, 120, 121, 127, 128, 135, 136, 145, 148, 155, 156
Münazarat....73
münkir....170, 313, 361, 365
müpteda....153
müptedi....380
mürit....71, 248
mürşid-i âlem....325
mürşit....54, 70, 164, 272, 334
manevî ve ilmî ~....272
müsbet hareket....316
müsebbih....262
müsenna....121
Müslüman....75, 90, 144, 388, 389, 390,
Bkz: ehl-i İslâm, mü'min, ehl-i iman
~ âlemindeki vicdan-ı umumî....61
~ uleması....102
~ların helâketleri ve hasaretleri....85
~ların mağlubiyetinin bir sebebi....61
müstakbel....220, 221, 236
Müstean....379
Müstedrek....26
müstemlekat nazırı....139, 155
müstetbeatü't-terakip....172, 191
müşahede....236
müşiriyet....272
müşkülât-ı azîme....136
müşrik....325
müştehiyat....123, 163
Mütekellim-i Ezelî....378
mütekellim-i vahde....376
müteşabihat-ı Kur'âniye....131
müttebi....380

N

nâib....165
nakl-i asvat....369
Nakşî....29, 124, 211, 234
~ evliyası....69
~lerin hafi zikri....320
Nakşibendî....234
Nakşîlik....29
namaz....376
~ tesbihatı....53, 247, 255
~daki cemaatin fazileti....376
namus-i fıtrî....148
namus-i hüsün....148
namus-i ittisak....148
nâs....222
Nasr risalesi....186
nazdarlık makamı....219
nazır
müstemlekat ~ı....139, 155
Nazif....79, 260, 269, 293
Nazmi....38
nebatat....370
Nebi-i Akdes....383,
Bkz: Hazret-i Muhammed
necat....242, 274
Necmeddin-i Kübra....96, 97
nefis....96, 163, 195, 218, 331, 349
nefs-i emmare....98, 166, 195, 205, 286
~nin enaniyetini ve serkeşliğini kırmak 218
~yi ikna eden bir ders....273
nefs-i ilim....146
nefs-i tâğut....364
nehy-i Kur'ânî....83
Nemrut....323, 358
neşr-i envar....252
netice-i hayat....140
netice-i kudsiye....346
nev-i beşer....120, 225, 322

nev-i insan.....120, 337, 374
neyyir-i saadet.....382
niam-ı azîme-i İlâhiye.....219
nimet
~i izhar.....197
şükür maksadıyla ~i anmak *Bkz: tahdis-i nimet*
nisyan.....105
niyet-i halise.....340
nizâ.....286
nizam-ı kâinat.....130
nokta-i istinat
mü'minlerin manevî bir ~ı.....197
Norveç.....15
nöbet.....196
ağır şerait altında ~.....268
numune-i iktida.....381
nun.....
150, 151, 158, 377, 378
nun-i mütekellim-i maalgayr.....376
nun-i na'büdü.....379
nur.....93, 95, 102, 129, 158, 266, 270, 273, 291, 309, 321, 322, 324, 325, 326, 327, 328, 330, 331, 336, 337, 353, 355, 356, 357, 359, 360, 361, 371, 374, 388, 389
~ arayan mü'minler ve Nur Şakirtleri....137
~ lafzı.....158
~ müjdesi.....74
istikbaldeki ~.....275
karanlıklar içinde ihsan edilen ~.....127
Kur'ân'dan gelen bir ~..138, 158, 159, 162
medar-ı teselli bir ~.....111
Risale-i Nur'daki ~ lâfzı.....158
Said Nursî'nin haber verdiği ~.....275
şifadar ~lar.....137
Nur.....
149, 272, 353, 355, 359, 360, 361, 388, 391, *Bkz: Risale-i Nur*
~ çağlayanı.....388
~ hakikatinin fen dairesinde kıymeti.....360
~ medreseleri.....17
~ neşriyatı.....389
~daki ihlâs.....20
~ların neşri.....393
~un hakikati.....388
Nur Fabrikası.....339
Nur Suresi.....Bkz: Sure-i Nur
Nur Şakirtleri.....18, 350, 393, *Bkz: Nurcular,* Resaili'n-Nur Şakirtleri, Risale-i Nur şakirtleri, Risale-i Nur ve şakirtleri, Risale-i Nur Şakirtleri, Risale-i Nur Talebeleri, Risaletü'n-Nur Şakirtleri
~ dershane-i Nuriyeler açmalı.....16
~ mü'minlere nokta-i istinattır.....197
~ne ilişen.....268
~nin şahs-ı manevîsi.....19
Nura l-Envar.....332
nuranî
~ âlem.....291
~ zatlar.....337
Nurcular.....19, 388, *Bkz: Nur Şakirtleri*
Nurdan Sesler.....391
Nuri.....40, 77
nur-i azam.....155
nur-i azîm.....372
nur-i Bedi.....331
nur-i Ehad.....321
nur-i ezel.....322, 328, 330
nur-i Furkani.....331
nur-i Hak.....354
nur-i hakikat.....331
nur-i hidayet.....327
nur-i hikmet.....382, 383
nur-i Hüda.....327, 365
nur-i i'caz.....378
nur-i İlâhî.....118, 155, 331
~nin misali.....113
nur-i iman.....265, 331, 332
nur-i Kur'ân.....150, 331
~'a muhalif haletler.....157
nur-i Kur'ânî.....118
~nin misali.....113
nur-i mahz-ı Kur'ân.....382
nur-i Mevlâ.....356
nur-i Muhammed.....321, 322, 330, 331
nur-i Muhammedî.....118
~nin misali.....113
nur-i müebbed.....330
nur-i Rabbani.....331
nur-i Rahîm.....328, 331
nur-i Rahmani.....331
nur-i rahmet-i âlem.....355, 356
nur-i Risalet.....327, 329, 331
nur-i Samedani.....331
nur-i Sübhani.....331
nur-i tevhid.....16
Nur-i Yezdan.....365
Nurlar.....264, 350, 361
Nurs.....231
Nursî.....209, 214, 215
nübüvvet
~ naibleri ve vekilleri.....165
nükte-i esma
altı ~ risalesi.....190
nükte-i tevhid.....366
nümûne-i rahmet-i âlem.....353, 356, 358
nüzul-i Kur'ân.....137

O

On Altıncı Söz.....290
On Dokuzuncu Lem'a.....40
On Dokuzuncu Mektup...38, 39, 72, 175, 339, 343
Hazret-i Ali'nin ~'a işareti.....174
On Dokuzuncu Söz.....59, 174
Hazret-i Ali'nin ~'e işareti.....174
On Dördüncü Mektup.....174
Hazret-i Ali'nin ~'a işaratı.....175
On İki Söz.....187, 188
Onuncu Söz.....132, 149, 174, 272, 334, 341
~'ün tevafukatı.....79
~'ün zındıkların fikirlerini kırması.....174

İmam-ı Ali'nin ~'e işareti.....173
organlardaki tevafuk.....148
oruç.....86, 244
Osman.....79, 303, 387
Osman Halidî.....75, 77, 78
Osman Nuri.....37, 71
Osmancık.....312
Osman-ı Hâlidî.....18, 79
Osmanlı.....28
Osmanlı Saltanatı.....28
Otuz Birinci Lem'a.....151, 170, 190
Otuz Birinci Mektup.....151, 170
Otuz Birinci Söz.....194
~'ün zeyli.....200
Hazret-i Ali'nin ~'e işareti.....169, 182
Otuz İkinci Söz.....170, 181, 184, 194, 260
Hazret-i Ali'nin ~'e işareti.....170, 183
Otuz Üçüncü Söz.....170, 171
Hazret-i Ali'nin ~'e işareti.....171
Otuzuncu Lem'a.....118, 190, 191, 193, 194
Otuzuncu Söz.....106, 194, 260, 344
Hazret-i Ali'nin ~'e işareti.....169

Ö

öfke.....285
ölü.....Bkz: emvat
hadsiz ~lere fatiha ve Yâsin bağışlamak 109
ölüm.....*Bkz: mevt*, *Bkz: memat*
~anı.....*Bkz: sekerat*
~ü zikretmek.....*Bkz: tezekkür-ü mevt*
Ömer.....256
örnek
güzel ~.....Bkz: hüsn-i misal

P

padişah.....254
para.....120
parmak.....148
Petroğra.....226
peygamber.....95, 391
Peygamber (a.s.m.).....180, *Bkz: Hazret-i Muhammed*
~ ve Celcelûtiye.....184
~in ashabı ve ali.....325
Peygamber-i Zîşan.....189, *Bkz: Hazret-i Muhammed*
pir-i muazzam.....330
plân
Avrupa zalimlerinin sû-i kast ~ı.....156
Kur'ân zararına ~lar.....156
Resaili'n-Nur Şakirtlerini imha ~ı.....136
polishane.....45
pota-i Furkan.....364

R

r.a. kelimesi.....106
Ra'd Suresi.....142
Rab.....90, 93, 95, 144, 191, 192, 246, 264, 326, 332, 373, 374, 378, *Bkz: Allah, Cenab-ı Hak*
Rabbena.....330
Rabb-i Rahîm.....143, 189, 311, *Bkz: Allah, Cenab-ı Hak*
Rabbü'l-Âlemîn.....390
Rabbüssemavati Velard.....374
rabıta-i mevt.....263
radyo.....109, 268, 313, 367
manevî ~lar.....109
radyo-yu Kur'âniye.....384
Rahîm.....145, 150, 152, 176, 177, 264, 270, 322, 333, 372, 373, *Bkz: Allah, Cenab-ı Hak*
rahîmiyet.....177
Rahman.....145, 150, 152, 322, 372, 373
rahmet.....44, 51, 292, 300, 301, 303, 304, 331, 356, 372, 374
~ hazinesi ve elektrik.....116
Rahmeten li'l-Âlemîn.....301, 302, 352, *Bkz: Hazret-i Muhammed*
~in cilvesi.....354
rahmet-i âlem....353, 354, 355, 356, 357, 358, 359
rahmet-i âmme.....35
rahmet-i İlâhiye.....41, 45, 105, 249, 255, 268, 282
rahmet-i umumiye-i İlâhiye.....281
Ramazan.....267
Ramazan Bayramı.....64
Ramazan-ı Şerif17, 22, 97, 172, 243, 256, 371
ratıba-i mevt.....124
Rauf.....177
Ravza-i Cennet.....323
Ravza-i Pak-i Ahmedi.....331
Rayet-i ulviyet-i Şeyh-i hakkani.....222
rayiha-i tayyibe
ism-i Adl ve Hakem'in ~si.....184
Râzık.....380
re'fet.....177
Re'fet.....31, 34, 45, 75, 84, 207, 213, 217, 290, 387
Regaip Gecesi.....*Bkz: Leyle-i Regaip*
rehber.....334
remiz.....111, 135, 143, 148, 233, 236
remzî.....112, 113, 120
remz-i Kur'ânî.....136
Resaili'n-Nur.....112, 113, 116, 117, 118, 131, 132, 134, 135, 136, 138, 141, 142, 143, 150, 151, 156, 158, 159, *Bkz: Risale-i Nur*
~ ayetlerdeki hakaik-ı imaniyenin hüccetleridir.....143
~ bürhan-i İlâhînin kuvvetli bir bürhanıdır 134
~ cüzlerinin telifi.....115
~ ism-i Hakîm ve Rahîm'in mazharıdır.145
~ işarat-ı Kur'âniyeye medar-ı nazardır 142
~ Kur'ân'dan iktibas edilmiştir.....116
~ müellifinin mescidine ilişilmesi.....144

~ nereden iktibas edilmiştir? 116
~ şifadır 138
~'un başlangıcı....135
~'un fatihası 158
~'un intişarı, iştiharı ve parlaması tarihi 115
~'un meydana çıkması 117
~'un risaleleri ve Kur'ân 155
~'un şifadarâne intişarı....135
~'un telif ve tekemmülü 150
~'un telifi....158
otuz üç ayet-i meşhurenin ~'a işareti....146
tahsil külfeti çekmeden herkes ~u anlayabilir....117
Resaili'n-Nur Müellifi ....156, Bkz: Said Nursî
~ tahsil külfeti çekmeden kendi kendine âlim olur....117
~'nin geçirdiği inkılâb-ı fikrî 142, 155
~'nin her suale cevap vermesi 120
~'nin tahsili 117, 119
~ne başladığı tarih 119
~'nin tedristen telif vazifesine başlaması 127
~'nin ulûm-i Arabiyeye başladığı tarih ...115
~'nin veladeti 118
Resaili'n-Nur Şakirtleri ....134, 138, 143, 144, 152, 157; *Bkz: Nur Şakirtleri*
~ hizb-i Kur'ânînin efradındandır 136
~ni imha plânı 136
~nin ihlâsları ve kuvve-i maneviyeleri ...136
~nin istiğfar dersi....137
nur arayan mü'minler ve ~....137
Resul-i Ekrem ....67, 89, 289, 338, 378, 393, *Bkz: Hazret-i Muhammed*
~ kelimelerindeki tevafuk 338
~'i ihtiyarlatan ayet....237
~'in kadem-i mübareki....219
Resulullah 207
Resulün güzel nuru 323
Rezzak 372
rızâ-i Bârî....266
rıza-yı İlâhî 362
rica 144
rikkat....372
rikkat-i cinsiye....281
risale
esma ~si 192
Fetih ve Nasr ~si....186
risale-i esma....190, 191
risale-i esma-i sitte 193
risale-i harika....135, 193
risale-i hurufiye....190
risale-i işarat-ı huruf-ı Kur'âniye....193
Risale-i Miraç
Hazret-i Ali'nin ~'a işareti 169
Risale-i muazzam....289
Risale-i Nur....16, 19, 21, 22, 23, 24, 29, 30, 31, 32, 34, 41, 43, 44, 53, 54, 56, 67, 70, 73, 94, 95, 96, 98, 101, 103, 104, 105, 106, 107, 110, 111, 113, 119, 120, 123, 127, 129, 131, 150, 151, 155, 162, 164, 165, 166, 167, 170, 174, 175, 180, 181, 182, 185, 187, 188, 190, 191, 192, 196, 197, 199, 254, 255, 257, 258, 260, 265, 268, 270, 271, 275, 276, 282, 284, 285, 287, 288, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 298, 300, 303, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 314, 316, 317, 318, 320, 326, 327, 328, 329, 330, 340, 361, 362, 363, 364, *Bkz: Nur,* Resaili'n-Nur, Risalei'n-Nur, risaleler, Risaleti'n-Nur, Risaletü'n-Nur, Sözler
~ ve Kur'ân 239
~ ağacı ....Bkz: *şecere-i Risale-i Nur*
~ alet olmaz 19
~ aleyhinde çalışanlara tokatlar gelmesi 292
~ belâların def'ine bir vesiledir..17, 41, 299
~ bir vesile-i def-i belâdır 309, 350
~ dairesi
~ yakınındakiler dairesine girmeli 259
~nde iştirak-i âmâl-i uhreviye....242
~ne giren kalben ve ruhen rahat eder 281
~ne girenlerin imanla kabre girmeleri....127
~ dersleri dünya ve ahiret saadetini kazandırır....282
~ diğer âlimlerin eserlerinden farklıdır ..272
~ doğru ve haktır....195
~ eczaları
~nda tevafukat 339
~nın hakkaniyet ve Gavs-ı Geylânî .218
~nın istikameti....239
~ gizli intişar eder....176
~ hadimlerine bir inayet-i İlâhiye 63
~ hakkındaki İnayat-ı Rabbaniye 32
~ hikmet-i kudsiyeyi ders verir 130
~ hizmeti....23, 106, 153, 199, 298, 362, *Bkz: hizmet-i Kur'âniye*, *hizmet-i imaniye*
~ en halis, selametli ve muvaffakiyetli hizmettir 82
~ hıfz-ı inayet altındadır....63
~ ve meslek-i tevafukiye 251
~ ve meşakkat 267
~ ve nuranî zatlar....337
~ ve ücreti....262
~inde ihlâs 280
~inde şevk ve gayret 215
~nde ihtiyat 261
~nde iştirak-i âmâl-i uhreviye....241
~nde kusur edenler ve şefkat tokatları....56
~nde siyasî boğuşmaları takip etmemek....279
~nde vazife-i İlâhiyeye karışmamak esastır....249
~ndeki inayat 334
~ne dair tevafuklar....294
~nin bereketi....65
~nin kerameti olan tevafuklar 55
~nin makbuliyetine dair bereketle ilgili hadiseler....62
~nin makbuliyetine dair inayat-ı Rabbaniye....334
~nin serbestiyetinin ehemmiyeti 305
~ ıslah eder, ifsad etmez, imar eder,

harap etmez.....313
~ ilham ve istihraçtır.....129, 138
~ İmam-ı Ali'nin iltifatına layıktır.....173
~ ism-i Rahîm ve Hakîm'e mazhardır...176
~ karanlıklar içinde ihsan edilen bir nurdur.....127
~ kazandırdığı neticelere mukabil sadakat ve sebat ister.....258
~ kökleşiyor.....257
~ Kur'ân'ın hakikî bir tefsiridir.....110
~ Kur'ân'ın malıdır ve manasıdır.....198
~ Kur'ân-ı Mu'cizülbeyan'ın taht-ı tasarrufundadır.....387
~ medar-ı berekettir.....40
~ mesleği.....98
~ musibetlerin define bir vesiledir.....268
~ naşiri.....44
~ naşirlerine ilişenlerin yedikleri tokat.....46
~ nedir, ne değildir?.....348
~ nedir?.....380, 384
~ nur-i İlâhînin bir lem'asıdır.....155
~ Said Nursî'nin fikri ve ilmi ve zekasının eseri değil.....105
~ şakirtleri.....*Bkz: Nur Şakirtleri*
~ manevî birer nokta-i istinattır.....197
~ ve Ayetü'l-Kübra.....172
~ne bakan ayet.....125
~ne işaret eden ayet.....120
~nin birbiriyle olan münasebettarlığı269
~nin musibetlerden kurtulmaları..41, 66
~ tervîc edilmeli.....17
~ vatan ve millete bir halâskârdır.....48
~ ve Anadolu..86, 250, 267, 299, 305, 313
~ ve ayet-i Nuriye.....112
~ ve ayeti'n-Nur.....112
~ ve Bediüzzaman ismi.....198
~ ve Celcelûtiye....184, 192, 195, 198, 199
~ ve çocuklar.....39, 256, 257
~ ve ebedî bir mülkü kazanmak yada kaybetmek davası.....278
~ ve hakaik-ı imaniye.....50
~ ve Kur'ân.....110, 382
~ ve kuşlar.....349
~ ve mevt.....123, 124
~ ve müellifi
~ne dair işarat-ı gaybiye.....178
~ne dair işaretler.....185
~ne dair tevafukat-ı Kur'âniye.....115
~ ve Sure-i Zümer.....92
~ ve şakirtleri.....94, 317
~ne ilişilmesi belâlara sebep olur...310, 315
~ne itiraz halinde sarsılmamak ve adavete girmemek.....286
~nin beşaret-i Furkaniyeye mazhariyeti.....126
~nin envar-ı Kur'âniyeyi neşri.....135
~nin Kur'ân aleyhindeki itirazları defetmesi.....132
~nin meydan-ı mücahede-i maneviyeye atılmaları.....132
~ ve talebeleri
~ne hücum edenlerin tokat yemeleri.....312
~ne hücum edilmesi.....310
~ ve tercümanı.....94, 101, 381
~ ve yağmur.....33, 34, 41, 300, 301, 304, 305
~ ve zelzele.....47, 311, 315, 350
~ vesile-i rahmettir.....301
~'a ait hadisattaki tevafuklar.....296
~'a dair bir kasîde.....321, 352
~'a dair bir manzume.....351, 364
~'a dair ikramat-ı İlâhiyenin yazılmasının hikmeti.....21, 22
~'a dair işariye-i Kur'âniyeye itiraz edenlere cevap.....97
~'a dair kerametlerin izhar edilmesinin sebebi.....197
~'a hizmet.....256
~'a hücum edenler.....47
~'a ilişilmemeli.....268
~'a ilişilmesi belâlara sebep olur.....309, 310, 315
~'a ilişmek.....387
~'a intisap.....262
~'a işaret eden ayetler.....111
~'a karşı istimal edilenler.....317
~'a karşı kusura binaen gelen tokat.....57
~'a karşı rakîbane çığır açmamak.....259
~'a olan ihtiyaç.....257
~'a sıkıntı verenler.....86
~'a taarruz edenler.....315
~'a tecavüz edenler.....316
~'a tecavüz edilmez.....317
~'a verilen ehemmiyetin hikmeti.....196
~'da tekrarın hikmetleri.....59
~'daki nur.....257
~'daki nur lâfzı.....158
~'la meşgul olmak.....290
~'u Kur'ân kabul eder mi?.....103
~'u okumak.....60
~'u yazanlar.....108
~'un aldığı kudsî takdir ve tahsinlerin sırrı.....127
~'un bedîîliği.....195
~'un beraati.....299
~'un berekete medar olması.....292
~'un bereketi.....31, 34, 36, 41, 42, 313
~'un beş devresi ve beş vaziyeti.....165
~'un bir kerameti.....124
~'un bir silsile-i kerameti.....303
~'un bir tokadı.....289
~'un büyük kerametleri.....312
~'un cereyanına muhalif gidenler.....162
~'un cezaleti.....251
~'un def etmeye çalıştığı iki belâ.....316
~'un değeri.....361
~'un dirilmesi ve meydana çıkması.....47
~'un ehemmiyeti.....13, 126, 277
~'un ehemmiyetli vazifesi.....165
~'un ehl-i dalâlete mevt ile mukabelesi.124
~'un ehl-i ilhada mevt ile mukabelesi....123
~'un erkân-ı imaniye hakkında tahşidatı.....318

~'un esası, mayesi 50
~'un esasları 176
~'un fatihası 93, 161
~'un fütuhatı 250
~'un hakaik-ı imaniyeyi ders veriş tarzı 274
~'un hakikatleri 257
~'un hakkaniyeti 251, 290
~'un hakkında inayet-i Rabbaniyenin latif bir himayeti 58
~'un has şakirdi 321
~'un Isparta'ya rahmet olması 31
~'un ilmî kudreti 362
~'un intişarı 47, 86, 176
~'un istikameti 120
~ne Kur'ân'ın işareti 237
~'un işaret-i Kur'âniyeye mazhariyeti 126
~'un izah ve ispatları 361
~'un kahramanı 308
~'un kahramanları 298
~'un kelimatı ve hurufatı 297
~'un kerameti 23, 41, 51, 293, 308, 314
~'un kerametine temas eden hadiseler...37
~'un kıymet ve ehemmiyeti 102
~'un kıymet ve ehemmiyetinin beyan edilmesinin sebebi 166
~'un Kur'ânın işaretine mazhariyetinin hikmeti 196
~'un makbuliyeti 23, 24, 37, 103, 110, 159
~'un mebde-i zuhuru 161
~'un mecmuundan haber veren sarih fıkralar 172
~'un men edilmesi 299
~'un mesleği 150, 162
~'un mesleğine bakan ayet 125
~'un meşrebi tefekkür ve şefkattir 162
~'un meşrebinde şefkat ve merhamet ..176
~'un mevzuu ve neticesi hikmet-i Kur'âniyedir 130
~'un meziyetini beyan 110
~'un muarızları 164
~'un muarızlarına işaret eden ayet 125
~'un mukaddematı 96
~'un müsadere hâdisesi 44
~'un müsaderesi ve hapsi 306
~'un namları ve sebeb-i tesmiyesi 112
~'un neşredilmesi 317
~'un neşri 20
~'un neşrine çalışmak 17
~'un okunması 258
~'un ruhu ve hayatı 176
~'un sadık şakirtleri 249
~'un sadık talebeleriyle ilgili müjde 49
~'un serbestiyeti 298, 305, 306, 307
~'un serbestiyeti ve rahmet 300
~'un seyl-i dalâlete mukavemeti 187
~'un Sözleri 200
~'un suhuletle intişarının bir kerameti 58
~'un şahs-ı manevîsi 271, 284, 286, 360
~ ferid makamının mazharıdır 286
~ ve ahir zamanda gelecek zat 18
~nden gelen şifa duası 245
~ne ve tercümanına işaret eden ayet 94
~nin terfisine dair bir rüya ve tabiri ..251
~'un şerefi ve haysiyeti 104
~'un tahşidatları ve teçhizatları 52
~'un telifi 78
~'un tercümanı 92, 93, 151
~ Rahman ve Rahîm isimlerine mazhardır 152
~na işaret eden ayet 123
~nın muhafaza ve terbiye edilmesi..152
~'un tevhide ve imana dair tahşidatı 318
~'un Türkçe olması 164, 165
~'un usandırmaması 291
~'un üç ehemmiyetli vaziyeti 175
~'un vazifesi 29
~'un yaptığı tamir 52
~'un yazılması 303
~'un yazılmasının men edildiği zamanlar 299
~'un zuhuruna tevafuk eden ayet 94
ahir zamanda gelecek zat ve ~.....18
avamın itikadını ~'la himaye 62
âyât-ı Kur'âniyenin ~'a işaretleri ve tevafukları 111
ayetü'n-Nur'un ~'a işareti 187
Bediülbeyan ve Bediüzzaman olan ~ ...195
Bediüzzaman lâkabı ve ~ 195
Celcelûtiyenin ~ işareti 184
Celcelûtiyenin ~la münasebeti 198
dalâlet narı ve ~ 177
dinsizlerin Kur'ân'a hücumu ve ~.....187
evliyanın ~'dan imalı haberleri, remizleri 104
Hazret-i Ali ve Gavs-ı Azam'ın ~'a teveccühünün hikmeti 196
Hazret-i Ali'nin ~'u Allah'tan niyaz etmesi 188
Hazret-i Peygamberin rüyada ~'la münasebettar görülmesi 40
İmam-ı Ali'nin ~'a dair bir kerameti 167
İmam-ı Ali'nin ~'a işareti.....113, 181, 199
İmam-ı Ali'nin ~'dan haber vermesi 23, 167, 194
kaside-i Ercuziyenin ~'a dair işarat-ı gaybiyesi 178
Kur'ân aleyhindeki dehşetli tasavvurat ve ~.....177
kuşlar ve ~ 307
otuz üç adet âyâtın ~'a imaları 151
otuz üç ayet-i Kur'âniyenin ~'a işaratı ..190
Said Nursî'nin ~'u senadan maksadı....195
Said Nursî'nin ~'un ehemmiyetini zikretme sebebi 166
Said Nursî'nin hüsn-i zanları ~lara çevirmesi 18
Sure-i İbrahim ve ~ 162
Risale-i Nur Külliyatı 390
Risale-i Nur Müellifi .....*Bkz: Said Nursî*
~'nin Kur'ân dersini aldığı tarih 130
~'nin mukaddemat-ı Nuriyeye

başladığı tarih 115
~'nin tedrisi.....129
Celcelûtiyenin ~'ne işareti 185
Risale-i Nur Şakirtleri .....21, 31, 32, 37, 38, 45, 69, 70, 99, 153, 241, 245, 251, 252, 256, 262, 264, 284, 287, 288, 289, 295, 296, 298, 300, 308, 317, 393, *Bkz: Nurcular, Nur Şakirtleri,* Resaili'n-Nur Şakirtleri, Risale-i Nur şakirtleri, Risale-i Nur ve şakirtleri, Risale-i Nur Talebeleri, Risale-tü'n-Nur Şakirtleri, *Nur Şakirtleri*
~ aleyhinde çalışanlara tokatlar gelmesi 293
~ hakkındaki gıybet.....100
~ hıfz-ı inayet altındadır 64
~ muarızları hiddet, tehevvür ve mukabele-i bilmisille karşılamamalı .285
~ siyasî boğuşmaları takip etmemeli 279
~ne temas eden bir müjde-i Kur'âniye..154
~ni ihata eden inayet 243
~nin birbirlerine duaları 50
~nin iman-ı kamil kazanmaları 50
~nin Kur'ân hesabına fevkalâde hizmetleri 153
~nin kuvve-i maneviyeleri 22
~nin maişet cihetinde ikram-ı İlahîye mazhariyetleri 54
~nin mücahede-i maneviyeleri 244
~nin necatları 241
~nin şahs-ı manevîsi.....93, 284, 384
~nin vazifesi 249
~nin yedikleri şefkat tokatları 56
Risale-i Nur Talebeleri .....50, 106, 243, 255, 299, 301, 303, 309, 310, 365, 393, *Bkz: Nur Şakirtleri*
~ne ilişilmesi 309
~nin ettikleri şifa duaları 245
~nin imanla kabre girmeleri 38, 49, 50, 51, 127, 154, 270
hayat-ı içtimaiyedeki ~ 241
Risale-i Nuriye.....265
Risale-i Zerrat.....169
Risalei'n-Nur.....112, 113, 121, 130, 134, 139, *Bkz: Risale-i Nur*
~ bir urvetü'l-vüskadır 129
~ eczalarındaki kudsî şifa 134
~ ism-i Hakem ve Hakîm'in mazharıdır 130
~ ve müellifine bakan ayet.....122
~'a işaret eden ayet 116
~'un fatihası 121
~'un makbuliyeti 146
~'un şecere-i mübareki Furkan-ı Hakîmdir 113
~'un tarih-i telifi ve tekemmülü 114
âyât-ı meşhurenin ~'a işaretleri 146
Risalei'n-Nur Müellifi .....*Bkz: Said Nursî*
~ ve İngiliz Başpapazı.....131
~'nin Dârülhikmeti'l-İslâmiyede hikmet-i Kur'âniyeyi müdafaası 131
~'nin hadimü'l-Kur'ân vaziyetini alması 130
~'nin inzivaya girdiği tarih 131
risaleler .....54, 124, 143, 167, 178, 186, 188, 191, 192, 193, 194, 224, 237, 334, 335, 343, 344, 345, *Bkz: Risale-i Nur*
~ ve Kur'ân 155
~in makbuliyeti ve Gavs-ı Azam 206
~in neşri ve tashihatı.....346
~in yazılması 166
Celcelûtiyenin ~e işareti.....185
Hazret-i Ali'nin ~den haber vermesi.....194
Hazret-i Ali'nin ~e işaret etmesi 194
İmam-ı Ali'nin ~e dair remizleri 168
ulemanın ~i 273
yüz otuz ~ 342
risalet.....383
~in naibleri ve vekilleri 165
risalet-i Ahmediye.....175
risalet-i Muhammediye.....174, 175
Risaleti'n-Nur.....134, 273, *Bkz: Risale-i Nur*
~ akıl, kalp, ruh ve sair letaifin teavünü ayağıyla hareket eder 274
~ en evvel tercümanının nefsini iknaa çalışır 273
~ imanın esasatını kurtarır.....273
~ ve eski mübarek zatların kitapları.....272
~'un verdiği zevk ve şevk ve iman ve iz'an.....272
Risaletü'n-Nur .....43, 53, 56, 57, 65, 67, 68, 69, 71, 75, 76, 80, 81, 83, 86, 112, 113, 114, 115, 128, 129, 138, 139, 140, 144, 145, 160, 216, 224, 260, 263, 264, 270, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, *Bkz: Risale-i Nur*
~ başka kitaplardan alınmamıştır.....145
~ bütün ihtiyacımıza kâfi ve vâfi geliyor..83
~ ekseriyetle sünuhat ve istihracat-ı Kur'âniyedir 149
~ hizmeti 71
~nin bereketi 66
~ inayet altındadır 267
~ intişarı 129
~ Kitab-ı Münzel'in tam bir tefsiridir 160
~ Kur'ân'dan mülhemdir.....145
~ manevî dertlere şifadır.....138
~ manevî ve ilmi bir mürşittir.....272
~ sair telifat gibi ulûm ve fünundan ve başka kitaplardan alınmamıştır...145
~ semavî bürhan-ı kudsînin bir bürhanıdır 134
~ sırat-ı müstakimin efradına dahildir ...139
~ ve şakirtleri.....271
~nin envar-ı imaniyeyi neşri.....136
~nin ilm-i hakikatte rasihâne çalışması 133
~ zulmetleri dağıtır ve istikamet yolunu tenvir eder.....138
~'a ait kerametler 62
~'a çalışmak.....65
~'a hizmet 70, 270
~'a işaret eden ayet 122
~'a karşı tezahür eden inayet-i hassa.....79
~'daki tevafukat.....79
~'u yazanlar 76
~'u yazmak.....72

~'un bereketi 67
~'un cüzlerinin meydan-ı intişara çıkmaları 149
~'un dairesi 65
~'un eczalarının Sözler namıyla iştiharı128
~'un fütuhâtı 267
~'un hizmet-i imaniyesi 70
~'un intişarı 59, 264
~'un istikameti 139
~'un kerameti 56, 66, 75, 76
~'un kerametkarane tokatı 67
~'un Kur'ân'dan başka mehazı yoktur ..145
~'un mebdei 122
~'un müellifi ve ~'un telifi 145
~'un Müslümanların imdadına yetişmesi 62
~'un silsile-i kerameti 55
~'un tashihatıyla meşguliyet.....65
~'un telif ve intişarı 149
~'un telifi.....140, 145
~'un tercümanı 67
~'un vazifesi 69
~'un ve şakirtlerinin mesleği 150
İmam-ı Ali'nin ~'a ehemmiyet vermesinin sırrı 60
Saidü'n-Nursî'nin ~'la ihya edilmesi.....122
Risaletü'n-Nur Müellifi .....114, *Bkz: Said Nursî*
~'ne işaret eden ayet 122
~'nin besmele-i hayatı.....121
~'nin gaye-i ilmiyesi ve netice-i hayatı ..140
~'nin geçirdiği inkılâb-ı fikrî 139
~'nin istihzarât-ı Nuriyesi.....139
~'nin mücahede-i maneviyesi 121
~'nin ulûm-i mütenevviayı Kur'ân-ı basamak yapması.....140
~'nin vird-i husisîsi 136
Risaletü'n-Nur Şakirtleri .....69, 71, 82, 86, 245, 263, 264, 270, 271, *Bkz: Nur Şakirtleri*
~nin haksız yere zemmedilmeleri 261
~nin ilimleri ve imanları 132
~nin rızkındaki bereket-i Rabbaniye 55
Risaletü'n-Nur Talebeleri 83
riya 355
riyakârâne fânî dünyaya ~ bakmak 195
riyazî.....97
Romanya.....289
rububiyet 374
~in tekvinî emirleri ve hava 169
rububiyet-i İlâhiye 282
ruh.....16, 185, 220, 274, 281, 363, 373, 388, 389
~un harekatı 220
bir Yâsin-i Şerifin milyonlar ~lara hediye edilmesi 110
kötü ~lar.....*Bkz: ervah-ı habîse*
ruhanî 375
ruhsat-ı şer'iye 275
ruh-u aslî 381
ruh-u habis 61
ruh-u kudsî 220
Rumuzat-ı Semaniye 186, 250
Rus.....225, 226
~ların tahrik edilmesi.....157
~un doksan üç muharebe-i meş'umesi.157
Rusya 223
rüsuh 131
Rüştü.....31, 34, 36, 44, 45, 62, 69, 71, 84, 213, 214, 387
rüya 251, 254
lâtif bir ~nın kadere ait bir meselesi.....253
rüya-i sadıka 37, 154, 254, 292

S

Sa'd-ı Taftazanî 341
saadet-i dünyeviye 271
saadet-i ebediye15, 50, 70, 270, 273, 373, 393
Sabri.....69, 74, 75, 124, 126, 207, 213, 217, 222, 245, 267, 339
~'nin bir kerameti 124
sadaka 55, 267, 299
sadaka-i maneviye 300
sadakat.....19, 36, 81, 82, 124, 242, 258
sadık.....222
Sadık 311, 312
sadme 317
safderunluk
ehl-i imanın fevkalâde ~u.....274
sağlam kulp.....Bkz: *urvetü'l-vüska*
Sahabeler
~ hakkındaki zeyil 182, 183
Sahib-i İnayet 346
Sahibü'l-Miraç .....302, *Bkz: Hazret-i Muhammed*
sahife-i âmâl.....252
sahife-i hava.....369
sahife-i havaiye 370
said.....232
Said 222, 234, 387
Said (Nursî).....119, 178, 179, 180, 209, 214, 215, 216, 222, 223, 225, 229, 234, 260, *Bkz: Said Nursî*
~ ve ahir zaman fitneleri 240
~ ve mevt 124
~'in mevtten kurtulması.....122
bir ayetin ~'e işareti.....123
İmam-ı Ali'nin Sekîne ile ~'e işareti.....179
Şeyh-i Geylânî'nin ~'ye duası ve himmeti 215
Said El-Kürdî .....223, Bkz: Said Nursî
~ ve asrın fitneleri 178
Said Nursî .....22, 26, 30, 38, 101, 105, 106, 253, 272, 284, 334, 335, 339, 340, 342, 343, 344, 349, 350, 376, 377, 391, 393, Bkz: *Nursî, Risale-i Nur'un tercümanı, Risale-i Nur ve müellifi, Risale-i Nur ve tercümanı, Risale-i Nur Müellifi, Risalei'n-Nur Müellifi, Risaletü'n-Nur Müellifi, Said (Nursî), Saidü'l-Kürdî, Üstat, Yeni Said, Eski Said, Bediüzzaman Molla Said, Bediüzzaman Nursî, Bediüzzaman Said, Bediüzzaman Said Nursî, Bediüzzaman, Ter-

cüman-ı Nur, El-Kürdî, Said El-Kürdî, Saidü'n-Nursî, Resaili'n-Nur Müellifi
~ ile Hazret-i Mevlâna Hâlid'in tarihçe-i hayatlarının karşılaştırılması 27
~ kimdir? 380
~ ve Bitlis'in sukutu 225
~ ve Celcelûtiye 198
~ ve Dârülhikmeti'l-İslâmiye 235
~ ve Fütuhu'l-Gayp 211, 212, 230
~ ve gazete 56, 139
~ ve Kadirî meşrebi 29, 211
~ ve Meşihat 235
~ ve Nakşî meşrebi 211
~ ve şecere-i Risale-i Nur 198
~ ve talebeleri hakkındaki bir gıybet 100
~ ve tarikat 30
~'nin Asya'nın garbına nefyi 223
~'nin Cihan Harbini merak etmemesinin hikmeti 277
~'nin cihan-ı ilme meydan okuması 382
~'nin esareti 31
~'nin esaretle şarka ve garba gitmesi ...210
~'nin fakr-ı hâliyle istiğna-i tammı 209
~'nin fedakârlığı 24
~'nin fitnelerden mahfuz kalması 223
~'nin fitnelerden ve şerlerden kurtulması 210
~'nin geçirdiği buhran-ı ruhî ve teşevvüş-ü fikrî 230
~'nin haber verdiği nur 275
~'nin Harb-i Umumî'de tehlikelerden kurtulması 225
~'nin hayat-ı maddiyesi ve hayat-ı maneviyesi 122
~'nin hayatındaki mühim noktalar ve Hazret-i Gavs 228
~'nin hizmet-i imaniyesi 383
~'nin hüsn-i zanları Nurlara çevirmesi 18
~'nin Isparta'ya teşrifi 32
~'nin icâzet alması 28
~'nin ihlâsa çalışması 222
~'nin iki ismi 209, 214, 215
~'nin iki lâkabı 214, 215
~'nin ilme başladığı tarih 238
~'nin ilmi 382
~'nin Kur'ân okumaya başladığı tarih ...238
~'nin maişeti
~inde mes'ut olması 222
~ndeki izzet ve saadeti 209
~'nin mazhar olduğu inayat 210
~'nin mebde-i cihadı 224
~'nin metanet-i ahlâkiyesi 382
~'nin muavinleri 339
~'nin muhlis talebeleri ve yardımcıları ..222
~'nin mücahede-i maneviyeye başlaması 209
~'nin nâstan minnet almaması 222
~'nin on dört yaşında iken icâzet alması 242
~'nin Risale-i Nur'u senadan maksadı ..195
~'nin Risale-i Nur'un ehemmiyetini zikretme sebebi 166
~'nin risalelere dair kerametleri izhar sebebi 197
~'nin Rusya esaretinden firarı 223, 226
~'nin sergüzeşt-i hayatı
~ndaki harika vakıalar ve Gavs-ı Azam 235
~ve Hazret-i Gavs'ın kasidesi 228
~'nin Sözler ile mücahedeye başlaması 224
~'nin şahsı
~na işaret eden gaybî kerametler....205
~'nin şeairi muhafazası 227
~'nin şer ve mehalikten kurtulması 223
~'nin tahsili 382
~'nin tarihçe-i hayatı ve Gavs-ı Azam ...222
~'nin tarih-i velâdeti 213
~'nin tarikatle iştigal etmemesi 211
~'nin Van
~Kalesin'de ayağının kayması 228
~'nin vefatından sonrası 107
~'nin zehirlenmesi 107
~'ye verilen Bediüzzaman lâkabı 195
~'yi gıybet eden ehl-i ilim ve hoca zata cevap 97
~ye arkadaş olanlar 70
Abdülkadir Geylânî'nin ~'ye dua ve himmeti 240
Gavs-ı Azam'ın ~'ye dua ve himmeti 235
Halil İbrahim'in ~'nin vefatı hakkında bir mektubu 107
Hazret-i Gavsın ~'ye dua ve himmeti ...230
Hazret-i Şeyh ve ~ 210
Hazret-i Şeyh'in ~'ye himmet ve duası .211
Risale-i Nur ~'nin fikri ve ilmi ve zekasının eseri değil 105
Şeyh-ı Geylânî ve ~ 209
Şeyh-i Geylânî'nin ~'ye gaybî işareti 208
üç güllenin ~'ye isabet etmesi 225
Saidü'l-Kürdî ....230, *Bkz: Said Nursî*
Saidü'n-Nursî ....122, 124, Bkz: Said Nursî
~'nin Risaletü'n-Nurla ihya edilmesi 122
salâbet-i imaniye 381
Salâhaddin 260
Salâhaddin Çelebi 289
salât 250
salât-ı kübra 377
salâvat 377
salih 391
saltanat 19
saltanat-ı bakiye 70
Saltanat-ı Hind 27
samimiyet 340
Sâni
~in cilve-i kudreti 367
Sâni-i Hakîm-i Zülcemal
~'in vahdeti 148
Sâni-i Zülcelâl 367
sarahat 113, 143, 155, 222, 223, 233, 236
Sarây-ı Kâbe-i ulyâ 364
sarık 242
sarih 171
Sav 249

Sava 307, 309
savm-ı visâl 243
seb'a-i meşhure.....121
sebat 23, 82, 258, 393
sebeb-i hilkat-i insan 322
sebkatiyet 214
sedd-i Kur'âni 316
sedd-i Zülkarneyn.....316
sefahat-i hayat
~ı dini hissiyata tercih edenler 163
sefahet 78, 86, 90
sefahet-perest 361
sefine-i Nuh 268
sehiv 161
sekerat 49, 272
Sekîne.....178, 179, 190, 246
İmam-ı Ali'nin ~ ile Said Nursî'ye işareti 179
Sekizinci Şua 166, 170
Selâhaddin 383
selam.....250
selâmet.....95
ehl-i sünnetin ~i için edilen dualar 274
selâmet-i iman.....50, 51
~ hakkındaki dualar.....50
selâmet-i kalp 280, 281
Selef-i Sâlihîn 265
sema-i Kur'ân'ın yıldızları.....335
sema-i Kur'ânî 145
semavat.....116, 305, 374
~ âlemi.....*Bkz: âlem-i semavat*
~ ehli 305
semavî
~ bombalar tokadı 89
~ bürhan-ı kudsînin bir bürhanı.....134
~ lâmbalar 116
~ tokat 74
semavî dinler .....*Bkz: edyan-ı semaviye*
serçe 306, 307
serkeşlik 218
server 358
servet 90, 278
serzâkir.....248
seslerin havada nakli .....Bkz: nakl-i asvat
Settârü'l-Uyûb 98
sevâbit-i kevkebiye.....265
sevap.....269
sevmek.....280
Sevr Muâhedesi 156, 157
seyahat-i hayaliye 372
seyahat-i hayaliye-i fikriye.....366
seyf-i rahmet-i âlem 357
seyl-i dalâlet 187
seyr-i bilâd-ı kesîre.....227
seyr-i kalbî.....372
seyyarat.....265
seyyiat.....98, 274
seyyid 358
Seyyidü'l-Enbiya Hazretleri .....383, Bkz: Hazret-i Muhammed
Sıddık Süleyman.....124
Sırat.....265
sırat-ı müstakim 138, 139, 140, 178, 238, 239, 288, 360, 361
sırma 254
sırr-ı azîm-i Ehl-i Beyt 218
sırr-ı bereket.....63
sırr-ı ehadiyet 341, 374
sırr-ı Furkan.....329
sırr-ı hilkat-i âlem 341
sırr-ı iman.....321, 330
sırr-ı inayet 333, 348
Sırr-ı İnna A'tayna 73, 74
sırr-ı kader.....341
sırr-ı Sübhânî 389
sırr-ı temsil 349
sırr-ı tesanüt.....271
sırr-ı vahdet.....342
sırr-ı vahiy
~in feyzi.....50
sıtma 292
Sibirya 223
Sidre.....78
Sikke-i Gaybiye 18
Sikke-i Tasdik-i Gaybi.....321
silsile-i keramet 52
Sinan-ı Ümmî 207
Sinop'ta fırtına 314
Siracünnur 167, 176, 177, 178, 181, 182
~ nurunu kibriya, azamet, re'fet ve rahîmiyetten alır.....177
~'un esasları 176
Hazret-i Ali'nin ~'dan haber vermesi 192
Hazret-i İmam-ı Ali'nin ~'u tarifi.....177
Siracüssürc 182
sitte-i Sevr 41
sivrisinek 323, 363
siyaset ...15, 81, 268, 275, 276, 280, 281, 291
~ dairelerini ve boğuşmalarını merakla takip etmemek 279
~ kalpleri ifsat eder, asabî ruhları azap içinde bırakır 281
siyaset-i diniye.....283
siyaset-i İslâmiye.....283
siyasî
~ boğuşmaları takip etmemek 281
vatanperver ~ler.....317
sofîmeşrep 259, 286, 317
sonsuz hayat .....*Bkz: hayat-ı bâkiye*
sosyal hayat .....*Bkz: hayat-ı içtimaiye*
sosyalist 277
Söz 142
Sözler .....110, 128, 150, 170, 171, 184, 186, 188, 192, 193, 194, 200, 207, 210, 216, 224, 228, 237, 291, 334, 336, 337, 344, 345, *Bkz: Risale-i Nur*
~ nedir, ne değildir? 348
~ sahibi ve Gavs-ı Geylânî 216
~ ve Kur'ân.....110
~deki hakaik ve kemalât 334
~deki kuvvet, tesir 348
~e dâir tefe'ül 207
~in hakkaniyeti 218
~in neşri ve tashihatı.....346
~in telifi.....337
~in üç ismi.....134

su
kırk çeşme ~ları 236
sû-i kast
Avrupa zalimlerinin ~ı 156
Avrupa'nın Kur'ân'a karşı ~ı 139
Kur'ân'a karşı ~.....125
sukut-i ahlâk.....250
Sultan Abdülaziz.....159
Sultan Abdülhamid 159
Sultan Reşad.....78
Sultan Süleyman Kanunî 236
Sultan-ı Ezel ve Ebed 375
Sultan-ı Ezelî.....78
Sultan-ı Zülcelâl 375
Sultanü'l-Evliya.....220
Sungur.....383
sure 59, 100, 378
~lerdeki mukattaat-ı hurufiye 147
Sure-i Ahkâf 144, 148
Sure-i Alâk.....120
Sure-i Casiye 144, 148
Sure-i Fetih.....186
Sure-i Fil.....88
Sure-i Hadîd.....127
Sure-i Hud 237
Sure-i Hûd 119, 125, 152
Sure-i İbrahim 157, 161
~ ve Risale-i Nur 162
Sure-i Kevser 324
Sure-i Mâide.....95
Sure-i Mü'min 150
Sure-i Nisâ 95
Sure-i Nur.....112, 174, 175, 187
Sure-i Saf 154
Sure-i Şura 119
Sure-i Tevbe 156
Sure-i Ve'l-Asr 88, 299
Sure-i Yâsin.....35, 36
Sure-i Zümer 144, 148
~ ve Risale-i Nur 92
Suretü'n-Nur.....174
Suriye 326
suver-i Kur'âniye 167
sübhânallah.....247, 248
süflî
~ hevesat 163
Süfyaniyet
~in rükünleri 177
sühulet-i beyan.....343
Süleyman 36, 52, 207, 213, 222, 228, 229, 231, 243
~'ın bahçesi.....344
Barlalı ~.....36
Süleyman (a.s.) 324
Süleyman Efendi 346
Süleyman Mustafa Çavuş 34
Süleyman Rüştü.....44, 48
Süleymaniye.....27
sülûk.....218
sünen-i Muhammediye.....380
sünnet-i Ahmediye
~ye temessük.....264
sünnet-i Nebeviye 381
sünnet-i seniye.....30, 70, 100, 263
~nin ihyâsı.....28
~nin muhafazası 97
sünuhat 149
Sünuhat 73
Sünûhat.....275
sünuhat-ı kalbiye 292
sürur 372
Süryanî
~ kelimeler 188
~ lisanı 167
Süryanîce
~ esma 181

Ş

Şaban-ı Muazzam 306
Şaban-ı Şerif 83
şahadet 348
şâh-ı cihan.....323
şâh-ı evliya.....356
Şâh-ı Geylânî 29, 271
Şâh-ı Nakşibend.....29
şâh-ı velâyet.....187
Şâh-ı Velâyet.....353
şahid-i vahdaniyet 148
şahs-ı deni.....324
şahs-ı manevî 244, 286, 340
~ zamanı 20, 61, 271
ehl-i dalâletin ~si 61
Hazret-i Mehdîde ve cemaatindeki ~....283
Risale-i Nur'un ~si 18, 94, 245, 251, 271, 284, 286, 360
şahs-ı manevî-i dalâlet.....273
şahs-ı velî.....324
şahsiyet 19
şahsiyet-i maneviye.....378
şaki 232
ehl-i imanı fitnelere düşüren ~ler 126
fitne-i ahir zamandaki ~ler 232
şakir.....262
şakirt
~lerin sadakatleri.....107
halis ~ler 259
şakirtler 125, 126, 132, 135, 136, 146, 150, 156, 172, 197
Hazret-i Mehdînin ~i.....157
Mevlâna Halid'in ~i.....157
Risale-i Nur ~i .....*Bkz: Nur Şakirtleri*
şakk-ı kamer.....170
~in zeyli.....182, 183
Şakk-ı Kamer 170, 181
Şakk-ı Kamer Risalesi
Hazret-i Ali'nin ~'ne işareti 170
Şam.....27, 28
~'ın fethi.....Bkz: feth-i Şam
Şamlı Hafız.....52
Şamlı Hafız Tevfik 25, 26
Şamlı Tevfik.....213, 231
şapka.....100
Şark
~ın mâlûmât ve ulûmu.....116

şark-ı şimalî....223
şaşaa-i rububiyet....375
Şazelî....29
şeair....53, 227
şeair-i Ahmediye....196
şeair-i İslâm
~daki mühim tahavvülât ve Said Nursî....227
şeair-i İslâmiye....85, 303, 305
şecaat-i harika....382
şecere-i kudsiye....115
şecere-i mübarek....113
şecere-i Risale-i Nur....198
~ ve Said Nursî....198
şecere-i risalet....383
şedde
~li harf....134
şefaat....376
şefaatçi....67, 207, 240, 312
Şefî....263,
Bkz: Hazret-i Muhammed
Şefî-i Rûz-i Cezâ....263
Şefiü'l-Müznibîn
~in vârisi....354
şefkat....150, 162, 176, 281, 282, 346, 372
şefkatli tokat....56
şehîk....126
şehit....196, 358, 391
şekva....372
Şem'i....34, 35, 36
Şemâil-i Şerife....37
şem-i İlâhî....383
şems-i envâr....364
Şems-i Ezel....325
Şems-i Ezeliye....360
şems-i hidayet....382
şerait-i hilâfet....202
şeriat....19, 43, 264, 270, 283, 308
hilâf-ı ~ kanunlar....236
iman, hayat ~....81, 283
Şeriat-ı Garra-i Ahmediye....262
şeriat-ı iradiye....363
şeriat-ı İslâmiye....164
şeriat-i Muhammediye....196
şevk....206, 215, 279
şeyh
~e hasr-ı nazar....218
~inin hissiyatıyla konuşmak....218
avam-ı mü'minînin ~lerine karşı hüsn-i zanlarını kırmamak....285
Şeyh....211, 213, 215
Şeyh Sadi-i Şirazî....228
Şeyh Said Hâdisesi....28
Şeyh-i Geylânî....209, 211, 213,
Bkz: Abdülkadir-i Geylânî
~ ve Said Nursî....209
~'nin haber verdiği hâdise-i Kur'âniye....208
~'nin himmet ve duası....215, 235
~'nin kasidesinde hizbü'l-Kur'ân'dan bahsetmesi....233
~'nin Said Nursî'ye gaybî işareti....208
şeyh-i mürşit....69
şeyhlik....70
Şeyhülislâm Ahmed Cami....233
Şeyhülislâm Zenbilli Ali Efendi....236
şeytan....349, 393
~ın vesvesesi....49
şifa....134
~lı ayet....134
manevî dertlere ~....134, 138
Nur Talebelerinin ettikleri ~ duaları....245
zındıka hastalığının ~sı....134
şifadar
~ ayet....134
~ nurlar....137
şimal-i şark....226
şimşek....314
şirk....91, 190, 327, 342, 388
~teki mesleğindeki müşkilat....366
şöhret
~düşkünlüğü....*Bkz: hubb-i câh*
Şua....193
Şuab-ı İman....26
Şualar....170, 172, 193, 289
Şuarâ Suresi....142
şuhud....50
şûle-i rahmet-i âlem....354
şübehat....131, 132, 133, 273
dalâlet fitnesinden gelen ~ı izale....111
Kur'ân aleyhindeki ~....132
şükran....337
şükr-i manevî....206, 337
Şükrü....38, 40, 41, 44
şükür....91, 110, 198, 262, 297, 337, 372
şükürsüzlük....86
şümûs-i Kur'ân
~'ın envârları....265
şüphe
kâfir feylesofların Kur'ân aleyhindeki ~leri 173

T

taarruz....317
erkân-ı imana ~....273
taassub-u meslekiye....98
taayyün....221
tabaka-i işâriye....137
Tabancalı....383
tabiat....15, 16, 290, 363, 366, 370
Tabiat Risalesi....16
tabib-i kulûb....137
tabiiyyun mesleğindeki müşkülat....367
tadlîl....89
tâğiyâne
~ faaliyet....125
tahavvülât-ı zerrat....169, 341
tahdis-i nimet....166, 198, 206, 219, 246, 333, 335, 336, 337

tahdiş-i ezhan.....344
Tahir Paşa.....139
Tahirî.....17, 79
tahiyyat.....376
tahkik.....348
tahkikî iman.....262, 264
tahribat.....14, 52
külli ~.....53
Tahsin.....51, 54, 57, 59, 64, 79
~ Beyin yediği şefkatli tokat.....56
tahşidat-ı Kur'âniye
~nin hikmeti.....318
taht-ı mukaddes.....324
taife
ilimde rüsuhu bulunan bir ~.....131
ilm-i hakikatte rasihâne çalışan ~.....133
kuvvetli iman eden bir ~.....133
tuğyanlı ~.....164
taife-i dâlle.....163
tâife-i mücahede.....87
takke.....309
taklidî
~ itikad.....197
taklit.....348
~en kabul.....337
taksim-i umur.....174
takva.....241, 242
takviye-i din.....28, 29, 42
takviye-i iman.....308
talebeler
Kur'ân ~i ve Abdülkadir-i Geylânî.....220
muhlis ~.....222
Risale-i Nur ~i.....*Bkz: Nur Şakirtleri*
talim.....173
talim-i İlâhî.....236
tama.....275
tanzim.....363
taraftarlık.....281
tarassut.....105
Tarihçe-i Hayat.....117
tarihçe-i hilâfet-i Abbâsiye.....202
tarikat.....29, 30, 70, 105, 211, 247, 259, 309
~lerin müntehası ve en büyük maksatları 318
tarikat-ı Ahmediye.....248
tarikat-ı aliye-i Nakşiyye.....77
tarikat-ı Muhammediye.....247
tarik-ı acz.....219
tarik-ı fakr.....219
tarik-ı hak
~ta sülûk.....218
tarik-ı Hâlidiye-i Nakşiye.....26
tarik-ı Nakşî.....26, 27, 29
tarik-ı Nakşiye.....29
tasarruf.....212, 220
tasarruf-u kudsî.....382
tasavvuf.....348
tasavvur.....348
tasavvurat.....373
dehşetli ~ ve Risale-i Nur.....177
tasdik.....348
tasrih.....236
taun.....263, 268
tavr-ı akıl.....109
tavr-ı esasi.....380
tayy-ı mekân.....255
tebeddül-i saltanat.....85
teberrük.....297
tebliğ.....378, 391
tecdid-i din.....27, 29, 30, 283
tecdit.....283, 284
imanî hakaikteki ~.....283
tecelli-i zatî.....218
tecessüm etmiş inayet.....382
tedafüi.....316
tedennî-i mutlaka.....268
tedris.....119
teenni.....258
tefarik.....295
tefe'ül.....212
Fütuhu'l-Gayp'ın ~ü.....211
Sözlere dâir ~.....207
tefekkür53, 150, 162, 272, 289, 320, 362, 388
tefekkürat-ı ruhiye.....198
tefekkür-i imanî.....269
tefrik
hikmetli ~.....174
tefrika.....280
tefsir.....232, 334
Kur'ân'ın hakikî ~i.....110
tefsir-i azam.....172
tefsir-i ekber.....172, 189
tefsir-i Kur'ân.....252
tefsir-i Kur'ânî.....111
tehlil.....255
tekrarat-ı Kur'âniye.....318
tekvinî
rububiyetin ~ emirleri ve hava.....169
telefon.....221, 367
ehl-i hakikatin manevî ~ları.....221
fıtrî telsiz ~lar.....109
teleskop
manevî ~lar.....221
telgraf.....221, 367
telif.....342, 344
telkih.....370
telsiz.....221
fıtrî ~ telefonlar.....109
telvis.....358
tembellik.....69
temeddüh.....110
temerrüt.....163
temevvücat-ı havaiye.....169
temsil.....*Bkz: sırr-ı temsil*
temsilât.....342, 348
temsilât-ı Kur'âniye.....343, 349
temsil-i rahmet-i âlem.....354
teneffüs.....370
tenvin.....114, 115, 122, 150, 151
tenvir.....372, 373, 389, 390, 391
terakkiyat-ı beşeriye.....313
tercüman-ı âyât-ı tekviniye.....148
tercüman-ı hakikî.....166
Tercüman-ı Nur.....382,

Tarihsel Gelişim ve Olaylar İçinde Bediüzzaman Said Nursî

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Osmanlı Devletindeki Olaylar	Dünyadaki Olaylar
1878	• Bitlis'in Hizan Kazasına bağlı Nurs köyünde doğdu.	• II. Abdülhamit Kanun-u Esasi'nin 113. madde'si gereğince meclisi tatil etti ve I. Meşrutiyet dönemi sona erdi. (14 Şubat). • Ali Suavi Vak'ası (20 Mayıs). • Prizren'de Arnavut birliği kuruldu. (10 Haziran). • Osmanlı Devleti Halep Fermanını ilan etti. (23 Ekim)	• Arnavutların toprak bütünlüğü ve özerklikleri Osmanlı Devletince tanındı. • Kars, Ardahan ve Batum Rusya'ya bırakıldı. • Sırbistan, Karadağ ve Romanya bağımsızlığına kavuştu. • Doğu Bayazıt tekrar Osmanlılara geçti. • Ruslar Sofya ve Edirne'yi işgal etti. (20 Ocak). • Osmanlı Devleti ile Rusya arasında Ayestafanos Antlaşması imzalandı. (3 Mart). • Kıbrıs'ın İngiltere tarafından yönetilmesini öngören Kıbrıs Antlaşması imzalandı. (4 Haziran). • Berlin Kongresi sona erdi ve Berlin Antlaşması imzalandı. (13 Temmuz). • Haleppa Fermanına bağlı olarak Girit adasında Rum çoğunluğu olan bir temsilciler meclisi kuruldu. (Ekim)
1879		• Osmanlı Devleti Bosna-Hersek bölgesinde Avusturya egemenliğini kabul etmek zorunda kaldı. (21 Nisan)	• Almanya Avusturya ile ittifak kurarak Rusya'yı yalnız bıraktı. • Matematikçi Albert Einstein doğdu. • Rusya'da Stalin ve Troçki doğdu.
1880		• Ünlü devlet adamı ve şair Ziya Paşa öldü. (18 Mayıs). • Ülgün şehri Karadağ'a terk edildi. (27 Kasım)	• İngiltere'de liberal parti seçimleri kazandı ve William Gladstone hükümeti kuruldu.
1881		• Yıldız Mahkemesi (27 Haziran). • Teselya Yunanistan'a terk edildi. (2 Temmuz). • Mısır'da Vatanîler isyan çıkardı. (9 Eylül). • Düyun-u Umumiye İdaresi kuruldu. (20 Aralık)	• Rus Çarı 2. Aleksandr öldürüldü. • Almanya, Avusturya ve Rusya arasında Üç İmparatorlar Ligi Antlaşması imzalandı. • Fransızlar Tunus'u işgal etti. (12 Mayıs)
1882		• İskenderiye'de Müslüman ve Hıristiyan mücadelesi başladı. (12 Haziran)	• Bismark'ın girişimleriyle Almanya, Avusturya ve İtalya arasında İngiltere'ye yönelik Üçlü İttifak imzalandı. (20 Mayıs). • İngiltere Mısır'ı işgal etti. (13 Eylül). • İlk hidroelektrik santral inşa edildi. (ABD)
1883			• Rusya'da Komünist Parti kuruldu.

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Osmanlı Devletindeki Olaylar	Dünyadaki Olaylar
1884		• Mithat Paşa Taif zindanında öldürüldü. (7 Mayıs)	
1885			• Hindistan'da Ulusal Kongre kuruldu. • Almanya'da Benz motor üzerine çalışmalar yapıldı. • Bulgaristan özerk Osmanlı vilayeti olan Doğu Rumeliyi işgal etti (18 Eylül). • Bükreş antlaşması imzalandı. (19 Ekim)
1886	• Molla Muhammed Emin Efendinin medresesinde öğrenim hayatına başladı. • Nurs'a geri döndü.	• Doğu Rumeli buhranı yaşandı.	• Doğu Afrika İngiltere ve Almanya arasında paylaşıldı.
1887	• Öğrenim için Pirmis köyüne gitti. • Öğrenim için ağabeyi Molla Abdullah ile Nurşin köyüne ve Seyhan yaylasına gitti. • Tağ medresesinde öğrenime devam etti.	• Pozitivist ve materyalist Beşir Fuad'ın deneysel intiharı. (6 Şubat)	• İsviçre'de Ermeni Hınçak Örgütü kuruldu. • Bismarck Almanya ve Rusya'nın ortak politikalar üzerinde anlaşmasını sağlayan ittifak antlaşmasını Rusya'ya kabul ettirdi.
1888		• Deutsche Bank ile yapılan anlaşma sonucu Osmanlı Devleti üzerindeki İngiliz, Fransız ve Avusturya'nın mali baskısı azaltıldı. (27 Eylül). • Almanlar Anadolu Demiryolları Kumpanyasını kurdu. (6 Ekim). • Namık Kemal öldü. (2 Aralık)	• Brezilya'da kölelik kaldırıldı.
1889		• İbrahim Temo, Abdullah Cevdet ve İshak Sükuti önderliğinde İttihad-ı Osmani Cemiyeti kuruldu. (21 Mayıs). • Yemen'de Zeydiler isyan etti. • II. Abdülhamit tarafından Uzakdoğu'ya gönderilen Ertuğrul Fırkateyni Japonya sularında battı. 581 kişi öldü. (16 Eylül)	• Japon İmparatoru Meiji, Bismarck Almanya'sını örnek alan bir Anayasa çıkardı. • Alman İmparatoru II. Wilhelm İstanbul'u ziyaret etti.
1890	• Molla Muhammed'in refakatinde Doğubayezıt'a hareket etti.	• Erzurum'da Ermenilerle Türkler arasında çatışma yaşandı. (Haziran)	• Almanya Başbakanı Bismark görevinden ayrıldı.
1891	• Doğubeyazıt'ta Şeyh Mehmet Celali Medresesine geldi	• Ahmet Vefik Paşa öldü (1 Nisan). • Servet-i Fünun dergisi çıkmaya başladı.	
1892	• Öğrenimini Şeyh Mehmet Celali medresesinde tamamladı, icazet aldı ve Siirt'e gitti. • Molla Fethullah Efendi tarafından Bediüzzaman lakabı verildi		• Herbert J. Gladstone İngiltere'de müstemlekeler bakanı oldu.
1893	• Siirt'te alimlerle münazara etti. • Tillo'ya gitti. • Miran aşireti reisi Mustafa Paşayı zulümden men etti. • Cizre alimleriyle münazara etti.		

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Osmanlı Devletindeki Olaylar	Dünyadaki Olaylar
1894	• Mardin'e gitti.	• Büyük İstanbul depremi yaşandı. (10 Temmuz). • Sason kasabasında ilk Ermeni isyanı meydana geldi.	• Rusya'da tahta Çar II. Nikola geçti. • Rusya-Fransa ittifak yaptı.
1895	• Bitlis'e sürgün edildi. • Bitlis valisi Ömer Paşa'nın konağında kalmaya başladı.	• Yemen'de Zeydiler ikinci kez isyan etti. • Mehmed Murat Efendi Mizan gazetesini çıkarmaya başladı. • Ermeniler İstanbul'da bir protesto yürüyüşü düzenlediler (30 Eylül). • İttihad-ı Osmani Cemiyeti Osmanlı İttihat ve Terakki Cemiyeti adını aldı.	• Çin-Japon savaşı başladı. • Rusya'da Lenin İşçi Sınıfının Kurtuluşu İçin Mücadele Birliği'ni kurdu. • Ahmet Rıza Paris'te Meşveret gazetesini çıkardı. • Röntgen X ışınlarını keşfetti. • Marconi telsiz telgrafı icat etti. • Sinema ilk kez halka gösterildi.
1896		• Ermeniler Osmanlı Bankasının İstanbul şubesine saldırdılar. • Bağdat demiryolu Konya'ya ulaştı.	• Theodor Herzl Yahudilerin ulusal yurt isteklerini dile getiren Yahudi Devleti (Judenstaat) eserini yazdı.
1897	• Van valisi Hasan Paşanın daveti üzerine Van'a gitti. • Tahir Paşanın konağında ikamet etmeye başladı. • Pozitif bilimlere ait eserleri incelemeye başladı. • Horhor Medresesini kurdu ve ders vermeye başladı.	• Servet-i Fünun dergisi kapatıldı. • Hasan Paşanın yerine Van Valiliğine Tahir Paşa atandı.	• Radyum keşfedildi. • Theodor Herzl Dünya Siyonist Teşkilatını kurdu. • Osmanlı-Yunan Savaşı başladı (18 Nisan). • Batılı Devletlerin Osmanlı-Yunan savaşına müdahalesiyle Girit Yunanlılara bırakıldı. • Girit'e iç işlerinde bağımsızlık verildi. (18 Aralık).
1898		• Alman İmparatoru II. Wilhelm İstanbul'u ikinci kez ziyaret etti. • Girit terk edildi. (5 Kasım). • Girit'teki Türkler Anadolu'ya göç etti. (21 Aralık).	• Girit'te isyan çıktı ve büyük devletler Osmanlılardan adadaki askerlerini çekmesini istedi. (4 Ekim). • Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi kuruldu.
1899	• Kızıl İ'caz isimli Arapça eserini telif etti.		• İngiltere'de Avam Kamarasında sömürgelerle ilgili görüşmeler yapıldı ve Müstemlekeler Bakanı Herbert J. Gladstone, "Kur'an'ı ortadan kaldırmalıyız" dedi.
1900		• Hicaz demiryolunun inşasına başlandı. • İstanbul'da Darülfünun açıldı. (15 Ağustos).	• Çin'de Boxer ayaklanması. (Haziran). • Batılı Devletlerin gönderdiği uluslar arası birlik Pekin'i ele geçirdi.
1902		• Osmanlı Liberal Kongresi Prens Sabahaddin öncülüğünde toplandı. (4-9 Şubat). • Bağdat Demiryolları inşası yapılan ihale anlaşmasıyla Almanlara verildi. (18 Mart). • Prens Sabahaddin Teşebbüs-ü Şahsî ve Adem-i Merkeziyet Cemiyetini kurdu.	• II. Abdülhamit'in yönetimine karşı örgütlenen Jön Türkler, Paris'te I. Jön Türk Kongresini topladı, Terakki ve İttihat Cemiyeti kuruldu. (4 Şubat).

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Osmanlı Devletindeki Olaylar	Dünyadaki Olaylar
1903	• Tahir Paşa ile münakaşa etti ve Hizan'a döndü.	• Makedonya'da 30 bin civarında Bulgar çeteci Osmanlı yönetimine karşı ayaklanma başlattı. (2 Ağustos). • Makedonya'daki Osmanlı yönetimine karşı gelişen şiddet olayları nedeniyle Sadrazam Sait Paşa azledildi, yerine Rumeli ıslahat Komisyonu Başkanı Mehmet Ferit Paşa getirildi. (10 Ocak).	• Avrupa'da ekonomik kriz başladı. • Rus Sosyal Demokrat Partisi Belçika'da toplantı yaptı. • Wright Kardeşlerin yaptığı ilk motorlu uçak uçtu. (17 Aralık).
1904		• V. Murat vefat etti. (29 Ağustos). • ABD ve İngiltere'deki tersanelerde yapılan Mecidiye ve Hamidiye kruvazörleri, İstanbul'a getirildi ve donanmaya dahil edildi. Kruvazörler, Abdülhamid döneminde donanmaya katılan ilk modern gemilerdi. (1 Eylül). • İkinci Sason isyanı başladı. • Yusuf Akçura'nın Üç Tarz-ı Siyaset yazısı yayınlandı.	• Pasifik'te Rus-Japon Savaşı başladı. (10 Şubat).
1905		• Ermeni Komitesi 2. Abdülhamit'e bombalı saldırı tertipledi. (21 Temmuz).	• 1. Rus Devrimi başladı. (21 Ocak). • Rus-Japon savaşı Japonya'nın sürpriz galibiyeti ile sonuçlandı. (1904-1905). • Japonya ve Rusya arasında yapılan Porstmouth Barışından sonra Mançurya bölgesi Japonların kontrolüne geçti, Rusya Kore'nin bağımsızlığını tanımak zorunda kaldı. • Rusya'da Meşrutiyet ilan edildi.
1906		• Selanik'te Osmanlı Hürriyet Cemiyeti kuruldu.	• İran'da Meşrutiyet ilan edildi.
1907	• Bediüzzaman İstanbul'a gitti.	• Erzurum ayaklanması, Bitlis ayaklanması, Diyarbakır ayaklanması. • Osmanlı Hürriyet Cemiyeti ile Jön Türklerin Paris kolu İttihat ve Terakki Cemiyeti adı altında birleşti. (27 Eylül).	• Paris'te II. Jön Türk Kongresi yapıldı. (27-29 Aralık). • Einstein izafiyet teorisini geliştirdi.
1908	• Şekerci Hanı'nda "her suale cevap verilir; fakat sual sorulmaz" diye ilan etti. (Şubat-Mart). • Mısır El-Ezher Üniversitesi öğretim görevlilerinden Şeyh Bahid Efendi ile görüştü. • Hükümet tarafından Toptaşı Tımarhanesine gönderildi. • Tımarhane doktorunun "Bediüzzaman'da zerre kadar mecnunluk eseri varsa, dünyada akıllı adam yoktur" şeklindeki raporu üzerine alelacele tımarhaneden çıkarılıp tevkifhanede nezaret altına alındı.	• Kolağası Resneli Niyazi ve Binbaşı Enver Beyler isyan ederek dağa çıktılar. (3 Temmuz). • II. Meşrutiyet ilan edildi. (23 Temmuz). • Osmanlı Ahrar Fırkası kuruldu. (14 Eylül). • Meclis-i Mebûsan açıldı (17 Aralık). • Sırat-ı Müstakim dergisi yayınlandı. • Avusturya mallarına karşı boykot başladı.	• Reval Mülakatı yapıldı. (9 Haziran). • Bulgaristan bağımsızlığına kavuştu. (5 Ekim). • Avusturya Bosna-Hersek'i ilhak etti. (5 Ekim). • Girit Yunanistan'a bağlandı.

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Osmanlı Devletindeki Olaylar	Dünyadaki Olaylar
	• Meşrutiyetin ilanı ile serbest bırakıldı. • II. Meşrutiyet ilanının üçüncü gününde İstanbul'da, daha sonra Selanik'te meşrutiyete dair bir nutuk verdi. • Mizancı Murad'ın, Şehzadebaşı'nda Ferah Tiyatrosunda verdiği konferansta çıkan kargaşayı yatıştırdı. • Hamallarla konuşarak boykotun daha etkili hale getirilmesine çalıştı. • Nutuk 1 isimli eserini yazdı. (1908-1909).		
1909	• Bayezıd Talebe İçtimaında talebeleri yatıştırdı. (27 Şubat). • Ayasofya Mevlidi'nde heyecanlı kalabalığı yatıştırdı. (3 Nisan). • 31 Mart olayında askerlere hitap ederek isyandan vazgeçmelerini sağladı. (16 Nisan). • 31 Mart Ayaklanmasında, herkesi sükunete ve soğukkanlılığa davet ettiği makalelerini neşretti (Serbesti gazetesinde) (17 Nisan). • 31 Mart Vak'asına karıştığı iddiasıyla tevkif edildi, Divan-ı Harb-i Örfi'de yargılandı ve beraat etti (30 Nisan - 25 Mayıs). • *İki Mekteb-i Musibetin Şehadetnamesi* (*Divan-ı Harbî Örfî*) eserini telif etti.	• Osmanlı Demokrat Fırkası kuruldu (6 Şubat). • Bayezıd Talebe İçtimaı. (27 Şubat). • Serbesti gazetesi başyazarı Hasan Fehmi öldürüldü. (7 Nisan). • 31 Mart Vak'ası patlak verdi. (13 Nisan). • Adana'da Ermeni olayları vuku buldu. Yaklaşık 30.000 kişi öldü. (14 Nisan). • Hareket Ordusu Yeşilköy'e ulaştı; İstanbul'da sıkıyönetim ilan etti. (19 Nisan). • II. Abdülhamid tahttan indirildi. (27 Nisan). • V. Mehmed Reşad padişah oldu. (27 Nisan). • 31 Mart olayı ile ilgisi olanlar sıkıyönetim mahkemelerine çıkarıldılar. • 1876 Anayasasında (Kanun-ı Esasî) değişiklik yapıldı. (21 Ağustos).	• Lenin'in Materyalizm ve Ampiriokritisizm eseri yayınlandı.
1910	• İstanbul'dan ayrılarak İnebolu, Batum ve Tiflis'e gitti. (Mart). • Van'a gitti. • Meşrutiyet ve anayasa ile ilgili olarak şark aşiretlerini ziyaret etti, sorularına cevap verdi. • Reçetetü'l Avam, Reçetetü'l-Ulema veya Saykalü'l-İslam isimli eserlerini yazdı.	• Çırağan Sarayı yandı. (19 Ocak). • Ahali Fırkası kuruldu. (21 Şubat). • İttihad ve Terakki Fırkası bölünmeye başladı. (Şubat). • Arnavutluk isyanı başladı. (1 Nisan). • Gazeteci Ahmed Samim öldürüldü. (fail-i meçhul) (9 Haziran). • Osmanlı Sosyalist Fırkası kuruldu. (Eylül).	• Japonya Kore'yi ilhak etti. • Meksika'da halk ayaklanması başladı.
1911	• Şam'a gitti. Şam Emeviye Camiinde, kalabalık bir topluluğa hitap etti. • İstanbul'a gelerek Sultan Reşad'ın Rumeli seyahatine katıldı. (5 Haziran). • *Hutbe-i Şamiye, Münazarat, Muhakemat, Devaü'l-Ye's* isimli eserlerini yazdı.	• Rumeli seyâhatine çıkan Sultan Reşad İstanbul'dan hareket etti. (5 Haziran). • Abdullah Cevdet İçtihat dergisini çıkardı. • Türk Yurdu dergisi çıktı. • Selanik'te Genç Kalemler dergisi çıktı.	• Panço Villa ve Emiliano Zapata'nın, bir yıl önce başlattığı ayaklanmanın ardından Meksika'da darbe oldu. (10 Nisan). • İtalya, Trablusgarp ve Bingazi'nin tahliyesi için Osmanlı Devletine ültimatom verdi. (28 Eylül). • İtalyanlar Trablusgarb ve Bingazi'ye saldırdı ve işgal etti. (29 Eylül).

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Osmanlı Devletindeki Olaylar	Dünyadaki Olaylar
			• Çin'de Sun Yat-San liderliğindeki devrimciler, Manchu hanedanını yıktı. (10 Ekim). • İtalya Trablusgarp ve Bingazi'yi topraklarına kattığını dünyaya duyurdu. (5 Kasım). • Marie Curie, radyoaktiflik konusunda kendi başına yaptığı çalışmalardan dolayı Nobel Ödülü aldı; böylece bu ödülü iki kez alan ilk kişi oldu. • Ernest Rutherford, atomun merkezinde bir çekirdek olduğunu gösterdi.
1912.	• Batum, Tiflis yoluyla Van'a gitti. • *Teşhisü'l-İllet* isimli eserini yayınladı.	• V. Mehmed Reşad meclisi dağıttı (18 Ocak). • Türk Ocakları kuruldu. (25 Mart). • Milli Meşrutiyet Fırkası kuruldu (15 Temmuz). • İttihat ve Terakki komitesi hükümetten düştü. (16 Temmuz).	• İlk seferinde buz dağına çarparak batan, dönemin en büyük transatlantiği Titanik'te 1517 yolcu yaşamını yitirdi. (15 Nisan). • İtalyanlar Rodos, On iki Ada ve Çanakkale Boğazına saldırdı. (18 Nisan). • 1. Balkan Savaşı başladı. (8 Ekim). • Osmanlı Devleti ile İtalya arasında Uşi Antlaşması imzalandı. (15 Ekim). • Arnavutluk bağımsızlığını ilan etti. (28 Kasım).
1913	• Van'da Medresetü'z-Zehra'nın temelini attı. • Şeyh Selim isyanına engel olmaya çalıştı. • Talikat isimli eserini yazdı.	• Babıâli baskını yapıldı (23 Ocak). • İttihat ve Terakki yeniden iktidar oldu. • Sadrazam Mahmud Şevket Paşa öldürüldü. (11 Haziran). • İttihat ve Terakki'nin siyasi terör devri başladı. • Said Halim Paşa sadrazamlığa atandı. (12 Haziran). • Edirne geri alınarak Garbi Trakya Türk Cumhuriyeti kuruldu. (21 Temmuz).	• Londra Barış Antlaşması imzalandı. (30 Mayıs). • II. Balkan savaşı başladı. (29 Haziran). • Osmanlı-Bulgar barışı: İstanbul Antlaşması imzalandı. (29 Ağustos). • Osmanlı-Yunan barışı: Atina Antlaşması imzalandı. (14 Kasım).
1914	• Birinci Dünya savaşında talebeleriyle birlikte Gönüllü Milis Alayı kurarak Ermeniler ve Ruslarla mücadele etti. • *İşaratü'l-İcaz* isimli eserini yazmaya başladı.	• Binbaşı Enver Bey Harbiye Nazırı oldu ve Paşa unvanını aldı. (3 Ocak). • Meclis-i Mebusan süresiz tatil edildi. (2 Ağustos). • Osmanlı Devleti, Almanya ve Üçlü İttifak ülkeleri ile birleşme kararı aldı (2 Ağustos). • Kapitülasyonlar kaldırıldı. (9 Eylül). • Cihad-ı Ekber ilan edildi. (14 Kasım). • Enver Paşa kumandasındaki Osmanlı kuvvetlerinin Sarıkamış harekatı başladı. (22 Aralık).	• Panama Kanalı açıldı. • Avusturya Macaristan veliahdı Françios Ferdinand Saraybosna'da Sırp milliyetçisi Princip tarafından katledildi (28 Haziran). • Avusturya Sırbistan'a savaş açtı (28 Temmuz). • 1. Dünya Savaşı başladı. (1 Ağustos). • Almanya Rusya'ya savaş ilan etti. (1 Ağustos). • Almanya Fransa'ya savaş ilan etti. (3 Ağustos). • İngiltere Almanya'ya savaş ilan etti. (4 Ağustos). • Avusturya Rusya'ya savaş ilan etti. (6 Ağustos).

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Osmanlı Devletindeki Olaylar	Dünyadaki Olaylar
			• Japonya Almanya'ya savaş ilan etti. (23 Ağustos). • Ruslar Doğu Bayazıd'a saldırdı. (31 Ekim). • Rusya Osmanlı Devletine savaş ilan etti. (3 Kasım). • İngiliz ve Fransız savaş gemileri Çanakkale tabyalarını topa tutmaya başladı. (3 Kasım). • İngiltere ve Fransa Osmanlı Devletine savaş ilan etti. (5 Kasım). • Osmanlı Devleti İtilaf Devletlerine savaş ilan etti. (11 Kasım). • Rus donanması Trabzon'u bombaladı. (17 Kasım).
1915		• Cemal Paşa kumandasındaki Osmanlı kuvvetlerinin Mısır Seferi yapıldı: Kanal Hezimeti. (Ocak-Şubat). • Van'da Ermeni isyanı başladı. (15 Nisan). • Doğu Anadolu'da Ruslarla işbirliği yapan Ermeni nüfus iç bölgelere taşındı:Tehcir uygulaması. (27 Mayıs).	• İngilizler Adana'yı işgal etti. (23 Ocak). • Müttefikler Çanakkale Boğazını geçmeye çalıştı: Çanakkale Savaşı (19 Şubat). • Bulgaristan, Türkiye ve Almanya'nın yanında savaşa katıldı. (6 Eylül).
1916	• Bitlis savunması sırasında Ruslara esir düştü ve Kostroma'ya götürüldü (2 Mart).	• İngilizler ve Fransızlar Gelibolu'yu terk etti. • Rus taarruzu başladı, Erzurum, Rize, Trabzon ve Erzincan işgal edildi. (11 Ocak). • Hicaz Emiri Şerif Hüseyin isyan başlattı. (27 Haziran). • Şerif Hüseyin krallığını ilan etti (6 Kasım). • Hicaz ve Mekke kaybedildi.	• Sykes-Picot Anlaşması imzalandı. (16 Mayıs). • Romanya İtilaf Devletlerine katıldı. (17 Ağustos). • Einstein'in izafiyet teorisi yayınlandı.
1917	• Rusya'daki Çarlık Rejimini yıkan ayaklanma ve devrim sırasında esir kampından firar etti.	• Veliaht Vahdettin Almanya'yı ziyaret etti. • Yıldırım Orduları Grubu kuruldu. • Irak ve Suriye Cepheleri çöktü. • Filistin Osmanlı hakimiyetinden çıktı. (9 Aralık).	• ABD İtilaf Devletlerine katıldı ve Almanya'ya savaş ilan etti (6 Nisan). • Rusya'da Bolşevik ihtilali yapıldı. • St. Jean de Maurienne Anlaşması imzalandı. (17 Nisan). • Rusya'da yeni bir ayaklanma çıktı. Sosyalistler Bolşevik Hükümetini devirerek, 1. Dünya Savaşından çekildiler. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği kuruldu. (9 Ekim). • Balfour Bildirgesi ile Filistin'de Yahudiler'e yurt vaat edildi. (2 Kasım).
1918	• Varşova, Berlin, Viyana üzerinden İstanbul'a geldi. • Darü'l-Hikmet-ül İslamiye üyeliğine atandı. (26 Ağustos).	• II. Abdülhamid vefat etti. (10 Şubat). • Sultan Reşad vefat etti. (3 Temmuz). • İttihat ve Terakkinin ileri gelenleri ülkeyi terketti. (2/3 Kasım). • İtilaf Devletleri İstanbul'u işgal etti. (13 Kasım).	• Wilson Prensipleri yayınlandı. (8 Ocak). • İttifak Devletleri ile Rusya arasında Brest-Litovsk Anlaşması imzalandı. (3 Mart). • Mondros Mütarekesi imzalandı. (30 Ekim). • I. Dünya Savaşı sona erdi. • Çekoslovakya Devleti kuruldu.

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Osmanlı Devletindeki Olaylar	Dünyadaki Olaylar
1919	• *Nokta* risalesini yazdı. • Abdurrahman Nursî tarafından Bediüzzaman Said Nursî'ye ait ilk Tarihçe-i Hayat yazıldı.	• Damat Ferit Paşa kabinesi kuruldu. Hürriyet ve İtilaf Fırkası iktidara geçti (4 Mart). • İzmir işgal edildi. (15 Mayıs). • Mustafa Kemal İstanbul Hükümeti tarafından Anadolu'ya gönderildi. (19 Mayıs). • Erzurum Kongresi yapıldı. (23 Temmuz-7 Ağustos). • Sivas Kongresi yapıldı. (4-12 Eylül). • Sivas Kongresi Heyeti Temsiliyesi ile Ali Rıza Paşa Hükümeti temsilcileri görüştü: Amasya Mülakatı(22 Ekim).	• Komünist Enternasyonal'in (IIı. Enternasyonal) kuruluşu. (4 Mart). • İtilaf Devletleri Almanya ile Versailles Antlaşması imzalandı. (28 Haziran). • İtilaf Devletleri Avusturya ile St. Germain Anlaşması'nı imzaladı. (10 Eylül). • İtilaf Devletleri Bulgaristan ile Neuilly Anlaşması'nı imzaladı. (27 Kasım). • Mısır'da milliyetçi ayaklanma meydana geldi. • Rutherford alfa parçacıklarını kullanarak bir elementin başka bir elemente yapay dönüşümünü gerçekleştirdi. • Atlas Okyanusu uçakla aşıldı.
1920	• Bediüzzaman'ın da içinde bulunduğu birçok aydın tarafından Yeşilay Cemiyeti kuruldu. • İngilizlere karşı Hutuvat-ı Sitte isimli eserini neşretti. • Hakikat Çekirdekleri 1 ve Sünuhat isimli eserlerini yazdı.	• İstanbul'da son Meclis-i Mebusan açıldı. (12 Ocak). • Son Osmanlı Mebusan Meclisince Misak-ı Milli kabul edildi. (28 Ocak). • İstanbul İtilaf Devletleri tarafından işgal edildi (16 Mart). • T.B.M.M. açıldı. (23 Nisan). • Türkiye Komünist Partisi kuruldu.	• San Remo Konferansı yapıldı. (24 Nisan). • İtilaf Devletlerinin Macaristan ile Trianon Anlaşması imzalandı. (4 Haziran). • Osmanlı ile İtilaf Devletleri arasında Sevr Antlaşması imzalandı. (10 Ağustos). • Bakü'de Doğu Milletleri Kongresi toplandı. (1-8 Eylül). • Milletler Cemiyeti kuruldu. • İtalya'da Benito Mussolini, Ulusal Faşist Partisini kurdu. • Dünyada ilk genel radyo yayınları yapıldı. • Ermenistan ile Osmanlı arasında Gümrü Antlaşması imzalandı. (2 Aralık).
1921	• Anglikan Kilisesinin suallerine cevap verdi. • Şeyhülislam Dürrizade Abdullah Efendinin Kuvay-ı Milliye aleyhine verdiği fetvaya karşı Anadolu hareketini destekleyen bir fetva yayınladı. • *Hakikat Çekirdekleri 2, Lemaat, Şuaat, Rumuz* ve *Tuluat* isimli eserlerini yazdı. • 1921-1923 yılları arasında Mesnevi-i Arabi (33. Lem'a) isimli eserini yazdı.	• I. İnönü Muharebesi yapıldı. (6/10 Ocak). • Londra Konferansı yapıldı. (21 Şubat-11 Mart). • Türk-Rus Dostluk ve Kardeşlik anlaşması imzalandı. (16 Mart). • İstiklal marşı kabul edildi. (12 Mart). • II. İnönü Muharebesi yapıldı. (31 Mart/1 Nisan). • Sakarya Meydan Muharebesi yapıldı. (23 Ağustos/13 Eylül). • Fransa ile Barış (20 Eylül).	• Yunan kralı I. Aleksandros bir maymunun ısırması sonucu öldü, yerine Konstantin kral oldu. • İran'da Rıza Han iktidara geldi. • Çin Komünist Partisi kuruldu.
1922	• T.B.M.M. hükümeti ileri gelenlerinin daveti üzerine Ankara'ya gitti ve resmi merasimle karşılandı (19 Kasım). • Ankara'da Katre, Zeylü'l-Katre, Habbe, Zeylü'l-Habbe, Zerre, Şemme, Zeyl eserlerini yazdı.	• Büyük Taarruz başladı. (26 Ağustos). • Yunan Başkumandanı Trikopis esir edildi. (30 Ağustos). • İzmir işgalden kurtarıldı. (9 Eylül).	• İtalya'da Mussolini iktidara geldi. • İrlanda bağımsızlığını ilan etti. • Lenin yeni ekonomik politikasını ilan etti.

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Türkiye Cumhuriyeti Olayları	Dünyadaki Olaylar
		• Mudanya Mütarekesi. (11 Ekim). • Saltanat kaldırıldı. (1 Kasım). • Abdülmecit Efendi Halife oldu. (16 Kasım). • Sultan Vahdettin bir İngiliz zırhlısı ile İstanbul'dan ayrıldı. (17 Kasım). • Lozan Barış Konferansı başladı. (20 Kasım). • Çanakkale işgalden kurtuldu. (26 Kasım).	
1923	• Mecliste milletvekillerinin namazda gösterdikleri ihmal dolayısıyla 10 maddelik beyanname yayınladı. (1 Şubat). • Ankara'dan ayrılarak Van'a gitti. • Tedrisat Umum Müdürlüğünce Van'da vaizlik kadrosu verildi. • Zühre, Zührenin Zeyli, Habab, Zeylü'l Habab, isimli eserlerini yazdı.	• Büyük Millet Meclisinde Medresetü'z-Zehra hakkında kanun teklifi verildi.(2 Mart). • Lozan Barış Antlaşması imzalandı. (24 Temmuz). • Cumhuriyet ilan edildi.(29 Ekim). • Ziya Gökalp'in Türkçülüğün Esasları isimli kitabı yayınlandı. • Ankara başkent kabul edildi. (13 Kasım).	• Fransa, Almanya'nın Ruhr bölgesini işgal etti. • İran bağımsızlığına kavuştu.
1924	• Şeyh Said'in isyana davetini reddetti.	• Hilafet ilga edildi ve Osmanlı hanedan mensupları yurt dışına çıkartıldı. (3 Mart). • Tevhid-i Tedrisat Kanunu kabul edildi. (3 Mart). • Şer'iye ve Evkaf Bakanlığı kaldırıldı. (3 Mart). • Türkiye İş Bankası kuruldu. (26 Ağustos).	• Lenin öldü. • Hicaz Emiri Hüseyin kendisini halife ilan etti. (7 Mart).
1925	• Van'dan alınarak mecburi ikamete tabi tutulmak üzere Burdur'a gönderildi. • Nur'un İlk Kapısı'nı yazdı.	• Şeyh Said Ayaklanması meydana geldi. (13 Şubat). • Aşar vergisi kaldırıldı. (17 Şubat). • Takrir-ı Sükun Kanunu çıktı. (4 Mart). • İstiklal Mahkemeleri yeniden toplandı. • Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası kapatıldı. (3 Haziran). • Şapka kanunu çıkarıldı. (25 Kasım). • Tekke ve zaviyeler kapatıldı. (30 Kasım). • Türkiye ve Sovyet Rusya arasında saldırmazlık paktı imzalandı. (17 Aralık).	• Almanya'da Hindenburg Cumhurbaşkanı oldu. • Avrupa'da Lokarno Dönemi başladı. (Almanya, Belçika, Fransa, İngiltere ve İtalya arasında akdedilen antlaşmalarla sınır tayinleri) (16 Ekim).
1926	• Isparta'ya sürgüne gönderildi. (25 Ocak). • Isparta'nın Barla köyünde mecburi ikamete tabi tutuldu. (20 Şubat). • Risale-i Nur'un telifine başladı. • Onuncu Sözü yazdı. • Birinci, İkinci, Üçüncü, Dördüncü, Beşinci, Altıncı, Yedinci, Sekizinci, Dokuzuncu, Yirminci, Yirmi Birinci ve Yirmi İkinci Sözleri yazdı.	• Medeni Kanun kabul edildi. (17 Şubat). • Yeni Ceza Kanunu kabul edildi. (1 Mart). • M. Kemal'e karşı düzenlenecek suikast ortaya çıkarıldı.(İzmir Suikastı) (15 Haziran).	• Almanya Milletler Cemiyetine kabul edildi.

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Türkiye Cumhuriyeti Olayları	Dünyadaki Olaylar
1927	• On Sekizinci ve Yirmi Beşinci Sözleri yazdı.	• İstiklal Mahkemeleri kaldırıldı. (7 Mart). • M. Kemal 2. CHF kurultayında nutkunu okudu. (15-20 Ekim).	• İbni Suud kendisini Hicaz ve Necid kralı ilan etti. • İlk sesli film yapıldı.
1928	• 1928-1930 arasında Yirmi Dokuzuncu, Otuzuncu, Otuz Birinci, Otuz İkinci, Otuz Üçüncü Sözleri yazdı. • Yirminci ve Yirmi Dördüncü Mektupları yazdı.	• İstanbul'da Türkçe hutbe okunmaya başlandı. (3 Şubat). • Anayasanın dinle ilgili hükümleri kaldırıldı. (10 Nisan). • Uluslararası Sayıların Kabulu Hakkındaki Kanunun kabulü. (20 Mayıs). • Yeni Türk Harfleri kabul edildi. (1 Kasım).	• Kellog Paktı ile ABD, İngiltere, Fransa, Almanya, İtalya, Japonya, Polonya, Belçika ve Çek Cumhuriyeti diplomaside barış ve güvenlik siyaseti üzerinde anlaştı. • Yunanistan'da Elefterios Venezelos başbakan oldu. • İskoç bakteriyolojist Alexander Fleming, pek çok zararlı bakteriyi yok ettiği bilinen bir 'küf' buldu. Bu küfe 'Penicillium Notatum' adını verdi. (15 Eylül).
1929	• Birinci, On Üçüncü, On Dokuzuncu, Yirmi Yedinci ve Otuz Üçüncü Mektupları yazdı. • Yirmi Yedinci Sözü yazdı.	• Ticaret Kanunu kabul edildi. (13 Mayıs). • Türkiye gümrük bağımsızlığına kavuştu.	• New York Borsasının çökmesiyle ABD'nin hızlı yükselişi kesintiye uğradı. • Dünyada ekonomik bunalım başladı.
1930	• İkinci, Üçüncü, Dördüncü, Beşinci, Altıncı, Dokuzuncu, On Altıncı ve On Yedinci Mektupları yazdı.	• Serbest Cumhuriyet Fırkası kuruldu. (12 Ağustos). • İrtica iddiaları yüzünden Serbest Cumhuriyet Fırkası kendini feshetmek zorunda bırakıldı. (17 Kasım). • Menemen Olayı meydana geldi. (23 Aralık).	• Hint Ulusal Kongresi ilk defa tam bağımsızlık isteğiyle ortaya çıktı. • Gandhi ikinci sivil itaatsizlik girişimini başlattı. • Londra'da ABD, İngiltere ve Japonya silahsızlanma girişimlerine yönelik anlaşmalar yaptı. (Ocak).
1931	• On Altıncı Mektubun Zeyli, Yirmi Altıncı Mektubun İkinci Kısmı ve Yirmi Sekizinci Mektubun Birinci Parçasını yazdı.	• Türk Tarih Kurumu kuruldu. (12 Nisan). • T.B.M.M'nin 6. Dönemi fevkalade toplantısında Mustafa Kemal 3. kez cumhurbaşkanı seçildi. (4 Mayıs).	• Viyana'daki Kredit-Anstaldt Bankasının iflası ile uluslararası ödemeler mekanizması çöktü. İflaslar dünya ekonomisini daha da fazla bunalttı. • İspanya'da cumhuriyet ilan edildi.
1932	• Birinci, İkinci, Üçüncü, Dördüncü, Beşinci, Altıncı ve Yedinci Lem'aları yazdı. • Yirmi Altıncı Mektupları yazdı.	• İstanbul'da Yerebatan Camiinde Hafız Yaşar Okur tarafından ilk kez Türkçe Kur'an okundu. (22 Ocak). • Halkevleri kuruldu. (19 Şubat). • Türk Dil Kurumu kuruldu. (12 Temmuz). • Türkiye, Milletler Cemiyetine üye oldu. (18 Temmuz). • Ayasofya Camii kapatıldı. • Kadro dergisi çıkmaya başladı.	• Japonlar Mançurya'yı işgal etti.(Mart). • Japonya Rusya ile komşu oldu. • ırak bağımsız krallık oldu. • İbni Suud tarafından Suudi Arabistan Krallığı kuruldu.
1933	• Sekizinci, On Birinci ve On Yedinci Lem'aları yazdı. • On Dördüncü Sözün Zeyli, Yirmi Üçüncü Mektup ve Yirmi Sekizinci Mektubun İkinci Parçasını yazdı.	• İstanbul'da camilerde ezan ve kamet Türkçe okunmaya başladı. (7 Şubat). • Yeni İstanbul Üniversitesi açıldı. (18 Kasım). • ı. Beş Yıllık Sanayi Planı hazırlandı.	• Almanya'da Nazi Partisi iktidara geçti. • Avrupa'da silahsızlanma politikaları gündeme gelmeye başladı. • Alman cumhurbaşkanı Von Hindenburg Hitler'i şansölyeliğe getirdi.

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Türkiye Cumhuriyeti Olayları	Dünyadaki Olaylar
1934	• Barla'daki ikametine son verilerek Isparta'ya getirildi. • Yirmi Dokuzuncu Mektubun Birinci Kısmı, Onuncu, On İkinci, On Dördüncü, On Altıncı, On Sekizinci, Yirminci, Yirmi Birinci, Yirmi İkinci, Yirmi Dördüncü, Yirmi Beşinci ve Yirmi Altıncı Lem'aları yazdı. • İktisad Risalesi, Hastalar Risalesi ve İhtiyarlar Risalesini yazdı.	• Balkan Antantı kuruldu. (9 Şubat). • Soyadı Kanunu çıktı. (21 Haziran). • Ayasofya Camiinin müzeye çevrilmesi için kanun çıktı. (24 Kasım). • Kadınlara seçme ve seçilme hakkı tanındı. (5 Aralık).	• Almanya'da Hitler devlet başkanı oldu.
1935	• Talebeleri ile birlikte tutuklanarak Eskişehir hapishanesine getirildi. • Yirmi Yedinci, Yirmi Sekizinci, Yirmi Dokuzuncu ve Otuzuncu Lem'aları yazdı.	• Kapatılan Ayasofya Camii müze olarak açıldı. (1 Şubat). • Atatürk 4. kez cumhurbaşkanlığına seçildi.	• İngiltere ve Almanya Deniz Silahlarının Kısıtlanmasına Yönelik Antlaşma imzaladı. • İtalya Habeşistan'ı işgal etti. (5 Ekim).
1936	• Kastamonu'ya sürgün edildi. • Birinci ve İkinci Şuaı yazdı. • Kastamonu Lahikasını yazdı.	• Ankara'da Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi açıldı. (9 Ocak). • Ankara'da Devlet Konservatuarı kuruldu. (6 Mayıs). • Montreux Boğazlar Sözleşmesi imzalandı. (20 Temmuz). • "İstiklal Marşı" şairi Mehmet Akif Ersoy vefat etti. (27 Aralık).	• Japonya ile Almanya Anti-Komintern Patkı imzalandı. (25 Kasım). • Filistin'de Yahudi göçüne karşı Araplar isyan etti. • İspanya'da General Franco önderliğinde iç savaş başladı.
1937	• Üçüncü Şuaı yazdı.	• Altı Ok anayasaya girdi. (5 Şubat). • Karabük Demir ve Çelik Fabrikasının temel atma töreni yapıldı. (3 Nisan). • Hatay'ın Bağımsızlık Antlaşması TBMM tarafından onaylandı. (14 Haziran). • Türkiye, İran, Irak ve Afganistan arasında Tahran'da Sâ'dâbat Paktı imzalandı. (8 Temmuz). • İnönü Başbakanlıktan çekildi. Görevi Celal Bayar devraldı. (25 Ekim).	• Cenevre'de yapılan Milletler Cemiyeti toplantısında, Hatay'ın bağımsızlığı kabul edildi. (27 Ocak). • Türkiye-Mısır Dostluk, İkamet ve Tabiiyet Antlaşması yapıldı. (7 Nisan).
1938	• Dördüncü, Beşinci ve Yedinci Şuaları (Ayet'ül Kübra) yazdı.	• Sadabat Paktı TBMM tarafından onaylandı. (14 Ocak). • Hatay Millet Meclisi açıldı ve Tayfur Sökmen devlet başkanlığına seçildi. (2 Eylül). • Ankara Radyosu yayına başladı.(28 Ekim). • M. Kemal öldü. (10 Kasım). • İsmet İnönü cumhurbaşkanı seçildi (11 Kasım).	• Almanya Avusturya'yı ilhak etti. (12 Mart). • Japonya Çin'i işgal etti. • Türkiye ve Fransa, Hatay'da eşit sayıda asker bulundurmaları konusunda anlaşma yaptı. Birlikler Hatay'a girdi. (3-4 Temmuz).
1939		• Hatay Türkiye'ye katıldı. (29 Haziran). • Türk-İngiliz ve Fransız İttifakı, Ankara'da imzalandı (Ankara Paktı). (19 Ekim). • 33.000 kişinin öldüğü Erzincan Depremi yaşandı. (27 Aralık).	• Almanya Çekoslovakya'yı işgal etti. • Almanya, İtalya ile ittifak antlaşması imzaladı. (22 Mayıs). • Almanya-Sovyet Saldırmazlık Paktı imzalandı. (23 Ağustos). • Almanya, Polonya'ya saldırdı. (1 Eylül). • 2. Dünya Savaşı başladı. (1 Eylül). • İngiltere ve Fransa Almanya'ya savaş ilan etti. (3 Eylül).

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Türkiye Cumhuriyeti Olayları	Dünyadaki Olaylar
1940	• Onuncu Şuaı yazdı.	• Köy Enstitüleri Kanunu TBMM'de kabul edildi. (17 Nisan).	• Almanya Paris'i işgal etti. (14 Haziran). • Alman-Fransız Silah Bırakma Antlaşması imzalandı. (22 Haziran). • Almanya, Londra'yı havadan bombaladı. (7 Eylül). • İtalya, Fransa ve İngiltere'ye savaş ilan etti.
1941		• Türkiye ve Rusya arasında Saldırmazlık Deklarasyonu imzalandı. (24 Mart). • Türkiye ve Almanya arasında Saldırmazlık Deklarasyonu imzalandı. (18 Haziran). • Refah gemisi Kıbrıs yakınlarında bir torpille batırıldı. (23 Haziran). • Varlık Vergisi Kanunu çıkarıldı. (11 Kasım).	• Japonya, ABD'nin Pearl Harbour üssüne saldırdı. (7 Aralık). • Almanya ABD'ye savaş ilan etti. (11 Aralık).
1942	• Sekizinci Şuaı yazdı.	• Almanya'nın Türkiye Büyükelçisi Von Papen'e suikast düzenlendi. • Varlık Vergisi uygulaması başladı.	• İngiltere ve ABD arasında Birleşmiş Milletler ittifakı kuruldu. Daha sonra bu ittifaka 22 devlet daha katıldı. (Ocak).
1943	• Kastamonu'dan Isparta'ya sevk edildi. • Isparta'da sorgulamadan sonra talebeleriyle Denizli Ağır Ceza Mahkemesine sevk edildi. • On Birinci ve On Üçüncü Şuaları yazdı.	• Amerikan başkanı Roosevelt, İngiltere başbakanı Churchill ve Türkiye'yi temsilen İsmet İnönü Kahire'de buluştular. (7 Aralık).	• Afrika'da İtalyan ve Alman birlikleri teslim oldu. (Mayıs). • Müttefikler Sicilya'ya saldırdı. Mussolini iktidarı düştü. (Haziran). • Alman ordusu Stalingrad'da teslim oldu.
1944	• On İkinci Şuaı yazdı. • Denizli Ağır Ceza Mahkemesi, talebeleriyle birlikte beraatına karar verdi. (15 Haziran). • Denizli'den Emirdağ'a sürgün edildi. (1 Ağustos). • Temyiz mahkemesi beraat kararını onayladı. (30 Aralık).	• Irkçılık-Turancılık davası başladı. (7 Eylül).	• II. Dünya savaşında müttefikler Normandiya çıkartmasını yaptı. • Arjantin'de Peron iktidarı başladı.
1945		• Türkiye Almanya ile Japonya'ya kağıt üzerinde savaş ilan etti. (23 Şubat). • Dörtlü takrir ilan edildi. (7 Haziran). • Tan Gazetesi öğrenciler tarafından basıldı. (4 Aralık). • Anayasanın dili sadeleştirildi.	• Yalta Konferansı başladı. (4 Şubat). • İtalya müttefiklere teslim oldu. (29 Nisan). • Almanya kayıtsız şartsız teslim oldu. (7 Mayıs). • A.B.D. Hiroşima'ya atom bombası attı. (6 Ağustos). • A.B.D. Nagasaki'ye atom bombası attı. (9 Ağustos). • Japonya silah bırakma antlaşmasını imzaladı. (2 Eylül). • ABD Başkanı Truman zafer ilan etti ve İkinci Dünya Savaşı sona erdi. (2 Eylül). • Birleşmiş Milletler Örgütü kuruldu. (24 Ekim).

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Türkiye Cumhuriyeti Olayları	Dünyadaki Olaylar
1946	• Risale-i Nur'lar teksir ile çoğaltıldı.	• Demokrat Parti kuruldu. (7 Ocak). • Amerikan filosu İstanbul'u ziyaret etti. (5-9 Nisan). • Tek dereceli milletvekili seçim kanunu kabul edildi. (5 Haziran). • İlk çok partili seçim yapıldı. (21 Temmuz). • Demokrat Parti 63 milletvekili ile meclise girdi. (21 Temmuz).	• İlk elektronik bilgisayar yapıldı.
1947	• Risale-i Nur'lar ilk defa Avrupa ülkeleri ve ABD'ye gönderildi.	• Türkiye IMF'ye katıldı. (11 Mart).	• Truman Doktrini ile ABD Avrupa devletlerini tekrar kalkındırma politikasını hayata geçirdi. (12 Mart). • Pakistan bağımsızlığına kavuştu. • Yunanistan'da iç savaş başladı.
1948	• Talebeleri ile Afyon Ağır Ceza Mahkemesine sevkedildi. (28 Ocak). • On Dördüncü Şuaı yazdı.	• Kurtuluş Savaşı komutanlarından Kazım Karabekir vefat etti. (25 Ocak).	• Gandhi öldürüldü. (30 Ocak). • İsrail devleti kuruldu. (14 Mayıs). • Çekoslovakya, Polonya ve Macaristan'da komünistler iktidar oldu.
1949	• Afyon'da talebeleriyle beraber tevkif edildi. • Afyon Hapishanesinden tahliye oldu. (20 Eylül). • Emirdağ'a gitti. (2 Aralık). • On Beşinci Şuaı yazdı.	• İlkokullara seçimli din dersi konuldu. (1 Şubat). • Ankara'da İlahiyat Fakültesi kuruldu. (4 Haziran). • Türkiye Avrupa Konseyine kabul edildi. (8 Ağustos).	• Çin'de komünist devrim başarıya ulaştı. • Endonezya bağımsızlığını kazandı. • NATO kuruldu. (4 Nisan). • Ürdün bağımsızlığına kavuştu.
1950	• Seçim başarılarından dolayı Cumhurbaşkanı Celal Bayar'ı tebrik etti.	• Demokrat Parti iktidara geldi. (14 Mayıs). • Celal Bayar cumhurbaşkanı oldu. • Adnan Menderes başbakan oldu. • Arapça ezan okuma yasağı kaldırıldı. (16 Haziran). • Radyoda Kur'an ve dini program yayın yasağı kaldırıldı. (5 Temmuz). • Genel af kanunu çıkarıldı. (14 Temmuz). • DP hükümeti komünistlere karşı savaşmak üzere 4500 kişilik bir tugayı Birleşmiş Milletler emrinde Kore'ye gönderdi. (25 Temmuz). • İlkokullara mecburî din dersi konuldu. (21 Ekim).	• Kore savaşı başladı.
1951	• Hristiyan âleminin bir nevi ruhani lideri olan Papa'ya *Zülfikar* kitabı gönderildi. (22 Şubat). • Şapka Kanununa muhalefet gerekçesiyle Emirdağ'da mahkemeye verildi.	• Türkiye, NATO'ya katılma protokolünü imzaladı. (17 Ekim).	• İlk nükleer santraller kuruldu. • Libya bağımsızlığına kavuştu.

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Türkiye Cumhuriyeti Olayları	Dünyadaki Olaylar
1952	• Gençlik Rehberi Mahkemesinden dolayı İstanbul'a gitti. (22 Ocak). • Emirdağ'a döndü. • Afyon Mahkemesi duruşmasına katıldı. (30 Mayıs). • Samsun'da Büyük Cihad Gazetesinin yayını sebebiyle dava açıldı. • İngiliz asıllı müsteşrik bir yabancı Seb'a Semavat hakkında yedi günlük bir konferans vermeye başladı. Bediüzzaman'ın cevabı ve Nur Talebelerinin faaliyetleriyle konferansın ikinci günü Türkiye'yi terketti.	• Türkiye NATO'ya üye oldu. (18 Şubat). • Osmanlı hanedanının kadın üyelerine Türkiye'ye gelebilmeleri için izin verildi. (16 Haziran). • Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (Türk-İş) kuruldu. (31 Temmuz). • Köy Enstitüleri kapatıldı. (10 Ağustos).	• Mısır'da krallığa karşı askeri darbe yapıldı ve Cemal Abdünnasır başkan oldu. (23 Temmuz).
1953	• İstanbul'da Rum Ortodoks Patriği Althenagoras ile görüştü. • Isparta'da hakkında yeni bir dava açıldı ve Isparta'ya gitti. • Isparta'ya yerleşmek üzere geldi. (23 Ağustos).	• Türkiye, Yunanistan ve Yugoslavya arasında dostluk işbirliğini öngören antlaşma imzalandı. (Şubat). • Dumlupınar denizaltısı, Çanakkale Boğazında Naboland isimli İsveç şilebiyle çarpıştı. (4 Nisan).	• Jeoseph Stalin öldü. (5 Mart). • Cemal Abdünnasır Mısır'da cumhuriyet rejimini hayata geçirdi. • Kore Savaşı ateşkesle sonuçlandı. • Francis Crick ile James Watson DNA molekülünün yapısını keşfetti.
1954		• Türkiye Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesini imzaladı. (20 Mart). • Genel seçimler DP'nin zaferi ile sonuçlandı. (2 Mayıs).	• Türkiye, Yunanistan ve Yugoslavya arasında "İttifak, İşbirliği ve Karşılıklı Yardım Antlaşması" (Balkan Paktı) imzalandı. (9 Ağustos). • Cenevre Konferansı yapıldı. • Cezayir'de bağımsızlık mücadelesi başladı. • Tunus ve Cezayir bağımsızlığına kavuştu.
1955	• CENTO'nun kuruluşundan dolayı Cumhurbaşkanı ve Başbakanı tebrik etti.	• İstanbul'da gayrimüslimlere yönelik saldırılar başladı. (6-7 Eylül Olayları). • Hürriyet Partisi kuruldu. (20 Aralık).	• Türkiye ve Irak arasında ortak güvenlik ve savunmayı öngören Bağdat Paktı imzalandı. (24 Şubat). • 4 Nisan'da İngiltere, 23 Eylül'de Pakistan, 3 Kasım'da İran bu pakta üye oldu. • Varşova Paktı imzalandı.
1956	• Afyon mahkemesi bütün Risale-i Nur'ların beraatine ve sahiplerine iadesine karar verdi. (Haziran). • Risale-i Nurlar'ın yayınlanması serbest bırakıldı.	• Hükümet ortaokullarda din dersi okutulmasını kararlaştırdı. (13 Ağustos).	• Süveyş Kanalı bunalımı. • Polonya'da ayaklanma başladı. • İngiliz Hükümeti Başpiskopos Makarios'u sürgüne gönderdi. • Fas bağımsızlığına kavuştu.
1957	• Yapılan davet üzerine ısparta Askerî Tugay Camiinin temelini attı. (Nisan). • Genel seçimde DP'yi desteklediğini belirtti.	• Sanayi Bakanlığı kuruldu. (27 Mayıs). • Genel seçimleri DP kazandı. (27 Ekim).	• ABD'de Eisenhover doktrini kabul edildi. (5 Ocak). • Avrupa Ekonomik Topluluğu kuruldu. (25 Mart). • İlk uzay uydusu Sputnik fırlatıldı. (4 Ekim). • Vietnam'da iç savaş başladı. • Makarios serbest bırakıldı.

Tarih	Bediüzzaman Said Nursî	Türkiye Cumhuriyeti Olayları	Dünyadaki Olaylar
1958		• Erzurum'da Atatürk Üniversitesi açıldı. (17 Kasım).	• Suriye ve Mısır Birleşik Arap Cumhuriyetini oluşturdu. (1 Şubat). • Irak, Ürdün'le Arap esasına dayalı bir federasyon kurdu. (14 Şubat). • Irak'ta kraliyet devrildi ve yerine cumhuriyet rejimi ilan edildi. (14 Temmuz).
1959	• Nur talebelerinin davetleri üzerine Konya ve Ankara'ya ziyaretlerde bulundu.	• Menderes uçak kazası geçirdi. (17 Şubat).	• Kıbrıs'ı bağımsız bir devlete dönüştüren Londra Anlaşması imzalandı. (19 Şubat). • Türkiye-ABD ikili anlaşması imzalandı. (5 Mart). • Nijerya bağımsızlığına kavuştu.
1960	• İstanbul'daki Nur talebelerinin daveti üzerine İstanbul'a gitti. (1 Ocak). • Ankara'ya son ziyaretini gerçekleştirdi. (11 Ocak). • Ankara'ya gitmesini yasaklayan hükümet kararı üzerine Emirdağ'a gitti. • Emirdağ'dan ısparta'ya geçti. (20 Ocak). • Isparta'dan ayrılarak Urfa'ya gitti. • Urfa'da İpek Palas Otelinde vefat etti. (23 Mart). • Halilü'r-Rahman Camii avlusundaki mezarına defnedildi. (24 Mart). • Naaşı kabrinden alınarak bilinmeyen bir yere götürüldü. (12 Temmuz).	• Tahkikat komisyonu kuruldu. (18 Nisan). • Ankara ve İstanbul'da öğrenci yürüyüşleri oldu. (28 Nisan). • Milli Birlik Komitesi hükümete darbe yaptı. (27 Mayıs). • Devlet Planlama Teşkilatı kuruldu. (1 Ekim). • DP'li yöneticilerin yargılandığı Yassıada mahkemesi başladı. (14 Ekim). • Milli Birlik Komitesi 14 üyesini ihraç etti. (15 Kasım).	• Willard Frank Libby. arkeoloji, jeoloji, jeofizik ve bilimin diğer dallarında, yaş tayini için karbon 14 yönteminin kullanımın keşfettiği için Nobel Ödülü'nü kazandı. • Rusya'ya iltica eden iki NSA görevlisi ABD'nin 40 ülkenin haberleşmesini dinlediğini açıkladı.